

Dziennik Urzędowy

L 354

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

28 grudnia 2013

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 1
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE 22
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Prawa, równość i obywatelstwo” na lata 2014–2020 ⁽¹⁾ 62
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1382/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Sprawiedliwość” na lata 2014–2020 ⁽¹⁾ 73
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1383/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 99/2013 w sprawie Europejskiego programu statystycznego 2013–2017 ⁽²⁾ 84
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1384/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 55/2008 wprowadzające autonomiczne preferencje handlowe dla Republiki Mołdowy 85

Cena: 10 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG⁽²⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG i Szwajcarii*(Ciąg dalszy na następnej stronie)*

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1385/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 i (WE) nr 1224/2009 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009, (UE) nr 1379/2013 i (UE) nr 1380/2013 w związku ze zmianą statusu Majotty względem Unii Europejskiej 86

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/53/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych i uchylająca dyrektywę 94/25/WE ⁽¹⁾ 90
- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”) ⁽¹⁾ 132

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” ⁽¹⁾ 171

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1387/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zawieszające cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne i przemysłowe, oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1344/2011 201
- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1388/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 7/2010 319

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1379/2013

z dnia 11 grudnia 2013 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zakres wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) obejmuje środki dotyczące rynków produktów rybołówstwa i akwakultury w Unii. Wspólna organizacja rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (WOR) jest integralną częścią WPRyb i powinna przyczynić się do osiągnięcia jej celów. Ponieważ WPRyb jest zmieniana, należy odpowiednio dostosować WOR.
- (2) Aby uwzględnić niedociągnięcia wykryte przy wdrażaniu obecnie obowiązujących przepisów, zmiany na rynku

unijnym i światowym, a także rozwój działalności połowowej i w zakresie akwakultury, należy zmienić rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 ⁽⁴⁾.

- (3) Rybołówstwo odgrywa szczególnie ważną rolę w gospodarkach regionów przybrzeżnych Unii, w tym regionów najbardziej oddalonych. Mając na uwadze, że zapewnia ono środki do życia rybakom z tych regionów, należy podjąć działania w celu zwiększenia stabilności rynku i zapewnienia lepszej relacji między popytem a podażą.
- (4) Przepisy WOR należy wdrożyć zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, w szczególności w odniesieniu do jej zobowiązań na mocy przepisów Światowej Organizacji Handlu. Należy zapewnić warunki uczciwej konkurencji w handlu produktami rybołówstwa i akwakultury z państwami trzecimi, w szczególności poprzez poszanowanie zrównoważonego rozwoju i stosowanie norm społecznych odpowiadających normom, które mają zastosowanie do produktów unijnych.
- (5) Ważne jest, aby zarządzanie WOR było zgodne z zasadą dobrego rządzenia, zawartą w WPRyb.
- (6) Aby WOR odniosła sukces, podstawowe znaczenie ma informowanie konsumentów za pośrednictwem kampanii marketingowych i edukacyjnych o wartości spożywania ryb i dużej różnorodności dostępnych gatunków, a także o znaczeniu, jakie ma zrozumienie informacji umieszczonych na etykietach.
- (7) Organizacje producentów sektora rybołówstwa i organizacje producentów sektora akwakultury (zwane dalej „organizacjami producentów”) mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów WPRyb i WOR. Konieczne zatem

⁽¹⁾ Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ Dz.U. C 225 z 27.7.2012, s. 20.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 17 października 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 9 grudnia 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22).

jest wzmocnienie ich działań oraz zapewnienie niezbędnego wsparcia finansowego, aby umożliwić tym organizacjom odgrywanie większej roli w zakresie bieżącego zarządzania zasobami rybołówstwa, z poszanowaniem ram określonych przez cele WPRyB. Należy także zapewnić, aby ich członkowie prowadzili działalność połowową i w zakresie akwakultury w sposób zrównoważony, ulepszyli sposób wprowadzania produktów do obrotu, gromadzili informacje o akwakulturze oraz zwiększali swoje dochody. Przy realizacji tych celów organizacje producentów powinny uwzględniać różne warunki sektorów rybołówstwa i akwakultury panujące w Unii, w tym w regionach najbardziej oddalonych, a zwłaszcza specyfikę działalności na niewielką skalę w dziedzinie rybołówstwa i specyfikę akwakultury ekstensywnej. Właściwe organy krajowe powinny mieć możliwość wzięcia odpowiedzialności za realizację tych celów w ścisłej współpracy z organizacjami producentów w zakresie kwestii dotyczących zarządzania, w tym – w stosownych przypadkach – w zakresie przydziału kwot i zarządzania nakładem połowowym, stosownie do potrzeb poszczególnych łowisk.

- (8) Należy podjąć środki zachęcające do odpowiedniego i reprezentatywnego udziału drobnych producentów.
- (9) W celu zwiększenia konkurencyjności i rentowności organizacji producentów należy jasno określić odpowiednie kryteria tworzenia takich organizacji.
- (10) Organizacje międzybranżowe zrzeszające różne kategorie podmiotów gospodarczych w sektorze rybołówstwa i akwakultury mają możliwości udzielania pomocy w poprawieniu koordynacji działalności związanej z obrotem w łańcuchu dostaw i w opracowywaniu środków będących przedmiotem zainteresowania całego sektora.
- (11) Zasadne jest ustanowienie wspólnych warunków uznawania przez państwa członkowskie organizacji producentów i organizacji międzybranżowych, rozszerzania zasad przyjętych przez organizacje producentów i organizacje międzybranżowe, a także dotyczących podziału kosztów wynikających z takiego rozszerzenia. Rozszerzenie zasad powinno wymagać zezwolenia Komisji.
- (12) Ponieważ stada ryb stanowią wspólne zasoby, zrównoważona i efektywna eksploatacja tych stad może być w niektórych przypadkach lepiej realizowana przez organizacje, w których skład wchodzi członkowie z różnych państw członkowskich i różnych regionów. Należy zatem również zachęcać do zakładania organizacji producentów i związków organizacji producentów na szczeblu krajowym lub transnarodowym, w oparciu – w stosownych przypadkach – o regiony biogeograficzne. Takie organizacje powinny tworzyć partnerstwa dążące do opracowania wspólnych i wiążących przepisów, a także zapewnienia wszystkim podmiotom działającym w sektorze rybołówstwa jednakowych warunków. Przy zakładaniu takich organizacji należy zapewnić, aby

podlegały one regułom konkurencji przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu oraz uwzględniały potrzebę utrzymania powiązania pomiędzy poszczególnymi społecznościami stref przybrzeżnych a rybołówstwem i wodami, na których tradycyjnie prowadziły działalność.

- (13) Komisja powinna promować środki wsparcia, aby zwiększyć udział kobiet w organizacjach producentów sektora akwakultury.
- (14) Aby organizacje producentów mogły ukierunkowywać swoich członków na zrównoważoną działalność w zakresie rybołówstwa i akwakultury, organizacje te powinny opracować i przedłożyć właściwym organom ich państw członkowskich plan produkcji i obrotu, zawierający środki konieczne do realizacji celów danych organizacji producentów.
- (15) Aby osiągnąć cele WPRyB w odniesieniu do odrzutów, należy wykorzystywać w szerokim zakresie selektywne narzędzia połowowe, które zapobiegą połowom ryb niewymiarowych.
- (16) Nieprzewidywalność działalności połowowej sprawia, że stosowne jest ustanowienie mechanizmu składowania produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi, mając na uwadze wspieranie większej stabilności rynku i zwiększenie zysku z produktów, w szczególności poprzez tworzenie wartości dodanej. Mechanizm ten powinien przyczynić się do stabilizacji i ujednoczenia lokalnych rynków w Unii z myślą o osiągnięciu celów rynku wewnętrznego.
- (17) Aby uwzględnić zróżnicowanie cen w całej Unii, każda organizacja producentów sektora rybołówstwa powinna być uprawniona do składania oferty na cenę progową dla mechanizmu składowania. Ta cena progowa powinna być ustalana w taki sposób, by utrzymać uczciwą konkurencję między podmiotami gospodarczymi.
- (18) Ustanowienie i stosowanie wspólnych norm handlowych powinno umożliwić zaopatrzenie rynków w zrównoważone produkty i zrealizowanie pełnego potencjału rynku wewnętrznego produktów rybołówstwa i akwakultury, a także powinno ułatwiać funkcjonowanie działalności handlowej opartej na zasadach uczciwej konkurencji, poprawiając w ten sposób rentowność produkcji. W tym celu należy nadal stosować istniejące normy handlowe.
- (19) Należy zapewnić, by produkty przywożone, wprowadzane na rynek w Unii, były zgodne z tymi samymi wymogami i normami handlowymi, które muszą spełniać producenci unijni.
- (20) W celu zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego produkty rybołówstwa i akwakultury wprowadzane do obrotu w Unii, niezależnie od ich pochodzenia, powinny spełniać obowiązujące przepisy dotyczące bezpieczeństwa żywności i higieny.

- (21) Aby umożliwić konsumentom podejmowanie świadomych wyborów, konieczne jest, aby otrzymywali oni jasne i obszerne informacje dotyczące m.in. pochodzenia produktów i metody ich wytworzenia.
- (22) Stosowanie oznakowania ekologicznego w przypadku produktów rybołówstwa i akwakultury, bez względu na to czy pochodzą z państw należących do Unii, czy spoza Unii, daje możliwość przekazania jasnych informacji na temat ekologicznej zrównoważoności takich produktów. W związku z tym Komisja powinna zbadać możliwość opracowania i ustanowienia minimalnych kryteriów dotyczących opracowania ogólnounijnego oznakowania ekologicznego produktów rybołówstwa i akwakultury.
- (23) W celu zapewnienia ochrony konsumentów właściwe organy krajowe odpowiedzialne za monitorowanie i egzekwowanie wypełniania zobowiązań określonych w niniejszym rozporządzeniu powinny w pełni wykorzystywać dostępne technologie, w tym testy DNA, w celu powstrzymania podmiotów gospodarczych od fałszywego etykietowania połowów.
- (24) Reguły konkurencji odnoszące się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), należy stosować do produkcji produktów rybołówstwa i akwakultury lub obrotu nimi o tyle, o ile ich stosowanie nie utrudnia funkcjonowania WOR ani nie zagraża osiągnięciu celów określonych w art. 39 TFUE.
- (25) Należy ustanowić reguły konkurencji dotyczące produkcji produktów rybołówstwa i akwakultury i obrotu nimi z uwzględnieniem specyfiki sektora rybołówstwa i akwakultury, w tym jego fragmentacji, faktu, że ryby stanowią wspólny zasób oraz znaczącej wielkości przywozu, który powinien podlegać tym samym regułom co unijne produkty rybołówstwa i akwakultury. W trosce o uproszczenie do niniejszego rozporządzenia należy włączyć stosowne przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006⁽¹⁾. Rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 nie należy już zatem stosować do produktów rybołówstwa i akwakultury.
- (26) Zachodzi konieczność ulepszenia procesów gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji gospodarczych na temat rynków produktów rybołówstwa i akwakultury w Unii.
- (27) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących: terminów, procedur i formularzy wniosków w zakresie uznawania organizacji producentów i organizacji międzybranżowych oraz w zakresie wycofywania takiego uznania; formatu, terminów i procedur obowiązujących państwa członkowskie w zakresie informowania o decyzjach o udzieleniu lub wycofaniu uznania; formacie i procedury powiadomienia przez państwa członkowskie o zasadach wiążących dla wszystkich producentów lub podmiotów gospodarczych; formacie i strukturze planów produkcji i obrotu, a także procedury i terminów ich przedkładania i zatwierdzania; formacie komunikatu o cenach progowych publikowanego przez państwa członkowskie, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽²⁾.
- (28) Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 należy uchylić. Jednak w celu zapewnienia ciągłości dostarczania informacji konsumentom, art. 4 tego rozporządzenia powinien być nadal stosowany do dnia 12 grudnia 2014 r.
- (29) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie z uwagi na wspólny charakter rynku produktów rybołówstwa i akwakultury, natomiast ze względu na jego zakres i skutki oraz na potrzebę wspólnego działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (30) Rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 powinny zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejszym ustanawia się wspólną organizację rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (WOR).
2. WOR obejmuje następujące elementy:
 - a) organizacje zawodowe;
 - b) normy handlowe;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu niektórymi produktami rolnymi (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- c) informacje dla konsumentów;
- d) reguły konkurencji;
- e) rozpoznanie rynku.

3. WOR jest, jeżeli chodzi o aspekty zewnętrzne, uzupełniona rozporządzeniem Rady (UE) nr 1220/2012 ⁽¹⁾ i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1026/2012 ⁽²⁾.

4. Realizacja WOR kwalifikuje się do unijnego wsparcia finansowego zgodnie z przyszłym aktem prawnym Unii ustanawiającym warunki wsparcia finansowego dla polityki morskiej i rybołówstwa w latach 2014-2020.

Artykuł 2

Zakres stosowania

WOR stosuje się do produktów rybołówstwa i akwakultury wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, które podlegają obrotowi w Unii.

Artykuł 3

Cele

Celami WOR są cele określone w art. 35 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽³⁾.

Artykuł 4

Zasady

WOR jest prowadzona zgodnie z zasadami dobrego rządzenia, określonymi w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 5

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, a także definicje, o których mowa w art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽⁴⁾, w art. 2 rozporządzenia

Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 ⁽⁵⁾, w art. 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 ⁽⁶⁾ oraz w art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 ⁽⁷⁾. Ponadto stosuje się następujące definicje:

- a) „produkty rybołówstwa” oznaczają organizmy wodne pochodzące z dowolnej działalności połowowej lub otrzymywane z nich produkty, wymienione w załączniku I;
- b) „produkty akwakultury” oznaczają organizmy wodne na dowolnym etapie ich cyklu życia, pochodzące z dowolnej działalności w zakresie akwakultury lub otrzymywane z nich produkty, wymienione w załączniku I;
- c) „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wykorzystuje środki produkcji do uzyskania produktów rybołówstwa lub akwakultury z zamiarem wprowadzenia ich do obrotu;
- d) „sektor rybołówstwa i akwakultury” oznacza sektor gospodarki, który obejmuje wszelką działalność związaną z produkcją i przetwarzaniem produktów rybołówstwa lub akwakultury oraz obrotem nimi;
- e) „udostępnianie na rynku” oznacza każde dostarczenie produktu rybołówstwa lub akwakultury w celu jego dystrybucji, spożycia lub używania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- f) „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie produktu rybołówstwa lub akwakultury na rynku unijnym po raz pierwszy;
- g) „handel detaliczny” oznacza obsługę lub przetwarzanie żywności i jej przechowywanie w punkcie sprzedaży lub w punkcie dostaw dla konsumenta finalnego; obejmuje terminale dystrybucyjne, działalność cateringową, stołówki zakładowe, catering instytucjonalny, restauracje i podobne działania związane z usługami żywieniowymi, sklepy, centra dystrybucji w supermarketach i hurtownie;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1220/2012 z dnia 3 grudnia 2012 r. w sprawie środków związanych z handlem zapewniających podaż pewnych produktów rybołówstwa przetworcom unijnym w latach 2013–2015, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 104/2000 oraz (UE) nr 1344/2011 (Dz.U. L 349 z 19.12.2012, s. 4).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1026/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie określonych środków podejmowanych w celu ochrony stad ryb względem państw pozwalających na niezrównoważone połowy (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 34).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. o wspólnej polityce rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 i decyzję Rady 2004/585/WE (Patrz str. 22 Dz.U.).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16).

h) „opakowany produkt rybołówstwa i akwakultury” oznacza produkty rybołówstwa i akwakultury, które są „żywnością opakowaną”, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1169/2011.

ROZDZIAŁ II

ORGANIZACJE ZAWODOWE

SEKCJA I

Ustanawianie, cele i środki

Artykuł 6

Ustanawianie organizacji producentów sektora rybołówstwa i organizacji producentów sektora akwakultury

1. Organizacje producentów sektora rybołówstwa i organizacje producentów sektora akwakultury (zwane dalej „organizacjami producentów”) mogą być ustanawiane z inicjatywy producentów produktów rybołówstwa lub produktów akwakultury w jednym lub w wielu państwach członkowskich i uznawane zgodnie z przepisami Sekcji II.

2. Przy ustanawianiu organizacji producentów uwzględnia się, w razie potrzeby, szczególną sytuację drobnych producentów.

3. Organizacja producentów, która reprezentuje zarówno działalność w zakresie rybołówstwa, jak i akwakultury, może zostać ustanowiona jako wspólna organizacja producentów sektorów rybołówstwa i akwakultury.

Artykuł 7

Cele organizacji producentów

1. Organizacje producentów sektora rybołówstwa realizują następujące cele:

a) promowanie rentownej i zrównoważonej działalności połowowej swoich członków w pełnej zgodności z polityką ochrony, określoną w szczególności w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 i w przepisach dotyczących środowiska, przy przestrzeganiu polityki społecznej, a w przypadku gdy zainteresowane państwo członkowskie tak postanowi, uczestniczenie w zarządzaniu żywymi zasobami morza;

b) unikanie i ograniczenie w jak największym stopniu przypadkowych połowów stad handlowych i, w razie konieczności, jak najlepsze wykorzystanie takich połowów bez tworzenia rynku dla połowów, które są poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

c) przyczynianie się do identyfikowalności produktów rybołówstwa oraz do dostępu konsumentów do jasnych i obszernych informacji;

d) przyczynianie się do wyeliminowania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

2. Organizacje producentów sektora akwakultury realizują następujące cele:

a) promowanie zrównoważonej działalności swoich członków w zakresie akwakultury poprzez stwarzanie im możliwości rozwoju w pełnej zgodności z, w szczególności, rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013 i przepisami dotyczącymi środowiska, przy przestrzeganiu polityki społecznej;

b) zapewnienie zgodności działalności swoich członków z krajowymi planami strategicznymi, o których mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

c) dążenie do zapewnienia, aby produkty paszowe pochodzenia rybnego na potrzeby akwakultury pochodziły z łowisk zarządzanych w sposób zrównoważony.

3. Oprócz celów określonych w ust. 1 i 2 organizacje producentów realizują co najmniej dwa z następujących celów:

a) poprawienie warunków wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury wyprodukowanych przez swoich członków;

b) poprawienie zyskowności;

c) stabilizowanie rynków;

d) przyczynianie się do zaopatrzenia w żywność i propagowanie wysokich norm jakości i bezpieczeństwa żywności, przy jednoczesnym udziale w tworzeniu miejsc pracy na obszarach przybrzeżnych i wiejskich;

e) ograniczenie oddziaływania połowów na środowisko, w tym poprzez realizację środków służących poprawie selektywności narzędzi połowowych.

4. Organizacje producentów mogą realizować inne cele uzupełniające.

Artykuł 8

Środki stosowane przez organizacje producentów

1. Do osiągnięcia celów określonych w art. 7 organizacje producentów mogą wykorzystywać między innymi następujące środki:

a) dostosowanie produkcji do wymogów rynkowych;

b) kierowanie podażą produktów swoich członków i obrotem tymi produktami;

c) promowanie unijnych produktów rybołówstwa i akwakultury swoich członków w sposób niedyskryminacyjny, poprzez wykorzystanie np. certyfikatów, a w szczególności nazwy pochodzenia, znaków jakości, oznaczeń geograficznych, gwarantowanych tradycyjnych specjalności i zalet zrównoważonego rozwoju;

- d) kontrolowanie i podejmowanie środków w celu zapewnienia zgodności działalności swoich członków z zasadami określonymi przez daną organizację producentów;
- e) propagowanie programów szkolenia zawodowego i współpracy w celu zachęcenia młodych ludzi do podjęcia działalności w tym sektorze;
- f) ograniczenie oddziaływania połowów na środowisko, w tym poprzez realizację środków służących poprawie selektywności narzędzi połowowych;
- g) promowanie wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych w celu poprawy obrotu i kształtowania cen;
- h) ułatwienie konsumentom dostępu do informacji dotyczących produktów rybołówstwa i akwakultury.

2. Organizacje producentów sektora rybołówstwa mogą również wykorzystywać następujące środki:

- a) wspólne planowanie działalności połowowej swoich członków i wspólne zarządzanie tą działalnością, w zależności od stosowanej przez państwa członkowskie organizacji zarządzania żywymi zasobami morza, w tym opracowywanie i realizacja środków poprawy selektywności działalności połowowej i doradzanie właściwym organom;
- b) unikanie i minimalizowanie przypadkowych połowów poprzez zaangażowanie w rozwój i stosowanie środków technicznych oraz jak najlepsze wykorzystanie przypadkowych połowów stad handlowych bez tworzenia rynku dla połowów, które są poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, zgodnie z art. 15 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 oraz z art. 34 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, stosownie do przypadku;
- c) zarządzanie miejscem tymczasowego składowania produktów rybołówstwa zgodnie z art. 30 i 31 niniejszego rozporządzenia.

3. Organizacje producentów sektora akwakultury mogą również wykorzystywać następujące środki:

- a) promowanie zrównoważonej działalności w zakresie akwakultury, szczególnie w kategoriach ochrony środowiska, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt;
- b) gromadzenie informacji o produktach podlegających obrotowi, w tym informacji gospodarczych o pierwszej sprzedaży, oraz o prognozach dotyczących produkcji;
- c) gromadzenie informacji środowiskowych;
- d) planowanie zarządzania działalnością w zakresie akwakultury swoich członków;

- e) wspieranie programów zawodowych w celu promowania produktów zrównoważonej akwakultury.

Artykuł 9

Ustanawianie związków organizacji producentów

1. Związek organizacji producentów może być ustanowiony z inicjatywy organizacji producentów uznawanych w jednym lub w wielu państwach członkowskich.
2. Przepisy niniejszego rozporządzenia mające zastosowanie do organizacji producentów stosuje się także do związków organizacji producentów, o ile nie określono inaczej.

Artykuł 10

Cele związków organizacji producentów

1. Związki organizacji producentów realizują następujące cele:
 - a) bardziej efektywne i zrównoważone osiąganie określonych w art. 7 celów danych organizacji producentów;
 - b) koordynowanie i rozwijanie działalności stanowiącej przedmiot wspólnego zainteresowania danych organizacji producentów.
2. Związki organizacji producentów kwalifikują się do wsparcia finansowego zgodnie z przyszłym aktem prawnym Unii ustanawiającym warunki wsparcia finansowego dla polityki morskiej i rybołówstwa w latach 2014-2020.

Artykuł 11

Ustanawianie organizacji międzybranżowych

Organizacje międzybranżowe mogą być ustanawiane z inicjatywy podmiotów gospodarczych zajmujących się produktami rybołówstwa i akwakultury w jednym lub w wielu państwach członkowskich i uznawane zgodnie z przepisami sekcji II.

Artykuł 12

Cele organizacji międzybranżowych

Organizacje międzybranżowe poprawiają koordynację i warunki udostępniania produktów rybołówstwa i akwakultury na rynku unijnym.

Artykuł 13

Środki stosowane przez organizacje międzybranżowe

Do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 12, organizacje międzybranżowe mogą wykorzystywać następujące środki:

- a) opracowywanie standardowych umów zgodnych z prawodawstwem Unii;

- b) promowanie unijnych produktów rybołówstwa i akwakultury w sposób niedyskryminacyjny, poprzez wykorzystanie na przykład certyfikatów, a w szczególności nazwy pochodzenia, znaków jakości, oznaczeń geograficznych, gwarantowanych tradycyjnych specjalności i zalet zrównoważonego rozwoju;
- c) ustanawianie bardziej restrykcyjnych zasad dotyczących produkcji produktów rybołówstwa i akwakultury i obrotu nimi, niż te zawarte w prawodawstwie Unii lub w prawodawstwie krajowym;
- d) poprawianie jakości, pogłębianie wiedzy oraz zwiększanie przejrzystości zagadnień związanych z produkcją i rynkiem, a także prowadzenie działań związanych z programami szkolenia zawodowego, na przykład w odniesieniu do kwestii jakości i identyfikowalności, bezpieczeństwa żywności oraz w celu zachęcania do inicjatyw badawczych;
- e) prowadzenie badań i analiz rynku oraz rozwijanie technik wspomagających optymalizację funkcjonowania rynku, w tym poprzez stosowanie technologii informacyjno-komunikacyjnych, jak również gromadzenie danych społeczno-ekonomicznych;
- f) dostarczanie informacji i przeprowadzanie badań niezbędnych do zapewniania zrównoważonych dostaw, których ilość, jakość i cena odpowiadałyby wymogom rynku oraz oczekiwaniom konsumentów;
- g) promowanie wśród konsumentów gatunków ze stad ryb znajdujących się w zrównoważonym stanie, które mają cenne wartości odżywcze i nie są powszechnie spożywane;
- h) kontrolowanie i podejmowanie środków w celu uzyskania zgodności działalności swoich członków z zasadami określonymi przez daną organizację międzybranżową.
- d) są w stanie realizować cele określone w art. 7;
- e) przestrzegają reguł konkurencji, o których mowa w rozdziale V;
- f) nie nadużywają dominującej pozycji na danym rynku; oraz
- g) przekazują odpowiednie informacje szczegółowe dotyczące ich członkostwa, zarządzania i źródeł finansowania.
2. Organizacje producentów uznane przed dniem 29 grudnia 2013 r. uważa się za organizacje producentów do celów niniejszego rozporządzenia i za związane jego przepisami.

Artykuł 15

Wsparcie finansowe dla organizacji producentów lub związków organizacji producentów

Środki handlowe dotyczące produktów rybołówstwa i akwakultury, które służą tworzeniu lub restrukturyzacji organizacji producentów lub związków organizacji producentów, mogą otrzymywać wsparcie finansowe zgodnie z przyszłym aktem prawnym Unii ustanawiającym warunki wsparcia finansowego dla polityki morskiej i rybołówstwa w latach 2014-2020.

Artykuł 16

Uznawanie organizacji międzybranżowych

1. Państwa członkowskie mogą uznać za organizacje międzybranżowe grupy podmiotów gospodarczych prowadzące działalność na ich terytorium, które wystąpią o takie uznanie, pod warunkiem że grupy te:

- SEKCJA II
- Uznawanie**
- Artykuł 14
- Uznawanie organizacji producentów**
1. Państwa członkowskie mogą uznać za organizacje producentów wszystkie grupy utworzone z inicjatywy producentów sektora rybołówstwa lub akwakultury, które wystąpią o takie uznanie, pod warunkiem że grupy te:
- a) przestrzegają zasad określonych w art. 17 oraz zasad przyjętych w odniesieniu do ich stosowania;
- b) są wystarczająco aktywne gospodarczo na terytorium danego państwa członkowskiego lub jego części, szczególnie w odniesieniu do liczby członków lub wielkości produkcji zbywalnej;
- c) mają osobowość prawną na mocy przepisów krajowych danego państwa członkowskiego, prowadzą działalność i posiadają swoją oficjalną siedzibę główną na terytorium tego państwa członkowskiego;
- a) przestrzegają zasad określonych w art. 17 oraz zasad przyjętych w odniesieniu do ich stosowania;
- b) odpowiadają za znaczną część działalności produkcyjnej oraz działalności przetwórczej lub handlowej, lub obu tych działalności, w dziedzinie produktów rybołówstwa i akwakultury lub produktów będących wynikiem przetwarzania produktów rybołówstwa i akwakultury;
- c) same nie są zaangażowane w produkcję i przetwarzanie produktów rybołówstwa i akwakultury oraz produktów przetworzonych z produktów rybołówstwa i akwakultury lub obrót nimi;
- d) mają osobowość prawną na mocy przepisów krajowych państwa członkowskiego, prowadzą tam działalność i posiadają swoją oficjalną siedzibę główną na jego terytorium;
- e) są w stanie realizować cele określone w art. 12;
- f) uwzględniają interesy konsumentów;

- g) nie utrudniają prawidłowego funkcjonowania WOR; oraz
- h) przestrzegają reguł konkurencji, o których mowa w rozdziale V.

2. Organizacje ustanowione przed dniem 29 grudnia 2013 r. mogą być uważane za organizacje międzybranżowe do celów niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że dane państwo członkowskie uznaje, że spełniają one przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące organizacji międzybranżowych.

3. Organizacje międzybranżowe uznane przed dniem 29 grudnia 2013 r. uważa się za organizacje międzybranżowe do celów niniejszego rozporządzenia i za związane jego przepisami.

Artykuł 17

Wewnętrzne funkcjonowanie organizacji producentów i organizacji międzybranżowych

Wewnętrzne funkcjonowanie organizacji producentów i organizacji międzybranżowych, o których mowa w art. 14 i 16, opiera się na następujących zasadach:

- a) przestrzeganie przez ich członków zasad przyjętych przez daną organizację, jeżeli chodzi o eksploatację i produkcję produktów rybołówstwa i obrót nimi;
- b) brak dyskryminacji wśród członków, zwłaszcza ze względu na narodowość lub siedzibę;
- c) nałożenie obowiązku składek finansowych od członków w celu finansowania organizacji;
- d) demokratyczne funkcjonowanie umożliwiające członkom nadzór nad ich organizacją i jej decyzjami;
- e) nakładanie skutecznych, odstrasżających i proporcjonalnych sankcji za naruszenia obowiązków określonych w przepisach wewnętrznych danej organizacji, w szczególności w przypadku braku uiszczania składek finansowych;
- f) określenie zasad dotyczących przyjmowania nowych członków oraz wykluczania członków;
- g) określenie zasad rachunkowych i budżetowych niezbędnych do zarządzania organizacją.

Artykuł 18

Kontrole i wycofanie uznania przez państwa członkowskie

1. Państwa członkowskie przeprowadzają w regularnych odstępach czasu kontrole, aby sprawdzić, czy organizacje producentów i organizacje międzybranżowe spełniają warunki uznania określone, odpowiednio, w art. 14 i 16. Stwierdzenie niezgodności może skutkować wycofaniem uznania.

2. Państwo członkowskie, w którym znajduje się oficjalna siedziba główna organizacji producentów lub organizacji

międzybranżowej skupiającej członków z różnych państw członkowskich lub związku organizacji producentów uznanego w różnych państwach członkowskich, nawiązuje współpracę administracyjną konieczną do przeprowadzenia kontroli działalności danej organizacji lub danego związku we współpracy z innymi zainteresowanymi państwami członkowskimi.

Artykuł 19

Przydział uprawnień do połowów

Organizacja producentów, której członkowie są obywatelami różnych państw członkowskich, lub związek organizacji producentów uznane w różnych państwach członkowskich, realizują swoje zadania zgodnie z przepisami określającymi przydział uprawnień do połowów państwom członkowskim zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 20

Kontrole przeprowadzane przez Komisję

1. W celu zapewnienia przestrzegania warunków uznania organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych określonych, odpowiednio, w art. 14 i 16 Komisja może przeprowadzać kontrole i, w stosownych przypadkach, zażądać od państw członkowskich wycofania uznania organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych.

2. Państwa członkowskie informują Komisję środkami elektronicznymi o wszelkich decyzjach o udzieleniu lub wycofaniu uznania. Komisja podaje wszystkie te informacje do wiadomości publicznej.

Artykuł 21

Akty wykonawcze

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące:
 - a) terminów i procedur oraz formularzy wniosków w zakresie uznawania organizacji producentów i organizacji międzybranżowych zgodnie z, odpowiednio, art. 14 i 16 lub w zakresie wycofywania uznania zgodnie z art. 18;
 - b) formatu, terminów i procedur obowiązujących państwa członkowskie w zakresie informowania Komisji o wszelkich decyzjach o udzieleniu lub wycofaniu uznania zgodnie z art. 20 ust. 2.

Akty wykonawcze przyjęte na mocy lit. a) dostosowuje się, w odpowiednich przypadkach, do specyfiki działalności na niewielką skalę w dziedzinie rybołówstwa i akwakultury.

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 2.

SEKCJA III

Rozszerzenie zasad

Artykuł 22

Rozszerzenie zasad organizacji producentów

1. Państwo członkowskie może uczynić zasady uzgodnione w ramach organizacji producentów wiążącymi dla producentów, którzy nie są członkami tej organizacji, a którzy zajmują się obrotem dowolnego z produktów w obrębie obszaru, na którym dana organizacja producentów jest reprezentatywna, pod warunkiem że:

- a) organizacja producentów została ustanowiona na okres przynajmniej jednego roku oraz jest uważana za reprezentatywną w zakresie produkcji i obrotu, w tym, w stosownych przypadkach, sektora działalności na niewielką skalę i tradycyjnej, w jednym państwie członkowskim i składa wniosek do właściwych organów krajowych;
- b) zasady, które mają być rozszerzone, dotyczą dowolnego środka dla organizacji producentów określonego w art. 8 ust. 1 lit. a), b) i c), art. 8 ust. 2 lit. a) i b) i art. 8 ust. 3 lit. a) - e);
- c) przestrzegane są reguły konkurencji, o których mowa w rozdziale V.

2. Do celów ust. 1 lit. a) organizację producentów sektora rybołówstwa uznaje się za reprezentatywną, jeżeli odpowiada ona za co najmniej 55 % ilości danego produktu podlegającego obrotowi w trakcie poprzedniego roku na obszarze, dla którego proponuje się rozszerzenie zasad.

3. Do celów ust. 1 lit. a) organizację producentów sektora akwakultury uznaje się za reprezentatywną, jeżeli odpowiada ona za co najmniej 40 % ilości danego produktu podlegającego obrotowi w trakcie poprzedniego roku na obszarze, dla którego proponuje się rozszerzenie zasad.

4. Zasady, które mają być rozszerzone na podmioty niebędące członkami, obowiązują przez okres od 60 dni do 12 miesięcy.

Artykuł 23

Rozszerzenie zasad organizacji międzybranżowych

1. Państwo członkowskie może uczynić niektóre porozumienia, decyzje lub uzgodnione praktyki przyjęte w ramach organizacji międzybranżowej wiążącymi na danym obszarze lub na danych obszarach dla innych podmiotów gospodarczych, które nie należą do tej organizacji, pod warunkiem że:

- a) organizacja międzybranżowa obejmuje przynajmniej 65 % każdego z co najmniej dwóch z następujących rodzajów działalności: produkcji, przetwórstwa danego produktu lub obrotu nim w poprzednim roku na danym obszarze lub na danych obszarach państwa członkowskiego i składa wniosek do właściwych organów krajowych; oraz

b) zasady, które mają zostać rozszerzone na inne podmioty gospodarcze, dotyczą dowolnego środka dla organizacji międzybranżowych określonego w art. 13 lit. a)–g) i nie powodują żadnych szkód dla innych podmiotów gospodarczych w danym państwie członkowskim ani w Unii.

2. Rozszerzenie zasad może być wiążące przez okres nie dłuższy niż trzy lata bez uszczerbku dla art. 25 ust. 4.

Artykuł 24

Odpowiedzialność

Jeżeli zgodnie z art. 22 i 23 zasady są rozszerzane na podmioty niebędące członkami, zainteresowane państwo członkowskie może zdecydować, że podmioty te są zobowiązane wobec organizacji producentów lub organizacji międzybranżowej do poniesienia równowartości całości lub części kosztów ponoszonych przez członków wskutek stosowania zasad rozszerzonych na podmioty niebędące członkami.

Artykuł 25

Zatwierdzanie przez Komisję

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zasadach, które na podstawie art. 22 i 23 zamierzają ustanowić jako wiążące dla wszystkich producentów lub podmiotów gospodarczych na określonym obszarze lub na określonych obszarach.

2. Komisja przyjmuje decyzję zatwierdzającą rozszerzenie zasad, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że:

- a) przestrzegane są przepisy art. 22 i 23;
- b) przestrzegane są reguły konkurencji, o których mowa w rozdziale V;
- c) rozszerzenie to nie zagraża zasadom wolnego handlu; oraz
- d) osiągnięcie celów określonych w art. 39 TFUE nie jest zagrożone.

3. W terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia Komisja podejmuje decyzję o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia rozszerzenia zasad i informuje o tym państwa członkowskie. Jeżeli Komisja nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia, uznaje się, że zatwierdziła ona rozszerzenie zasad.

4. Zatwierdzone rozszerzenie zasad może być dalej stosowane po upływie pierwotnego terminu również na podstawie automatycznego przedłużenia bez wyraźnego odnawiania zatwierdzenia, pod warunkiem że zainteresowane państwo członkowskie powiadomiło Komisję o dodatkowym okresie stosowania przynajmniej jeden miesiąc przed upływem pierwotnego terminu, a Komisja albo zatwierdziła takie dalsze stosowanie, albo w terminie jednego miesiąca od otrzymania takiego powiadomienia nie wyraziła sprzeciwu wobec dalszego stosowania.

Artykuł 26

Wycofanie zatwierdzenia

Komisja może przeprowadzać kontrole i może wycofać zatwierdzenie rozszerzenia zasad, w przypadku gdy stwierdzi, że którykolwiek z wymogów dla tego zatwierdzenia nie jest spełniony. Komisja informuje o tym wycofaniu państwa członkowskie.

Artykuł 27**Akty wykonawcze**

Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące formatu i procedury powiadomienia przewidzianego w art. 25 ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 2.

SEKCJA IV**Planowanie produkcji i obrotu****Artykuł 28****Plan produkcji i obrotu**

1. Każda organizacja producentów przedkłada do zatwierdzenia swoim właściwym organom krajowym plan produkcji i obrotu dotyczący przynajmniej głównych gatunków podlegających obrotowi. Takie plany produkcji i obrotu służą osiągnięciu celów określonych w art. 3 i 7.

2. Plan produkcji i obrotu obejmuje:

- a) program produkcji poławianych lub hodowanych gatunków;
- b) strategię marketingową, która ma dopasować ilość, jakość i prezentację podaży do wymogów rynkowych;
- c) środki, które mają podjąć organizacje producentów, aby przyczynić się do realizacji celów określonych w art. 7;
- d) specjalne środki zapobiegawcze służące dostosowaniu podaży gatunków sprawiających zazwyczaj trudności związane z obrotem w danym roku;
- e) sankcje stosowane wobec członków, którzy naruszają decyzje przyjęte w celu wdrożenia danego planu.

3. Właściwe organy krajowe zatwierdzają plan produkcji i obrotu. Organizacja producentów wdraża plan niezwłocznie po jego zatwierdzeniu.

4. Organizacje producentów mogą zmienić plan produkcji i obrotu, a w takim przypadku przedkładają go do zatwierdzenia właściwym organom krajowym.

5. Organizacja producentów sporządza roczne sprawozdanie ze swojej działalności w ramach planu produkcji i obrotu i przedkłada je do zatwierdzenia swoim właściwym organom krajowym.

6. Organizacje producentów mogą otrzymywać wsparcie finansowe na przygotowanie i wdrażanie planów produkcji i obrotu zgodnie z przyszłym aktem prawnym Unii ustanawiającym warunki wsparcia finansowego dla polityki morskiej i rybołówstwa w latach 2014-2020.

7. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole w celu zapewnienia, aby każda organizacja producentów wypełniała

obowiązki przewidziane w niniejszym artykule. Stwierdzenie ich nieprzestrzegania może skutkować wycofaniem uznania.

Artykuł 29**Akty wykonawcze**

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące:

- a) formatu i struktury planu produkcji i obrotu, o którym mowa w art. 28;
- b) procedury i terminów przedkładania przez organizacje producentów i zatwierdzania przez państwa członkowskie planów produkcji i obrotu, o których mowa w art. 28.

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 2.

SEKCJA V**Stabilizacja rynków****Artykuł 30****Mechanizm składowania**

Organizacje producentów rybołówstwa mogą otrzymywać wsparcie finansowe na składowanie produktów rybołówstwa wymienionych w załączniku II, pod warunkiem że:

- a) spełnione są warunki uzyskania dopłat do składowania określone w przyszłym akcie prawnym Unii ustanawiającym warunki wsparcia finansowego dla polityki morskiej i rybołówstwa w latach 2014-2020;
- b) produkty zostały wprowadzone do obrotu przez organizacje producentów sektora rybołówstwa i nie znaleziono na nie kupca po cenie progowej, o której mowa w art. 31;
- c) produkty odpowiadają wspólnym normom handlowym ustanowionym zgodnie z art. 33, a ich jakość jest odpowiednia do spożycia przez ludzi;
- d) produkty zostały zakonserwowane lub przetworzone i są składowane w zbiornikach lub skrzynkach przez zamrożenie, albo na pokładzie statków, albo w obiektach lądowych, przez solenie, suszenie, marynowanie lub, w stosownych przypadkach, gotowanie i pasteryzację, niezależnie od tego, czy podlegały filetowaniu, porcjowaniu lub, w stosownych przypadkach, odgławianiu;
- e) składowane produkty są ponownie wprowadzane na rynek z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi na późniejszym etapie;
- f) produkty pozostają w składzie przez co najmniej pięć dni.

Artykuł 31

Ceny progowe dla mechanizmu składowania

1. Przed rozpoczęciem każdego roku każda organizacja producentów sektora rybołówstwa może złożyć indywidualną propozycję ceny progowej dla mechanizmu składowania, o którym mowa w art. 30, odnośnie do produktów rybołówstwa wymienionych w załączniku II.

2. Cena progowa nie może przekraczać 80 % średniej ważonej ceny odnotowanej dla danego produktu na obszarze prowadzenia działalności przez daną organizację producentów w ciągu trzech lat bezpośrednio poprzedzających rok, dla którego ustalana jest cena progowa.

3. Przy określaniu ceny progowej bierze się pod uwagę:

- a) tendencje w zakresie produkcji i popytu;
- b) stabilizację cen rynkowych;
- c) konwergencję rynków;
- d) dochody producentów;
- e) interesy konsumentów.

4. Po przeanalizowaniu propozycji złożonych przez organizacje producentów uznane na ich terytorium, państwa członkowskie określają ceny progowe, które mają być stosowane przez te organizacje producentów. Ceny te są ustalane na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 2 i 3. Zostają one podane do wiadomości publicznej.

Artykuł 32

Akty wykonawcze

Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące formatu komunikatu o cenach progowych publikowanego przez państwa członkowskie zgodnie z art. 31 ust. 4. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 2.

ROZDZIAŁ III

WSPÓLNE NORMY HANDLOWE

Artykuł 33

Ustanawianie wspólnych norm handlowych

1. Bez uszczerbku dla art. 47 dla produktów rybołówstwa wymienionych w załączniku I, niezależnie od ich pochodzenia (z Unii lub z importu), przeznaczonych do spożycia przez ludzi, można ustanowić wspólne normy handlowe.

2. Normy, o których mowa w ust. 1, mogą dotyczyć jakości, rozmiaru, wagi, pakowania, prezentacji lub etykietowania produktów, a w szczególności:

- a) minimalnych rozmiarów do celów obrotu, z uwzględnieniem najlepszych dostępnych opinii naukowych; takie minimalne

rozmiary do celów obrotu odpowiadają, w odpowiednich przypadkach, minimalnym rozmiarom odniesienia do celów ochrony, zgodnie z art. 15 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

- b) specyfikacji produktów konserwowanych, zgodnie z wymogami dotyczącymi ochrony i zobowiązaniami międzynarodowymi.

3. Ust. 1 i 2 stosuje się bez uszczerbku dla:

- a) rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 852/2004 ⁽¹⁾;
- c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 853/2004 ⁽²⁾;
- d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 ⁽³⁾;
- e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 ⁽⁴⁾;
- f) rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 ⁽⁵⁾; oraz
- g) rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 34

Przestrzeganie wspólnych norm handlowych

1. Przeznaczone do spożycia przez ludzi produkty, dla których ustalono wspólne normy handlowe, mogą być udostępniane na rynku w Unii wyłącznie zgodnie z tymi normami.

2. Wszystkie wyładowane produkty rybołówstwa, w tym produkty niezgodne ze wspólnymi normami handlowymi, mogą zostać wykorzystane do celów innych niż bezpośrednie spożycie przez ludzi, w tym jako mączka rybna, olej z ryb, karma dla zwierząt domowych, dodatki do żywności, produkty farmaceutyczne lub kosmetyki.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 83).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

ROZDZIAŁ IV

INFORMACJE DLA KONSUMENTÓW

Artykuł 35

Informacje obowiązkowe

1. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 produkty rybołówstwa i akwakultury, o których mowa w lit. a), b), c) i e) załącznika I do niniejszego rozporządzenia, podlegające obrotowi w Unii, niezależnie od ich pochodzenia lub metody obrotu nimi, mogą być oferowane do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładowi żywienia zbiorowego jedynie wtedy, gdy odpowiednie oznaczenie lub etykietowanie zawiera:

- a) handlowe oznaczenie gatunku i jego nazwę systematyczną;
- b) metodę produkcji, w szczególności następujące sformułowania: „...złowione...” lub „...złowione w wodach śródlądowych...” lub „...wychodowane...”;
- c) obszar, na którym produkt został złowiony lub wychodowany, oraz kategorię narzędzia połowowego użytego do połowów, jak określono w pierwszej kolumnie w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;
- d) informację czy produkt został rozmrożony;
- e) datę minimalnej trwałości, w stosownych przypadkach.

Wymóg określony w lit. d) nie ma zastosowania do:

- a) składników obecnych w produkcie końcowym;
- b) żywności, dla której mrożenie jest niezbędnym z technologicznego punktu widzenia etapem procesu produkcji;
- c) produktów rybołówstwa i akwakultury zamrożonych wcześniej z uwagi na kwestie dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa, zgodnie z sekcją VIII załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;
- d) produktów rybołówstwa i akwakultury, które rozmrożono przed poddaniem ich procesowi wędzenia, solenia, gotowania, marynowania, suszenia lub kombinacji tych procesów.

2. W odniesieniu do nieopakowanych produktów rybołówstwa i akwakultury obowiązkowe informacje wymienione w ust. 1 mogą być dostarczane w przypadku sprzedaży detalicznej za pomocą informacji handlowych, takich jak tablice ogłoszeniowe lub plakaty.

3. Jeżeli do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładowi żywienia zbiorowego oferowany jest produkt mieszany składający się z tych samych gatunków, ale otrzymanych różnymi metodami produkcji, dla każdej partii wskazuje się metodę produkcji. Jeżeli do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładowi żywienia zbiorowego oferowany jest produkt mieszany składający się z takich samych gatunków, ale otrzymanych z różnych obszarów połowów lub z różnych państw,

w których hodowane są ryby, wskazuje się co najmniej pochodzenie geograficzne partii, która jest najbardziej reprezentatywna pod względem ilości, łącznie ze wskazaniem, że produkty pochodzą także z innych obszarów połowów lub obszarów hodowli ryb.

4. Państwa członkowskie mogą zwolnić z wymogów, o których mowa w ust. 1, małe ilości produktów sprzedawanych konsumentom bezpośrednio ze statków rybackich, pod warunkiem że wartość tych produktów nie przekroczy wartości określonej w art. 58 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

5. Produkty rybołówstwa i akwakultury oraz ich opakowania etykietowane lub oznaczone przed dniem 13 grudnia 2014 r., które nie są zgodne z niniejszym artykułem, mogą znajdować się w obrocie do wyczerpania zapasów.

Artykuł 36

Sprawozdawczość dotycząca oznakowania ekologicznego

Po konsultacji z państwami członkowskimi i zainteresowanymi podmiotami Komisja do dnia 1 stycznia 2015 r. przekaże Parlamentowi Europejskiemu i Radzie studium wykonalności dotyczące opcji wdrożenia systemu oznakowania ekologicznego produktów rybołówstwa i akwakultury, w szczególności w sprawie ustanowienia takiego systemu jako systemu ogólnounijnego i w sprawie określenia minimalnych wymogów dotyczących stosowania unijnego oznakowania ekologicznego przez państwa członkowskie.

Artykuł 37

Oznaczenie handlowe

1. Do celów art. 35 ust. 1 państwa członkowskie sporządzają i publikują wykaz oznaczeń handlowych zaakceptowanych na ich terytorium wraz z ich nazwami systematycznymi. Wykaz ten obejmuje:

- a) nazwę systematyczną każdego gatunku zgodnie z systemem informacyjnym FishBase lub – w odpowiednich przypadkach – zgodnie z bazą danych ASFIS Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO);

b) oznaczenie handlowe:

- (i) nazwę gatunku w języku urzędowym lub w językach urzędowych danego państwa członkowskiego;
- (ii) w stosownych przypadkach, każdą inną nazwę lub nazwy zaakceptowane lub dopuszczone lokalnie lub regionalnie.

2. Wszystkie gatunki ryb, które stanowią składnik innego środka spożywczego, mogą być oznaczone jako „ryby”, pod warunkiem że nazwa i prezentacja takiego środka spożywczego nie odnosi się do określonego gatunku.

3. O wszelkich zmianach w wykazie oznaczeń handlowych zaakceptowanych przez państwo członkowskie powiadamiana jest Komisja, która informuje o nich inne państwa członkowskie.

Artykuł 38

Oznaczenie obszaru połowu lub produkcji

1. Oznaczenie obszaru połowu lub produkcji zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt c) obejmuje:

a) w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na morzu – zapisaną nazwę podobzaru lub rejonu wymienionego w obszarach rybołówstwa FAO, a także nazwę takiej strefy przy zastosowaniu terminologii zrozumiałej dla konsumenta, lub mapę lub piktogram pokazujące tę strefę, lub, w drodze odstępstwa od niniejszego wymogu, w odniesieniu do produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na wodach innych niż Atlantyckie Północno-Wschodni (obszar rybołówstwa FAO 27) oraz Morze Śródziemne i Morze Czarne (obszar rybołówstwa FAO 37), wskazanie nazwy obszaru rybołówstwa FAO;

b) w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na wodach śródlądowych – odniesienie do jednolitej części wód pochodzenia w państwie członkowskim lub w państwie trzecim będącym krajem pochodzenia produktu;

c) w przypadku produktów akwakultury – odniesienie do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym produkt osiągnął ponad połowę swojej ostatecznej wagi lub pozostawał przez ponad połowę okresu chowu lub – w przypadku skorupiaków, mięczaków i innych bezkręgowców wodnych – przeszedł końcowy etap chowu lub hodowli trwający przynajmniej sześć miesięcy.

2. Poza informacjami, o których mowa w ust. 1, podmioty gospodarcze mogą precyzyjniej wskazać obszar połowu lub produkcji.

Artykuł 39

Dodatkowe dobrowolne informacje

1. Poza informacjami obowiązkowymi wymaganymi zgodnie z art. 35, następujące informacje mogą być przekazywane na zasadzie dobrowolności, pod warunkiem że będą jasne i jednoznaczne:

a) data złowienia produktów rybołówstwa lub zbioru produktów akwakultury;

b) data wyładunku produktów rybołówstwa lub informacje dotyczące portu, w którym te produkty zostały wyładowane;

c) bardziej szczegółowe informacje dotyczące kategorii narzędzia połowowego, zgodnie z wykazem w drugiej kolumnie w załączniku III;

d) w przypadku produktów rybołówstwa pochodzących z połowów na morzu, państwo bandery statku, który dokonał połowu tych produktów;

e) informacje o środowisku;

f) informacje o charakterze etycznym lub społecznym;

g) informacje o technologii produkcji i praktykach produkcyjnych;

h) informacje o zawartości składników odżywczych w produkcie.

2. Do wskazania części lub całości informacji wymienionych w art. 35 ust. 1 można stosować fotokod (kod QR).

3. Dobrowolnych informacji nie podaje się, jeżeli miałyby to ograniczyć przestrzeń dostępną dla obowiązkowych informacji na oznaczeniu lub etykiecie.

4. Nie można podawać informacji dobrowolnych, które nie mogą zostać zweryfikowane.

ROZDZIAŁ V

REGUŁY KONKURENCJI

Artykuł 40

Stosowanie reguł konkurencji

Art. 101–106 TFUE oraz przepisy wykonawcze do nich stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 101 ust. 1 i art. 102 TFUE, które dotyczą produkcji produktów rybołówstwa i akwakultury lub obrotu nimi.

Artykuł 41

Wyjątki od stosowania reguł konkurencji

1. Niezależnie od art. 40 niniejszego rozporządzenia, art. 101 ust. 1 TFUE nie ma zastosowania do porozumień, decyzji i praktyk organizacji producentów, które dotyczą produkcji lub sprzedaży produktów rybołówstwa i akwakultury lub wykorzystywania wspólnych obiektów do składowania, obrabiania lub przetwarzania produktów rybołówstwa i akwakultury oraz które:

a) są niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;

b) nie zakładają istnienia obowiązku stosowania identycznych cen;

c) nie prowadzą do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie;

d) nie wykluczają konkurencji; oraz

e) nie eliminują konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.

2. Niezależnie od art. 40 niniejszego rozporządzenia, art. 101 ust. 1 TFUE nie ma zastosowania do porozumień, decyzji i praktyk organizacji międzybranżowych, które:

a) są niezbędne do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;

b) nie pociągają za sobą jakiegokolwiek obowiązku stosowania cen stałych;

- c) nie prowadzą do podziału rynków w Unii w jakiegokolwiek formie;
- d) nie stosują wobec partnerów handlowych nierównych warunków w ramach takich samych transakcji i nie stwarzają im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;
- e) nie eliminują konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów; oraz
- f) nie ograniczają konkurencji w sposób, który nie byłby niezbędny do osiągnięcia celów WPRyb.

ROZDZIAŁ VI

BADANIE RYNKOWE

Artykuł 42

Badanie rynkowe

1. Komisja:
 - a) gromadzi, analizuje i rozpowszechnia wiedzę gospodarczą i zrozumienie unijnego rynku produktów rybołówstwa i akwakultury w ramach całego łańcucha dostaw, uwzględniając kontekst międzynarodowy;
 - b) zapewnia praktyczne wsparcie organizacjom producentów i organizacjom międzybranżowym w celu lepszej koordynacji informacji między podmiotami gospodarczymi i przetwórcami;
 - c) regularnie bada ceny produktów rybołówstwa i akwakultury w ramach całego łańcucha dostaw w Unii i prowadzi analizy tendencji na rynku;
 - d) przeprowadza analizy rynku *ad hoc* i zapewnia metodykę na potrzeby badania kształtowania się cen.
2. Aby wdrożyć ust. 1, Komisja korzysta z następujących środków:
 - a) ułatwienie dostępu do dostępnych danych dotyczących produktów rybołówstwa i akwakultury, zgromadzonych zgodnie z prawem Unii;
 - b) udostępnianie informacji rynkowych, takich jak badania cen, analizy i badania rynkowe, wszystkim zainteresowanym podmiotom i ogółowi społeczeństwa w dostępny i zrozumiały sposób, z zastrzeżeniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

3. Państwa członkowskie przyczyniają się do osiągnięcia celów, o których mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 43

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 44

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 1184/2006

Art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1184/2006 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące stosowania art. 101-106 oraz art. 108 ust. 1 i 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w związku z wytwarzaniem produktów wymienionych w załączniku I do TFUE, lub handlem tymi produktami, z wyjątkiem produktów objętych (*) oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (**).

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1)."

Artykuł 45

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 57 ust. 1 dodaje się zdania w brzmieniu:

„Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole służące zagwarantowaniu zgodności. Kontrole te mogą być dokonywane na każdym etapie wprowadzania do obrotu i podczas transportu.”;

2) w art. 58 ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) informacje dla konsumentów przewidziane w art. 35 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 (*);

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).”;

b) uchyla się lit. h).

Artykuł 46

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 traci moc. Art. 4 obowiązuje jednak do dnia 12 grudnia 2014 r.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku IV.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

V. LEŠKEVIČIUS

Przewodniczący

Artykuł 47

Zasady ustanawiające wspólne normy handlowe

Nadal obowiązują zasady ustanawiające wspólne normy handlowe, w szczególności rozporządzenie Rady (EWG) nr 2136/89 ⁽¹⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1536/92 ⁽²⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 2406/96 ⁽³⁾, a także inne zasady przyjęte w odniesieniu do stosowania wspólnych norm handlowych, takie jak rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3703/85 ⁽⁴⁾.

Artykuł 48

Przegląd

Do dnia 31 grudnia 2022 r. Komisja złoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wyników stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 49

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r. z wyjątkiem rozdziału IV i art. 45, które stosuje się od dnia 13 grudnia 2014 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2136/89 z dnia 21 czerwca 1989 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i opisy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i produktów pokrewnych sardynce (Dz.U. L 212 z 22.7.1989, s. 79).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1536/92 z dnia 9 czerwca 1992 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanego tuńczyka i bonito (Dz.U. L 163 z 17.6.1992, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2406/96 z dnia 26 listopada 1996 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa (Dz.U. L 334 z 23.12.1996, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3703/85 z dnia 23 grudnia 1985 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania wspólnych norm handlowych w odniesieniu do niektórych świeżych lub schłodzonych ryb (Dz.U. L 351 z 28.12.1985, s. 63).

ZAŁĄCZNIK I

PRODUKTY RYBOŁÓWSTWA I AKWAKULTURY OBJĘTE WOR

Kod CN	Wyszczególnienie
a) 0301	Ryby żywe
0302	Ryby świeże lub schłodzone, z wyłączeniem filetów rybnych oraz pozostałego mięsa rybiego, objętych pozycją 0304
0303	Ryby zamrożone, z wyłączeniem filetów rybnych oraz pozostałego mięsa rybiego, objętych pozycją 0304
0304	Filety rybne i pozostałe mięso rybie (nawet rozdrobnione), świeże, schłodzone lub zamrożone
b) 0305	Ryby suszone, solone lub w solance; ryby wędzone, nawet gotowane przed lub podczas procesu wędzenia; mąki, mączki i granulki, z ryb, nadające się do spożycia przez ludzi
c) 0306	Skorupiaki, nawet w skorupach, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; skorupiaki w skorupach, gotowane na parze lub w wodzie, nawet schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; mąki, mączki i granulki, ze skorupiaków, nadające się do spożycia przez ludzi
0307	Mięczaki, nawet w skorupach, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; bezkręgowce wodne, inne niż skorupiaki i mięczaki, żywe, świeże, schłodzone, zamrożone, suszone, solone lub w solance; mąki, mączki i granulki, z bezkręgowców wodnych innych niż skorupiaki, nadające się do spożycia przez ludzi
d)	Produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; martwe zwierzęta objęte działem 1 lub 3, nienadające się do spożycia przez ludzi
	- Inne
	-- Produkty z ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych; martwe zwierzęta objęte działem 3:
0511 91 10	--- Odpadki rybne
0511 91 90	--- Pozostałe
e) 1212 20 00	- Wodorosty morskie i pozostałe algi
f)	Tłuszcze i oleje i ich frakcje, z ryb, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie:
1504 10	- Oleje z wątróbek rybich i ich frakcje
1504 20	- Tłuszcze, oleje i ich frakcje, z ryb, inne niż oleje z wątróbek
g) 1603 00	Ekstrakty i soki, z mięsa, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych
h) 1604	Ryby przetworzone lub zakonserwowane; kawior i namiastki kawioru przygotowane z ikry rybiej
i) 1605	Skorupiaki, mięczaki i pozostałe bezkręgowce wodne, przetworzone lub zakonserwowane
j)	Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany
1902 20	- Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane:
1902 20 10	-- Zawierające więcej niż 20 % masy ryb, skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych

Kod CN	Wyszczególnienie
k)	Mąki, mączki i granulki, z mięsa lub podrobów, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych, nienadające się do spożycia przez ludzi; skwarki:
2301 20 00	- Mąki, mączki i granulki, z ryb lub ze skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych
l)	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt
2309 90	- Inne:
ex 2309 90 10	-- Roztwory z ryb

ZAŁĄCZNIK II

PRODUKTY RYBOŁÓWSTWA PODLEGAJĄCE MECHANIZMOWI SKŁADOWANIA

Kod CN	Wyszczególnienie
0302 22 00	Gładzica (<i>Pleuronectes platessa</i>)
ex 0302 29 90	Zimnica (<i>Limanda limanda</i>)
0302 29 10	Smuklica (<i>Lepidorhombus</i> spp.)
ex 0302 29 90	Flądra (<i>Platichthys flesus</i>)
0302 31 10	Albakora lub tuńczyk biały (<i>Thunnus alalunga</i>)
oraz	
0302 31 90	
ex 0302 40	Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i>
0302 50 10	Dorsz z gatunku <i>Gadus morhua</i>
0302 61 10	Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i>
ex 0302 61 80	Szprot (<i>Sprattus sprattus</i>)
0302 62 00	Plamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
0302 63 00	Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)
ex 0302 64	Makrela z gatunku <i>Scomber scombrus</i> i <i>Scomber japonicus</i>
0302 65 20	Koleń (<i>Squalus acanthias</i> oraz <i>Scyliorhinus</i> spp.)
oraz	
0302 65 50	
0302 69 31	Karmazyn (<i>Sebastes</i> spp.)
oraz	
0302 69 33	
0302 69 41	Witlinek (<i>Merlangius merlangus</i>)
0302 69 45	Molwa (<i>Molva</i> spp.)
0302 69 55	Sardela (<i>Engraulis</i> spp.)
ex 0302 69 68	Morszczuk z gatunku <i>Merluccius merluccius</i>
0302 69 81	Żabnica (<i>Lophius</i> spp.)
ex 0302 69 99	Koryfena (<i>Coryphaena hippurus</i>)
ex 0307 41 10	Mątwy (<i>Sepia officinalis</i> oraz <i>Rossia macrosoma</i>)
ex 0306 23 10	Garnele z gatunku <i>Crangon crangon</i> oraz krewetka północna (<i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
0302 23 00	Sola (<i>Solea</i> spp.)
0306 24 30	Krab kieszeniec (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	Homarzec (nerczan) (<i>Nephrops norvegicus</i>)
0303 31 10	Halibut niebieski (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
0303 78 11	Morszczuk z rodzaju <i>Merluccius</i>
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
oraz	
0304 29 55	
0304 29 56	
0304 29 58	
0303 79 71	Kielec i morlesz (<i>Dentex dentex</i> i <i>Pagellus</i> spp.)
0303 61 00	Włócznik (<i>Xiphias gladius</i>)
0304 21 00	
0304 91 00	

Kod CN	Wyszczególnienie
0306 13 40	Krewetki z rodziny <i>Penaeidae</i>
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
0307 49 18	Mątwy z gatunku <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> oraz <i>Sepiola rondeletti</i>
0307 49 01	
0307 49 31	Kałamarnice (<i>Loligo</i> spp.)
0307 49 33	
0307 49 35	
oraz	
0307 49 38	
0307 49 51	Kałamarnice (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
0307 59 10	Ośmiornice (<i>Octopus</i> spp.)
0307 99 11	Kalmary (<i>Illex</i> spp.)
0303 41 10	Albakora lub tuńczyk biały (<i>Thunnus alalunga</i>)
0302 32 10	Tuńczyk żółtopłetwy (<i>Thunnus albacares</i>)
0303 42 12	
0303 42 18	
0303 42 42	
0303 42 48	
0302 33 10	Bonito (<i>Katsuwonus pelamis</i>)
0303 43 10	
0303 45 10	Tuńczyk błękitnopłetwy (<i>Thunnus thynnus</i>)
0302 39 10	Pozostałe gatunki z rodzajów <i>Thunnus</i> oraz <i>Euthynnus</i>
0302 69 21	
0303 49 30	
0303 79 20	
ex 0302 29 90	Złocica (<i>Microstomus kitt</i>)
0302 35 10	Tuńczyk błękitnopłetwy (<i>Thunnus thynnus</i>)
oraz	
0302 35 90	
ex 0302 69 51	Rdzawiec (<i>Pollachius pollachius</i>)
0302 69 75	Brama (<i>Brama</i> spp.)
ex 0302 69 82	Błękitek (<i>Micromesistius poutassou</i>)
ex 0302 69 99	Bielmnik (<i>Trisopterus luscus</i>) oraz karlik (<i>Trisopterus minutus</i>)
ex 0302 69 99	Bops (<i>Boops boops</i>)
ex 0302 69 99	Pikarel (<i>Spicara smaris</i>)
ex 0302 69 99	Konger (<i>Conger conger</i>)
ex 0302 69 99	Kurki (<i>Trigla</i> spp.)
ex 0302 69 91	Ostrobok (<i>Trachurus</i> spp.)
ex 0302 69 99	
ex 0302 69 99	Cefal (<i>Mugil</i> spp.)
ex 0302 69 99	Raja (<i>Raja</i> spp.)
oraz	
ex 0304 19 99	
ex 0302 69 99	Pałasz ogoniasty i czarny (<i>Lepidopus caudatus</i> i <i>Aphanopus carbo</i>)
ex 0307 21 00	Przegrzebek zwyczajny (<i>Pecten maximus</i>)
ex 0307 91 00	Trąbik zwyczajny (<i>Buccinum undatum</i>)
ex 0302 69 99	Barwena i barbata (<i>Mullus surmuletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>)
ex 0302 69 99	Kantar (<i>Spondylusoma cantharus</i>)

ZAŁĄCZNIK III

INFORMACJE DOTYCZĄCE NARZĘDZIA POŁOWOWEGO

Informacje obowiązkowe dotyczące kategorii narzędzia połowowego	Bardziej szczegółowe informacje dotyczące odpowiednich narzędzi i kodów, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 26/2004 ⁽¹⁾ i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 404/2011 ⁽²⁾	
Niewody	Niewody dobrzeżne	SB
	Niewody duńskie	SDN
	Niewody szkockie	SSC
	Niewody obsługiwane z dwóch statków	SPR
Włoki	Włoki rozprzowe	TBB
	Włoki denne rozpornicowe	OTB
	Tuki denne	PTB
	Włoki pelagiczne	OTM
	Tuki pelagiczne	PTM
	Zestawy dwuwłokowe	OTT
Sieci skrzelowe i podobne	Sieci stawne (kotwiczone)	GNS
	Sieci dryfujące	GND
	Sieci stawne okrążające	GNC
	Sieci trójścienne	GTR
	Łączone sieci trójścienne i skrzelowe	GTN
Sieci okrążające i podrywki	Okrężnice	PS
	Lampary	LA
	Podrywki obsługiwane ze statku	LNB
	Podrywki obsługiwane z lądu	LNS
Haki i liny	Wędy ręczne z wędziskiem lub bez (obsługiwane ręcznie)	LHP
	Wędy ręczne z wędziskiem lub bez (mechaniczne)	LHM
	Sznury haczykowe	LLS
	Takle dryfujące	LLD
	Haki ciągnione (trolling)	LTL
Dragi	Dragi ciągnione przez statek	DRB
	Ręczne dragi statkowe	DRH
	Dragi mechaniczne, w tym dragi ssące	HMD
Pułapki	Narzędzia pułapkowe	FPO

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 26/2004 z dnia 30 grudnia 2003 r. dotyczące rejestru statków rybackich Wspólnoty (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 25).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

ZAŁĄCZNIK IV

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 104/2000	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1 - 5
art. 2 i 3	art. 33 i 34
art. 4	art. 35 - 39
art. 5 ust. 1	art. 6, 7, 8
art. 5 ust. 2, art. 5 ust. 3, art. 5 ust. 4 i art. 6	art. 14, 18 - 21
art. 7	art. 22 i 24 - 27
art. 8	—
art. 9 - 12	art. 28, 29
art. 13	art. 11, 12, 13, 16, 18, 20 i 21
art. 14	art. 41 ust. 2
art. 15	art. 23
art. 16	art. 24 - 27
art. 17 - 27	art. 30, 31 i 32
art. 33	—
art. 34	art. 20 ust. 2, 21 i 32
art. 35	—
art. 36	—
art. 37	art. 43
art. 38 i 39	art. 43
art. 40	—
art. 41	art. 48
art. 42	art. 44, 45 i 46
art. 43	art. 49
—	art. 40
—	art. 41 ust. 1
—	art. 42

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1380/2013

z dnia 11 grudnia 2013 r.

w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 2371/2002 ⁽⁴⁾ ustanowiono wspólnotowy system ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb).

(2) WPRyb obejmuje ochronę żywych zasobów morza oraz zarządzanie ukierunkowanymi na nie połowami. Ponadto obejmuje ona, w odniesieniu do środków rynkowych oraz środków finansowych pomagających realizować jej cele, działalność w zakresie żywych zasobów słodkowodnych i akwakultury, a także przetwarzanie produktów rybołówstwa i akwakultury i obrót nimi, jeżeli taka działalność jest prowadzona na terytorium państw członkowskich lub na wodach Unii, w tym przez statki rybackie pływające pod banderą państw trzecich i zarejestrowane w nich lub unijne statki rybackie, lub przez obywateli państw członkowskich, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa bandery, z uwzględnieniem postanowień art. 117 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. ⁽⁵⁾ (UNCLOS).

⁽¹⁾ Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ Dz.U. C 225 z 27.7.2012, s. 20.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 17 października 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 9 grudnia 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59).

⁽⁵⁾ Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza i Porozumienie w sprawie implementacji jej części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3).

(3) Połowy rekreacyjne mogą mieć istotny wpływ na zasoby rybne i państwa członkowskie powinny zatem zapewnić, by były one prowadzone w sposób zgodny z celami WPRyb.

(4) WPRyb powinna zapewniać, aby działalność połowowa i w zakresie akwakultury przyczyniała się do długoterminowego zrównoważenia pod względem środowiskowym, ekonomicznym i społecznym. WPRyb powinna ponadto obejmować zasady mające na celu zapewnienie identyfikowalności, bezpieczeństwa i jakości produktów podlegających obrotowi w Unii. Wspólna polityka rybołówstwa powinna ponadto przyczynić się do zwiększenia produktywności, do odpowiedniego poziomu życia w sektorze gospodarki rybnej, w tym rybołówstwa prowadzonego na niewielką skalę, oraz do stabilności rynków, a także powinna zapewnić dostępność zasobów żywności oraz zaopatrywanie konsumentów w żywność po przystępnych cenach. WPRyb powinna przyczynić się do realizacji strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz pomagać w realizacji celów ustanowionych w tej strategii.

(5) Unia jest umawiającą się stroną konwencji UNCLOS ⁽⁶⁾ oraz, na podstawie decyzji Rady 98/414/WE ⁽⁷⁾, stroną Porozumienia Narodów Zjednoczonych w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi z dnia 4 grudnia 1995 r. ⁽⁸⁾ (porozumienie Narodów Zjednoczonych o zasobach rybnych), zaś na podstawie decyzji Rady 96/428/WE ⁽⁹⁾, stroną Porozumienia Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa o wspieraniu przestrzegania przez statki

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 98/392/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 98/414/WE z dnia 8 czerwca 1998 r. w sprawie ratyfikowania przez Wspólnotę Europejską Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi (Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 14).

⁽⁸⁾ Porozumienie w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi (Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 16).

⁽⁹⁾ Decyzja Rady 96/428/WE z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie przyjęcia przez Wspólnotę Porozumienia o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu (Dz.U. L 177 z 16.7.1996, s. 24).

rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu z dnia 24 listopada 1993 r.⁽¹⁾.

- (6) W powyższych instrumentach międzynarodowych ustanawia się głównie obowiązki w zakresie ochrony, obejmujące obowiązki podjęcia środków ochronnych i zarządzania służących zachowaniu zasobów morza na poziomach umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu zarówno na obszarach morskich podlegających jurysdykcji krajowej, jak i na pełnym morzu, lub odbudowy zasobów morza do takich poziomów oraz współpracy z innymi państwami w tym celu, obowiązki powszechnego stosowania podejścia ostrożnościowego do ochrony i eksploatacji stad ryb oraz zarządzania nimi, obowiązki zapewnienia zgodności środków ochronnych i zarządzania, w przypadku gdy zasoby morza występują na obszarach morskich podlegających jurysdykcji różnych państw, a także obowiązki należytego przestrzegania innych zgodnych z prawem form korzystania z mórz. WPRyb powinna zatem przyczynić się do wykonywania przez Unię jej zobowiązań międzynarodowych wynikających z powyższych instrumentów międzynarodowych. Jeżeli państwa członkowskie przyjmują środki ochronne i zarządzania, do czego zostały uprawnione w ramach WPRyb, wówczas powinny również działać w sposób całkowicie zgodny z międzynarodowymi zobowiązaniami w zakresie ochrony i współpracy wynikającymi z tych instrumentów międzynarodowych.
- (7) Na Światowym Szczycie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r. Unia i jej państwa członkowskie zobowiązały się do przeciwdziałania stałemu zmniejszaniu się liczebności wielu stad ryb. Unia powinna zatem udoskonalić WPRyb poprzez dostosowanie wskaźników eksploatacji, aby zapewnić, by w rozsądnych ramach czasowych eksploatacja żywych zasobów morza odbudowywała i zachowywała populacje poławianych stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu. Wskaźniki eksploatacji powinny zostać osiągnięte do 2015 r. Osiągnięcie tych wskaźników eksploatacji w późniejszym terminie powinno być dopuszczone tylko wtedy, gdy osiągnięcie ich do 2015 r. poważnie zagroziłoby społecznemu i ekonomicznemu zrównoważeniu odnośnych flot rybackich. Po 2015 r. wskaźniki te powinny zostać osiągnięte jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż w 2020 r. W przypadku gdy informacje naukowe są niewystarczające, aby ustalić te poziomy, można rozważyć przybliżone parametry.
- (8) Decyzje w zakresie zarządzania dotyczące maksymalnego podtrzymywanego połowu w rybołówstwie wielogatunkowym powinny uwzględniać trudności w połowie wszystkich stad w rybołówstwie wielogatunkowym przy utrzymaniu maksymalnego podtrzymywanego połowu w tym samym czasie, w szczególności w przypadku, gdy opinie naukowe wskazują, że bardzo trudno jest uniknąć zjawiska „gatunku blokującego połowy” przez

zwiększenie selektywności stosowanych narzędzi połowowych. W takiej sytuacji należy się zwrócić do odpowiednich organów naukowych o poradę na temat odpowiednich poziomów śmiertelności połowowej.

- (9) WPRyb powinna zapewnić spójność z celami w zakresie rybołówstwa określonymi w decyzji Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej w sprawie strategicznego planu na lata 2011–2020 dotyczącego różnorodności biologicznej oraz z celami w zakresie różnorodności biologicznej przyjętymi przez Radę Europejską w dniach 25 i 26 marca 2010 r.
- (10) Zrównoważona eksploatacja żywych zasobów morza powinna być oparta na podejściu ostrożnościowym, które wynika z zasady ostrożności, o której mowa w art. 191 ust. 2 akapit pierwszy Traktatu, przy uwzględnieniu dostępnych danych naukowych.
- (11) WPRyb powinna przyczynić się do ochrony środowiska morskiego, do zrównoważonego zarządzania wszystkimi gatunkami eksploatowanymi w celach handlowych oraz w szczególności do osiągnięcia dobrego stanu środowiska do 2020 r., jak określono w art. 1 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE⁽²⁾.
- (12) WPRyb powinna również przyczynić się do zaopatrywania rynku unijnego w żywność o wysokich wartościach odżywczych i do zmniejszenia poziomu uzależnienia rynku unijnego od importu żywności. Powinna także sprzyjać bezpośrednio i pośrednio tworzeniu miejsc pracy oraz rozwojowi gospodarczemu obszarów przybrzeżnych.
- (13) Należy wdrożyć podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem, ograniczyć negatywny wpływ działalności połowowej na środowisko oraz unikać przypadkowych połowów i ograniczać je w jak największym stopniu.
- (14) Ważne jest, aby zarządzanie WPRyb było oparte na zasadach dobrych rządów. Zasady te obejmują proces decyzyjny oparty na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, duże zaangażowanie zainteresowanych stron i perspektywę długoterminową. Skuteczne zarządzanie WPRyb zależy również od jasnego zdefiniowania zakresu obowiązków na szczeblu unijnym, regionalnym, krajowym i lokalnym oraz od wzajemnej zgodności podejmowanych środków i ich spójności z innymi politykami Unii.
- (15) WPRyb powinna przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa i warunków pracy podmiotów prowadzących działalność połowową.
- (16) WPRyb powinna w pełni brać pod uwagę, w stosownych przypadkach, zdrowie zwierząt, dobrostan zwierząt oraz bezpieczeństwo żywności i pasz.

⁽¹⁾ Porozumienie o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu (Dz.U. L 177 z 16.7.1996, s. 26).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

- (17) W związku z tym, że wszystkie zagadnienia związane z oceanami i morzami Europy są wzajemnie powiązane, WPRyb powinna być wdrażana z zachowaniem spójności z innymi politykami Unii oraz, w szczególności, powinna uwzględniać interakcje z działaniami Unii w ramach innych obszarów polityki morskiej. Należy zapewnić spójność w zarządzaniu poszczególnymi rodzajami polityki sektorowej w obrębie basenów Morza Bałtyckiego, Morza Północnego, mórz celtyckich, Zatoki Biskajskiej i wybrzeża Półwyspu Iberyjskiego, Morza Śródziemnego i Morza Czarnego.
- (18) Unijne statki rybackie powinny mieć równy dostęp do wód i zasobów Unii z zastrzeżeniem przepisów WPRyb.
- (19) Istniejące przepisy ograniczające dostęp do zasobów w obrębie stref 12 mil morskich państw członkowskich funkcjonowały w sposób zadowalający, przyczyniając się do ochrony zasobów poprzez ograniczenie nakładu połowowego w najbardziej wrażliwych strefach wód Unii. Przepisy te chroniły również tradycyjną działalność połowową, od której w znacznej mierze zależy społeczny i gospodarczy rozwój niektórych społeczności stref przybrzeżnych. Przepisy te powinny zatem nadal mieć zastosowanie. Państwa członkowskie powinny dążyć do zapewnienia preferencyjnego dostępu dla rybołówstwa prowadzonego na niewielką skalę, tradycyjnego lub połowów przybrzeżnych.
- (20) Małe wyspy przybrzeżne uzależnione od połowów powinny być, w stosownych przypadkach, szczególnie traktowane oraz wspierane, tak aby umożliwić im przetrwanie i rozwój.
- (21) Żywe zasoby morza wokół unijnych regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 akapit pierwszy Traktatu, powinny być szczególnie chronione, ponieważ przyczyniają się do zachowania lokalnej gospodarki tych terytoriów, biorąc pod uwagę ich sytuację strukturalną, społeczną i ekonomiczną. Niektóre rodzaje działalności połowowej w tych wodach powinny być zatem ograniczone do statków rybackich zarejestrowanych w portach tych terytoriów.
- (22) Aby przyczynić się do ochrony żywych zasobów wodnych i ekosystemów morskich, Unia powinna dążyć do ochrony obszarów, które są wrażliwe biologicznie, przez wyznaczenie ich jako obszarów chronionych. W obszarach tych powinno być możliwe ograniczenie lub zakazanie działalności połowowej. Przy podejmowaniu decyzji o tym, które obszary należy wyznaczyć, szczególną uwagę trzeba zwrócić na te obszary, co do których istnieje wyraźny dowód na to, że występują w nich duże skupiska ryb o rozmiarach mniejszych od minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony oraz tarliska, a także na obszary, które są określone jako wrażliwe pod względem biogeograficznym. Należy również wziąć pod uwagę istniejące obszary ochrony. Aby ułatwić proces wyznaczania, państwa członkowskie powinny określać odpowiednie obszary, w tym obszary, które stanowią część spójnej sieci i, w stosownych przypadkach, powinny one współpracować ze sobą, przygotowując i przekazując wspólne rekomendacje Komisji. Aby skuteczniej ustanawiać obszary chronione, powinna istnieć możliwość uprawnienia Komisji do ustanawiania ich w planie wieloletnim. W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu demokratycznej odpowiedzialności i kontroli, Komisja powinna składać regularne sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na temat funkcjonowania tych obszarów chronionych.
- (23) Cel zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza osiągnięć się skuteczniej przez podejście wieloletnie do zarządzania rybołówstwem, ustanawiającym jako priorytet plany wieloletnie odzwierciedlające specyfikę poszczególnych rodzajów rybołówstwa.
- (24) Plany wieloletnie powinny w miarę możliwości obejmować większą liczbę stad, jeżeli takie stada są eksploatowane wspólnie. W planach wieloletnich należy ustanowić ramy zrównoważonej eksploatacji określonych stad i ekosystemów morskich, ustalając wyraźne ramy czasowe i mechanizmy zabezpieczające na wypadek nieprzewidzianych wydarzeń. Ponadto plany wieloletnie powinny być podporządkowane jasno określonym celom w zakresie zarządzania, aby przyczyniały się do zrównoważonej eksploatacji stad i ochrony odnośnych ekosystemów morskich. Plany te powinny być przyjęte w konsultacji z komitetami doradczymi, podmiotami sektora rybołówstwa, naukowcami i innymi zainteresowanymi stronami mającymi interes w zarządzaniu rybołówstwem.
- (25) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE⁽¹⁾, dyrektywa Rady 92/43/EWG⁽²⁾ i dyrektywa 2008/56/WE nakładają pewne obowiązki na państwa członkowskie w odniesieniu do, odpowiednio, obszarów specjalnej ochrony, specjalnych obszarów ochrony i morskich obszarów chronionych. Takie środki mogą wymagać przyjęcia środków wchodzących w zakres WPRyb. Należy zatem upoważnić państwa członkowskie do przyjmowania – w wodach podlegających ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji – takich środków ochronnych, które są niezbędne do wypełnienia ich obowiązków na mocy tych aktów unijnych, w przypadku gdy takie środki nie naruszają interesów połowowych innych państw członkowskich. W przypadku gdy takie środki mogą naruszyć interesy połowowe innych państw członkowskich, uprawnienie do przyjmowania takich środków należy przyznać Komisji oraz należy skorzystać ze współpracy regionalnej zainteresowanych państw członkowskich.
- (26) Konieczne są środki służące obniżeniu obecnych wysokich poziomów przypadkowych połowów i stopniowemu eliminowaniu odrzutów. Przypadkowe połowy i odrzuty są znacznym marnotrawstwem zasobów i negatywnie wpływają na zrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza i ekosystemów morskich oraz rentowność rybołówstwa. Należy ustanowić i stopniowo wdrożyć obowiązek wyładunku wszystkich połowów („obowiązek wyładunku”) gatunków, które są objęte limitami połowowymi i, w przypadku Morza Śródziemnego,

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

(²) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

- także połowów gatunków podlegających minimalnemu rozmiarowi, dokonanych w trakcie działalności połowowej na wodach Unii lub przez unijne statki rybackie; przepisy, które dotychczas zobowiązywały rybaków do odrzutów, powinny zostać uchylone.
- (27) Obowiązek wyładunku powinien być wprowadzany dla poszczególnych rodzajów rybołówstwa. Rybacy powinni mieć nadal możliwość odrzucania tych gatunków, które według najlepszych dostępnych opinii naukowych wykazują wysoki wskaźnik przeżywalności po uwolnieniu do morza.
- (28) Aby umożliwić wywiązanie się z obowiązku wyładunku, a także by złagodzić wpływ rocznego zróżnicowania składu połowów, państwom członkowskim należy zezwolić na przenoszenie – do pewnej wartości procentowej – kwot między latami.
- (29) W ramach zarządzania obowiązkiem wyładunku państwa członkowskie powinny czynić jak największe starania, aby zmniejszyć przypadkowe połowy. W tym celu wysoki priorytet należy nadać usprawnieniu selektywnych technik połowowych służących unikaniu i ograniczaniu w jak największym stopniu przypadkowych połowów. Ważne jest, by państwa członkowskie rozdzielały kwoty pomiędzy statki w sposób odzwierciedlający w jak największym stopniu oczekiwany skład gatunków w danych łowiskach. W przypadku niedopasowania dostępnych kwot i rzeczywistego wzorca połowowego państwa członkowskie powinny rozważyć zlikwidowanie ich poprzez wymianę kwot z innymi państwami członkowskimi, w tym na stałe. Państwa członkowskie powinny również rozważyć ułatwienie łączenia indywidualnych kwot przez właścicieli statków na przykład na poziomie organizacji producentów lub grup właścicieli statków. W końcu państwa członkowskie powinny rozważyć odliczanie gatunków stanowiących przyłów od kwoty gatunków docelowych w zależności od stanu ochrony gatunków stanowiących przyłów.
- (30) Przeznaczenie wyładunków połowów ryb poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony powinno być ograniczone i powinno wykluczać sprzedaż do spożycia przez ludzi.
- (31) Aby rozwiązać problem przypadkowych połowów, które są nie do uniknięcia nawet przy zastosowaniu wszystkich środków służących ich ograniczeniu, należy ustanowić pewne wyłączenia *de minimis* z obowiązku wyładunku w odniesieniu do łowisk, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku, przede wszystkim za pośrednictwem planów wieloletnich.
- (32) Z zastrzeżeniem opinii naukowych oraz bez narażania na szwank celów związanych z maksymalnym podtrzymałym połowem i bez zwiększania śmiertelności połowowej, w przypadku wprowadzenia obowiązku wyładunku, w tym obowiązku dokumentacji połowów, powinno być możliwe zwiększenie powiązanych uprawnień do połowów, aby uwzględnić fakt, że wyładowane zostaną ryby, które wcześniej były odrzucane.
- (33) Dostęp do danego rodzaju rybołówstwa powinien być oparty na przejrzystych i obiektywnych kryteriach, między innymi kryteriach o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym. Państwa członkowskie powinny propagować odpowiedzialne połowy przez zapewnianie zachęt tym podmiotom, które prowadzą połowy w sposób najmniej zagrażający środowisku oraz zapewniający społeczeństwu największe korzyści.
- (34) W odniesieniu do stad, wobec których nie ustanowiono żadnego planu wieloletniego, należy zapewnić wskaźniki eksploatacji prowadzące do maksymalnego podtrzymałego połowu poprzez wyznaczenie limitów połowowych lub nakładu połowowego. Jeśli dostępne dane są niewystarczające, rybołówstwem należy zarządzać przy użyciu przybliżonych parametrów.
- (35) W świetle niepewnego stanu ekonomicznego sektora rybołówstwa oraz faktu, że niektóre społeczności stref przybrzeżnych zależą od połowów, konieczne jest zapewnienie względnej stabilności działalności połowowej poprzez przydzielanie państwom członkowskim uprawnień do połowów w oparciu o przewidywalny udział każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do poszczególnych stad.
- (36) Taka względna stabilność działalności połowowej – z uwagi na tymczasową sytuację biologiczną stad – powinna zabezpieczać i w pełni uwzględniać szczególne potrzeby regionów, w których społeczności lokalne są szczególnie zależne od rybołówstwa i związanej z nim działalności, tak jak zdecydowała Rada w rezolucji z dnia 3 listopada 1976 r. ⁽¹⁾, w szczególności w załączniku VII do niej.
- (37) W tym sensie należy zatem rozumieć pojęcie względnej stabilności.
- (38) Komisja powinna być upoważniona do przyjmowania środków tymczasowych w razie poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów morza lub dla ekosystemu morskiego, które wynika z działalności połowowej i wymaga niezwłocznego działania. Środki te należy ustalić w określonym terminie oraz stosować przez określony czas.

⁽¹⁾ Rezolucja Rady z dnia 3 listopada 1976 r. w sprawie niektórych aspektów zewnętrznych utworzenia dwustumilowej strefy połowów we Wspólnocie z mocą od dnia 1 stycznia 1977 r. (Dz.U. C 105 z 7.5.1981, s. 1).

- (39) Państwa członkowskie powinny współpracować na szczeblu regionalnym w celu przyjęcia wspólnych rekomendacji i innych instrumentów na rzecz rozwoju i realizacji środków ochronnych i środków mających wpływ na działalność połowową w obszarach chronionych na podstawie prawa w dziedzinie środowiska. W ramach współpracy regionalnej Komisja powinna przyjmować środki ochronne wyłącznie w drodze aktów wykonawczych lub aktów delegowanych, w przypadku gdy wszystkie zainteresowane państwa członkowskie w danym regionie uzgodnią wspólną rekomendację. W przypadku braku wspólnej rekomendacji Komisja powinna na podstawie Traktatu przedstawić wniosek w sprawie odpowiednich środków.
- (40) Państwa członkowskie powinny być uprawnione do przyjmowania środków ochronnych i zarządzania w odniesieniu do stad w wodach Unii, mających zastosowanie wyłącznie do unijnych statków rybackich pływających pod ich banderą.
- (41) W ramach swojej strefy 12 mil morskich państwa członkowskie powinny być uprawnione do przyjmowania środków ochronnych i zarządzania mających zastosowanie do wszystkich unijnych statków rybackich, pod warunkiem że – jeżeli środki te mają zastosowanie do unijnych statków rybackich z innych państw członkowskich – przyjęte środki są niedyskryminujące, były wcześniej przedmiotem konsultacji z innymi zainteresowanymi państwami członkowskimi oraz że Unia nie przyjęła środków ukierunkowanych w szczególności na ochronę i zarządzanie w obrębie przedmiotowej strefy 12 mil morskich.
- (42) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia systemu przekazywalnych koncesji połowowych.
- (43) Państwa członkowskie powinny przyjąć konkretne środki, aby dostosować liczbę unijnych statków rybackich do dostępnych zasobów w oparciu o sporządzane przez siebie oceny na temat równowagi między zdolnością połowową ich flot a uprawnieniami do połowów, którymi dysponują. Oceny powinny być sporządzane zgodnie z wytycznymi Komisji i powinny być przedstawiane w rocznym sprawozdaniu przekazywanym Komisji. Sprawozdania te powinny być podawane do wiadomości publicznej. Każde państwo członkowskie powinno mieć możliwość wyboru środków i instrumentów, jakie zamierza przyjąć w celu ograniczenia nadmiernej zdolności połowowej.
- (44) Ponadto do celów zarządzania zdolnością połowową i jej dostosowania należy zachować obowiązkowe pułapy maksymalnej zdolności połowowej floty oraz krajowe systemy wprowadzania/wycyfywania w odniesieniu do finansowania wycyfowania z eksploatacji.
- (45) Państwa członkowskie powinny rejestrować minimum informacji na temat parametrów i działalności unijnych statków rybackich pływających pod ich banderą. Dane te powinny być udostępniane Komisji do celów monitorowania wielkości flot państw członkowskich.
- (46) Zarządzanie rybołówstwem w oparciu o najlepsze dostępne opinie naukowe wymaga zharmonizowanych, wiarygodnych i dokładnych zestawów danych. Dlatego też państwa członkowskie powinny gromadzić dane na temat flot i ich działalności połowowej, w szczególności dane biologiczne na temat połowów, w tym odrzutów, oraz informacje o stadach ryb i potencjalnym wpływie działalności połowowej na ekosystem morski. Państwa członkowskie powinny zarządzać gromadzonymi danymi oraz udostępniać je użytkownikom końcowym i innym zainteresowanym stronom. Państwa członkowskie powinny współpracować ze sobą i z Komisją w celu koordynowania działalności w zakresie gromadzenia danych. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny również współpracować w zakresie gromadzenia danych z państwami trzecimi. Państwa członkowskie powinny przekazać Komisji do oceny roczne sprawozdanie ze swojej działalności w zakresie gromadzenia danych; sprawozdanie to podaje się do wiadomości publicznej.
- (47) Gromadzenie danych powinno obejmować dane, które ułatwiają ekonomiczną ocenę przedsięwzięć działających w sektorze rybołówstwa, akwakultury i przetwórstwa produktów rybołówstwa i akwakultury oraz tendencji w zatrudnieniu w tych sektorach.
- (48) W sprawach dotyczących ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi, aby zapewnić wymaganą pomoc wysoko wykwalifikowanego personelu naukowego, w szczególności w odniesieniu do stosowania dyscyplin biologicznych, ekonomicznych, środowiskowych, społecznych i technicznych, można się konsultować z Komitetem Naukowo-Technicznym i Ekonomicznym ds. Rybołówstwa (STECF), ustanowionym decyzją Komisji 2005/629/WE⁽¹⁾.
- (49) Wiedza naukowa na temat rybołówstwa ukierunkowana na politykę powinna zostać wzmocniona poprzez przyjmowane na poziomie krajowym programy gromadzenia danych naukowych na temat rybołówstwa i programy badań i innowacji w zakresie rybołówstwa wdrażane w koordynacji z innymi państwami członkowskimi, a także w zakresie unijnych ram badań i innowacji. Należy także wspierać lepszą współpracę między sektorem a naukowcami.
- (50) Unia powinna promować cele WPRyB na poziomie międzynarodowym, zapewniając, aby unijna działalność połowowa prowadzona poza wodami Unii była oparta na takich samych zasadach i standardach jak w obowiązującym prawie Unii, i propagując równe warunki działania dla podmiotów unijnych i podmiotów z państw trzecich. W tym celu Unia powinna dążyć do przewożenia staraniom wzmocniającym działanie organizacji regionalnych i międzynarodowych, tak aby mogły one lepiej chronić żywe zasoby morza i zarządzać nimi w ramach swoich kompetencji, w tym staraniom zwalczającym nielegalne, nieraportowane i nieregulowane (NNN) połowy. Unia powinna współpracować

(¹) Decyzja Komisji 2005/629/WE z dnia 26 sierpnia 2005 r. ustanawiająca Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (Dz.U. L 225 z 31.8.2005, s. 18).

z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi na rzecz poprawy zgodności ze środkami międzynarodowymi, w tym zwalczania połowów NNN. Stano­wisko Unii powinno być oparte na najlepszych dostęp­nych opiniach naukowych.

- (51) W umowach o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów zawartych z państwami trzecimi należy zapewnić, aby działalność połowowa Unii na wodach państw trzecich opierała się na najlepszych dostępnych opiniach naukowych i wymianie odpowiednich informacji, zapewniając zrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza, przejrzystość w odniesieniu do określania nadwyżki i w wyniku tego – zarządzanie zasobami spójne z celami WPRyb. Umowy te, zapewniając dostęp do zasobów proporcjonalnie do interesów floty unijnej w zamian za finansowy wkład Unii, powinny przyczynić się do ustanowienia wysokiej jakości ram zarządzania w celu zapewnienia w szczególności skutecznych środków gromadzenia danych, monitorowania, kontroli i nadzoru.
- (52) Poszanowanie zasad demokratycznych i praw człowieka, określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka i innych właściwych międzynarodowych instrumentach w dziedzinie praw człowieka, oraz zasady rządów prawa powinny stanowić istotny element umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów, które powinny zawierać szczególną klauzulę dotyczącą praw człowieka. Wprowadzenie klauzuli dotyczącej praw człowieka do umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów powinno być w pełni zgodne z ogólnymi celami Unii w zakresie polityki rozwoju.
- (53) Akwakultura powinna przyczynić się do utrzymania potencjału produkcji żywności na zrównoważonym poziomie w całej Unii, aby zagwarantować obywatelom Unii długoterminowe bezpieczeństwo żywnościowe, w tym dostawy żywności, a także wzrost i zatrudnienie oraz przyczynić się do zaspokojenia rosnącego światowego zapotrzebowania na żywność pochodzenia wodnego.
- (54) W strategii zrównoważonego rozwoju europejskiej akwakultury, przyjętej przez Komisję w 2009 r., którą z zadowoleniem odebrała i zatwierdziła Rada oraz z zadowoleniem przyjął Parlament Europejski, zauważono potrzebę utworzenia i promowania równych warunków działania dla akwakultury jako podstawę jej zrównoważonego rozwoju.
- (55) Działalność w zakresie akwakultury w Unii jest uwarunkowana różnymi czynnikami w poszczególnych państwach, dotyczącymi m.in. zezwoleń dla podmiotów gospodarczych. Należy zatem opracować strategiczne wytyczne unijne dla krajowych planów strategicznych w celu poprawy konkurencyjności sektora akwakultury, wsparcia jego rozwoju i innowacyjności oraz promowania działalności gospodarczej, dywersyfikacji i poprawy jakości życia na obszarach przybrzeżnych i śródlądowych. Ponadto należy wprowadzić mechanizmy wymiany między państwami członkowskimi informacji i najlepszych praktyk poprzez otwartą metodę koordynacji krajowych środków dotyczących bezpieczeństwa działalności gospodarczej, dostępu do wód i przestrzeni Unii oraz uproszczenia procesu wydawania licencji.
- (56) Szczególny charakter akwakultury wymaga ustanowienia komitetu doradczego ds. konsultacji z zainteresowanymi stronami w zakresie elementów unijnej polityki, które mogłyby wpływać na akwakulturę.
- (57) Konieczne jest zwiększenie konkurencyjności unijnego sektora rybołówstwa i akwakultury oraz uproszczenie w celu lepszego zarządzania działalnością tego sektora w zakresie produkcji i obrotu. Wspólna organizacja rynków produktów rybołówstwa i akwakultury powinna zapewniać równe warunki dla wszystkich produktów rybołówstwa i akwakultury podlegających obrotowi w Unii, niezależnie od ich pochodzenia, umożliwiać konsumentom dokonywanie bardziej świadomych wyborów oraz wspierać odpowiedzialną konsumpcję, a także zwiększać wiedzę ekonomiczną i zrozumienie unijnych rynków w całym łańcuchu dostaw.
- (58) Przy wdrażaniu wspólnej organizacji rynków należy zachować zgodność z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, w szczególności w odniesieniu do przepisów Światowej Organizacji Handlu.
- (59) Aby zapewnić zgodność z przepisami WPRyb, należy ustanowić efektywny system kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa, który obejmuje zwalczanie działalności połowowej NNN.
- (60) W ramach unijnego systemu kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa należy promować wykorzystanie nowoczesnych i skutecznych technologii. Państwa członkowskie i Komisja powinny mieć możliwość prowadzenia projektów pilotażowych w zakresie nowych technologii kontroli i systemów zarządzania danymi.
- (61) Aby zapewnić porównywalne warunki w różnych państwach członkowskich w odniesieniu do stosowania zasad w zakresie kontroli i egzekwowania prawa, należy zachęcać do współpracy między państwami członkowskimi w sprawie określania skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji.
- (62) Aby zapewnić zaangażowanie podmiotów gospodarczych w gromadzenie danych na poziomie Unii oraz w unijny system kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wymagania od swoich podmiotów gospodarczych proporcjonalnego udziału w odnośnych kosztach operacyjnych takiego systemu.

- (63) Cele WPRyb nie mogą zostać w wystarczającym stopniu zrealizowane przez same państwa członkowskie z uwagi na trudności napotymane w rozwoju przemysłu rybnego i zarządzaniu nim oraz ograniczone zasoby finansowe państw członkowskich. Stąd w celu przyczynienia się do realizacji tych celów powinna zostać przyznana wieloletnia unijna pomoc finansowa ukierunkowana na priorytety WPRyb i dostosowana do specyfiki branży rybackiej w poszczególnych państwach członkowskich.
- (64) Unijna pomoc finansowa powinna być uzależniona od przestrzegania przepisów WPRyb przez państwa członkowskie i podmioty gospodarcze, w tym właścicieli statków. Z zastrzeżeniem środków szczegółowych, które mają zostać przyjęte, unijna pomoc finansowa powinna zostać przerwana, zawieszona lub skorygowana w przypadku nieprzestrzegania konkretnego obowiązku w ramach WPRyb przez dane państwo członkowskie lub w przypadku poważnego naruszenia tych przepisów przez dany podmiot gospodarczy.
- (65) Dialog z zainteresowanymi stronami okazał się kluczowy dla osiągnięcia celów WPRyb. Biorąc pod uwagę zróżnicowane warunki na wodach Unii i większą regionalizację WPRyb, komitety doradcze powinny umożliwić wykorzystanie przy wdrażaniu WPRyb wiedzy i doświadczenia wszystkich zainteresowanych stron.
- (66) Mając na uwadze specyfikę regionów najbardziej oddalonych, akwakultury, rynków oraz Morza Czarnego, właściwe jest stworzenie nowego komitetu doradczego dla każdego z tych obszarów.
- (67) Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do przyjmowania środków ochronnych towarzyszących pewnym środowiskowym zobowiązaniom państw członkowskich, dostosowania obowiązku wyładunku w celu wywiązania się z międzynarodowych zobowiązań Unii, rozszerzenia obowiązku wyładunku na inne gatunki przy wykorzystaniu procesu regionalizacji, przyjęcia konkretnych planów w zakresie odrzutów przy wykorzystaniu procesu regionalizacji, przyjęcia wyłączeń *de minimis* z obowiązku wyładunku, jeżeli nie został przyjęty żaden inny środek wykonawczy w odniesieniu do tego obowiązku, oraz ustanowienia szczegółowych zasad funkcjonowania komitetów doradczych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (68) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących środków tymczasowych służących załagodzeniu poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów morza, systemu wprowadzania/wycofywania w zarządzaniu flotą oraz zapisywania, formatu i transmisji danych do unijnego rejestru floty rybackiej, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (69) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celów.
- (70) Decyzja Rady 2004/585/WE ⁽²⁾ powinna zostać uchylona po wejściu w życie odpowiadających jej przepisów na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (71) Ze względu na liczbę i wagę zmian, które mają zostać wprowadzone, należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 2371/2002,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZEŚĆ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Wspólna polityka rybołówstwa (WPRyb) obejmuje:
 - a) ochronę żywych zasobów morza oraz zarządzanie rybołówstwem i flotami eksploatującymi takie zasoby;
 - b) w odniesieniu do środków rynkowych i finansowych wspierających wdrażanie WPRyb: żywe zasoby słodkowodne, akwakulturę oraz przetwarzanie produktów rybołówstwa i akwakultury oraz obrót nimi.
2. WPRyb obejmuje działalność, o której mowa w ust. 1, jeżeli jest ona prowadzona:
 - a) na terytorium państw członkowskich, do którego ma zastosowanie Traktat;
 - b) na wodach Unii, w tym przez statki rybackie pływające pod banderą państw trzecich i zarejestrowane w nich;
 - c) przez unijne statki rybackie poza wodami Unii; lub

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2004/585/WE z dnia 19 lipca 2004 r. ustanawiająca Regionalne Komitety Doradcze w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa (Dz.U. L 256 z 3.8.2004, s. 17).

d) przez obywateli państw członkowskich, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa bandery.

Artykuł 2

Cele

1. WPRyb zapewnia, aby działalność połowowa i w zakresie akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności.

2. WPRyb stosuje wobec zarządzania rybołówstwem podejście ostrożnościowe i ma na celu zapewnienie, aby eksploatacja żywych zasobów morza odbudowywała i zachowywała populacje poławianych gatunków powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów.

Aby osiągnąć cel polegający na stopniowej odbudowie i zachowaniu populacji stad ryb powyżej poziomów biomasy zdolnych do uzyskania maksymalnego podtrzymywalnego połowu, wskaźnik eksploatacji oparty na maksymalnym podtrzymywalnym połowie należy osiągnąć w miarę możliwości do 2015 r., a w stopniowy, narastający sposób w odniesieniu do wszystkich stad – najpóźniej do 2020 r.

3. WPRyb wdraża podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem, aby zapewnić minimalizowanie negatywnych skutków działalności połowowej dla ekosystemu morskiego, a także dąży do zapewnienia, aby działalność w zakresie akwakultury i działalność połowowa nie powodowały degradacji środowiska morskiego.

4. WPRyb przyczynia się do gromadzenia danych naukowych.

5. WPRyb w szczególności:

a) stopniowo eliminuje odrzuty, w zależności od indywidualnych przypadków, przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych opinii naukowych, przez unikanie i ograniczanie w jak największym stopniu przypadkowych połowów i przez stopniowe zapewnianie wyładunku połowów;

b) w razie konieczności, jak najlepiej wykorzystuje przypadkowe połowy, bez tworzenia rynku dla takich połowów, które są poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony;

c) zapewnia warunki dla rentownego i konkurencyjnego sektora połowowego i przetwórczego oraz działalności na łądzie związanej z połowami;

d) zapewnia środki dostosowania zdolności połowowej flot do poziomów uprawnień do połowów spójnych z ust. 2, mając na uwadze rentowność flot bez nadmiernego eksploatowania żywych zasobów morza;

e) promuje rozwój zrównoważonej unijnej działalności w zakresie akwakultury w celu przyczynienia się do dostaw i bezpieczeństwa żywności oraz do zatrudnienia;

f) przyczynia się do odpowiedniego poziomu życia osób zależnych od działalności połowowej, z uwzględnieniem przybrzeżnego rybołówstwa i aspektów społeczno-ekonomicznych;

g) przyczynia się do efektywnego i przejrzystego rynku wewnętrznego dla produktów rybołówstwa i akwakultury, a także do zapewnienia równych warunków dla produktów rybołówstwa i akwakultury podlegających obrotowi w Unii;

h) uwzględnia interesy zarówno konsumentów, jak i producentów;

i) promuje przybrzeżną działalność połowową przy uwzględnieniu aspektów społeczno-ekonomicznych;

j) jest spójna z ustawodawstwem Unii w dziedzinie środowiska, w szczególności z celem polegającym na osiągnięciu dobrego stanu środowiska do 2020 r., zgodnie z art. 1 ust. 1 dyrektywy 2008/56/WE, a także z innymi politykami Unii.

Artykuł 3

Zasady dobrych rządów

WPRyb jest zgodna z następującymi zasadami dobrych rządów:

a) jasno zdefiniowany zakres obowiązków na szczeblu unijnym, regionalnym, krajowym i lokalnym;

b) uwzględnianie regionalnej specyfiki poprzez podejście regionalne;

c) ustanowienie środków zgodnie z najlepszymi dostępnymi opiniami naukowymi;

d) perspektywa długoterminowa;

e) efektywność kosztowa pod względem administracyjnym;

f) odpowiednie zaangażowanie zainteresowanych stron, w szczególności komitetów doradczych, na wszystkich etapach – od opracowania po wdrożenie środków;

g) główna odpowiedzialność państwa bandery;

h) spójność z innymi politykami Unii;

i) stosowanie ocen wpływu, stosownie do przypadku;

j) spójność między wewnętrznym a zewnętrznym wymiarem WPRyb;

k) przejrzystość przetwarzania danych zgodnie z istniejącymi wymogami prawnymi z należyтым poszanowaniem życia prywatnego, ochrony danych osobowych oraz zasad poufności; dostępność danych dla odpowiednich organów naukowych, innych organów mających interes naukowy lub w zakresie zarządzania oraz innych określonych użytkowników końcowych.

Artykuł 4

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „wody Unii” oznaczają wody podlegające zwierzchnictwu lub jurysdykcji państw członkowskich, z wyjątkiem wód sąsiadujących z terytoriami wymienionymi w załączniku II do Traktatu;
- 2) „żywe zasoby morza” oznaczają dostępne, żywe morskie gatunki wodne, w tym gatunki anadromiczne i katadromiczne w fazie życia w morzu;
- 3) „żywe zasoby słodkowodne” oznaczają dostępne, żywe gatunki słodkowodne;
- 4) „statek rybacki” oznacza każdy statek wyposażony do prowadzenia komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza lub wyposażony w sieć pułapkową na tuńczyka błękitnopłetwego;
- 5) „unijny statek rybacki” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany w Unii;
- 6) „wprowadzenie do floty rybackiej” oznacza rejestrację statku rybackiego w rejestrze statków rybackich państwa członkowskiego;
- 7) „maksymalny podtrzymywalny połów” oznacza największy teoretyczny zrównoważony połów, jaki można w sposób ciągle przeciętnie uzyskiwać ze stada w istniejących przeciętnych warunkach środowiskowych bez znaczącego wpływu na proces rozmnażania;
- 8) „podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem”, o którym mowa w art. 6 porozumienia ONZ w sprawie zasobów ryb, oznacza podejście, zgodnie z którym brak odpowiednich informacji naukowych nie powinien być usprawiedliwieniem dla odkładania lub niepodejmowania środków zarządzania dla ochrony gatunku docelowego, gatunków powiązanych lub zależnych oraz gatunków niedocelowych i ich środowiska;
- 9) „podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem” oznacza zintegrowane podejście do zarządzania rybołówstwem, w ramach rozsądnie wytyczonych pod względem ekologicznym granic, w którym dąży się do zarządzania wykorzystaniem zasobów naturalnych, przy uwzględnieniu rybołówstwa i innej działalności człowieka, zachowując zarówno bogactwo biologiczne, jak i procesy biologiczne niezbędne do zabezpieczenia składu, struktury i funkcjonowania siedlisk odnośnego ekosystemu, przy uwzględnieniu wiedzy i niepewności odnoszących się do biotycznych, abiotycznych i ludzkich elementów ekosystemów;
- 10) „odrzuty” oznaczają połowy, które są wrzucane z powrotem do morza;
- 11) „połowy o niskim wpływie” oznaczają używanie selektywnych technik połowowych, które mają mało szkodliwy wpływ na ekosystemy morskie lub które mogą skutkować niskimi emisjami pochodzącymi z paliw;
- 12) „połowy selektywne” oznaczają połowy przy użyciu metod lub narzędzi połowowych, które podczas połowu pozwalają na zlokalizowanie i schwytanie organizmów w zależności od rozmiaru lub gatunku, co pozwala na uniknięcie połowu organizmów niedocelowych lub wypuszczenie ich w nieuszkodzonym stanie;
- 13) „wskaźnik śmiertelności połowowej” oznacza wskaźnik usuwania biomasy lub osobników ze stada w wyniku działalności połowowej w danym okresie;
- 14) „stado” oznacza żywy zasób morza występujący w danym obszarze zarządzania;
- 15) „limit połowowy” oznacza, w stosownych przypadkach, albo ilościowe ograniczenie połowów danego stada ryb lub grupy stad ryb w danym okresie, w przypadku gdy tych stad ryb lub grup stad ryb dotyczy obowiązek wyładunku, albo ilościowe ograniczenie w danym okresie wyładunków danego stada ryb lub grupy stad ryb, do których obowiązek wyładunku nie ma zastosowania;
- 16) „punkt odniesienia do celów ochrony” oznacza wartości parametrów populacji stada ryb (takich jak biomasa lub wskaźnik śmiertelności połowowej) stosowane w zarządzaniu rybołówstwem, na przykład w odniesieniu do dopuszczalnego poziomu ryzyka biologicznego lub pożądanego poziomu połowu;
- 17) „minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony” oznacza rozmiar żywych morskich gatunków wodnych, przy uwzględnieniu dojrzałości, ustalony w prawie Unii, poniżej którego zastosowanie mają ograniczenia lub zachęty służące unikaniu ich poławiania przy prowadzeniu działalności połowowej; taki rozmiar zastępuje, w stosownych przypadkach, minimalny rozmiar wyładunkowy;
- 18) „stado na bezpiecznym poziomie biologicznym” oznacza stado, w odniesieniu do którego z wysokim prawdopodobieństwem można stwierdzić, że biomasa stada tarłowego szacowana na koniec poprzedniego roku jest wyższa niż graniczny punkt odniesienia biomasy (Blim), a wskaźnik śmiertelności połowowej szacowany na poprzedni rok jest niższy niż graniczny punkt odniesienia wskaźnika śmiertelności połowowej (Flim);
- 19) „zabezpieczenie” oznacza środek ostrożnościowy stworzony w celu unikania wystąpienia niepożądanego wydarzenia;
- 20) „środek techniczny” oznacza środek regulujący, poprzez ustanowienie warunków dotyczących wykorzystania i struktury narzędzi połowowych i ograniczeń dostępu do obszarów połowów, skład połowów pod względem gatunków i wielkości oraz skutki dla elementów ekosystemów wynikające z działalności połowowej;

- 21) „nakład połowowy” oznacza iloczyn zdolności i działalności danego statku rybackiego; w przypadku grupy statków rybackich jest to suma nakładu połowowego wszystkich statków w tej grupie;
- 22) „państwo członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu” oznacza państwo członkowskie, które ma interes uzasadniony albo uprawnieniami do połowów, albo połowami odbywającymi się w wyłącznej strefie ekonomicznej danego państwa członkowskiego, albo, w przypadku Morza Śródziemnego, tradycyjnym rybołówstwem na pełnym morzu;
- 23) „przekazywalna koncesja połowowa” oznacza podlegające cofnięciu prawo użytkownika do określonej części uprawnień do połowów przydzielonych danemu państwu członkowskiemu lub określonych w planie zarządzania przyjętym przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 ⁽¹⁾, które posiadacz może przekazać;
- 24) „zdolność połowowa” oznacza pojemność statku w GT (pojemność brutto) i jego moc w kW (kilowat), jak to określono w art. 4 i 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2930/86 ⁽²⁾;
- 25) „akwakultura” oznacza hodowlę lub chów organizmów wodnych za pomocą technik opracowanych w celu zwiększenia produkcji przedmiotowych organizmów poza naturalną zdolność środowiska, gdzie organizmy takie pozostają własnością osoby fizycznej lub prawnej w ciągu całego stadium hodowli i chowu, do odłowu włącznie;
- 26) „licencja połowowa” oznacza licencję, zgodnie z definicją znajdującą się w art. 4 pkt 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽³⁾;
- 27) „upoważnienie do połowów” oznacza upoważnienie, zgodnie z definicją znajdującą się w art. 4 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- 28) „działalność połowowa” oznacza poszukiwanie ryb, wydawanie, wystawianie, holowanie i wybieranie narzędzia połowowego, wciąganie połowu na pokład, przeładunek, zatrzymywanie na pokładzie, przetwarzanie na pokładzie, przenoszenie, umieszczanie w sadzach, tuczenie i wyładowywanie ryb i produktów rybołówstwa;
- 29) „produkty rybołówstwa” oznaczają organizmy wodne będące wynikiem działalności połowowej lub otrzymywane z nich produkty;
- 30) „podmiot gospodarczy” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub posiada przedsiębiorstwo wykonujące działalność związaną z dowolnym etapem produkcji, przetwarzania, dystrybucji i sieci sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa i akwakultury oraz obrotu nimi;
- 31) „poważne naruszenie” oznaczana naruszenie, które jest określone jako takie w odpowiednich przepisach Unii, w tym w art. 42 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 ⁽⁴⁾ i art. 90 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- 32) „użytkownik końcowy danych naukowych” oznacza podmiot, który ze względów badawczych lub zarządczych jest zainteresowany naukową analizą danych dotyczących sektora rybołówstwa;
- 33) „nadwyżka dopuszczalnego połowu” oznacza część dopuszczalnego połowu, której państwo nadbrzeżne nie pozyskuje, wskutek czego ogólny wskaźnik eksploatacji w odniesieniu do poszczególnych stad pozostaje poniżej poziomów umożliwiających samoistną odbudowę stad i zachowanie populacji pozyskiwanych gatunków powyżej pożądanego poziomu opartych na najlepszych dostępnych opiniach naukowych;
- 34) „produkty akwakultury” oznaczają organizmy wodne na każdym etapie ich cyklu życia, będące wynikiem działalności w zakresie akwakultury, lub otrzymywane z nich produkty;
- 35) „biomasa stada tarłowego” oznacza szacunkową masę ryb z danego stada, które rozmnażają się w określonym czasie, w tym zarówno osobniki męskie, jak i żeńskie, oraz ryby, które rozmnażają się żyworodnie;
- 36) „połowy wielogatunkowe” oznaczają połowy, w ramach których obecny jest więcej niż jeden gatunek i istnieje prawdopodobieństwo, że podczas tej samej operacji połowowej złapane zostaną osobnikami różnych gatunków;
- 37) „umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów” oznacza umowę międzynarodową zawartą z państwem trzecim w celu otrzymania dostępu do wód i zasobów, tak aby w zrównoważony sposób eksploatować udział nadwyżki żywych zasobów morza w zamian za uzyskiwaną od Unii rekompensatę finansową, która może obejmować wsparcie sektorowe.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2930/86 z dnia 22 września 1986 r. określające parametry statków rybackich (Dz.U. L 274 z 25.9.1986, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje obszarów geograficznych:

- a) „Morze Północne” oznacza obszary ICES ⁽¹⁾ IIIa i IV;
- b) „Morze Bałtyckie” oznacza obszary ICES IIIb, IIIc i IIId;
- c) „wody północno-zachodnie” oznaczają obszary ICES V (z wyjątkiem Va i tylko wody Unii obszaru Vb), VI i VII;
- d) „wody południowo-zachodnie” oznaczają obszary ICES VIII, IX i X (wody wokół Azorów) oraz obszary CECAF ⁽²⁾ 34.1.1, 34.1.2 i 34.2.0 (wody wokół Madery i Wysp Kanaryjskich);
- e) „Morze Śródziemne” oznacza wody morskie Morza Śródziemnego na wschód od linii 5°36' W;
- f) „Morze Czarne” oznacza podobszar geograficzny GFCM (ang. *General Fisheries Commission for the Mediterranean*) zdefiniowany w rezolucji GFCM/33/2009/2.

CZĘŚĆ II

DOSTĘP DO WÓD

Artykuł 5

Ogólne zasady dotyczące dostępu do wód

1. Unijne statki rybackie mają równy dostęp do wód i zasobów na wszystkich wodach Unii, z wyjątkiem tych, o których mowa w ust. 2 i 3, z zastrzeżeniem środków przyjętych na mocy części III.

2. W odniesieniu do wód do 12 mil morskich od linii podstawowych podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji państw członkowskich państwa te są uprawnione do dnia 31 grudnia 2022 r. do ograniczenia prowadzenia połowów do statków rybackich, które tradycyjnie łowią na tych wodach z portów na przyległych wybrzeżach, bez uszczerbku dla uzgodnień dotyczących unijnych statków rybackich pływających pod banderą innych państw członkowskich w ramach istniejących stosunków sąsiedzkich między państwami członkowskimi oraz uzgodnień zawartych w załączniku I, ustalających dla każdego państwa członkowskiego strefy geograficzne w ramach pasów przybrzeżnych innych państw członkowskich, w których prowadzi się działalność połowową, oraz odnośne gatunki. Państwa członkowskie informują Komisję o ograniczeniach ustanowionych na podstawie niniejszego ustępu.

⁽¹⁾ Obszary ICES (Międzynarodowej Rady Badań Morza) określone są w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

⁽²⁾ Obszary CECAF (Środkowo-Wschodni Atlantyk lub główny obszar połowowy FAO 34) określone są w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na określonych obszarach, innych niż północny Atlantyk, danych statystycznych o połowach nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 1).

3. W odniesieniu do wód do 100 mil morskich od linii podstawowych unijnych regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 akapit pierwszy Traktatu, do dnia 31 grudnia 2022 r. dane państwa członkowskie są uprawnione do ograniczenia prowadzenia połowów do statków zarejestrowanych w portach tych terytoriów. Ograniczenia te nie mają zastosowania do statków unijnych, które tradycyjnie łowią na tych wodach, o ile statki te nie przekraczają tradycyjnie wykorzystywanego nakładu połowowego. Państwa członkowskie informują Komisję o ograniczeniach ustanowionych na podstawie niniejszego ustępu.

4. Środki, które mają być stosowane po wygaśnięciu uzgodnień określonych w ust. 2 i 3, zostaną przyjęte do dnia 31 grudnia 2022 r.

CZĘŚĆ III

ŚRODKI OCHRONY I ZRÓWNOWAŻONEJ EKSPLOATACJI ŻYWYCH ZASOBÓW MORZA

TYTUŁ I

Środki ochronne

Artykuł 6

Przepisy ogólne

1. Aby zrealizować cele WPRyb w zakresie ochrony i zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza, określone w art. 2, Unia przyjmuje środki ochronne określone w art. 7.

2. Przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia Komisja konsultuje się z odpowiednimi organami doradczymi i odpowiednimi organami naukowymi. Środki ochronne są przyjmowane przy uwzględnieniu dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, w tym w stosownych przypadkach sprawozdań sporządzanych przez STECF i inne organy doradcze, porad otrzymywanych od komitetów doradczych oraz wspólnych rekomendacji wydawanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 18.

3. Państwa członkowskie mogą współpracować ze sobą w celu przyjęcia środków zgodnie z art. 11, 15 i 18.

4. Państwa członkowskie koordynują ze sobą swoje działania przed przyjęciem środków krajowych zgodnie z art. 20 ust. 2.

5. W określonych przypadkach, w szczególności jeżeli chodzi o region Morza Śródziemnego, państwa członkowskie mogą być uprawnione do przyjęcia prawnie wiążących aktów w dziedzinie WPRyb, w tym środków ochronnych. W stosownych przypadkach stosuje się art. 18.

Artykuł 7

Rodzaje środków ochronnych

1. Środki ochrony i zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza mogą obejmować między innymi następujące elementy:

- a) plany wieloletnie zgodnie z art. 9 i 10;

- b) cele ochrony i zrównoważonej eksploatacji stad oraz powiązane środki w celu zminimalizowania wpływu połowów na środowisko morskie;
 - c) środki służące dostosowaniu zdolności połowowej statków rybackich do dostępnych uprawnień do połowów;
 - d) zachęty, w tym natury ekonomicznej, takie jak uprawnienia do połowów, w celu propagowania metod połowowych, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, unikania i ograniczania w jak największym stopniu przypadkowych połowów oraz do połowów charakteryzujących się niskim wpływem na ekosystem morski i zasoby rybne;
 - e) środki w zakresie ustalania i przydziału uprawnień do połowów;
 - f) środki służące realizacji celów określonych w art. 15;
 - g) minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony;
 - h) projekty pilotażowe dotyczące alternatywnych rodzajów technik zarządzania rybołówstwem oraz dotyczące narzędzi, które zwiększają selektywność lub minimalizują negatywny wpływ działalności połowowej na środowisko morskie;
 - i) środki niezbędne do zapewnienia zgodności z obowiązkami w ramach ustawodawstwa Unii w dziedzinie środowiska przyjęte zgodnie z art. 11;
 - j) środki techniczne, o których mowa w ust. 2.
2. Środki techniczne mogą między innymi obejmować:
- a) cechy charakterystyczne narzędzi połowowych i zasady dotyczące ich używania;
 - b) specyfikacje dotyczące budowy narzędzi połowowych, w tym:
 - (i) zmiany lub dodatkowe urządzenia mające na celu zwiększenie selektywności lub zminimalizowanie negatywnego wpływu na ekosystem;
 - (ii) zmiany lub dodatkowe urządzenia mające na celu ograniczenie przypadkowego połowu gatunków zagrożonych i chronionych, a także ograniczenie innych przypadkowych połowów;
 - c) ograniczenia lub zakaz stosowania określonych narzędzi połowowych, a także działalności połowowej, w określonych obszarach lub okresach;
 - d) wymogi w stosunku do statków rybackich, aby zaprzęstały działalności w danym obszarze przez ustalony minimalny okres w celu ochrony tymczasowych skupisk zagrożonych gatunków, ryb w okresie tarła, ryb poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony oraz innych wrażliwych zasobów morskich;

- e) szczególne środki w celu zminimalizowania negatywnego wpływu działalności połowowej na bioróżnorodność morską i ekosystemy morskie, w tym środki służące unikaniu i ograniczaniu w jak największym stopniu przypadkowych połowów.

Artykuł 8

Ustanowienie obszarów odbudowy stad ryb

1. Unia, uwzględniając należycie istniejące obszary ochrony, podejmuje starania na rzecz ustanowienia obszarów chronionych ze względu na ich wrażliwość biologiczną, w tym obszarów, w przypadku których istnieje wyraźny dowód na to, że występuje na nich wysoka koncentracja ryb o rozmiarach poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, oraz tarlisk. W takich obszarach działalność połowowa może zostać ograniczona lub zakazana, aby przyczynić się do ochrony żywych zasobów wodnych i ekosystemów morskich. Unia nadal udziela dodatkowej ochrony istniejącym obszarom biologicznie wrażliwym.

2. Do tych celów państwa członkowskie określają, w miarę możliwości, odpowiednie obszary, które mogą tworzyć spójną sieć, i przygotowują, w stosownych przypadkach, wspólne rekomendacje zgodnie z art. 18 ust. 7 z myślą o tym, by Komisja przedstawiła wniosek zgodnie z Traktatem.

3. W planie wieloletnim Komisja może zostać uprawniona do ustanawiania takich biologicznie wrażliwych obszarów chronionych. Stosuje się art. 18 ust. 1–6. Komisja regularnie składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie obszarów chronionych.

TYTUŁ II

Środki szczególne

Artykuł 9

Zasady i cele planów wieloletnich

1. Przyjmuje się plany wieloletnie oparte w pierwszym rzędzie na opiniach naukowych, technicznych i ekonomicznych, zawierające środki ochronne mające na celu odbudowę i zachowanie stad ryb powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu zgodnie z art. 2 ust. 2.

2. W przypadku gdy cele odnoszące się do maksymalnego podtrzymywalnego połowu, o których mowa w art. 2 ust. 2, nie mogą zostać określone z powodu niewystarczających danych, w planach wieloletnich przewiduje się środki oparte na podejściu ostrożnościowym zapewniające co najmniej porównywalny poziom ochrony odnośnych stad.

3. Plany wieloletnie obejmują:

- a) pojedyncze gatunki; albo
- b) w przypadku połowów wielogatunkowych lub gdy dynamika różnych stad jest ze sobą powiązana – połowy eksploatujące kilka stad w danym obszarze geograficznym; uwzględnia się poziom wiedzy na temat interakcji między różnymi stadami ryb, łowiskami i ekosystemami morskimi.

4. Środki, które mają wejść w zakres planów wieloletnich, oraz harmonogram ich wdrażania są proporcjonalne do realizowanych zadań i celów oraz przewidywanych ram czasowych. Przed ujęciem środków w planach wieloletnich uwzględnia się ich prawdopodobne skutki ekonomiczne i społeczne.

5. Plany wieloletnie mogą zawierać konkretne cele i środki ochronne oparte na podejściu ekosystemowym, służące rozwiązaniu konkretnych problemów połowów wielogatunkowych związanych z realizacją celów określonych w art. 2 ust. 2, w przypadku stad wielogatunkowych objętych danym planem, jeżeli z opinii naukowych wynika, że nie można osiągnąć wzrostu selektywności. W razie konieczności plan wieloletni zawiera konkretne alternatywne środki ochronne, oparte na podejściu ekosystemowym, dotyczące niektórych stad objętych tym planem.

Artykuł 10

Treść planów wieloletnich

1. W stosownych przypadkach i bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji na mocy Traktatu, plan wieloletni zawiera:

- a) zakres w odniesieniu do stad, łowiska i obszaru, do którego ma zastosowanie plan wieloletni;
- b) cele spójne z celami określonymi w art. 2 i z odnośnymi przepisami art. 6 i 9;
- c) wymierne cele takie jak wskaźniki śmiertelności połowowej lub biomasa stada tarłowego;
- d) wyraźne ramy czasowe na osiągnięcie wymiernych celów;
- e) punkty odniesienia dotyczące ochrony spójne z celami określonymi w art. 2;
- f) cele środków ochronnych i środków technicznych, które należy podjąć z myślą o osiągnięciu celów określonych w art. 15, a także środki mające na celu uniknięcie lub ograniczenie w jak największym stopniu przypadkowych połowów;
- g) gwarancje służące zapewnieniu realizacji wymiernych celów i w razie potrzeby działania naprawcze, w tym w odniesieniu do sytuacji, w których pogarszająca się jakość danych lub ich niedostępność zagrażają zrównoważonemu charakterowi danego stada.

2. Plan wieloletni może także zawierać:

- a) inne środki ochronne, w szczególności środki służące stopniowemu eliminowaniu odrzutów przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych opinii naukowych lub służące zminimalizowaniu negatywnych skutków połowów dla ekosystemu, które mają być doprecyzowane, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 18;

b) wymierne wskaźniki na potrzeby okresowego monitorowania i okresowej oceny postępów w osiągnięciu celów planu wieloletniego;

c) w stosownych przypadkach, cele szczególne dotyczące śladowego etapu cyklu życia gatunków anadromicznych i katadromicznych.

3. W planie wieloletnim przewiduje się jego przegląd po wstępnej ocenie *ex post*, w szczególności w celu uwzględnienia zmian opinii naukowych.

Artykuł 11

Środki ochronne niezbędne do zapewnienia zgodności z obowiązkami na mocy ustawodawstwa Unii w dziedzinie środowiska

1. Państwa członkowskie są uprawnione do przyjmowania środków ochronnych niedotyczących statków rybackich innych państw członkowskich, mających zastosowanie do wód podlegających ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji oraz koniecznych do wypełnienia ich obowiązków na mocy art. 13 ust. 4 dyrektywy 2008/56/WE, art. 4 dyrektywy 2009/147/WE lub art. 6 dyrektywy 92/43/EWG, pod warunkiem że środki te są spójne z celami określonymi w art. 2 niniejszego rozporządzenia, realizują cele odpowiedniego ustawodawstwa Unii, które mają wdrażać oraz są co najmniej tak samo rygorystyczne jak środki przewidziane w prawie Unii.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie („inicjujące państwo członkowskie”) uzna, że należy przyjąć środki w celu zapewnienia zgodności z obowiązkami, o których mowa w ust. 1, a inne państwa członkowskie mają bezpośredni interes w zarządzaniu rybołówstwem, którego mają dotyczyć te środki, Komisja jest uprawniona do przyjmowania takich środków, na wniosek, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 46. W tym celu stosuje się odpowiednio art. 18 ust. 1–4 i 6.

3. Inicjujące państwo członkowskie przekazuje Komisji i innym państwom członkowskim mającym bezpośredni interes w zarządzaniu odpowiednie informacje na temat wymaganych środków, w tym ich uzasadnienie, dowody naukowe i szczegóły ich praktycznego wykonywania oraz egzekwowania. Inicjujące państwo członkowskie i inne państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu mogą przekazać wspólną rekomendację, o której mowa w art. 18 ust. 1, w terminie sześciu miesięcy od przekazania wystarczających informacji. Komisja przyjmuje środki przy uwzględnieniu wszelkich dostępnych opinii naukowych w terminie trzech miesięcy od otrzymania pełnego wniosku.

Jeżeli nie wszystkie państwa członkowskie osiągną porozumienie w sprawie wspólnej rekomendacji, która ma być przekazana Komisji zgodnie z akapitem pierwszym, w terminie określonym w tym akapicie lub jeżeli wspólna rekomendacja zostanie uznana za niezgodną z wymaganiami, o których mowa w ust. 1, Komisja może przedstawić wniosek zgodnie z Traktatem.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3, w przypadku braku wspólnego zalecenia, o którym mowa w ust. 3, w pilnych przypadkach Komisja przyjmuje środki. Środki, które mają być przyjęte w pilnych przypadkach, są ograniczone do takich, w przypadku braku których zagrożone byłoby osiągnięcie celów związanych z ustanowieniem środków ochronnych, zgodnie z dyrektywami, o których mowa w ust. 1, i zamierzeniami danego państwa członkowskiego.

5. Środki, o których mowa w ust. 4, stosuje się przez okres maksymalnie 12 miesięcy, który może zostać przedłużony o okres maksymalnie 12 miesięcy, w przypadku gdy nadal spełnione są warunki przewidziane w tym ustępie.

6. Podczas wykonywania i egzekwowania środków przyjętych na podstawie ust. 2, 3 i 4 Komisja ułatwia współpracę między danym państwem członkowskim a innymi państwami członkowskimi mającymi bezpośredni interes w zarządzaniu danym rodzajem rybołówstwa.

Artykuł 12

Środki Komisji na wypadek poważnego zagrożenia dla żywych zasobów morza

1. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby dotyczącej poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów morza lub dla ekosystemu morskiego, opartej na dowodach, Komisja może na uzasadniony wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, w celu zmniejszenia tego zagrożenia, przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, które stosuje się przez okres maksymalnie sześciu miesięcy, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 47 ust. 3.

2. Państwo członkowskie przedkłada wniosek, o którym mowa w ust. 1, jednocześnie Komisji, innym państwom członkowskim i zainteresowanym komitetom doradczym. Inne państwa członkowskie i komitety doradcze mogą przekazywać swoje uwagi na piśmie w terminie siedmiu dni roboczych od otrzymania powiadomienia. Komisja podejmuje decyzję w terminie 15 dni roboczych od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1.

3. Przed upływem początkowego okresu stosowania aktów wykonawczych mających natychmiastowe zastosowanie, o których mowa w ust. 1, Komisja może, w przypadku gdy spełnione są warunki określone w ust. 1, przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, które przedłużają stosowanie takiego środka nadzwyczajnego o okres maksymalnie sześciu miesięcy, ze skutkiem natychmiastowym. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 47 ust. 3.

Artykuł 13

Środki nadzwyczajne państwa członkowskiego

1. W oparciu o dowody na poważne zagrożenie dla ochrony żywych zasobów morza lub dla ekosystemu morskiego odnoszące się do działalności połowowej na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji państwa członkowskiego i wymagające niezwłocznego działania, to państwo członkowskie może przyjąć środki nadzwyczajne służące zmniejszeniu tego zagrożenia. Takie środki muszą być zgodne z celami okre-

ślonymi w art. 2 i nie mniej rygorystyczne niż środki przewidziane w prawie Unii. Takie środki obowiązują przez okres maksymalnie trzech miesięcy.

2. Jeżeli środki nadzwyczajne, które mają zostać przyjęte przez państwo członkowskie, mogą mieć wpływ na statki rybackie innych państw członkowskich, środki takie przyjmuje się wyłącznie po konsultacji z Komisją, danymi państwami członkowskimi i odpowiednimi komitetami doradczymi w sprawie projektu środków wraz z uzasadnieniem. Państwo członkowskie, które inicjuje konsultacje, może ustalić rozsądny termin na przeprowadzenie konsultacji, który nie może jednak być krótszy niż jeden miesiąc.

3. W przypadku gdy Komisja uzna, że środek przyjęty na mocy niniejszego artykułu nie spełnia warunków określonych w ust. 1, może z zastrzeżeniem podania odpowiednich powodów zwrócić się do zainteresowanego państwa członkowskiego, aby zmieniło lub uchyliło ten środek.

Artykuł 14

Unikanie i ograniczanie do minimum przypadkowych połowów

1. Aby ułatwić wprowadzenie obowiązku wyładunku wszystkich połowów w danym rodzaju rybołówstwa zgodnie z art. 15 („obowiązek wyładunku”), państwa członkowskie mogą prowadzić projekty pilotażowe, w oparciu o najlepsze dostępne opinie naukowe i z uwzględnieniem opinii właściwych komitetów doradczych, mając na celu pełne zbadanie wszelkich możliwych do zastosowania metod unikania, ograniczania do minimum i eliminowania przypadkowych połowów w danym łowisku.

2. Państwa członkowskie mogą opracować atlas odrzutów ukazujący poziom odrzutów dla każdego łowiska, które jest objęte zakresem art. 15 ust. 1.

Artykuł 15

Obowiązek wyładunku

1. Wszystkie połowy gatunków podlegających limitom połowowym, a w Morzu Śródziemnym również połowy gatunków podlegających minimalnym rozmiarom zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 1967/2006, uzyskane w trakcie działalności połowowej na wodach Unii lub przez unijne statki rybackie poza wodami Unii na wodach niezajdujących się pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państw trzecich, w rodzajach rybołówstwa i na obszarach geograficznych wymienionych poniżej wprowadza się na pokład statków rybackich i zatrzymuje na nim, rejestruje, wyładowuje i, w stosownych przypadkach, odlicza od kwot, z wyjątkiem sytuacji, gdy są one używane jako żywa przynęta, zgodnie z następującymi ramami czasowymi:

a) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2015 r.:

- połowy małych gatunków pelagicznych (tj. połowy makreli, śledzia, ostroboka, błękitka, kaprosza, sardeli, srebrzyka smukłego, sardynki, szprotka);
- połowy dużych gatunków pelagicznych (tj. połowy tuńczyka błękitnopłetwego, włócznika, tuńczyka białego, opastuna, marlina błękitnego i białego);

- połowy do celów przemysłowych (między innymi połowy gromadnika, dobijakowatych i okowiela);
- połowy łososa w Morzu Bałtyckim;
- b) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2015 r. w odniesieniu do gatunków określających połowy i nie później niż w dniu 1 stycznia 2017 r. w odniesieniu do wszystkich innych gatunków połowów w wodach Unii na Morzu Bałtyckim dotyczących gatunków podlegających limitom połowowym, innych niż te objęte lit. a);
- c) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2016 r. w odniesieniu do gatunków określających połowy i nie później niż w dniu 1 stycznia 2019 r. w odniesieniu do wszystkich innych gatunków w następujących przypadkach:
- (i) Morze Północne
- połowy dorsza, plamiaka, witlinka i czarniaka;
- połowy homarca;
- połowy soli i gładzicy;
- połowy morszczuka;
- połowy krewetki północnej;
- (ii) wody północno-zachodnie
- połowy dorsza, plamiaka, witlinka i czarniaka;
- połowy homarca;
- połowy soli i gładzicy;
- połowy morszczuka;
- (iii) wody południowo-zachodnie
- połowy homarca;
- połowy soli i gładzicy;
- połowy morszczuka;
- (iv) inne połowy gatunków podlegających limitom połowowym;
- d) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2017 r. w odniesieniu do gatunków określających połowy i nie później niż od dnia 1 stycznia 2019 r. w odniesieniu do wszystkich innych gatunków w przypadku połowów nieobjętych lit. a) w Morzu Śródziemnym, w Morzu Czarnym i na wszystkich innych wodach Unii oraz na wodach niebędących wodami Unii niezajdujących się pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państw trzecich.
2. Ust. 1 stosuje się bez uszczerbku dla zobowiązań międzynarodowych Unii. Komisji jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 46, do celów wprowadzenia takich zobowiązań międzynarodowych do prawa Unii, w tym, w szczególności, odstępstwa od obowiązku wyładunku na mocy niniejszego artykułu.
3. W przypadku gdy wszystkie państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu danym rodzajem rybołówstwa zgadzają się, że obowiązek wyładunku powinien mieć zastosowanie do gatunków innych niż te, które wymieniono w ust. 1, mogą wówczas przekazać wspólną rekomendację do celów rozszerzenia stosowania obowiązku wyładunku na takie inne gatunki. W tym celu stosuje się odpowiednio art. 18 ust. 1–6. W przypadku gdy taka wspólna rekomendacja zostanie złożona, Komisji jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zawierających takie środki, zgodnie z art. 46.
4. Obowiązek wyładunku, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do:
- a) gatunków, których poławianie jest zabronione i które są jako takie określone w akcie prawnym Unii przyjętym w obszarze objętym WPRyb;
- b) gatunków, co do których dowody naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżycia, przy uwzględnieniu cech narzędzia połowowego, praktyk połowowych i danego ekosystemu;
- c) połowów podlegających wyłączeniom *de minimis*.
5. Szczegóły realizacji obowiązku wyładunku, o którym mowa w ust. 1, określa się w planach wieloletnich, o których mowa w art. 9 i 10, oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 18; obejmują one:
- a) przepisy szczególne dotyczące rodzajów rybołówstwa lub gatunków, których dotyczy obowiązek wyładunku, o którym mowa w ust. 1;
- b) specyfikację wyłączeń z obowiązku wyładunku gatunków, o których mowa w ust. 4 lit. b);
- c) przepisy dotyczące wyłączeń *de minimis* do 5 % całkowitych rocznych połowów wszystkich gatunków podlegających obowiązkowi wyładunku, o którym mowa w ust. 1. Wyłączenie *de minimis* ma zastosowanie w następujących przypadkach:
- (i) gdy dowody naukowe wskazują, że zwiększenie selektywności jest bardzo trudne do osiągnięcia; lub
- (ii) aby uniknąć nieproporcjonalnych kosztów postępowania z przypadkowymi połowami, w przypadku narzędzi połowowych, dla których przypadkowe połowy dla danego narzędzia połowowego nie stanowią więcej niż pewien ustalony w planie odsetek całkowitego rocznego połowu tym narzędziem.

Połowy na mocy przepisów, o których mowa w niniejszej literze, nie są odliczane od odpowiednich kwot; jednak wszystkie takie połowy są w pełni rejestrowane.

W okresie przejściowym wynoszącym cztery lata odsetek całkowitych rocznych połowów, o których mowa w niniejszej literze, wzrasta:

- (i) o dwa punkty procentowe w pierwszych dwóch latach stosowania obowiązku wyładunku; oraz
- (ii) o jeden punkt procentowy w kolejnych dwóch latach;

d) przepisy dotyczące dokumentowania połowów;

e) w stosownych przypadkach, ustalenie minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony zgodnie z ust. 10.

6. W przypadku braku przyjęcia planu wieloletniego lub planu zarządzania zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 dla danego rodzaju rybołówstwa, Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia, aktów delegowanych zgodnie z art. 46 niniejszego rozporządzenia określających tymczasowo i na okres nie dłuższy niż trzy lata konkretny plan w zakresie odrzutów obejmujący specyfikacje, o których mowa w ust. 5 lit. a) - e) niniejszego artykułu. Państwa członkowskie mogą współpracować zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia przy opracowywaniu takiego planu z myślą o przyjęciu przez Komisję takich aktów lub przedstawieniu przez nią wniosku zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.

7. W przypadku braku przyjęcia środków do celów określenia wyłączenia *de minimis* w planie wieloletnim zgodnie z ust. 5 albo w konkretnym planie w zakresie odrzutów zgodnie z ust. 6, Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 46, ustalające wyłączenie *de minimis*, o którym mowa w ust. 4 lit. c), które – z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 5 lit. c) ppkt (i) lub (ii) - wynosi nie więcej niż 5 % całkowitych rocznych połowów wszystkich gatunków, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku na mocy ust. 1. To wyłączenie *de minimis* jest przyjmowane w takim terminie, by było stosowane od daty rozpoczęcia stosowania odnośnego obowiązku wyładunku.

8. Na zasadzie odstępstwa od obowiązku odliczania połowów od odpowiednich kwot zgodnie z ust. 1, połowy gatunków, których dotyczy obowiązek wyładunku oraz które są poławiane ponad kwoty dotyczące danych stad, lub połowy gatunków, w odniesieniu do których państwo członkowskie nie dysponuje kwotą, mogą zostać odjęte od kwoty dotyczącej gatunku docelowego, pod warunkiem że nie przekraczają one 9 % kwoty gatunku docelowego. Przepis ten ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy stado gatunku niebędącego gatunkiem docelowym znajduje się w bezpiecznych granicach biologicznych.

9. W przypadku stad, których dotyczy obowiązek wyładunku, państwa członkowskie mogą korzystać z obejmującej kolejny rok elastyczności w wysokości do 10 % ich dozwolonych wyładunków. W tym celu państwo członkowskie może zezwolić na wyładunek dodatkowych ilości ryb ze stada,

którego dotyczy obowiązek wyładunku, pod warunkiem że ilości te nie przekraczają 10 % kwoty przyznanej temu państwu członkowskiemu. Stosuje się art. 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

10. Można ustalić minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony, w celu zapewnienia ochrony młodych organizmów morskich.

11. W odniesieniu do gatunków, których dotyczy obowiązek wyładunku określony w ust. 1, wykorzystywanie połowów tych gatunków, gdy rozmiar osobników jest mniejszy od minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, jest ograniczone do celów innych niż bezpośrednie spożycie przez ludzi, w tym mączka rybna, olej z ryb, karma dla zwierząt domowych, dodatki do żywności, produkty farmaceutyczne i kosmetyki.

12. W odniesieniu do gatunków, których nie dotyczy obowiązek wyładunku określony w ust. 1, połowów tych gatunków, gdy rozmiar osobników jest mniejszy od minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, nie zatrzymuje się na pokładzie, ale zwraca się je natychmiast do morza.

13. Do celów monitorowania zgodności z obowiązkiem wyładunku, państwa członkowskie zapewniają szczegółową i dokładną dokumentację wszystkich rejsów połowowych i odpowiednie zdolności i środki, takie jak obserwatorzy, telewizja przemysłowa i inne. Państwa członkowskie przestrzegają przy tym zasady wydajności i proporcjonalności.

Artykuł 16

Uprawnienia do połowów

1. Uprawnienia do połowów przydzielone państwom członkowskim zapewniają względną stabilność działalności połowowej każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do każdego stada lub rodzaju rybołówstwa. Przy przydzielaniu nowych uprawnień do połowów uwzględnia się interesy każdego państwa członkowskiego.

2. Gdy wprowadzony zostaje obowiązek wyładunku w odniesieniu do danego stada ryb, uprawnienia do połowów ustala się przy uwzględnieniu przejścia od ustalania uprawnień do połowów, które odzwierciedlają wyładunki, do ustalania uprawnień do połowów, które odzwierciedlają połowy, na podstawie tego, że w pierwszym roku i kolejnych latach nie będzie już dozwolone dokonywanie odrzutów w przypadku tego stada.

3. Gdy nowe dowody naukowe wskazują, że istnieją znaczne rozbieżności pomiędzy uprawnieniami do połowów, które zostały ustalone dla konkretnego stada, a faktycznym stanem tego stada, państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu mogą zwrócić się z uzasadnionym wnioskiem do Komisji o przedstawienie wniosku mającego na celu zniwelowanie tych rozbieżności, przy poszanowaniu celów określonych w art. 2 ust. 2.

4. Uprawnienia do połowów ustala się zgodnie z celami określonymi w art. 2 ust. 2 oraz w sposób zgodny z wymiernymi celami, ramami czasowymi i marginesami ustalonymi zgodnie z art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 1 lit. b) i c).

5. Środki w zakresie ustalania i przydziału uprawnień do połowów dostępnych państwom trzecim na wodach Unii ustanawia się zgodnie z Traktatem.

6. Każde państwo członkowskie decyduje o tym, w jaki sposób przydzielone mu uprawnienia do połowów, które nie podlegają systemowi przekazywalnych koncesji połowowych, można przydzielać statkom pływającym pod jego banderą, na przykład przez stworzenie indywidualnych uprawnień do połowów. Państwo członkowskie informuje Komisję o metodzie przydziału.

7. W przypadku przydziału uprawnień do połowów odnoszących się do połowów wielogatunkowych państwa członkowskie uwzględniają prawdopodobny skład połowów dokonanych przez statki biorące udział w tych połowach.

8. Po zgłoszeniu tego faktu Komisji państwa członkowskie mogą wymieniać się całością lub częścią przydzielonych im uprawnień do połowów.

Artykuł 17

Kryteria przydziału przez państwa członkowskie uprawnień do połowów

Przy przydzielaniu uprawnień do połowów dostępnych państwom członkowskim, o którym mowa w art. 16, państwa członkowskie stosują przejrzyste i obiektywne kryteria, między innymi kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym. Kryteria, które mają być stosowane, mogą obejmować między innymi wpływ połowów na środowisko, historię zgodności, wkład w lokalną gospodarkę i historyczne poziomy połowów. W ramach przydzielonych im uprawnień do połowów państwa członkowskie dążą do stworzenia zachęt dla statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe lub stosujących techniki połowu o ograniczonym wpływie na środowisko, np. dzięki mniejszemu zużyciu energii lub niewielkim zniszczeniom siedlisk.

TYTUŁ III

Regionalizacja

Artykuł 18

Współpraca regionalna w sprawie środków ochronnych

1. W przypadku gdy Komisja otrzymuje uprawnienia, w tym w planie wieloletnim ustanowionym na podstawie art. 9 i 10, a także w przypadkach przewidzianych w art. 11 i art. 15 ust. 6, do przyjmowania środków w drodze aktów delegowanych lub wykonawczych w odniesieniu do unijnego środka ochronnego mającego zastosowanie do danego obszaru geograficznego, państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu, których dotyczą te środki, mogą w terminie, który ma zostać określony w odpowiednim środku ochronnym lub planie wieloletnim, uzgodnić przekazanie wspólnych rekomendacji służących realizacji celów odpowiednich unijnych środków ochronnych, planów wieloletnich lub konkretnych planów w zakresie odrzutów. Komisja nie przyjmuje żadnych

aktów delegowanych ani wykonawczych przed upływem terminu przekazania wspólnych rekomendacji przez państwa członkowskie.

2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu, których dotyczą środki, o których mowa w ust. 1, współpracują ze sobą przy formułowaniu wspólnych rekomendacji. Konsultują się także z odpowiednim komitetem doradczym / odpowiednimi komitetami doradczymi. Komisja ułatwia współpracę państw członkowskich, w tym – w razie potrzeby – przez zapewnianie otrzymywania wkładu naukowego od odpowiednich organów naukowych.

3. W przypadku gdy wspólna rekomendacja zostaje przekazywana na podstawie ust. 1 Komisja może przyjmować takie środki w drodze aktów delegowanych lub wykonawczych, pod warunkiem że taka rekomendacja jest spójna z odpowiednim środkiem ochronnym lub planem wieloletnim.

4. W przypadku gdy dany środek ochronny ma zastosowanie do konkretnego stada ryb dzielonego z państwami trzecimi i zarządzanego przez wielostronne organizacje ds. rybołówstwa lub na mocy umów dwustronnych lub wielostronnych, Unia dąży do uzgodnienia z odpowiednimi partnerami środków niezbędnych do realizacji celów określonych w art. 2.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby wspólne rekomendacje dotyczące środków ochronnych, które mają być przyjmowane na podstawie ust. 1, opierały się na najlepszych dostępnych opiniach naukowych oraz spełniały następujące wymagania:

- a) były zgodne z celami określonymi w art. 2;
- b) były zgodne z zakresem stosowania i celami odpowiedniego środka ochronnego;
- c) były zgodne z zakresem stosowania oraz wypełniały zadania i osiągały wymierne cele ustanowione w odpowiednim planie wieloletnim;
- d) były co najmniej tak samo rygorystyczne jak środki przewidziane w prawie Unii.

6. Jeżeli nie wszystkie państwa członkowskie osiągną porozumienie w sprawie wspólnych rekomendacji, które mają być przekazane Komisji zgodnie z ust. 1, w ustalonym terminie lub jeżeli wspólne rekomendacje dotyczące środków ochronnych zostaną uznane za niezgodne z celami i wymiernymi celami danych środków ochronnych, Komisja może przedstawić wnioski w sprawie odpowiednich środków zgodnie z Traktatem.

7. Oprócz przypadków, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu łowiectwem w geograficznie określonym obszarze mogą także przygotowywać wspólne rekomendacje dla Komisji w sprawie środków, które mają zostać zaproponowane lub przyjęte przez Komisję.

8. Na zasadzie uzupełniającej lub alternatywnej metody współpracy regionalnej państwa członkowskie będą uprawnione - w unijnym środku ochronnym mającym zastosowanie do danego obszaru geograficznego, w tym w planie wieloletnim ustanowionym zgodnie z art. 9 i 10 - do przyjęcia w określonym terminie środków doprecyzowujących ten środek ochronny. Zainteresowane państwa członkowskie ściśle współpracują przy przyjmowaniu takich środków. Ust. 2, 4 i 5 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio. Komisja jest włączana do tych działań, a jej uwagi są wzięte pod uwagę. Państwa członkowskie przyjmują swoje odpowiednie krajowe środki tylko wtedy, gdy wszystkie zainteresowane państwa członkowskie osiągnęły porozumienie co do treści tych środków. W przypadku gdy Komisja uzna, że środek danego państwa członkowskiego nie spełnia warunków zawartych w danym środku ochronnym, może z zastrzeżeniem przedstawienia odpowiednich powodów zwrócić się do danego państwa członkowskiego o zmianę lub uchylenie tego środka.

TYTUŁ IV

Środki krajowe

Artykuł 19

Środki państw członkowskich mające zastosowanie do statków rybackich pływających pod banderą tych państw lub do osób mających siedzibę na ich terytorium

1. Państwo członkowskie może przyjmować środki na rzecz ochrony stad ryb w wodach Unii, pod warunkiem że środki te spełniają następujące wymagania:

a) mają zastosowanie wyłącznie do statków rybackich pływających pod banderą tego państwa członkowskiego lub – w przypadku działalności połowowej nieprowadzonej przez statek rybacki – do osób mających siedzibę w tej części jego terytorium, do której stosuje się Traktat;

b) są zgodne z celami określonymi w art. 2;

c) są co najmniej tak samo rygorystyczne jak środki przewidziane w prawie Unii.

2. Do celów kontroli państwo członkowskie powiadamia inne zainteresowane państwa członkowskie o przepisach przyjętych na mocy ust. 1.

3. Państwa członkowskie podają do publicznej wiadomości odpowiednie informacje na temat środków przyjętych zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 20

Środki państw członkowskich w strefie 12 mil morskich

1. Państwo członkowskie może podjąć niedyskryminacyjne środki na rzecz ochrony stad i zarządzania nimi oraz utrzymania lub poprawy stanu ochrony morskich ekosystemów w strefie 12 mil morskich od linii podstawowej, pod warunkiem że Unia nie przyjęła środków ukierunkowanych w szczególności na ochronę i zarządzanie w odniesieniu do tej strefy lub ukierunkowanych w szczególności na rozwiązanie problemu wskazanego przez to państwo członkowskie. Środki

państwa członkowskiego muszą być zgodne z celami określonymi w art. 2 i co najmniej tak samo rygorystyczne jak środki przewidziane w prawie Unii.

2. Jeżeli środki ochrony i zarządzania, które mają zostać przyjęte przez państwo członkowskie, mogą mieć wpływ na statki rybackie innych państw członkowskich, środki takie przyjmuje się jedynie po skonsultowaniu się z Komisją, odpowiednimi państwami członkowskimi i odpowiednimi komitetami doradczymi w sprawie projektów środków wraz z uzasadnieniem, w którym wykazuje się między innymi, że środki te są niedyskryminujące. Do celów takich konsultacji konsultujące się państwo członkowskie może ustalić rozsądny termin, który nie może jednak być krótszy niż dwa miesiące.

3. Państwa członkowskie podają do publicznej wiadomości odpowiednie informacje na temat środków przyjętych zgodnie z niniejszym artykułem.

4. W przypadku gdy Komisja uzna, że środek przyjęty na mocy niniejszego artykułu nie spełnia warunków określonych w ust. 1, może z zastrzeżeniem podania odpowiednich powodów zwrócić się do zainteresowanego państwa członkowskiego, aby zmieniło lub uchyliło ten środek.

CZĘŚĆ IV

ZARZĄDZANIE ZDOLNOŚCIĄ POŁOWOWĄ

Artykuł 21

Ustanowienie systemów przekazywalnych koncesji połowowych

Państwa członkowskie mogą ustanowić system przekazywalnych koncesji połowowych. Państwa członkowskie mające taki system ustanawiają i utrzymują rejestr przekazywalnych koncesji połowowych.

Artykuł 22

Dostosowanie zdolności połowowej i zarządzanie nią

1. Państwa członkowskie wprowadzają z czasem środki służące dostosowaniu zdolności połowowej swojej floty do swoich uprawnień do połowów, biorąc pod uwagę tendencje i w oparciu o najlepsze opinie naukowe, mając na uwadze cel polegający na osiągnięciu stabilnej i trwałej równowagi między nimi.

2. Aby osiągnąć cel, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie przesyłają Komisji do 31 maja każdego roku sprawozdanie na temat równowagi pomiędzy zdolnościami połowowymi swoich flot a swoimi uprawnieniami do połowów. W celu ułatwienia wspólnego podejścia w całej Unii sprawozdanie to jest sporządzane zgodnie ze wspólnymi wytycznymi, które Komisja może opracować, określającymi odpowiednie parametry techniczne, społeczne i ekonomiczne.

Sprawozdanie zawiera roczną ocenę zdolności floty krajowej i wszystkich segmentów floty danego państwa członkowskiego. W sprawozdaniu należy dążyć do określenia strukturalnej nadwyżki zdolności w podziale na segmenty i ocenić długoterminową rentowność w podziale na segmenty. Sprawozdania te są podawane do wiadomości publicznej.

3. Jeżeli chodzi o ocenę, o której mowa w ust. 2 akapit drugi, państwa członkowskie opierają swoją analizę na równowadze pomiędzy zdolnościami połowowymi swoich flot a swoimi uprawnieniami do połowów. Oddzielne oceny zostają sporządzone w odniesieniu do flot działających w najbardziej oddalonych regionach oraz statków działających wyłącznie poza wodami Unii.

4. Jeśli z oceny wynika wyraźnie, że zdolność połowowa nie jest skutecznie równoważona uprawnieniami do połowów, państwo członkowskie sporządza plan działania dla segmentów floty, w stosunku do których stwierdzono strukturalną nadwyżkę zdolności; plan ten jest włączany do sprawozdania tego państwa członkowskiego. Plan działania określa cele dostosowawcze i narzędzia służące osiągnięciu równowagi oraz wyraźne ramy czasowe jego wdrażania.

Co roku Komisja przygotowuje sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat równowagi pomiędzy zdolnościami połowowymi flot państw członkowskich i ich uprawnieniami do połowów, zgodnie z wytycznymi, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy. Sprawozdanie zawiera plany działania, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Pierwsze sprawozdanie zostanie przedłożone do dnia 31 marca 2015 r.

Niesporządzenie sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, lub brak wdrożenia planu działania, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, może skutkować proporcjonalnym zawieszeniem lub przerwaniem świadczenia danemu państwu członkowskiemu stosownej unijnej pomocy finansowej na inwestycje w segment lub segmenty danej floty zgodnie z przyszłym aktem prawnym Unii ustanawiającym warunki wsparcia finansowego dla polityki morskiej i rybołówstwa w latach 2014-2020.

5. Nie zezwala się na żadne wycofanie z floty wspierane przez pomoc publiczną, chyba że zostanie ono poprzedzone cofnięciem licencji połowowej i upoważnień do połowów.

6. Nie zastępuje się zdolności połowowej odpowiadającej statkom rybackim wycofanym przy zastosowaniu pomocy publicznej.

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby od dnia 1 stycznia 2014 r. zdolność połowowa ich floty w żadnym momencie nie przekraczała limitów zdolności połowowej określonych w załączniku II.

Artykuł 23

System wprowadzania/wycofywania

1. Państwa członkowskie zarządzają wprowadzaniem statków do swoich flot oraz wycofywaniem ich ze swoich flot w taki sposób, aby wprowadzenie do floty nowej zdolności bez korzystania z pomocy publicznej było równoważone uprzednim obniżeniem zdolności o co najmniej tę samą wielkość bez korzystania z pomocy publicznej.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące stosowania niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 2.

3. Nie później niż 30 grudnia 2018 r. Komisja oceni system wprowadzania/wycofywania w świetle zmieniającej się relacji między zdolnością połowową floty a prognozowanymi uprawnieniami do połowów i zaproponuje, w stosownym przypadku, zmianę tego systemu.

Artykuł 24

Rejestry floty rybackiej

1. Państwa członkowskie rejestrują informacje dotyczące własności statków, charakterystyce statków i narzędzi oraz działalności unijnych statków rybackich pływających pod ich banderą, niezbędne do zarządzania środkami ustanowionymi na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji informacje, o których mowa w ust. 1.

3. Komisja prowadzi unijny rejestr floty rybackiej, który zawiera informacje otrzymane na podstawie ust. 2. Zapewnia publiczny dostęp do unijnego rejestru floty rybackiej z zachowaniem odpowiedniej ochrony danych osobowych.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające techniczne wymogi operacyjne dotyczące zapisywania, formatu i warunków przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, 2 i 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 47 ust. 2.

CZĘŚĆ V

PODSTAWY NAUKOWE ZARZĄDZANIA RYBOŁÓWSTWEM

Artykuł 25

Wymogi dotyczące danych w zakresie zarządzania rybołówstwem

1. Zgodnie z zasadami przyjętymi w zakresie gromadzenia danych państwa członkowskie gromadzą dane biologiczne, środowiskowe, techniczne i społeczno-ekonomiczne, niezbędne do zarządzania rybołówstwem, zarządzają tymi danymi i udostępniają je użytkownikom końcowym, w tym organom wyznaczonym przez Komisję. Zdobywanie takich danych i zarządzanie nimi kwalifikuje się do finansowania za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego zgodnie z przyszłym aktem prawnym Unii ustanawiającym warunki wsparcia finansowego dla polityki morskiej i rybołówstwa w latach 2014-2020. Dane te umożliwiają w szczególności ocenę:

- a) stanu eksploatowanych żywych zasobów morza;
- b) poziomu połowów i wpływu, jaki działalność połowowa ma na żywe zasoby morza i na ekosystemy morskie; oraz
- c) społeczno-ekonomicznych wyników działalności sektorów rybołówstwa, akwakultury i przetwórstwa na wodach Unii i poza nimi.

2. Gromadzenie i wykorzystywanie danych oraz zarządzanie nimi opiera się na następujących zasadach:

- a) dokładność i wiarygodność oraz gromadzenie w odpowiednim czasie;

- b) stosowanie mechanizmów koordynacji, tak aby unikać powtarzania gromadzenia danych dla różnych celów;
- c) bezpieczne przechowywanie i ochrona zgromadzonych danych w skomputeryzowanych bazach danych oraz, w stosownych przypadkach, ich publiczna dostępność, w tym na poziomie zagregowanym, przy zapewnieniu poufności;
- d) dostęp Komisji lub wyznaczonych przez nią organów do krajowych baz danych i systemów stosowanych do przetwarzania zgromadzonych danych do celów sprawdzenia istnienia i jakości danych;
- e) dostępność w odpowiednim czasie odpowiednich danych i odnośnych metod, przy pomocy których dane te są otrzymywane, dla organów mających interes w zakresie badań lub zarządzania w naukowej analizie danych w sektorze rybołówstwa oraz dla wszelkich zainteresowanych stron, nie licząc sytuacji, gdy ochrona i poufność są wymagane na mocy obowiązującego prawa Unii.

3. Każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie z realizacji ich krajowych programów gromadzenia danych i podają je do publicznej wiadomości.

Komisja ocenia roczne sprawozdanie z gromadzenia danych po skonsultowaniu się ze swoim naukowym organem doradczym i w stosownych przypadkach z odpowiednimi regionalnymi organizacjami ds. zarządzania rybołówstwem, których Unia jest umawiającą się stroną lub obserwatorem, oraz z odpowiednimi międzynarodowymi organami naukowymi.

4. Państwa członkowskie zapewniają krajową koordynację gromadzenia danych naukowych, w tym danych społeczno-ekonomicznych, w zakresie zarządzania rybołówstwem i zarządzania tymi danymi. W tym celu wyznaczają krajowego korespondenta i organizują coroczne krajowe posiedzenie koordynacyjne. Komisja jest informowana o krajowych działaniach koordynacyjnych i jest zapraszana na posiedzenia koordynacyjne.

5. Państwa członkowskie, w ścisłej współpracy z Komisją, koordynują swoją działalność gromadzenia danych z innymi państwami członkowskimi w tym samym regionie i dokładają wszelkich starań, aby skoordynować swoje działania z państwami trzecimi, które sprawują zwierzchnictwo lub jurysdykcję nad wodami w tym samym regionie.

6. Gromadzenie i wykorzystywanie danych oraz zarządzanie nimi jest prowadzone w sposób wydajny kosztowo.

7. Jeżeli państwo członkowskie nie gromadzi lub nie przekazuje danych w odpowiednim czasie użytkownikom końcowym, może to skutkować proporcjonalnym zawieszeniem lub przerwaniem świadczenia temu państwu członkowskiemu stosownej unijnej pomocy finansowej zgodnie z przyszłym aktem prawnym Unii ustanawiającym warunki wsparcia finansowego dla polityki morskiej i rybołówstwa w latach 2014-2020.

Artykuł 26

Konsultacje z organami naukowymi

Komisja konsultuje się z odpowiednimi organami naukowymi. Z STECF konsultuje się, w stosownych przypadkach, sprawy dotyczące ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi, łącznie z zagadnieniami biologicznymi, ekonomicznymi, środowiskowymi, społecznymi i technicznymi. Konsultacje z organami naukowymi uwzględniają właściwe zarządzanie publicznymi środkami finansowymi, mając na celu unikanie powielania prac przez takie organy.

Artykuł 27

Badania i opinie naukowe

1. Państwa członkowskie realizują programy badawcze i innowacyjne dotyczące rybołówstwa i akwakultury. Ponadto koordynują w ścisłej współpracy z Komisją programy badawczo-innowacyjne i dotyczące opinii naukowych w zakresie rybołówstwa z innymi państwami członkowskimi w kontekście unijnych ram badań i innowacji, angażując w stosownych przypadkach odnośne komitety doradcze. Działania te kwalifikują się do finansowania z budżetu Unii zgodnie z odpowiednimi aktami prawnymi Unii.

2. Państwa członkowskie, przy zaangażowaniu odpowiednich zainteresowanych stron i wykorzystaniu między innymi dostępnych unijnych zasobów finansowych, a także poprzez wzajemną koordynację, zapewniają dostępność właściwych kompetencji i zasobów ludzkich, jakie mają być zaangażowane w proces wydawania opinii naukowych.

CZĘŚĆ VI

POLITYKA ZEWNĘTRZNA

Artykuł 28

Cele

1. Aby zapewnić zrównoważoną eksploatację i ochronę żywych zasobów morza i środowiska morskiego oraz zarządzanie nimi, Unia utrzymuje zewnętrzne stosunki w zakresie rybołówstwa zgodnie ze swoimi międzynarodowymi zobowiązaniami i celami politycznymi oraz celami i zasadami określonymi w art. 2 i 3.

2. W szczególności Unia:

- a) aktywnie wspiera rozwój wiedzy i opinii naukowych oraz przyczynia się do tego rozwoju;
- b) poprawia spójność polityczną unijnych inicjatyw, ze szczególnym uwzględnieniem działań środowiskowych, handlowych i rozwojowych, oraz wzmacnia spójność działań podejmowanych w kontekście współpracy na rzecz rozwoju i współpracy naukowej, technicznej i ekonomicznej;
- c) przyczynia się do zrównoważonej działalności połowowej, która jest rentowna i promuje zatrudnienie w Unii;

- d) zapewnia, aby unijna działalność połowowa poza wodami Unii była oparta na tych samych zasadach i standardach co obowiązujące prawo Unii w dziedzinie WPRyb, promując równe warunki działania dla unijnych podmiotów gospodarczych względem podmiotów gospodarczych z państw trzecich;
- e) propaguje i wspiera, we wszystkich sferach międzynarodowych, niezbędne działania służące do eliminowania połowów NNN;
- f) propaguje tworzenie i wzmacnianie pozycji komitetów regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem zajmujących się kwestiami zgodności, okresowych niezależnych ocen skuteczności i odpowiednich działań naprawczych, w tym skutecznych i zniechęcających sankcji, które należy stosować w sposób przejrzysty i niedyskryminacyjny.
3. Przepisy niniejszej części pozostają bez uszczerbku dla przepisów szczególnych zawartych w umowach międzynarodowych przyjętych na mocy art. 218 Traktatu.

TYTUŁ I

Międzynarodowe organizacje ds. rybołówstwa

Artykuł 29

Działalność Unii w międzynarodowych organizacjach ds. rybołówstwa

1. Unia aktywnie wspiera działania organizacji międzynarodowych zajmujących się rybołówstwem, w tym regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, oraz bierze udział w tych działaniach.
2. Stanowiska Unii w organizacjach międzynarodowych zajmujących się rybołówstwem i regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem opiera się na najlepszych dostępnych opiniach naukowych w celu zapewnienia zarządzania zasobami rybnymi zgodnie z celami określonymi w art. 2, w szczególności w jego ust. 2 i ust. 5 lit. c). Unia dąży do przeprowadzenia staraniom wzmacniającym działanie regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, tak aby mogły one lepiej chronić żywe zasoby morza i zarządzać nimi w ramach swoich kompetencji.
3. Unia aktywnie wspiera opracowywanie odpowiednich i przejrzystych mechanizmów przydzielania uprawnień do połowów.
4. Unia wspiera współpracę między regionalnymi organizacjami ds. zarządzania rybołówstwem i spójność między ich odnośnymi ramami regulacyjnymi, a także wspiera rozwój wiedzy i opinii naukowych, aby zapewnić, by ich zalecenia były oparte na takich opiniach naukowych.

Artykuł 30

Zgodność z przepisami międzynarodowymi

Unia współpracuje, między innymi za pośrednictwem Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa („Agencja”), z państwami trzecimi i z organizacjami międzynarodowymi zajmującymi

się rybołówstwem, w tym z regionalnymi organizacjami ds. zarządzania rybołówstwem, w celu zwiększenia zgodności ze środkami, w szczególności dotyczącymi zwalczania połowów NNN, w celu zapewnienia ścisłego przestrzegania środków przyjętych przez te organizacje międzynarodowe.

TYTUŁ II

Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów

Artykuł 31

Zasady i cele umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów

1. W umowach o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów zawieranych z państwami trzecimi ustanawia się ramy zarządzania prawnego, środowiskowego, ekonomicznego i społecznego w przypadku działalności połowowej prowadzonej przez unijne statki rybackie na wodach państw trzecich.

Ramy takie mogą obejmować:

- a) rozwijanie i wspieranie niezbędnych instytucji naukowych i badawczych;
- b) potencjał w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru;
- c) inne elementy budowania potencjału związane z opracowywaniem polityki zrównoważonego zarządzania rybołówstwem przez państwo trzecie.

2. W celu zapewnienia zrównoważonej eksploatacji nadwyżek żywych zasobów morza, Unia dąży do tego, by umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów zawierane z państwami trzecimi były korzystne zarówno dla Unii, jak i dla danego państwa trzeciego, w tym dla lokalnej ludności i sektora rybołówstwa, oraz by przyczyniały się do kontynuowania działalności unijnych flot i służyły uzyskaniu odpowiedniej części dostępnej nadwyżki, proporcjonalnej do interesu unijnych flot.

3. W celu zapewnienia, aby unijne statki prowadziły działalność na mocy umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów, w stosownych przypadkach, na warunkach podobnych do mających zastosowanie do unijnych statków rybackich na wodach Unii, Unia dąży do uwzględnienia w umowach o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów odpowiednich przepisów dotyczących obowiązków wyładunku ryb i produktów rybołówstwa.

4. Unijne statki rybackie łowią jedynie nadwyżki dopuszczalnych połowów, o których mowa w art. 62 ust. 2 i 3 konwencji UNCLOS i które ustanowiono, w sposób jasny i przejrzysty, w oparciu o najlepsze dostępne opinie naukowe oraz właściwe informacje dotyczące całkowitego nakładu połowowego wszystkich flot w odniesieniu do przedmiotowych stad, wymieniane między Unią a państwem trzecim. Jeżeli chodzi o międzystrefowe lub daleko migrujące stada ryb, dostępne zasoby powinno się określać przy należytym uwzględnieniu naukowych ocen prowadzonych na szczeblu regionalnym, a także środków ochronnych i zarządzania przyjętych przez odpowiednie regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem.

5. Unijne statki rybackie nie mogą prowadzić działalności na wodach państwa trzeciego, z którym obowiązuje umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów, chyba że mają one upoważnienie do połowów wydane zgodnie z tą umową.

6. Unia zapewnia, aby umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów zawierały klauzulę dotyczącą poszanowania zasad demokratycznych i praw człowieka, która stanowi zasadniczy element tych umów.

Umowy te w zakresie w jakim to możliwe zawierają także:

a) klauzulę zakazującą przyznawania innym flotom prowadzącym połowy na tych wodach warunków korzystniejszych niż warunki przyznane podmiotom gospodarczym Unii, w tym również pod względem ochrony i rozwoju zasobów oraz zarządzania nimi, lub ustaleń finansowych, opłat oraz innych praw odnoszących się do wydawania upoważnień do połowów;

b) klauzulę wyłączności odnoszącą się do zasady przewidzianej w ust. 5.

7. Na szczeblu unijnym czynione są starania zmierzające do monitorowania działań unijnych statków rybackich prowadzących działalność na wodach poza Unią nieobjętych umowami o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby unijne statki rybackie pływające pod banderą tych państw i działające poza wodami Unii były odpowiednio przygotowane, aby przekazać szczegółową i dokładną dokumentację całej działalności połowowej i przetwórczej.

9. Upoważnienie do połowów, o którym mowa w ust. 5, przyznaje się statkowi, który opuścił unijny rejestr floty rybackiej i następnie powrócił do niego w ciągu 24 miesięcy, wyłącznie jeżeli właściciel tego statku przedstawił właściwym organom państwa członkowskiego bandery wszystkie dane wymagane do tego, aby ustalić, że w tym okresie statek prowadził działalność w sposób w pełni zgodny ze standardami mającymi zastosowanie do statku pływającego pod banderą w Unii.

W przypadku gdy państwo przyznające banderę w okresie, w którym statek nie był umieszczony w unijnym rejestrze floty rybackiej, zostało uznane na mocy prawa Unii za państwo niewspółpracujące w odniesieniu do zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania lub za państwo dopuszczające niezrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza, takie upoważnienie do połowów przyznaje się wyłącznie jeżeli zostanie ustalone, że działalność połowowa danego statku została wstrzymana i właściciel podjął natychmiastowe działania w celu usunięcia statku z rejestru danego państwa.

10. Komisja organizuje niezależne oceny *ex ante* i *ex post* każdego protokołu do umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów i udostępnia je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w odpowiednim czasie przed przekazaniem Radzie zalecenia w sprawie upoważnienia do rozpoczęcia negocjowania kolejnego protokołu. Podsumowanie takich ocen jest przekazywane do wiadomości publicznej.

Artykuł 32

Pomoc finansowa

1. Unia zapewnia pomoc finansową państwom trzecim za pośrednictwem umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów w celu:

a) wsparcia części kosztów dostępu do zasobów rybnych w wodach państw trzecich; część kosztów dostępu do zasobów rybnych, które mają ponieść właściciele statku unijnego, zostaje oszacowana w przypadku każdej umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów lub protokołu do niej i musi być sprawiedliwa, niedyskryminacyjna i proporcjonalna do korzyści uzyskiwanych dzięki warunkom dostępu;

b) ustanowienia ram zarządzania, z uwzględnieniem rozwoju i utrzymania niezbędnych instytucji naukowych i badawczych, promowania konsultacji z grupami interesów oraz potencjału w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru oraz innych elementów budowania potencjału związanych z opracowywaniem polityki zrównoważonego zarządzania rybołówstwem przez państwo trzecie. Taka pomoc finansowa uwarunkowana jest osiągnięciem konkretnych wyników, ma charakter uzupełniający oraz jest spójna z projektami i programami rozwoju prowadzonymi w danym państwie trzecim.

2. Na mocy każdej umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów pomoc finansowa na rzecz wsparcia sektorowego jest oddzielana od płatności za dostęp do zasobów rybnych. Jako warunek płatności w ramach pomocy finansowej Unia wymaga osiągnięcia konkretnych wyników i ściśle monitoruje postępy.

TYTUŁ III

Zarządzanie stadami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania

Artykuł 33

Zasady i cele zarządzania stadami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania Unii i państw trzecich oraz umów w sprawie wymiany i wspólnego zarządzania

1. W przypadku gdy stada będące przedmiotem wspólnego zainteresowania są również eksploatowane przez państwa trzecie, Unia współpracuje z tymi państwami trzecimi z myślą o zapewnieniu, aby stada te były zarządzane w sposób zrównoważony, spójny z niniejszym rozporządzeniem, a w szczególności z celem określonym w art. 2 ust. 2. W przypadku braku osiągnięcia formalnego porozumienia Unia dokłada wszelkich starań, by wypracować wspólne ustalenia odnośnie do połowów takich stad w celu umożliwienia zrównoważonego zarządzania, w szczególności w odniesieniu do celu określonego w art. 2 ust. 2, tym samym promując równe warunki działania dla podmiotów gospodarczych Unii.

2. Aby zapewnić zrównoważoną eksploatację stad dzielnych z państwami trzecimi i zagwarantować stabilność działalności połowowej floty Unii, Unia – zgodnie z konwencją UNCLOS – dąży do zawarcia dwustronnych lub wielostronnych umów z państwami trzecimi służących wspólnemu zarządzaniu stadami, w tym w stosownych przypadkach ustaleniu dostępu do wód i zasobów oraz warunków takiego dostępu, harmonizacji środków ochronnych i wymiany uprawnień do połowów.

CZĘŚĆ VII

AKWAKULTURA

Artykuł 34

Promowanie zrównoważonej akwakultury

1. Komisja opracowuje niewiążące strategiczne wytyczne unijne dotyczące wspólnych priorytetów i celów rozwoju działań w zakresie zrównoważonej akwakultury w celu promowania zrównoważonego rozwoju i przyczyniania się do bezpieczeństwa i dostaw żywności, wzrostu i zatrudnienia. Takie strategiczne wytyczne uwzględniają właściwe pozycje wyjściowe i różne uwarunkowania w całej Unii, stanowią podstawę wieloletnich krajowych planów strategicznych i mają na celu:

- a) zwiększenie konkurencyjności sektora akwakultury oraz wsparcie jego rozwoju i innowacyjności;
- b) zmniejszenie obciążeń administracyjnych i skuteczniejsze wdrażanie prawa Unii w sposób w większym stopniu odpowiadający na potrzeby zainteresowanych stron;
- c) stymulowanie działalności gospodarczej;
- d) zróżnicowanie i poprawę jakości życia na obszarach przybrzeżnych i śródlądowych;
- e) włączenie działalności w zakresie akwakultury do morskiego, przybrzeżnego i śródlądowego planowania przestrzennego.

2. Do dnia 30 czerwca 2014 r. państwa członkowskie ustanowią wieloletni krajowy plan strategiczny na rzecz rozwoju działań w zakresie akwakultury na swoim terytorium.

3. Wieloletni krajowy plan strategiczny zawiera cele państwa członkowskiego oraz środki i ramy czasowe niezbędne do ich realizacji.

4. Wieloletnie krajowe plany strategiczne mają w szczególności następujące cele:

- a) uproszczenia administracyjne, w szczególności w odniesieniu do ocen i analiz skutków oraz licencji;
- b) pewność, w rozsądnym stopniu, podmiotów gospodarczych sektora akwakultury w zakresie dostępu do wód i przestrzeni;

- c) wskaźniki zrównoważonego rozwoju środowiskowego, gospodarczego i społecznego;
- d) ocenę innego możliwego transgranicznego oddziaływania, zwłaszcza na żywe zasoby morza i ekosystemy morskie w sąsiadujących państwach członkowskich;
- e) stworzenie synergii między krajowymi programami badawczymi oraz współpracy między branżą a społecznością naukową;
- f) propagowanie konkurencyjnej przewagi zrównoważonej żywności wysokiej jakości;
- g) propagowanie praktyk i badań w zakresie akwakultury z myślą o zwiększeniu pozytywnych skutków dla środowiska i dla zasobów rybnych, a także o zmniejszeniu negatywnych skutków, w tym zmniejszeniu presji na stada ryb używane do produkcji pasz, oraz zwiększeniu efektywności wykorzystania zasobów.

5. Państwa członkowskie wymieniają się za pośrednictwem otwartej metody koordynacji informacjami i najlepszymi praktykami dotyczącymi krajowych środków zawartych w wieloletnich krajowych planach strategicznych.

6. Komisja wspiera wymianę informacji i najlepszych praktyk wśród państw członkowskich i ułatwia koordynację krajowych środków przewidzianych w wieloletnim krajowym planie strategicznym.

CZĘŚĆ VIII

WSPÓLNA ORGANIZACJA RYNKÓW

Artykuł 35

Cele

1. Wspólną organizację rynków produktów rybołówstwa i akwakultury („wspólna organizacja rynków”) ustanawia się w celu:

- a) przyczynienia się do realizacji celów określonych w art. 2, a w szczególności do zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza;
- b) umożliwienia sektorom rybołówstwa i akwakultury zastosowania WPRyb na odpowiednim szczeblu;
- c) zwiększenia konkurencyjności unijnego sektora rybołówstwa i akwakultury, w szczególności producentów;
- d) zwiększenia przejrzystości i stabilności rynków, w szczególności w odniesieniu do wiedzy ekonomicznej i zrozumienia unijnych rynków w zakresie produktów rybołówstwa i akwakultury wzdłuż całego łańcucha dostaw, zapewnienia większego zrównoważenia podziału wartości dodanej wśród

- uczestników łańcucha dostaw w sektorze oraz poprawy informowania i świadomości konsumentów dzięki oznakowaniu lub etykiety zawierającym zrozumiałe informacje;
- e) przyczynienia się do zapewniania równych warunków dla wszystkich produktów podlegających obrotowi w Unii poprzez propagowanie zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych;
 - f) przyczynianie się do zapewnienia konsumentom różnorodnej gamy produktów rybołówstwa i akwakultury;
 - g) przekazywanie konsumentom wiarygodnych i dokładnych informacji dotyczących pochodzenia produktu i sposobu jego wyprodukowania, w szczególności przez oznaczanie i etykietowanie.

2. Wspólna organizacja rynków ma zastosowanie do produktów rybołówstwa i akwakultury wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013⁽¹⁾, które podlegają obrotowi w Unii.

3. Wspólna organizacja rynków obejmuje w szczególności:

- a) organizację sektora, w tym środki stabilizacji rynków;
- b) plany produkcji i obrotu opracowywane przez organizacje producentów rybołówstwa i akwakultury;
- c) wspólne normy handlowe;
- d) informacje dla konsumentów.

CZĘŚĆ IX

KONTROLA I EGZEKWOWANIE

Artykuł 36

Cele

1. Zgodność z przepisami WPRyb zapewnia się poprzez skuteczny unijny system kontroli rybołówstwa, w tym zwalczanie połowów NNN.
2. Kontrola i egzekwowanie WPRyb jest w szczególności oparta na następujących elementach i obejmuje, co następuje:
 - a) globalne, zintegrowane i wspólne podejście;
 - b) współpracę i koordynację między państwami członkowskimi, Komisją i Agencją;
 - c) opłacalność i proporcjonalność;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- d) stosowanie skutecznych technologii kontroli w zakresie dostępności i jakości danych dotyczących rybołówstwa;
- e) unijne ramy kontroli, inspekcji i egzekwowania;
- f) strategię opartą na analizie ryzyka, skoncentrowaną na systematycznych i automatycznych kontrolach krzyżowych wszystkich dostępnych właściwych danych;
- g) rozwój kultury zgodności i współpracy między wszystkimi operatorami i rybakami.

Unia przyjmuje odpowiednie środki w odniesieniu do państw trzecich, które dopuszczają niezrównoważone połowy.

3. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki w celu zapewniania kontroli, inspekcji i egzekwowania działań prowadzonych w ramach zakresu WPRyb, w tym ustanowienia skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji.

Artykuł 37

Grupa ekspertów do spraw zgodności

1. Komisja ustanawia grupę ekspertów do spraw zgodności w celu oceny, ułatwienia i usprawnienia realizacji i przestrzegania obowiązków w ramach unijnego systemu kontroli rybołówstwa.
2. W skład grupy ekspertów do spraw zgodności wchodzi przedstawiciele Komisji i państw członkowskich. Na wniosek Parlamentu Europejskiego Komisja może zwrócić się do Parlamentu Europejskiego o wysyłanie ekspertów do udziału w posiedzeniach grupy ekspertów. Agencja może wspomagać posiedzenia grupy ekspertów do spraw zgodności w charakterze obserwatora.
3. Grupa ekspertów w szczególności:
 - a) regularnie dokonuje przeglądu kwestii zgodności i realizacji obowiązków w ramach unijnego systemu kontroli rybołówstwa i identyfikuje ewentualne trudności będące przedmiotem wspólnego zainteresowania podczas wdrażania przepisów WPRyb;
 - b) formułuje porady w odniesieniu do wdrażania przepisów WPRyb, w tym priorytetów unijnej pomocy finansowej; oraz
 - c) wymienia informacje na temat działań w zakresie kontroli i inspekcji, w tym zwalczania połowów NNN.

4. Parlament Europejski i Rada są regularnie informowane przez grupę ekspertów o działaniach dotyczących zgodności, o których mowa w ust. 3.

Artykuł 38

Projekty pilotażowe dotyczące nowych technologii kontroli i systemów zarządzania danymi

Komisja i państwa członkowskie mogą przeprowadzać projekty pilotażowe dotyczące nowych technologii kontroli i systemów zarządzania danymi.

Artykuł 39

Wkład w koszty kontroli, inspekcji, egzekwowania i gromadzenia danych

Państwa członkowskie mogą wymagać od swych podmiotów gospodarczych wnoszenia proporcjonalnego wkładu w koszty operacyjne wdrażania unijnego systemu kontroli rybołówstwa i gromadzenia danych.

CZĘŚĆ X

INSTRUMENTY FINANSOWE

Artykuł 40

Cele

Unijną pomoc finansową można przyznać w celu przyczynienia się do osiągnięcia celów określonych w art. 2.

Artykuł 41

Warunki pomocy finansowej dla państw członkowskich

1. Z zastrzeżeniem warunków, które mają zostać określone w obowiązujących aktach prawnych Unii, unijna pomoc finansowa na rzecz państw członkowskich jest uzależniona od przestrzegania przez państwa członkowskie przepisów WPRyb.

2. Nieprzestrzeganie przez państwa członkowskie przepisów WPRyb może spowodować przerwanie lub zawieszenie płatności lub zastosowanie finansowej korekty unijnej pomocy finansowej w ramach WPRyb. Środki te muszą być proporcjonalne do charakteru, wagi, czasu trwania i powtarzalności naruszeń.

Artykuł 42

Warunki pomocy finansowej dla podmiotów gospodarczych

1. Z zastrzeżeniem warunków, które mają zostać określone w obowiązujących aktach prawnych Unii, unijna pomoc finansowa na rzecz podmiotów gospodarczych jest uzależniona od przestrzegania przez podmioty gospodarcze przepisów WPRyb.

2. Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych, które mają zostać przyjęte, poważne naruszenia przepisów WPRyb przez podmioty gospodarcze powodują tymczasowy lub trwały zakaz dostępu do unijnej pomocy finansowej lub zastosowanie obniżek finansowych. Takie środki, podejmowane przez państwo członkowskie, muszą być zniechęcające, skuteczne i proporcjonalne do charakteru, wagi, czasu trwania i liczby powtórzeń poważnych naruszeń.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby unijna pomoc finansowa była przyznawana wyłącznie w przypadku, gdy na zainteresowany podmiot gospodarczy nie nałożono żadnych sankcji za poważne naruszenia w ciągu jednego roku przed datą wniosku o unijną pomoc finansową.

CZĘŚĆ XI

KOMITETY DORADCZE

Artykuł 43

Ustanowienie komitetów doradczych

1. Komitety doradcze ustanawia się dla każdego z obszarów geograficznych lub zakresów kompetencji określonych w załączniku III, aby promować zrównoważoną reprezentację wszystkich zainteresowanych stron, zgodnie z art. 45 ust. 1, i przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w art. 2.

2. W szczególności tworzy się następujące nowe komitety doradcze zgodnie z załącznikiem III:

- a) komitet doradczy ds. regionów najbardziej oddalonych, podzielony na trzy sekcje w odniesieniu do każdego z następujących basenów morskich: Atlantyk Zachodni, Atlantyk Wschodni, Ocean Indyjski;
- b) komitet doradczy ds. akwakultury;
- c) komitet doradczy ds. rynków;
- d) komitet doradczy ds. Morza Czarnego.

3. Każdy komitet doradczy ustanawia swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 44

Zadania komitetów doradczych

1. Przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia Komisja prowadzi, w stosownych przypadkach, konsultacje z komitetami doradczymi.

2. Komitety doradcze mogą:

- a) przedstawiać Komisji i zainteresowanemu państwu członkowskiemu zalecenia i sugestie w sprawach odnoszących się do zarządzania rybołówstwem i do aspektów społeczno-ekonomicznych i ochronnych rybołówstwa i akwakultury, a w szczególności zalecenia w zakresie sposobów upraszczania przepisów dotyczących zarządzania rybołówstwem;
- b) informować Komisję i państwa członkowskie o problemach związanych z zarządzaniem rybołówstwem i, w stosownych przypadkach, akwakulturą oraz aspektami społeczno-ekonomicznymi i ochronnymi rybołówstwa i, w stosownych przypadkach, akwakultury w ich obszarze geograficznym lub zakresie ich kompetencji i proponować rozwiązania tych problemów;
- c) w ścisłej współpracy z naukowcami przyczyniać się do gromadzenia, dostarczania i analizowania danych koniecznych do opracowania środków ochronnych.

Jeżeli dana kwestia stanowi przedmiot wspólnego zainteresowania dwóch lub większej liczby komitetów doradczych, koordynują one swoje stanowiska, mając na względzie przyjęcie wspólnych zaleceń co do tej kwestii.

3. Z komitetami doradczymi prowadzone są konsultacje w sprawie wspólnych rekomendacji zgodnie z art. 18. Komisja i państwa członkowskie mogą także konsultować się z komitetami doradczymi w związku z innymi środkami. Ich opinia brana jest pod uwagę. Konsultacje te pozostają bez uszczerbku dla konsultacji ze STECF lub innymi organami naukowymi. Opinie komitetów doradczych mogą być przekazywane wszystkim zainteresowanym państwom członkowskim i Komisji.

4. Komisja i, w stosownych przypadkach, zainteresowane państwa członkowskie odpowiadają w terminie dwóch miesięcy na wszelkie zalecenia, sugestie lub informacje otrzymane na podstawie ust. 1. W przypadku gdy ostateczne przyjęte środki odbiegają od opinii, zaleceń i sugestii otrzymanych od komitetów doradczych zgodnie z ust. 1, Komisja lub zainteresowane państwo członkowskie podają szczegółowe przyczyny tej rozbieżności.

Artykuł 45

Skład, funkcjonowanie i finansowanie komitetów doradczych

1. W skład komitetów doradczych wchodzi:

- a) organizacje reprezentujące podmioty rybołówstwa i, w stosownych przypadkach, akwakultury oraz przedstawicieli sektorów przetwarzania i obrotu;
- b) inne grupy interesów, których dotyczy WPRyB, np. organizacje środowiskowe i grupy konsumentów.

2. Każdy komitet doradczy składa się ze zgromadzenia ogólnego i komitetu wykonawczego, w tym, w stosownych przypadkach, sekretariatu i grup roboczych zajmujących się kwestiami współpracy regionalnej na podstawie art. 18, oraz przyjmuje środki niezbędne dla swojego funkcjonowania.

3. Komitety doradcze funkcjonują i otrzymują finansowanie, jak przewidziano w załączniku III.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 46, ustanawiających szczegółowe zasady dotyczące funkcjonowania komitetów doradczych.

CZĘŚĆ XII

PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 46

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 11 ust. 3, art. 15 ust. 2, 3, 6 i 7 oraz art. 45 ust. 4, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 29 grudnia 2013 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem

okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 11 ust. 3, art. 15 ust. 2, 3, 6 i 7 oraz art. 45 ust. 4, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 11 ust. 2, art. 15 ust. 2, 3, 6 i 7 oraz art. 45 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 47

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ds. rybołówstwa i akwakultury. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda opinii w sprawie projektu aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z art. 23, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

CZĘŚĆ XIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 48

Uchylenia i zmiany

1. Rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

2. Decyzja 2004/585/WE traci moc z dniem wejścia w życie przepisów przyjętych na mocy art. 45 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

3. Uchyła się art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 ⁽¹⁾.

4. Rozporządzenie Rady (WE) nr 639/2004 ⁽²⁾ traci moc.

5. W art. 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i 3 żaden mnożnik nie ma zastosowania do połowów, które podlegają obowiązkowi wyładunku zgodnie z art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ^(*), pod warunkiem że stopień przełowienia odnoszący się do dozwolonych wyładunków nie przekracza 10 %.

^(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 23)”.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
V. LEŠKEVIČIUS
Przewodniczący

Artykuł 49

Przegląd

Do dnia 31 grudnia 2022 r. Komisja przekaże Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie funkcjonowania WPRyb.

Artykuł 50

Sprawozdanie roczne

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie coroczne sprawozdanie na temat postępów w zapewnianiu maksymalnego podtrzymywalnego połowu oraz na temat sytuacji stad ryb, możliwie jak najwcześniej po przyjęciu corocznego rozporządzenia Rady w sprawie ustalenia uprawnień do połowów dostępnych na wodach Unii i, dla statków unijnych, na pewnych wodach poza Unią.

Artykuł 51

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1954/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie zarządzania nakładem połowowym, odnoszącego się do niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2847/93 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 685/95 i (WE) nr 2027/95 (Dz.U. L 289 z 7.11.2003, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 639/2004 z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie zarządzania flotami rybackimi zarejestrowanymi w regionach peryferyjnych Wspólnoty (Dz.U. L 102 z 7.4.2004, s. 9).

ZAŁĄCZNIK I

DOSTĘP DO WÓD PRZYBRZEŻNYCH W ROZUMIENIU ART. 5 UST. 2

1. Wody przybrzeżne zjednoczonego królestwa

A. DOSTĘP DLA FRANCJI

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na wschód od Berwick-upon-Tweed na wschód od Coquet Island	Śledź	Nieograniczony
2. Na wschód od Flamborough Head na wschód od Spurn Head	Śledź	Nieograniczony
3. Na wschód od Lowestoft na południe od Lyme Regis	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
4. Na południe od Lyme Regis na południe od Eddystone	Denne	Nieograniczony
5. Na południe od Eddystone na południowy zachód od Longships	Denne	Nieograniczony
	Przegrzebki	Nieograniczony
	Homar	Nieograniczony
	Langustowate	Nieograniczony
6. Na południowy zachód od Longships na północny zachód od Hartland Point	Denne	Nieograniczony
	Langustowate	Nieograniczony
	Homar	Nieograniczony
7. Hartland Point do linii na północ od Lundy Island	Denne	Nieograniczony
8. Od linii na zachód od Lundy Island do Cardigan Harbour	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
9. Na północ od Point Lynas na wschód od Morecambe Light Vessel	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
10. County Down	Denne	Nieograniczony
11. Na północny wschód od New Island na południowy zachód od Sanda Island	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
12. Na północ od Port Stewart na zachód od Barra Head	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
13. Szerokość geograficzna 57°40' N na zachód od Butt of Lewis	Wszystkie gatunki, z wyjątkiem skorupia- ków	Nieograniczony
14. St Kilda, Flannan Islands	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
15. Na zachód od linii łączącej latarnię morską Butt of Lewis z punktem 59°30' N 5°45' W	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

B. DOSTĘP DLA IRLANDII

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na północ od Point Lynas na południe od Mull of Galloway	Denne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
2. Na zachód od Mull of Oa na zachód od Barra Head	Denne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony

C. DOSTĘP DLA NIEMIEC

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na wschód od Szetlandów i Fair Isle pomiędzy liniami pociągniętymi na południowy wschód od latarni morskiej Sumburgh Head, na północny wschód od latarni Skroo i południowy zachód od latarni Skadan	Śledź	Nieograniczony
2. Na wschód od Berwick-upon-Tweed, na wschód od latarni Whitby High	Śledź	Nieograniczony
3. Na wschód od latarni North Foreland, na południe od nowej latarni Dungeness	Śledź	Nieograniczony
4. Strefa wokół St Kilda	Śledź	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
5. Na zachód od latarni Butt of Lewis do linii łączącej latarnię Butt of Lewis i punkt 59°30' N 5°45' W	Śledź	Nieograniczony
6. Strefa wokół North Rona i Sulisker (Sulasgeir)	Śledź	Nieograniczony

D. DOSTĘP DLA NIDERLANDÓW

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na wschód od Szetlandów i Fair Isle pomiędzy liniami pociągniętymi na południowy wschód od latarni morskiej Sumburgh Head, na północny wschód od latarni Skroo i południowy zachód od latarni Skadan	Śledź	Nieograniczony
2. Na wschód od Berwick upon Tweed, na wschód od Flamborough Head	Śledź	Nieograniczony
3. Na wschód od North Foreland, na południe od nowej latarni Dungeness	Śledź	Nieograniczony

E. DOSTĘP DLA BELGII

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na wschód od Berwick-upon-Tweed na wschód od Coquet Island	Śledź	Nieograniczony
2. Na północ od Cromer na wschód od North Foreland	Denne	Nieograniczony

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
3. Na wschód od North Foreland na południe od nowej latarni Dungeness	Denne	Nieograniczony
	Śledź	Nieograniczony
4. Na południe od nowej latarni Dungeness, na południe od Selsey Bill	Denne	Nieograniczony
5. Na południowy wschód od Straight Point, na północny zachód od South Bishop	Denne	Nieograniczony

2. Wody przybrzeżne irlandii

A. DOSTĘP DLA FRANCJI

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na północny zachód od Erris Head na zachód od Sybil Point	Denne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
2. Na południe od Mizen Head na południe od Stags	Denne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
3. Na południe od Stags na południe od Cork	Denne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
	Śledź	Nieograniczony
4. Na południe od Cork, na południe od Carnsore Point	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
5. Na południe od Carnsore Point, na południowy wschód od Haulbowline	Wszystkie gatunki, z wyjątkiem skorupiaków	Nieograniczony

B. DOSTĘP DLA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Mine Head Hook Point	Denne	Nieograniczony
	Śledź	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
2. Hook Point Carlingford Lough	Denne	Nieograniczony
	Śledź	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
	Przegrzebki	Nieograniczony

C. DOSTĘP DLA NIDERLANDÓW

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Stags na południe od Carnsore Point	Śledź	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony

D. DOSTĘP DLA NIEMIEC

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Old Head of Kinsale na południe od Carnsore Point	Śledź	Nieograniczony
2. Na południe od Cork na południe od Carnsore Point	Makrela	Nieograniczony

E. DOSTĘP DLA BELGII

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na południe od Cork na południe od Carnsore Point	Denne	Nieograniczony
2. Na wschód od Wicklow Head na południowy wschód od Carlingford Lough	Denne	Nieograniczony

3. Wody przybrzeżne belgii

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Od 3 do 12 mil morskich	Niderlandy	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
	Francja	Śledź	Nieograniczony

4. Wody przybrzeżne danii

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Morza Północnego (od granicy duńsko-niemieckiej do Hanstholm) (od 6 do 12 mil morskich)			
Od granicy duńsko-niemieckiej do Blåvands Huk	Niemcy	Płastugokształtne	Nieograniczony
		Krewetki	Nieograniczony
	Niderlandy	Płastugokształtne	Nieograniczony
		Ryby dorszokształtne	Nieograniczony

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Od Blåvands Huk do Bovbjerg	Belgia	Dorsz	Nieograniczony tylko od 1 czerwca do 31 lipca
		Plamiak	Nieograniczony tylko od 1 czerwca do 31 lipca
	Niemcy	Płastugokształtne	Nieograniczony
	Niderlandy	Gładzica	Nieograniczony
		Sola	Nieograniczony
Od Thyborøn do Hanstholm	Belgia	Witlinek	Nieograniczony tylko od 1 czerwca do 31 lipca
		Gładzica	Nieograniczony tylko od 1 czerwca do 31 lipca
	Niemcy	Płastugokształtne	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Dorsz	Nieograniczony
		Czarniak	Nieograniczony
		Plamiak	Nieograniczony
		Makrela	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
	Witlinek	Nieograniczony	
	Niderlandy	Dorsz	Nieograniczony
		Gładzica	Nieograniczony
		Sola	Nieograniczony
	Skagerrak (od Hanstholm do Skagen) (od 4 do 12 mil morskich)	Belgia	Gładzica
Niemcy		Płastugokształtne	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Dorsz	Nieograniczony
		Czarniak	Nieograniczony
		Plamiak	Nieograniczony
		Makrela	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
Witlinek	Nieograniczony		

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
	Niderlandy	Dorsz	Nieograniczony
		Gładzica	Nieograniczony
		Sola	Nieograniczony
Kattegat (od 3 do 12 mil)	Niemcy	Dorsz	Nieograniczony
		Płastugokształtne	Nieograniczony
		Homarzec	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
Na północ od Zelandii do równoleżnika przechodzącego przez latarnię Forsnæs	Niemcy	Szprot	Nieograniczony
Morze Bałtyckie (łącznie z Bełtami, Sundem, Bornholmem) (od 3 do 12 mil morskich)	Niemcy	Płastugokształtne	Nieograniczony
		Dorsz	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Węgorz	Nieograniczony
		Łosoś	Nieograniczony
		Witlinek	Nieograniczony
Makrela	Nieograniczony		
Cieśnina Skagerrak (od 4 do 12 mil)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Cieśnina Kattegat (od 3 ⁽¹⁾ do 12 mil)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Morze Bałtyckie (od 3 do 12 mil)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

(¹) Mierzone od linii brzegowej.

5. Wody przybrzeżne niemiec

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Morza Północnego (od 3 do 12 mil morskich) wszystkie wybrzeża	Dania	Denne	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Dobijak	Nieograniczony
	Niderlandy	Denne	Nieograniczony
		Krewetki	Nieograniczony
Od granicy duńsko-niemieckiej do północnego końca Amrum na 54°43'N	Dania	Krewetki	Nieograniczony
Strefa wokół Helgoland	Zjednoczone Królestwo	Dorsz	Nieograniczony
		Gładzica	Nieograniczony

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże bałtyckie (od 3 do 12 mil)	Dania	Dorsz	Nieograniczony
		Gładzica	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Węgorz	Nieograniczony
		Witlinek	Nieograniczony
		Makrela	Nieograniczony

6. Wody przybrzeżne francji oraz departamentów zamorskich

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Północno-wschodnie wybrzeże Atlantyku (od 6 do 12 mil morskich)			
Od granicy belgijsko-francuskiej i na wschód od departamentu Manche (ujście rzeki Vire-Grandcamp les Bains 49°23'30" 1°2'WNNE)	Belgia	Denne	Nieograniczony
		Przegrzebki	Nieograniczony
	Niderlandy	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Od Dunkierki (2° 20' E) do Cap d'Antifer (0° 10' E)	Niemcy	Śledź	Nieograniczony tylko od 1 października do 31 grudnia
Od granicy belgijsko-francuskiej i na zachód od Cap d'Alprech (50°42'30" 1°33'30")	Zjednoczone Królestwo	Śledź	Nieograniczony
Wybrzeże Atlantyku (od 6 do 12 mil morskich)			
Od granicy hiszpańsko-francuskiej do 46° 08' N	Hiszpania	Sardele	Połowy ukierunkowane, nieograniczone tylko od 1 marca do 30 czerwca
			Łowienie na żywą przynętę tylko od 1 lipca do 31 października
		Sardynki	Nieograniczone tylko od 1 stycznia do 28 lutego oraz od 1 lipca do 31 grudnia Ponadto działalność związana z wyżej wymienionymi gatunkami musi odbywać się zgodnie z działalnością wykonywaną w 1984 r. i w granicach tej działalności
Wybrzeże śródziemnomorskie (od 6 do 12 mil morskich)			
Granica hiszpańska Cap Leucate	Hiszpania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

7. Wody przybrzeżne hiszpanii

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Atlantyku (od 6 do 12 mil morskich)			
Od granicy francusko-hiszpańskiej do latarni morskiej Cap Mayor (3° 47' W)	Francja	Pelagiczne	Nieograniczony zgodnie z działalnością wykonywaną w 1984 r. i w granicach tej działalności
Wybrzeże śródziemnomorskie (od 6 do 12 mil morskich)			
Granica francuska/Cap Creus	Francja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

8. Wody przybrzeżne chorwacji ⁽¹⁾

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
12 mil ograniczone do obszaru morskiego podlegającego zwierzchnictwu Chorwacji, na północ od równoleżnika 45°10' N wzdłuż zachodniego wybrzeża Istrii, od zewnętrznej granicy wód terytorialnych Chorwacji, gdzie równoleżnik ten styka się z zachodnim wybrzeżem Istrii (przylądek Grgatov rt Funtana)	Słowenia	Denne i małe gatunki pelagiczne, w tym sardynki i sardele	100 ton dla maksymalnej liczby 25 statków rybackich, w tym 5 statków rybackich wyposażonych we włoki

(¹) Wyżej wspomniany system ma zastosowanie od momentu pełnego wykonania orzeczenia arbitrażowego wynikającego z umowy o arbitraż między Rządem Republiki Słowenii a Rządem Republiki Chorwacji, podpisanej w Sztokholmie w dniu 4 listopada 2009 r.

9. Wody przybrzeżne niderlandów

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Całe wybrzeże (od 3 do 12 mil morskich)	Belgia	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
	Dania	Denne	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Dobijak	Nieograniczony
		Ostrobok	Nieograniczony
	Niemcy	Dorsz	Nieograniczony
Krewetki		Nieograniczony	
Całe wybrzeże (od 6 do 12 mil morskich)	Francja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Południowy punkt Texel, na zachód do granicy niderlandzko-niemieckiej	Zjednoczone Królestwo	Denne	Nieograniczony

10. Wody przybrzeżne słowenii ⁽¹⁾

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
12 mil ograniczone do obszaru morskiego podlegającego zwierzchnictwu Słowenii, na północ od równoleżnika 45°10' N wzdłuż zachodniego wybrzeża Istrii, od zewnętrznej granicy wód terytorialnych Chorwacji, gdzie równoleżnik ten styka się z zachodnim wybrzeżem Istrii (przylądek Grgatov rt Funtana)	Chorwacja	Denne i małe gatunki pelagiczne, w tym sardynki i sardele	100 ton dla maksymalnej liczby 25 statków rybackich, w tym 5 statków rybackich wyposażonych we włoki

(¹) Wyżej wspomniany system ma zastosowanie od momentu pełnego wykonania orzeczenia arbitrażowego wynikającego z umowy o arbitraż między Rządem Republiki Słowenii a Rządem Republiki Chorwacji, podpisanej w Sztokholmie w dniu 4 listopada 2009 r.

11. Wody przybrzeżne finlandii

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Morze Bałtyckie (od 4 do 12 mil) ⁽¹⁾	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

(¹) Od 3 do 12 mil wokół wysp Bogskär.

12. Wody przybrzeżne szwecji

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Skagerrak (od 4 do 12 mil morskich)	Dania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Kattegat (od 3 do 12 mil ⁽¹⁾)	Dania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Morze Bałtyckie (od 4 do 12 mil)	Dania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
	Finlandia	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

(¹) Mierzone od linii brzegowej.

ZAŁĄCZNIK II

LIMITY ZDOLNOŚCI POŁOWOWEJ

Limity zdolności połowowej

Państwo członkowskie	GT	kW
Belgia	18 962	51 586
Bułgaria	7 250	62 708
Dania	88 762	313 333
Niemcy	71 117	167 078
Estonia	21 677	52 566
Irlandia	77 568	210 083
Grecja	84 123	469 061
Hiszpania (w tym regiony najbardziej oddalone)	423 550	964 826
Francja (w tym regiony najbardziej oddalone)	214 282	1 166 328
Chorwacja	53 452	426 064
Włochy	173 506	1 070 028
Cypr	11 021	47 803
Łotwa	46 418	58 496
Litwa	73 489	73 516
Malta	14 965	95 776
Niderlandy	166 859	350 736
Polska	38 270	90 650
Portugalia (w tym regiony najbardziej oddalone)	114 549	386 539
Rumunia	1 908	6 356
Słowenia	675	8 867
Finlandia	18 066	181 717
Szwecja	43 386	210 829
Zjednoczone Królestwo	231 106	909 141

Limity zdolności połowowej

Najbardziej oddalone regiony Unii	GT	kW
Hiszpania		
Wyspy Kanaryjskie: L (!)< 12 m. Wody Unii	2 617	20 863
Wyspy Kanaryjskie: L> 12 m. Wody Unii	3 059	10 364
Wyspy Kanaryjskie: L > 12 m. Wody międzynarodowe i wody państw trzecich	28 823	45 593
Francja		
Wyspa Reunion: Gatunki denne i pelagiczne. L < 12 m	1 050	19 320

Najbardziej oddalone regiony Unii	GT	kW
Wyspa Reunion: Gatunki pelagiczne. L > 12 m	10 002	31 465
Gujana Francuska: Gatunki denne i pelagiczne. L < 12 m	903	11 644
Gujana Francuska: Statki do połowów krewetek.	7 560	19 726
Gujana Francuska: Gatunki pelagiczne. Statki typu offshore.	3 500	5 000
Martynika: Gatunki denne i pelagiczne. L < 12 m	5 409	142 116
Martynika: Gatunki pelagiczne. L > 12 m	1 046	3 294
Gwadelupa: Gatunki denne i pelagiczne. L < 12 m	6 188	162 590
Gwadelupa: Gatunki pelagiczne. L > 12 m	500	1 750
Portugalia		
Madera: Gatunki denne. L < 12 m	604	3 969
Madera: Gatunki denne i pelagiczne. L > 12 m	4 114	12 734
Madera: Gatunki pelagiczne. Niewód. L > 12 m	181	777
Azory: Gatunki denne. L < 12 m	2 617	29 870
Azory: Gatunki denne i pelagiczne. L > 12 m	12 979	25 721
(¹) „L” oznacza długość całkowitą statku.		

ZAŁĄCZNIK III

KOMITETY DORADCZE

1. Nazwa komitetów doradczych i obszar ich kompetencji

Nazwa	Obszary kompetencji
Morze Bałtyckie	Obszary ICES IIIb, IIIc i IIId
Morze Czarne	Podobszar geograficzny GFCM określony w rezolucji GFCM/33/2009/2
Morze Śródziemne	Wody morskie Morza Śródziemnego na wschód od linii 5°36' W
Morze Północne	Obszary ICES IV i IIIa
Wody północno-zachodnie	Obszary ICES V (z wyjątkiem Va i tylko wody Unii obszaru Vb), VI i VII
Wody południowo-zachodnie	Obszary ICES VIII, IX i X (wody wokół Azorów) i obszary CECAF 34.1.1, 34.1.2 i 34.2.0 (wody wokół Madery i Wysp Kanaryjskich)
Regiony najbardziej oddalone	Wody Unii wokół regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 akapit pierwszy Traktatu, podzielone na trzy baseny morskie: Atlantyk Zachodni, Atlantyk Wschodni, Ocean Indyjski
Zasoby pelagiczne (błękitek, makrela, ostrobok, śledź, kaprosz)	Wszystkie obszary geograficzne z wyjątkiem Morza Bałtyckiego i Morza Śródziemnego
Flota pełnomorska/flota dalekomorska	Wszystkie wody niebędące wodami Unii
Akwakultura	Akwakultura zgodnie z definicją w art. 4
Rynki	Wszystkie obszary rynkowe

2. Funkcjonowanie i finansowanie komitetów doradczych

- a) W zgromadzeniu ogólnym i komitecie wykonawczym 60 % miejsc jest przyznana przedstawicielom rybaków, a w przypadku komitetu doradczego ds. akwakultury – podmiotów gospodarczych z sektora akwakultury, oraz przedstawicielom sektorów przetwórstwa i marketingu, a 40 % – przedstawicielom innych grup interesów, których dotyczy wspólna polityka rybołówstwa, na przykład organizacji środowiskowych i grup konsumentów.
- b) Z wyjątkiem komitetu doradczego ds. akwakultury i komitetu doradczego ds. rynków przynajmniej jeden przedstawiciel podsektora połowowego z każdego zainteresowanego państwa członkowskiego jest członkiem komitetu wykonawczego.
- c) Członkowie komitetu wykonawczego przyjmują, w miarę możliwości, zalecenia w drodze konsensusu. Jeżeli nie można osiągnąć konsensusu, zdania odrębne wyrażone przez członków odnotowuje się w zaleceniach przyjętych przez większość członków obecnych i głosujących.
- d) Każdy komitet doradczy wyznacza przewodniczącego w drodze konsensusu. Przewodniczący działa bezstronnie.
- e) Każdy komitet doradczy przyjmuje środki niezbędne do zapewnienia przejrzystości i poszanowania wszystkich wyrażanych opinii.
- f) Zalecenia przyjęte przez komitet wykonawczy są natychmiast udostępniane zgromadzeniu ogólnemu, Komisji, zainteresowanym państwom członkowskim oraz, na wniosek, każdemu obywatelowi.
- g) Posiedzenia zgromadzenia ogólnego są otwarte dla publiczności. Posiedzenia komitetu wykonawczego są otwarte dla publiczności, chyba że, w wyjątkowych przypadkach, większość komitetu wykonawczego zdecydował inaczej.
- h) Europejskie i krajowe organizacje reprezentujące sektor rybołówstwa i inne grupy interesów mogą proponować kandydatury członków zainteresowanym państwom członkowskim. Te państwa członkowskie uzgadniają skład zgromadzenia ogólnego.

- i) Przedstawiciele administracji krajowych i regionalnych, którzy mają interes połowowy w danym obszarze, a także naukowcy z instytutów naukowych i z instytutów badawczych w dziedzinie rybołówstwa państw członkowskich oraz z międzynarodowych instytucji naukowych doradzających Komisji mają prawo uczestnictwa w posiedzeniach komitetów doradczych w charakterze obserwatorów. Możliwe jest zaproszenie również innych naukowców o odpowiednich kwalifikacjach.
 - j) Przedstawiciele Parlamentu Europejskiego i Komisji mogą uczestniczyć w posiedzeniach komitetów doradczych w charakterze aktywnych obserwatorów.
 - k) Przedstawiciele sektora rybołówstwa i innych grup interesów z państw trzecich, w tym przedstawiciele regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, którzy mają interes połowowy w danym obszarze lub na danym łowisku objętym zakresem komitetu doradczego, mogą zostać zaproszeni do udziału w charakterze aktywnych obserwatorów, jeżeli omawiane są zagadnienia, które ich dotyczą.
 - l) Komitety doradcze mogą ubiegać się o unijną pomoc finansową jako organy dążące do osiągnięcia celów leżących w ogólnym interesie europejskim.
 - m) Komisja podpisuje umowę na dotację z każdym komitetem doradczym, aby uczestniczyć w jego kosztach operacyjnych, w tym kosztach tłumaczeń pisemnych i ustnych.
 - n) Komisja może przeprowadzać wszelkie weryfikacje, które uważa za niezbędne do zapewnienia zgodności z zadaniami przypisanymi komitetom doradczym.
 - o) Każdy komitet doradczy co roku przekazuje Komisji i zainteresowanym państwom członkowskim swój budżet i sprawozdanie ze swojej działalności.
 - p) Komisja lub Trybunał Obrachunkowy mogą, w każdej chwili, zorganizować audyt, który będzie przeprowadzony za pośrednictwem wybranej przez nie instytucji zewnętrznej lub przez Komisję lub przez departamenty samego Trybunału Obrachunkowego.
 - q) Każdy komitet doradczy powołuje biegłego rewidenta na okres, w czasie którego korzysta z funduszy Unii.
-

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1381/2013**z dnia 17 grudnia 2013 r.****ustanawiające program „Prawa, równość i obywatelstwo” na lata 2014–2020****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 19 ust. 2, art. 21 ust. 2, art. 114, art. 168, art. 169 oraz art. 197,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska opiera się na wartościach poszanowania godności osoby ludzkiej, wolności, demokracji, równości, państwa prawnego, jak również poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności. Wartości te są wspólne państwom członkowskim w społeczeństwie opartym na pluralizmie, niedyskryminacji, tolerancji, sprawiedliwości, solidarności oraz na równości kobiet i mężczyzn. Osoby są uprawnione do korzystania w Unii z praw przyznanych im przez Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i Traktat o Unii Europejskiej (TUE). Ponadto Karta praw podstawowych Unii Europejskiej (zwana dalej „Kartą praw podstawowych”), która wraz z wejściem w życie Traktatu z Lizbony stała się w Unii prawnie wiążąca, określa podstawowe prawa i wolności przysługujące wszystkim osobom w Unii. Prawa te należy propagować i respektować. Należy zagwarantować możliwość pełnego korzystania z tych praw i z praw wynikających z międzynarodowych konwencji, do których przystąpiła Unia, takich jak konwencja ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, oraz należy usunąć wszelkie przeszkody. Ponadto z korzystaniem z tych praw wiąże się odpowiedzialność i obowiązki wobec innych osób, wspólnoty ludzkiej i przyszłych pokoleń.
- (2) W programie sztokholmskim ⁽⁴⁾ Rada Europejska potwierdziła priorytetowe znaczenie rozwijania przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości

i jako jeden z priorytetów politycznych wskazała realizację „Europy praw”. Finansowanie zostało uznane za jedno z istotnych narzędzi służących skutecznej realizacji priorytetów politycznych programu sztokholmskiego. Ambitne cele określone w Traktatach i w programie sztokholmskim powinny zostać osiągnięte, między innymi, poprzez przyjęcie na lata 2014-2020 elastycznego i skutecznego programu „Prawa, równość i obywatelstwo” (zwanego dalej „Programem”), który powinien ułatwić planowanie i wdrożenie. Cele ogólne i szczegółowe Programu należy interpretować zgodnie z odpowiednimi wytycznymi strategicznymi określonymi przez Radę Europejską.

- (3) Komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. w sprawie strategii „Europa 2020” określa strategię na rzecz inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu. Wspieranie i upowszechnianie praw osób w obrębie Unii, zwalczanie dyskryminacji i nierówności oraz propagowanie obywatelstwa Unii przyczyniają się do promocji celów szczegółowych i inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020”.
- (4) Niedyskryminacja jest jedną z podstawowych zasad Unii. Art. 19 TFUE przewiduje podejmowanie działań w celu zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Zasadę niedyskryminacji zapisano także w art. 21 Karty praw podstawowych, który należy stosować w granicach wyznaczonych przez art. 51 Karty praw podstawowych i zgodnie z tym artykułem. Należy brać pod uwagę specyficzne przejawy różnorodnych form dyskryminacji, a także podejmować równoległe właściwe działania mające na celu zapobieganie i zwalczanie dyskryminacji z jednego lub wielu względów.
- (5) Program należy wprowadzać w życie w synergii z realizacją innych działań Unii mających te same cele, w szczególności z działaniami, o których mowa w komunikacie Komisji z dnia 5 kwietnia 2011 r. pt. „Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 r.” ⁽⁵⁾ oraz w konkluzjach Rady z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie Unijnych ram dotyczących krajowych strategii integracji Romów do 2020 r., w których wzywa się państwa członkowskie do zajęcia się zjawiskiem społecznego i ekonomicznego wykluczenia Romów poprzez zastosowanie podejścia włączającego w czterech głównych dziedzinach: edukacji, zatrudnienia, zdrowia i zakwaterowania – zapewniając też, by Romowie nie byli dyskryminowani i by ich prawa podstawowe były uznawane na równi z prawami innych – jak również do podjęcia środków służących wyeliminowaniu segregacji, tam gdzie zjawisko to występuje, zwłaszcza w dziedzinie edukacji i zakwaterowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 29.6.2012, s. 108.

⁽²⁾ Dz.U. C 277 z 13.9.2012, s. 43.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 16 grudnia 2013 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 258 z 2.9.2011, s. 6.

- (6) Rasizm, ksenofobia, homofobia i inne formy nietolerancji są bezpośrednim pogwałceniem zasad wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz państwa prawnego, na których opiera się Unia i które są wspólne wszystkim państwom członkowskim. Zwalczanie tych zjawisk pozostaje zatem stałym celem, który wymaga koordynacji działań, w tym przydziału środków finansowych. Zjawiska te obejmują między innymi publiczne podżeganie do przemocy lub nienawiści wobec grup osób lub wobec członków takich grup, a także inne przestępstwa, jeśli popełnione zostały z pobudek rasistowskich, ksenofobicznych lub homofobicznych. W tym kontekście szczególną uwagę należy także zwrócić na zapobieganie wszelkim formom przemocy, nienawiści, segregacji i stygmatyzacji i na ich zwalczanie, a także na zwalczanie nękania, molestowania i nietolerancyjnego traktowania, na przykład w administracji publicznej, policji, sądownictwie, w szkołach i w miejscu pracy.
- (7) Równość kobiet i mężczyzn jest jedną z podstawowych wartości, na których opiera się Unia. Nierówne traktowanie kobiet i mężczyzn narusza prawa podstawowe. Ponadto propagowanie równości kobiet i mężczyzn przyczynia się także do realizacji celów strategii „Europa 2020”. Cel zakładający propagowanie równości kobiet i mężczyzn należy realizować w synergii z innymi działaniami Unii lub państw członkowskich mającymi te same cele, w szczególności z działaniami, o których mowa w Europejskim pakcie na rzecz równości płci na lata 2011–2020.
- (8) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dyskryminacja ze względu na płeć obejmuje dyskryminację z powodu zmiany płci. Przy realizacji Programu należy również zwrócić uwagę na rozwój prawa Unii i orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w odniesieniu do innych aspektów związanych z płcią, w tym tożsamości płciowej.
- (9) Wyrazem podstawowych wartości, na których opiera się Unia, jest między innymi prawo do godnego traktowania w miejscu pracy oraz w społeczeństwie w ujęciu ogólnym, dlatego konieczna jest koordynacja działań umożliwiająca podjęcie ukierunkowanych działań związanych z rynkiem zatrudnienia. Działania w dziedzinie równości płci i niedyskryminacji powinny zatem obejmować propagowanie równości kobiet i mężczyzn i zwalczanie dyskryminacji w miejscu pracy i na rynku zatrudnienia.
- (10) Przemoc wobec dzieci, młodzieży i kobiet oraz wobec innych grup ryzyka we wszystkich swoich postaciach jest pogwałceniem praw podstawowych i poważnym zagrożeniem dla zdrowia. Taka przemoc występuje w całej Unii i ma istotny wpływ na zdrowie fizyczne i psychiczne ofiar, a także na ogół społeczeństwa. Aby jej przeciwdziałać i chronić ofiary, niezbędne są zdecydowana wola polityczna i skoordynowane działania, oparte na metodach i rezultatach programów Daphne⁽¹⁾. Podjęcie działań w celu zwalczania przemocy wobec kobiet przyczynia się do propagowania równości kobiet i mężczyzn. W związku z tym, że finansowanie na podstawie programów Daphne od czasu ich powstania w 1997 r. osiąga znaczne sukcesy, zarówno pod względem popularności wśród zainteresowanych podmiotów (organów publicznych i instytucji akademickich oraz organizacji pozarządowych), jak i pod względem skuteczności projektów finansowanych przez te programy, istotne jest, by przy realizacji Programu nazwa „Daphne” została utrzymana w odniesieniu do celu szczegółowego, który służy zapobieganiu przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet i zwalczaniu jej, co pozwoli jak najlepiej wyeksploatować programy Daphne.
- (11) Art. 3 ust. 3 TUE zobowiązuje Unię do propagowania ochrony praw dziecka oraz zwalczania dyskryminacji. Dzieci są szczególnie podatne na zagrożenia, zwłaszcza w sytuacji ubóstwa, wykluczenia społecznego, niepełnosprawności oraz w specyficznych sytuacjach powodujących ryzyko, takich jak zaniedbanie, uprowadzenie czy zaginięcie. Należy podjąć działania w celu propagowania praw dziecka i przyczynienia się do ochrony dzieci przed krzywdą i przemocą, która zagraża ich zdrowiu fizycznemu lub psychicznemu i stanowi pogwałcenie ich prawa do rozwoju, ochrony i godności.
- (12) Dane osobowe nadal powinny być skutecznie chronione w kontekście ciągłego rozwoju technologicznego i globalizacji. Ramy prawne Unii w zakresie ochrony danych powinny być stosowane skutecznie i konsekwentnie w całej Unii. Aby to osiągnąć, Unia powinna być w stanie wspierać wysiłki państw członkowskich w zakresie wdrażania tych ram prawnych, przy czym szczególny nacisk należy położyć na zapewnienie, by osoby miały możliwość skutecznego korzystania ze swoich praw.
- (13) Obywatele powinni być bardziej świadomi swoich praw wynikających z obywatelstwa Unii i mieć możliwość korzystania z nich – to jest z prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Unii, prawa do głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego i w wyborach lokalnych w państwie członkowskim zamieszkania na takich samych warunkach jak obywatele tego państwa, prawa do składania petycji do Parlamentu Europejskiego w dowolnym języku Traktatów, prawa do przedkładania inicjatyw obywatelskich i do

⁽¹⁾ Decyzja nr 293/2000/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 stycznia 2000 r. przyjmująca program działania Wspólnoty (program Daphne) (2000–2004) w sprawie środków zapobiegawczych w celu zwalczania przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet (Dz.U. L 34 z 9.2.2000, s. 1); Decyzja nr 803/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. przyjmująca program działania Wspólnoty (2004–2008) w celu zapobiegania i zwalczania przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet oraz w celu ochrony ofiar i grup ryzyka (program Daphne II) (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 1); Decyzja nr 779/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. ustanawiająca na lata 2007–2013 program szczegółowy na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet oraz na rzecz ochrony ofiar i grup ryzyka (program Daphne III) jako część programu ogólnego Prawa podstawowe i sprawiedliwość (Dz.U. L 173 z 3.7.2007, s. 19).

składania skarg do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie wszelkich przypadków niewłaściwego administrowania w instytucjach. Zachęcanie obywateli do aktywniejszego udziału w życiu demokratycznym na szczeblu Unii umocni europejskie społeczeństwo obywatelskie i ułatwi rozwój europejskiej tożsamości. Obywatele nie powinni obawiać się zamieszkania, studiowania, podejmowania pracy i wolontariatu w innym państwie członkowskim ani podróżowania do innego państwa członkowskiego oraz powinni móc liczyć na równy dostęp oraz pełną egzekwowalność i ochronę przysługujących im praw bez jakiegokolwiek dyskryminacji, niezależnie od tego, w którym państwie Unii akurat przebywają.

- (14) Osoby będące konsumentami lub przedsiębiorcami na rynku wewnętrznym, powinny mieć możliwość egzekwowania, ponad granicami, swoich praw wynikających z prawa Unii.
- (15) Zgodnie z art. 8 i 10 TFUE Program we wszystkich swoich działaniach powinien wspierać uwzględnianie aspektu płci i celów związanych z niedyskryminacją. Aby sprawdzić, w jaki sposób kwestie równości płci i niedyskryminacji są uwzględniane w działaniach Programu, niezbędne jest jego systematyczne monitorowanie i ocenianie.
- (16) Doświadczenia w działaniach na poziomie Unii pokazały, że realizacja celów Programu w praktyce wymaga połączenia instrumentów, w tym aktów prawnych, inicjatyw politycznych i finansowania. Finansowanie należy do istotnych narzędzi uzupełniających środki prawodawcze.
- (17) Działania finansowane w ramach Programu – oprócz tego, że mają rzeczywistą wartość dla beneficjentów – mogą generować dane służące za podstawę lepszego kształtowania polityki na szczeblu krajowym i unijnym. Programy Daphne umożliwiły na przykład rzeczywisty transfer wiedzy i sprawdzonych rozwiązań między wszystkimi zaangażowanymi podmiotami – w tym państwami członkowskimi – w zakresie zapobiegania przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet oraz zwalczania takiej przemocy.
- (18) Komunikat Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. zatytułowany „Budżet z perspektywy” „Europy 2020” podkreśla potrzebę racjonalizacji i uproszczenia unijnego finansowania. Zwłaszcza w związku z obecnym kryzysem finansowym ogromne znaczenie ma, by środki finansowe Unii były planowane i zarządzane jak najstaranniej. Znaczące uproszczenie finansowania i skuteczne zarządzanie nim można zapewnić poprzez zmniejszenie liczby programów oraz poprzez racjonalizację, uproszczenie i harmonizację przepisów i procedur dotyczących finansowania.
- (19) W odpowiedzi na potrzebę uproszczenia finansowania, skutecznego zarządzania finansowaniem i łatwiejszego dostępu do finansowania, w Programie należy kontynuować i rozwijać działania prowadzone poprzednio na podstawie sekcji 4 („Walka z dyskryminacją i różnorodność”) programu Progress utworzonego decyzją Parla-

mentu Europejskiego i Rady nr 1672/2006/WE⁽¹⁾, programu „Prawa podstawowe i obywatelstwo” utworzonego decyzją Rady 2007/252/WE⁽²⁾ oraz programu Daphne III. Śródkresowe oceny tych programów obejmują zalecenia służące usprawnieniu ich realizacji. Wnioski płynące z tych śródkresowych ocen, a także z odnośnych ocen ex post należy uwzględnić przy realizacji Programu.

- (20) Zasadami przewodnimi realizacji celów Programu powinny być zapewnienie optymalnego wykorzystania zasobów finansowych i poprawa efektywności wydatków. Aby wesprzeć wysiłki na rzecz ustanowienia „Europy praw”, powinny zostać zagwarantowane odpowiednie środki finansowe. Należy zapewnić, by Program był realizowany w sposób jak najbardziej skuteczny i przystępny, a jednocześnie zagwarantować pewność prawa i dostępność Programu dla wszystkich uczestników. Aby ułatwić dostęp do finansowania wszystkim potencjalnym beneficjentom, należy także uprościć procedury składania wniosków oraz wymogi związane z zarządzaniem finansowym, a jednocześnie zlikwidować obciążenia administracyjne.
- (21) W komunikacie Komisji z dnia 19 października 2010 r. zatytułowanym „Przegląd budżetu UE” oraz w komunikacie Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. zatytułowanym „Budżet z perspektywy »Europy 2020«” podkreślono, jak ważne jest skupienie finansowania na działaniach mających wyraźną europejską wartość dodaną, tj. na tych działaniach, gdzie interwencja Unii może przynieść dodatkową wartość w porównaniu z samodzielnymi działaniami państw członkowskich. Działania objęte niniejszym rozporządzeniem powinny przyczyniać się do budowania wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi, zacieśniania współpracy transgranicznej oraz nawiązywania kontaktów, a także zapewniania prawidłowego, spójnego i konsekwentnego stosowania prawa Unii. Finansowanie powinno również ułatwiać zdobywanie przydatnej i merytorycznej wiedzy o prawie i politykach Unii przez wszystkich zainteresowanych oraz zapewnić solidną bazę analityczną umożliwiającą wsparcie i rozwój prawa i polityk Unii, a przez to także sprzyjać ich egzekwowaniu i właściwemu wprowadzaniu w życie. Interwencja Unii pozwala na spójne realizowanie tych działań w całej Unii oraz na uzyskanie korzyści skali. Ponadto Unia ma lepsze możliwości niż państwa członkowskie, aby zająć się sytuacjami transgranicznymi i zapewnić europejską platformę wzajemnego uczenia się.
- (22) Przy wyborze działań, które mają być finansowane w ramach Programu, Komisja powinna oceniać propozycje pod kątem wcześniej ustalonych kryteriów. Kryteria te powinny obejmować ocenę europejskiej wartości dodanej proponowanych działań. Także projekty krajowe i projekty na małą skalę mogą mieć europejską wartość dodaną.

⁽¹⁾ Decyzja nr 1672/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiającej wspólnotowy program na rzecz zatrudnienia i solidarności społecznej – Progress (Dz.U. L 315 z 15.11.2006, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2007/252/WE z dnia 19 kwietnia 2007 r. ustanawiającej na lata 2007–2013 program szczegółowy „Prawa podstawowe i obywatelstwo” jako część programu ogólnego „Prawa podstawowe i sprawiedliwość” (Dz.U. L 110 z 27.4.2007, s. 33).

- (23) Organy i podmioty, które w dziedzinach objętych Programem działają na rzecz celów o ogólnoeuropejskim znaczeniu, należy uznać za kluczowe, o ile wykazały lub można oczekiwać, że wykażą, znaczny wpływ na realizację tych celów; powinny one otrzymać finansowanie zgodnie z procedurami i kryteriami określonymi w rocznych programach prac przyjętych przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (24) Zharmonizowane usługi o walorze społecznym należy interpretować w rozumieniu art. 2 decyzji Komisji nr 116/2007/WE⁽¹⁾.
- (25) Organami i podmiotami mającymi dostęp do Programu, powinny być też władze krajowe, regionalne i lokalne.
- (26) W niniejszym rozporządzeniu określa się pulę środków finansowych na cały okres obowiązywania Programu stanowiącą główny punkt odniesienia – w rozumieniu pkt 17 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją o dyscyplinie budżetowej, współpracy w sprawach budżetowych i o należytych zarządzaniu finansowym⁽²⁾ – dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej.
- (27) Aby zapewnić, by Program był odpowiednio elastyczny w związku ze zmieniającymi się potrzebami i odpowiadającymi im priorytetami politycznymi w trakcie jego obowiązywania, należy przyznać Komisji uprawnienie do przyjmowania zgodnie z art. 290 TFUE aktów dotyczących zmiany wartości procentowych określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia dla każdej grupy szczegółowych celów, które przekroczą te wartości procentowe o więcej niż 5 punktów procentowych. Aby ocenić potrzebę przyjęcia takiego aktu delegowanego, te wartości procentowe powinny być obliczane na podstawie puli środków finansowych Programu na cały okres jego obowiązywania, a nie na podstawie środków dostępnych na dany rok. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (28) Niniejsze rozporządzenie należy wprowadzać w życie przy zachowaniu pełnej zgodności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012⁽³⁾ („rozporządzenie finansowe”). W szczególności w odniesieniu do warunków kwalifikowalności podatku od wartości dodanej (VAT) uiszczanego przez beneficjentów dotacji, kwalifikowalność VAT nie powinna być uzależniona od statusu prawnego beneficjentów w odniesieniu do działalności, która może być prowadzona zarówno przez organy i podmioty prywatne oraz publiczne na tych samych warunkach prawnych.
- Uwzględniając specyficzny charakter celów i działań, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, w zaproszeniach do składania wniosków należy doprecyzować, że w odniesieniu do działalności, która może być prowadzona zarówno przez organy i podmioty publiczne oraz prywatne, niepodlegający odliczeniu VAT naliczony podmiotom publicznym kwalifikuje się w zakresie, w jakim jest uiszczany na potrzeby realizacji działań, takich jak szkolenia i działania informacyjne, których nie można uznać za sprawowanie władzy publicznej. Niniejsze rozporządzenie powinno także wykorzystywać narzędzia upraszczające wprowadzone na mocy rozporządzenia finansowego. Ponadto kryteria służące ustaleniu, które działania otrzymają wsparcie, powinny zakładać, że dostępne zasoby finansowe zostaną przydzielone na działania przynoszące największe skutki w odniesieniu do celów politycznych, które zamierza się osiągnąć.
- (29) Aby zapewnić jednolite warunki wdrożenia niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w zakresie przyjmowania rocznych programów prac. Te uprawnienia powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽⁴⁾.
- (30) W przyjmowanych przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia rocznych programach prac należy zapewnić odpowiedni rozdział środków finansowych na dotacje i zamówienia publiczne. W ramach Programu należy przede wszystkim przydzielać środki finansowe na dotacje, jednocześnie utrzymując dostateczny poziom finansowania zamówień publicznych. Minimalny odsetek rocznych wydatków, które mają być przeznaczony na dotacje, powinien zostać ustanowiony w rocznych programach prac i wynosić nie mniej niż 65 %. Aby ułatwić planowanie i współfinansowanie projektów przez zainteresowane strony, Komisja powinna określić precyzyjny harmonogram zaproszeń do składania wniosków, wyboru projektów i podejmowania decyzji o przyznaniu środków.
- (31) Aby zapewnić skuteczny przydział środków z budżetu ogólnego Unii, należy dążyć do spójności, komplementarności i synergii między programami finansowania wspierającymi blisko ze sobą powiązane dziedziny polityki, w szczególności między Programem a programem „Sprawiedliwość” ustanowionym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1382/2013⁽⁵⁾, programem „Europa dla Obywateli”, programem Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych ustanowionym na mocy

(1) Decyzja Komisji nr 116/2007/WE z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rezerwacji krajowego zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” na potrzeby zharmonizowanych usług o walorze społecznym (Dz.U. L 49 z 17.2.2007, s. 30).

(2) Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

(3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

(4) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(5) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1382/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Sprawiedliwość” na lata 2014–2020 (Zob. s. 73 niniejszego Dziennika Urzędowego.)

rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1296/2013⁽¹⁾ oraz innymi programami w dziedzinach: zatrudnienia i spraw społecznych; spraw wewnętrznych; zdrowia i ochrony konsumentów; edukacji, szkoleń, młodzieży i sportu; społeczeństwa informacyjnego; rozszerzenia, a w szczególności Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II) oraz europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, w odniesieniu do których wspólne przepisy zostały określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013⁽²⁾.

- (32) Komisja powinna zapewniać ogólną spójność, komplementarność i synergię z pracą organów, urzędów i agencji Unii, takich jak Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn czy Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej, oraz uwzględniać prace innych krajowych lub międzynarodowych podmiotów, w dziedzinach, których dotyczy Program.
- (33) Należy chronić interesy finansowe Unii poprzez zastosowanie proporcjonalnych środków w całym cyklu wydatkowania, w tym poprzez zapobieganie nieprawidłowościom, ich wykrywanie i analizę, odzyskiwanie środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładanie kar finansowych i administracyjnych zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
- (34) W celu wdrożenia zasady należytego zarządzania finansami niniejsze rozporządzenie powinno zapewniać odpowiednie narzędzia do oceny jego realizacji. Należy zatem określić cele ogólne i szczegółowe. Należy określić zestaw konkretnych i kwantyfikowalnych wskaźników, obowiązujących przez cały czas trwania Programu, które posłużą do mierzenia osiągnięć w zakresie celów szczegółowych. Komisja powinna co roku przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z monitorowania, które powinno opierać się, między innymi, na wskaźnikach określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz informować o wykorzystaniu dostępnych środków finansowych.
- (35) Przy realizacji Programu Komisja powinna uwzględniać cel zakładający sprawiedliwy podział geograficzny środków finansowych i zapewnić pomoc tym państwom członkowskim, w których liczba finansowanych działań jest stosunkowo niska. Przy realizacji Programu Komisja powinna także uwzględnić to, czy – według uznanych

na arenie międzynarodowej wskaźników / organów monitorujących – w pewnych państwach członkowskich potrzebne jest podjęcie kroków w celu zapewnienia skutecznej realizacji celów Programu oraz udzielenie wsparcia działaniom prowadzonym na tych obszarach przez państwa członkowskie lub społeczeństwo obywatelskie.

- (36) Zgodnie z art. 180 ust. 1 lit. l) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012⁽³⁾ („zasady stosowania rozporządzenia finansowego”), w umowach o udzielenie dotacji należy zawrzeć postanowienia dotyczące eksponowania informacji o wsparciu finansowym Unii, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, gdy publiczna prezentacja informacji nie jest możliwa lub właściwa.
- (37) Zgodnie z art. 35 ust. 2 i 3 rozporządzenia finansowego i art. 21 zasad stosowania rozporządzenia finansowego, Komisja powinna udostępniać w odpowiedni sposób i w odpowiednim terminie informacje dotyczące odbiorców oraz charakteru oraz celu działań finansowanych z budżetu ogólnego Unii. Informacje te powinny być udostępniana z należytych poszanowaniem wymogów poufności i bezpieczeństwa, w szczególności w zakresie ochrony danych osobowych.
- (38) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, tj. przyczynienie się do dalszego rozwijania przestrzeni, w której równość i prawa osób zapisane w TUE, TFUE, Karcie praw podstawowych i międzynarodowych konwencjach dotyczących praw człowieka, do których to konwencji przystąpiła Unia, są propagowane, chronione i skutecznie wdrażane, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze osiągnięcie go na poziomie Unii ze względu na jego skalę i skutki, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (39) W celu zapewnienia ciągłości finansowania działań realizowanych wcześniej na podstawie sekcji 4 i 5 decyzji nr 1672/2006/WE, decyzji 2007/252/WE i decyzji nr 779/2007/WE, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1296/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie Programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych oraz uchylające decyzję nr 283/2010/UE ustanawiającą europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego Progres (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 238)

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320)

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ustanowienie i czas trwania Programu

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia program „Prawa, równość i obywatelstwo” (zwany dalej „Programem”).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

2. Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Artykuł 2

Europejska wartość dodana

1. W ramach Programu finansuje się działania mające europejską wartość dodaną. W tym celu Komisja zapewnia, by działania wybrane do finansowania służyły osiągnięciu rezultatów mających europejską wartością dodaną.

2. Europejską wartość dodaną działań, także w przypadku działań na małą skalę i działań krajowych, ocenia się według kryteriów takich jak wkład tych działań w konsekwentne i spójne wdrażanie prawa Unii i w szerokie uświadamianie opinii publicznej wynikających z niego praw, zdolność tych działań do rozwijania wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi i do usprawniania współpracy transgranicznej, skutki ponadnarodowe tych działań, ich przydatność w określaniu i rozpowszechnianiu wzorcowych rozwiązań czy ich potencjał przyczyniania się do stworzenia minimalnych norm, praktycznych narzędzi i rozwiązań użytecznych w stawianiu czoła wyzwaniom transgranicznym lub ogólnounijnym.

Artykuł 3

Cel ogólny

Celem ogólnym Programu jest przyczynienie się, zgodnie z art. 4, do dalszego rozwijania przestrzeni, w której równość i prawa osób zapisane w TUE, TFUE, Karcie praw podstawowych i międzynarodowych konwencjach dotyczących praw człowieka, do których to konwencji przystąpiła Unia, są propagowane, chronione i skutecznie wdrażane.

Artykuł 4

Cele szczegółowe

1. Aby osiągnąć cel ogólny określony w art. 3, Program przewiduje następujące cele szczegółowe:

- a) propagowanie skutecznego wdrażania zasady niedyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, a także poszanowanie zasady niedyskryminacji ze względów, o których mowa w art. 21 Karty praw podstawowych;
- b) zapobieganie rasizmowi, ksenofobii, homofobii i innym formom nietolerancji oraz zwalczanie tych zjawisk;
- c) propagowanie i ochrona praw osób niepełnosprawnych;
- d) propagowanie równości kobiet i mężczyzn oraz wspieranie uwzględniania aspektu płci;
- e) zapobieganie wszelkim formom przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet oraz przemocy wobec innych grup

ryzyka, w tym grup zagrożonych przemocą w bliskich związkach, oraz zwalczanie takiej przemocy, a także ochrona ofiar takiej przemocy;

- f) propagowanie i ochrona praw dziecka;
- g) przyczynienie się do zapewnienia najwyższego poziomu ochrony prywatności i danych osobowych;
- h) propagowanie praw wynikających z obywatelstwa Unii i przyczynienie się do lepszego korzystania z nich;
- i) umożliwienie osobom będącym konsumentami lub przedsiębiorcami na rynku wewnętrznym, egzekwowania swoich praw wynikających z prawa Unii – z uwzględnieniem projektów finansowanych w ramach programu dotyczącego konsumentów.

2. Cele szczegółowe Programu realizuje się w szczególności przez:

- a) podnoszenie świadomości oraz propagowanie wiedzy o prawie i politykach Unii, a także o prawach, wartościach i zasadach, na których opiera się Unia;
- b) wspieranie skutecznego, kompleksowego i spójnego wdrażania, stosowania instrumentów prawnych i polityk Unii w państwach członkowskich oraz ich monitorowania i oceny;
- c) propagowanie współpracy transgranicznej, pogłębianie wzajemnej wiedzy oraz umacnianie wzajemnego zaufania wśród wszystkich zainteresowanych podmiotów;
- d) poprawę poziomu wiedzy i zrozumienia potencjalnych barier utrudniających korzystanie z praw i zasad gwarantowanych przez TUE, TFUE, Kartę praw podstawowych, międzynarodowe konwencje, do których przystąpiła Unia, i prawodawstwo wtórne Unii.

Artykuł 5

Rodzaje działań

1. W ramach Programu finansuje się m.in. następujące rodzaje działań:

- a) działania analityczne, takie jak gromadzenie danych i statystyk; opracowywanie wspólnych metodologii i, w stosownych przypadkach, wskaźników lub wartości referencyjnych; studia, badania, analizy i ankiety; oceny; sporządzanie i publikowanie przewodników, sprawozdań i materiałów edukacyjnych; warsztaty, seminaria, spotkania ekspertów i konferencje;
- b) działania szkoleniowe, takie jak wymiany pracowników, warsztaty, seminaria, szkolenia dla osób prowadzących szkolenia oraz opracowywanie modułów szkoleń on-line lub innych;

c) działania związane z wzajemnym uczeniem się, współpracą, podnoszeniem świadomości i rozpowszechnianiem, takie jak określanie oraz wymiana sprawdzonych rozwiązań, innowacyjnych podejść i doświadczeń; organizowanie wzajemnych ocen i wzajemnego uczenia się; organizowanie konferencji, seminariów, kampanii w mediach, w tym mediach internetowych; kampanie informacyjne, w tym komunikacja instytucjonalna dotycząca priorytetów politycznych Unii w zakresie, w jakim priorytety te związane są z celami Programu; kompilowanie i publikowanie materiałów służących rozpowszechnianiu informacji o Programie i jego rezultatach; tworzenie, eksploatacja i obsługa systemów i narzędzi wykorzystujących technologie informacyjno-komunikacyjne;

d) wspieranie głównych podmiotów, których działania przyczyniają się do realizacji celów Programu, np. wspieranie organizacji pozarządowych, gdy prowadzą działania mające europejską wartość dodaną, wspieranie kluczowych podmiotów europejskich, sieci na szczeblu europejskim i zharmonizowanych usług o walorze społecznym; wspieranie państw członkowskich we wdrażaniu prawa i polityk Unii; a także wspieranie działań służących tworzeniu sieci kontaktów na szczeblu europejskim między wyspecjalizowanymi organami i podmiotami, jak również organami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi oraz organizacjami pozarządowymi, m.in. wspieranie w formie dotacji na działania lub dotacji na działalność.

2. Aby zapewnić perspektywę integracyjną, beneficjenci zachęcają odnośne grupy docelowe do udziału w działaniach finansowanych w ramach Programu.

Artykuł 6

Uczestnictwo

1. Program jest otwarty dla wszystkich organów i podmiotów mających siedzibę w:

- a) państwach członkowskich;
- b) państwach Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) będących stronami porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z tym porozumieniem;
- c) państwach kandydujących i potencjalnych państwach kandydujących oraz państwach przystępujących do Unii, zgodnie z ogólnymi zasadami i warunkami uczestnictwa tych państw w programach Unii określonymi w odpowiednich umowach ramowych oraz decyzjach Rady Stowarzyszenia lub podobnych umowach.

2. Organy i podmioty nastawione na osiągnięcie zysku mają dostęp do Programu wyłącznie w powiązaniu z organizacjami nienastawionymi na zysk lub organizacjami publicznymi.

3. Organy i podmioty mające siedzibę w państwach trzecich innych niż państwa uczestniczące w Programie zgodnie z ust. 1 lit. b) i c), w szczególności w krajach objętych europejską polityką sąsiedztwa, mogą na własny koszt zostać włączone w działania w ramach Programu, jeśli służy to celom tych działań.

4. Komisja może współpracować z organizacjami międzynarodowymi na warunkach określonych w odpowiednich rocznych programach prac. Program jest otwarty dla organizacji międzynarodowych działających w dziedzinach, których dotyczy Program, zgodnie z rozporządzeniem finansowym i odpowiednimi rocznymi programami prac.

Artykuł 7

Budżet

1. Pula środków finansowych na wdrożenie Programu w okresie 2014–2020 wynosi 439 473 000 EUR.

2. Ze środków finansowych przydzielonych na realizację Programu można również pokrywać wydatki związane z działaniami przygotowawczymi, monitorowaniem, kontrolą, audytem i oceną, które są niezbędne do zarządzania Programem i oceny realizacji jego celów. Przydzielone środki finansowe mogą być przeznaczone na pokrycie wydatków związanych z niezbędnymi badaniami, spotkaniami ekspertów, działaniami informacyjno-komunikacyjnymi, w tym komunikacją instytucjonalną dotyczącą priorytetów politycznych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim priorytety te związane są z ogólnymi celami niniejszego rozporządzenia, a także na pokrycie wydatków dotyczących sieci informatycznych służących do przetwarzania i wymiany informacji; oraz na inną pomoc techniczną i administracyjną potrzebną w związku z zarządzaniem Programem przez Komisję.

3. Roczne środki zatwierdzone są przez Parlament Europejski i Radę w granicach wieloletnich ram finansowych, określonych rozporządzeniem Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013⁽¹⁾.

4. W ramach puli środków finansowych Programu na każdą z grup celów szczegółowych przydziela się kwoty zgodnie z wartościami procentowymi określonymi w załączniku.

5. Komisja nie może stosować odstępstw przekraczających 5 punktów procentowych w odniesieniu do przydzielonych wartości procentowych puli środków finansowych, określonych w załączniku, na każdą z grup celów szczegółowych. Jeżeli przekroczenie tego limitu okaże się konieczne, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 8, zmieniających każdą z wartości w załączniku o więcej niż 5 punktów procentowych i maksymalnie o 10 punktów procentowych.

Artykuł 8

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 5, powierza się Komisji na czas trwania Programu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7 ust. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7 ust. 5 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten zostaje przedłużony o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 9

Środki wykonawcze

1. Komisja wdraża Program zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

2. W celu wdrożenia Programu Komisja przyjmuje roczne programy prac w formie aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 10 ust. 2.

3. Każdy roczny program prac wdraża cele Programu poprzez określenie:

a) działań, które mają zostać podjęte zgodnie z celem ogólnym i celami szczegółowymi określonymi w art. 3 i art. 4 ust. 1, w tym określenie orientacyjnego przydziału środków finansowych;

b) najważniejszych kryteriów kwalifikowalności, wyboru i przyznawania środków stosowanych przy wyborze wniosków, które mają otrzymać wkłady finansowe, zgodnie z art. 84 rozporządzenia finansowego i art. 94 zasad stosowania rozporządzenia finansowego;

c) minimalnego odsetka rocznych wydatków, które mają być przeznaczone na dotacje.

4. Zapewnia się właściwy i sprawiedliwy rozdział wsparcia finansowego na poszczególne dziedziny objęte szczegółowymi celami, o których mowa w art. 4 ust. 1, z uwzględnieniem poziomu finansowania przydzielonego już w poprzednich programach na lata 2007–2013 ustanowionych na mocy decyzji, o których mowa w art. 15. Postanawiając o przydzieleniu środków finansowych na te dziedziny w ramach rocznego

programu prac, Komisja uwzględnia potrzebę utrzymania dostatecznego poziomu finansowania oraz zapewnienia ciągłości działań i przewidywalności finansowania we wszystkich dziedzinach objętych szczegółowymi celami określonymi w art. 4 ust. 1.

5. Zaproszenia do składania wniosków publikuje się co roku.

Artykuł 10

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Jest on komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 11

Komplementarność

1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, zapewnia ogólną spójność, komplementarność i synergię z innymi instrumentami Unii w tym, m.in. z programem „Sprawiedliwość”, programem „Europa dla obywateli”, programem Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych oraz innymi programami w dziedzinach: zatrudnienia i spraw społecznych; spraw wewnętrznych; zdrowia i ochrony konsumentów; edukacji, szkoleń, młodzieży i sportu; społeczeństwa informacyjnego; oraz rozszerzenia, a w szczególności Instrumentem Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II) oraz europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi.

2. Komisja zapewnia także ogólną spójność, komplementarność i synergię z działaniami organów, urzędów i agencji Unii w dziedzinach, których dotyczą cele Programu.

3. Zasoby Programu mogą być dzielone z innymi instrumentami Unii, zwłaszcza programem „Sprawiedliwość”, w celu realizacji działań zgodnych z celami obu programów. Działanie, na które przyznano finansowanie w ramach Programu, może również uzyskać finansowanie w ramach programu „Sprawiedliwość”, o ile finansowanie to nie pokrywa tych samych pozycji kosztów.

Artykuł 12

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja przyjmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych w ramach Programu, ochronę interesów finansowych Unii przez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, przez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, przez skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające kary administracyjne i finansowe.

2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy są uprawnieni do przeprowadzania audytów, zarówno na podstawie dokumentów, jak i na miejscu, w odniesieniu do wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Unii środki finansowe w ramach Programu.

3. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽¹⁾ i rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁽²⁾, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem finansowanymi w ramach Programu.

4. Bez uszczerbku dla ust. 1, 2 i 3, umowy o współpracy z państwami trzecimi i z organizacjami międzynarodowymi, umowy o udzielenie dotacji, decyzje o udzieleniu dotacji oraz umowy, wynikające z realizacji Programu, zawierają postanowienia wyraźnie upoważniające Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia audytów i dochodzeń, o których mowa w tych ustępach, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 13

Monitorowanie i ocena

1. Komisja co roku monitoruje Program, by śledzić wykonanie działań prowadzonych w jego ramach oraz realizację celów szczegółowych określonych w art. 4. Monitorowanie służy także ocenie, w jaki sposób w różnych działaniach w ramach całego Programu uwzględniono kwestie równości płci, niedyskryminacji i ochrony dzieci.

2. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:

- a) sprawozdanie roczne z monitorowania wskaźników określonych w art. 14 ust. 2, i wykorzystania dostępnych środków finansowych;
- b) sprawozdanie z oceny okresowej, do dnia 30 czerwca 2018 r.;
- c) sprawozdanie z oceny ex post, do dnia 31 grudnia 2021 r.

3. W sprawozdaniu z oceny okresowej ocenia się realizację celów Programu, efektywność wykorzystania zasobów oraz europejską wartość dodaną Programu, w celu stwierdzenia, czy finansowanie w dziedzinach objętych Programem należy przedłużyć, zmienić lub zawiesić po roku 2020. W sprawoz-

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

daniu tym ujęte zostają także wszelkie możliwości uproszczenia Programu, kwestie jego wewnętrznej i zewnętrznej spójności, jak również ocena dalszej aktualności wszystkich celów i działań. Uwzględnia ono również wyniki ocen ex post przeprowadzonych w stosunku do poprzednich programów na lata 2007–2013, ustanowionych na mocy decyzji, o których mowa w art. 15.

4. Sprawozdanie z oceny ex post ocenia długofalowy wpływ Programu i trwałość efektów Programu, by dostarczyć informacji umożliwiających podjęcie decyzji o kolejnym programie.

Artykuł 14

Wskaźniki

1. Zgodnie z art. 13 za podstawę monitorowania i oceny, w jakim stopniu każdy z celów szczegółowych Programu określonych w art. 4, został zrealizowany dzięki działaniom przewidzianym w art. 5, służą wskaźniki określone w ust. 2 niniejszego artykułu. Odniesieniem dla nich są uprzednio zdefiniowane poziomy bazowe odzwierciedlające sytuację sprzed realizacji. W odpowiednich przypadkach wskaźniki przedstawiają efekty z podziałem m.in. według płci, wieku i niepełnosprawności.

2. Wskaźniki, o których mowa w ust. 1, obejmują między innymi następujące elementy:

- a) liczba i odsetek osób z grupy docelowej, do których udało się dotrzeć z działaniami informacyjnymi finansowanymi w ramach Programu;
- b) liczba zainteresowanych podmiotów, które uczestniczyły m.in. w działaniach szkoleniowych, wymianach, wizytach studyjnych, warsztatach i seminariach finansowanych w ramach Programu;
- c) poprawa poziomu wiedzy o prawie i politykach Unii i, w stosownych przypadkach, o prawie, wartościach i zasadach, na których opiera się Unia, wśród osób należących do grup, które uczestniczyły w działaniach finansowanych w ramach Programu, w porównaniu z całą grupą docelową;
- d) liczba przypadków podjęcia współpracy transgranicznej, działań z zakresu takiej współpracy i rezultatów takiej współpracy;
- e) dokonana przez uczestników ocena działań, w których uczestniczyli, i (oczekiwanej) trwałości rezultatów tych działań;
- f) zasięg geograficzny działań finansowanych w ramach Programu;

g) liczba wniosków i dotacji w odniesieniu do każdego celu szczegółowego;

h) poziom finansowania, o jaki wnoszono i jakiego udzielono, w odniesieniu do każdego celu szczegółowego.

3. Oprócz wskaźników określonych w ust. 2, sprawozdanie z oceny okresowej i sprawozdanie z oceny ex post Programu zawierają także między innymi ocenę:

a) europejskiej wartości dodanej Programu, w tym ocenę działań prowadzonych w ramach Programu – na tle podobnych inicjatyw prowadzonych na szczeblu krajowym lub europejskim i niekorzystających z unijnego finansowania – oraz ich (oczekiwanych) efektów; a także zalet lub wad unijnego finansowania w porównaniu z krajowym finansowaniem działań tego typu;

b) poziomu finansowania względem osiągniętych efektów (efektywność);

c) ewentualnych przeszkód administracyjnych, organizacyjnych lub strukturalnych utrudniających sprawniejszą, skutecz-

niejszą i efektywniejszą realizację Programu (możliwości uproszczenia).

Artykuł 15

Środki przejściowe

Działania, które zostały rozpoczęte na podstawie sekcji 4: „Walka z dyskryminacją i różnorodność” i sekcji 5 „Równość płci” decyzji nr 1672/2006/WE, na podstawie decyzji 2007/252/WE lub decyzji nr 779/2007/WE są nadal regulowane przepisami tych decyzji, aż do ich zakończenia. W przypadku tych działań, odniesienie do komitetów w art. 13 decyzji nr 1672/2006/WE, w art. 10 decyzji 2007/252/WE oraz w art. 10 decyzji nr 779/2007/WE traktuje się jako odniesienie do komitetu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady

L. LINKEVIČIUS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PRZYDZIAŁ ŚRODKÓW FINANSOWYCH

W ramach puli środków finansowych Programu kwoty na grupy celów szczegółowych określonych w art. 4 ust. 1 przydziela się w następujący sposób:

Grupy celów szczegółowych	Udział w puli środków finansowych (w %)
Grupa 1	57 %
— propagowanie skutecznego wdrażania zasady niedyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, a także poszanowanie zasady niedyskryminacji ze względów, o których mowa w art. 21 Karty praw podstawowych;	
— zapobieganie rasizmowi, ksenofobii, homofobii i innym formom nietolerancji oraz zwalczanie tych zjawisk;	
— propagowanie i ochrona praw osób niepełnosprawnych;	
— propagowanie równości kobiet i mężczyzn oraz wspieranie uwzględniania aspektu płci;	
Grupa 2	43 %
— zapobieganie wszelkim formom przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet oraz przemocy wobec innych grup ryzyka, w tym grup zagrożonych przemocą w bliskich związkach, oraz zwalczanie takiej przemocy, a także ochrona ofiar takiej przemocy;	
— propagowanie i ochrona praw dziecka;	
— przyczynienie się do zapewnienia najwyższego poziomu ochrony prywatności i danych osobowych;	
— propagowanie praw wynikających z obywatelstwa Unii i przyczynienie się do lepszego korzystania z nich;	
— umożliwienie osobom będącym konsumentami lub przedsiębiorcami na rynku wewnętrznym, egzekwowania własnych praw wynikających z prawa Unii – z uwzględnieniem projektów finansowanych w ramach programu dotyczącego konsumentów.	

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1382/2013**z dnia 17 grudnia 2013 r.****ustanawiające program „Sprawiedliwość” na lata 2014–2020****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 1 i ust. 2, art. 82 ust. 1 oraz art. 84,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje utworzenie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości ze swobodnym przepływem osób. W tym celu Unia może przyjąć środki służące rozwijaniu współpracy sądowej w sprawach cywilnych i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz propagowaniu i wspieraniu działań państw członkowskich w dziedzinie zapobiegania przestępczości. Przy dalszym tworzeniu europejskiej przestrzeni sprawiedliwości należy zapewnić poszanowanie podstawowych wolności, a także wspólnych zasad, takich jak zasada niedyskryminacji, równości płci, skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości dla wszystkich, państwa prawne i sprawnie działającego niezależnego wymiaru sprawiedliwości.
- (2) W programie sztokholmskim ⁽⁴⁾ Rada Europejska potwierdziła priorytetowe znaczenie rozwijania przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości i jako jeden z priorytetów politycznych wskazała realizację „Europy prawa i sprawiedliwości”. Finansowanie zostało uznane za jedno z istotnych narzędzi służących skutecznej realizacji priorytetów politycznych programu sztokholmskiego. Ambitne cele określone w traktatach i programie sztokholmskim należy osiągnąć między innymi poprzez ustanowienie na okres 2014–2020 elastycznego i skutecznego programu „Sprawiedliwość” (zwanego dalej „Programem”), który ułatwi planowanie i realizację. Cele ogólne i szczegółowe Programu należy

interpretować zgodnie z odpowiednimi wytycznymi strategicznymi określonymi przez Radę Europejską.

- (3) Komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. w sprawie strategii „Europa 2020” określa strategię na rzecz inteligentnego i zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu. Należy stworzyć dobrze działającą przestrzeń sprawiedliwości, w której usunięte zostaną przeszkody utrudniające prowadzenie transgranicznych postępowań sądowych i dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sytuacjach transgranicznych, co jest jednym z kluczowych elementów wspierania i propagowania celów szczegółowych i inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020” oraz wspomagania mechanizmów służących propagowaniu wzrostu.
- (4) Do celów niniejszego rozporządzenia termin „pracownicy wymiaru sprawiedliwości” należy interpretować w taki sposób, aby obejmował on sędziów, prokuratorów i urzędników sądowych oraz inne osoby wykonujące zawody prawnicze związane z sądownictwem, np. adwokatów, radców prawnych, notariuszy, komorników, kuratorów sądowych, mediatorów i sądowych tłumaczy ustnych.
- (5) Szkolenie kadr wymiaru sprawiedliwości ma istotne znaczenie dla pogłębienia wzajemnego zaufania i usprawnienia współpracy organów sądowych i osób wykonujących zawody prawnicze w różnych państwach członkowskich. Szkolenie to powinno być postrzegane jako jeden z istotnych elementów propagowania prawdziwej europejskiej kultury sądowej w kontekście komunikatu Komisji z dnia 13 września 2011 pt. „Budowanie zaufania do europejskiego wymiaru sprawiedliwości. Nowy wymiar europejskiego szkolenia dla pracowników wymiaru sprawiedliwości”, rezolucji Rady w sprawie szkolenia sędziów, prokuratorów i pracowników wymiaru sprawiedliwości w Unii Europejskiej ⁽⁵⁾, konkluzji Rady z dnia 27 i 28 października 2011 r. na temat europejskiego szkolenia dla pracowników wymiaru sprawiedliwości oraz rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie szkoleń dla pracowników wymiaru sprawiedliwości.
- (6) Szkolenie kadr wymiaru sprawiedliwości może obejmować różnorodne podmioty, takie jak organy prawne, sądowe i administracyjne państw członkowskich, instytucje akademickie, krajowe organy odpowiedzialne za szkolenie kadr wymiaru sprawiedliwości, organizacje lub sieci szkoleniowe działające na szczeblu europejskim czy też sieci koordynatorów ds. prawa Unii. Organ i podmioty działające w europejskim interesie ogólnym w dziedzinie szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości,

⁽¹⁾ Dz.U. C 299 z 4.10.2012, s. 103.⁽²⁾ Dz.U. C 277 z 13.9.2012, s. 43.⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 16 grudnia 2013 r.⁽⁴⁾ Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. C 299 z 22.11.2008, s. 1.

takie jak Europejska Sieć Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości (EJTN), Akademia Prawa Europejskiego (ERA), europejska sieć rad sędownictwa, Stowarzyszenie Rad Stanu oraz Naczelnych Sądów Administracyjnych Unii Europejskiej, Sieć Prezesów Sądów Najwyższych Unii Europejskiej oraz Europejski Instytut Administracji Publicznej (EIPA), powinny nadal odgrywać rolę w propagowaniu programów szkoleniowych o prawdziwie europejskim wymiarze przeznaczonych dla pracowników wymiaru sprawiedliwości i w związku z tym miałyby możliwość uzyskania odpowiedniego wsparcia finansowego zgodnie z procedurami i kryteriami określonymi w rocznych programach prac przyjmowanych przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia.

- (7) Unia powinna ułatwiać szkolenia na temat wdrażania prawa Unii, uznając wynagrodzenia uczestniczących pracowników wymiaru sprawiedliwości wypłacane przez państwa członkowskie za koszty kwalifikowalne lub współfinansowanie w formie wkładu rzeczowego, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”).
- (8) Dostęp do wymiaru sprawiedliwości obejmuje w szczególności dostęp do sądów, alternatywnych metod rozwiązywania sporów oraz do osób sprawujących urząd publiczny, które są zobowiązane na mocy prawa do udzielania stronom niezależnych i bezstronnych porad prawnych.
- (9) W grudniu 2012 r. Rada zatwierdziła strategię antynarkotykową UE na lata 2013–20⁽²⁾, której celem jest przyjęcie wyważonego podejścia opartego na jednoczesnym ograniczaniu popytu na narkotyki, jak i ich podaży, uznając, że ograniczenie popytu na narkotyki i ograniczenie ich podaży są wzajemnie wzmacniającymi się elementami polityki dotyczącej nielegalnych narkotyków. W strategii tej jako jeden z głównych celów utrzymano przyczynienie się do wymiernego ograniczenia popytu na narkotyki, skali uzależnienia od nich oraz wynikających z ich używania zagrożeń i szkód zdrowotnych i społecznych. Program „Profilaktyka narkotykowa i informacja o narkotykach” ustanowiony decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1150/2007/WE⁽³⁾ opierał się na podstawie prawnej dotyczącej zdrowia publicznego i dotyczył tych aspektów, natomiast Program ma inną podstawę prawną, a jego celem powinien być dalszy rozwój europejskiej przestrzeni sprawiedliwości w

oparciu o wzajemne uznawanie i zaufanie, w szczególności przez propagowanie współpracy wymiarów sprawiedliwości. W odpowiedzi na potrzebę uproszczenia i zgodnie z podstawą prawną każdego programu, program „Zdrowie na rzecz wzrostu gospodarczego” może wspierać środki uzupełniające działania państw członkowskich służące osiągnięciu celu zakładającego zmniejszenie szkodliwych dla zdrowia skutków narkomanii, w tym działania w zakresie informacji i profilaktyki.

- (10) Innym istotnym elementem strategii antynarkotykowej UE na lata 2013–20 jest ograniczenie podaży narkotyków. Instrument na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego, będący częścią Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, powinien wspierać działania służące zapobieganiu handlowi narkotykami i innym rodzajom przestępstw oraz zwalczaniu ich, w szczególności powinien wspierać środki dotyczące produkcji, wytwarzania, ekstrahowania, sprzedaży, transportu, przywozu lub wywozu nielegalnych narkotyków, w tym dotyczące ich posiadania i nabywania w celu podjęcia działań związanych z handlem narkotykami, natomiast Program powinien obejmować te aspekty polityki antynarkotykowej, do których nie odnoszą się ani instrument na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego, będący częścią Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, ani program „Zdrowie na rzecz wzrostu gospodarczego”, a które są ściśle związane z celem ogólnym Programu.
- (11) W każdym wypadku należy zapewnić ciągłe finansowanie priorytetów z okresu programowania 2007–13, które zachowano wśród celów nowej strategii antynarkotykowej UE na lata 2013–20, i w związku z tym należy udostępniać środki finansowe z programu „Zdrowie na rzecz wzrostu gospodarczego”, instrumentu na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego, będącego częścią Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, i Programu zgodnie z odnośnymi priorytetami i podstawą prawną, a jednocześnie unikać jakiegokolwiek podwójnego finansowania.
- (12) Zgodnie z art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą praw podstawowych”) i konwencją ONZ z 1989 r. o prawach dziecka Program powinien wspierać ochronę praw dziecka, w tym prawa do rzetelnego procesu sądowego, prawa do rozumienia postępowania, prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz prawa do integralności i godności. Program powinien służyć w szczególności zwiększeniu ochrony dzieci w ramach systemów wymiaru sprawiedliwości i ułatwieniu ich dostępu do wymiaru sprawiedliwości; ponadto przy realizacji wszystkich działań Programu należy uwzględnić propagowanie praw dziecka.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 402 z 29.12.2012, s. 1.

⁽³⁾ Decyzja nr 1150/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 września 2007 r. ustanawiająca na lata 2007–2013 program szczegółowy Profilaktyka narkotykowa i informacja o narkotykach jako część programu ogólnego Prawa podstawowe i sprawiedliwość (Dz.U. L 257 z 3.10.2007, s. 23).

- (13) Zgodnie z art. 8 i 10 TFUE we wszystkich działaniach w ramach Programu należy wspierać uwzględnianie kwestii równości kobiet i mężczyzn oraz cele niedyskryminacji. Aby sprawdzić, w jaki sposób kwestie równości płci i niedyskryminacji są brane pod uwagę w działaniach w ramach Programu, niezbędne jest jego systematyczne monitorowanie i ocenianie.
- (14) Doświadczenie w działaniu na poziomie Unii pokazuje, że osiągnięcie celów Programu w praktyce wymaga połączenia różnych instrumentów, takich jak akty prawne, inicjatywy polityczne i finansowanie. Finansowanie należy do istotnych narzędzi uzupełniających środki prawodawcze.
- (15) W konkluzjach z dnia 22 i 23 września 2011 r. na temat poprawy efektywności przyszłych programów finansowych Unii wspierających współpracę sądową Rada podkreśliła ważną rolę, jaką odgrywają unijne programy finansowania w skutecznym wdrażaniu dorobku prawnego Unii, i ponownie stwierdziła, że konieczne jest zapewnienie bardziej przejrzystego, elastycznego, spójnego i uproszczonego dostępu do tych programów.
- (16) Komunikat Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. zatytułowany „Budżet z perspektywy „Europy 2020”” podkreśla potrzebę racjonalizacji i uproszczenia unijnego finansowania. Zwłaszcza w związku z obecnym kryzysem finansowym ogromne znaczenie ma, by środki finansowe Unii były planowane i zarządzane jak najstaranniej. Znaczące uproszczenie finansowania i skuteczne zarządzanie nim można zapewnić poprzez zmniejszenie liczby programów oraz poprzez racjonalizację, uproszczenie i harmonizację przepisów i procedur dotyczących finansowania.
- (17) W odpowiedzi na potrzebę uproszczenia finansowania, skutecznego zarządzania finansowaniem i łatwiejszego dostępu do finansowania, w Programie należy kontynuować i rozwijać działania prowadzone poprzednio w ramach trzech programów utworzonych na mocy decyzji Rady 2007/126/WSiSW⁽¹⁾, decyzji nr 1149/2007/WE⁽²⁾, oraz decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1150/2007/WE. Śródkresowe oceny tych programów obejmują zalecenia służące usprawnieniu realizacji tych programów. Wnioski płynące z tych śródkresowych ocen, a także z odnośnych ocen *ex post* należy uwzględniać przy realizacji Programu.
- (18) W komunikacie Komisji z dnia 19 października 2010 r. zatytułowanym „Przegląd budżetu UE” oraz w komunikacie Komisji z dnia 29 czerwca 2011 r. zatytułowanym „Budżet z perspektywy »Europy 2020«” podkreślono, jak ważne jest skupienie finansowania na działaniach mających wyraźną europejską wartość dodaną, tj. na tych działaniach, gdzie interwencja Unii może przynieść dodatkową wartość w porównaniu z samodzielnymi działaniami państw członkowskich. Działania objęte niniejszym rozporządzeniem powinny przyczynić się do stworzenia europejskiej przestrzeni sprawiedliwości poprzez propagowanie zasady wzajemnego uznawania, budowanie wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi, zacieśnianie współpracy transgranicznej oraz nawiązywanie kontaktów, a także zapewnianie prawidłowego, spójnego i konsekwentnego stosowania prawa Unii. Finansowanie powinno również ułatwiać zdobywanie przydatnej i merytorycznej wiedzy o prawie i politykach Unii przez wszystkich zainteresowanych oraz zapewnić solidną bazę analityczną umożliwiającą wsparcie i rozwój prawa i polityk Unii, a przez to także sprzyjać ich egzekwowaniu i właściwemu wprowadzaniu w życie. Interwencja Unii pozwala na spójne realizowanie tych działań w całej Unii oraz na uzyskanie korzyści skali. Ponadto Unia ma lepsze możliwości niż państwa członkowskie, aby zająć się sytuacjami transgranicznymi i zapewnić europejską platformę wzajemnego uczenia się.
- (19) Przy wyborze działań, które mają być finansowane w ramach Programu, Komisja powinna oceniać propozycje pod kątem wcześniej ustalonych kryteriów. Kryteria te powinny obejmować ocenę europejskiej wartości dodanej proponowanych działań. Także projekty krajowe i projekty na małą skalę mogą mieć europejską wartość dodaną.
- (20) Organami i podmiotami mającymi dostęp do Programu, powinny być też władze krajowe, regionalne i lokalne.
- (21) W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się pulę środków finansowych na cały okres obowiązywania Programu stanowiącą główny punkt odniesienia – w rozumieniu pkt 17 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją o dyscyplinie budżetowej, współpracy w sprawach budżetowych i o należytych zarządzaniu finansowym⁽³⁾ – dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej.
- (22) Aby zapewnić, by Program był odpowiednio elastyczny w związku ze zmieniającymi się potrzebami i odpowiadającymi im priorytetami politycznymi w trakcie jego obowiązywania, należy przyznać Komisji uprawnienie do przyjmowania zgodnie z art. 290 TFUE aktów dotyczących zmiany wartości procentowych określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia dla każdego szczegółowego celu, które przekroczą te wartości procentowe o więcej niż 5 punktów procentowych. Aby ocenić potrzebę przyjęcia takiego aktu delegowanego, te wartości procentowe powinny być obliczane na

(1) Decyzja Rady 2007/126/WSiSW z dnia 12 lutego 2007 r. ustanawiająca na lata 2007-2013, jako część ogólnego programu w sprawie podstawowych praw i wymiaru sprawiedliwości, szczegółowy program „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych” (Dz.U. L 58 z 24.2.2007, s. 13).

(2) Decyzja nr 1149/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 września 2007 r. ustanawiająca na lata 2007-2013 program szczegółowy „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych” jako część programu ogólnego „Prawa podstawowe i sprawiedliwość” (Dz.U. L 257 z 3.10.2007, s. 16).

(3) Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

podstawie puli środków finansowych Programu na cały okres jego obowiązywania, a nie na podstawie środków dostępnych na dany rok. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

- (23) Niniejsze rozporządzenie należy wprowadzać w życie przy zachowaniu pełnej zgodności z rozporządzeniem finansowym. W szczególności w odniesieniu do warunków kwalifikowalności podatku od wartości dodanej (VAT) uiszczanego przez beneficjentów dotacji, kwalifikowalność VAT nie powinna być uzależniona od statusu prawnego beneficjentów w odniesieniu do działalności, która może być prowadzona zarówno przez organy i podmioty prywatne oraz publiczne na tych samych warunkach prawnych. Uwzględniając specyficzny charakter celów i działań, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, w zaproszeniach do składania wniosków należy doprecyzować, że w odniesieniu do celów działalności, która może być prowadzona zarówno przez organy i podmioty publiczne oraz prywatne, niepodlegający odliczeniu VAT naliczony organom oraz podmiotom publicznym kwalifikuje się w zakresie, w jakim jest uiszczany na potrzeby realizacji działań, takich jak szkolenia i działania informacyjne, których nie można uznać za sprawowanie władzy publicznej. Niniejsze rozporządzenie powinno także wykorzystywać narzędzia upraszczające wprowadzone na mocy rozporządzenia finansowego. Ponadto kryteria służące ustaleniu, które działania otrzymają wsparcie, powinny zakładać, że dostępne zasoby finansowe zostaną przydzielone na działania przynoszące największe skutki w odniesieniu do celów politycznych, które zamierza się osiągnąć.
- (24) Aby zapewnić jednolite warunki wdrożenia niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w zakresie przyjmowania rocznych programów prac. Te uprawnienia powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (25) W rocznych programach prac przyjmowanych przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia należy zapewnić odpowiedni rozdział środków finansowych na dotacje i zamówienia publiczne. W ramach Programu należy przede wszystkim przydzielać środki finansowe na dotacje, jednocześnie utrzymując dostateczny poziom finansowania zamówień publicznych. Minimalny odsetek rocznych wydatków, które mają być przeznaczony na dotacje, powinien zostać określony w rocz-

nych programach prac i wynosić nie mniej niż 65 %. Aby ułatwić planowanie i współfinansowanie projektów przez zainteresowane strony, Komisja powinna określić precyzyjny harmonogram zaproszeń do składania wniosków, wyboru projektów i podejmowania decyzji o przyznaniu środków.

- (26) Aby zapewnić efektywny przydział środków z budżetu ogólnego Unii, należy dążyć do spójności, komplementarności i synergii między programami finansowania wspierającymi blisko ze sobą powiązane dziedziny polityki, w szczególności między Programem a programem „Prawa, równość i obywatelstwo” ustanowionym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013⁽²⁾, instrumentem na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego, będącym częścią Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, programem „Zdrowie na rzecz wzrostu gospodarczego”, programem „Erasmus+” ustanowionym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013⁽³⁾, programem ramowym „Horyzont 2020” ustanowionym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013⁽⁴⁾ oraz Instrumentem Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II).
- (27) Należy chronić interesy finansowe Unii poprzez zastosowanie proporcjonalnych środków w całym cyklu wydatkowania, w tym poprzez zapobieganie nieprawidłowościom, ich wykrywanie i analizę, odzyskiwanie środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładanie kar finansowych i administracyjnych zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
- (28) W celu wdrożenia zasady należytego zarządzania finansami niniejsze rozporządzenie powinno zapewniać odpowiednie narzędzia do oceny jego realizacji. Należy zatem określić w nim cele ogólne i szczegółowe. Należy określić zestaw konkretnych i wymiernych wskaźników, obowiązujących przez cały czas trwania Programu, które posłużą do mierzenia osiągnięć w zakresie tych celów szczegółowych. Komisja powinna co roku przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z monitorowania, które powinno opierać się, między innymi, na wskaźnikach określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz informować o wykorzystaniu dostępnych środków finansowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1381/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Prawa, równość i obywatelstwo” na lata 2014-2020 (zob. s. 62 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Erasmus+”: Unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu i uchylające decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” - program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014-2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104).

- (29) Program należy wprowadzać w życie w skuteczny sposób, z poszanowaniem zasady należytego zarządzania finansami, a jednocześnie umożliwiać także faktyczny dostęp do Programu potencjalnym wnioskodawcom. W celu wsparcia faktycznego dostępu do Programu, Komisja powinna dołożyć starań, aby uprościć i zharmonizować procedury składania wniosków i dokumentów, formalności administracyjne i wymogi związane z zarządzaniem finansowym, zlikwidować obciążenia administracyjne i zachęcać do składania wniosków o dotacje podmioty z państw członkowskich w niedostatecznym stopniu reprezentowanych w Programie. Komisja powinna opublikować na specjalnej stronie internetowej informacje o Programie, jego cele, poszczególne zaproszenia do składania wniosków i ich harmonogram. Dokumenty podstawowe i wytyczne dotyczące zaproszeń do składania wniosków powinny być dostępne we wszystkich oficjalnych językach instytucji Unii.
- (30) Zgodnie z art. 180 ust. 1 lit. l) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012⁽¹⁾ („zasady stosowania rozporządzenia finansowego”), w umowie o udzielenie dotacji należy zawrzeć postanowienia dotyczące eksponowania informacji o wsparciu finansowym Unii, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, gdy publiczna prezentacja informacji nie jest możliwa lub właściwa.
- (31) Zgodnie z art. 35 ust. 2 i 3 rozporządzenia finansowego i zgodnie z art. 21 zasad stosowania rozporządzenia finansowego, Komisja powinna w odpowiedni sposób i w odpowiednim czasie udostępniać posiadane informacje dotyczące odbiorców oraz o charakteru i celu działań finansowanych z budżetu ogólnego Unii. Informacje te powinny być udostępniane z należyтым poszanowaniem wymogów poufności i bezpieczeństwa, w szczególności w zakresie ochrony danych osobowych.
- (32) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, tj. przyczynienie się do dalszego rozwoju europejskiej przestrzeni sprawiedliwości w oparciu o wzajemne uznawanie i zaufanie, w szczególności poprzez propagowanie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i karnych, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego skalę i skutki, możliwe jest lepsze osiągnięcie go na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (33) Zgodnie z art. 3 protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, który to protokół jest załączony do TUE i TFUE, Irlandia powiadomiła o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (34) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, który to protokół załączony jest do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, i bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (35) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, który to protokół załączony jest do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (36) W celu zapewnienia ciągłości finansowania działań realizowanych wcześniej na podstawie decyzji nr 2007/126/WSiSW, decyzji nr 1149/2007/WE i decyzji nr 1150/2007/WE, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ustanowienie i czas trwania Programu

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia program „Sprawiedliwość” (zwany dalej „Programem”).
2. Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Artykuł 2

Europejska wartość dodana

1. W ramach Programu finansuje się działania mające europejską wartość dodaną, przyczyniające się do dalszego rozwijania europejskiej przestrzeni sprawiedliwości. W tym celu Komisja zapewnia, by działania wybrane do finansowania służyły osiągnięciu rezultatów mających europejską wartość dodaną.
2. Europejską wartość dodaną działań, także w przypadku działań na małą skalę i działań krajowych, ocenia się według kryteriów takich jak wkład tych działań w konsekwentne i spójne wdrażanie prawa Unii i w szerokie uświadamianie opinii publicznej wynikających z niego praw, zdolność tych działań do rozwijania wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi i do usprawniania współpracy transgranicznej, skutki ponadnarodowe tych działań, ich przydatność w określaniu i rozpowszechnianiu wzorcowych rozwiązań czy ich potencjał tworzenia praktycznych narzędzi i rozwiązań użytecznych w stawianiu czoła wyzwaniom transgranicznym lub ogólnounijnym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

Artykuł 3

Cel ogólny

Celem ogólnym Programu jest przyczynienie się do dalszego rozwoju europejskiej przestrzeni sprawiedliwości, w oparciu o wzajemne uznawanie i zaufanie, zwłaszcza poprzez propagowanie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych.

Artykuł 4

Cele szczegółowe

1. Aby osiągnąć cel ogólny określony w art. 3, Program przewiduje następujące cele szczegółowe:

- a) ułatwianie i wspieranie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych;
- b) wspieranie i propagowanie szkoleń kadr wymiaru sprawiedliwości, w tym szkoleń językowych w zakresie terminologii prawniczej, w celu rozwijania wspólnej kultury prawnej i sądowej;
- c) ułatwianie wszystkim faktycznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, w tym propagowanie i wspieranie praw ofiar przestępstw przy jednoczesnym poszanowaniu prawa do obrony;
- d) wspieranie inicjatyw w dziedzinie polityki antynarkotykowej, odnoszących się do aspektów współpracy wymiarów sprawiedliwości i zapobiegania przestępczości ściśle związanych z celem ogólnym Programu w zakresie, w jakim aspektów tych nie dotyczą instrument na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego, będący częścią Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, i program „Zdrowie na rzecz wzrostu gospodarczego”;

2. Cele szczegółowe Programu realizuje się w szczególności przez:

- a) podnoszenie świadomości społeczeństwa oraz propagowanie wiedzy na temat prawa i polityk Unii;
- b) poprawę znajomości prawa Unii, w tym prawa materialnego i procesowego, instrumentów współpracy wymiarów sprawiedliwości, a także stosownego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i prawa porównawczego w celu zapewnienia efektywnej współpracy sądowej w sprawach cywilnych i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych;
- c) wspieranie skutecznego, kompleksowego i spójnego wdrażania i stosowania w państwach członkowskich instrumentów Unii, a także ich monitorowania i oceniania;
- d) propagowanie współpracy transgranicznej, doskonalenie wzajemnej znajomości i poprawa zrozumienia prawa cywilnego i karnego oraz systemów prawnych i wymiaru spra-

wiedliwości państw członkowskich, a także wzmocnienie wzajemnego zaufania;

- e) doskonalenie znajomości i poprawa zrozumienia potencjalnych barier utrudniających niezakłócone funkcjonowanie europejskiej przestrzeni sprawiedliwości;
- f) poprawę efektywności systemów wymiaru sprawiedliwości i współpracy między nimi z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych, w tym transgranicznej interoperacyjności systemów i aplikacji.

Artykuł 5

Uwzględnianie pewnych aspektów

Przy realizacji wszystkich działań Programu dąży się do propagowania równości kobiet i mężczyzn i do propagowania praw dziecka, między innymi przez zapewnienie wymiaru sprawiedliwości przyjaznego dziecku. W ramach Programu przestrzega się ponadto zakazu dyskryminacji z jakiegokolwiek względu, o którym mowa w art. 21 Karty praw podstawowych, w granicach wyznaczonych przez art. 51 Karty praw podstawowych i zgodnie z tym artykułem.

Artykuł 6

Rodzaje działań

1. W ramach Programu finansuje się m.in. następujące rodzaje działań:

- a) działania analityczne, takie jak gromadzenie danych i statystyk; opracowywanie wspólnych metodologii i, w stosownych przypadkach, wskaźników lub wartości referencyjnych; studia, badania, analizy i ankiety; oceny; sporządzanie i publikowanie przewodników, sprawozdań i materiałów edukacyjnych; warsztaty, seminaria, spotkania ekspertów i konferencje;
- b) działania szkoleniowe, takie jak wymiany pracowników, warsztaty, seminaria, szkolenia dla osób prowadzących szkolenia, w tym szkolenia językowe w zakresie terminologii prawniczej, oraz opracowywanie narzędzi nauczania online lub innych modułów szkoleń dla pracowników wymiaru sprawiedliwości;
- c) działania związane z wzajemnym uczeniem się, współpracą, podnoszeniem świadomości i rozpowszechnianiem, takie jak określanie oraz wymiana sprawdzonych rozwiązań, innowacyjnych podejść i doświadczeń; organizowanie wzajemnych ocen i wzajemnego uczenia się; organizowanie konferencji, seminariów, kampanii informacyjnych, w tym komunikacja instytucjonalna dotycząca priorytetów politycznych Unii w zakresie, w jakim priorytety te związane są z celami Programu; kompilowanie i publikowanie materiałów służących rozpowszechnianiu informacji o Programie i jego rezultatach; tworzenie, eksploatacja i obsługa systemów i narzędzi wykorzystujących technologie informacyjno-komunikacyjne, w tym dalszy rozwój europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość” jako narzędzia poprawy dostępu obywateli do wymiaru sprawiedliwości;

d) wspieranie głównych podmiotów, których działania przyczyniają się do realizacji celów Programu, takie jak wspieranie państw członkowskich we wdrażaniu prawa i polityk Unii, wspieranie kluczowych podmiotów europejskich i sieci istniejących na szczeblu europejskim, w tym z dziedziny szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości; jak również wspieranie działań służących nawiązywaniu kontaktów na szczeblu europejskim między wyspecjalizowanymi organami i podmiotami, a także organami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi oraz organizacjami pozarządowymi.

2. Europejska Sieć Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości otrzymuje dotację na działalność w ramach współfinansowania wydatków związanych z jej stałym programem prac.

Artykuł 7

Uczestnictwo

1. Program jest otwarty dla wszystkich organów i podmiotów mających siedzibę w:

- a) państwach członkowskich;
- b) państwach Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) będących stronami porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z tym porozumieniem;
- c) państwach kandydujących i potencjalnych państwach kandydujących oraz państwach przystępujących do Unii, zgodnie z ogólnymi zasadami i warunkami uczestnictwa tych państw w programach Unii określonymi w odpowiednich umowach ramowych oraz decyzjach Rady Stowarzyszenia lub podobnych umowach.

2. Organy i podmioty nastawione na osiągnięcie zysku mają dostęp do Programu wyłącznie w powiązaniu z organizacjami nienastawionymi na zysk lub organizacjami publicznymi.

3. Organy i podmioty mające siedzibę w państwach trzecich innych niż państwa uczestniczące w Programie zgodnie z ust. 1 lit. b) i c), zwłaszcza w krajach objętych europejską polityką sąsiedztwa, mogą na własny koszt zostać włączone w działania w ramach Programu, jeśli służy to celom tych działań.

4. Komisja może współpracować z organizacjami międzynarodowymi na warunkach określonych w odpowiednim rocznym programie prac. Program jest otwarty dla organizacji międzynarodowych działających w dziedzinach, których on dotyczy, zgodnie z rozporządzeniem finansowym i odpowiednimi rocznymi programami prac.

Artykuł 8

Budżet

1. Pula środków finansowych na wdrożenie Programu na okres 2014-2020 wynosi 377 604 000 EUR.

2. Ze środków finansowych przydzielonych na realizację Programu można również pokrywać wydatki związane z działaniami przygotowawczymi, monitorowaniem, kontrolą, audytem i oceną, które są niezbędne do zarządzania Programem i oceny realizacji jego celów. Przydzielone środki finansowe mogą być przeznaczone na pokrycie wydatków związanych z niezbędnymi badaniami, spotkaniami ekspertów, działaniami informacyjno-komunikacyjnymi, w tym komunikacją instytucjonalną dotyczącą priorytetów politycznych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim priorytety te związane są z ogólnymi celami niniejszego rozporządzenia, a także na pokrycie wydatków dotyczących sieci informatycznych służących do przetwarzania i wymiany informacji oraz na inną pomoc techniczną i administracyjną potrzebną w związku z zarządzaniem Programem przez Komisję.

3. Roczne środki zatwierdzane są przez Parlament Europejski i Radę w granicach wieloletnich ram finansowych, określonych rozporządzeniem Rady (UE, Euratom) 1311/2013⁽¹⁾.

4. W ramach puli środków finansowych Programu na każdy z celów szczegółowych przydziela się kwoty zgodnie z wartościami procentowymi określonymi w załączniku.

5. Komisja nie może stosować odstępstw przekraczających 5 punktów procentowych w odniesieniu do określonych w załączniku wartości procentowych dotyczących każdego z celów szczegółowych. Jeżeli przekroczenie tego limitu okaże się konieczne, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 9, zmieniających każdą z liczb w załączniku o więcej niż 5 punktów procentowych i maksymalnie o 10 punktów procentowych.

Artykuł 9

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 5, powierza się Komisji na czas trwania Programu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8 ust. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 ust. 5 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten zostaje przedłużony o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 10

Środki wykonawcze

1. Komisja wdraża Program zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

2. W celu wdrożenia Programu Komisja przyjmuje roczne programy prac w formie aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

3. Każdy roczny program prac wdraża cele Programu poprzez określenie:

- a) działań, które mają zostać podjęte zgodnie z celem ogólnym i celami szczegółowymi, określonymi w art. 3 i art. 4 ust. 1, w tym określenie orientacyjnego przydziału środków finansowych;
- b) najważniejszych kryteriów kwalifikowalności, wyboru i przyznawania środków stosowanych przy wyborze wniosków, które mają otrzymać wkłady finansowe, zgodnie z art. 84 rozporządzenia finansowego i art. 94 zasad stosowania rozporządzenia finansowego;
- c) minimalnego odsetka rocznych wydatków, które mają być przeznaczone na dotacje.

4. Zapewnia się właściwy i sprawiedliwy rozdział wsparcia finansowego na poszczególne dziedziny, których dotyczy niniejsze rozporządzenie. Postanawiając o przydzieleniu środków finansowych na te dziedziny w ramach rocznego programu prac, Komisja uwzględni potrzebę utrzymania dostatecznego poziomu finansowania zarówno wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych oraz wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, jak i szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości oraz inicjatyw w dziedzinie polityki antynarkotykowej, w zakresie objętym Programem.

5. Zaproszenia do składania wniosków publikuje się co roku.

6. Aby ułatwić szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości, koszty związane z udziałem w nich pracowników wymiaru sprawiedliwości i ponoszone przez organy państw członkow-

skich uwzględnia się zgodnie z rozporządzeniem finansowym przy zapewnianiu podobnego finansowania.

Artykuł 11

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Jest on komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 12

Komplementarność

1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, zapewnia ogólną spójność, komplementarność i synergię z innymi instrumentami Unii, w tym m.in. z programem „Prawa, równość i obywatelstwo”, instrumentem bezpieczeństwa wewnętrznego na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego, będącym częścią Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, programem „Zdrowie na rzecz wzrostu gospodarczego”, programem „Erasmus+”, programem ramowym „Horyzont 2020” oraz Instrumentem Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II).

2. Komisja zapewnia także ogólną spójność, komplementarność i synergię z działaniami organów, urzędów i agencji Unii w dziedzinach, których dotyczą cele Programu, np. z działaniami Eurojustu ustanowionego Decyzją Rady 2002/187/WSiSW⁽¹⁾ i Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1920/2006⁽²⁾.

3. Zasoby Programu mogą być dzielone z innymi instrumentami Unii, zwłaszcza programem „Prawa, równość i obywatelstwo”, w celu realizacji działań zgodnych z celami obu programów. Działanie, na które przyznano finansowanie w ramach Programu, może również uzyskać finansowanie w ramach programu „Prawa, równość i obywatelstwo”, o ile finansowanie to nie pokrywa tych samych pozycji kosztów.

Artykuł 13

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja przyjmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych w ramach Programu, ochronę interesów finansowych Unii przez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, przez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, przez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary administracyjne i finansowe.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2002/187/WSiSW z dnia 28 lutego 2002 r. ustanawiająca Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością (Dz.U. L 63 z 6.3.2002, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1920/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 1).

2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy są uprawnieni do przeprowadzania audytów, zarówno na podstawie dokumentów, jak i na miejscu, w odniesieniu do wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Unii środki finansowe w ramach Programu.

3. Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady UE, Euratom) nr 883/2013⁽¹⁾ i rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁽²⁾, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem finansowanymi w ramach Programu.

4. Bez uszczerbku dla ust. 1, 2 i 3, umowy o współpracy z państwami trzecimi i z organizacjami międzynarodowymi, umowy o udzielenie dotacji, decyzje o udzieleniu dotacji oraz umowy wynikające z realizacji Programu, zawierają postanowienia wyraźnie upoważniające Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia wspomnianych audytów i dochodzeń, o których mowa w tych ustępach, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 14

Monitorowanie i ocena

1. Komisja co roku monitoruje Program, by śledzić wykonanie działań prowadzonych w jego ramach oraz realizację celów szczegółowych określonych w art. 4. Monitorowanie służy także ocenie, w jaki sposób w różnych działaniach w ramach całego Programu uwzględniono kwestie równości płci i niedyskryminacji.

2. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:

- a) sprawozdanie roczne z monitorowania w oparciu o wskaźniki określone w art. 15 ust. 2, oraz z wykorzystania dostępnych środków finansowych;
- b) sprawozdanie z oceny okresowej, do dnia 30 czerwca 2018 r.;
- c) sprawozdanie z oceny ex post, do dnia 31 grudnia 2021 r.

3. W sprawozdaniu z oceny okresowej ocenia się realizację celów Programu, efektywność wykorzystania zasobów oraz europejską wartość dodaną Programu, w celu stwierdzenia, czy finansowanie w dziedzinach objętych Programem należy

przedłużyć, zmienić lub zawiesić po roku 2020. W sprawozdaniu tym ujęte zostają także wszelkie możliwości uproszczenia Programu, kwestie jego wewnętrznej i zewnętrznej spójności, jak również ocena dalszej aktualności wszystkich celów i działań. Uwzględnia ono również wyniki ocen ex post poprzednich programów na lata 2007–2013 ustanowionych decyzjami, o których mowa w art. 16.

4. Sprawozdanie z oceny ex post ocenia długofalowy wpływ Programu i trwałość efektów Programu, by dostarczyć informacji umożliwiających podjęcie decyzji o kolejnym programie.

5. W ocenach weryfikuje się także, w jaki sposób w różnych działaniach w ramach całego Programu uwzględniono kwestie równości płci i niedyskryminacji.

Artykuł 15

Wskaźniki

1. Zgodnie z art. 14 za podstawę monitorowania i oceny, w jakim stopniu każdy z celów szczegółowych Programu określonych w art. 4, został zrealizowany dzięki działaniom przewidzianym w art. 6, służą m.in. wskaźniki określone w ust. 2 niniejszego artykułu. Odniesieniem dla nich są uprzednio zdefiniowane poziomy bazowe odzwierciedlające sytuację przed realizacją. W odpowiednich przypadkach wskaźniki przedstawiają efekty z podziałem m.in. według płci, wieku i niepełnosprawności.

2. Wskaźniki, o których mowa w ust. 1, obejmują między innymi następujące elementy:

- a) liczba i odsetek osób w grupie docelowej, do których udało się dotrzeć z działaniami informacyjnymi finansowanymi w ramach Programu;
- b) liczba i odsetek pracowników wymiaru sprawiedliwości z grupy docelowej, którzy uczestniczyli w szkoleniach, wymianach pracowników, wizytach studyjnych, warsztatach i seminariach finansowanych w ramach Programu;
- c) poprawa poziomu wiedzy o prawie i politykach Unii wśród osób należących do grup, które uczestniczyły w działaniach finansowanych w ramach Programu, w porównaniu z całą grupą docelową;
- d) liczba przypadków podjęcia współpracy transgranicznej, działań z zakresu takiej współpracy i rezultatów takiej współpracy, w tym z zastosowaniem narzędzi i procedur informatycznych ustanowionych na szczeblu Unii;
- e) dokonana przez uczestników ocena działań, w których uczestniczyli, i (oczekiwanej) trwałości rezultatów tych działań;
- f) zasięg geograficzny działań finansowanych w ramach Programu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

3. Oprócz wskaźników określonych w ust. 2, sprawozdanie z oceny okresowej i sprawozdanie z oceny ex post Programu zawierają także ocenę m.in.:

- a) zauważalnego wpływu Programu na dostęp do wymiaru sprawiedliwości – w oparciu o dane jakościowe i ilościowe zebrane na szczeblu europejskim;
- b) liczby i jakości instrumentów i narzędzi opracowanych w wyniku działań finansowanych w ramach Programu;
- c) europejskiej wartości dodanej Programu, w tym ocenę działań prowadzonych w ramach Programu – na tle podobnych inicjatyw prowadzonych na szczeblu krajowym lub europejskim i niekorzystających z unijnego finansowania – oraz ich (oczekiwanych) efektów, a także zalet lub wad unijnego finansowania w porównaniu z krajowym finansowaniem działań tego typu;
- d) poziomu finansowania względem osiągniętych efektów (efektywność);

- e) ewentualnych przeszkód administracyjnych, organizacyjnych lub strukturalnych utrudniających sprawniejszą, skuteczniejszą i efektywniejszą realizację Programu (możliwości uproszczenia).

Artykuł 16

Środki przejściowe

Działania, które zostały rozpoczęte na podstawie decyzji 2007/126/WSiSW, decyzji 1149/2007/WE lub decyzji 1150/2007/WE są nadal regulowane przepisami tych decyzji, aż do ich zakończenia. W przypadku tych działań odniesienie do komitetów w art. 9 decyzji 2007/126/WSiSW, w art. 10 i 11 decyzji 1149/2007/WE oraz w art. 10 decyzji 1150/2007/WE rozumiane jest jako odniesienie do komitetu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
L. LINKEVIČIUS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PRZYDZIAŁ ŚRODKÓW FINANSOWYCH

W ramach puli środków finansowych Programu kwoty na każdy z celów szczegółowych określonych w art. 4 ust. 1 przydziela się w następujący sposób:

Cele szczegółowe	Udział w puli środków finansowych (w %)
a) ułatwianie i wspieranie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych;	30 %
b) wspieranie i propagowanie szkoleń kadr wymiaru sprawiedliwości, w tym szkoleń językowych w zakresie terminologii prawniczej, w celu rozwijania wspólnej kultury prawnej i sądowej;	35 %
c) ułatwianie wszystkim faktycznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, w tym propagowanie i wspieranie praw ofiar przestępstw przy jednoczesnym poszanowaniu prawa do obrony;	30 %
d) wspieranie inicjatyw w dziedzinie polityki antynarkotykowej, odnoszących się do aspektów współpracy wymiarów sprawiedliwości i zapobiegania przestępczości ściśle związanych z celem ogólnym Programu w zakresie, w jakim aspekty te nie są objęte instrumentem na rzecz wspierania współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego, będącym częścią Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, i programem „Zdrowie na rzecz wzrostu gospodarczego”.	5 %.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1383/2013**z dnia 17 grudnia 2013 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 99/2013 w sprawie Europejskiego programu statystycznego 2013–2017****(Tekst mający znaczenie dla EOG i Szwajcarii)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 338 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 99/2013 w sprawie Europejskiego programu statystycznego 2013–2017 ⁽²⁾ zapewnia ramy oraz ustanawia cele i wyniki opracowywania, tworzenia i rozpowszechniania statystyk europejskich na okres od 2013 do 2017 r.
- (2) W rozporządzeniu (UE) nr 99/2013 określono jedynie pulę środków finansowych na 2013 r., objętą okresem programowania 2007–2013, i wezwano Komisję do złożenia wniosku ustawodawczego przedstawiającego środki finansowe na okres 2014–2017 do Parlamentu Europejskiego i Rady nie później niż po upływie trzech miesięcy od przyjęcia wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020.
- (3) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1311/2013 ⁽³⁾ zostało przyjęte w dniu 2 grudnia 2013 r.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 99/2013.

- (5) Aby zapewnić skuteczność środków, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, rozporządzenie to powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 99/2013 art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7**Finansowanie**

1. Pulę środków finansowych Unii na realizację programu na 2013 r. ustala się w kwocie 57,3 mln EUR objętych okresem programowania 2007–2013. Pulę środków finansowych Unii na realizację programu na lata 2014–2017 ustala się w kwocie 234,8 mln EUR objętych okresem programowania 2014–2020.
2. Komisja wdraża wsparcie finansowe Unii zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
3. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie rocznych przydziałów środków Komisja przestrzega prerogatyw Parlamentu Europejskiego i Rady.”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

L. LINKEVIČIUS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 16 grudnia 2013 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013 w sprawie Europejskiego programu statystycznego 2013–2017 (Dz.U. L 39 z 9.2.2013, s. 12).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. ustanawiające wieloletnie ramy finansowe na okres programowania 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1384/2013**z dnia 17 grudnia 2013 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 55/2008 wprowadzające autonomiczne preferencje handlowe dla Republiki Mołdawii**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 55/2008 ⁽²⁾ wprowadzono specjalny system autonomicznych preferencji handlowych dla Republiki Mołdawii (zwanej dalej „Mołdawią”). System ten zapewnia bezcłowy dostęp do rynków Unii wszystkim produktom pochodzącym z Mołdawii, z wyjątkiem niektórych produktów rolnych wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia, w odniesieniu do których wprowadzono ograniczone ulgi w postaci zwolnienia z ceł w granicach kontyngentów taryfowych lub w postaci obniżonych ceł.
- (2) Działając w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS), planu działania EPS UE – Mołdawia i Partnerstwa Wschodniego, Mołdawia przyjęła ambitny plan, którego celem jest stowarzyszenie polityczne i dalsza integracja gospodarcza z Unią. Mołdawia poczyniła również duże postępy w zakresie harmonizacji przepisów, której celem jest osiągnięcie zbieżności z unijnymi przepisami i normami.
- (3) Negocjacje w sprawie nowego układu o stowarzyszeniu, w tym w sprawie stworzenia pogłębionej i kompleksowej strefy wolnego handlu między Unią a Mołdawią rozpoczęły się w styczniu 2010 r. i zostały zakończone

w czerwcu 2013 r. Układ ten przewiduje pełną liberalizację dwustronnego handlu winem.

- (4) W celu wsparcia wysiłków Mołdawii, zgodnie z zasadami EPS i Partnerstwa Wschodniego, oraz aby zapewnić atrakcyjny i stały rynek zbytu dla wywożonego z Mołdawii wina należy bezzwłocznie wprowadzić pełną liberalizację przywozu wina z Mołdawii do Unii.
- (5) Aby zapewnić ciągłość przepływów handlowych z Mołdawii oraz pewność prawa dla podmiotów gospodarczych, należy koniecznie przewidzieć nieprzerwane stosowanie autonomicznych preferencji handlowych do momentu ich wygaśnięcia określonego w rozporządzeniu (WE) nr 55/2008.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 55/2008,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 55/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16 skreśla się akapity trzeci, czwarty i piąty;
- 2) w tabeli w pkt 1 załącznika I skreśla się ostatni wiersz dotyczący nr porządkowego 09.0514 „Wino ze świeżych winogron, inne niż wina musujące”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady

L. LINKEVIČIUS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 grudnia 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 16 grudnia 2013 r..

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 55/2008 z dnia 21 stycznia 2008 r. wprowadzające autonomiczne preferencje handlowe dla Republiki Mołdawii i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 980/2005 i decyzję Komisji 2005/924/WE (Dz. U. L 20 z 24.1.2008, s. 1.)

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1385/2013

z dnia 17 grudnia 2013 r.

zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 i (WE) nr 1224/2009 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009, (UE) nr 1379/2013 i (UE) nr 1380/2013 w związku ze zmianą statusu Majotty względem Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady Europejskiej 2012/419/UE ⁽³⁾ Rada Europejska postanowiła zmienić status Majotty względem Unii ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r. Od tego dnia Majotta przestanie być krajem lub terytorium zamorskim i otrzyma status regionu najbardziej oddalonego Unii w rozumieniu art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). W związku z tą zmianą statusu prawnego Majotty, od dnia 1 stycznia 2014 r. stosować się do niej będzie prawo Unii. W wielu obszarach należy ustanowić pewne szczególne środki biorąc pod uwagę specyficzną strukturalną sytuację społeczną i gospodarczą Majotty, którą to sytuację komplikują oddalenie, wyspiarski charakter, niewielkie rozmiary, trudne warunki topograficzne i klimatyczne.
- (2) W odniesieniu do obszarów rybołówstwa i zdrowia zwierząt należy zmienić rozporządzenia wymienione poniżej.

- (3) Jeżeli chodzi o rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 ⁽⁴⁾, należy włączyć wody otaczające Majottę jako nowy region najbardziej oddalony w zakres stosowania tego rozporządzenia oraz zakazać używania okrężnic do połowu ławic tuńczyka oraz ryb tuńczykopodobnych wewnątrz obszaru w obrębie 24 mil od linii podstawowych wyspy w celu ochrony ławic dużych migrujących gatunków ryb w pobliżu wyspy Majotta.
- (4) Jeżeli chodzi o rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 ⁽⁵⁾ oraz biorąc pod uwagę bardzo fragmentaryczne i niedostatecznie rozwinięte majotyjskie strategie wprowadzania do obrotu, zastosowanie przepisów dotyczących etykietowania produktów rybołówstwa oznaczałoby dla detalistów obciążenie nieproporcjonalne do informacji, które byłyby przekazywane konsumentowi. W związku z tym właściwe jest zapewnienie czasowego odstępstwa od stosowania przepisów dotyczących etykietowania produktów rybołówstwa oferowanych konsumentowi finalnemu w sprzedaży detalicznej na Majotcie.
- (5) Jeżeli chodzi o rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽⁶⁾, należy wprowadzić szczególne środki w odniesieniu do zdolności połowowej i rejestru floty rybackiej.
- (6) Istotna część floty pływającej pod banderą Francji i wypływającej z francuskiego departamentu Majotty składa się ze statków o długości mniejszej niż 10 metrów, rozmieszczonych wokół wyspy, nieposiadających określonych miejsc wyładunku i nadal wymagających identyfikacji, pomiarów i wyposażenia w narzędzia zapewniające minimalny poziom bezpieczeństwa, aby mogły być włączone do rejestru statków rybackich Unii. W związku z tym Francja nie będzie mogła uzupełnić wspomnianego rejestru do dnia 31 grudnia 2021 r. Francja powinna jednak prowadzić tymczasowy rejestr floty rybackiej gwarantujący minimalną identyfikację statków z tego segmentu, tak aby uniknąć szybkiego wzrostu liczby niezarejestrowanych statków rybackich.
- (7) Biorąc pod uwagę fakt, że Francja przedstawiła Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) plan rozwoju, w którym opisała orientacyjną wielkość floty Majotty i przewidywany rozwój słabo rozwiniętej floty takłowców mechanicznych o długości mniejszej niż 23 metry i sejnierów zlokalizowanej na Majotcie jako nowym regionie najbardziej oddalonym, i którego nie zakwestionowała żadna z umawiających się stron IOTC, w tym Unia, właściwe jest wykorzystanie poziomów referencyjnych tego planu jako pułapów dla zdolności połowowej

⁽¹⁾ Opinia z dnia 12 grudnia 2013 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 341 z 21.11.2013, s. 97.

⁽³⁾ Decyzja Rady Europejskiej 2012/419/UE z dnia 11 lipca 2012 r. w sprawie zmiany statusu Majotty względem Unii Europejskiej (Dz.U. L 204, z 31.7.2012, s. 131).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1).

⁽⁵⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁶⁾ Zob. s. 22 niniejszego Dziennika Urzędowego.

floty taklowców mechanicznych o długości mniejszej niż 23 metry i sejnów zarejestrowanej w portach Majotty. Na zasadzie odstępstwa od mających ogólne zastosowanie przepisów Unii należy – ze względu na obecną, szczególną sytuację społeczną i gospodarczą Majotty – przyznać Francji wystarczająco dużo czasu, by do roku 2025 mogła zwiększyć zdolność połowową słabo rozwiniętego segmentu swojej floty mniejszych statków.

- (8) Jeżeli chodzi o rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009⁽¹⁾, należy zauważyć, że Majotta nie posiada żadnej zdolności przemysłowej do przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego. Należy zatem przyznać Francji pięcioletni okres na stworzenie infrastruktury niezbędnej do identyfikacji, przewozu, obróbki i usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz prowadzenia czynności związanych z tymi produktami na Majotcie z zachowaniem pełnej zgodności z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009.
- (9) Jeżeli chodzi o rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009⁽²⁾, wydaje się, że Francja nie będzie w stanie zapewnić zgodności ze wszystkimi unijnymi obowiązkami dotyczącymi kontroli w segmencie „Majotta. Gatunki pelagiczne i denne. Długość < 10 m” floty Majotty do dnia uzyskania przez Majottę statusu regionu najbardziej oddalonego. Statki należące do tego segmentu, rozmieszczone wokół wyspy, nie posiadają określonych miejsc wyładunku i nadal wymagają identyfikacji. Ponadto konieczne jest zorganizowanie szkoleń dla rybaków i kontrolerów oraz ustanowienie odpowiedniej infrastruktury administracyjnej i fizycznej. Dlatego też konieczne jest wprowadzenie czasowego odstępstwa od stosowania niektórych przepisów dotyczących kontroli statków rybackich i ich właściwości, działalności prowadzonej przez nie na morzu, stosowanych przez nie narzędzi oraz osiąganych połowów na wszystkich etapach – od statku do rynku – w odniesieniu do wspomnianego segmentu floty. Aby osiągnąć przynajmniej niektóre z najważniejszych celów rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, Francja powinna ustanowić krajowy system kontroli pozwalający jej na kontrolę i monitorowanie działalności prowadzonej w tym segmencie floty oraz zapewnienie zgodności z międzynarodowymi obowiązkami sprawozdawczymi Unii.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 850/98, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1224/2009, (UE) nr 1379/2013 oraz (UE) nr 1380/2013,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 850/98

W rozporządzeniu (WE) nr 850/98 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 ust. 1 lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) Region 8

Wszystkie wody u wybrzeży francuskich departamentów Reunion i Majotty będące pod władzą lub jurysdykcją Francji.”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 34g

Ograniczenia w działalności połowowej w obrębie 24-milowej strefy wokół Majotty

Zakazane jest używanie przez statki jakichkolwiek okrężnic do połowu ławic tuńczyka oraz ryb tuńczykopodobnych wewnątrz obszaru w obrębie 24 mil od wybrzeży Majotty jako regionu najbardziej oddalonego w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, mierzonych od linii podstawowych, od których mierzone są wody terytorialne.”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1379/2013

W art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Do dnia 31 grudnia 2021 r. ust. 1, 2 i 3 nie mają zastosowania do produktów oferowanych konsumentom finalnym w sprzedaży detalicznej na Majotcie jako regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 TFUE.”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 23 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 upoważnia się Francję, do dnia 31 grudnia 2025 r., do wprowadzania nowej zdolności bez wycofania równoważnej zdolności w segmentach na Majotcie jako regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanym dalej „Majottą”), o których mowa w załączniku II.”;

2) w art. 36 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Francja jest zwolniona do dnia 31 grudnia 2021 r. z obowiązku włączenia do swojego rejestru unijnych statków rybackich tych statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów i które wypływają z Majotty.

6. Do dnia 31 grudnia 2021 r. Francja prowadzi tymczasowy rejestr statków rybackich, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów i które wypływają z Majotty. Rejestr ten zawiera co najmniej nazwę, długość całkowitą i kod identyfikacyjny każdego statku. Statki zarejestrowane w tymczasowym rejestrze uznaje się za statki zarejestrowane na Majotcie.”;

3) wpisy dotyczące Majotty zawarte w załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się do tabeli w załączniku II rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 po wpisie "Gwadelupa: Gatunki pelagiczne. L > 12 m".

Artykuł 4

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 1069/2009

Art. 56 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 56

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 4 marca 2011 r.

Jednakże art. 4 ma zastosowanie do Majotty jako regionu najbardziej oddalonego w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „Majottą”) – od dnia 1 stycznia 2021 r. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego oraz produkty pochodne wytworzone na Majotcie przed dniem 1 stycznia 2021 r. usuwa się zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.”.

Artykuł 5

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009 dodaje się artykuł w brzmieniu:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

„Artykuł 2a

Stosowanie unijnego systemu kontroli do niektórych segmentów floty Majotty jako regionu najbardziej oddalonego

1. Do dnia 31 grudnia 2021 r. art. 5 ust. 3 oraz art. 6, 8, 41, 56, 58–62, 66, 68 i 109 nie mają zastosowania do Francji w odniesieniu do statków rybackich, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów i które wypływają z Majotty – regionu najbardziej oddalonego w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „Majottą”), oraz działalności prowadzonej przez takie statki i uzyskanych przez nie połowów.

2. Do dnia 30 września 2014 r. Francja ustanowi uproszczony, tymczasowy system kontroli mający zastosowanie do statków rybackich, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów i które wypływają z Majotty. System ten będzie uwzględniał następujące kwestie:

- znajomość zdolności połowowej;
- dostęp do wód Majotty;
- wdrożenie obowiązków dotyczących deklaracji;
- wyznaczenie organów odpowiadających za działania kontrolne;
- środki zapewniające, aby egzekwowanie prawa na statkach o długości przekraczającej 10 metrów odbywało się na zasadzie niedyskryminacyjnej.

Do dnia 30 września 2020 r. Francja przedstawi Komisji plan działania, określając w nim środki, które zostaną wprowadzone w celu zapewnienia pełnego wykonania rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 od dnia 1 stycznia 2022 r. w odniesieniu do statków rybackich, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów i które wypływają z Majotty. Plan działania będzie przedmiotem dialogu między Francją a Komisją. Francja podejmie wszelkie niezbędne środki, aby zrealizować ten plan działania.”.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 stycznia 2014 r.

W imieniu Rady

L. LINKEVIČIUS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

**LIMITY ZDOLNOŚCI POŁOWOWEJ DLA FLOT ZAREJESTROWANYCH NA MAJOTCIE JAKO REGIONIE
NAJBARDZIEJ ODDALONYM W ROZUMIENIU ART. 349 TFUE**

Majotta. Sejnery	13 916 (*)	24 000 (*)
Majotta. Takłowce mechaniczne < 23 m	2 500 (*)	8 500 (*)
Majotta. Gatunki denne i pelagiczne. Statki < 10 m	p.m. (**)	p.m. (**)

(*) Zgodnie z planem rozwoju przedstawionym Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) w dniu 7 stycznia 2011 r.

(**) Limity zostaną wskazane w tabeli, gdy będą gotowe – najpóźniej w dniu 31 grudnia 2025 r.

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2013/53/UE

z dnia 20 listopada 2013 r.

w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych i uchylająca dyrektywę 94/25/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 94/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 1994 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do rekreacyjnych jednostek pływających⁽³⁾ została przyjęta w kontekście tworzenia rynku wewnętrznego, aby doprowadzić do harmonizacji poziomu bezpieczeństwa rekreacyjnych jednostek pływających we wszystkich państwach członkowskich i aby usunąć przeszkody w handlu rekreacyjnymi jednostkami pływającymi między państwami członkowskimi.

(2) Początkowo dyrektywa 94/25/WE obejmowała jedynie rekreacyjne jednostki pływające o minimalnej długości

kadłuba 2,5 m i maksymalnej długości kadłuba 24 m. Dyrektywa 2003/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. zmieniająca dyrektywę 94/25/WE⁽⁴⁾ rozszerzyła zakres stosowania dyrektywy 94/25/WE, aby uwzględnić w zmienionej dyrektywie skutery wodne oraz zintegrowane wymagania w zakresie ochrony środowiska przez przyjęcie granicznych wielkości emisji spalin (CO, HC, NO_x i cząstek stałych) i poziomu hałasu dla silników napędowych zarówno z zapłonem samoczynnym, jak i iskrowym.

(3) Dyrektywa 94/25/WE jest oparta na zasadach nowego podejścia, określonych w rezolucji Rady z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie nowego podejścia do harmonizacji technicznej i norm⁽⁵⁾. Ustanawia ona więc jedynie zasadnicze wymagania dotyczące rekreacyjnych jednostek pływających, pozostawiając szczegóły techniczne do przyjęcia Europejskiemu Komitetowi Normalizacyjnemu (CEN) oraz Europejskiemu Komitetowi Normalizacyjnemu Elektrotechniki (Cenelec), zgodnie z dyrektywą 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego⁽⁶⁾. Zgodność z ustanowionymi w ten sposób normami zharmonizowanymi, których numery odniesienia są opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zapewnia domniemanie zgodności z wymaganiami dyrektywy 94/25/WE. Doświadczenie wykazało, że te podstawowe zasady sprawdziły się w przedmiotowym sektorze oraz powinny zostać utrzymane i jeszcze silniej propagowane.

(4) Postęp techniczny na rynku spowodował jednak pojawienie się nowych kwestii w zakresie wymagań środowiskowych dyrektywy 94/25/WE. Aby uwzględnić ten postęp i udzielić wyjaśnień dotyczących ram, w których wyroby objęte niniejszą dyrektywą mogą być wprowadzane do obrotu, należy zmienić i wzmocnić pewne

⁽¹⁾ Dz.U. C 43 z 15.2.2012, s. 30.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w *Dzienniku Urzędowym*) i decyzja Rady z dnia 15 listopada 2013 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 214 z 26.8.2003, s. 18.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 136 z 4.6.1985, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.

- aspekty dyrektywy 94/25/WE, a w celu zwiększenia przejrzystości dyrektywa ta powinna zostać uchylona i zastąpiona niniejszą dyrektywą.
- (5) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu ⁽¹⁾ ustanawia przepisy horyzontalne dotyczące akredytacji jednostek oceniających zgodność, oznakowania CE oraz unijnych ram nadzoru rynku i kontroli wyrobów wprowadzanych do obrotu w Unii; przepisy te mają zastosowanie również do wyrobów objętych niniejszą dyrektywą.
- (6) Decyzja nr 768/2008/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu ⁽²⁾ ustanawia wspólne zasady i przepisy odniesienia dla celów prawodawstwa oparte na zasadach nowego podejścia. Aby zapewnić spójność z innym prawodawstwem sektorowym dotyczącym wyrobów, należy dostosować niektóre przepisy niniejszej dyrektywy do tej decyzji, o ile szczególny charakter sektora nie wymaga odmiennego rozwiązania. W związku z tym niektóre definicje, ogólne obowiązki podmiotów gospodarczych, domniemanie zgodności, zasady oznakowania CE, wymagania wobec jednostek oceniających zgodność i procedury związane z notyfikacją oraz przepisy dotyczące procedur postępowania z wyrobami stwarzającymi zagrożenie powinny być dostosowane do tej decyzji. Rozporządzenie (UE) nr 1025/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej ⁽³⁾ przewiduje procedurę sprzeciwu wobec norm zharmonizowanych, w przypadku gdy takie normy nie spełniają w pełni wymagań niniejszej dyrektywy.
- (7) W celu ułatwienia zrozumienia i jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy przez podmioty gospodarcze i organy krajowe należy sprecyzować zakres stosowania i definicje dyrektywy 94/25/WE. Należy w szczególności wyjaśnić, że pojazdy ziemnowodne są wyłączone z zakresu niniejszej dyrektywy. Należy również określić, jakie rodzaje kanadyjek i kajaków są wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy, oraz wyjaśnić, że jedynie skutery wodne przeznaczone do celów sportowych i rekreacyjnych są objęte niniejszą dyrektywą.
- (8) Należy również sformułować definicje „jednostki pływającej zbudowanej na własny użytek”, „długości kadłuba” i „prywatnego importera”, specyficzne dla tego sektora, aby ułatwić zrozumienie i jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy. Konieczne jest rozszerzenie obecnej definicji „silnika napędowego”, by objęła ona również innowacyjne rozwiązania napędowe.
- (9) Wyroby objęte niniejszą dyrektywą wprowadzane do obrotu w Unii lub oddawane do użytku powinny być zgodne z obowiązującym prawodawstwem unijnym, a podmioty gospodarcze powinny być odpowiedzialne za zgodność wyrobów, stosownie do roli odgrywanej przez nie w łańcuchu dostaw, tak aby zapewnić wysoki poziom ochrony interesów publicznych, takich jak zdrowie i bezpieczeństwo, oraz ochronę konsumentów i środowiska, a także zagwarantować uczciwą konkurencję na rynku unijnym.
- (10) Wszystkie podmioty gospodarcze działające w łańcuchu dostaw i dystrybucji powinny wprowadzić odpowiednie środki mające na celu zapewnienie, aby wyroby objęte niniejszą dyrektywą nie stanowiły zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa osób, mienia lub środowiska, gdy są prawidłowo zbudowane i utrzymywane, oraz aby podmioty te udostępniały na rynku jedynie wyroby zgodne z odpowiednim prawodawstwem unijnym. Niniejsza dyrektywa powinna zapewnić przejrzysty i proporcjonalny podział obowiązków odpowiadających roli poszczególnych podmiotów w łańcuchu dostaw i dystrybucji.
- (11) Z uwagi na fakt, że niektóre zadania mogą być wykonywane wyłącznie przez producenta, zachodzi konieczność wyraźnego rozróżnienia między producentem a podmiotami stanowiącymi dalsze ogniwa łańcucha dystrybucji. Ponadto należy dokonać wyraźnego rozróżnienia między importerem a dystrybutorem, ponieważ importer wprowadza wyroby z państw trzecich do obrotu w Unii. W związku z tym importer powinien zapewnić spełnianie przez te wyroby obowiązujących wymagań unijnych.
- (12) Zważywszy na fakt, że producent posiada szczegółową wiedzę o procesie projektowania i produkcji, jest on najbardziej kompetentny do przeprowadzenia kompletnej procedury oceny zgodności. W związku z tym ocena zgodności powinna pozostać wyłącznie obowiązkiem producenta.
- (13) Niezbędne jest zapewnienie zgodności wyrobów objętych niniejszą dyrektywą sprowadzanych na rynek Unii z państw trzecich ze wszystkimi obowiązującymi wymaganiami unijnymi, w szczególności zapewnienie poddania tych wyrobów odpowiednim procedurom oceny przez producentów. W związku z tym należy również ustanowić przepisy dotyczące importerów, aby mieć pewność, że wyroby wprowadzane przez nich do obrotu są zgodne z obowiązującymi wymaganiami i że nie wprowadzają oni do obrotu wyrobów niespełniających tych wymagań lub stwarzających zagrożenie. Z tego samego powodu należy również ustanowić przepisy dotyczące importerów, aby mieć pewność, że przeprowadzone zostały procedury oceny zgodności oraz że organy nadzoru mogą skontrolować oznakowanie CE i dokumentację sporządzoną przez producentów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82.

⁽³⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

- (14) W przypadku gdy dystrybutor udostępnia na rynku wyrób objęty niniejszą dyrektywą po jego wprowadzeniu do obrotu przez producenta lub importera, powinien działać z należytą starannością, tak obchodząc się z wyrobem, by nie miało to negatywnego wpływu na jego zgodność. Zarówno od importerów, jak i od dystrybutorów oczekuje się, że przy wprowadzaniu wyrobów do obrotu lub ich udostępnianiu na rynku będą postępowali z należytą starannością w zakresie obowiązujących wymagań.
- (15) Wprowadzając do obrotu wyrób objęty niniejszą dyrektywą, importerzy powinni umieścić na produkcie swoją nazwę i adres, pod którym można się z nimi skontaktować. Należy wprowadzić wyjątki od tej zasady, w przypadkach gdy takie oznaczenie nie jest możliwe ze względu na wielkość lub charakter danego elementu składowego.
- (16) Każdy podmiot gospodarczy, który albo wprowadza wyrób do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym, albo modyfikuje wyrób w sposób mogący wpłynąć na zgodność wyrobu z obowiązującymi wymaganiami, powinien być uznany za producenta i przejąć obowiązki producenta.
- (17) Ponieważ dystrybutorzy i importerzy mają ścisły związek z rynkiem, powinni oni być zaangażowani w zadania związane z nadzorem rynku realizowane przez organy krajowe oraz przygotowani do aktywnego udziału w wykonywaniu tych zadań, udostępniając tym organom wszystkie niezbędne informacje dotyczące danego wyrobu.
- (18) Import rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych z państw trzecich do Unii, dokonywany przez osoby fizyczne lub prawne z siedzibą w Unii, jest cechą charakterystyczną tego sektora. Dyrektywa 94/25/WE zawiera jednak zaledwie kilka przepisów, które mają zastosowanie lub mogą być uznane za mające zastosowanie do prywatnych importerów w zakresie przeprowadzania oceny zgodności (oceny pokonstrukcyjnej). Istnieje zatem konieczność sprecyzowania innych zobowiązań importerów prywatnych, które powinny zostać zharmonizowane w szczególności z obowiązkami producentów, z pewnymi wyjątkami dotyczącymi niekomercyjnego charakteru ich działalności.
- (19) Zapewnienie identyfikowalności wyrobu w całym łańcuchu dostaw pomaga w uproszczeniu działań nadzoru rynku i zwiększeniu jego skuteczności. Skuteczny system identyfikowalności ułatwia organom odpowiedzialnym za nadzór rynku realizację zadania polegającego na zidentyfikowaniu podmiotów gospodarczych udostępniających na rynku wyroby niespełniające wymagań.
- (20) Ze względu na jasność i zachowanie spójności z innymi dyrektywami nowego podejścia konieczne jest wyraźne stwierdzenie, że wyroby objęte niniejszą dyrektywą mogą być wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku wyłącznie, gdy spełniają ogólne wymaganie niestanowienia zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa osób, mienia lub środowiska, i wyłącznie, gdy spełniają zasadnicze wymagania zawarte w niniejszej dyrektywie.
- (21) W przypadku silników zmarnizowanych, gdy oryginalny silnik jest już objęty homologacją typu zgodnie z dyrektywą 97/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach⁽¹⁾ lub z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. dotyczącym homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów⁽²⁾, osoby adaptujące silniki powinny móc polegać na dowodzie zgodności wydanym przez oryginalnego producenta silnika, jeżeli to zmarnizowanie nie zmieniło właściwości silnika pod względem emisji spalin.
- (22) Warianty dalszego ograniczania granicznych wielkości emisji spalin z silników rekreacyjnych morskich jednostek pływających poddano ocenie w sprawozdaniu w sprawie możliwości dalszej poprawy środowiskowych właściwości silników rekreacyjnych jednostek pływających, przedłożonym na mocy art. 2 dyrektywy 2003/44/WE. W sprawozdaniu tym stwierdzono, że należy ustanowić surowsze graniczne wielkości emisji niż ustanowione w dyrektywie 2003/44/WE. Graniczne wielkości emisji powinny zostać ustanowione na poziomie, który odzwierciedla rozwój technologiczny czystszych technologii silników morskich jednostek pływających i który umożliwi rozwój w kierunku harmonizacji granicznych wartości emisji spalin na całym świecie. Graniczne wartości emisji CO należy jednak zwiększyć, aby umożliwić znaczne zmniejszenie innych zanieczyszczeń powietrza w celu odzwierciedlenia technologicznej wykonalności oraz w celu jak najszybszego ich wdrożenia, przy jednoczesnym zapewnieniu akceptowalnego poziomu oddziaływania społeczno-ekonomicznego na ten sektor gospodarki.
- (23) W zależności od paliwa i kategorii mocy należy stosować cykle badań silników urządzeń morskich opisane w odpowiedniej normie zharmonizowanej, a także dopóty, dopóki będą one dostępne – cykle opisane w odpowiedniej normie ISO, przy uwzględnieniu wartości ustalonych w załączniku I część B pkt 2.3. Cykle badań należy opracować dla wszystkich silników spalinowych, które są częścią układu napędowego, w tym również dla silników hybrydowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 1.

- (24) Paliwa badawcze stosowane w ocenie zgodności jednostki z granicznymi wartościami emisji spalin powinny odzwierciedlać skład paliw stosowanych na odpowiednim rynku, zatem do homologacji typu w Unii powinny być stosowane europejskie paliwa badawcze. W związku z tym, że producenci z państw trzecich mogą jednak nie mieć dostępu do europejskich paliw odniesienia, należy umożliwić organom zatwierdzającym dopuszczanie badań silników przy użyciu innych paliw odniesienia. W celu zapewnienia jakości i porównywalności wyników badań wybór paliw odniesienia powinien być jednak ograniczony do specyfikacji zawartych w odpowiedniej normie ISO.
- (25) Aby przyczynić się do ochrony środowiska morskiego, należy przyjąć wymaganie nakładające na producentów obowiązek instalowania zbiorników nieczystości na jednostkach pływających wyposażonych w toalety.
- (26) Statystyki wypadków pokazują, że ryzyko wywrócenia się wielokadłubowej rekreacyjnej jednostki pływającej z częścią mieszkalną jest niskie. Mimo takiego niskiego ryzyka należy uwzględnić istnienie ryzyka wywrócenia się wielokadłubowej rekreacyjnej jednostki pływającej z częścią mieszkalną, a jeżeli jest ona zagrożona wywróceniem, powinna utrzymać się na wodzie w pozycji odwróconej oraz powinna być możliwa ewakuacja.
- (27) Zgodnie z zasadą pomocniczości przepisy niniejszej dyrektywy nie powinny naruszać kompetencji państw członkowskich do wprowadzania wymagań, które uznają one za konieczne, dotyczących żeglugi na niektórych wodach, w celu ochrony środowiska, w tym przed zanieczyszczeniem hałasem, budowy szlaków wodnych i zapewniania na nich bezpieczeństwa, pod warunkiem że przepisy te nie wymagają modyfikacji jednostek pływających, które są zgodne z niniejszą dyrektywą, oraz że przepisy te są uzasadnione i współmierne do zamierzonych celów.
- (28) Oznakowanie CE, wskazujące zgodność wyrobu, jest widoczną konsekwencją całego procesu obejmującego ocenę zgodności w jej szerokim znaczeniu. Ogólne zasady regulujące oznakowanie CE ustanowiono w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008. W niniejszej dyrektywie powinny zostać ustanowione zasady regulujące umieszczanie oznakowania CE na jednostkach pływających, elementach składowych i silnikach napędowych. Należy rozszerzyć obowiązek umieszczania oznakowania CE również na wszystkie silniki stacjonarne i silniki z przekładnią typu „Z” bez zintegrowanego układu wydechowego, które uznaje się za spełniające zasadnicze wymagania zawarte w niniejszej dyrektywie.
- (29) Istotne jest, by wyjaśnić producentom, prywatnym importerom i użytkownikom, że umieszczając na produkcie oznakowanie CE, producent deklaruje zgodność danego wyrobu ze wszystkimi obowiązującymi wymaganiami i bierze za nią pełną odpowiedzialność.
- (30) Oznakowanie CE powinno stanowić jedyne oznakowanie zgodności wskazujące na zgodność wyrobu objętego niniejszą dyrektywą z unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym. Powinny być jednak dopuszczone inne oznakowania, o ile przyczyniają się do zwiększenia ochrony konsumentów i nie są objęte unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym.
- (31) Aby zapewnić zgodność z zasadniczymi wymaganiami, należy ustanowić odpowiednie procedury oceny zgodności, które mają być przestrzegane przez producenta. Procedury te powinny zostać ustanowione w oparciu o moduły oceny zgodności określone w decyzji nr 768/2008/WE. Procedury te powinny być opracowane z uwzględnieniem stopnia zagrożenia, które może być charakterystyczne dla jednostek pływających, silników i elementów składowych. Dlatego też każda kategoria zgodności powinna być uzupełniona właściwą procedurą lub wyborem spośród kilku równoważnych procedur.
- (32) Doświadczenie wykazało, że należy zapewnić większy zakres modułów oceny zgodności w odniesieniu do elementów składowych. W odniesieniu do oceny zgodności z wymaganiami dotyczącymi emisji spalin i hałasu należy dokonać rozróżnienia między przypadkami, w których zastosowano normy zharmonizowane, a przypadkami, w których ich nie zastosowano, gdyż w tych ostatnich uzasadnione jest wymaganie surowszej procedury oceny zgodności. Ponadto możliwość stosowania danych dotyczących łodzi odniesienia w przypadku badania emisji hałasu należy usunąć jako zbędną, ponieważ nie stosowano jej w praktyce.
- (33) Aby dostarczyć jasnych informacji na temat akceptowalnych warunków środowiskowych, w jakich może funkcjonować jednostka pływająca, nazwy kategorii projektowych jednostek pływających powinny opierać się wyłącznie na zasadniczych dla żeglugi warunkach środowiskowych, a mianowicie na sile wiatru i istotnej wysokości fal. Cztery kategorie projektowe – A, B, C i D – określają zakresy siły wiatru i istotnej wysokości fal do celów projektowych wraz z uwagami wyjaśniającymi.
- (34) Dyrektywa 94/25/WE zawiera zasady dotyczące oceny pokonstrukcyjnej rekreacyjnych jednostek pływających, przeprowadzanej przez dowolną osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, wprowadzającą wyrób do obrotu lub oddającą wyrób do użytku w przypadkach, w których producent nie wypełnia obowiązków w zakresie zgodności wyrobu z dyrektywą. Na potrzeby spójności należy rozszerzyć zakres oceny pokonstrukcyjnej, aby obejmowała nie tylko rekreacyjne jednostki pływające, ale także skutery wodne. Ze względu na jasność należy określić, w jakich sytuacjach można stosować ocenę pokonstrukcyjną. Ponadto, jeżeli chodzi o przywóz, jej stosowanie należy ograniczyć do przypadków niekomercyjnego przywozu przez prywatnych importerów, aby uniknąć nadużywania oceny pokonstrukcyjnej do celów komercyjnych. Zachodzi również

potrzeba rozszerzenia zakresu obowiązków dotyczących osoby, która zwraca się o ocenę pokonstrukcyjną, o obowiązek dostarczenia dokumentów jednostce notyfikowanej, tak by zapewnić wiarygodną ocenę zgodności wyrobu przez jednostkę notyfikowaną.

- (35) Z uwagi na fakt, że należy zapewnić jednolicie wysoki poziom realizacji zadań przez jednostki dokonujące oceny zgodności wyrobów objętych niniejszą dyrektywą na terenie całej Unii, i z uwagi na fakt, że wszystkie takie jednostki powinny realizować swoje zadania na tym samym poziomie i zgodnie z warunkami uczciwej konkurencji, należy ustanowić obowiązkowe wymagania dla jednostek oceniających zgodność, które chciałyby zostać notyfikowane jako podmioty świadczące usługi w zakresie oceny zgodności na podstawie niniejszej dyrektywy.
- (36) Zapewnienie spójnego poziomu jakości w przeprowadzaniu oceny zgodności wyrobów objętych niniejszą dyrektywą wymaga nie tylko konsolidacji wymagań, które muszą zostać spełnione przez jednostki oceniające zgodność, jeżeli chcą być notyfikowane, lecz również jednoczesnego ustalenia wymagań, które muszą zostać spełnione przez organy notyfikujące i inne jednostki zaangażowane w ocenę, notyfikowanie i monitorowanie jednostek notyfikowanych.
- (37) Rozporządzenie (WE) nr 765/2008 uzupełnia i wzmacnia obowiązujące ramy nadzoru rynku wyrobów objętych unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym, w tym wyrobów objętych niniejszą dyrektywą. Państwa członkowskie powinny zatem zorganizować i prowadzić nadzór rynku tych wyrobów zgodnie z tym rozporządzeniem, a w stosownych przypadkach – zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾.
- (38) W celu zwiększenia przejrzystości i skrócenia czasu rozpatrywania konieczne jest ulepszenie obowiązującej procedury ochronnej umożliwiającej Komisji badanie uzasadnienia środka przyjętego przez państwo członkowskie przeciwko wyrobom, które uznaje ono za niezgodne, tak aby procedura ta stała się bardziej skuteczna i opierała się na wiedzy fachowej dostępnej w państwach członkowskich.
- (39) Istniejący system powinien zostać uzupełniony procedurą zapewniającą przekazywanie zainteresowanym stronom informacji na temat środków podejmowanych w odniesieniu do wyrobów objętych niniejszą dyrektywą stwarzających zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa osób

lub innych kwestii z zakresu ochrony interesów publicznych. Powinien on również umożliwiać organom nadzoru rynku podejmowanie – we współpracy z odpowiednimi podmiotami gospodarczymi – działań w odniesieniu do takich wyrobów na wcześniejszym etapie.

- (40) W przypadku gdy państwa członkowskie i Komisja osiągną porozumienie co do zasadności środka przyjętego przez państwo członkowskie, nie powinno być wymagane dalsze zaangażowanie Komisji.
- (41) W celu uwzględnienia postępu wiedzy technicznej oraz nowych dowodów naukowych należy powierzyć Komisji prawo przyjmowania aktów na podstawie art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu zmiany załącznika I część B pkt 2.3, 2.4 i 2.5 oraz sekcja 3, jak i część C sekcja 3 oraz załączników V, VII i IX. W przyszłości pozwoli to Komisji na włączenie cykli badań silników hybrydowych oraz na wprowadzenie paliw badawczych z mieszanek biopaliw do tabeli paliw badawczych po ich zaakceptowaniu na szczeblu międzynarodowym. Szczególnie ważne jest, aby podczas przygotowań Komisja przeprowadziła odpowiednie konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów. Podczas przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (42) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽²⁾.
- (43) Do przyjmowania aktów wykonawczych, w których występuje się do notyfikującego państwa członkowskiego o podjęcie koniecznych środków naprawczych w odniesieniu do jednostek notyfikowanych, które nie spełniają wymagań dotyczących notyfikacji lub przestały je spełniać, należy stosować procedurę doradczą.
- (44) W odniesieniu do procesu przyjmowania aktów wykonawczych należy stosować procedurę sprawdzającą zapewniającą jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do dodatkowych przepisów zawartych w art. 24 w sprawie procedur oceny zgodności i w odniesieniu do wymagań dotyczących kategorii projektowych jednostek pływających, identyfikacji jednostki pływającej, tabliczki znamionowej, instrukcji obsługi, instalacji gazowej, zapobiegania zrzutom zanieczyszczeń, kwestionariusza dotyczącego sprawozdawczości oraz świateł nawigacyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

- (45) W drodze aktów wykonawczych i – w związku z ich szczególnym charakterem – działając bez stosowania rozporządzenia (UE) nr 182/2011, Komisja powinna określić, czy uzasadnione są środki podjęte przez państwa członkowskie w odniesieniu do wyrobu stwarzającego zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób, mienia lub środowiska.
- (46) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli – w uzasadnionych przypadkach związanych z oceną zgodności, kategoriami projektowymi jednostek pływających, światłami nawigacyjnymi, zapobieganiem zrzutom zanieczyszczeń i urządzeniami gazowymi, które stanowią zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób, mienia lub środowiska – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.
- (47) Zgodnie z ustaloną praktyką komitet utworzony na mocy niniejszej dyrektywy może odegrać użyteczną rolę w analizowaniu kwestii dotyczących stosowania niniejszej dyrektywy, które zostały podniesione albo przez jego przewodniczącego lub przez przedstawiciela państwa członkowskiego, zgodnie z regulaminem tego komitetu.
- (48) Aby wyegzekwować obowiązek monitorowania i skutecznego stosowania niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie powinny wypełniać kwestionariusz dotyczący stosowania niniejszej dyrektywy. Komisja powinna sporządzić i opublikować sprawozdanie na temat stosowania niniejszej dyrektywy.
- (49) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy w sprawie sankcji mających zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszej dyrektywy i zapewniać ich wykonywanie. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.
- (50) W celu zapewnienia producentom i innym podmiotom gospodarczym wystarczającego czasu na dostosowanie się do wymagań ustanowionych w niniejszej dyrektywie niezbędne jest przyjęcie wystarczającego okresu przejściowego po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, w którym możliwe jeszcze będzie wprowadzanie do obrotu wyrobów zgodnych z dyrektywą 94/25/WE.
- (51) Aby ułatwić stosowanie niniejszej dyrektywy przez małych i średnich producentów przyczepnych silników napędowych z zapłonem iskrowym o mocy nie większej niż 15 kW oraz aby umożliwić im dostosowanie się do nowych wymagań, należy dla tych producentów przewidzieć szczególnie okres przejściowy.
- (52) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, czyli zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa ludzi oraz ochrony środowiska, przy jednoczesnym zagwarantowaniu funkcjonowania rynku wewnętrznego przez ustanowienie zharmonizowanych wymagań dla wyrobów objętych niniejszą dyrektywą oraz minimalnych wymagań w zakresie nadzoru rynku, nie może być osiągnięty przez państwa członkowskie w sposób wystarczający, ale może być, ze względu na jego skalę i skutki, lepiej osiągnięty na szczeblu Unii, Unia może

przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określonej w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną we wspomnianym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza zakres konieczny do osiągnięcia tego celu.

(53) Należy zatem uchylić dyrektywę 94/25/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa określa wymagania w zakresie projektowania i wytwarzania wyrobów, o których mowa w art. 2 ust. 1, oraz zasady ich swobodnego przepływu w Unii.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do następujących wyrobów:

- a) rekreacyjne jednostki pływające i częściowo ukończone rekreacyjne jednostki pływające;
- b) skutery wodne i częściowo ukończone skutery wodne;
- c) elementy składowe wymienione w załączniku II, gdy wprowadza się je do obrotu w Unii oddzielnie, zwane dalej „elementami składowymi”;
- d) silniki napędowe instalowane lub przeznaczone specjalnie do zainstalowania na lub w jednostkach pływających;
- e) silniki napędowe instalowane na lub w jednostkach pływających, które zostały poddane gruntownej modyfikacji silnika;
- f) jednostki pływające, które zostały poddane gruntownej przeróbce jednostki.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do następujących wyrobów:

- a) jeżeli chodzi o wymagania dotyczące projektu i budowy, określone w załączniku I część A:
 - (i) jednostki pływające przeznaczone wyłącznie do wyścigów, włączając w to regatowe łodzie wiosłowe oraz treningowe łodzie wiosłowe, oznaczone jako takie przez producenta;

- (ii) kanadyjki i kajaki zaprojektowane do napędzania wyłącznie siłą ludzkich mięśni, gondole i rowery wodne;
- (iii) deski surfingowe zaprojektowane wyłącznie do tego, by były napędzane przez wiatr i sterowane przez osobę stojącą lub osoby stojące;
- (iv) deski surfingowe;
- (v) oryginalne historyczne jednostki pływające i ich poszczególne repliki zaprojektowane przed 1950 r., zbudowane głównie z oryginalnych materiałów i oznaczone jako takie przez producenta;
- (vi) doświadczalne jednostki pływające, pod warunkiem że nie są one wprowadzane do obrotu w Unii;
- (vii) jednostki pływające zbudowane na własny użytek, pod warunkiem że nie są one następnie wprowadzane do obrotu w Unii w okresie pięciu lat od momentu oddania jednostki pływającej do użytku;
- (viii) jednostki pływające specjalnie przeznaczone do obsadzenia załogą i do przewożenia pasażerów w celach zarobkowych, nie naruszając ust. 3, niezależnie od liczby pasażerów;
- (ix) łodzie podwodne;
- (x) poduszkowce;
- (xi) wodoloty;
- (xii) jednostki pływające z napędem parowym o spalaniu zewnętrznym, w których za opał służy węgiel, koks, drewno, olej lub gaz;
- (xiii) pojazdy ziemnowodne, tj. pojazdy silnikowe, mające koła lub gąsienicowe, które mogą poruszać się zarówno na wodzie, jak i na lądzie;
- jednostki pływające specjalnie przeznaczone do obsadzenia załogą i do przewożenia pasażerów w celach zarobkowych, nie naruszając ust. 3, niezależnie od liczby pasażerów,
- łodzie podwodne,
- poduszkowce,
- wodoloty,
- pojazdy ziemnowodne, tj. pojazdy silnikowe, mające koła lub gąsienicowe, które mogą poruszać się zarówno na wodzie, jak i na lądzie;
- (ii) oryginały i poszczególne repliki historycznych silników napędowych, opartych na projekcie sprzed 1950 r., nieprodukowanych seryjnie i zainstalowanych na jednostkach pływających, o których mowa w lit. a) ppkt (v) lub (vii);
- (iii) silniki napędowe zbudowane na własny użytek, pod warunkiem że nie są one później wprowadzane do obrotu w Unii w okresie pięciu lat od momentu oddania jednostki pływającej do użytku;
- c) jeżeli chodzi o wymagania dotyczące emisji hałasu, określone w załączniku I część C:
- (i) wszystkie jednostki pływające, o których mowa w lit. b);
- (ii) jednostki pływające zbudowane na własny użytek, pod warunkiem że nie są one następnie wprowadzane do obrotu w Unii w okresie pięciu lat od momentu oddania jednostki pływającej do użytku.
3. Fakt, że ta sama jednostka pływająca może być również przedmiotem czarteru lub służyć do treningu sportowego i rekreacyjnego, nie wyklucza objęcia jej niniejszą dyrektywą, gdy jest ona wprowadzona do obrotu w Unii do celów rekreacyjnych.

Artykuł 3

Definicje

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- (i) silniki napędowe instalowane lub przeznaczone specjalnie do zainstalowania w następujących wyrobach:
- jednostki pływające przeznaczone wyłącznie do wyścigów, oznaczone jako takie przez producenta,
 - doświadczalne jednostki pływające, o ile nie są one wprowadzane do obrotu w Unii,
- 1) „jednostka pływająca” oznacza rekreacyjną jednostkę pływającą lub skuter wodny;
- 2) „rekreacyjna jednostka pływająca” oznacza dowolnego rodzaju jednostkę pływającą, z wyłączeniem skuterów wodnych, przeznaczoną do celów sportowych i rekreacyjnych, o długości kadłuba od 2,5 m do 24 m, niezależnie od środków napędu;

- 3) „skuter wodny” oznacza jednostkę pływającą przeznaczoną do celów sportowych i rekreacyjnych, o długości kadłuba poniżej 4 m z silnikiem napędowym, której podstawowym źródłem napędu jest pędnik strugowodny i która jest zaprojektowana do obsługi przez osobę lub osoby siedzące, stojące lub klęczące na kadłubie, a nie wewnątrz kadłuba;
- 4) „jednostka pływająca zbudowana na własny użytek” oznacza jednostkę pływającą zbudowaną głównie przez jej przyszłego użytkownika na własny użytek;
- 5) „silnik napędowy” oznacza dowolny silnik o spalaniu wewnętrznym, z zapłonem iskrowym lub samoczynnym, stosowany bezpośrednio lub pośrednio do napędzania;
- 6) „gruntowna modyfikacja silnika” oznacza modyfikację silnika napędowego, która potencjalnie może powodować przekroczenie przez silnik granicznych wartości emisji określonych w załączniku I część B lub zwiększa moc znamionową silnika o więcej niż 15 %;
- 7) „gruntowna przeróbka jednostki” oznacza przeróbkę jednostki pływającej, która prowadzi do zmiany środków napędu jednostki pływającej, wiąże się z gruntowną modyfikacją silnika lub zmienia jednostkę pływającą w takim stopniu, że może nie spełniać obowiązujących zasadniczych wymagań bezpieczeństwa i wymagań środowiskowych określonych w niniejszej dyrektywie;
- 8) „środki napędu” oznaczają sposób napędzania jednostki pływającej;
- 9) „rodzina silników” oznacza grupę silników wytwarzanych przez producenta, które ze względu na ich konstrukcję mają podobne właściwości pod względem emisji spalin lub hałasu;
- 10) „długość kadłuba” oznacza długość kadłuba mierzona zgodnie z normą zharmonizowaną;
- 11) „udostępnienie na rynku” oznacza każde dostarczenie wyrobu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- 12) „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie wyrobu po raz pierwszy na rynku unijnym;
- 13) „oddanie do użytku” oznacza pierwsze użycie wyrobu objętego niniejszą dyrektywą w Unii przez jego użytkownika końcowego;
- 14) „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza wyrób lub która zleca zaprojektowanie lub wytworzenie wyrobu i oferuje ten wyrób pod własną nazwą lub znakiem towarowym;
- 15) „upoważniony przedstawiciel” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, której producent udzielił pisemnego pełnomocnictwa do działania w jego imieniu w odniesieniu do określonych zadań;
- 16) „importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, która wprowadza wyrób z państwa trzeciego do obrotu w Unii;
- 17) „prywatny importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, która przywozi w ramach niehandlowej działalności wyrób z państwa trzeciego do Unii z zamiarem jego oddania do użytku do własnych celów;
- 18) „dystrybutor” oznacza osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, inną niż producent lub importer, która udostępnia wyrób na rynku;
- 19) „podmiot gospodarczy” oznacza producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera i dystrybutora;
- 20) „norma zharmonizowana” oznacza normę zharmonizowaną zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;
- 21) „akredytacja” oznacza akredytację zgodnie z definicją w art. 2 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
- 22) „krajowa jednostka akredytująca” oznacza krajową jednostkę akredytującą zgodnie z definicją w art. 2 pkt 11 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
- 23) „ocena zgodności” oznacza proces wykazujący, czy zostały spełnione wymagania niniejszej dyrektywy odnoszące się do wyrobu;
- 24) „jednostka oceniająca zgodność” oznacza jednostkę, która wykonuje czynności z zakresu oceny zgodności, w tym wzorcowanie, badanie, certyfikację i inspekcję;
- 25) „odzyskanie wyrobu” oznacza środek mający na celu doprowadzenie do zwrotu wyrobu, który już został udostępniony użytkownikowi końcowemu;
- 26) „wycofanie z obrotu” oznacza środek, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu na rynku wyrobu w danym łańcuchu dostaw;

- 27) „nadzór rynku” oznacza czynności wykonywane i środki podejmowane przez organy publiczne mające zapewnić, by wyroby spełniały obowiązujące wymagania określone w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym i nie stanowiły zagrożenia dla zdrowia, bezpieczeństwa ani żadnych innych aspektów ochrony interesu publicznego;
- 28) „oznakowanie CE” oznacza oznakowanie, za pomocą którego producent wskazuje, że wyrób spełnia obowiązujące wymagania określone w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym przewidującym umieszczenie tego oznakowania;
- 29) „unijne prawodawstwo harmonizacyjne” oznacza wszelkie unijne prawodawstwo harmonizujące warunki obrotu wyrobami.

Artykuł 4

Zasadnicze wymagania

1. Wyroby, o których mowa w art. 2 ust. 1, mogą być udostępniane na rynku lub oddawane do użytku, wyłącznie jeżeli nie zagrażają zdrowiu i bezpieczeństwu osób, mieniu ani środowisku, gdy są właściwie utrzymywane i używane zgodnie z przeznaczeniem oraz wyłącznie pod warunkiem, że spełniają obowiązujące zasadnicze wymagania określone w załączniku I.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wyroby, o których mowa w art. 2 ust. 1, nie były udostępniane na rynku ani oddawane do użytku, jeżeli nie spełniają wymagań ust. 1.

Artykuł 5

Krajowe przepisy dotyczące żeglugi

Niniejsza dyrektywa nie uniemożliwia państwu członkowskiemu przyjmowania przepisów dotyczących żeglugi na niektórych wodach w celu ochrony środowiska, budowy dróg wodnych i zapewnienia na nich bezpieczeństwa, pod warunkiem że nie powoduje to konieczności modyfikacji jednostek pływających spełniających wymagania niniejszej dyrektywy oraz że przepisy te są uzasadnione i proporcjonalne.

Artykuł 6

Swobodny przepływ

1. Na swoim terytorium państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku ani, bez uszczerbku dla art. 5, oddawania do użytku jednostek pływających, które spełniają przepisy niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku częściowo ukończonych jednostek pływających, w przypadku gdy ich producent lub importer deklaruje, zgodnie z załącznikiem III, że mają być one ukończone przez osoby trzecie.

3. Państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku ani oddawania do użytku elementów składowych, które spełniają przepisy niniejszej dyrektywy, w przypadku gdy te elementy składowe mają być zamontowane w jednostce pływającej zgodnie z deklaracją producenta lub importera, o której mowa w art. 15.

4. Państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku ani oddawania do użytku następujących silników napędowych:

- a) silniki, niezależnie od tego, czy są zainstalowane na jednostce pływającej, które spełniają przepisy niniejszej dyrektywy;
- b) silniki zainstalowane w jednostkach pływających i objęte homologacją typu zgodnie z dyrektywą 97/68/WE, które spełniają graniczne wartości emisji etapu III A, etapu III B lub etapu IV dla silników z zapłonem samoczynnym, z wyjątkiem silników stosowanych do napędu statków żeglugi śródlądowej, lokomotyw i wagonów kolejowych, zgodnie z załącznikiem I pkt 4.1.2 do tej dyrektywy, spełniające przepisy niniejszej dyrektywy, z wyłączeniem wymagań dotyczących emisji spalin zawartych w załączniku I część B;
- c) silniki zainstalowane w jednostkach pływających i objęte homologacją typu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 595/2009, spełniające przepisy niniejszej dyrektywy, z wyłączeniem wymagań dotyczących emisji spalin zawartych w załączniku I część B.

Litery b) i c) pierwszego akapitu mają zastosowanie z zastrzeżeniem warunku, że w przypadku gdy silnik jest adaptowany do instalacji w jednostce pływającej, osoba zajmująca się adaptacją zapewnia, aby była ona prowadzona z pełnym uwzględnieniem danych i innych informacji dostępnych od producenta silnika, tak aby zapewnić by silnik ten, gdy zostanie zainstalowany zgodnie z instrukcjami instalacyjnymi przekazanymi przez osobę adaptującą silnik, nadal spełniał wymagania dotyczące emisji spalin określone albo w dyrektywie 97/68/WE, albo w rozporządzeniu (WE) nr 595/2009, zgodnie z deklaracją producenta silnika. Osoba adaptująca silnik deklaruje, zgodnie z art. 15, że po zainstalowaniu tego silnika, zgodnie z instrukcjami instalacyjnymi przekazanymi przez osobę adaptującą, silnik ten będzie nadal spełniał wymagania dotyczące emisji spalin określone albo w dyrektywie 97/68/WE, albo w rozporządzeniu (WE) nr 595/2009, zgodnie z deklaracją producenta silnika.

5. Na targach handlowych, wystawach, pokazach i podczas innych podobnych imprez państwa członkowskie nie utrudniają prezentacji wyrobów wymienionych w art. 2 ust. 1, które nie są zgodne z niniejszą dyrektywą, pod warunkiem że posiadają one widoczne oznaczenie, wyraźnie wskazujące, że tego rodzaju wyroby nie spełniają wymagań niniejszej dyrektywy i dopóki nie będą ich spełniały, nie zostaną udostępnione na rynku ani oddane do użytku w Unii.

ROZDZIAŁ II

**OBOWIĄZKI PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH I
PRYWATNYCH IMPORTERÓW**

Artykuł 7

Obowiązki producentów

1. Producenci wprowadzający swoje wyroby do obrotu zapewniają, aby były one zaprojektowane i wytworzone zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 4 ust. 1 i załączniku I.

2. Producenci sporządzają dokumentację techniczną zgodnie z art. 25 i przeprowadzają lub zlecają przeprowadzenie obowiązującej procedury oceny zgodności zgodnie z art. 19–22 i 24.

W przypadku wykazania zgodności takiego wyrobu z obowiązującymi wymaganiami w wyniku przeprowadzenia tej procedury, producenci sporządzają deklarację, o której mowa w art. 15, a także oznaczają i umieszczają oznakowanie CE zgodnie z art. 17 i 18.

3. Producenci przechowują dokumentację techniczną i egzemplarz deklaracji, o której mowa w art. 15, przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia wyrobu do obrotu.

4. Producenci zapewniają stosowanie procedur mających na celu zapewnienie zgodności produkcji seryjnej. Należy odpowiednio uwzględnić zmiany w projekcie lub cechach charakterystycznych wyrobu oraz zmiany w normach zharmonizowanych stanowiących punkt odniesienia dla stwierdzenia zgodności wyrobu.

W stosownych przypadkach w odniesieniu do zagrożeń związanych z wyrobem producenci, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, przeprowadzają wrywkowe badania wyrobów udostępnionych na rynku, analizują skargi, wyroby niezgodne z wymaganiami i przypadki odzyskania wyrobów, a w razie konieczności prowadzą ich rejestr, oraz informują dystrybutorów o tego rodzaju działaniach monitorujących.

5. Producenci zapewniają umieszczanie na swoich wyrobach nazwy typu, numeru partii lub serii lub innych informacji umożliwiających ich identyfikację lub w przypadku gdy wielkość lub charakter elementów składowych to uniemożliwiają, zapewniają umieszczenie wymaganych informacji na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do wyrobu.

6. Producenci podają na produkcie, a jeżeli nie jest to możliwe – na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do wyrobu, swoje nazwisko lub swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz adres,

pod którym można się z nimi skontaktować. Adres wskazuje jedno miejsce, w którym można skontaktować się z producentem.

7. Producenci zapewniają dołączenie do wyrobu instrukcji oraz informacji na temat bezpieczeństwa w instrukcji obsługi w języku lub językach, które mogą być z łatwością zrozumiane przez konsumentów i innych użytkowników końcowych, zgodnie z ustaleniami danego państwa członkowskiego.

8. Producenci, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że wprowadzony przez nich do obrotu wyrób jest niezgodny z niniejszą dyrektywą, niezwłocznie podejmują niezbędne działania naprawcze w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub, w stosownych przypadkach, odzyskania. Ponadto, jeżeli wyrób stwarza zagrożenie, producenci niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których wyrób został udostępniony na rynku, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat charakteru niezgodności oraz podjętych działań naprawczych.

9. Na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego producenci przekazują mu wszelkie informacje i dokumentację, które są konieczne do wykazania zgodności danego wyrobu, w języku, który może być z łatwością zrozumiany przez ten organ. Na żądanie właściwego organu podejmują z nim współpracę we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają wyroby wprowadzone przez nich do obrotu.

Artykuł 8

Upoważnieni przedstawiciele

1. Na podstawie pisemnego pełnomocnictwa producenci mogą wyznaczyć upoważnionego przedstawiciela.

2. Obowiązki określone w art. 7 ust. 1 i sporządzanie dokumentacji technicznej nie wchodzi w zakres pełnomocnictwa upoważnionego przedstawiciela.

3. Upoważniony przedstawiciel wykonuje zadania określone w pełnomocnictwie otrzymanym od producenta. Pełnomocnictwo umożliwia upoważnionemu przedstawicielowi wykonywanie co najmniej następujących obowiązków:

a) przechowywanie egzemplarza deklaracji, o której mowa w art. 15, oraz dokumentacji technicznej do dyspozycji krajowych organów nadzoru przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia wyrobu do obrotu;

b) na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego – udzielanie mu wszelkich informacji i udostępnianie dokumentacji koniecznych do wykazania zgodności wyrobu;

- c) na żądanie właściwych organów krajowych – podejmowanie z nimi współpracy we wszelkich objętych ich pełnomocnictwem działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają wyroby.

Artykuł 9

Obowiązki importerów

1. Importerzy wprowadzają do obrotu w Unii wyłącznie wyroby zgodne z wymaganiami.

2. Przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu importerzy zapewniają przeprowadzenie odpowiedniej procedury oceny zgodności przez producenta. Zapewniają, aby producent sporządził dokumentację techniczną, aby wyrób był opatrzony oznakowaniem CE, o którym mowa w art. 17, aby dołączone do niego były wymagane dokumenty zgodnie z art. 15 oraz załącznikiem I część A pkt 2.5, załącznikiem I część B pkt 4 i załącznikiem I część C pkt 2 oraz aby producent spełnił wymagania określone w art. 7 ust. 5 i 6.

W przypadku gdy importer uznaje lub ma powody, by uważać, że wyrób nie jest zgodny z wymaganiami określonymi w art. 4 ust. 1 i w załączniku I, nie wprowadza wyrobu do obrotu, dopóki nie zostanie zapewniona zgodność wyrobu. Ponadto, jeżeli wyrób stwarza zagrożenie, importer informuje o tym producenta oraz organy nadzoru rynku.

3. Importerzy umieszczają swoje nazwisko lub swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i adres, pod którym można się z nimi skontaktować, na produkcie lub, jeżeli nie jest to możliwe, w przypadku elementów składowych, na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do wyrobu.

4. Importerzy zapewniają dołączenie do wyrobu instrukcji oraz informacji na temat bezpieczeństwa w instrukcji obsługi w języku lub językach, które mogą być z łatwością zrozumiane przez konsumentów i innych użytkowników końcowych, określonych przez dane państwo członkowskie.

5. Importerzy zapewniają, aby w czasie, gdy ponoszą odpowiedzialność za wyrób, warunki jego przechowywania lub przewożenia nie wpływały negatywnie na jego zgodność z wymaganiami określonymi w art. 4 ust. 1 i załączniku I.

6. W stosownych przypadkach w odniesieniu do zagrożeń związanych z wyrobem, importerzy, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, przeprowadzają wrywkowe badania wyrobów udostępnionych na rynku, analizują skargi, wyroby niezgodne z wymaganiami i przypadki odzyskania wyrobów, a w razie konieczności prowadzą ich rejestr, oraz informują dystrybutorów o tego rodzaju działaniach monitorujących.

7. Importerzy, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że wprowadzony przez nich do obrotu wyrób jest niezgodny z niniejszą dyrektywą, niezwłocznie podejmują niezbędne działania naprawcze w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub, w stosownych przypadkach, odzyskania. Ponadto, jeżeli wyrób stwarza zagrożenie, importerzy niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których wyrób został udostępniony na rynku, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat charakteru niezgodności oraz podjętych działań naprawczych.

8. Importerzy przechowują egzemplarz deklaracji, o której mowa w art. 15, do dyspozycji organów nadzoru rynku przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia wyrobu do obrotu i zapewniają dostępność dokumentacji technicznej dla tych organów na ich żądanie.

9. Na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego importerzy przekazują mu wszelkie informacje i dokumentację, które są konieczne do wykazania zgodności wyrobu, w języku, który może być z łatwością zrozumiany przez ten organ. Na żądanie właściwego organu podejmują z nim współpracę we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają wyroby wprowadzone przez nich do obrotu.

Artykuł 10

Obowiązki dystrybutorów

1. Udostępniając wyrób na rynku, dystrybutorzy działają z należytą starannością w odniesieniu do wymagań niniejszej dyrektywy.

2. Przed udostępnieniem wyrobu na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy wyrób jest opatrzony oznakowaniem CE, o którym mowa w art. 17, i czy dołączone są do niego wymagane dokumenty zgodnie z art. 7 ust. 7, art. 15 oraz załącznikiem I część A pkt 2.5, załącznikiem I część B pkt 4 i załącznikiem I część C pkt 2 oraz instrukcje i informacje na temat bezpieczeństwa w języku lub językach, które mogą być z łatwością zrozumiałe dla konsumentów i innych użytkowników końcowych w państwie członkowskim, w którym wyrób ma zostać udostępniony na rynku, a także, czy producent i importer spełnili wymagania określone w art. 7 ust. 5 i 6 oraz art. 9 ust. 3.

W przypadku gdy dystrybutor uznaje lub ma powody, by uważać, że wyrób nie jest zgodny z wymaganiami określonymi w art. 4 ust. 1 i w załączniku I, nie udostępnia wyrobu na rynku, dopóki nie zostanie zapewniona zgodność wyrobu. Ponadto, jeżeli wyrób stwarza zagrożenie, dystrybutor informuje o tym producenta lub importera, a także organy nadzoru rynku.

3. Dystrybutorzy zapewniają, aby w czasie, gdy ponoszą oni odpowiedzialność za wyrób, warunki jego przechowywania lub przewożenia nie wpływały negatywnie na jego zgodność z wymaganiami określonymi w art. 4 ust. 1 i załączniku I.

4. Dystrybutorzy, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że udostępniony przez nich na rynku wyrób jest niezgodny z wymaganiami niniejszej dyrektywy, niezwłocznie podejmują niezbędne działania naprawcze w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub, w stosownych przypadkach, odzyskania. Ponadto, jeżeli wyrób stwarza zagrożenie, dystrybutorzy niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których wyrób został udostępniony na rynku, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat charakteru niezgodności oraz podjętych działań naprawczych.

5. Na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego dystrybutorzy przekazują mu wszelkie informacje i dokumentację konieczne do wykazania zgodności wyrobu. Na żądanie tego organu podejmują z nim współpracę we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają wyroby udostępnione przez nich na rynku.

Artykuł 11

Przypadki, w których obowiązki producentów mają zastosowanie do importerów i dystrybutorów

Do celów niniejszej dyrektywy importera lub dystrybutora uważa się za producenta i nakłada na niego obowiązki producenta określone w art. 7, w przypadku gdy wprowadza on wyrób do obrotu pod swoją nazwą lub znakiem towarowym lub modyfikuje wyrób już wprowadzony do obrotu w taki sposób, że może to mieć wpływ na jego zgodność z wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 12

Obowiązki prywatnych importerów

1. Jeżeli producent nie wypełnia swoich zadań w zakresie zgodności wyrobu z niniejszą dyrektywą, prywatny importer zapewnia przed oddaniem wyrobu do użytku, aby był on zaprojektowany i wyprodukowany zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 4 ust. 1 i załącznika I, oraz wypełnia lub zleca wypełnienie obowiązków producenta określonych w art. 7 ust. 2, 3, 7 i 9.

2. Jeżeli wymagana dokumentacja techniczna nie jest udostępniona przez producenta, prywatny importer zleca jej sporządzenie właściwym specjalistom.

3. Prywatny importer zapewnia umieszczenie na produkcie nazwy i adresu jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła ocenę zgodności wyrobu.

Artykuł 13

Identyfikacja podmiotów gospodarczych

1. Na żądanie organów nadzoru rynku podmioty gospodarcze wskazują:

a) każdy podmiot gospodarczy, który dostarczył im wyrób;

b) każdy podmiot gospodarczy, któremu dostarczyły wyrób.

Podmioty gospodarcze są w stanie podać informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przez okres 10 lat od momentu dostarczenia im wyrobu i przez okres 10 lat od momentu dostarczenia przez nie wyrobu.

2. Na żądanie organów nadzoru rynku prywatni importerzy wskazują podmiot gospodarczy, który dostarczył im wyrób.

Prywatni importerzy są w stanie podać informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przez okres 10 lat od momentu dostarczenia im wyrobu.

ROZDZIAŁ III

ZGODNOŚĆ WYROBU

Artykuł 14

Domniemanie zgodności

W przypadku wyrobów zgodnych całkowicie lub częściowo z normami zharmonizowanymi, do których odniesienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, domniemywa się, że spełniają one wymagania objęte tymi normami lub ich częściami, określone w art. 4 ust. 1 i załączniku I.

Artykuł 15

Deklaracja zgodności UE i deklaracja zgodnie z załącznikiem III

1. Deklaracja zgodności UE stwierdza, że wykazano spełnienie wymagań określonych w art. 4 ust. 1 i w załączniku I lub tych, o których mowa w art. 6 ust. 4 lit. b) lub c).

2. Deklaracja zgodności UE ma wzorcowy układ określony w załączniku IV do niniejszej dyrektywy, zawiera elementy określone w odpowiednich modułach opisanych w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE, a także w załączniku V do niniejszej dyrektywy oraz jest systematycznie aktualizowana. Jest tłumaczona na język lub języki wymagane przez państwo członkowskie, w którym wyrób jest udostępniany na rynku lub oddawany do użytku.

3. Sporządzając deklarację zgodności UE, producent, prywatny importer lub osoba adaptująca silnik, o której mowa w art. 6 ust. 4 lit. b) i c), przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność wyrobu.

4. Deklaracja zgodności UE, o której mowa w ust. 3, jest dołączona do następujących wyrobów, w momencie gdy są one udostępniane na rynku lub oddawane do użytku:

- a) jednostki pływające;
- b) elementów składowych, gdy są wprowadzane do obrotu oddzielnie;
- c) silników napędowych.

5. Deklaracja producenta lub importera określona w załączniku III w odniesieniu do częściowo ukończonych jednostek pływających zawiera elementy określone w tym załączniku i jest dołączona do częściowo ukończonych jednostek pływających. Jest tłumaczona na język lub języki wymagane przez państwo członkowskie, w którym wyrób jest udostępniany na rynku.

Artykuł 16

Ogólne zasady dotyczące oznakowania CE

Oznakowanie CE podlega ogólnym zasadom określonym w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

Artykuł 17

Wyroby objęte oznakowaniem CE

1. Następujące wyroby udostępniane na rynku lub oddawane do użytku są objęte oznakowaniem CE:

- a) jednostki pływające;
- b) elementy składowe;
- c) silniki napędowe.

2. Państwa członkowskie domniemają, że wyroby, o których mowa w ust. 1, opatrzone oznakowaniem CE, są zgodne z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 18

Reguły i warunki umieszczania oznakowania CE

1. Oznakowanie CE umieszcza się na wyrobach, o których mowa w art. 17 ust. 1, tak by było widoczne, czytelne i trwałe. W przypadku elementów składowych, gdy takie umieszczenie oznakowania nie jest możliwe lub gdy nie jest uzasadnione z uwagi na wielkość lub charakter wyrobu, oznakowanie umieszcza się na opakowaniu oraz na dołączonych dokumentach. W przypadku jednostki pływającej oznakowanie CE jest umieszczane na tabliczce znamionowej umocowanej oddzielnie od numeru identyfikacyjnego jednostki pływającej. W przypadku silnika napędowego oznakowanie CE jest umieszczane na silniku.

2. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu lub przed oddaniem go do użytku. Za oznakowaniem CE i numerem identyfikacyjnym, o którym mowa w ust. 3, można umieścić piktogram lub innego rodzaju znak wskazujący na szczególne zagrożenie lub zastosowanie.

3. Za oznakowaniem CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, w przypadku gdy jednostka taka jest zaangażowana na etapie kontroli produkcji lub w ocenie konstrukcyjnej.

Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej umieszcza sama jednostka lub, według jej wskazówek, producent lub jego upoważniony przedstawiciel lub też osoba, o której mowa w art. 19 ust. 2, 3 lub 4.

ROZDZIAŁ IV

OCENA ZGODNOŚCI

Artykuł 19

Obowiązujące procedury oceny zgodności

1. Przed wprowadzeniem do obrotu wyrobów, o których mowa w art. 2 ust. 1, producent stosuje procedury określone w modułach, o których mowa w art. 20, 21 i 22.

2. Prywatni importerzy stosują procedurę, o której mowa w art. 23, przed oddaniem do użytku wyrobu, o którym mowa w art. 2 ust. 1, jeżeli producent nie przeprowadził oceny zgodności dla danego wyrobu.

3. Osoba wprowadzająca do obrotu lub oddająca do użytku silnik napędowy lub jednostkę pływającą po ich gruntownej modyfikacji lub przeróbce lub osoba zmieniająca planowane przeznaczenie jednostki pływającej nieobjętej niniejszą dyrektywą w taki sposób, że zostaje ona objęta zakresem jej stosowania, stosuje procedurę, o której mowa w art. 23, przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu lub oddaniem go do użytku.

4. Osoba wprowadzająca do obrotu jednostkę pływającą zbudowaną na własny użytek przed upływem okresu 5 lat, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) ppkt (vii), przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu stosuje procedurę, o której mowa w art. 23.

Artykuł 20

Projekt i budowa

1. W odniesieniu do projektu i budowy rekreacyjnych jednostek pływających zastosowanie mają następujące procedury określone w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE:

a) w przypadku kategorii projektowych A i B, o których mowa w załączniku I część A pkt 1:

(i) w odniesieniu do rekreacyjnych jednostek pływających o długości kadłuba od 2,5 m do poniżej 12 m – jeden z następujących modułów:

- moduł A1 (wewnętrzna kontrola produkcji oraz badanie wyrobów pod nadzorem),
 - moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F,
 - moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową),
 - moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);
- (ii) w odniesieniu do rekreacyjnych jednostek pływających o długości kadłuba od 12 m do 24 m – jeden z następujących modułów:
- moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F,
 - moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową),
 - moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);
- b) w przypadku kategorii projektowej C, o której mowa w załączniku I część A pkt 1:
- (i) w odniesieniu do rekreacyjnych jednostek pływających o długości kadłuba od 2,5 m do poniżej 12 m – jeden z następujących modułów:
- w przypadku zgodności z normami zharmonizowanymi odnoszącymi się do załącznika I część A pkt 3.2 i 3.3: moduł A (wewnętrzna kontrola produkcji), moduł A1 (wewnętrzna kontrola produkcji oraz badanie wyrobów pod nadzorem), moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F, moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową) lub moduł H (zgodność w oparciu o pełne zapewnienie jakości);
 - w przypadku braku zgodności z normami zharmonizowanymi odnoszącymi się do załącznika I część A pkt 3.2 i 3.3: moduł A1 (wewnętrzna kontrola produkcji oraz badanie wyrobów pod nadzorem), moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F, moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową) lub moduł H (zgodność w oparciu o pełne zapewnienie jakości);
- (ii) w odniesieniu do rekreacyjnych jednostek pływających o długości kadłuba od 12 m do 24 m – jeden z następujących modułów:
- moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F,
- moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową),
 - moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);
- c) w przypadku kategorii projektowej D, o której mowa w załączniku I część A pkt 1:
- w odniesieniu do rekreacyjnych jednostek pływających o długości kadłuba od 2,5 m do 24 m – jeden z następujących modułów:
- moduł A (wewnętrzna kontrola produkcji),
 - moduł A1 (wewnętrzna kontrola produkcji oraz badanie wyrobów pod nadzorem),
 - moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F,
 - moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową),
 - moduł H (zgodność w oparciu o pełne zapewnienie jakości).
2. W odniesieniu do projektu i budowy skuterów wodnych zastosowanie ma jedna z następujących procedur określonych w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE:
- a) moduł A (wewnętrzna kontrola produkcji);
 - b) moduł A1 (wewnętrzna kontrola produkcji oraz badanie wyrobów pod nadzorem);
 - c) moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F;
 - d) moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową);
 - e) moduł H (zgodność w oparciu o pełne zapewnienie jakości).
3. W odniesieniu do projektu i budowy elementów składowych zastosowanie ma jedna z następujących procedur określonych w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE:
- a) moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F;
 - b) moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową);
 - c) moduł H (zgodność w oparciu o pełne zapewnienie jakości).

Artykuł 21**Emisje spalin**

W odniesieniu do emisji spalin, w przypadku wyrobów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. d) i e), producent silnika stosuje następujące procedury określone w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE:

a) w przypadku gdy badania są prowadzone z zastosowaniem normy zharmonizowanej, jeden z następujących modułów:

(i) moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F;

(ii) moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową);

(iii) moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);

b) w przypadku gdy badania są prowadzone bez zastosowania normy zharmonizowanej, jeden z następujących modułów:

(i) moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C1;

(ii) moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową).

Artykuł 22**Emisje hałasu**

1. W odniesieniu do emisji hałasu dla rekreacyjnych jednostek pływających z silnikiem napędowym z przekładnią typu „Z” bez zintegrowanego układu wydechowego lub stacjonarnego silnika napędowego oraz dla rekreacyjnych jednostek pływających z silnikiem napędowym z przekładnią typu „Z” bez zintegrowanego układu wydechowego lub ze stacjonarnym silnikiem napędowym, które podlegają gruntownym przeróbkom jednostki pływającej, a następnie są wprowadzane do obrotu w ciągu pięciu lat od momentu przeróbki, producent stosuje następujące procedury określone w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE:

a) w przypadku gdy badania są prowadzone z zastosowaniem normy zharmonizowanej dotyczącej pomiaru hałasu, jeden z następujących modułów:

(i) moduł A1 (wewnętrzna kontrola produkcji oraz badanie wyrobów pod nadzorem);

(ii) moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową);

(iii) moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);

b) w przypadku gdy badania są prowadzone bez stosowania normy zharmonizowanej dotyczącej pomiaru hałasu, moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową);

c) w przypadku gdy do oceny stosowana jest metoda oparta na liczbie Froude'a i stosunku mocy do wyporności, jeden z następujących modułów:

(i) moduł A (wewnętrzna kontrola produkcji);

(ii) moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową);

(iii) moduł H (zgodność w oparciu o pełne zapewnienie jakości).

2. W odniesieniu do emisji hałasu dla skuterów wodnych oraz przyczepnych silników napędowych i silników napędowych z przekładnią typu „Z” ze zintegrowanym układem wydechowym przeznaczonych do zainstalowania na rekreacyjnej jednostce pływającej, producent skutera wodnego lub silnika stosuje następujące procedury określone w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE:

a) w przypadku gdy badania są prowadzone z zastosowaniem normy zharmonizowanej dotyczącej pomiaru hałasu, jeden z następujących modułów:

(i) moduł A1 (wewnętrzna kontrola produkcji oraz badanie wyrobów pod nadzorem);

(ii) moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową);

(iii) moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);

b) w przypadku gdy badania są prowadzone bez zastosowania normy zharmonizowanej dotyczącej pomiaru hałasu, moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową).

Artykuł 23**Ocena pokonstrukcyjna**

Ocenę pokonstrukcyjną, o której mowa w art. 19 ust. 2, 3 i 4, przeprowadza się zgodnie z załącznikiem V.

Artykuł 24**Dodatkowe wymagania**

1. W przypadku zastosowania modułu B z załącznika II do decyzji nr 768/2008/WE badanie typu UE zostaje przeprowadzone w sposób określony w pkt 2 tiret drugie tego modułu.

Typ produkcji, o którym mowa w module B, może obejmować kilka wersji wyrobu z zastrzeżeniem, że:

a) różnice między poszczególnymi wersjami nie wpływają na poziom bezpieczeństwa i inne wymagania dotyczące działania wyrobu; oraz

b) odniesienie do wersji wyrobu znajduje się w odnośnym certyfikacie o badaniu typu UE, w razie potrzeby – w formie zmian w oryginalnym certyfikacie.

2. W przypadku zastosowania modułu A1 z załącznika II do decyzji nr 768/2008/WE kontrole wyrobów są prowadzone na jednej lub kilku jednostkach pływających reprezentujących produkcję producenta i zastosowanie mają dodatkowe wymagania określone w załączniku VI do niniejszej dyrektywy.

3. Możliwość wykorzystania akredytowanych jednostek własnych, o których mowa w module A1 i C1 załącznika II do decyzji nr 768/2008/WE, nie ma zastosowania.

4. W przypadku zastosowania modułu F z załącznika II do decyzji nr 768/2008/WE procedura opisana w załączniku VII do niniejszej dyrektywy ma zastosowanie do oceny zgodności z wymaganiami dotyczącymi emisji spalin.

5. W przypadku zastosowania modułu C z załącznika II do decyzji nr 768/2008/WE, w odniesieniu do oceny zgodności z wymaganiami niniejszej dyrektywy dotyczącymi emisji spalin i jeżeli producent nie pracuje w ramach odpowiedniego systemu jakości opisanego w module H z załącznika II do decyzji nr 768/2008/WE, wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza kontrole wyrobu lub zleca ich przeprowadzenie w losowych odstępach czasu określonych przez tę jednostkę w celu sprawdzenia jakości wewnętrznych kontroli wyrobu. Jeżeli poziom jakości okaże się niezadawalający lub jeżeli niezbędne wydaje się sprawdzenie wiarygodności danych przedstawionych przez producenta, stosuje się procedurę określoną w załączniku VIII do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 25

Dokumentacja techniczna

1. Dokumentacja techniczna, o której mowa w art. 7 ust. 2, zawiera wszystkie istotne dane i informacje dotyczące środków zastosowanych przez producenta, aby zapewnić zgodność wyrobu z wymaganiami określonymi w art. 4 ust. 1 i w załączniku I. W szczególności zawiera odpowiednie dokumenty wymienione w załączniku IX.

2. Dokumentacja techniczna musi umożliwiać właściwe zrozumienie projektu, budowy, działania i oceny zgodności.

ROZDZIAŁ V

NOTYFIKOWANIE JEDNOSTEK OCENIAJĄCYCH ZGODNOŚĆ

Artykuł 26

Notyfikacja

Państwa członkowskie notyfikują Komisji i pozostałym państwom członkowskim jednostki uprawnione do przeprowadzania oceny zgodności w charakterze stron trzecich na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 27

Organy notyfikujące

1. Państwa członkowskie wyznaczają organ notyfikujący, który odpowiada za opracowanie i stosowanie procedur koniecznych do oceny i notyfikowania jednostek oceniających zgodność do celów niniejszej dyrektywy oraz za monitorowanie jednostek notyfikowanych, w tym w zakresie zgodności z przepisami art. 32.

2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że ocena i monitorowanie, o których mowa w ust. 1, będą przeprowadzane przez krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i zgodnie z nim.

3. W przypadku gdy organ notyfikujący zleca lub w inny sposób powierza ocenę, notyfikację lub monitorowanie, o których mowa w ust. 1, jednostce, która nie jest instytucją rządową, jednostka ta musi posiadać status osoby prawnej oraz spełniać stosowane odpowiednio wymagania określone w art. 28. Ponadto jednostka ta jest przygotowana na pokrycie zobowiązań wynikających z działalności, którą prowadzi.

4. Organ notyfikujący ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez jednostkę, o której mowa w ust. 3.

Artykuł 28

Wymagania dotyczące organów notyfikujących

1. Organ notyfikujący jest ustanawiany w sposób nieprowadzący do konfliktu interesów z jednostkami oceniającymi zgodność.

2. Sposób organizacji i funkcjonowania organu notyfikującego zapewnia neutralność i bezstronność jego działalności.

3. Organ notyfikujący jest zorganizowany w taki sposób, aby każda decyzja dotycząca notyfikowania jednostki oceniającej zgodność była podejmowana przez kompetentne osoby spoza grona osób przeprowadzających ocenę.

4. Organ notyfikujący nie oferuje ani nie realizuje zadań wykonywanych przez jednostki oceniające zgodność ani usług doradczych na zasadach komercyjnych lub konkurencyjnych.

5. Organ notyfikujący zapewnia poufność otrzymywanych informacji.

6. Organ notyfikujący dysponuje odpowiednią liczbą pracowników mających kompetencje do właściwego wykonywania swoich zadań.

Artykuł 29

Obowiązki organów notyfikujących w zakresie informowania

Państwa członkowskie informują Komisję o swoich procedurach oceny i notyfikowania jednostek oceniających zgodność oraz monitorowania jednostek notyfikowanych, a także o wszelkich zmianach w tym zakresie.

Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.

Artykuł 30

Wymagania dotyczące jednostek notyfikowanych

1. Do celów notyfikacji zgodnie z niniejszą dyrektywą jednostka oceniająca zgodność musi spełniać wymagania określone w ust. 2–11.

2. Jednostka oceniająca zgodność jest ustanawiana zgodnie z prawem krajowym i posiada osobowość prawną.

3. Jednostka oceniająca zgodność jest stroną trzecią, niezależną od organizacji lub wyrobu, które ocenia.

Jednostkę należąca do stowarzyszenia przedsiębiorców lub zrzeszenia zawodowego reprezentującego przedsiębiorstwa zajmujące się projektowaniem, produkcją, dostarczaniem, montowaniem, użytkowaniem lub konserwacją wyrobów, które ocenia, można uważać za taką jednostkę, pod warunkiem że wykazano jej niezależność i brak jakiegokolwiek konfliktu interesów.

4. Jednostka oceniająca zgodność, jej ściśle kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami, instalatorami, nabywcami, właścicielami, użytkownikami ani konserwatorami wyrobów, które oceniają, ani przedstawicielami wymienionych stron. Nie wyklucza to użytkowania ocenianych wyrobów, które są niezbędne do prowadzenia działalności jednostki oceniającej zgodność, lub użytkowania tych wyrobów do celów osobistych.

Jednostki oceniające zgodność, jej ściśle kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie angażują się bezpośrednio w projektowanie lub produkcję, wprowadzanie do obrotu, instalację, użytkowanie lub konserwację tych wyrobów ani nie reprezentują stron zaangażowanych w taką działalność. Nie angażują się w żadną działalność, która może zagrozić niezależności ich osądów lub uczciwości w odniesieniu do działalności w zakresie oceny zgodności, w związku z którą zostali notyfikowani. Dotyczy to w szczególności usług doradczych.

Jednostki oceniające zgodność zapewniają, by działalność ich spółek zależnych lub podwykonawców nie wpływała na poufność, obiektywność lub bezstronność ich działalności w zakresie oceny zgodności.

5. Jednostki oceniające zgodność i ich pracownicy prowadzą działalność w zakresie oceny zgodności, wykazując najwyższy stopień uczciwości zawodowej i wymaganej kompetencji technicznej w określonej dziedzinie, oraz nie podlegają żadnym naciskom czy perswazjom, zwłaszcza finansowym, mogącym wpływać na ich osąd lub wyniki ich działalności w zakresie oceny zgodności, szczególnie ze strony osób lub grup osób zainteresowanych wynikami tych zadań.

6. Jednostka oceniająca zgodność jest zdolna do realizacji zadań związanych z oceną zgodności, przydzielonych jej na mocy przepisów art. 19–24 i w odniesieniu do których została notyfikowana, niezależnie od tego, czy dana jednostka oceniająca zgodność wykonuje wspomniane zadania samodzielnie, czy są one realizowane w jej imieniu i na jej odpowiedzialność.

Przez cały czas i w odniesieniu do każdej procedury oceny zgodności oraz każdego rodzaju lub każdej kategorii wyrobów będących przedmiotem notyfikacji dana jednostka oceniająca zgodność dysponuje niezbędnymi:

a) pracownikami mającymi wiedzę techniczną oraz wystarczające i odpowiednie doświadczenie do realizacji zadań związanych z oceną zgodności;

b) opisami procedur, zgodnie z którymi przeprowadza się ocenę zgodności, w celu zagwarantowania przejrzystości i możliwości powtarzania tych procedur.

Jednostka ta prowadzi odpowiednią politykę i dysponuje stosownymi procedurami, dzięki którym możliwe jest rozróżnienie zadań wykonywanych w roli jednostki notyfikowanej i innej działalności;

c) procedurami służącymi prowadzeniu działalności, uwzględniającymi wielkość przedsiębiorstwa, sektora, w którym prowadzi działalność, jego strukturę, stopień złożoności technologii wytwarzania danego wyrobu oraz masowy lub seryjny charakter procesu produkcyjnego.

Jednostka ta dysponuje środkami niezbędnymi do odpowiedniego wykonywania zadań technicznych i administracyjnych związanych z działalnością w zakresie oceny zgodności i ma dostęp do wszelkich niezbędnych urządzeń lub obiektów.

7. Pracownicy odpowiedzialni za prowadzenie działalności w zakresie oceny zgodności posiadają:

a) gruntowne wykształcenie techniczne i zawodowe, obejmujące całą działalność w zakresie oceny zgodności, w odniesieniu do której jednostka oceniająca zgodność została notyfikowana;

- b) dostateczną znajomość wymagań dotyczących ocen, które przeprowadzają, oraz odpowiednie uprawnienia do przeprowadzania takich ocen;
- c) odpowiednią znajomość i rozumienie zasadniczych wymagań, mających zastosowanie norm zharmonizowanych oraz właściwych przepisów unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego i właściwych przepisów krajowych;
- d) umiejętność sporządzania certyfikatów, protokołów i sprawozdań dokumentujących przeprowadzenie ocen.

8. Gwarantuje się bezstronność jednostek oceniających zgodność, ich ścisłego kierownictwa i pracowników przeprowadzających ocenę.

Wynagrodzenie ścisłego kierownictwa jednostki oceniającej zgodność oraz jej pracowników przeprowadzających oceny nie zależy od liczby przeprowadzonych ocen ani od wyników tych ocen.

9. Jednostki oceniające zgodność zawierają umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, chyba że na mocy prawa krajowego odpowiedzialność spoczywa na państwie członkowskim lub za ocenę zgodności bezpośrednio odpowiada samo państwo członkowskie.

10. Pracownicy jednostki oceniającej zgodność dochowują tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji, które uzyskują w trakcie wykonywania swoich zadań zgodnie z art. 19–24 lub z przepisami prawa krajowego w danym zakresie, z wyjątkiem dochowania tajemnicy wobec właściwych organów państwa członkowskiego, w którym prowadzona jest jego działalność. Prawo własności podlega ochronie.

11. Jednostki oceniające zgodność biorą udział w stosownej działalności normalizacyjnej i w działalności grupy koordynującej jednostki notyfikowanej powołanej na podstawie art. 42 lub zapewniają informowanie o takiej działalności swoich pracowników przeprowadzających oceny, natomiast decyzje administracyjne i dokumenty opracowane w wyniku prac tej grupy stosują one na zasadzie ogólnych wytycznych.

Artykuł 31

Domniemanie zgodności

W przypadku gdy jednostka oceniająca zgodność wykaże, że spełnia kryteria ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych lub ich częściach, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, to domniemywa się, że jednostka ta spełnia wymagania określone w art. 30 w stopniu, w jakim obowiązujące zharmonizowane normy obejmują te wymagania.

Artykuł 32

Spółki zależne jednostek notyfikowanych i zlecenie podwykonawstwa przez jednostki notyfikowane

1. W przypadku gdy jednostka notyfikowana podzleca określone zadania związane z oceną zgodności lub korzysta z usług

spółki zależnej, zapewnia spełnienie wymagań określonych w art. 30 przez podwykonawcę lub spółkę zależną oraz odpowiednio informuje organ notyfikujący.

2. Jednostki notyfikowane ponoszą pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podwykonawców lub spółki zależne, niezależnie od tego, gdzie mają one swoją siedzibę.

3. Działalność może być podzlecana lub wykonywana przez spółkę zależną wyłącznie za zgodą klienta.

4. Jednostki notyfikowane przechowują do dyspozycji organu notyfikującego odpowiednie dokumenty dotyczące oceny kwalifikacji podwykonawcy lub spółki zależnej oraz prac wykonywanych przez nich na mocy art. 19–24.

Artykuł 33

Wniosek o notyfikację

1. Jednostka oceniająca zgodność przedkłada wniosek o notyfikację organowi notyfikującemu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się opis działalności związanej z oceną zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności oraz wyrobu lub wyrobów, w odniesieniu do których dana jednostka uważa się za właściwą, jak również certyfikat akredytacji, jeżeli taki istnieje, wydany przez krajową jednostkę akredytującą, potwierdzający, że dana jednostka oceniająca zgodność spełnia wymagania ustanowione w art. 30.

3. W przypadku gdy dana jednostka oceniająca zgodność nie może dostarczyć certyfikatu akredytacji, przedkłada organowi notyfikującemu całą dokumentację dowodową niezbędną do sprawdzenia, uznania i regularnego monitorowania jej zgodności z wymaganiami ustanowionymi w art. 30.

Artykuł 34

Procedura notyfikacji

1. Organy notyfikujące mogą notyfikować wyłącznie jednostki oceniające zgodność, które spełniają wymagania ustanowione w art. 30.

2. Organy notyfikujące powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie przy użyciu elektronicznego narzędzia do notyfikacji opracowanego i zarządzanego przez Komisję.

3. Notyfikacja obejmuje wszystkie szczegółowe informacje dotyczące działalności związanej z oceną zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności, odnośnego wyrobu lub wyrobów oraz stosownego poświadczenia kompetencji.

4. W przypadku gdy podstawy notyfikacji nie stanowi certyfikat akredytacji, o którym mowa w art. 33 ust. 2, organ notyfikujący przedkłada Komisji i pozostałym państwom członkowskim dokumenty potwierdzające kompetencje jednostek oceniających zgodność oraz wdrożone rozwiązania mające zapewnić systematyczne monitorowanie tej jednostki i dalsze spełnianie przez nią wymagań określonych w art. 30.

5. Dany organ może prowadzić działalność jednostki notyfikowanej wyłącznie pod warunkiem, że Komisja lub pozostałe państwa członkowskie nie zgłosiły zastrzeżeń w terminie dwóch tygodni od notyfikacji, w przypadku korzystania z certyfikatu akredytacji, lub w terminie dwóch miesięcy od notyfikacji, w przypadku niekorzystania z akredytacji.

Wyłącznie taką jednostkę uznaje się za jednostkę notyfikowaną do celów niniejszej dyrektywy.

6. Komisja i pozostałe państwa członkowskie są powiadamiane o wszelkich późniejszych odpowiednich zmianach w notyfikacji.

Artykuł 35

Numery identyfikacyjne i wykazy jednostek notyfikowanych

1. Komisja przydziela każdej jednostce notyfikowanej numer identyfikacyjny.

Przydziela tylko jeden taki numer, nawet gdy dana jednostka jest notyfikowana na mocy różnych aktów prawnych Unii.

Państwa członkowskie dodatkowo przydzielają kod identyfikacyjny jednostce notyfikowanej, która została upoważniona przez organ notyfikujący do przeprowadzania pokonstrukcyjnych ocen zgodności.

2. Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz jednostek notyfikowanych na mocy niniejszej dyrektywy, włącznie z numerami i, w stosownych przypadkach, kodami identyfikacyjnymi, które im przydzielono, oraz informacją na temat działalności będącej przedmiotem notyfikacji.

Komisja zapewnia stałą aktualizację tego wykazu.

Artykuł 36

Zmiany w notyfikacji

1. W przypadku gdy organ notyfikujący stwierdza lub otrzymuje informację, że jednostka notyfikowana przestała spełniać wymagania określone w art. 30 lub nie wypełnia swoich obowiązków, organ notyfikujący ogranicza, zawiesza lub wycofuje notyfikację, stosownie do przypadku oraz w zależności od wagi niespełnienia tych wymagań lub niewypełnienia tych obowiązków. Niezwłocznie informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

2. W razie ograniczenia, zawieszenia lub wycofania notyfikacji lub w przypadku zaprzestania działalności przez jednostkę notyfikowaną, notyfikujące państwo członkowskie podejmuje odpowiednie kroki, aby zapewnić przetwarzanie dokumentacji tej jednostki przez inną jednostkę notyfikowaną lub dostępność tej dokumentacji dla odpowiedzialnych organów notyfikujących i organów nadzoru rynku na ich żądanie.

Artykuł 37

Kwestionowanie kompetencji jednostek notyfikowanych

1. Komisja bada wszystkie przypadki, w których ma wątpliwości lub otrzymuje informację o wątpliwościach co do kompetencji jednostki notyfikowanej lub dalszego wywiązywania się przez jednostkę notyfikowaną z nałożonych na nią obowiązków i zachowania zgodności z wymaganiami.

2. Na wniosek Komisji notyfikujące państwo członkowskie udziela jej wszelkich informacji dotyczących podstawy notyfikacji lub utrzymania kompetencji danej jednostki.

3. Komisja zapewnia poufność przetwarzania wszystkich danych szczególnie chronionych uzyskanych w trakcie dochodzenia.

4. W przypadku gdy Komisja stwierdza, że jednostka notyfikowana nie spełnia wymagań notyfikacji lub przestała je spełniać, przyjmuje akt wykonawczy, w którym zwraca się do notyfikującego państwa członkowskiego o podjęcie koniecznych środków naprawczych, włącznie z wycofaniem notyfikacji w stosownych przypadkach.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.

Artykuł 38

Obowiązki jednostek notyfikowanych dotyczące ich działalności

1. Jednostki notyfikowane przeprowadzają oceny zgodności według procedur oceny zgodności określonych w art. 19–24.

2. Oceny zgodności dokonuje się z zachowaniem odpowiednich proporcji, unikając przy tym zbędnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych i prywatnych importerów. Jednostki oceniające zgodność wykonują swoje zadania, uwzględniając wielkość przedsiębiorstwa, sektor, w którym prowadzi ono działalność, jego strukturę, stopień złożoności technologii danego wyrobu oraz masowy lub seryjny charakter procesu produkcyjnego.

Przestrzega się przy tym jednak stopnia rygorystyki i poziomu ochrony wymaganych dla zgodności wyrobu z niniejszą dyrektywą.

3. W przypadku gdy jednostka notyfikowana stwierdza, że producent lub prywatny importer nie spełnił wymagań określonych w art. 4 ust. 1 i w załączniku I lub w odpowiednich normach zharmonizowanych, zobowiązuje ona producenta lub prywatnego importera do podjęcia stosownych działań naprawczych i nie wydaje certyfikatu zgodności.

4. W przypadku gdy w trakcie monitorowania zgodności po wydaniu certyfikatu jednostka notyfikowana stwierdza, że wyrób przestał spełniać wymagania, zobowiązuje ona producenta do podjęcia stosownych działań naprawczych, a w razie potrzeby zawiesza lub cofa wydany certyfikat.

5. W przypadku gdy działania naprawcze nie zostają podjęte lub nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana odpowiednio ogranicza, zawiesza lub cofa wszelkie certyfikaty.

Artykuł 39

Procedura odwoławcza

Państwa członkowskie zapewniają dostęp do procedury odwoławczej od decyzji jednostek notyfikowanych.

Artykuł 40

Obowiązki jednostek notyfikowanych w zakresie udzielania informacji

1. Jednostki notyfikowane informują organ notyfikujący o:
 - a) odmowie, ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu certyfikatu;
 - b) wszelkich okolicznościach, które mogą mieć wpływ na zakres i warunki notyfikacji;
 - c) każdym przypadku żądania informacji, które wpłynęło od organów nadzoru rynku, na temat działalności w zakresie oceny zgodności;
 - d) na żądanie, działalności w zakresie oceny zgodności prowadzonej w ramach ich notyfikacji oraz innej prowadzonej działalności, w tym działalności transgranicznej i zlecanym podwykonawstwie.
2. Jednostki notyfikowane przekazują pozostałym jednostkom notyfikowanym na mocy niniejszej dyrektywy prowadzącym podobną działalność w zakresie oceny zgodności i zajmującym się tymi samymi wyrobami odpowiednie informacje na temat kwestii związanych z negatywnymi, a na żądanie – także pozytywnymi, wynikami oceny zgodności.

Artykuł 41

Wymiana doświadczeń

Komisja zapewnia organizację wymiany doświadczeń między krajowymi organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za politykę notyfikowania.

Artykuł 42

Koordinacja działań jednostek notyfikowanych

Komisja zapewnia wprowadzenie i właściwą realizację koordynacji i współpracy jednostek notyfikowanych na mocy niniejszej dyrektywy, w formie sektorowej grupy lub grup jednostek notyfikowanych.

Państwa członkowskie zapewniają uczestnictwo notyfikowanych przez nie jednostek w pracach tej grupy lub grup bezpośrednio lub za pośrednictwem wyznaczonych przedstawicieli.

ROZDZIAŁ VI

NADZÓR RYNKU UNIJNEGO, KONTROLA WPROWADZANIA WYROBÓW DO OBROTU W UNII I PROCEDURY OCHRONNE

Artykuł 43

Nadzór rynku unijnego i kontrola wprowadzania wyrobów do obrotu w Unii

Art. 15 ust. 3 i art. 16–29 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 mają zastosowanie do wyrobów objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 44

Procedura stosowana na poziomie krajowym w przypadku wyrobów stwarzających zagrożenie

1. W przypadku gdy organy nadzoru rynku jednego państwa członkowskiego mają wystarczające powody, by sądzić, że dany wyrób objęty niniejszą dyrektywą stwarza zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób, mienia lub środowiska, dokonują one oceny tego wyrobu pod kątem spełnienia odpowiednich wymagań określonych w niniejszej dyrektywie. Odpowiednie podmioty gospodarcze lub prywatny importer współpracują w razie konieczności z organami nadzoru rynku.

W przypadku podmiotu gospodarczego, gdy w trakcie tej oceny organy nadzoru rynku stwierdzą, że dany wyrób nie spełnia wymagań określonych w niniejszej dyrektywie, żądają niezwłocznie od danego podmiotu gospodarczego podjęcia odpowiednich działań naprawczych w celu zapewnienia zgodności wyrobu z tymi wymaganiami, wycofania wyrobu z obrotu lub odzyskania wyrobu w wyznaczonym przez siebie rozsądnym terminie, stosownym do charakteru zagrożenia.

W przypadku prywatnego importera, gdy w trakcie tej oceny organy nadzoru rynku stwierdzą, że dany wyrób nie spełnia wymagań określonych w niniejszej dyrektywie, prywatny importer jest bezzwłocznie informowany o odpowiednich działaniach naprawczych, które należy podjąć w celu zapewnienia zgodności wyrobu z tymi wymaganiami, zawieszenia oddania wyrobu do użytku lub zawieszenia używania wyrobu, stosownie do charakteru zagrożenia.

Organy nadzoru rynku informują o tym właściwą jednostkę notyfikowaną.

Do środków, o których mowa w akapitach drugim i trzecim niniejszego ustępu, ma zastosowanie art. 21 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

2. W przypadku gdy organy nadzoru rynku uznają, że niezgodność nie ogranicza się do terytorium ich państwa, informują Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o wynikach oceny oraz działaniach, których podjęcia zażądały od danego podmiotu gospodarczego.

3. Podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie właściwych działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich wyrobów, których to dotyczy, a które ten podmiot udostępnił na rynku w całej Unii.

Prywatny importer zapewnia podjęcie właściwych działań naprawczych w odniesieniu do wyrobu, który przywiózł do Unii na własny użytek.

4. W przypadku gdy dany podmiot gospodarczy nie podejmie odpowiednich działań naprawczych w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, organy nadzoru rynku podejmują wszelkie odpowiednie środki tymczasowe w celu zakazania lub ograniczenia udostępniania wyrobu na rynku krajowym, wycofania wyrobu z obrotu lub odzyskania go.

W przypadku gdy prywatny importer nie podejmie odpowiednich działań naprawczych, organy nadzoru rynku podejmują wszelkie odpowiednie środki tymczasowe w celu zakazania oddania wyrobu do użytku lub zakazania lub ograniczenia użytkowania wyrobu na ich terytorium.

Organy nadzoru rynku niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o tych środkach.

5. Informacje, o których mowa w ust. 4, obejmują wszelkie dostępne szczegóły, w szczególności dane niezbędne do identyfikacji wyrobu niezgodnego z wymaganiami, informacje na temat pochodzenia wyrobu, charakteru domniemanej niezgodności i zagrożenia stwarzanego przez wyrób, rodzaju i okresu obowiązywania przyjętych środków krajowych, a także stanowisko przedstawione przez odnośny podmiot gospodarczy lub prywatnego importera. Organy nadzoru rynku wskazują w szczególności, czy niezgodność wynika z:

- a) niespełnienia przez wyrób wymagań związanych ze zdrowiem lub bezpieczeństwem osób, ochroną mienia lub środowiska określonych w niniejszej dyrektywie; czy z
- b) uchybień w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 14, uzasadniających domniemanie zgodności.

6. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie, które wszczęło procedurę zgodnie z niniejszym artykułem, niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszystkich przyjętych środkach i przekazują wszelkie dodatkowe informacje dotyczące niezgodności danego wyrobu, którymi dysponują, a w przypadku sprzeciwu wobec notyfikowanego środka krajowego przedstawiają swoje zastrzeżenia.

7. W przypadku gdy w terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 4, żadne państwo członkowskie ani Komisja nie zgłosiły sprzeciwu wobec środka tymczasowego podjętego przez państwo członkowskie, środek ten uznaje się za uzasadniony.

8. Państwa członkowskie zapewniają niezwłoczne przyjęcie właściwych środków ograniczających w odniesieniu do danego wyrobu, takich jak wycofanie wyrobu z obrotu.

Artykuł 45

Unijna procedura ochronna

1. W przypadku gdy po zakończeniu procedury określonej w art. 44 ust. 3 i 4 zgłaszane są zastrzeżenia wobec środka podjętego przez państwo członkowskie lub w przypadku gdy Komisja stwierdza sprzeczność krajowego środka z prawodawstwem unijnym, Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i danym podmiotem gospodarczym lub danymi podmiotami gospodarczymi lub prywatnym importerem oraz ocenia ten środek krajowy. Na podstawie wyników tej oceny Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający, czy dany środek krajowy jest uzasadniony.

Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich i niezwłocznie informuje o niej państwa członkowskie i dany podmiot gospodarczy lub podmioty gospodarcze lub prywatnego importera.

2. Jeżeli środek krajowy zostaje uznany za uzasadniony, wszystkie państwa członkowskie podejmują środki konieczne, aby zapewnić wycofanie z ich rynku wyrobu, który nie spełnia wymagań, i informują o nich Komisję. Jeżeli środek krajowy zostaje uznany za nieuzasadniony, dane państwo członkowskie wycofuje ten środek.

3. W razie uznania środka krajowego za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność danego wyrobu z wymaganiami wynika z uchybień w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 44 ust. 5 lit. b) niniejszej dyrektywy, Komisja stosuje procedurę określoną w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.

Artykuł 46

Niezgodność pod względem formalnym

1. Nie naruszając postanowień art. 44, w przypadku gdy państwo członkowskie dokonuje jednego z poniższych ustaleń, zobowiązuje właściwy podmiot gospodarczy lub prywatnego importera do usunięcia występującej niezgodności:

- a) oznakowanie CE zostało umieszczone z naruszeniem art. 16, 17 lub 18;
- b) oznaczenie CE, o którym mowa w art. 17, nie zostało umieszczone;
- c) nie sporządzono deklaracji zgodności UE lub deklaracji, o której mowa w załączniku III;
- d) nie sporządzono w prawidłowy sposób deklaracji zgodności UE lub deklaracji, o której mowa w załączniku III;
- e) dokumentacja techniczna jest niedostępna lub niekompletna;
- f) informacje określone w art. 7 ust. 6 lub art. 9 ust. 3 są niedostępne, fałszywe lub niekompletne;
- g) jakiegokolwiek inne wymaganie administracyjne przewidziane w art. 7 lub 9 nie jest spełnione.

2. W przypadku gdy niezgodność z wymaganiami, o której mowa w ust. 1, nie zostanie usunięta, dane państwo członkowskie jest zobowiązane wprowadzić wszelkie odpowiednie środki w celu ograniczenia lub zakazania udostępniania wyrobu na rynku lub zapewnić jego odzyskanie lub wycofanie z obrotu lub – w przypadku wyrobu przywiezionego przez prywatnego importera na jego własny użytek – zakazanie lub ograniczenie takiego użytkowania.

ROZDZIAŁ VII

AKTY DELEGOWANE I WYKONAWCZE

Artykuł 47

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 48 w celu zmiany następujących elementów:

- a) w celu uwzględnienia postępu wiedzy technicznej i nowych dowodów naukowych:
 - (i) załącznika I pkt 2.3, 2.4 i 2.5, a także część B sekcja 3 oraz część C sekcja 3;

(ii) załączników VII i IX; oraz

- b) załącznika V w celu uwzględnienia postępu wiedzy technicznej, zapewnienia wystarczająco równoważnej zgodności i nowych dowodów naukowych.

Artykuł 48

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 47, zostają powierzone Komisji na okres pięciu lat od dnia 17 stycznia 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na okresy o tej samej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 47, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 47 wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu Parlamentu Europejskiego lub Rady, w ciągu dwóch miesięcy od powiadomienia Parlamentu Europejskiego i Rady o tym akcie lub też jeżeli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu. Wspomniany termin przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 49

Akty wykonawcze

1. W celu uwzględnienia postępu wiedzy technicznej i zapewnienia, aby niniejsza dyrektywa była stosowana w sposób jednolity, Komisja może przyjmować akty wykonawcze zawierające wytyczne dotyczące następujących elementów:

- a) szczegółowych procedur dotyczących realizacji art. 24, przy uwzględnieniu szczególnych potrzeb w zakresie oceny zgodności wyrobów objętych niniejszą dyrektywą;

- b) szczegółowego stosowania kategorii projektowych jednostek pływających określonych w załączniku I część A pkt 1, w tym wytycznych w zakresie stosowania terminologii dotyczącej pogody oraz skal pomiarowych w nim stosowanych;
- c) szczegółowych procedur identyfikacji jednostek pływających określonych w załączniku I część A pkt 2.1, w tym sprecyzowania terminologii, oraz przydzielania i ewidencji kodów producenta przyznawanych producentom mającym siedzibę poza Unią;
- d) informacji zawartych na tabliczce znamionowej określonych w załączniku I część A pkt 2.2;
- e) stosowania przepisów w sprawie świateł nawigacyjnych określonych w załączniku I część A pkt 5.7;
- f) ustaleń dotyczących zapobiegania zrzutom, w szczególności jeżeli chodzi o obsługę zbiorników nieczystości, określonych w załączniku I część A pkt 5.8;
- g) instalowania i testowania urządzeń gazowych i instalacji gazowych na stałe zainstalowanych w jednostce pływającej;
- h) formatu i treści instrukcji obsługi;
- i) formatu i treści kwestionariusza dotyczącego sprawozdawczości, który ma być wypełniany przez państwa członkowskie, o czym mowa w art. 51.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 50 ust. 3.

2. W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby, gdy wyrób stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa osób, mienia lub środowiska, w odniesieniu do ust. 1 lit. a), b), e), f) i g), Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 50 ust. 4.

Artykuł 50

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, w związku z jego art. 5.

5. Komisja zasięga opinii Komitetu w sprawie każdej kwestii, w odniesieniu do której zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012 lub wszelkim innym prawodawstwem unijnym wymagane są konsultacje z ekspertami branżowymi.

6. Komitet może ponadto analizować wszelkie inne kwestie dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy, które zostały podniesione albo przez jego przewodniczącego lub przez przedstawiciela państwa członkowskiego, zgodnie z regulaminem tego komitetu.

ROZDZIAŁ VIII

SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY ADMINISTRACYJNE

Artykuł 51

Sprawozdawczość

Do dnia 18 stycznia 2021 r. i następnie co pięć lat państwa członkowskie wypełniają kwestionariusz wydany przez Komisję, dotyczący stosowania niniejszej dyrektywy.

Do dnia 18 stycznia 2022 r. i następnie co pięć lat Komisja, odnosząc się do odpowiedzi państw członkowskich zawartych w kwestionariuszu, o którym mowa w akapicie pierwszym, sporządza i przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 52

Przeгляд

Do dnia 18 stycznia 2022 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące:

- a) technicznej wykonalności dalszego ograniczania emisji spalin z morskich silników napędowych i wprowadzenia wymagań dotyczących emisji oparów i systemów paliwowych, które mają zastosowanie do silników i systemów napędowych, przy uwzględnieniu opłacalności technologii oraz potrzeby uzgodnienia na szczeblu światowym ujednoczonych wartości dla tego sektora i przy uwzględnieniu wszelkich ważnych inicjatyw rynkowych; oraz
- b) skutków, jakie dla informowania konsumentów i dla producentów, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw, mają kategorie projektowe jednostek pływających wymienione w załączniku I, które są opracowane na podstawie wytrzymałości na siłę wiatru i istotnej wysokości fal, przy uwzględnieniu rozwoju sytuacji w międzynarodowym sektorze normalizacji. Sprawozdanie to zawiera ocenę tego, czy kategorie projektowe jednostek pływających wymagają dodatkowych specyfikacji lub dalszych podziałów, i zawiera propozycje, w stosownych przypadkach, dodatkowych podkategorii.

Wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), przedstawiane są, w stosownych przypadkach, wnioski ustawodawcze.

Artykuł 53

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają zasady w sprawie sankcji, które mogą obejmować sankcje karne w odniesieniu do poważnych wykroczeń, stosowanych w razie naruszeń przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i wprowadzają wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić wdrażanie tych sankcji.

Przewidziane sankcje są skuteczne, współmierne i odstraszające oraz mogą zostać zaostrzone, jeżeli dany podmiot gospodarczy lub prywatny importer w przeszłości naruszył w podobny sposób przepisy niniejszej dyrektywy.

ROZDZIAŁ IX

PRZEPISY KOŃCOWE I PRZEJŚCIOWE

Artykuł 54

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmą i opublikują do 18 stycznia 2016 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekażą Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 18 stycznia 2016 r. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 55

Okres przejściowy

1. Państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku ani oddawania do użytku wyrobów objętych dyrektywą 94/25/WE, które są zgodne z tą dyrektywą i które zostały wprowadzone do obrotu lub oddawane do użytku przed dniem 18 stycznia 2017 r.

2. Państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku ani oddawania do użytku przyczepnych silników napędowych z zapłonem iskrowym o mocy nie większej niż 15 kW, które spełniają wymagania pod względem granicznych wielkości emisji spalin etapu I, określonych w załączniku I część B pkt 2.1, i które zostały wyprodukowane przez małe i średnie przedsiębiorstwa w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE⁽¹⁾ i wprowadzone do obrotu przed dniem 18 stycznia 2020 r.

Artykuł 56

Uchylenie

Dyrektywa 94/25/WE traci moc z dniem 18 stycznia 2016 r. Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 57

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 58

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 20 listopada 2013 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady

V. LEŠKEVIČIUS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

ZAŁĄCZNIK I

ZASADNICZE WYMAGANIA

A. Zasadnicze wymagania dotyczące projektu i budowy wyrobów, o których mowa w art. 2 ust. 1

1. KATEGORIE PROJEKTOWE JEDNOSTEK PŁYWAJĄCYCH

Kategoria projektowa	Siła wiatru (stopnie skali Beauforta)	Istotna wysokość fali (H 1/3, metry)
A	przekraczająca 8	przekraczająca 4
B	do 8 włącznie	do 4 włącznie
C	do 6 włącznie	do 2 włącznie
D	do 4 włącznie	do 0,3 włącznie

Objaśnienia:

- A. Rekreacyjna jednostka pływająca kategorii projektowej A jest uważana za zaprojektowaną dla wiatrów, których siła może przekroczyć 8 stopni (w skali Beauforta), a istotna wysokość fal może osiągać 4 m i więcej, ale z wyłączeniem warunków nienormalnych, takich jak sztorm, gwałtowny sztorm, huragan, tornado oraz ekstremalne warunki na morzu lub niebezpieczne fale.
- B. Rekreacyjna jednostka pływająca kategorii projektowej B jest uważana za zaprojektowaną dla wiatrów o sile do 8 stopni w skali Beauforta włącznie i istotnej wysokości fali do 4 m włącznie.
- C. Jednostka pływająca kategorii projektowej C jest uważana za zaprojektowaną dla wiatrów o sile do 6 stopni w skali Beauforta włącznie i istotnej wysokości fali do 2 m włącznie.
- D. Jednostka pływająca kategorii projektowej D jest uważana za zaprojektowaną dla wiatrów o sile do 4 stopni w skali Beauforta włącznie i istotnej wysokości fali do 0,3 m włącznie, sporadycznie do maksymalnej wysokości 0,5 m.

Jednostki pływające każdej z kategorii projektowych muszą być zaprojektowane i zbudowane tak, aby wytrzymały warunki eksploatacji pod względem stabilności, pływalności oraz innych zasadniczych wymagań wymienionych w niniejszym załączniku i aby były łatwe w obsłudze.

2. WYMAGANIA OGÓLNE

2.1. Identyfikacja jednostki pływającej

Każda jednostka pływająca jest oznaczona numerem identyfikacyjnym zawierającym następujące informacje:

- 1) krajowy kod producenta;
- 2) niepowtarzalny kod producenta przypisany przez organ krajowy państwa członkowskiego;
- 3) niepowtarzalny numer seryjny;
- 4) miesiąc i rok produkcji;
- 5) rok modelu.

Szczegółowe wymagania dotyczące numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w pierwszym akapicie, są zawarte w odpowiedniej normie zharmonizowanej.

2.2. Tabliczka znamionowa jednostki pływającej

Każda jednostka pływająca ma trwale przymocowaną tabliczkę znamionową, niezależnie od numeru identyfikacyjnego jednostki pływającej, zawierającą co najmniej następujące informacje:

- a) nazwisko lub nazwę producenta, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, a także adres kontaktowy;

- b) oznakowanie CE, zgodnie z art. 18;
- c) kategorię projektową jednostki pływającej, zgodnie z sekcją 1;
- d) maksymalne obciążenie zalecane przez producenta zgodnie z pkt 3.6, wyłączając ciężar zawartości stałych zbiorników w stanie pełnym;
- e) zalecaną przez producenta liczbę osób, na jaką jednostka pływająca została zaprojektowana.

W przypadku oceny pokonstrucyjnej dane kontaktowe oraz wymagania, o których mowa w lit. a), uwzględniają dane oraz wymagania przedstawione przez jednostkę notyfikowaną, która przeprowadziła ocenę zgodności.

2.3. Zabezpieczenia przed wypadnięciem za burtę oraz środki umożliwiające powrót z wody na pokład

Jednostka pływająca jest zaprojektowana tak, aby zminimalizować ryzyko wypadnięcia za burtę i ułatwić powrót na pokład. Osoba znajdująca się w wodzie ma dostęp do środków umożliwiających powrót z wody na pokład lub ma możliwość ich użycia bez pomocy.

2.4. Widoczność z głównego stanowiska sterowania

Główne stanowisko sterowania jednostek rekreacyjnych w normalnych warunkach (pod względem prędkości i obciążenia) zapewnia sternikowi dobrą widoczność we wszystkich kierunkach.

2.5. Instrukcja obsługi

Zgodnie z przepisami art. 7 ust. 7 i art. 9 ust. 4 każdy wyrób jest wyposażony w instrukcję obsługi. Instrukcja ta zawiera wszelkie informacje niezbędne do bezpiecznego użytkowania wyrobu i zwraca się w niej szczególną uwagę na ustawienia, konserwację, regularną obsługę, zapobieganie zagrożeniom i zarządzanie ryzykiem.

3. WYMAGANIA DOTYCZĄCE INTEGRALNOŚCI I KONSTRUKCJI

3.1. Konstrukcja

Dobór i zestawienie materiałów oraz budowa zapewniają odpowiednią wytrzymałość jednostki pływającej pod każdym względem. Szczególną uwagę zwraca się na kategorię projektową zgodnie z sekcją 1 oraz zalecane przez producenta maksymalne obciążenie określone w pkt 3.6.

3.2. Stateczność i wolna burta

Jednostka pływająca ma wystarczającą stateczność i wolną burtę stosownie do jej kategorii projektowej zgodnie z sekcją 1 oraz zalecanego przez producenta maksymalnego obciążenia zgodnie z pkt 3.6.

3.3. Pływalność i utrzymywanie się na powierzchni

Jednostka pływająca jest zbudowana tak, aby jej charakterystyka pływalności była odpowiednia do jej kategorii projektowej zgodnie z sekcją 1 oraz do zalecanego przez producenta maksymalnego obciążenia zgodnie z pkt 3.6. Wszystkie wielokadłubowe jednostki z częścią mieszkalną, które są podatne na przewrócenie się, mają wystarczającą pływalność pozwalającą utrzymać się na powierzchni w pozycji odwróconej.

Jednostki pływające o długości mniejszej niż sześć metrów narażone na zalanie wodą, gdy są używane zgodnie ze swoją kategorią projektową, są wyposażone w odpowiednie środki zapewniające utrzymywanie się na powierzchni po zalaniu.

3.4. Otwory w kadłubie, pokładzie i nadbudówce

Otwory w kadłubie, pokładzie (pokładach) i nadbudówce nie mogą osłabiać integralności konstrukcyjnej jednostki pływającej ani jej odporności na warunki atmosferyczne w pozycji zamkniętej.

Okna, iluminatory, drzwi i pokrywy luków są odporne na ciśnienie wody, któremu mogą być poddane w miejscu swego umieszczenia, jak też wytrzymują punktowe obciążenie pochodzące od osób poruszających się na pokładzie.

Przejścia burtowe umożliwiające przepływ wody do wewnątrz i na zewnątrz kadłuba, umieszczone poniżej linii wodnej przy maksymalnym obciążeniu zalecanym przez producenta określonym w pkt 3.6, są wyposażone w łatwo dostępne środki odcinające przepływ wody.

3.5. Zalanie

Wszystkie jednostki pływające są zaprojektowane tak, aby ograniczyć do minimum ryzyko ich zatopienia.

W stosownych przypadkach szczególną uwagę zwraca się na:

- a) kokpity i studzienki, które powinny być samoodpływowe lub posiadać inne środki zabezpieczające wnętrze jednostki pływającej przed przedostaniem się wody;
- b) urządzenia wentylacyjne;
- c) usuwanie wody za pomocą pomp lub innych środków.

3.6. Maksymalne obciążenie zalecane przez producenta

Zalecane przez producenta maksymalne obciążenie w kilogramach (paliwo, woda, prowiant, różne sprzęty i ludzie), dla jakiego jednostka pływająca została zaprojektowana, jest określone zgodnie z kategorią projektową (sekcja 1), stateczności i wolnej burty (pkt 3.2) oraz pływalności i utrzymywania się na powierzchni (pkt 3.3).

3.7. Miejsce na tratwę ratunkową

Na wszystkich rekreacyjnych jednostkach pływających kategorii projektowych A i B oraz rekreacyjnych jednostkach pływających kategorii projektowych C i D o długości większej niż sześć metrów znajduje się co najmniej jedno miejsce służące do przechowywania tratwy ratunkowej (tratw ratunkowych), mogących pomieścić liczbę osób, na którą rekreacyjna jednostka pływająca została zaprojektowana, zalecaną przez producenta. Miejsce(-a) przechowywania tratw ratunkowych są zawsze łatwo dostępne.

3.8. Wyjścia awaryjne

Wszystkie wielokadłubowe jednostki z częścią mieszkalną, które są podatne na przewrócenie się, są wyposażone w wyjścia awaryjne umożliwiające ewakuację w przypadku przewrócenia się jednostki. W przypadku gdy istnieje wyjście awaryjne umożliwiające opuszczenie jednostki w pozycji odwróconej, nie zagraża ono konstrukcji (pkt 3.1), stateczności (pkt 3.2) ani pływalności (pkt 3.3), niezależnie od tego, czy rekreacyjna jednostka pływająca jest w pozycji stojącej czy odwróconej.

Wszystkie wielokadłubowe jednostki pływające z częścią mieszkalną są wyposażone w sprawne wyjścia awaryjne umożliwiające ewakuację w przypadku pożaru.

3.9. Kotwiczenie, cumowanie i holowanie

Wszystkie jednostki pływające, uwzględniając ich kategorię projektową i właściwości, są wyposażone w co najmniej jeden solidny punkt mocowania lub w inne środki umożliwiające bezpieczne przeniesienie obciążeń pochodzących od kotwiczenia, cumowania oraz holowania.

4. CHARAKTERYSTYKA PROWADZENIA

Producent zapewnia zadowalającą charakterystykę prowadzenia jednostki pływającej w przypadku zastosowania silnika napędowego o największej mocy, do którego jednostka pływająca została zaprojektowana i zbudowana. W przypadku wszystkich silników napędowych maksymalna moc znamionowa silnika jest podana w instrukcji obsługi.

5. WYMAGANIA DOTYCZĄCE INSTALACJI

5.1. Silniki i pomieszczenia maszynowe

5.1.1. Silniki stacjonarne

Wszystkie silniki stacjonarne są umieszczane w pomieszczeniu oddzielnym od pomieszczeń mieszkalnych i zamontowane tak, aby zminimalizować ryzyko pożaru lub rozprzestrzenienia się ognia oraz zagrożenia ze strony toksycznych spalin, wysokiej temperatury, hałasu lub wibracji w pomieszczeniach mieszkalnych.

Części i osprzęt silnika wymagające częstych przeglądów lub obsługi są łatwo dostępne.

Materiał izolacyjny w pomieszczeniach maszynowych nie może podtrzymywać spalania.

5.1.2. Wentylacja

Pomieszczenia maszynowe są wentylowane. W odniesieniu do otworów należy zminimalizować ryzyko przedostania się wody do pomieszczenia maszynowego.

5.1.3. Części odsłonięte

Jeżeli silnik nie jest osłonięty pokrywą lub własną obudową, jego odkryte ruchome lub gorące części, mogące spowodować obrażenia, są skutecznie osłonięte.

5.1.4. Rozruch przyczepnych silników napędowych

Każdy przyczepny silnik napędowy zamontowany w każdej jednostce pływającej posiada urządzenie uniemożliwiające rozruch silnika przy włączonym sprzęgle, chyba że:

- a) silnik wytwarza ciąg statyczny mniejszy niż 500 Newtonów (N);
- b) silnik ma urządzenie dławiące, ograniczające ciąg statyczny przy rozruchu silnika do 500 N.

5.1.5. Ruch skutera wodnego bez osoby prowadzącej

Skuter wodny jest wyposażony w silnik napędowy wyłączający się automatycznie lub w urządzenie automatyczne, zapewniające zmniejszenie prędkości i poruszanie się jednostki ruchem kolistym do przodu, w przypadku gdy osoba prowadząca go opuści jednostkę świadomie lub z niej wypadnie.

5.1.6. Przyczepne silniki napędowe kontrolowane sterownicą są wyposażone w urządzenie do awaryjnego zatrzymania, które może być połączone ze sternikiem.

5.2. Układ paliwowy

5.2.1. Postanowienia ogólne

Urządzenia i rozwiązania służące do tankowania i magazynowania paliwa, odpowietrzania i zasilania są zaprojektowane i wykonane tak, aby zminimalizować ryzyko pożaru i wybuchu.

5.2.2. Zbiorniki paliwa

Zbiorniki paliwa, przewody i węże są zabezpieczone i oddzielone od źródeł wysokich temperatur lub przed nimi osłonięte. Materiał i sposób zbudowania zbiorników odpowiada ich pojemności i rodzajowi paliwa.

Pomieszczenia, w których znajdują się zbiorniki benzyny, są wietrzone.

Zbiorniki benzyny nie mogą stanowić części kadłuba oraz są:

- a) chronione przed pożarem powstałym w jakimkolwiek silniku i przed innymi potencjalnymi źródłami zapłonu;
- b) oddzielone od pomieszczeń mieszkalnych.

Zbiorniki oleju napędowego mogą stanowić integralną część kadłuba.

5.3. Instalacja elektryczna

Instalacje elektryczne są zaprojektowane i zamontowane tak, aby w normalnych warunkach eksploatacyjnych zapewniały prawidłowe funkcjonowanie jednostki pływającej i ograniczały do minimum zagrożenie pożarem i porażeniem prądem.

Wszelkie obwody elektryczne, oprócz obwodu rozrusznika silnika zasilanego z akumulatora, pozostają zabezpieczone w przypadku narażenia na przeciążenie.

Obwody napędu elektrycznego nie mogą wchodzić w interakcję z innymi obwodami w sposób zakłócający ich przewidziane działanie.

Zapewniona jest wentylacja, aby nie dopuścić do gromadzenia się gazów wybuchowych, które mogą być wydzielane z akumulatorów. Akumulatory są solidnie zamocowane i zabezpieczone przed przedostaniem się wody.

5.4. Urządzenia sterowe

5.4.1. Postanowienia ogólne

Urządzenia sterowe i urządzenia służące do kontroli napędu są zaprojektowane, zbudowane i zamontowane tak, aby umożliwiały przeniesienie obciążeń występujących w przewidywalnych warunkach pracy.

5.4.2. Sterowanie awaryjne

Wszystkie rekreacyjne jednostki żaglowe oraz rekreacyjne jednostki niezaglowe z jednym silnikiem napędowym, wyposażone w zdalne urządzenie sterowe, są wyposażone w awaryjne środki pozwalające na sterowanie jednostką rekreacyjną przy zmniejszonej prędkości.

5.5. Instalacja gazowa

Instalacje gazowe dla celów gospodarczych umożliwiają odprowadzanie pary oraz są zaprojektowane i zamontowane tak, aby uniknąć nieszczelności i zagrożenia wybuchem oraz umożliwiać sprawdzenie szczelności. Materiały i elementy instalacji są dostosowane do określonego używanego gazu, tak aby wytrzymały naprężenia i czynniki występujące w środowisku morskim.

Każde urządzenie gazowe, które ma być używane zgodnie z zamierzeniem producenta, jest zainstalowane zgodnie z instrukcjami producenta. Każdy odbiornik gazu musi mieć oddzielne doprowadzenie gazu i oddzielne urządzenie zamykające. Należy zapewnić odpowiednią wentylację, aby zapobiec zagrożeniom spowodowanym przez wycieki gazu i przez produkty spalania.

Wszystkie jednostki pływające z wbudowaną na stałe instalacją gazową są wyposażone w schowek na wszystkie butle gazowe. Schowek ten jest oddzielony od pomieszczeń mieszkalnych, dostępny jedynie z zewnątrz i wentylowany na zewnątrz, tak by ewentualnie ulatniający się gaz uchodził za burtę.

W szczególności każdą instalację gazową zainstalowaną na stałe testuje się po jej zainstalowaniu.

5.6. Ochrona przeciwpożarowa

5.6.1. Postanowienia ogólne

Rodzaj zainstalowanego wyposażenia oraz rozplanowanie jednostki pływającej uwzględnia ryzyko pożaru i rozprzestrzenienie się ognia. Szczególną uwagę zwraca się na otoczenie źródeł otwartego ognia, gorących powierzchni lub silników i urządzeń pomocniczych, odpowietrzeń zbiorników oleju i paliwa, nieosłoniętych przewodów paliwowych i olejowych oraz w szczególności na prowadzenie przewodów elektrycznych z dala od źródeł ciepła lub od gorących powierzchni.

5.6.2. Sprzęt przeciwpożarowy

Rekreacyjna jednostka pływająca jest wyposażona w sprzęt przeciwpożarowy odpowiedni do zagrożenia pożarowego lub wskazane są położenie i pojemność lub wydajność sprzętu przeciwpożarowego odpowiedniego do zagrożenia pożarowego. Jednostka nie może być oddana do użytku bez zainstalowanego właściwego sprzętu przeciwpożarowego. Pomieszczenia maszynowe z silnikami na benzynę są chronione przez system gaśniczy pozwalający uniknąć potrzeby otwarcia pomieszczenia maszynowego w przypadku pożaru. Znajdujące się w wyposażeniu przenośne gaśnice są umieszczone w miejscach łatwo dostępnych, a co najmniej jedna z nich jest łatwo dostępna z miejsca sterowania rekreacyjną jednostką pływającą.

5.7. Światła nawigacyjne, sygnały świetlne i sygnały dźwiękowe

W przypadku gdy zainstalowane są światła nawigacyjne, sygnały świetlne i sygnały dźwiękowe, spełniają one wymagania przepisów COLREG 1972 (Międzynarodowe przepisy o zapobieganiu zderzeniom na morzu) lub CEVNI (Europejski kodeks żeglugi po śródlądowych drogach wodnych).

5.8. Zapobieganie zrzutom zanieczyszczeń i urządzenia ułatwiające transport odpadów na ląd

Jednostka pływająca jest zbudowana tak, aby nie dopuścić do przypadkowego zrzutu zanieczyszczeń (olej, paliwo itd.).

Każda toaleta zamontowana w jednostce rekreacyjnej jest połączona wyłącznie z systemem zbiorników nieczystości lub systemem oczyszczania ścieków.

Jednostki rekreacyjne z zainstalowanymi zbiornikami nieczystości są wyposażone w standardowe połączenie umożliwiające podłączenie przewodów rurowych urządzeń odbiorczych do przewodu odprowadzającego zanieczyszczenia z rekreacyjnej jednostki pływającej.

Ponadto wszelkie rury do odprowadzania odchodów ludzkich przechodzące przez kadłub są wyposażone w zawory z możliwością zablokowania w pozycji zamkniętej.

B. Zasadnicze wymagania dotyczące emisji spalin z silników napędowych

Silniki napędowe spełniają zasadnicze wymagania dotyczące emisji spalin zawarte w niniejszej części.

1. IDENTYFIKACJA SILNIKA NAPĘDOWEGO

1.1. Każdy silnik ma wyraźne oznaczenie zawierające następujące informacje:

- a) nazwisko lub nazwa, zarejestrowana nazwa handlowa lub zarejestrowany znak towarowy oraz adres kontaktowy producenta silnika; i w stosownych przypadkach, nazwisko lub nazwa i adres kontaktowy osoby adaptującej silnik;
- b) w stosownych przypadkach, typ silnika, rodzina silnika;
- c) niepowtarzalny numer seryjny silnika;
- d) oznakowanie CE, zgodnie z art. 18.

1.2. Oznaczenia, o których mowa w pkt 1.1, muszą zachować trwałość przez okres normalnego cyklu życia silnika, być wyraźnie czytelne i nieusuwalne. Oznakowania lub tabliczki należy umieszczać w taki sposób, aby były trwale zamocowane przez okres normalnego cyklu życia silnika i nie mogły być usunięte bez ich zniszczenia lub zamazania.

1.3. Oznaczenia muszą być zamocowane do części silnika niezbędnej do jego normalnego działania i normalnie niewymagającej wymiany w okresie cyklu życia silnika.

1.4. Oznaczenia muszą być umieszczone w taki sposób, aby były łatwo widoczne po zmontowaniu wszystkich części koniecznych do działania silnika.

2. WYMAGANIA DOTYCZĄCE EMISJI SPALIN

Silniki napędowe są zaprojektowane, zbudowane i zmontowane w taki sposób, że po prawidłowym zainstalowaniu i przy normalnym użytkowaniu emisje nie przekraczają granicznych wartości przedstawionych w tabeli 1 w pkt 2.1 oraz w tabelach 2 i 3 w pkt 2.2:

2.1. Wielkości mające zastosowanie na użytek art. 55 ust. 2 i tabeli 2 w pkt 2.2:

Tabela 1

Typ	Tlenek węgla $CO = A + B/P_N^n$			Węglowodory $HC = A + B/P_N^n$			Tlenki azotu NO_x	Cząstki stałe PT
	A	B	n	A	B	n		
Silnik dwusuwowy z zapłonem iskrowym	150,0	600,0	1,0	30,0	100,0	0,75	10,0	Nie dotyczy
Silnik czterosuwowy z zapłonem iskrowym	150,0	600,0	1,0	6,0	50,0	0,75	15,0	Nie dotyczy
Silnik z zapłonem samoczynnym	5,0	0	0	1,5	2,0	0,5	9,8	1,0

gdzie A, B i n są stałymi zgodnie z tabelą, a P_N jest znamionową mocą silnika w kW.

2.2. Wielkości mające zastosowanie od dnia 18 stycznia 2016 r.:

Tabela 2

Graniczne wartości emisji spalin dla silników z zapłonem samoczynnym ()**

Pojemność skokowa SV (L/cyl)	Znamionowa moc silnika P _N (kW)	Cząstki stałe PT (g/kWh)	Węglowodory + tlenki azotu HC + NO _x (g/kWh)
SV < 0,9	P _N < 37	Wartości wskazane w tabeli 1	
	37 ≤ P _N < 75 (*)	0,30	4,7
	75 ≤ P _N < 3 700	0,15	5,8
0,9 ≤ SV < 1,2	P _N < 3 700	0,14	5,8
1,2 ≤ SV < 2,5		0,12	5,8
2,5 ≤ SV < 3,5		0,12	5,8
3,5 ≤ SV < 7,0		0,11	5,8

(*) Ewentualnie, silniki z zapłonem samoczynnym o znamionowej mocy silnika wynoszącej co najmniej 37 kW, ale nie więcej niż 75 kW, o pojemności skokowej poniżej 0,9 litra/cylinder nie mogą przekraczać granicznej wartości emisji PT wynoszącej 0,20 g/kWh oraz połączonej granicznej wartości emisji HC + NO_x wynoszącej 5,8 g/kWh.

(**) Żaden silnik z zapłonem samoczynnym nie może przekraczać granicznej wielkości emisji tlenku węgla (CO) wynoszącej 5,0 g/kWh.

Tabela 3

Graniczne wartości emisji spalin dla silników z zapłonem iskrowym

Typ silnika	Znamionowa moc silnika P _N (kW)	Tlenek węgla CO (g/kWh)	Węglowodory + tlenki azotu HC + NO _x (g/kWh)
Silniki z przekładnią typu „Z” i stacjonarne	P _N ≤ 373	75	5
	373 < P _N ≤ 485	350	16
	P _N > 485	350	22
Silniki przyczepne oraz silniki wykorzystywane w skuterkach wodnych	P _N ≤ 4,3	500 – (5,0 × P _N)	30
	4,3 < P _N ≤ 40	500 – (5,0 × P _N)	$15,7 + \left(\frac{50}{P_N^{0,9}} \right)$
	P _N > 40	300	$15,7 + \left(\frac{50}{P_N^{0,9}} \right)$

2.3. Cykle badawcze:

Stosowane cykle badawcze oraz współczynniki ważenia:

Stosuje się następujące wymagania zgodne z normą ISO 8178-4:2007, przy uwzględnieniu wartości zawartych w tabeli poniżej.

W przypadku silników z zapłonem samoczynnym z regulacją prędkości stosuje się cykl badawczy E1 lub E5 lub alternatywnie – powyżej 130 kW – można stosować cykl badawczy E3. W przypadku silników z zapłonem iskrowym z regulacją prędkości stosuje się cykl badawczy E4.

Cykl E1, numer fazy	1	2	3	4	5
Prędkość	Prędkość znamionowa		Pośrednia prędkość obrotowa		Niska prędkość/bieg jałowy
Moment obrotowy, %	100	75	75	50	0
Współczynnik ważenia	0,08	0,11	0,19	0,32	0,3
Prędkość	Prędkość znamionowa		Pośrednia prędkość obrotowa		Niska prędkość/bieg jałowy
Cykl E3, numer fazy	1	2	3	4	
Prędkość, %	100	91	80	63	
Moc, %	100	75	50	25	
Współczynnik ważenia	0,2	0,5	0,15	0,15	
Cykl E4, numer fazy	1	2	3	4	5
Prędkość, %	100	80	60	40	Bieg jałowy
Moment obrotowy, %	100	71,6	46,5	25,3	0
Współczynnik ważenia	0,06	0,14	0,15	0,25	0,40
Cykl E5, numer fazy	1	2	3	4	5
Prędkość, %	100	91	80	63	Bieg jałowy
Moc, %	100	75	50	25	0
Współczynnik ważenia	0,08	0,13	0,17	0,32	0,3

Jednostki notyfikowane mogą uznać badania przeprowadzone przy zastosowaniu innych cykli badawczych, jak wskazano w normie zharmonizowanej i w stosownym przypadku w odniesieniu do cyklu pracy silnika.

2.4. Zastosowanie rodziny silników napędowych i wybór macierzystego silnika napędowego

Pośród asortymentu produkowanych przez siebie silników producent silnika odpowiada za wskazanie tych silników, które mają zostać włączone do rodziny silników.

Silnik macierzysty jest wybierany z rodziny silników w taki sposób, by jego charakterystyka emisji była reprezentatywna dla wszystkich silników należących do danej rodziny. Jako silnik macierzysty danej rodziny powinien zazwyczaj być wybierany silnik o właściwościach, które mają prowadzić do wytwarzania najwyższych wartości emisji jednostkowych (wyrażonych w g/kWh) przy dokonywaniu pomiaru w ramach stosowanego cyklu badawczego.

2.5. Paliwa badawcze

Paliwa badawcze wykorzystywane do badań wartości emisji mają następujące parametry:

Benzyna				
Właściwość	RF-02-99 Bezołowiowa		RF-02-03 Bezołowiowa	
	minimum	maksimum	minimum	maksimum
Badawcza liczba oktanowa (RON)	95	—	95	—
Motorowa liczba oktanowa (MON)	85	—	85	—
Gęstość w temperaturze 15 °C (kg/m ³)	748	762	740	754
Początkowa temperatura wrzenia (°C)	24	40	24	40
Odsetek masy siarki (mg/kg)	—	100	—	10

Benzyna

Właściwość	RF-02-99 Bezołowiowa		RF-02-03 Bezołowiowa	
	minimum	maksimum	minimum	maksimum
Zawartość ołowiu (mg/l)	—	5	—	5
Prężność par według Reida (kPa)	56	60	—	—
Prężność par (DVPE) (kPa)	—	—	56	60

Olej napędowy

Właściwość	RF-06-99		RF-06-03	
	minimum	maksimum	minimum	maksimum
Liczba cetanowa	52	54	52	54
Gęstość w temperaturze 15 °C (kg/m ³)	833	837	833	837
Końcowa temperatura wrzenia (°C)	—	370	—	370
Temperatura zapłonu (°C)	55	—	55	—
Odsetek masy siarki (mg/kg)	Do ustalenia	300 (50)	—	10
Odsetek masy popiołu (%)	Do ustalenia	0,01	—	0,01

Jednostki notyfikowane mogą uznać badania przeprowadzone z udziałem innego paliwa badawczego, jak wskazano w normie zharmonizowanej.

3. TRWAŁOŚĆ

Producent silnika dostarcza instrukcje instalacji i konserwacji silnika, których stosowanie powinno oznaczać, że przy normalnym użytkowaniu silnik będzie spełniał wymaganie w zakresie granicznych wartości wskazanych w pkt 2.1 i 2.2 w okresie jego normalnego cyklu życia i w normalnych warunkach użytkowania.

Informacje te producent silnika uzyskuje na podstawie wcześniejszych badań opartych na normalnych cyklach pracy i obliczeń zmęczenia części składowych w taki sposób, aby mógł przygotować niezbędne instrukcje konserwacji i wydać je w momencie pierwszego wprowadzenia do obrotu nowych silników.

Okres normalnego cyklu życia wynosi:

- w przypadku silników z zapłonem samoczynnym: 480 godzin pracy lub 10 lat, zależnie od tego, który z tych okresów upłynie wcześniej;
- w przypadku silników z zapłonem iskrowym, stacjonarnych lub silników z przekładnią typu „Z” ze zintegrowanym układem wydechowym lub bez niego:
 - w przypadku silników należących do kategorii $P_N \leq 373$ kW: 480 godzin pracy lub 10 lat, zależnie od tego, który z tych okresów upłynie wcześniej,
 - w przypadku silników należących do kategorii $373 < P_N \leq 485$ kW: 150 godzin pracy lub trzy lata, zależnie od tego, który z tych okresów upłynie wcześniej,
 - w przypadku silników należących do kategorii $P_N > 485$ kW: 50 godzin pracy lub jeden rok, zależnie od tego, który z tych okresów upłynie wcześniej;
- w przypadku silników wykorzystywanych w skuterach wodnych: 350 godzin pracy lub pięć lat, zależnie od tego, który z tych okresów upłynie wcześniej;
- w przypadku silników przyczepnych: 350 godzin pracy lub 10 lat, zależnie od tego, który z tych okresów upłynie wcześniej.

4. INSTRUKCJA OBSŁUGI

Każdy silnik jest dostarczany z instrukcją obsługi w języku lub językach, które mogą być z łatwością zrozumiane przez konsumentów i innych użytkowników końcowych, ustalonych przez państwo członkowskie, w którym silnik ma zostać wprowadzony do obrotu.

Instrukcja obsługi:

- zawiera instrukcje instalacji, użytkowania i konserwacji potrzebne do zapewnienia sprawnego funkcjonowania silnika celem spełnienia wymagań przewidzianych w sekcji 3 (Trwałość);
- podaje moc silnika, mierzoną zgodnie z normą zharmonizowaną.

C. Zasadnicze wymagania dotyczące emisji hałasu

Rekreacyjne jednostki pływające z silnikiem stacjonarnym lub silnikiem z przekładnią typu „Z” bez zintegrowanego układu wydechowego, skutery wodne oraz silniki przyczepne i silniki z przekładnią typu „Z” z zintegrowanym układem wydechowym spełniają zasadnicze wymagania dotyczące emisji hałasu zawarte w niniejszej części.

1. POZIOMY EMISJI HAŁASU

- 1.1. Rekreacyjne jednostki pływające z silnikiem stacjonarnym lub z silnikiem z przekładnią typu „Z” bez zintegrowanego układu wydechowego, skutery wodne oraz silniki przyczepne i silniki z przekładnią typu „Z” z zintegrowanym układem wydechowym są zaprojektowane, zbudowane i zmontowane w taki sposób, że emisja hałasu nie przekracza granicznych wartości zawartych w poniższej tabeli:

Znamionowa moc silnika (silnik pojedynczy) w kW	Maksymalny poziom ciśnienia akustycznego = L_{pASmax} w dB
$P_N \leq 10$	67
$10 < P_N \leq 40$	72
$P_N > 40$	75

gdzie P_N = moc znamionowa pojedynczego silnika w kW przy prędkości znamionowej, a L_{pASmax} = maksymalny poziom ciśnienia akustycznego w dB.

W przypadku jednostek dwusilnikowych i wielosilnikowych dla wszystkich typów silników można stosować wartości większe o 3 dB.

- 1.2. Jako alternatywę dla badań opartych na pomiarze dźwięku, uznaje się, że rekreacyjne jednostki pływające z silnikami stacjonarnymi lub silnikami z przekładnią typu „Z” bez zintegrowanego układu wydechowego spełniają wymagania dotyczące hałasu przedstawione w pkt 1.1, jeżeli ich liczba Froude'a $\leq 1,1$, stosunek mocy do wyporności ≤ 40 , a silnik oraz układ wydechowy są zainstalowane zgodnie ze specyfikacjami producenta silnika.
- 1.3. „Liczbę Froude'a” F_n oblicza się, dzieląc maksymalną prędkość jednostki rekreacyjnej V (m/s) przez pierwiastek kwadratowy z długości linii wodnej lwl (m) pomnożonej przez przyspieszenie ziemskie $g = 9,8 \text{ m/s}^2$.

$$F_n = \frac{V}{\sqrt{(g \cdot lwl)}}$$

„Stosunek mocy do wyporności” oblicza się, dzieląc znamionową moc silnika P_N (w kW) przez wyporność jednostki rekreacyjnej D (w tonach)

$$\text{Stosunek mocy do wyporności} = \frac{P_N}{D}$$

2. INSTRUKCJA OBSŁUGI

Instrukcja obsługi dołączana do rekreacyjnej jednostki pływającej z silnikiem stacjonarnym lub silnikami z przekładnią typu „Z” bez zintegrowanego układu wydechowego oraz do skutera wodnego, wymagana zgodnie z częścią A pkt 2.5, zawiera informacje niezbędne do utrzymywania jednostki rekreacyjnej i układu wydechowego w stanie, który na ile to możliwe, zapewni przy normalnym użytkowaniu zgodność z określonymi granicznymi wielkościami hałasu.

Instrukcja obsługi dołączana do silników przyczepnych oraz silników z przekładnią typu „Z” z zintegrowanym układem wydechowym, wymagana zgodnie z częścią B sekcja 4, zawiera instrukcje niezbędne do utrzymywania silnika w stanie, który na ile to możliwe, zapewni przy normalnym użytkowaniu zgodność z określonymi granicznymi wielkościami hałasu.

3. TRWAŁOŚĆ

Przepisy dotyczące trwałości przedstawione w części B sekcja 3 stosuje się odpowiednio do kwestii zgodności z wymaganiami dotyczącymi emisji hałasu zawartymi w sekcji 1 niniejszej części.

ZAŁĄCZNIK II

ELEMENTY SKŁADOWE JEDNOSTKI PŁYWAJĄCEJ

- 1) Zabezpieczony przed zapłonem osprzęt silników stacjonarnych i benzynowych silników z przekładnią typu „Z” oraz przestrzeni ze zbiornikami benzyny;
 - 2) Urządzenia blokujące rozruch przy włączonym biegu w przypadku silników przyczepnych;
 - 3) Koła sterowe, urządzenia sterowe i linki sterociągów;
 - 4) Zbiorniki paliwa przeznaczone do instalowania na stałe i węże paliwowe;
 - 5) Prefabrykowane luki i iluminatory.
-

ZAŁĄCZNIK III

**DEKLARACJA PRODUCENTA LUB IMPORTERA CZĘŚCIOWO UKOŃCZONEJ JEDNOSTKI PŁYWAJĄCEJ
(ART. 6 UST. 2)**

Deklaracja producenta lub importera mającego siedzibę w Unii, o której to deklaracji mowa w art. 6 ust. 2, zawiera następujące informacje:

- a) nazwę i adres producenta;
- b) nazwę i adres przedstawiciela producenta mającego siedzibę w Unii lub, w stosownych przypadkach, osoby odpowiedzialnej za wprowadzenie do obrotu;
- c) opis częściowo ukończonej jednostki pływającej;
- d) oświadczenie, że częściowo ukończona jednostka pływająca spełnia zasadnicze wymagania mające zastosowanie na tym etapie budowy; obejmuje ono odniesienia do odpowiednich stosowanych norm zharmonizowanych lub odniesienia do specyfikacji, w stosunku do których deklarowana jest zgodność na tym etapie budowy; a także, że jednostka pływająca zostanie ukończona przez inne osoby fizyczne lub prawne przy zachowaniu pełnej zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy.

ZAŁĄCZNIK IV

DEKLARACJA ZGODNOŚCI UE nr xxxxx ⁽¹⁾

1. Nr xxxxx (wyrób: numer wyrobu, partii, typu lub numer seryjny):
2. Nazwa i adres producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela [Upoważniony przedstawiciel musi również podać nazwę firmy oraz adres producenta] lub prywatnego importera.
3. Przedmiotowa deklaracja zgodności jest wydawana na wyłączną odpowiedzialność producenta lub prywatnego importera lub osoby, o której mowa w art. 19 ust. 3 lub 4 dyrektywy 2013/53/UE.
4. Przedmiot deklaracji (opis wyrobu umożliwiający identyfikowalność. W stosownych przypadkach może zawierać zdjęcie):
5. Opisany w pkt 4 przedmiot deklaracji jest zgodny z odnośnymi wymaganiami unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego.
6. Odwołania do odnośnych norm zharmonizowanych, które zastosowano, lub do innych specyfikacji technicznych, w stosunku do których deklarowana jest zgodność.
7. W stosownych przypadkach: jednostka notyfikowana ... (nazwa, numer) przeprowadziła ... (opis czynności) oraz wydała certyfikat:
8. Wskazanie osoby upoważnionej do składania podpisu w imieniu producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela.
9. Informacje dodatkowe:

Deklaracja zgodności UE zawiera oświadczenie producenta silnika napędowego oraz osoby adaptującej silnik zgodnie z art. 6 ust. 4 lit. b) i c), że:

a) silnik – po zainstalowaniu na jednostce, zgodnie z instrukcjami instalacyjnymi dołączonymi do silnika – spełnia:

- (i) wymagania dotyczące emisji spalin zawarte w niniejszej dyrektywie;
- (ii) wartości graniczne określone w dyrektywie 97/68/WE odnoszące się do silników objętych homologacją typu zgodnie z dyrektywą 97/68/WE, które spełniają graniczne wartości emisji etapu III A, etapu III B lub etapu IV dla silników z zapłonem samoczynnym, z wyjątkiem silników stosowanych do napędu statków żeglugi śródlądowej, lokomotyw i wagonów, zgodnie z załącznikiem I pkt 4.1.2 do tej dyrektywy; lub
- (iii) wartości graniczne określone w rozporządzeniu (WE) nr 595/2009 odnoszące się do silników objętych homologacją typu zgodnie z tym rozporządzeniem.

Silnik nie może być oddany do użytku, dopóki jednostka pływająca, na której ma być zainstalowany, nie zostanie uznana, jeżeli jest to wymagane, za spełniającą wymagania odpowiedniego przepisu niniejszej dyrektywy.

Jeżeli silnik został wprowadzony do obrotu w czasie dodatkowego okresu przejściowego przewidzianego w art. 55 ust. 2, deklaracja zgodności UE zawiera informację o tym fakcie.

Podpisano w imieniu:

(miejsce i data wydania)

(nazwisko, stanowisko) (podpis)

⁽¹⁾ Nadanie numeru deklaracji zgodności nie jest obowiązkowe.

ZAŁĄCZNIK V

RÓWNOWAŻNA ZGODNOŚĆ USTALANA W OPARCIU O OCENĘ POKONSTRUKCYJNĄ (MODUŁ PCA)

1. Ustalanie zgodności w oparciu o ocenę pokonstrukcyjną jest procedurą mającą na celu ocenę równoważnej zgodności wyrobu, w przypadku gdy producent nie wziął odpowiedzialności za zgodność tego wyrobu z niniejszą dyrektywą, i w związku z tym osoba fizyczna lub prawna wskazana w art. 19 ust. 2, 3 lub 4, która wprowadza wyrób do obrotu lub oddaje go do użytku na swoją własną odpowiedzialność, przyjmuje na siebie obowiązek zapewnienia równoważnej zgodności wyrobu. Osoba ta wywiązuje się ze zobowiązań przewidzianych w pkt 2 i 4 oraz zapewnia i deklaruje na swoją wyłączną odpowiedzialność zgodność przedmiotowego wyrobu podlegającego przepisom określonym w pkt 3 z mającymi zastosowanie wymaganiami niniejszej dyrektywy.
2. Osoba wprowadzająca wyrób do obrotu lub wprowadzająca go do użytku składa w jednostce notyfikowanej wniosek w sprawie przeprowadzenia oceny pokonstrukcyjnej i musi udostępnić jednostce notyfikowanej dokumenty oraz dokumentację techniczną, umożliwiającą jednostce notyfikowanej przeprowadzenie oceny zgodności wyrobu z wymaganiami niniejszej dyrektywy, a także wszelkie dostępne informacje dotyczące wykorzystania wyrobu po jego pierwszym oddaniu do użytku.

Osoba wprowadzająca taki wyrób do obrotu lub oddająca go do użytku przechowuje te dokumenty i informacje do dyspozycji odpowiednich organów krajowych przez okres 10 lat od przeprowadzenia oceny wyrobu w zakresie jego równoważnej zgodności zgodnie z procedurą oceny pokonstrukcyjnej.

3. Jednostka notyfikowana bada każdy wyrób osobno i przeprowadza obliczenia, badania oraz inne oceny w zakresie niezbędnym do zapewnienia wykazania równoważnej zgodności wyrobu z odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Jednostka notyfikowana sporządza i wydaje certyfikat oraz odpowiednie sprawozdanie dotyczące przeprowadzonej oceny zgodności i przechowuje egzemplarz certyfikatu oraz odpowiedniego sprawozdania dotyczącego przeprowadzonej oceny zgodności do dyspozycji odpowiednich organów krajowych przez okres 10 lat po wydaniu tych dokumentów.

Jednostka notyfikowana umieszcza swój numer identyfikacyjny na zatwierdzonym produkcie za oznakowaniem zgodności CE lub zleca jego umieszczenie na własną odpowiedzialność.

W przypadku gdy oceniany wyrób jest jednostką pływającą, jednostka notyfikowana zleca również, na własną odpowiedzialność, umieszczenie numeru identyfikacyjnego jednostki pływającej, o którym mowa w załączniku I część A pkt 2.1, natomiast pole przeznaczone na wpisanie kodu kraju producenta zostaje wykorzystane do wskazania kraju, w którym jednostka notyfikowana ma siedzibę, a pole przeznaczone na wpisanie niepowtarzalnego kodu producenta przypisanego przez organ krajowy państwa członkowskiego zostaje przeznaczone na umieszczenie kodu identyfikacyjnego przypisanego jednostce notyfikowanej w ramach oceny pokonstrukcyjnej, za którym umieszcza się również numer seryjny certyfikatu oceny pokonstrukcyjnej. Pola numeru identyfikacyjnego jednostki pływającej przeznaczone na wpisanie miesiąca i roku produkcji oraz roku modelu wykorzystuje się do wskazania miesiąca i roku przeprowadzenia oceny pokonstrukcyjnej.

4. Oznakowanie zgodności CE i deklaracja zgodności UE.
 - 4.1. Osoba wprowadzająca wyrób do obrotu lub wprowadzająca go do użytku umieszcza oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w sekcji 3, umieszcza numer identyfikacyjny tej jednostki na produkcie, którego równoważna zgodność z odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy została oceniona i poświadczona przez jednostkę notyfikowaną.
 - 4.2. Osoba wprowadzająca wyrób do obrotu lub oddająca go do użytku sporządza deklarację zgodności UE i przechowuje ją na użytek organów krajowych przez 10 lat od dnia wydania certyfikatu oceny pokonstrukcyjnej. Deklaracja zgodności identyfikuje wyrób, dla którego została sporządzona.

Egzemplarz deklaracji zgodności UE zostaje udostępniony właściwym organom na ich żądanie.

- 4.3. Jeżeli oceniany wyrób jest jednostką pływającą, osoba wprowadzająca jednostkę pływającą do obrotu lub oddająca ją do użytku umieszcza na jednostce pływającej tabliczkę znamionową opisaną w załączniku I część A pkt 2.2, która zawiera sformułowanie „ocena pokonstrukcyjna”, oraz numer identyfikacyjny jednostki pływającej opisany w załączniku I część A pkt 2.1 zgodnie z przepisami zawartymi w sekcji 3.
5. Jednostka notyfikowana informuje osobę wprowadzającą wyrób do obrotu lub oddającą go do użytku o zobowiązaniach nałożonych na nią w ramach procedury oceny pokonstrukcyjnej.

ZAŁĄCZNIK VI

WYMAGANIA UZUPEŁNIAJĄCE OBOWIĄZUJĄCE W PRZYPADKU ZASTOSOWANIA WEWNĘTRZNEJ KONTROLI PRODUKCJI W POŁĄCZENIU Z TESTOWANIEM PRODUKCJI POD NADZOREM USTANOWIONYM W MODULE A1 (ART. 24 UST. 2)**Projekt i budowa**

Producent lub inna osoba działająca w jego imieniu poddaje jedną lub kilka jednostek pływających reprezentatywnych dla wyrobów producenta jednemu lub kilku następującym badaniom, równoważnym obliczeniom lub kontroli:

- a) badanie stabilności zgodnie z załącznikiem I część A pkt 3.2;
- b) badanie charakterystyki pływalności zgodnie z załącznikiem I część A pkt 3.3.

Emisja hałasu

W przypadku rekreacyjnych jednostek pływających wyposażonych w silnik stacjonarny lub silnik z przekładnią typu „Z” bez zintegrowanego układu wydechowego oraz skuterów wodnych jedna lub kilka jednostek pływających reprezentatywnych dla wyrobów producenta jednostek pływających są poddawane przez producenta jednostki pływającej lub w jego imieniu – na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej wybranej przez producenta – badaniom emisji hałasu określonym w załączniku I część C.

W przypadku silników przyczepnych oraz silników z przekładnią typu „Z” z zintegrowanym układem wydechowym jeden lub kilka silników z każdej rodziny silników reprezentatywnych dla wyrobów producenta silnika jest poddawanych przez producenta silnika lub w jego imieniu – na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej wybranej przez producenta – badaniom emisji hałasu określonym w załączniku I część C.

Jeżeli badany jest więcej niż jeden silnik z rodziny silników, w celu zapewnienia zgodności próbki stosuje się metodę statystyczną opisaną w załączniku VII.

ZAŁĄCZNIK VII

OCENA ZGODNOŚCI PRODUKCJI W ZAKRESIE EMISJI SPALIN I HAŁASU

1. W celu sprawdzenia zgodności rodziny silników, z serii pobiera się próbkę silników. Producent w porozumieniu z jednostką notyfikowaną decyduje o wielkości (n) próbki.
2. Dla każdego regulowanego składnika emisji spalin i hałasu oblicza się średnią arytmetyczną X z wyników otrzymanych dla danej próbki. Serię produkcyjną uważa się za zgodną z wymaganiami (decyzja pozytywna), jeżeli spełniony jest następujący warunek:

$$X + k \cdot S \leq L$$

S jest odchyleniem standardowym, gdzie:

$$S^2 = \sum (x - X)^2 / (n - 1)$$

X = średnia arytmetyczna wyników uzyskanych z próbki

x = pojedyncze wyniki uzyskane z próbki

L = właściwa graniczna wielkość

n = liczba silników w próbce

k = współczynnik statystyczny zależny od n (zob. tabela poniżej)

n	2	3	4	5	6	7	8	9	10
k	0,973	0,613	0,489	0,421	0,376	0,342	0,317	0,296	0,279
n	11	12	13	14	15	16	17	18	19
k	0,265	0,253	0,242	0,233	0,224	0,216	0,210	0,203	0,198

Jeżeli $n \geq 20$, to $k = 0,860/\sqrt{n}$.

ZAŁĄCZNIK VIII

PROCEDURA UZUPEŁNIAJĄCA STOSOWANA W RAMACH OCENY ZGODNOŚCI Z TYPEM PRZEPROWADZANEJ W OPARCIU O WEWNĘTRZNA KONTROLĘ PRODUKCJI (MODUŁ C)

Gdy poziom jakości w przypadkach, o których mowa w art. 24 ust. 5, okaże się niezadowalający, stosuje się następującą procedurę:

Silnik zostaje pobrany z serii i poddany badaniu opisanemu w załączniku I część B. Badane silniki są dotarte częściowo lub całkowicie zgodnie ze specyfikacjami producenta. Jeżeli emisja spalin silnika pobranego z serii przekracza wartości graniczne zgodne z załącznikiem I część B, producent może wystąpić o wykonanie pomiaru na próbce silników pobranej z serii łącznie z pierwotnie przyjętym silnikiem. W celu zapewnienia zgodności próbki silników z wymaganiami niniejszej dyrektywy stosuje się metodę statystyczną opisaną w załączniku VII.

ZAŁĄCZNIK IX

DOKUMENTACJA TECHNICZNA

Dokumentacja techniczna, o której mowa w art. 7 ust. 2 oraz w art. 25, zawiera, w zakresie w jakim jest to właściwe dla oceny, następujące informacje:

- a) ogólny opis typu;
 - b) koncepcyjne rysunki projektowe i wykonawcze oraz schematy elementów składowych, podzespołów, obwodów oraz inne istotne dane;
 - c) opisy i wyjaśnienia niezbędne do zrozumienia powyższych rysunków i schematów oraz działania wyrobu;
 - d) wykaz norm, o których mowa w art. 14, stosowanych w całości lub częściowo, oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia zasadniczych wymagań w przypadkach, gdy nie zastosowano norm, o których mowa w art. 14;
 - e) wyniki wykonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań oraz inne istotne dane;
 - f) sprawozdania z badań lub obliczenia dotyczące stabilności zgodnie z załącznikiem I część A pkt 3.2 i pływalności zgodnie z załącznikiem I część A pkt 3.3;
 - g) sprawozdania z badań emisji spalin świadczące o zgodności z załącznikiem I część B sekcja 2;
 - h) sprawozdania z badań emisji hałasu świadczące o zgodności z załącznikiem I część C sekcja 1.
-

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2013/55/UE

z dnia 20 listopada 2013 r.

zmieniająca dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („rozporządzenie w sprawie IMI”)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 46, art. 53 ust. 1 i art. 62,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dyrektywie 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych⁽³⁾ skonsolidowano system wzajemnego uznawania, który początkowo opierał się na 15 dyrektywach. Przewidziano w nim automatyczne uznawanie dla ograniczonej liczby zawodów w oparciu o zharmonizowane minimalne wymogi w zakresie kształcenia (zawody sektorowe), ogólny system uznawania dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji i automatyczne uznawanie doświadczenia zawodowego. W dyrektywie 2005/36/WE ustanowiono również nowy system swobodnego świadczenia usług. Należy zauważyć, że pochodzący z państwa trzeciego członkowie rodziny obywateli Unii są objęci równym traktowaniem zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich⁽⁴⁾. Obywatele państw trzecich mogą być również objęci równym traktowaniem w odniesieniu do uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych według odpowiednich procedur krajowych, zgodnie ze szczególnymi aktami prawnymi Unii, takimi jak akty dotyczące długoterminowego pobytu, uchodźców, posiadaczy niebieskiej karty i naukowców.

(2) W swoim komunikacie z dnia 27 października 2010 r. zatytułowanym „Akt o jednolitym rynku: Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania – Wspólnie na rzecz nowego wzrostu gospodarczego” Komisja wskazała na konieczność unowocześnienia prawa Unii w tym obszarze. W dniu 23 października 2011 r. Rada Europejska w swoich konkluzjach poparła takie unowocześnienie i wezwała Parlament Europejski i Radę do osiągnięcia porozumienia politycznego w sprawie przeglądu dyrektywy 2005/36/WE do końca 2012 r. W swojej rezolucji z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (2005/36/WE)⁽⁵⁾ Parlament Europejski również wezwał Komisję do przedstawienia odpowiedniego wniosku. W sprawozdaniu na temat obywatelstwa UE za rok 2010 z dnia 27 października 2010 r. zatytułowanym „Usuwanie przeszkód w zakresie praw obywatelskich UE” podkreślono konieczność zmniejszenia obciążenia administracyjnego wiążącego się z uznawaniem kwalifikacji zawodowych.

(3) Notariusze powołani na mocy urzędowego aktu organów publicznych powinni być wyłączeni z zakresu stosowania dyrektywy 2005/36/WE ze względu na szczególne i różniące się od siebie systemy dotyczące dostępu do zawodu i jego wykonywania mające do nich zastosowanie w poszczególnych państwach członkowskich.

(4) Europejska legitymacja zawodowa miałaby wartość dodaną, służąc wzmocnieniu rynku wewnętrznego oraz wspieraniu swobodnego przepływu specjalistów przy równoczesnym zapewnieniu bardziej efektywnego i przejrzystego uznawania kwalifikacji zawodowych. W szczególności legitymacja ta byłaby przydatna do ułatwienia czasowej mobilności i uznawania kwalifikacji w ramach systemu automatycznego uznawania kwalifikacji, a także do promowania uproszczonego procesu uznawania kwalifikacji w ramach systemu ogólnego. Celem europejskiej legitymacji zawodowej jest uproszczenie procesu uznawania kwalifikacji oraz zapewnienie efektywności w zakresie kosztów i funkcjonowania, co przyniesie korzyści specjalistom i właściwym organom. Wprowadzenie europejskiej legitymacji zawodowej powinno odbywać się z uwzględnieniem opinii danej grupy zawodowej i być poprzedzone oceną przydatności dla danego zawodu oraz oceną skutków dla państw członkowskich. W razie potrzeby ocena ta powinna być prowadzona wspólnie z państwami członkowskimi. Europejska legitymacja zawodowa powinna być wydawana na wniosek specjalisty oraz po przedstawieniu niezbędnych dokumentów i przeprowadzeniu związanych z nimi procedur

(1) Dz.U. C 191 z 29.6.2012, s. 103.

(2) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 15 listopada 2013 r.

(3) Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.

(4) Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77.

(5) Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 15.

- w zakresie weryfikacji przez właściwe organy. W przypadku gdy europejska legitymacja zawodowa jest wydawana na użytek stałego prowadzenia działalności zawodowej, powinna stanowić decyzję w sprawie uznania kwalifikacji i być traktowana jak wszelkie inne decyzje w sprawie uznania kwalifikacji na mocy dyrektywy 2005/36/WE. Powinna ona raczej uzupełniać niż zastępować wszelkie wymogi rejestracyjne związane z dostępem do określonego zawodu. Nie ma potrzeby wprowadzenia europejskiej legitymacji zawodowej w zawodach prawniczych, w przypadku których legitymacje zawodowe są już stosowane w ramach systemu przewidzianego w dyrektywie Rady 77/249/EWG z dnia 22 marca 1977 r. mającej na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług ⁽¹⁾ i w dyrektywie 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych ⁽²⁾.
- (5) Funkcjonowanie europejskiej legitymacji zawodowej należy wesprzeć systemem wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI), ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 ⁽³⁾. Legitymacja i system IMI powinny wzmocnić synergii i zaufanie wśród właściwych organów, jednocześnie eliminując powielanie pracy administracyjnej i procedur uznawania kwalifikacji prowadzonych przez właściwe organy oraz zapewniając specjalistom większą przejrzystość i pewność.
- (6) Procesowi ubiegania się o europejską legitymację zawodową i wydawania jej należy nadać przejrzystą strukturę i należy uwzględnić w nim gwarancje i związane z nimi prawa wnioskodawców do odwołania się. W aktach wykonawczych należy określić wymogi dotyczące tłumaczeń oraz metody uiszczania przez wnioskodawców wszelkich należnych opłat, tak aby nie dochodziło do zakłócenia lub zaburzenia schematów postępowania w systemie IMI i do opóźnień w rozpatrywaniu wniosków. Ustalenie wysokości opłat leży w gestii państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny jednak powiadomić Komisję o wysokości ustalonych opłat. Europejska legitymacja zawodowa i związane z nią schematy postępowania w ramach systemu IMI powinny zapewnić integralność, autentyczność i poufność przechowywanych danych oraz uniemożliwić bezprawny i niedozwolony dostęp do przechowywanych informacji.
- (7) Dyrektywa 2005/36/WE ma zastosowanie wyłącznie do specjalistów, którzy chcą wykonywać ten sam zawód w innym państwie członkowskim. W niektórych przypadkach w przyjmującym państwie członkowskim dane czynności stanowią część zawodu o większym zakresie czynności niż w rodzimym państwie członkowskim. Jeżeli różnice w obszarach czynności są na tyle duże, że konieczne byłoby odbycie przez specjalistę pełnego programu kształcenia i szkolenia w celu uzupełnienia braków, na żądanie specjalisty, przyjmujące państwo członkowskie, w tych szczególnych okolicznościach, powinno udzielić dostępu częściowego do zawodu. Jeżeli jednak występują nadrzędne względy interesu ogólnego, określone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w jego orzecznictwie związanym z art. 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), potencjalnie podlegającym dalszej ewolucji, państwo członkowskie powinno mieć możliwość odmówienia udzielenia dostępu częściowego. Może to w szczególności dotyczyć zawodów medycznych, jeżeli mają one wpływ na zdrowie publiczne lub bezpieczeństwo pacjentów. Przyznanie częściowego dostępu powinno pozostawać bez uszczerbku dla prawa partnerów społecznych do samoorganizacji.
- (8) W interesie ochrony lokalnych konsumentów w przyjmującym państwie członkowskim tymczasowe i okazjonalne świadczenie usług w państwach członkowskich powinno podlegać zabezpieczeniom, w szczególności wymogowi posiadania co najmniej rocznego doświadczenia zawodowego w ciągu ostatnich dziesięciu lat poprzedzających świadczenie usług, jeżeli dany zawód nie jest regulowany w rodzimym państwie członkowskim. W przypadku działalności sezonowych państwa członkowskie powinny mieć możliwość prowadzenia kontroli w celu sprawdzenia tymczasowego i okazjonalnego charakteru usług świadczonych na ich terytorium. W tym celu przyjmujące państwo członkowskie powinno mieć możliwość zażądania, raz w roku, informacji o usługach faktycznie świadczonych na ich terytorium, w przypadkach gdy takie informacje nie zostały wcześniej dobrowolnie przekazane przez usługodawcę.
- (9) W dyrektywie 2005/36/WE umożliwia się państwom członkowskim sprawdzanie kwalifikacji zawodowych usługodawcy przed rozpoczęciem świadczenia przez niego usług w przypadku zawodów regulowanych mających wpływ na zdrowie lub bezpieczeństwo publiczne. Spowodowało to niepewność prawa, ponieważ właściwemu organowi pozostawiono swobodę decyzji w sprawie konieczności przeprowadzenia tego rodzaju kontroli wstępnej. W celu zapewnienia pewności prawa specjaliści powinni od początku wiedzieć, czy konieczne jest przeprowadzenie wstępnego sprawdzenia kwalifikacji zawodowych i kiedy mogą spodziewać się decyzji. W każdym przypadku warunki takiego wstępnego sprawdzenia kwalifikacji zawodowych w ramach swobody świadczenia usług nie powinny być bardziej rygorystyczne niż na podstawie przepisów dotyczących stałego prowadzenia działalności zawodowej. W przypadku zawodów regulowanych, które mają wpływ na zdrowie lub bezpieczeństwo publiczne, dyrektywa 2005/36/WE powinna pozostawać bez uszczerbku dla możliwości nałożenia przez państwa członkowskie obowiązku ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej zawodowej zgodnie z przepisami obowiązującymi na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej ⁽⁴⁾ oraz dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym ⁽⁵⁾.
- (10) Systemy kształcenia zawodowego i szkoleń zawodowych okazały się przydatnym narzędziem zapewniającym zatrudnienie ludzi młodych i umożliwiającym płynne przechodzenie od etapu kształcenia do etapu pracy zawodowej. Przegląd dyrektywy 2005/36/WE powinien zatem w pełni uwzględniać ich specyfikę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 26.3.1977, s. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 14.3.1998, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

- (11) W celu stosowania mechanizmu uznawania w ramach systemu ogólnego konieczne jest zgrupowanie różnych krajowych programów kształcenia i szkolenia na różnych poziomach. Poziomy te są określone jedynie w związku z funkcjonowaniem systemu ogólnego i nie powinny mieć wpływu ani na krajowe struktury kształcenia i szkolenia, ani na uprawnienia państw członkowskich w tej dziedzinie, w tym na politykę krajową w zakresie wdrażania europejskich ram kwalifikacji. Europejskie ramy kwalifikacji są narzędziem mającym służyć propagowaniu przejrzystości i porównywalności kwalifikacji zawodowych oraz mogą stanowić przydatne dodatkowe źródło informacji dla właściwych organów oceniających kwalifikacje zawodowe wydane w innych państwach członkowskich. W wyniku procesu bolońskiego instytucje szkolnictwa wyższego dostosowały strukturę swych programów do dwustopniowego systemu studiów licencjackich i magisterskich. Aby zapewnić spójność pięciu poziomów określonych w dyrektywie 2005/36/WE z tą nową strukturą stopni, dyplom licencjacki powinien być sklasyfikowany na poziomie d, a dyplom magisterski – na poziomie e. Pięć poziomów ustalonych na potrzeby funkcjonowania systemu ogólnego co do zasady nie powinno być nadal stosowanych jako kryterium służące wyłączeniu obywateli Unii z zakresu stosowania dyrektywy 2005/36/WE, jeżeli byłoby to sprzeczne z zasadą uczenia się przez całe życie.
- (12) Wnioski o uznanie kwalifikacji składane przez specjalistów pochodzących z państw członkowskich, w których dany zawód nie jest regulowany, i posiadających roczne doświadczenie zawodowe powinny być traktowane w ten sam sposób jak wnioski składane przez specjalistów pochodzących z państw członkowskich, w których dany zawód jest zawodem regulowanym. Ich kwalifikacje zawodowe powinny być porównywane z kwalifikacjami zawodowymi wymaganymi w przyjmującym państwie członkowskim w oparciu o poziomy kwalifikacji zawodowych określone w dyrektywie 2005/36/WE. W razie istotnych różnic właściwy organ powinien mieć możliwość nałożenia środków wyrównawczych. Wszelkie mechanizmy sprawdzania wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych, które mogą być wymagane w celu uzyskania dostępu do danego zawodu jako środki wyrównawcze, powinny stanowić gwarancję zasad przejrzystości i bezstronności oraz być zgodne z tymi zasadami.
- (13) W przypadku braku harmonizacji minimalnych wymogów w zakresie kształcenia wymaganego do dostępu do zawodów objętych systemem ogólnym przyjmujące państwo członkowskie powinno nadal mieć możliwość wprowadzenia środka wyrównawczego. Wszelkie takie środki powinny być proporcjonalne i uwzględniać w szczególności wiedzę, umiejętności i kompetencje – oficjalnie poświadczone w tym celu przez właściwą instytucję – wynikające z zyskanego przez wnioskodawcę doświadczenia zawodowego lub uzyskane przez niego w ramach uczenia się przez całe życie. Decyzję o nałożeniu środka wyrównawczego należy odpowiednio uzasadnić, aby wnioskodawca miał lepszy obraz swojej sytuacji i aby mógł ubiegać się o przeprowadzenie przez sąd krajowy kontroli sądowej na podstawie dyrektywy 2005/36/WE.
- (14) Wyniki przeglądu dyrektywy 2005/36/WE wskazują na konieczność aktualizacji i doprecyzowania, z zapewnieniem większej elastyczności, wykazu rodzajów działalności przemysłowej, handlowej i rzemieślniczej zamieszczonego w załączniku IV, przy jednoczesnym utrzymaniu w odniesieniu do tych rodzajów działalności systemu automatycznego uznawania kwalifikacji na podstawie doświadczenia zawodowego. Obecnie podstawą załącznika IV jest Międzynarodowa Standardowa Klasyfikacja Rodzajów Działalności (ISIC) z 1958 r., która nie odzwierciedla już obecnej struktury rodzajów działalności. Od 1958 r. kilkakrotnie przeprowadzono przegląd klasyfikacji ISIC. W związku z tym Komisja powinna mieć możliwość dostosowania załącznika IV w celu zachowania systemu automatycznego uznawania kwalifikacji w nienaruszonym stanie.
- (15) Ustawiczny rozwój zawodowy przyczynia się do bezpiecznego i efektywnego wykonywania zawodu przez specjalistów, którzy korzystają z automatycznego uznawania kwalifikacji zawodowych. Ważne jest, aby zachęcać do dalszego wzmocnienia ustawicznego rozwoju zawodowego w przypadku tych zawodów. Państwa członkowskie powinny w szczególności wspierać ustawiczny rozwój zawodowy lekarzy, lekarzy specjalistów, lekarzy ogólnych, pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną, dentystów, wyspecjalizowanych dentystów, lekarzy weterynarii, położnych, farmaceutów i architektów. Środki przyjęte przez państwa członkowskie w celu wspierania ustawicznego rozwoju zawodowego w przypadku tych zawodów powinny być podawane do wiadomości Komisji, a państwa członkowskie powinny prowadzić wymianę najlepszych praktyk w tej dziedzinie. Ustawiczny rozwój zawodowy powinien obejmować zmiany techniczne, naukowe, regulacyjne i etyczne oraz stanowić dla specjalistów motywację do uczenia się przez całe życie w ich zawodzie.
- (16) System automatycznego uznawania kwalifikacji w oparciu o zharmonizowane minimalne wymogi w zakresie kształcenia zależy od terminowego powiadamiania przez państwa członkowskie o nowych lub zmienionych dokumentach potwierdzających posiadanie kwalifikacji i od ich publikacji przez Komisję. W przeciwnym razie osoby posiadające takie kwalifikacje nie mają żadnych gwarancji, że mogą korzystać z automatycznego uznawania kwalifikacji. W celu zwiększenia przejrzystości i ułatwienia badania nowo zgłoszonych tytułów państwa członkowskie powinny przekazywać informacje o czasie trwania i treści programów kształcenia, przy czym muszą one być zgodne z minimalnymi wymogami w zakresie kształcenia określonymi w dyrektywie 2005/36/WE.
- (17) Już teraz w znacznej większości instytucji szkolnictwa wyższego w Unii stosuje się punkty w ramach europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów (ECTS); stosowanie tych punktów jest coraz powszechniejsze również w programach kształcenia prowadzących do uzyskania kwalifikacji wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego. Konieczne jest zatem uwzględnienie możliwości wyrażenia czasu trwania danego programu również w ECTS. Ta możliwość nie powinna mieć wpływu na inne wymogi w zakresie automatycznego uznawania kwalifikacji. Jeden punkt ECTS odpowiada 25–30 godzinom nauki, przy czym aby ukończyć jeden rok akademicki, zazwyczaj konieczne jest uzyskanie 60 punktów.

- (18) Dla zapewnienia wysokiego poziomu zdrowia publicznego i bezpieczeństwa pacjentów w Unii oraz w celu aktualizacji dyrektywy 2005/36/WE konieczna jest modyfikacja kryteriów stosowanych przy określaniu podstawowego kształcenia medycznego, tak aby warunki dotyczące minimalnej liczby lat i godzin obowiązywały łącznie. Celem tej modyfikacji jest niedopuszczenie do obniżenia wymogów dotyczących kształcenia w przypadku podstawowego kształcenia medycznego.
- (19) W celu zwiększenia mobilności lekarzy specjalistów, którzy po uzyskaniu kwalifikacji lekarza specjalisty podjęli inne kształcenie specjalistyczne, należy zezwolić państwom członkowskim na udzielanie zwolnień z określonych elementów tego kształcenia specjalistycznego, jeżeli takie elementy kształcenia zostały już zaliczone w trakcie poprzedniego programu kształcenia lekarzy specjalistów w jednym z państw członkowskich. Należy zezwolić państwom członkowskim na udzielanie, w określonych granicach, takich zwolnień w przypadku specjalności medycznych objętych systemem automatycznego uznawania kwalifikacji.
- (20) W zawodzie pielęgniarki w ostatnich trzydziestu latach zaszły znaczne zmiany: podstawowa opieka zdrowotna, stosowanie bardziej złożonych terapii oraz nieustanny rozwój technologii skutkującej większą odpowiedzialnością pielęgniarek/pielęgniarzy. Kształcenie pielęgniarskie, którego organizacja nadal różni się w zależności od tradycji krajowych, powinno dawać bardziej zdecydowaną i opartą na wynikach pewność, że dana osoba zdobyła w okresie kształcenia określoną wiedzę i umiejętności oraz jest w stanie wykorzystywać co najmniej określone kompetencje w celu prowadzenia działalności odpowiadającej danemu zawodowi.
- (21) Aby położne były dobrze przygotowane do wypełniania złożonych zadań w opiece zdrowotnej, należących do zakresu ich działalności, osoby uczące się położnictwa powinny przed podjęciem nauki zawodu zdobyć solidne wykształcenie ogólne. W związku z tym należy zastrzec warunki dopuszczenia do kształcenia w zakresie położnictwa, określając je jako ukończenie 12 lat kształcenia ogólnego lub zdanie egzaminu o równoważnym poziomie; nie dotyczy to osób, które już posiadają kwalifikacje do wykonywania zawodu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną. Kształcenie w zakresie położnictwa powinno dawać większą pewność, że dana osoba zdobyła określoną wiedzę i umiejętności konieczne do wykonywania czynności położnej, o których mowa w dyrektywie 2005/36/WE.
- (22) W celu uproszczenia systemu automatycznego uznawania specjalności medycznych i lekarsko-dentystycznych specjalności te powinny zostać objęte zakresem stosowania dyrektywy 2005/36/WE, jeżeli występują one w przynajmniej dwóch piątych państw członkowskich.
- (23) Wiele państw członkowskich postanowiło zezwolić na dostęp do wszelkiego rodzaju działalności w dziedzinie farmacji i prowadzenie tej działalności na podstawie uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodu farmaceuty nabytych w innym państwie członkowskim po wejściu w życie dyrektywy 2005/36/WE. Takie uznawanie kwalifikacji zawodowych nabytych w innym państwie członkowskim nie powinno jednak uniemożliwiać państwu członkowskiemu utrzymania w mocy niedyskryminujących przepisów regulujących geograficzne rozmieszczenie aptek na jego terytorium, ponieważ dyrektywa 2005/36/WE nie obejmuje koordynacji takich przepisów. Jednakże wszelkie odstępstwa od automatycznego uznawania kwalifikacji, nadal niezbędne dla państwa członkowskiego, nie powinny wykluczać farmaceutów, którzy już mają uznane kwalifikacje w państwie członkowskim stosującym takie odstępstwo oraz już legalnie i faktycznie wykonują zawód farmaceuty przez pewien okres na terytorium tego państwa członkowskiego.
- (24) Funkcjonowanie systemu automatycznego uznawania kwalifikacji zależy od zaufania co do wymogów w zakresie kształcenia, które leżą u podstaw kwalifikacji specjalistów. Ważne jest zatem, aby minimalne wymogi w zakresie kształcenia architektów odzwierciedlały nowe zmiany w kształceniu architektów, w szczególności pod względem uznanej konieczności uzupełnienia kształcenia na poziomie wyższym doświadczeniem zawodowym pod nadzorem wykwalifikowanych architektów. Jednocześnie minimalne wymogi w zakresie kształcenia powinny być wystarczająco elastyczne, aby uniknąć nadmiernego ograniczania możliwości państw członkowskich w zakresie organizacji własnych systemów kształcenia.
- (25) W ramach dyrektywy 2005/36/WE należy wspierać, poprzez wprowadzenie wspólnych zasad kształcenia, nadanie bardziej automatycznego charakteru uznawaniu kwalifikacji zawodowych w odniesieniu do tych zawodów, które nie są obecnie nim objęte. Należy przy tym uwzględnić uprawnienia państw członkowskich do decydowania o kwalifikacjach zawodowych niezbędnych do wykonywania zawodów na ich terytorium, jak również o zakresie i organizacji ich systemów kształcenia i szkolenia. Wspólne zasady kształcenia powinny mieć postać wspólnych ram kształcenia opartych na wspólnym zasobie wiedzy, umiejętności i kompetencji lub wspólnych testów kształcenia. Należy umożliwić, aby wspólne ramy kształcenia obejmowały również specjalności, których obecnie nie dotyczy automatyczne uznawanie kwalifikacji na mocy dyrektywy 2005/36/WE, związane z zawodami, które są objęte tytułem III rozdział III i w których zakres wchodzi zarezerwowane dla nich, jasno określone konkretne czynności. Wspólne ramy kształcenia w przypadku takich specjalności, w szczególności specjalności medycznych, powinny zapewniać ochronę zdrowia publicznego i bezpieczeństwa pacjentów na wysokim poziomie. Państwa członkowskie powinny automatycznie uznawać kwalifikacje zawodowe uzyskane na podstawie wspólnych ram kształcenia. Organizacje zawodowe reprezentatywne na szczeblu Unii oraz, w pewnych okolicznościach, krajowe organizacje zawodowe lub właściwe organy powinny mieć możliwość przedstawiania Komisji sugestii co do wspólnych zasad kształcenia, aby umożliwić dokonywanie, wspólnie z krajowymi koordynatorami, oceny ewentualnego wpływu takich zasad na krajowe systemy kształcenia i szkolenia, a także na krajowe przepisy określające zasady dostępu do zawodów regulowanych.

- (26) Dyrektywa 2005/36/WE przewiduje już obowiązek posiadania przez specjalistów niezbędnych umiejętności językowych. W ramach przeglądu stosowania tego obowiązku wykazano, że istnieje konieczność wyjaśnienia roli właściwych organów i pracodawców, w szczególności w celu lepszego zapewnienia bezpieczeństwa pacjentów. Właściwe organy powinny mieć możliwość sprawdzenia znajomości języka po uznaniu kwalifikacji zawodowych. W przypadku zawodów, które mają wpływ na bezpieczeństwo pacjentów, ważne jest w szczególności, aby to sprawdzenie znajomości języka zgodnie z dyrektywą 2005/36/WE przeprowadzano, zanim specjalista rozpocznie wykonywanie zawodu w przyjmującym państwie członkowskim. Sprawdzenie znajomości języka powinno jednak być rozsądne i konieczne do wykonywania danego zawodu i nie powinno mieć na celu wykluczenia specjalistów pochodzących z innych państw członkowskich z rynku pracy w przyjmującym państwie członkowskim. Aby zapewnić przestrzeganie zasady proporcjonalności oraz z myślą o zwiększeniu mobilności specjalistów w Unii, sprawdzenie przeprowadzane przez właściwy organ lub pod jego nadzorem powinno ograniczać się do znajomości jednego języka urzędowego w przyjmującym państwie członkowskim lub jednego języka administracyjnego w przyjmującym państwie członkowskim, pod warunkiem że jest on również językiem urzędowym Unii. Nie powinno to uniemożliwiać państwu członkowskiemu zachęcania specjalistów do opanowania innego języka na późniejszym etapie, jeżeli jest to konieczne do wykonywania zawodu. Również pracodawcy powinni nadal odgrywać ważną rolę w zapewnianiu znajomości języków niezbędnej do wykonywania czynności zawodowych w podlegających im miejscach pracy.
- (27) Krajowe przepisy dotyczące dostępu do zawodów regulowanych nie powinny utrudniać mobilności młodych absolwentów. Dlatego jeżeli absolwent odbył praktyki zawodowe w innym państwie członkowskim, praktyki te powinny być uznawane, gdy absolwent ubiega się o dostęp do zawodu regulowanego w rodzimym państwie członkowskim. Uznawanie praktyk zawodowych odbytych w innym państwie członkowskim powinno opierać się na jasnym pisemnym opisie celów szkoleniowych i powierzonych zadań, które określa opiekun praktykanta w przyjmującym państwie członkowskim. Praktyki zawodowe odbyte w państwach trzecich powinny być uwzględniane przez państwa członkowskie przy rozpatrywaniu wniosku o dostęp do zawodu regulowanego.
- (28) W dyrektywie 2005/36/WE wprowadzono system krajowych ośrodków informacji. Ze względu na wejście w życie dyrektywy 2006/123/WE oraz ustanowienie w tej dyrektywie pojedynczych punktów kontaktowych istnieje ryzyko powielania działań. Krajowe ośrodki informacji ustanowione dyrektywą 2005/36/WE powinny zatem zostać przekształcone w ośrodki wsparcia, których działania powinny polegać na udzielaniu porad i wsparcia obywatelom, w tym porad bezpośrednich, w celu zapewnienia codziennego stosowania zasad rynku wewnętrznego na szczeblu krajowym w skomplikowanych indywidualnych sprawach dotyczących obywateli. W stosownych przypadkach ośrodki wsparcia pełniłyby funkcję łącznika z właściwymi organami i ośrodkami wsparcia innych państw członkowskich. Co się tyczy europejskiej legitymacji zawodowej, państwa członkowskie powinny mieć swobodę decydowania, czy ośrodki wsparcia mają działać w charakterze właściwego organu w rodzimym państwie członkowskim, czy też pomagać właściwemu organowi w obsłudze wniosków o europejską legitymację zawodową i w rozpatrywaniu indywidualnej dokumentacji wnioskodawcy stworzonej w systemie IMI (dokumentacji w systemie IMI). W kontekście swobody świadczenia usług, jeżeli dany zawód nie jest regulowany w rodzimym państwie członkowskim, ośrodki wsparcia mogą też uczestniczyć w wymianie informacji przewidzianej na użytek współpracy administracyjnej.
- (29) Niniejsza dyrektywa przyczynia się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia i ochrony konsumentów. W dyrektywie 2005/36/WE przewidziano już szczegółowe obowiązki państw członkowskich w zakresie wymiany informacji. Obowiązki te należy rozszerzyć. W przyszłości państwa członkowskie powinny nie tylko reagować na wnioski o udzielenie informacji, ale również ich właściwe organy powinny być uprawnione w granicach swoich kompetencji do tego, by z własnej inicjatywy ostrzegać właściwe organy innych państw członkowskich o specjalistach, którzy utracili prawo do wykonywania zawodu. Niezbędny jest szczególnie mechanizm ostrzegania w odniesieniu do pracowników służby zdrowia na podstawie dyrektywy 2005/36/WE. Powinno mieć to zastosowanie również do lekarzy weterynarii, a także do specjalistów prowadzących działalność związaną z edukacją osób małoletnich, w tym do specjalistów pracujących w sektorze opieki nad dziećmi i wczesnej edukacji. Obowiązek wysyłania ostrzeżenia powinien obowiązywać wyłącznie państwa członkowskie, w których takie zawody są regulowane. Należy ostrzec wszystkie państwa członkowskie, jeżeli w wyniku postępowania dyscyplinarnego lub wyroku skazującego specjalista traci prawo do wykonywania, nawet tymczasowo, czynności zawodowych w jednym z państw członkowskich. Ostrzeżenie powinno zawierać wszelkie dostępne szczegółowe informacje dotyczące określonego lub nieokreślonego czasu, przez jaki obowiązuje ograniczenie lub zakaz. Ostrzeżenie to należy aktywować przy zastosowaniu systemu IMI niezależnie od tego, czy dany specjalista skorzystał z któregośkolwiek prawa na podstawie dyrektywy 2005/36/WE lub od tego, czy złożył wniosek o uznanie jego kwalifikacji zawodowych poprzez wydanie europejskiej legitymacji zawodowej lub przy zastosowaniu którejśkolwiek innej metody przewidzianej w tej dyrektywie. Procedura ostrzegania powinna być zgodna z prawem Unii w zakresie ochrony danych osobowych oraz praw podstawowych. Procedury ostrzegania nie powinny być tworzone w celu zastąpienia lub zmiany jakichkolwiek ustaleń między państwami członkowskimi w zakresie współpracy w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Od właściwych organów na mocy dyrektywy 2005/36/WE nie należy wymagać przyczyniania się do takiej współpracy w drodze ostrzeżeń przewidzianych w tej dyrektywie.
- (30) Jedną z głównych trudności, z jakimi musi się zmierzyć obywatel zainteresowany pracą w innym państwie członkowskim, jest złożoność i niepewność procedur administracyjnych, których musi przestrzegać. W dyrektywie 2006/123/WE zobowiązano już państwa członkowskie do zapewniania łatwego dostępu do informacji i umożliwienia dopełniania procedur za pośrednictwem pojedynczych punktów kontaktowych. Obywatele ubiegający się

- o uznanie kwalifikacji zawodowych na podstawie dyrektywy 2005/36/WE mogą już teraz korzystać z pojedynczych punktów kontaktowych, jeżeli są objęci zakresem stosowania dyrektywy 2006/123/WE. Zakresem stosowania dyrektywy 2006/123/WE nie są jednak objęte osoby poszukujące pracy i pracownicy służby zdrowia, a dostępne informacje mają ograniczony zakres. Konieczne jest zatem – z punktu widzenia użytkowników – sprecyzowanie tych informacji oraz zapewnienie, aby takie informacje były łatwo dostępne. Ważne jest również, aby państwa członkowskie nie tylko ponosiły odpowiedzialność na szczeblu krajowym, ale również współpracowały ze sobą i z Komisją w celu zapewnienia, aby specjaliści w całej Unii posiadali łatwy dostęp do przyjaznych dla użytkownika, wielojęzycznych informacji oraz mieli możliwość łatwego dopełnienia procedur za pośrednictwem pojedynczych punktów kontaktowych lub odpowiednich właściwych organów. Należy udostępnić odpowiednie łącza na innych stronach internetowych, takich jak portal Twoja Europa.
- (31) W celu uzupełnienia lub zmiany określonych elementów innych niż istotne dyrektywy 2005/36/WE należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do aktualizacji wiedzy i umiejętności, o których mowa w art. 21 ust. 6, aktualizacji załącznika I, aktualizacji i uściślenia rodzajów działalności wymienionych w załączniku IV, dostosowania pkt 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 i 5.7.1 załącznika V, dostosowania minimalnych okresów kształcenia specjalistów w zakresie medycyny i stomatologii, włączenia do pkt 5.1.3 załącznika V nowych specjalności medycznych, zmian w wykazie zawartym w pkt 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 i 5.6.1 załącznika V, włączenia do pkt 5.3.3 załącznika V nowych specjalności dentystrycznych, określenia warunków stosowania wspólnych ram kształcenia oraz określenia warunków stosowania wspólnych testów kształcenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (32) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania dyrektywy 2005/36/WE należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽¹⁾.
- (33) Ze względu na techniczny charakter tych aktów wykonawczych należy stosować procedurę sprawdzającą do przyjmowania aktów wykonawczych dotyczących wprowadzenia europejskiej legitymacji zawodowej dla określonych zawodów, formatu europejskiej legitymacji zawodowej, rozpatrywania wniosków pisemnych, tłumaczeń, które wnioskodawca musi dostarczyć w celu udokumentowania wniosku o europejską legitymację zawodową, szczegółowych informacji dotyczących dokumentów
- wymaganych na mocy dyrektywy 2005/36/WE w celu złożenia kompletnego wniosku, procedur dotyczących dokonywania i inkasowania opłat za tę legitymację, zasad określających w odniesieniu do danego zawodu jak, kiedy i w przypadku których dokumentów właściwe władze mogą wymagać poświadczonych kopii, specyfikacji technicznych i środków niezbędnych do zapewnienia integralności, poufności i dokładności informacji zapisanych na europejskiej legitymacji zawodowej i znajdujących się w dokumentacji w systemie IMI, warunków i procedur wydawania europejskiej legitymacji zawodowej, przepisów dotyczących warunków dostępu do dokumentacji w systemie IMI, środków technicznych i procedur w zakresie weryfikacji autentyczności i ważności europejskiej legitymacji zawodowej oraz stosowania mechanizmu ostrzegania.
- (34) Komisja powinna w drodze aktów wykonawczych oraz, z uwagi na ich specyfikę, nie stosując rozporządzenia (UE) nr 182/2011, podjąć decyzje o odrzuceniu proponowanej aktualizacji załącznika I, gdy warunki określone w dyrektywie 2005/36/WE nie są spełnione, zwrócić się do danego państwa członkowskiego o powstrzymanie się od stosowania odstępstwa dotyczącego wyboru między stażem adaptacyjnym a testem umiejętności, gdy odstępstwo jest niewłaściwe lub niezgodne z prawem Unii, odrzucić proponowane zmiany w pkt 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 lub 5.7.1 załącznika V, gdy warunki określone w dyrektywie 2005/36/WE nie są spełnione, przedstawić wykaz krajowych kwalifikacji zawodowych i krajowych tytułów zawodowych objętych automatycznym uznawaniem we wspólnych ramach kształcenia, przedstawić wykaz państw członkowskich, w których organizuje się wspólne testy kształcenia, częstotliwość ich przeprowadzania w roku kalendarzowym i inne ustalenia niezbędne do organizacji wspólnych testów kształcenia oraz umożliwić danemu państwu członkowskiemu wprowadzenie odstępstwa od stosownych przepisów dyrektywy 2005/36/WE na czas określony.
- (35) W następstwie pozytywnego doświadczenia z wzajemnej oceny na podstawie dyrektywy 2006/123/WE należy zawrzeć w dyrektywie 2005/36/WE podobny system oceny. Państwa członkowskie powinny zgłosić zawody, które są w nich regulowane, i powody ich uregulowania, a także powinny wspólnie omawiać swoje spostrzeżenia. Taki system przyczyniłby się do uzyskania większej przejrzystości na rynku usług specjalistycznych.
- (36) Komisja powinna w odpowiednim terminie ocenić system uznawania kwalifikacji mający zastosowanie do dokumentów potwierdzających kwalifikacje do wykonywania zawodu pielęgniarstwa odpowiedzialnej za opiekę ogólną wydawanych w Rumunii. Taka ocena powinna opierać się na wynikach specjalnego programu podwyższania kwalifikacji, który Rumunia powinna wprowadzić zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi oraz w odniesieniu do którego powinna kontaktować się z innymi państwami członkowskimi i Komisją. Celem takiego specjalnego programu podwyższania kwalifikacji powinno być umożliwienie jego uczestnikom podwyższenia kwalifikacji zawodowych w celu spełnienia minimalnych wymogów w zakresie kształcenia określonych w dyrektywie 2005/36/WE.

(1) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

- (37) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie racjonalizacja, uproszczenie i usprawnienie zasad w zakresie uznawania kwalifikacji zawodowych, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, gdyż nieuchronnie spowodowałyby to stosowanie różnych wymogów i systemów proceduralnych, zwiększając złożoność przepisów regulacyjnych i powodując nieuzasadnione przeszkody dla mobilności specjalistów, oraz ponieważ, przez wzgląd na spójność, przejrzystość i zgodność, możliwe jest lepsze osiągnięcie tych celów na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (38) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁽¹⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (39) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który w dniu 8 marca 2012 r. wydał opinię⁽³⁾.
- (40) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2005/36/WE i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012,
- 2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Niniejszą dyrektywę stosuje się również wobec wszystkich obywateli państw członkowskich, którzy odbyli praktyki zawodowe poza rodzimym państwem członkowskim.”;
- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „4. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się wobec notariuszy powoływanych na mocy urzędowego aktu organów publicznych.”;
- 3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) lit. f) i h) otrzymują brzmienie:
- „f) »doświadczenie zawodowe«: faktyczne i zgodne z prawem wykonywanie danego zawodu w państwie członkowskim w pełnym wymiarze czasu pracy lub w równoważnym niepełnym wymiarze czasu pracy;
- h) »test umiejętności«: test sprawdzający wiedzę zawodową, umiejętności i kompetencje wnioskodawcy, przeprowadzony lub uznany przez właściwe władze przyjmującego państwa członkowskiego w celu oceny zdolności wnioskodawcy do wykonywania zawodu regulowanego w tym państwie członkowskim.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2005/36/WE

W dyrektywie 2005/36/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W niniejszej dyrektywie ustanawia się również zasady dotyczące częściowego dostępu do zawodu regulowanego oraz uznawania praktyk zawodowych odbywanych w innym państwie członkowskim.”;

Aby umożliwić przeprowadzenie tego testu, właściwe organy sporządzają – na podstawie porównania kształcenia i szkoleń wymaganych w przyjmującym państwie członkowskim z kształceniem i szkoleniami odbytymi przez wnioskodawcę – listę zagadnień, których nie obejmuje posiadany przez wnioskodawcę dyplom lub inny dokument potwierdzający kwalifikacje.

Test umiejętności musi uwzględniać fakt, że wnioskodawca jest wykwalifikowanym specjalistą w rodzimym państwie członkowskim lub w państwie członkowskim, z którego przybywa. Test umiejętności obejmuje zagadnienia wybrane z listy, których znajomość jest niezbędna do wykonywania danego zawodu w przyjmującym państwie członkowskim. Test

⁽¹⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 137 z 12.5.2012, s. 1.

może sprawdzać również znajomość zasad dotyczących wykonywania danego zawodu obowiązujących w przyjmującym państwie członkowskim.

w szkolnictwie wyższym stosowany w europejskim obszarze szkolnictwa wyższego.”;

b) ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

Szczegóły dotyczące przeprowadzania testu umiejętności oraz status przysługujący w przyjmującym państwie członkowskim wnioskodawcy, który pragnie przygotowywać się do testu umiejętności w tym państwie członkowskim, określane są przez właściwe organy tego państwa członkowskiego.”;

„Za każdym razem, gdy państwo członkowskie uznaje stowarzyszenie lub organizację, o których mowa w akapicie pierwszym, powiadamia o tym Komisję. Komisja sprawdza, czy to stowarzyszenie lub ta organizacja spełniają warunki określone w akapicie drugim. Aby uwzględnić zmiany regulacyjne w państwach członkowskich, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 57c w celu aktualizacji załącznika I, jeżeli spełnione są warunki określone w akapicie drugim.

(ii) dodaje się litery w brzmieniu:

Jeżeli warunki określone w akapicie drugim nie są spełnione, Komisja przyjmuje akt wykonawczy w celu odrzucenia proponowanej aktualizacji załącznika I.”;

„j) »praktyki zawodowe«: bez uszczerbku dla art. 46 ust. 4, okres praktyk zawodowych prowadzonych pod nadzorem, który może mieć miejsce albo podczas nauki prowadzącej do uzyskania dyplomu, albo po jej zakończeniu, o ile stanowi to warunek dostępu do zawodu regulowanego;

4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

k) »europejska legitymacja zawodowa«: elektroniczny dokument wykazujący albo, że specjalista spełnił wszystkie niezbędne warunki w celu tymczasowego i okazjonalnego świadczenia usług w przyjmującym państwie członkowskim, albo uznanie kwalifikacji zawodowych na użytek stałego prowadzenia działalności zawodowej w przyjmującym państwie członkowskim;

„1. Uznanie kwalifikacji zawodowych przez przyjmujące państwo członkowskie pozwala beneficjentom na uzyskanie w tym państwie członkowskim dostępu do tego samego zawodu, w odniesieniu do którego posiadają kwalifikacje w rodzimym państwie członkowskim, oraz wykonywanie tego zawodu w przyjmującym państwie członkowskim na tych samych warunkach, jakie obowiązują obywateli przyjmującego państwa członkowskiego.”;

l) »uczenie się przez całe życie«: całość odbytego w ciągu całego życia kształcenia ogólnego, kształcenia i szkolenia zawodowego, kształcenia pozaformalnego i nieformalnego uczenia się, których rezultatem jest poprawa wiedzy, umiejętności i kompetencji, co może obejmować etykę zawodową;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W drodze odstępstwa od ust. 1 częściowy dostęp do zawodu w przyjmującym państwie członkowskim jest przyznawany na warunkach określonych w art. 4f.”;

m) »nadrzędne względy interesu ogólnego«: względy uznane za takie w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

5) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Europejska legitymacja zawodowa

n) »Europejski system transferu i akumulacji punktów lub punkty ECTS«: system punktacji

1. Państwa członkowskie wydają osobom posiadającym kwalifikacje zawodowe europejską legitymację zawodową na wniosek tych osób i pod warunkiem przyjęcia przez Komisję odpowiednich aktów wykonawczych określonych w ust. 7.

2. Jeżeli europejska legitymacja zawodowa została wprowadzona dla określonego zawodu w drodze odpowiednich aktów wykonawczych przyjętych na podstawie ust. 7, osoba posiadająca dane kwalifikacje zawodowe może zdecydować się na wystąpienie o taką legitymację albo na skorzystanie z procedur przewidzianych w tytułach II i III.

3. Państwa członkowskie zapewniają posiadaczowi europejskiej legitymacji zawodowej korzystanie ze wszystkich praw przyznanych w art. 4b–4e.

4. Jeżeli osoba posiadająca kwalifikacje zawodowe zamierza świadczyć usługi, o których mowa w tytule II, inne niż usługi objęte art. 7 ust. 4, właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego wydaje europejską legitymację zawodową zgodnie z art. 4b i 4c. Europejska legitymacja zawodowa stanowi, w stosownych przypadkach, oświadczenie zgodnie z art. 7.

5. Jeżeli osoba posiadająca kwalifikacje zawodowe zamierza prowadzić stałą działalność zawodową w innym państwie członkowskim zgodnie z tytułem III rozdziału I–IIIa lub świadczyć usługi zgodnie z art. 7 ust. 4, właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego podejmuje wszelkie działania przygotowawcze w odniesieniu do indywidualnej dokumentacji wnioskodawcy utworzonej w systemie wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) (dokumentacji w systemie IMI), zgodnie z art. 4b i 4d. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego wydaje europejską legitymację zawodową zgodnie z art. 4b i 4d.

Na użytek stałego prowadzenia działalności zawodowej wydanie europejskiej legitymacji zawodowej nie daje automatycznego prawa do wykonywania określonego zawodu, jeżeli w przyjmującym państwie członkowskim już obowiązują – przed wprowadzeniem europejskiej legitymacji zawodowej dla tego zawodu – wymogi rejestracyjne lub inne procedury kontrolne.

6. Państwa członkowskie wyznaczają organy właściwe do zajmowania się dokumentacją w systemie IMI i wydawania europejskich legitymacji zawodowych. Organy te zapewniają bezstronne, obiektywne i terminowe rozpatrywanie wniosków o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej. Ośrodki wsparcia, o których mowa w art. 57b, również mogą pełnić funkcję właściwego organu. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy i ośrodki wsparcia informowały obywateli, w tym potencjalnych wnioskodawców, o funkcjonowaniu i wartości dodanej europejskiej legitymacji zawodowej w odniesieniu do zawodu, dla których jest ona dostępna.

7. Komisja w drodze aktów wykonawczych przyjmuje środki konieczne do zapewnienia jednolitego stosowania

przepisów dotyczących europejskich legitymacji zawodowych dla tych zawodów, które spełniają warunki określone w akapicie drugim niniejszego ustępu, w tym środki dotyczące formatu europejskiej legitymacji zawodowej, rozpatrywania wniosków pisemnych, tłumaczeń, jakie wnioskodawca musi dostarczyć w celu udokumentowania wniosku o europejską legitymację zawodową, szczegółowych informacji dotyczących dokumentów wymaganych zgodnie z art. 7 ust. 2 lub załącznikiem VII w celu złożenia kompletnego wniosku oraz procedur dotyczących dokonywania i inkasowania opłat za europejską legitymację zawodową, z uwzględnieniem specyfiki danego zawodu. Komisja określa również w drodze aktów wykonawczych, jak, kiedy i w przypadku których dokumentów właściwe organy mogą wymagać poświadczonych kopii zgodnie z art. 4b ust. 3 akapit drugi, art. 4d ust. 2 i 3 w odniesieniu do danego zawodu.

Wprowadzenie europejskiej legitymacji zawodowej dla konkretnego zawodu w drodze przyjęcia odpowiednich aktów wykonawczych, o których mowa w akapicie pierwszym, podlega wszystkim następującym warunkom:

- a) w danym zawodzie istnieje znacząca mobilność lub potencjał znaczącej mobilności;
- b) odpowiednie zainteresowane strony wyraziły wystarczające zainteresowanie;
- c) zawód lub kształcenie i szkolenie prowadzące do wykonywania zawodu jest regulowane w znacznej liczbie państw członkowskich.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

8. Wszystkie opłaty, które mogą zostać poniesione przez wnioskodawców w związku z procedurami administracyjnymi przeprowadzanymi w celu wydania europejskiej legitymacji zawodowej, muszą być racjonalne, proporcjonalne i współmierne do kosztów ponoszonych przez rodzime państwo członkowskie i przyjmujące państwo członkowskie, i nie mogą mieć charakteru zniechęcającego do ubiegania się o europejską legitymację zawodową.

Artykuł 4b

Wniosek o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej i utworzenie dokumentacji w systemie IMI

1. Rodzime państwo członkowskie umożliwia osobom posiadającym kwalifikacje zawodowe złożenie wniosku

o europejską legitymację zawodową za pomocą udostępnionego przez Komisję narzędzia internetowego, które automatycznie tworzy dokumentację w systemie IMI dla konkretnego wnioskodawcy. Jeśli rodzime państwo członkowskie zezwala również na składanie wniosków na piśmie, wprowadza ono wszelkie niezbędne ustalenia dotyczące utworzenia dokumentacji w systemie IMI, wszelkich informacji, jakie należy przesłać wnioskodawcy, oraz wydania europejskiej legitymacji zawodowej.

2. Wraz z wnioskiem należy dostarczyć dokumenty wymagane w aktach wykonawczych, które mają zostać przyjęte zgodnie z art. 4a ust. 7.

3. W terminie jednego tygodnia od otrzymania wniosku właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego potwierdza otrzymanie wniosku i informuje wnioskodawcę o wszelkich brakujących dokumentach.

W stosownych przypadkach właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego wydaje wszelkie dodatkowe zaświadczenia wymagane na mocy niniejszej dyrektywy. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego sprawdza, czy wnioskodawca prowadzi zgodnie z prawem działalność w rodzimym państwie członkowskim oraz czy wszystkie niezbędne dokumenty wydane w rodzimym państwie członkowskim są ważne i autentyczne. W razie należycie uzasadnionej wątpliwości właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego konsultuje się z właściwą instytucją i może zwrócić się do wnioskodawcy o poświadczony kopie dokumentów. W przypadku złożenia przez tego samego wnioskodawcę kolejnych wniosków właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego oraz przyjmującego państwa członkowskiego nie mogą żądać ponownego złożenia dokumentów, które znajdują się już w dokumentacji w systemie IMI i są nadal ważne.

4. Komisja może w drodze aktów wykonawczych przyjąć specyfikacje techniczne, środki niezbędne do zapewnienia integralności, poufności i dokładności informacji zapisanych na europejskiej legitymacji zawodowej i znajdujących się w dokumentacji w systemie IMI, oraz wymogi i procedury w zakresie wydawania europejskiej legitymacji zawodowej jej posiadaczowi, w tym możliwości jej pobierania lub dostarczania aktualizacji dokumentacji w systemie IMI. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

Artykuł 4c

Europejska legitymacja zawodowa w zakresie tymczasowego i okazjonalnego świadczenia usług innych niż usługi objęte art. 7 ust. 4

1. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego weryfikuje wniosek i dołączone do wniosku dokumenty zawarte w dokumentacji w systemie IMI oraz wydaje europejską legitymację zawodową dla tymczasowego i okazjonalnego świadczenia usług innych niż usługi objęte art. 7

ust. 4 w terminie trzech tygodni. Termin ten zaczyna biec z chwilą otrzymania brakujących dokumentów, o których mowa w art. 4b ust. 3 akapit pierwszy, lub, jeśli nie zwrócono się o żadne inne dokumenty, po upływie jednorocznego okresu, o którym mowa w tym akapicie. Organ ten bezzwłocznie przekazuje europejską legitymację zawodową właściwemu organowi każdego zainteresowanego przyjmującego państwa członkowskiego i informuje o tym wnioskodawcę. W ciągu kolejnych 18 miesięcy przyjmujące państwo członkowskie nie może wymagać żadnego kolejnego oświadczenia na podstawie art. 7.

2. Decyzja właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego lub brak decyzji w terminie trzech tygodni, o którym mowa w ust. 1, podlega środkom odwoławczym na mocy prawa krajowego.

3. Jeżeli posiadacz europejskiej legitymacji zawodowej zamierza świadczyć usługi w innych państwach członkowskich niż państwa początkowo wspomniane we wniosku, o którym mowa w ust. 1, może zwrócić się o takie rozszerzenie. Jeśli posiadacz zamierza nadal świadczyć usługi po upływie okresu 18 miesięcy, o którym mowa w ust. 1, informuje o tym właściwy organ. W każdym przypadku posiadacz legitymacji przekazuje również wszystkie informacje dotyczące istotnych zmian sytuacji stwierdzonej w dokumentacji w systemie IMI, o które zwrócić się może właściwy organ w rodzimym państwie członkowskim zgodnie z aktami wykonawczymi, które mają zostać przyjęte na mocy art. 4a ust. 7. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego przekazuje zaktualizowaną europejską legitymację zawodową zainteresowanym przyjmującym państwom członkowskim.

4. Europejska legitymacja zawodowa zachowuje ważność na całym terytorium wszystkich zainteresowanych przyjmujących państw członkowskich, dopóki jej posiadacz posiada prawo do wykonywania zawodu na podstawie dokumentów i informacji zawartych w dokumentacji w systemie IMI.

Artykuł 4d

Europejska legitymacja zawodowa w zakresie stałego prowadzenia działalności zawodowej oraz tymczasowego i okazjonalnego świadczenia usług na podstawie art. 7 ust. 4

1. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego weryfikuje w terminie jednego miesiąca autentyczność i ważność dołączonych do wniosku dokumentów zawartych w dokumentacji w systemie IMI w celu wydania europejskiej legitymacji zawodowej w zakresie stałego prowadzenia działalności zawodowej lub tymczasowego i okazjonalnego świadczenia usług na podstawie art. 7 ust. 4. Termin ten zaczyna biec z chwilą otrzymania brakujących dokumentów, o których mowa w art. 4b ust. 3 akapit pierwszy, lub, jeśli nie zwrócono się o żadne inne dokumenty, po upływie jednorocznego okresu, o którym

mowa w tym akapicie. Następnie organ ten bezzwłocznie przekazuje wniosek właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego. Rodzime państwo członkowskie informuje wnioskodawcę o statusie wniosku w momencie przekazania wniosku przyjmującemu państwu członkowskiemu.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 16, 21, 49a i 49b, przyjmujące państwo członkowskie podejmuje decyzję o tym, czy wydać europejską legitymację zawodową na podstawie ust. 1 w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku przekazanego przez rodzime państwo członkowskie. W przypadku wystąpienia należycie uzasadnionych wątpliwości przyjmujące państwo członkowskie może zwrócić się do rodzimego państwa członkowskiego z wnioskiem o dodatkowe informacje lub o poświadczoną kopię dokumentu, które rodzime państwo członkowskie przekazuje nie później niż dwa tygodnie po przedłożeniu wniosku. Z zastrzeżeniem ust. 5 akapit drugi, niezależnie od takiego wniosku, zastosowanie ma termin jednego miesiąca.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 4 i w art. 14, przyjmujące państwo członkowskie podejmuje decyzję o tym, czy wydać europejską legitymację zawodową, czy też zastosować wobec posiadacza kwalifikacji zawodowych środki wyrównawcze w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku przekazanego przez rodzime państwo członkowskie. W przypadku wystąpienia należycie uzasadnionych wątpliwości przyjmujące państwo członkowskie może zwrócić się do rodzimego państwa członkowskiego z wnioskiem o dodatkowe informacje lub o poświadczoną kopię dokumentu, które rodzime państwo członkowskie przekazuje nie później niż w terminie dwóch tygodni po przedłożeniu wniosku. Z zastrzeżeniem ust. 5 akapit drugi, niezależnie od takiego wniosku, zastosowanie ma termin dwóch miesięcy.

4. W przypadku gdy przyjmujące państwo członkowskie nie otrzyma od rodzimego państwa członkowskiego lub od wnioskodawcy niezbędnych informacji, o które może wystąpić zgodnie z niniejszą dyrektywą w celu podjęcia decyzji o wydaniu europejskiej legitymacji zawodowej, może ono odmówić wydania legitymacji. Odmowę taką należycie się uzasadnia.

5. Jeżeli przyjmujące państwo członkowskie nie podejmie decyzji w terminach określonych w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu lub nie zorganizuje testu umiejętności zgodnie z art. 7 ust. 4, europejską legitymację zawodową uznaje się za wydaną i wysyła się ją automatycznie za pośrednictwem systemu IMI posiadaczowi kwalifikacji zawodowych.

Przyjmujące państwo członkowskie ma możliwość przedłużenia o dwa tygodnie określonych w ust. 2 i 3 terminów

automatycznego wydania europejskiej legitymacji zawodowej. Wyjaśnia ono przyczyny ich przedłużenia i informuje wnioskodawcę. Takie przedłużenie terminu można powtórzyć raz i jedynie jeśli jest to absolutnie niezbędne, w szczególności z powodów związanych ze zdrowiem publicznym lub bezpieczeństwem usługobiorców.

6. Działania podjęte przez rodzime państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 zastępują wszelkie wnioski o uznanie kwalifikacji zawodowych na mocy prawa krajowego przyjmującego państwa członkowskiego.

7. Decyzje rodzimego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego przyjęte na podstawie ust. 1–5 lub brak decyzji rodzimego państwa członkowskiego podlegają środkom odwoławczym na mocy prawa krajowego danego państwa członkowskiego.

Artykuł 4e

Przetwarzanie danych związanych z europejską legitymacją zawodową i dostęp do tych danych

1. Bez uszczerbku dla zasady domniemania niewinności właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego dokonują terminowej aktualizacji odpowiedniej dokumentacji w systemie IMI, uzupełniając ją o informacje na temat postępowań dyscyplinarnych lub sankcji karnych, które wiążą się z zakazem lub ograniczeniem i które wpływają na wykonywanie czynności przez posiadacza europejskiej legitymacji zawodowej na podstawie niniejszej dyrektywy. Czyniąc to, przestrzegają one zasad ochrony danych osobowych określonych w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (*) oraz w dyrektywie 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej (**)). Do takich aktualizacji zalicza się usuwanie informacji, które nie są już wymagane. Posiadacza europejskiej legitymacji zawodowej i właściwe organy mające dostęp do właściwej dokumentacji w systemie IMI informuje się bezzwłocznie o wszystkich aktualizacjach. Obowiązek ten pozostaje bez uszczerbku dla spoczywających na państwach członkowskich obowiązków w zakresie ostrzegania na mocy art. 56a.

2. Treść aktualizowanych informacji, o których mowa w ust. 1, ogranicza się do następujących elementów:

a) tożsamość specjalisty;

b) zawód;

c) dane organu lub sądu krajowego, który wydał decyzję o ograniczeniu lub zakazie;

d) zakres ograniczenia lub zakazu; oraz

e) okres, przez jaki obowiązuje ograniczenie lub zakaz.

3. Dostęp do informacji zawartych w dokumentacji w systemie IMI mają wyłącznie właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą 95/46/WE. Na wniosek posiadacza europejskiej legitymacji zawodowej właściwe organy informują go o treści dokumentacji w systemie IMI.

4. Informacje zawarte w europejskiej legitymacji zawodowej ograniczają się do informacji niezbędnych do ustalenia prawa jej posiadacza do wykonywania zawodu, w odniesieniu do którego została wydana, a mianowicie imienia posiadacza, jego nazwiska, daty i miejsca urodzenia, zawodu, kwalifikacji, mającego zastosowanie systemu, odpowiednich właściwych organów, numeru legitymacji, elementów zabezpieczających i odniesienia do ważnego dokumentu tożsamości. Informacje dotyczące nabytego przez posiadacza europejskiej legitymacji zawodowej doświadczenia zawodowego lub zastosowanych wobec niego środków wyrównawczych zawarte są w dokumentacji w systemie IMI.

5. Dane osobowe zawarte w dokumentacji w systemie IMI mogą być przetwarzane tak długo, jak długo jest to potrzebne na użytek procedury uznania oraz jako dowód uznania lub przekazania oświadczenia wymaganego na mocy art. 7. Państwa członkowskie zapewniają, aby posiadacz europejskiej legitymacji zawodowej posiadał prawo do nieodpłatnego wystąpienia w dowolnym czasie o poprawienie nieprawidłowych lub niekompletnych danych lub o usunięcie bądź zablokowanie dotyczącej go dokumentacji w systemie IMI. Posiadacza legitymacji informuje się o tym prawie w momencie wydania europejskiej legitymacji zawodowej, a następnie przypomina mu się o tym prawie co dwa lata. Przypomnienie wysyłane jest automatycznie za pośrednictwem systemu IMI, jeśli pierwotny wniosek o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej został przedłożony online.

W przypadku wniosku o usunięcie dokumentacji w systemie IMI związanej z europejską legitymacją zawodową wydaną do celów stałego prowadzenia działalności zawodowej lub tymczasowego i okazjonalnego świadczenia usług na podstawie art. 7 ust. 4 właściwe organy danego rodzimego państwa członkowskiego wydają posiadaczowi kwalifikacji zawodowych dokument poświadczający uznanie jego kwalifikacji zawodowych.

6. W związku z przetwarzaniem danych osobowych zapisanych na europejskiej legitymacji zawodowej i zawartych we wszystkich dokumentacjach w systemie IMI

odpowiednie właściwe organy państw członkowskich uznaje się za administratorów danych w rozumieniu art. 2 lit. d) dyrektywy 95/46/WE. W związku z obowiązkami Komisji określonymi w ust. 1–4 niniejszego artykułu i związanym z nimi przetwarzaniem danych osobowych Komisję uznaje się za administratora danych w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (**).

7. Przyjmujące państwa członkowskie, nie naruszając przepisów ust. 3, umożliwiają pracodawcom, klientom, pacjentom, organom publicznym i innym zainteresowanym stronom weryfikację autentyczności i ważności europejskiej legitymacji zawodowej przedstawionej im przez posiadacza legitymacji.

Komisja w drodze aktów wykonawczych określa przepisy dotyczące dostępu do dokumentacji w systemie IMI, oraz środki techniczne i procedury w zakresie weryfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

Artykuł 4f

Dostęp częściowy

1. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego po indywidualnym rozpatrzeniu każdego wniosku przyznaje dostęp częściowy do działalności zawodowej na terytorium tego państwa wyłącznie wtedy, gdy są spełnione wszystkie następujące warunki:

- a) specjalista jest w pełni uprawniony do wykonywania w rodzimym państwie członkowskim działalności zawodowej, w odniesieniu do której ma mieć przyznany dostęp częściowy w przyjmującym państwie członkowskim;
- b) różnice między daną działalnością zawodową legalnie wykonywaną w rodzimym państwie członkowskim i danym zawodem regulowanym w przyjmującym państwie członkowskim są na tyle znaczne, że zastosowanie środków wyrównawczych oznaczałoby konieczność ukończenia przez wnioskodawcę pełnego programu kształcenia i szkolenia wymaganego w przyjmującym państwie członkowskim do posiadania pełnego dostępu do zawodu regulowanego w przyjmującym państwie członkowskim;
- c) daną działalność zawodową można w sposób obiektywny oddzielić od innych rodzajów działalności objętych danym zawodem regulowanym w przyjmującym państwie członkowskim.

Na użytek lit. c) właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego bierze pod uwagę, czy działalność zawodowa może być wykonywana niezależnie w rodzimym państwie członkowskim.

2. Przyznania dostępu częściowego można odmówić, jeżeli taka odmowa jest uzasadniona nadrzędnymi względami interesu ogólnego, odpowiednio służy zapewnieniu osiągnięcia realizowanego celu i nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.

3. Wnioski dotyczące stałego prowadzenia działalności zawodowej w przyjmującym państwie członkowskim są analizowane zgodnie z tytułem III rozdziału I i IV.

4. Wnioski dotyczące tymczasowego i okazjonalnego świadczenia usług w przyjmującym państwie członkowskim odnoszące się rodzajów działalności zawodowej mających wpływ na zdrowie lub bezpieczeństwo publiczne są analizowane zgodnie z tytułem II.

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 7 ust. 4 akapit szósty i art. 52 ust. 1 po przyznaniu dostępu częściowego działalność zawodowa jest wykonywana w ramach tytułu zawodowego obowiązującego w rodzimym państwie członkowskim. Przyjmujące państwo członkowskie może wymagać używania tego tytułu zawodowego w językach przyjmującego państwa członkowskiego. Specjaliści mający dostęp częściowy wyraźnie wskazują usługobiorcom zakres swojej działalności zawodowej.

6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do specjalistów korzystających z automatycznego uznania kwalifikacji zawodowych na mocy tytułu III rozdziału II, III i IIIa.

(*) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

(**) Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.

(***) Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.”;

6) art. 5 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w przypadku przeniesienia się usługodawcy, jeżeli wykonywał zawód w co najmniej jednym państwie członkowskim przez co najmniej jeden rok w okresie dziesięciu lat poprzedzających świadczenie usług, jeżeli dany zawód nie jest regulowany w państwie członkowskim siedziby. Wymóg wykonywania zawodu

przez co najmniej jeden rok nie ma zastosowania, jeżeli zawód lub kształcenie i szkolenie prowadzące do wykonywania danego zawodu są regulowane.”;

7) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. d) i e) otrzymują brzmienie:

„d) w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b), dowolnego dowodu potwierdzającego wykonywanie przez usługodawcę danej działalności przez co najmniej rok w okresie ostatnich dziesięciu lat,

e) zaświadczenia potwierdzającego brak tymczasowego lub stałego zawieszenia prawa wykonywania danego zawodu lub o niekaralności, jeśli państwo członkowskie wymaga tego od własnych obywateli, przy prowadzeniu działalności w sektorze bezpieczeństwa, w służbie zdrowia i w zawodach związanych z edukacją osób małoletnich, w tym z opieką nad dziećmi i wczesną edukacją.”;

(ii) dodaje się litery w brzmieniu:

„f) w przypadku zawodów mających wpływ na bezpieczeństwo pacjentów, oświadczenia wnioskodawcy o znajomości języka niezbędnej do wykonywania zawodu w przyjmującym państwie członkowskim,

g) w przypadku zawodów obejmujących działalność, o której mowa w art. 16, zgłoszonych przez państwo członkowskie zgodnie z art. 59 ust. 2, zaświadczenia dotyczące charakteru i okresu wykonywania działalności wydanego przez właściwy organ lub instytucję państwa członkowskiego, w którym usługodawca ma siedzibę.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Przedstawienie wymaganego oświadczenia przez usługodawcę zgodnie z ust. 1 uprawnia tego usługodawcę do dostępu do działalności usługowej lub do wykonywania tej działalności na całym terytorium danego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie może wystąpić o dodatkowe informacje wymienione w ust. 2 dotyczące kwalifikacji zawodowych usługodawcy, jeśli:

- a) zawód jest regulowany odmiennie w różnych częściach terytorium tego państwa członkowskiego;
 - b) takie regulacje mają zastosowanie również do wszystkich obywateli tego państwa członkowskiego;
 - c) różnice w tych regulacjach uzasadnione są nadrzędnymi względami interesu ogólnego związanymi ze zdrowiem publicznym lub bezpieczeństwem usługobiorców; oraz
 - d) państwo członkowskie nie dysponuje innymi środkami uzyskania takich informacji.”;
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku świadczenia po raz pierwszy usług w ramach zawodów regulowanych mających wpływ na zdrowie lub bezpieczeństwo publiczne, co do których nie obowiązuje automatyczne uznawanie kwalifikacji na podstawie przepisów tytułu III rozdział II, III lub IIIa, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może sprawdzić kwalifikacje zawodowe usługodawcy przed rozpoczęciem świadczenia przez niego usług po raz pierwszy. Takie wstępne sprawdzenie możliwe jest jedynie wtedy, gdy jej celem jest zapobieżenie poważnym szkodom dla zdrowia lub bezpieczeństwa usługobiorcy, które mogłyby powstać wskutek braku kwalifikacji zawodowych usługodawcy, i gdy nie wykracza poza zakres niezbędny dla osiągnięcia tego celu.

Najpóźniej w terminie jednego miesiąca od otrzymania oświadczenia wraz z dokumentami uzupełniającymi, o których mowa w ust. 1 i 2, właściwy organ informuje usługodawcę o swojej decyzji:

- a) o odstąpieniu od sprawdzenia jego kwalifikacji zawodowych;
- b) po sprawdzeniu jego kwalifikacji zawodowych:
 - (i) wymagającej od usługodawcy przystąpienia do testu umiejętności; lub
 - (ii) zezwalającej na świadczenie usług.

W przypadku zaistnienia trudności mogących skutkować opóźnieniem w podjęciu decyzji na podstawie akapitu drugiego właściwy organ powiadamia usługodawcę w tym samym terminie o przyczynie opóźnienia.

Trudności te rozwiązuje się w terminie jednego miesiąca od tego powiadomienia, natomiast decyzję wydaje się w terminie dwóch miesięcy od rozwiązania tych trudności.

Jeżeli pomiędzy kwalifikacjami zawodowymi usługodawcy i wykształceniem wymaganym w przyjmującym państwie członkowskim występują różnice na tyle istotne, że mogą być szkodliwe dla zdrowia lub bezpieczeństwa publicznego i nie jest możliwe ich zrównoważenie doświadczeniem zawodowym usługodawcy lub wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami nabytymi poprzez uczenie się przez całe życie, formalnie potwierdzonymi w tym celu przez właściwą instytucję, przyjmujące państwo członkowskie umożliwia temu usługodawcy wykazanie, poprzez poddanie się testowi umiejętności, o którym mowa w akapicie drugim lit. b), że uzyskał on brakującą wiedzę, umiejętności lub kompetencje. Przyjmujące państwo członkowskie podejmuje na tej podstawie decyzję w sprawie zezwolenia na świadczenie usług. W każdym przypadku musi istnieć możliwość świadczenia usługi w terminie jednego miesiąca od podjęcia decyzji zgodnie z akapitem drugim.

Jeżeli właściwy organ nie podejmie działań w terminach określonych w akapitach drugim i trzecim, usługi mogą być świadczone.

W przypadkach gdy kwalifikacje zawodowe zostały sprawdzone zgodnie z niniejszym akapitem, usługi są świadczone przy użyciu tytułu zawodowego używanego w przyjmującym państwie członkowskim.”;

- 8) art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego w razie uzasadnionych wątpliwości mogą zwrócić się do właściwych organów państwa członkowskiego siedziby o przedstawienie informacji dotyczących spełnienia warunków zgodnego z prawem prowadzenia działalności przez usługodawcę i jego należytego postępowania, jak również braku kar dyscyplinarnych lub sankcji karnych związanych z wykonywaniem przez niego działalności zawodowej. W przypadku gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmą decyzję o sprawdzeniu kwalifikacji zawodowych usługodawcy, mogą zwrócić się do właściwych organów państwa członkowskiego siedziby o informacje dotyczące odbytych przez usługodawcę kursów kształcenia, w stopniu niezbędnym do dokonania oceny istotnych różnic, które mogą być szkodliwe dla zdrowia lub bezpieczeństwa publicznego. Właściwe organy państwa członkowskiego siedziby przekazują te informacje zgodnie z art. 56. W przypadku zawodów nieregulowanych w rodzimym państwie członkowskim również ośrodki wsparcia, o których mowa w art. 57b, mogą przekazywać takie informacje.”;

9) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) w akapicie pierwszym wprowadza się następujące zmiany:

(i) zdanie wprowadzające otrzymuje następujące brzmienie

„Do celów art. 13 i art. 14 ust. 6 kwalifikacje zawodowe są pogrupowane według następujących poziomów:”;

(ii) lit. c) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) kształcenia i szkolenia regulowanego lub, w przypadku zawodów regulowanych, kształcenia zawodowego o specjalnym programie, z kompetencjami wykraczającymi poza kompetencje przewidziane na poziomie b, równoważnego z poziomem kształcenia, o którym mowa w ppkt (i), jeżeli zapewnia ono porównywalny poziom przygotowania zawodowego i przygotowuje do pełnienia porównywalnych obowiązków i funkcji, pod warunkiem że do tego dyplomu dołączone jest zaświadczenie z rodzimego państwa członkowskiego;”;

(iii) lit. d) i e) otrzymują brzmienie:

„d) dyplom poświadczający ukończenie przez jego posiadacza szkolenia na poziomie ponadśrednim, trwającego od trzech do czterech lat lub przez równoważny okres w niepełnym wymiarze, co może być dodatkowo wyrażone odpowiednią liczbą punktów ECTS, w ramach kształcenia uniwersyteckiego lub kształcenia w instytucji szkolnictwa wyższego lub w innej placówce na równorzędnym poziomie, jak również w odpowiednich przypadkach poświadczający ukończenie kształcenia zawodowego wymaganego jako uzupełnienie tego kształcenia ponadśredniego;

e) dyplom poświadczający ukończenie przez jego posiadacza kształcenia na poziomie ponadśrednim, trwającego co najmniej cztery lata lub przez równoważny okres w niepełnym wymiarze, co może być dodatkowo wyrażone odpowiednią liczbą punktów ECTS, w ramach kształcenia uniwersyteckiego lub kształcenia w instytucji szkolnictwa wyższego lub w innej placówce na równorzędnym poziomie, jak również w odpowiednich przypadkach poświadczający ukończenie kształcenia zawodowego wymaganego jako uzupełnienie tego kształcenia ponadśredniego.”;

b) skreśla się akapit drugi;

10) art. 12 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Każdy dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji lub zestaw dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego, poświadczający ukończenie kształcenia w Unii, w pełnym lub niepełnym wymiarze, w ramach programów formalnych lub poza nimi, którego poziom został uznany przez to państwo członkowskie za równorzędny i który przyznaje jego posiadaczowi te same prawa w zakresie dostępu do zawodu lub jego wykonywania lub przygotowuje do wykonywania tego zawodu, jest traktowany jako dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, o których mowa w art. 11, co dotyczy także odpowiedniego poziomu.”;

11) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Warunki uznania

1. W przypadku gdy w przyjmującym państwie członkowskim dostęp do zawodu regulowanego lub jego wykonywanie uzależnione są od posiadania określonych kwalifikacji zawodowych, właściwy organ tego państwa członkowskiego zezwala wnioskodawcom na dostęp do tego zawodu i jego wykonywanie na tych samych warunkach, które stosuje się wobec własnych obywateli, jeśli posiadają oni poświadczenie kompetencji lub dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, o których mowa w art. 11, wymagany przez inne państwo członkowskie do celów dostępu do danego zawodu i jego wykonywania na terytorium tego państwa.

Poświadczenie kompetencji lub dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji wydaje właściwy organ państwa członkowskiego wyznaczony zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi tego państwa członkowskiego.

2. Dostęp do zawodu i umożliwienie jego wykonywania, określone w ust. 1, przyznaje się także wnioskodawcom, którzy wykonywali dany zawód w pełnym wymiarze czasu pracy przez jeden rok lub przez równoważny okres w niepełnym wymiarze czasu pracy w okresie ostatnich dziesięciu lat w innym państwie członkowskim, które nie reguluje tego zawodu, oraz posiadają przynajmniej jedno poświadczenie kompetencji lub dowód posiadania kwalifikacji wydane przez inne państwo członkowskie, które nie reguluje tego zawodu.

Poświadczenie kompetencji i dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji muszą spełniać następujące warunki:

- a) są wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego wyznaczony zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi tego państwa członkowskiego;
- b) poświadczają, że ich posiadacz jest przygotowany do wykonywania danego zawodu.

Jednakże nie można wymagać posiadania rocznego doświadczenia zawodowego, o którym mowa w akapicie pierwszym, jeżeli dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji wnioskodawcy poświadcza ukończenie regulowanego kształcenia lub szkolenia.

3. Przyjmujące państwo członkowskie akceptuje poziom potwierdzony na podstawie art. 11 przez rodzime państwo członkowskie, jak również zaświadczenie, w którym rodzime państwo członkowskie zaświadcza, że kształcenie i szkolenie regulowane lub kształcenie zawodowe o specjalnym programie, o których mowa w art. 11 lit. c) ppkt (ii) jest równoważne poziomowi określonym w art. 11 lit. c) ppkt (i).

4. Na zasadzie odstępstwa ust. 1 i 2 niniejszego artykułu i od art. 14 właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może odmówić dostępu do zawodu i jego wykonywania posiadaczom poświadczenia kompetencji sklasyfikowanego w art. 11 lit. a), jeżeli krajowe kwalifikacje zawodowe wymagane do wykonywania zawodu na terytorium tego państwa sklasyfikowano w art. 11 lit. e).;

12) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy art. 13 nie stanowią przeszkody dla wymagania przez państwo członkowskie od wnioskodawcy odbycia stażu adaptacyjnego trwającego nie dłużej niż trzy lata lub przystąpienia do testu umiejętności, jeżeli:

- a) kształcenie, które wnioskodawca otrzymał, obejmuje materiał istotnie różniący się od tego, którego opanowanie jest podstawą uzyskania dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji w przyjmującym państwie członkowskim;

b) na zawód regulowany w przyjmującym państwie członkowskim składa się przynajmniej jedna regulowana działalność zawodowa, która nie wchodzi w zakres odpowiadającego mu zawodu w rodzimym państwie członkowskim wnioskodawcy, a szkolenie wymagane w przyjmującym państwie członkowskim obejmuje materiał istotnie różniący się od objętego kształceniem, którego ukończenie potwierdza poświadczenie kompetencji lub dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji wnioskodawcy.”;

- b) ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli Komisja uzna odstępstwo, o którym mowa w akapicie drugim, za niewłaściwe lub niezgodne z prawem Unii, przyjmuje w terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich niezbędnych informacji akt wykonawczy w sprawie wezwania państwa członkowskiego do zaniechania wprowadzenia planowanego środka. W przypadku braku odpowiedzi ze strony Komisji we wspomnianym terminie odstępstwo takie może zostać zastosowane.”;

- c) w ust. 3 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W drodze odstępstwa od określonej w ust. 2 zasady umożliwienia wnioskodawcy wyboru, przyjmujące państwo członkowskie może przewidzieć staż adaptacyjny albo test umiejętności w przypadku:

- a) posiadacza kwalifikacji zawodowych, o których mowa w art. 11 lit. a), który stara się o uznanie swoich kwalifikacji zawodowych, jeżeli wymagane krajowe kwalifikacje zawodowe są sklasyfikowane na poziomie określonym w art. 11 lit. c); lub
- b) posiadacza kwalifikacji zawodowych, o których mowa w art. 11 lit. b), który stara się o uznanie swoich kwalifikacji zawodowych, jeżeli wymagane krajowe kwalifikacje zawodowe są sklasyfikowane na poziomie określonym w art. 11 lit. d) lub e).

W przypadku posiadacza kwalifikacji zawodowych, o których mowa w art. 11 lit. a), który ubiega się o uznanie swoich kwalifikacji zawodowych, jeżeli wymagane krajowe kwalifikacje zawodowe są sklasyfikowane na poziomie określonym w art. 11 lit. d), przyjmujące państwo członkowskie może nałożyć oba środki – staż adaptacyjny i test umiejętności.”;

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Na użytek ust. 1 i 5 »istotnie różniący się materiał« oznacza materiał obejmujący nabytą wiedzę, umiejętności i kompetencje, które mają zasadnicze znaczenie dla wykonywania zawodu i w odniesieniu do którego kształcenie odbyte przez migranta wykazuje istotne różnice pod względem treści w porównaniu z kształceniem wymaganym przez przyjmujące państwo członkowskie.

5. Przepisy ust. 1 stosuje się z należyтым uwzględnieniem zasady proporcjonalności. W szczególności jeżeli przyjmujące państwo członkowskie zamierza wymagać od wnioskodawcy odbycia stażu adaptacyjnego lub przystąpienia do testu umiejętności, musi najpierw upewnić się, czy wiedza, umiejętności i kompetencje nabyte przez wnioskodawcę w trakcie jego doświadczenia zawodowego lub poprzez uczenie się przez całe życie, i oficjalnie poświadczone w tym celu przez właściwą instytucję, w którymkolwiek państwie członkowskim lub państwie trzecim mogą obejmować w całości lub częściowo istotnie różniący się materiał, o którym mowa w ust. 4.”;

e) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„6. Decyzja nakładająca obowiązek odbycia stażu adaptacyjnego lub przystąpienia do testu umiejętności musi być należycie uzasadniona. Wnioskodawcy przedstawia się w szczególności następujące informacje:

a) poziom kwalifikacji zawodowych wymagany w przyjmującym państwie członkowskim i poziom kwalifikacji zawodowych posiadanych przez wnioskodawcę zgodnie z klasyfikacją określoną w art. 11; oraz

b) istotne różnice, o których mowa w ust. 4, oraz powody, dla których tych różnic nie można zrównoważyć wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami nabytymi w trakcie doświadczenia zawodowego i poprzez uczenie się przez całe życie, oficjalnie poświadczonymi w tym celu przez właściwą instytucję.

7. Państwa członkowskie zapewniają wnioskodawcy możliwość przystąpienia do testu umiejętności, o którym mowa w ust. 1, nie później niż sześć miesięcy po przyjęciu pierwotnej decyzji o nałożeniu na wnioskodawcę obowiązku przystąpienia do testu umiejętności.”;

13) skreśla się art. 15;

14) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

Dostosowanie wykazów działalności zawartych w załączniku IV

Zgodnie z art. 57c Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dostosowania wykazów działalności zawartych w załączniku IV, które podlegają systemowi uznawania doświadczenia zawodowego zgodnie z art. 16, w celu aktualizacji lub wyjaśnienia rodzajów działalności wymienionych w załączniku IV, w szczególności aby doprecyzować ich zakres oraz odpowiednio uwzględnić najnowsze zmiany w obszarze nazewnictwa stosowanego w ramach danego rodzaju działalności, o ile nie spowoduje to zawężenia zakresu rodzajów działalności związanych z poszczególnymi kategoriami i o ile nie będzie miało miejsca przenoszenie rodzajów działalności między istniejącymi wykazami I, II i III w załączniku IV.”;

15) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W odniesieniu do prowadzenia aptek, które nie podlegają jakimkolwiek ograniczeniom terytorialnym, państwo członkowskie może w drodze odstępstwa postanowić o nieuznawaniu dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, o których mowa w pkt 5.6.2 załącznika V, za uprawniające do otwierania nowych, ogólnodostępnych aptek. Do celów niniejszego ustępu za nowe uważane są także apteki działające krócej niż trzy lata.

Odstępstwa tego nie można zastosować do farmaceutów, których kwalifikacje zostały już uznane przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego do innych celów i którzy faktycznie i zgodnie z prawem prowadzili działalność zawodową farmaceuty przez co najmniej trzy kolejne lata w tym państwie członkowskim.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Każde państwo członkowskie uzależnia dostęp do zawodów lekarza, pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, lekarza dentystry, lekarza weterynarii, położnej i farmaceuty, oraz wykonywanie tych zawodów, od posiadania dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji, o którym mowa, odpowiednio, w załączniku V pkt 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2, poświadczającego, że dana osoba uzyskała w trakcie kształcenia odpowiednio wiedzę, umiejętności i kompetencje, o których mowa w art. 24 ust. 3, art. 31 ust. 6, art. 31 ust. 7, art. 34 ust. 3, art. 38 ust. 3, art. 40 ust. 3 oraz art. 44 ust. 3.

Aby uwzględnić ogólnie uznany postęp naukowy i techniczny, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 57c w celu aktualizacji wiedzy i umiejętności, o których mowa w art. 24 ust. 3, art. 31 ust. 6, art. 34 ust. 3, art. 38 ust. 3, art. 40 ust. 3, art. 44 ust. 3 i art. 46 ust. 4, z myślą o odzwierciedleniu ewolucji prawa Unii mającego bezpośredni wpływ na danych specjalistów.

Takie aktualizacje nie mogą w żadnym państwie członkowskim wymagać zmiany istniejących podstawowych zasad ustawodawczych dotyczących struktury zawodów w odniesieniu do kształcenia osób fizycznych i warunków ich dostępu do zawodu. Przy dokonywaniu takich aktualizacji należy uwzględnić odpowiedzialność państw członkowskich za organizację systemów edukacyjnych, zgodnie z art. 165 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).”;

c) skreśla się ust. 7;

16) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 21a

Procedura powiadamiania

1. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o wszelkich przyjmowanych przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących wydawania dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zawodach objętych przepisami niniejszego rozdziału.

W przypadku dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, o których mowa w sekcji 8, powiadomienie zgodnie z akapitem pierwszym skierowane jest także do pozostałych państw członkowskich.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje informacje na temat czasu trwania i treści programów kształcenia.

3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się za pośrednictwem systemu IMI.

4. Aby należycie uwzględnić zmiany ustawodawcze i administracyjne w państwach członkowskich – i pod warunkiem że przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne będące przedmiotem powiadomienia, o którym

mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, spełniają warunki określone w niniejszym rozdziale – Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 57c w celu zmiany załącznika V pkt 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 i 5.7.1 poprzez aktualizację tytułów przyjętych przez państwa członkowskie w odniesieniu do dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji oraz – w stosownych przypadkach – instytucji wydającej dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, zaświadczenia, które mu towarzyszy, oraz odpowiedniego tytułu zawodowego.

5. Jeżeli przepisy ustawodawcze, regulacyjne i administracyjne będące przedmiotem powiadomienia zgodnie z ust. 1 nie spełniają warunków określonych w niniejszym rozdziale, Komisja przyjmuje akt wykonawczy w celu odrzucenia proponowanej zmiany w załączniku V pkt 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 lub 5.7.1.”;

17) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) w akapicie pierwszym lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) państwa członkowskie – zgodnie z procedurami właściwymi dla każdego państwa członkowskiego – poprzez wspieranie ustawicznego rozwoju zawodowego zapewniają, aby specjaliści, których kwalifikacje zawodowe objęte są rozdziałem III niniejszego tytułu, mogli aktualizować swoją wiedzę, umiejętności i kompetencje, aby prowadzić bezpieczną i skuteczną praktykę oraz być na bieżąco ze zmianami w dziedzinie, w której się specjalizują.”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o środkach podjętych na podstawie akapitu pierwszego lit. b) do dnia 18 stycznia 2016 r.”;

18) art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kształcenie medyczne na podstawowym poziomie obejmuje co najmniej pięcioletni okres studiów, co można dodatkowo wyrazić przy pomocy równoważnych punktów ECTS; okres ten obejmuje co najmniej 5 500 godzin kształcenia teoretycznego i praktycznego prowadzonego na uniwersytecie lub pod jego nadzorem.

W przypadku specjalistów, którzy podjęli kształcenie przed dniem 1 stycznia 1972 r., kurs kształcenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, może obejmować sześciomiesięczne kształcenie praktyczne odbywane w pełnym wymiarze godzin na poziomie uniwersyteckim pod nadzorem właściwych organów.”;

19) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Warunkiem podjęcia specjalistycznego kształcenia medycznego jest potwierdzone ukończenie programu kształcenia medycznego na podstawowym poziomie, o którym mowa w art. 24 ust. 2, w trakcie którego dana osoba uzyskała właściwą wiedzę w zakresie medycyny podstawowej.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Państwa członkowskie mogą określić w swoim ustawodawstwie krajowym częściowe zwolnienia z części kursów prowadzonych w ramach programu specjalistycznego kształcenia medycznego wymienionego w załączniku V pkt 5.1.3, stosując te zwolnienia na zasadzie indywidualnych przypadków, pod warunkiem że ta część kształcenia odbyła się już w trakcie innego programu kształcenia specjalistycznego wymienionego w załączniku V pkt 5.1.3, a dana osoba uzyskała już kwalifikacje zawodowe w tym zakresie w jednym z państw członkowskich. Państwa członkowskie zapewniają, aby przyznane zwolnienie nie przekraczało połowy minimalnego czasu trwania danego programu specjalistycznego kształcenia medycznego.

Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję i inne państwa członkowskie o swoim odpowiednim ustawodawstwie krajowym dotyczącym takich częściowych zwolnień.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 57c aktów delegowanych dotyczących dostosowania minimalnych okresów kształcenia, o których mowa w załączniku V pkt 5.1.3, do postępu naukowego i technicznego.”;

20) w art. 26 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W celu należytego uwzględnienia zmian w ustawodawstwie krajowym i aktualizacji niniejszej dyrektywy Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 57c aktów delegowanych dotyczących poszerzenia wykazu w załączniku V pkt 5.1.3 o nowe specjalności medyczne występujące w co najmniej dwóch piątych państwach członkowskich.”;

21) w art. 27 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Państwa członkowskie uznają kwalifikacje lekarzy specjalistów nabyte we Włoszech i wymienione w załączniku V pkt 5.1.2 i 5.1.3 w przypadku lekarzy, którzy rozpoczęli kształcenie specjalistyczne po dniu 31 grudnia 1983 r. i przed dniem 1 stycznia 1991 r., mimo że kształcenie to nie spełnia wszystkich wymogów określonych w art. 25, jeżeli do dokumentów dołączone jest zaświadczenie wydane przez właściwy włoski organ stwierdzające, że dany lekarz faktycznie i zgodnie z prawem wykonywał we Włoszech działalność lekarza danej specjalizacji przez co najmniej siedem kolejnych lat w okresie dziesięciu lat poprzedzających wydanie tego zaświadczenia.”;

22) art. 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Warunkiem podjęcia kształcenia specjalistycznego w zakresie ogólnej praktyki medycznej jest potwierdzone ukończenie programu kształcenia medycznego na podstawowym poziomie, o którym mowa w art. 24 ust. 2, w trakcie którego dana osoba uzyskała właściwą wiedzę w zakresie medycyny podstawowej.”;

23) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Warunkiem podjęcia kształcenia pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną jest:

a) ukończenie kształcenia ogólnego trwającego 12 lat, potwierdzonego dyplomem, świadectwem lub innym dokumentem wydanym przez właściwe organy lub instytucje państwa członkowskiego lub świadectwem potwierdzającym zdanie egzaminu na równorzędnym poziomie, dającego dostęp do uniwersytetów lub instytucji szkolnictwa wyższego o statusie uznanym za równorzędny; albo

b) ukończenie kształcenia ogólnego trwającego co najmniej 10 lat, potwierdzonego dyplomem, świadectwem lub innym dokumentem wydanym przez właściwe organy lub instytucje państwa członkowskiego lub świadectwem potwierdzającym zdanie egzaminu na równorzędnym poziomie, dającego dostęp do zawodowej szkoły pielęgniarstwa lub programu kształcenia zawodowego pielęgniarstwa.”;

b) w ust. 2 akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 57c aktów delegowanych dotyczących zmian wykazu określonego w załączniku V pkt 5.2.1, w celu dostosowania go do postępu naukowego i technicznego.

Zmiany, o których mowa w akapicie drugim, nie mogą w żadnym państwie członkowskim wymagać zmiany istniejących podstawowych zasad ustawodawczych dotyczących struktury zawodów w odniesieniu do kształcenia osób fizycznych i warunków ich dostępu do zawodu. Przy wprowadzaniu takich zmian należy uwzględnić odpowiedzialność państw członkowskich za organizację systemów edukacyjnych, zgodnie z art. 165 ust. 1 TFUE.”;

c) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Kształcenie pielęgniarstwa odpowiedzialnych za opiekę ogólną obejmuje co najmniej trzy lata studiów, co można dodatkowo wyrazić przy pomocy równoważnych punktów ECTS, na które składa się co najmniej 4 600 godzin kształcenia teoretycznego i klinicznego, przy czym kształcenie teoretyczne obejmuje co najmniej jedną trzecią, a kształcenie kliniczne co najmniej połowę minimalnego okresu kształcenia. Państwa członkowskie mogą przyznać częściowe zwolnienie osobom, które odbyły część kształcenia na kursach o co najmniej równorzędnym poziomie.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kształcenie teoretyczne stanowi tę część kształcenia pielęgniarstwa, w trakcie której kandydaci nabywają

wiedzę zawodową, umiejętności i kompetencje wymagane na mocy ust. 6 i 7. Kształcenie musi być prowadzone przez wykładowców pielęgniarstwa i inne wykwalifikowane osoby na uniwersytetach, w instytucjach szkolnictwa wyższego o statusie uznanym za równorzędny, w zawodowych szkołach pielęgniarstwa lub w ramach programów kształcenia zawodowego pielęgniarstwa.”;

e) ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„5. Kształcenie kliniczne stanowi tę część kształcenia pielęgniarstwa, w trakcie której kandydat – jako członek zespołu i w bezpośrednim kontakcie ze zdrowymi lub chorymi osobami lub społecznościami osób zdrowych lub chorych – uczy się, jak w oparciu o nabytą wiedzę, umiejętności i kompetencje organizować wymaganą kompleksową opiekę pielęgniarstwa, sprawować taką opiekę i dokonywać jej oceny. Kandydat uczy się nie tylko pracy zespołowej, ale także umiejętności kierowania zespołem i organizowania ogólnej opieki pielęgniarstwa, w tym prowadzenia edukacji zdrowotnej na rzecz osób i małych grup w placówkach opieki zdrowotnej lub w danej społeczności.”;

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Kształcenie pielęgniarstwa odpowiedzialnych za opiekę ogólną gwarantuje, iż osoba, która je odbyła uzyskała następującą wiedzę i umiejętności:

a) kompleksową wiedzę w zakresie nauk, na których opiera się pielęgniarstwo ogólne, łącznie z wystarczającym zrozumieniem budowy, funkcji fizjologicznych i zachowania osób zdrowych i chorych oraz zależności między stanem zdrowia a fizycznym i społecznym środowiskiem człowieka;

b) wiedzę o charakterze i etyce zawodu oraz ogólnych zasadach opieki zdrowotnej i pielęgniarstwa;

c) odpowiednie doświadczenie kliniczne; doświadczenie to, dobrane ze względu na jego wartości szkoleniowe, powinno zostać nabyte pod nadzorem wykwalifikowanego personelu pielęgniarstwa w miejscu, w którym dzięki odpowiedniej liczbie wykwalifikowanego personelu i wyposażeniu istnieją odpowiednie warunki do świadczenia opieki pielęgniarstwa;

- d) zdolność do uczestnictwa w praktycznym szkoleniu personelu służby zdrowia oraz doświadczenie w pracy z tym personelem;
- e) doświadczenie we współpracy z przedstawicielami innych zawodów związanych ze służbą zdrowia.”;
- g) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „7. Kwalifikacje pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną potwierdzają, że dana osoba – niezależnie od tego, czy kształcenie odbywało się na uniwersytetach, w instytucjach szkolnictwa wyższego o statusie uznanym za równorzędny, w zawodowych szkołach pielęgniarstwa, lub w ramach programu kształcenia zawodowego pielęgniarstwa – posiada co najmniej następujące kompetencje:
- a) samodzielne postawienie diagnozy odnośnie do wymaganej opieki pielęgniarstwa na podstawie aktualnej wiedzy teoretycznej i klinicznej oraz planowanie, organizowanie i sprawowanie opieki pielęgniarstwa w procesie leczenia pacjentów na podstawie wiedzy i umiejętności nabytych zgodnie z ust. 6 lit. a), b) i c) w celu doskonalenia w wykonywaniu zawodu;
- b) efektywna współpraca z innymi podmiotami z sektora zdrowia, w tym uczestnictwo w szkoleniach praktycznych personelu służby zdrowia na podstawie wiedzy i umiejętności zdobytych zgodnie z ust. 6 lit. d) i e);
- c) wspomaganie osób, rodzin i grup w prowadzeniu zdrowego trybu życia i dbaniu o własne zdrowie na podstawie wiedzy i umiejętności nabytych zgodnie z ust. 6 lit. a) i b);
- d) samodzielne podejmowanie interwencji ratujących życie oraz podejmowanie działań w przypadku kryzysów i katastrof;
- e) niezależne udzielanie porad, instruowanie i wspieranie osób wymagających opieki i ich bliskich;
- f) samodzielne zapewnianie dobrej jakości opieki pielęgniarstwa i jej ocena;
- g) porozumiewanie się w sposób zrozumiały na temat kwestii zawodowych oraz współpraca z przedstawicielami innych zawodów z sektora zdrowia;
- h) dokonywanie analizy jakości opieki z myślą o doskonaleniu się w wykonywaniu zawodu pielęgniarstwa odpowiedzialnej za opiekę ogólną.”;
- 24) w art. 33 wprowadza się następujące zmiany:
- a) skreśla się ust. 2;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Państwa członkowskie uznają dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji pielęgniarstwa, które:
- a) zostały wydane w Polsce pielęgniarkom, które przed dniem 1 maja 2004 r. ukończyły kształcenie niespełniające minimalnych wymogów w zakresie kształcenia określonych w art. 31; oraz
- b) są potwierdzone dyplomem licencyjnym uzyskanym na podstawie specjalnego programu kształcenia określonego w:
- (i) art. 11 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej oraz niektórych innych ustaw (Dziennik Ustaw z 2004 r. Nr 92, poz. 885 i z 2007 r. Nr 176, poz. 1237) i w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 11 maja 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia studiów zawodowych na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo przeznaczonych dla pielęgniarstwa i położnych posiadających świadectwo dojrzałości i będących absolwentkami liceów medycznych oraz medycznych szkół zawodowych kształcących w zawodzie pielęgniarstwa i położnej (Dziennik Ustaw z 2004 r. Nr 110, poz. 1170 i z 2010 r. Nr 65, poz. 420); albo
- (ii) art. 52 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej (Dziennik Ustaw z 2011 r. Nr 174, poz. 1039) i w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia studiów dla pielęgniarstwa i położnych, które posiadają świadectwo dojrzałości i ukończyły liceum medyczne lub szkołę policealną albo szkołę pomaturalną, kształcącą w zawodzie pielęgniarstwa i położnej (Dziennik Ustaw z 2012 r., poz. 770),

w celu potwierdzenia, że dana pielęgniarka posiada wiedzę i umiejętności porównywalne z tymi, jakie mają pielęgniarki posiadające kwalifikacje, które w przypadku Polski określono w załączniku V pkt 5.2.2.”;

25) art. 33a otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do rumuńskich kwalifikacji pielęgniarek odpowiedzialnych za opiekę ogólną zastosowanie mają jedynie następujące przepisy dotyczące praw nabytych:

W przypadku obywateli państw członkowskich, którzy ukończyli kształcenie pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną w Rumunii, a program kształcenia nie spełniał minimalnych wymogów w zakresie kształcenia określonych w art. 31, państwa członkowskie uznają za wystarczający dowód poniższe dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, pod warunkiem że dokumentowi takiemu towarzyszy zaświadczenie poświadczające, że ci obywatele państwa członkowskiego faktycznie i zgodnie z prawem wykonywali zawód pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną w Rumunii, w tym ponosili pełną odpowiedzialność za planowanie, organizację i sprawowanie opieki pielęgniarskiej nad pacjentami, przez co najmniej trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających wydanie tego zaświadczenia:

- a) Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist uzyskany w wyniku kształcenia ponadśredniego w școală postliceală, poświadczający kształcenie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2007 r.;
- b) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist uzyskany w wyniku krótkiego cyklu studiów wyższych, poświadczający kształcenie rozpoczęte przed dniem 1 października 2003 r.;
- c) Diplomă de licență de asistent medical generalist uzyskany w wyniku długiego cyklu studiów wyższych, poświadczający kształcenie rozpoczęte przed dniem 1 października 2003 r.”;

26) art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawowe kształcenie lekarsko-dentystyczne obejmuje łącznie co najmniej pięć lat studiów, co można dodatkowo wyrazić przy pomocy równoważnych punktów ECTS, na które składa się co najmniej 5 000 godzin zajęć teoretycznych i praktycznych prowadzonych w pełnym wymiarze godzin, obejmujących co najmniej program określony w załączniku V pkt 5.3.1, odbywanych na uniwersytecie lub w instytucji szkolnictwa wyższego prowadzącej kształcenie na poziomie uznanym za równorzędny lub pod nadzorem uniwersytetu.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 57c aktów delegowanych dotyczących zmiany wykazu określonego w załączniku V pkt 5.3.1 w celu dostosowania go do postępu naukowego i technicznego.

Zmiany, o których mowa w akapicie drugim, nie mogą w żadnym państwie członkowskim wymagać zmiany istniejących podstawowych zasad ustawodawczych dotyczących struktury zawodów w odniesieniu do kształcenia osób fizycznych i warunków ich dostępu do zawodu. Przy wprowadzaniu takich zmian należy uwzględniać odpowiedzialność państw członkowskich za organizację systemów edukacyjnych, zgodnie z art. 165 ust. 1 TFUE.”;

27) w art. 35 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Warunkiem podjęcia specjalistycznego kształcenia lekarsko-dentystycznego jest potwierdzone ukończenie podstawowego kształcenia lekarsko-dentystycznego, o którym mowa w art. 34, lub posiadanie dokumentów, o których mowa w art. 23 i 37.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Specjalistyczne kursy lekarsko-dentystyczne w pełnym wymiarze godzin trwają co najmniej trzy lata i są prowadzone pod nadzorem właściwych organów lub instytucji. Obejmują one osobisty udział lekarza dentysty odbywającego specjalistyczne kształcenie w działalności i wypełnianiu obowiązków danej placówki zdrowotnej.”;

(ii) uchyla się akapit trzeci;

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 57c aktów delegowanych dotyczących dostosowania minimalnego okresu kształcenia, o którym mowa w ust. 2, do postępu naukowego i technicznego.

5. W celu należytego uwzględnienia zmian w ustawodawstwie krajowym i aktualizacji niniejszej dyrektywy Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 57c aktów delegowanych dotyczących poszerzenia wykazu w załączniku V pkt 5.3.3 o nowe specjalności stomatologiczne istniejące w co najmniej dwóch piątych państw członkowskich”;

28) w art. 37 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Jeżeli chodzi o dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarzy dentyistów, państwa członkowskie uznają takie dokumenty zgodnie z art. 21, gdy wnioskodawcy rozpoczęli swoje kształcenie najpóźniej w dniu 18 stycznia 2016 r.

4. Każde państwo członkowskie uznaje dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji lekarza wydane w Hiszpanii osobom, które rozpoczęły uniwersyteckie kształcenie medyczne między dniem 1 stycznia 1986 r. i dniem 31 grudnia 1997 r., jeżeli dokumentom tym towarzyszy zaświadczenie wydane przez właściwe organy hiszpańskie.

Zaświadczenie to musi potwierdzać spełnienie następujących warunków:

a) dana osoba ukończyła co najmniej trzy lata studiów uznawanych przez właściwe organy hiszpańskie za równoważne kształceniu, o którym mowa w art. 34;

b) dana osoba faktycznie wykonywała w Hiszpanii zgodnie z prawem i jako swoje główne zajęcie zadania, o których mowa w art. 36, przez co najmniej trzy kolejne lata w okresie pięciu lat poprzedzających wydanie zaświadczenia;

c) dana osoba jest upoważniona do wykonywania lub faktycznie, zgodnie z prawem i jako swoje główne

zajęcie wykonuje zadania, o których mowa w art. 36, na tych samych warunkach co posiadacze dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, wymienionych dla Hiszpanii w załączniku V pkt 5.3.2.”;

29) w art. 38 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kształcenie lekarzy weterynarii obejmuje co najmniej pięcioletni okres studiów teoretycznych i praktycznych prowadzonych w pełnym wymiarze godzin, co można dodatkowo wyrazić przy pomocy równoważnych punktów ECTS, w trakcie których realizowany jest co najmniej program określony w załączniku V pkt 5.4.1, odbywanych na uniwersytecie lub w instytucji szkolnictwa wyższego prowadzącej kształcenie na poziomie uznanym za równorzędny lub pod nadzorem uniwersytetu.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 57c aktów delegowanych dotyczących zmiany wykazu zamieszczonego w załączniku V pkt 5.4.1, w celu dostosowania go do postępu naukowego i technicznego.

Zmiany, o których mowa w akapicie drugim, nie mogą w żadnym państwie członkowskim wymagać zmiany istniejących podstawowych zasad ustawodawczych dotyczących struktury zawodów w odniesieniu do kształcenia osób fizycznych i warunków ich dostępu do zawodu. Przy wprowadzaniu takich zmian należy uwzględnić odpowiedzialność państw członkowskich za organizację systemów edukacyjnych, zgodnie z art. 165 ust. 1 TFUE.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odbycie przez daną osobę kształcenia weterynaryjnego gwarantuje, że uzyskała ona następującą wiedzę i umiejętności:

a) odpowiednią wiedzę w zakresie nauk, na których opiera się działalność lekarza weterynarii, oraz wiedzę na temat prawa Unii dotyczącego tej działalności;

- b) odpowiednią wiedzę na temat budowy, funkcjonowania, zachowania i potrzeb fizjologicznych zwierząt, a także umiejętności i kompetencje potrzebne do ich chowu i hodowli, żywienia, zapewnienia dobrostanu, rozmnażania i higieny ogólnej;
- c) umiejętności i kompetencje kliniczne, epidemiologiczne i analityczne wymagane w celu zapobiegania chorobom zwierząt, ich diagnozowania i leczenia – co obejmuje znieczulenie, aseptyczne operacje chirurgiczne i eutanazję – w odniesieniu do pojedynczych zwierząt jak i do stad, w tym szczegółową wiedzę na temat chorób, które mogą być przenieszone na człowieka;
- d) odpowiednią wiedzę, umiejętności i kompetencje w zakresie prewencji weterynaryjnej, w tym kompetencje związane z zapytaniem i certyfikacją;
- e) odpowiednią znajomość higieny i procesów technologicznych stosowanych przy produkcji, wytwarzaniu oraz wprowadzaniu na rynek pasz dla zwierząt lub produktów spożywczych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, w tym umiejętności i kompetencje niezbędne do zrozumienia i wyjaśniania dobrych praktyk w tym zakresie;
- f) wiedzę, umiejętności i kompetencje wymagane do odpowiedzialnego i rozsądnego wykorzystywania weterynaryjnych produktów leczniczych w celu leczenia zwierząt, a także w celu zagwarantowania bezpieczeństwa łańcucha żywnościowego i ochrony środowiska.”;

30) w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 akapity trzeci i czwarty otrzymują brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 57c aktów delegowanych dotyczących zmiany wykazu zamieszczonego w załączniku V pkt 5.5.1, w celu dostosowania go do postępu naukowego i technicznego.

Zmiany, o których mowa w akapicie trzecim, nie mogą w żadnym państwie członkowskim wymagać zmiany istniejących podstawowych zasad ustawodawczych dotyczących struktury zawodów w odniesieniu do kształcenia osób fizycznych i warunków ich dostępu do zawodu. Przy wprowadzaniu takich zmian należy

uwzględniać odpowiedzialność państw członkowskich za organizację systemów edukacyjnych, zgodnie z art. 165 ust. 1 TFUE.”;

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podjęcie kształcenia w zakresie położnictwa uzależnione jest od spełnienia jednego z następujących warunków:

- a) w przypadku ścieżki I – ukończenie co najmniej 12 lat kształcenia ogólnego lub posiadanie świadectwa potwierdzającego zdanie egzaminu na równoważnym poziomie uprawniającego do rozpoczęcia nauki w szkole dla położnych;
- b) w przypadku ścieżki II – posiadanie dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, o którym mowa w załączniku V pkt 5.2.2.”;

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odbycie przez daną osobę kształcenia położniczego gwarantuje, że uzyskała ona następującą wiedzę i umiejętności:

- a) szczegółową wiedzę w zakresie nauk, na których opiera się działalność położnych, szczególnie położnictwa, opieki położniczej i ginekologii;
- b) odpowiednią znajomość etyki zawodowej i prawa mającego zastosowanie do wykonywania tego zawodu;
- c) odpowiednią ogólną wiedzę medyczną (funkcje biologiczne, anatomia i fizjologia) oraz farmakologiczną w dziedzinie położnictwa i neonatologii, jak również wiedzę o związku zachodzącym pomiędzy stanem zdrowia a fizycznym i społecznym środowiskiem człowieka, a także o jego zachowaniu;
- d) odpowiednie doświadczenie kliniczne zdobyte w zatwierdzonych instytucjach, pozwalające położnej, w sposób niezależny i na własną odpowiedzialność, w niezbędnym zakresie i z wyłączeniem sytuacji patologicznych, zapewnić opiekę przedporodową, poprowadzić poród i podejmować działania w jego następstwie w zatwierdzonych instytucjach, nadzorować poród i narodziny, prowadzić opiekę postnatalną i wykonać reanimację noworodka w oczekiwaniu na lekarza;

e) odpowiednią znajomość procesu kształcenia personelu służby zdrowia i doświadczenie we współpracy z takim personelem.”;

lub ukończone kształcenie pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną poświadczone dokumentem potwierdzającym kwalifikację, o którym mowa w załączniku V pkt 5.2.2, przed rozpoczęciem kształcenia w zakresie położnictwa w ramach ścieżki II.”;

31) art. 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji położnej, o którym mowa w załączniku V pkt 5.5.2, podlega automatycznemu uznaniu zgodnie z art. 21, o ile potwierdza spełnienie jednego z następujących warunków:

a) ukończenie kształcenia w zakresie położnictwa prowadzonego w pełnym wymiarze godzin przez co najmniej trzy lata, co można dodatkowo wyrazić przy pomocy równoważnych punktów ECTS, obejmującego co najmniej 4 600 godzin kształcenia teoretycznego i praktycznego, z czego przynajmniej jedną trzecią stanowi praktyka kliniczna;

b) ukończenie kształcenia w zakresie położnictwa prowadzonego w pełnym wymiarze godzin przez co najmniej dwa lata, co można dodatkowo wyrazić przy pomocy równoważnych punktów ECTS, obejmującego co najmniej 3 600 godzin, pod warunkiem posiadania dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, o którym mowa w załączniku V pkt 5.2.2;

c) ukończenie kształcenia w zakresie położnictwa prowadzonego w pełnym wymiarze godzin przez co najmniej 18 miesięcy, co można dodatkowo wyrazić przy pomocy równoważnych punktów ECTS, obejmującego co najmniej 3 000 godzin, pod warunkiem posiadania dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną, o którym mowa w załączniku V pkt 5.2.2, po którym nastąpiła roczna praktyka zawodowa potwierdzona zaświadczeniem wydanym zgodnie z ust. 2.”;

32) w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. W odniesieniu do dokumentu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji położnej państwa członkowskie automatycznie uznają te kwalifikacje, jeżeli wnioskodawca rozpoczął kształcenie przed dniem 18 stycznia 2016 r., a wymogi związane z dopuszczeniem do takiego kształcenia obejmowały 10 lat kształcenia ogólnego lub równorzędny poziom w przypadku ścieżki I,

b) skreśla się ust. 3;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie uznają dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji położnych, które:

a) zostały wydane w Polsce położnym, które przed dniem 1 maja 2004 r. ukończyły kształcenie niespełniające minimalnych wymogów w zakresie kształcenia określonych w art. 40; oraz

b) są potwierdzone dyplomem licencyjnym uzyskanym na podstawie specjalnego programu kształcenia określonego w:

(i) art. 11 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej oraz niektórych innych ustaw (Dziennik Ustaw z 2004 r. Nr 92, poz. 885 i z 2007 r. Nr 176, poz. 1237 i w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 11 maja 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia studiów zawodowych na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo przeznaczonych dla pielęgniarek i położnych posiadających świadectwo dojrzałości i będących absolwentkami liceów medycznych oraz medycznych szkół zawodowych kształcących w zawodzie pielęgniarki i położnej (Dziennik Ustaw z 2004 r. Nr 110, poz. 1170 i z 2010 r. Nr 65, poz. 420); albo

(ii) art. 53 ust. 3 point 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dziennik Ustaw z 2011 r. Nr 174, poz. 1039) i w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie szczegółowych warunków prowadzenia studiów dla pielęgniarek i położnych, które posiadają świadectwo dojrzałości i ukończyły liceum medyczne lub szkołę policealną albo szkołę pomaturalną, kształcąca w zawodzie pielęgniarki i położnej (Dziennik Ustaw z 2012 r., poz. 770),

w celu potwierdzenia, że dana położna posiada wiedzę i umiejętności porównywalne z tymi, jakie mają położne posiadające kwalifikacje, które w przypadku Polski określono w załączniku V pkt 5.5.2.”;

33) art. 44 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji farmaceuty potwierdza odbycie kształcenia trwającego co najmniej pięć lat, co można dodatkowo wyrazić przy pomocy równoważnych punktów ECTS, i obejmującego przynajmniej:

- a) cztery lata kształcenia teoretycznego i praktycznego w pełnym wymiarze godzin na uniwersytecie, w instytucji szkolnictwa wyższego o statusie uznanym za równorzędny lub pod nadzorem uniwersytetu;
- b) na koniec lub w trakcie kształcenia teoretycznego i praktycznego, sześciomiesięczną praktykę w ogólnodostępnej aptece lub w szpitalu, pod nadzorem oddziału farmaceutycznego tego szpitala.

Cykl kształcenia, o którym mowa w niniejszym ustępie, obejmuje co najmniej program określony w załączniku V pkt 5.6.1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 57c aktów delegowanych dotyczących zmiany wykazu zamieszczonego w załączniku V pkt 5.6.1, w celu dostosowania go do postępu naukowego i technicznego, w tym zmian w praktyce farmakologicznej.

Zmiany, o których mowa w akapicie drugim, nie mogą w żadnym państwie członkowskim wymagać zmiany istniejących podstawowych zasad ustawodawczych dotyczących struktury zawodów w odniesieniu do kształcenia osób fizycznych i warunków ich dostępu do zawodu. Przy wprowadzaniu takich zmian należy uwzględnić odpowiedzialność państw członkowskich za organizację systemów edukacyjnych, zgodnie z art. 165 ust. 1 TFUE.”;

34) art. 45 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie gwarantują osobom posiadającym dokument potwierdzający posiadanie wykształcenia z zakresu farmacji na poziomie uniwersyteckim lub poziomie uznanym za równorzędny, spełniający

warunki określone w art. 44, możliwość podejmowania i wykonywania – w stosownych przypadkach pod warunkiem posiadania dodatkowego stażu zawodowego – co najmniej następujących czynności:

- a) sporządzanie formy farmaceutycznej produktów leczniczych;
- b) wytwarzanie i testowanie produktów leczniczych;
- c) testowanie produktów leczniczych w laboratorium przeznaczonym do tego celu;
- d) składowanie, przechowywanie i dystrybucja produktów leczniczych w obrocie hurtowym;
- e) dostarczanie, sporządzanie, testowanie, składowanie, dystrybucja i wydawanie bezpiecznych i skutecznych produktów leczniczych o wymaganej jakości w ogólnodostępnych aptekach;
- f) sporządzanie, testowanie, składowanie i wydawanie bezpiecznych i skutecznych produktów leczniczych o wymaganej jakości w szpitalach;
- g) udzielanie informacji i porad na temat produktów leczniczych, w tym na temat ich prawidłowego stosowania;
- h) zgłaszanie właściwym organom niepożądanych reakcji na produkty lecznicze;
- i) zindywidualizowane wsparcie dla pacjentów samodzielnie stosujących leki;
- j) zaangażowanie w lokalne lub krajowe kampanie na rzecz promocji zdrowia.”;

35) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 46

Kształcenie architektów

1. Kształcenie architekta obejmuje:

- a) co najmniej pięcioletnie studia w pełnym wymiarze godzin na uniwersytecie lub w porównywalnej instytucji edukacyjnej zakończone zdaniem egzaminu na poziomie uniwersyteckim; lub

b) co najmniej czteroletnie studia w pełnym wymiarze godzin na uniwersytecie lub w porównywalnej instytucji edukacyjnej zakończone zdaniem egzaminu na poziomie uniwersyteckim wraz z zaświadczeniem potwierdzającym pomyślne ukończenie dwuletnich praktyk zawodowych zgodnie z ust. 4.

2. Architektura musi być głównym przedmiotem studiów, o których mowa w ust. 1. Studia w równoważnym stopniu obejmują teoretyczne i praktyczne aspekty kształcenia architekta oraz gwarantują przynajmniej uzyskanie następującej wiedzy, umiejętności i kompetencji:

a) umiejętności tworzenia projektów architektonicznych spełniających wymogi zarówno estetyczne, jak i techniczne;

b) odpowiedniej znajomości historii i teorii architektury oraz sztuk pokrewnych, technologii i nauk humanistycznych;

c) wiedzy na temat sztuk pięknych w zakresie, w jakim wpływają one na jakość projektu architektonicznego;

d) odpowiedniej znajomości urbanistyki, planowania oraz umiejętności niezbędnych w procesie planowania;

e) rozumienia związków zachodzących pomiędzy ludźmi a budynkami oraz pomiędzy budynkami a środowiskiem je otaczającym, oraz rozumienia potrzeby dostosowania budynków oraz przestrzeni między nimi do ludzkich potrzeb i skali;

f) rozumienia charakteru zawodu architekta oraz jego roli w społeczeństwie, w szczególności w przygotowywaniu koncepcji projektów uwzględniających czynniki społeczne;

g) rozumienia metod gromadzenia informacji i przygotowywania koncepcji projektu;

h) rozumienia projektowania konstrukcji oraz problemów budowlanych i inżynierskich związanych z projektowaniem budynków;

i) odpowiedniej wiedzy w zakresie problemów fizycznych i technologii oraz funkcji budynków, umożliwiającej zapewnienie wygodnych wnętrz oraz zabezpieczenia przed niekorzystnym działaniem czynników atmosferycznych, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju;

j) umiejętności koniecznych do projektowania budynków spełniających wymogi użytkowników w zakresie, w jakim umożliwiają to dostępne środki finansowe i przepisy budowlane;

k) odpowiedniej znajomości gałęzi przemysłu, organizacji, przepisów i procedur niezbędnych dla realizacji projektów budynków oraz integracji planów z ogólnym projektem planistycznym.

3. Liczbę lat studiów wyższych, o których mowa w ust. 1 i 2, można dodatkowo wyrazić przy pomocy równoważnych punktów ECTS.

4. Praktyki zawodowe, o których mowa w ust. 1 lit. b), można odbyć dopiero po ukończeniu pierwszych trzech lat studiów. Co najmniej rok tych praktyk zawodowych musi opierać się na wiedzy, umiejętnościach i kompetencjach zdobytych w trakcie studiów, o których mowa w ust. 2. W tym celu praktyki zawodowe muszą odbywać się pod nadzorem osoby lub instytucji upoważnionej przez właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego. Takie nadzorowane praktyki mogą mieć miejsce w dowolnym państwie. Praktyki zawodowe oceniane są przez właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego.”;

36) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 47

Odstępstwa od warunków kształcenia architektów

W drodze odstępstwa od art. 46 za spełniające wymogi określone w art. 21 uznaje się także kształcenie: odbywane w ramach programu rozwoju społecznego lub w formie studiów wyższych w niepełnym wymiarze godzin, spełniające wymogi określone w art. 46 ust. 2 i potwierdzone

zdaniem egzaminu z architektury przez osobę, która pracowała w dziedzinie architektury przez co najmniej siedem lat pod nadzorem architekta albo biura architektonicznego. Egzamin musi być zdany na poziomie uniwersyteckim i odpowiadać egzaminowi końcowemu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. b).”;

37) w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. ust. 1 stosuje się również do dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji architekta, które wymieniono w załączniku V, jeżeli kształcenie rozpoczęło się przed dniem 18 stycznia 2016 r.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Każde państwo członkowskie przyznaje wymienionemu poniżej dokumentowi taki sam skutek na swoim terytorium jak dokumentowi potwierdzającemu posiadanie kwalifikacji, który samo wydaje do celów dostępu do zawodu architekta i jego wykonywania: zaświadczenie o ukończeniu programu kształcenia istniejącego od dnia 5 sierpnia 1985 r. i rozpoczętego nie później niż dnia 17 stycznia 2014 r., prowadzonego przez »Fachhochschulen« w Republice Federalnej Niemiec przez okres trzech lat, spełniającego wymogi określone w art. 46 ust. 2 i dającego możliwość wykonywania działalności, o której mowa w art. 48 w tym państwie członkowskim, na podstawie tytułu zawodowego architekta, jeżeli po zakończeniu tego programu kształcenia dana osoba uzyskała cztery lata doświadczenia zawodowego w Republice Federalnej Niemiec, poświadczonych zaświadczeniem wydanym przez właściwy organ, w którego rejestrze widnieje nazwisko architekta pragnącego skorzystać z przepisów niniejszej dyrektywy.”;

38) w tytule III dodaje się rozdział w brzmieniu:

„Rozdział IIIA

Automatyczne uznawanie na podstawie wspólnych zasad kształcenia

Artykuł 49a

Wspólne ramy kształcenia

1. Na użytek niniejszego artykułu »wspólne ramy kształcenia« oznaczają wspólny minimalny zasób wiedzy,

umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania określonego zawodu. Wspólne ramy kształcenia nie zastępują krajowych programów kształcenia, chyba że dane państwo członkowskie postanowi inaczej na mocy prawa krajowego. Do celów dostępu do tego zawodu i jego wykonywania w państwach członkowskich, które regulują ten zawód, państwo członkowskie przyznaje dokumentowi potwierdzającemu posiadanie kwalifikacji nabytych w oparciu o takie ramy taki sam skutek na swoim terytorium jak dokumentowi potwierdzającemu posiadanie kwalifikacji, który samo wydaje, pod warunkiem że takie ramy spełniają warunki określone w ust. 2.

2. Wspólne ramy kształcenia muszą spełniać następujące warunki:

- a) wspólne ramy kształcenia umożliwiają większej liczbie specjalistów przemieszczanie się między państwami członkowskimi;
- b) zawód, do którego mają zastosowanie wspólne ramy kształcenia, jest regulowany lub kształcenie i szkolenie prowadzące do tego zawodu jest regulowane w co najmniej jednej trzeciej państw członkowskich;
- c) wspólny zasób wiedzy, umiejętności i kompetencji obejmuje wiedzę, umiejętności i kompetencje wymagane w systemach kształcenia i szkolenia mających zastosowanie w co najmniej jednej trzeciej państw członkowskich; nie ma znaczenia, czy ta wiedza, umiejętności i kompetencje zostały nabyte w ramach kształcenia ogólnego na uniwersytecie lub w instytucji szkolnictwa wyższego, czy w ramach kształcenia zawodowego;
- d) wspólne ramy kształcenia muszą opierać się na poziomach przewidzianych w europejskich ramach kwalifikacji określonych w załączniku II do zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (*);
- e) dany zawód nie jest objęty innymi wspólnymi ramami kształcenia ani nie podlega automatycznemu uznaniu na podstawie tytułu III rozdział III;
- f) wspólne ramy kształcenia przygotowano w następstwie przejrzystego, należytego procesu obejmującego współpracę z odpowiednimi zainteresowanymi stronami pochodzącymi z państw członkowskich, w których dany zawód nie jest regulowany;

g) wspólne ramy kształcenia zapewniają obywatelom każdego państwa członkowskiego dostęp do uzyskania kwalifikacji zawodowych na podstawie tych ram bez uprzedniej konieczności członkostwa ani rejestracji w jakiegokolwiek organizacji zawodowej.

3. Reprezentatywne organizacje zawodowe na szczeblu Unii, jak również krajowe organizacje zawodowe lub właściwe organy z co najmniej jednej trzeciej państw członkowskich mogą przedstawić Komisji sugestie dotyczące wspólnych ram kształcenia, które spełniają warunki określone w ust. 2.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 57c aktów delegowanych określających wspólne ramy kształcenia dla danego zawodu w oparciu o warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu.

5. Państwo członkowskie jest zwolnione z obowiązku wprowadzenia na swoim terytorium wspólnych ram kształcenia, o których mowa w ust. 4, oraz z obowiązku automatycznego uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w oparciu o te wspólne ramy kształcenia, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) na terytorium tego państwa nie ma instytucji edukacyjnych lub ośrodków kształcenia, które oferowałyby tego typu kształcenie w danym zawodzie;
- b) wprowadzenie wspólnych ram kształcenia wpłynęłoby negatywnie na organizację systemu edukacji i kształcenia zawodowego tego państwa;
- c) istnieją znaczne różnice między wspólnymi ramami kształcenia a kształceniem wymaganym na terytorium tego państwa, co oznacza poważne ryzyko dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub bezpieczeństwa usługobiorców lub ochrony środowiska.

6. W terminie sześciu miesięcy od wejścia w życie aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 4, państwa członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o:

a) krajowych kwalifikacjach oraz, w stosownych przypadkach, krajowych tytułach zawodowych zgodnych ze wspólnymi ramami kształcenia; lub

b) każdym przypadku skorzystania ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 5, podając uzasadnienie, które z warunków, o których mowa w tym ustępie, zostały spełnione. Komisja może w terminie trzech miesięcy zażądać dodatkowych wyjaśnień, jeżeli uzna, że państwo członkowskie nie przedstawiło dowodów, że jeden z tych warunków został spełniony, lub dowody te są niewystarczające. Państwo członkowskie odpowiada na każde takie żądanie w terminie trzech miesięcy.

Komisja może przyjąć akt wykonawczy zawierający listę krajowych kwalifikacji zawodowych i krajowych tytułów zawodowych podlegających automatycznemu uznawaniu na podstawie wspólnych ram kształcenia przyjętych zgodnie z ust. 4.

7. Niniejszy artykuł ma również zastosowanie do specjalizacji zawodowych, pod warunkiem że takie specjalizacje dotyczą działalności zawodowej, do której dostęp lub której prowadzenie jest regulowane w państwach członkowskich, jeżeli zawód ten już podlega automatycznemu uznawaniu zgodnie z tytułem III rozdział III, a dana specjalizacja nie.

Artykuł 49b

Wspólne testy kształcenia

1. Do celów niniejszego artykułu »wspólny test kształcenia« oznacza ustandaryzowany test umiejętności dostępny we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich i zarezerwowany dla posiadaczy określonych kwalifikacji zawodowych. Zdanie takiego testu w danym państwie członkowskim uprawnia posiadacza określonych kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu w każdym przyjmującym państwie członkowskim na takich samych warunkach, jakie obowiązują posiadaczy kwalifikacji zawodowych zdobytych w tym państwie członkowskim.

2. Wspólny test kształcenia musi być zgodny z następującymi warunkami:

a) wspólny test kształcenia umożliwia większej liczbie specjalistów przemieszczanie się między państwami członkowskimi;

b) zawód, do którego ma zastosowanie wspólny test kształcenia, lub kształcenie prowadzące do tego zawodu są regulowane w co najmniej jednej trzeciej państw członkowskich;

c) wspólny test kształcenia przygotowano w następstwie przejrzystego, należytego procesu obejmującego współpracę z odpowiednimi zainteresowanymi stronami pochodzącymi z państw członkowskich, w których dany zawód nie jest regulowany;

d) wspólny test kształcenia umożliwia obywatelom każdego państwa członkowskiego uczestnictwo w tym teście i w praktycznej organizacji takich testów w państwach członkowskich bez uprzedniej konieczności członkostwa ani rejestracji w jakiegokolwiek organizacji zawodowej.

3. Reprezentatywne organizacje zawodowe na szczeblu Unii, jak również krajowe organizacje zawodowe lub właściwe organy z co najmniej jednej trzeciej państw członkowskich mogą przedstawić Komisji sugestie dotyczące wspólnych testów kształcenia, które spełniają warunki określone w ust. 2.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 57c aktów delegowanych określających zakres przedmiotowy wspólnego testu kształcenia oraz warunki wymagane do wzięcia udziału w tym teście i do zdania go.

5. Państwo członkowskie jest zwolnione z obowiązku organizacji na swoim terytorium wspólnego testu kształcenia, o którym mowa w ust. 4, oraz z obowiązku automatycznego uznawania kwalifikacji specjalistów, którzy zdali wspólny test kształcenia, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:

a) dany zawód nie jest regulowany na terytorium tego państwa;

b) zakres przedmiotowy wspólnego testu kształcenia nie ograniczy w wystarczającym stopniu poważnych zagrożeń dla zdrowia publicznego lub bezpieczeństwa usługobiorców, które występują szczególnie na terytorium tego państwa;

c) zakres przedmiotowy wspólnego testu kształcenia sprawiłby, że dostęp do danego zawodu stałby się o wiele mniej atrakcyjny w porównaniu z wymogami krajowymi.

6. W terminie sześciu miesięcy od wejścia w życie aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 4, państwa

członkowskie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o:

a) dostępnych możliwościach organizacji takich testów; lub

b) każdym przypadku skorzystania ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 5, podając uzasadnienie, które z warunków, o których mowa w tym ustępie zostały spełnione. Komisja może w terminie trzech miesięcy zażądać dodatkowych wyjaśnień, jeżeli uzna, że dane państwo członkowskie nie przedstawiło dowodów, że jeden z tych warunków został spełniony, lub dowody te są niewystarczające. Państwo członkowskie odpowiada na każde takie żądanie w terminie trzech miesięcy.

Komisja może przyjąć akt wykonawczy zawierający listę państw członkowskich, w których organizuje się wspólne testy kształcenia, przyjęte zgodnie z ust. 4, i określający częstotliwość organizowania takich testów w ciągu roku kalendarzowego oraz przedstawiający inne ustalenia niezbędne do organizacji wspólnych testów kształcenia w państwach członkowskich.

(*) Dz.U. C 111 z 6.5.2008, s. 1.”;

39) w art. 50 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3a. W przypadku uzasadnionych wątpliwości przyjmujące państwo członkowskie może wystąpić do właściwych organów państwa członkowskiego o potwierdzenie faktu, że wnioskodawca nie jest objęty zawieszeniem prawa do wykonywania zawodu lub zakazem wykonywania zawodu w wyniku poważnego wykroczenia zawodowego lub wyroku skazującego za przestępstwa związane z prowadzeniem przez niego działalności zawodowej.

3b. Wymiana informacji między właściwymi organami różnych państw członkowskich zgodnie z niniejszym artykułem odbywa się za pomocą systemu IMI.”;

40) w art. 52 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Państwo członkowskie nie może zastrzec używania tytułu zawodowego dla posiadaczy kwalifikacji zawodowych, jeżeli nie powiadomiło Komisji i pozostałych państw członkowskich o stowarzyszeniu lub organizacji zgodnie z art. 3 ust. 2.”;

41) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 53

Znajomość języków

1. Specjaliści, których kwalifikacje podlegają uznaniu, muszą posiadać znajomość języków niezbędną do wykonywania danego zawodu w przyjmującym państwie członkowskim.

2. Państwo członkowskie zapewnia, aby wszelkie sprawdzanie znajomości języka przeprowadzane przez właściwy organ lub pod jego nadzorem, dotyczące zgodności z obowiązkiem określonym w ust. 1, było ograniczone do znajomości jednego języka urzędowego przyjmującego państwa członkowskiego lub jednego języka administracyjnego przyjmującego państwa członkowskiego, pod warunkiem że jest on również językiem urzędowym Unii.

3. Sprawdzenie znajomości języka przeprowadzane zgodnie z ust. 2 może być zastosowane, jeżeli dany zawód ma wpływ na bezpieczeństwo pacjentów. Sprawdzenie znajomości języka może być zastosowane w przypadku innych zawodów wówczas, gdy istnieje poważna i konkretna wątpliwość, czy specjalista posiada wystarczającą znajomość języka, by zgodnie z zamierzeniami mógł wykonywać daną działalność zawodową.

Sprawdzenie znajomości języka można przeprowadzać tylko po wydaniu europejskiej legitymacji zawodowej zgodnie z art. 4d lub po uznaniu kwalifikacji zawodowych, w zależności od przypadku.

4. Każde sprawdzenie znajomości języka musi być proporcjonalne do działalności, która ma być prowadzona. Zainteresowany specjalista może się odwołać od takiego sprawdzenia zgodnie z prawem krajowym.”;

42) w tytule IV dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 55a

Uznawanie praktyk zawodowych

1. Jeżeli warunkiem dostępu do zawodu regulowanego w rodzimym państwie członkowskim jest odbycie praktyk zawodowych, właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego, rozpatrując wniosek o zezwolenie na wykonywanie zawodu regulowanego, uznaje praktyki zawodowe

odbyte w innym państwie członkowskim, jeżeli praktyki te są zgodne z opublikowanymi wytycznymi, o których mowa w ust. 2, a także bierze pod uwagę praktyki zawodowe odbyte w państwie trzecim. Państwa członkowskie mogą jednak w swoim prawodawstwie krajowym ustanowić rozsądny pułap w odniesieniu do okresu trwania części praktyk zawodowych, którą można odbyć za granicą.

2. Uznanie praktyk zawodowych nie zastępuje obowiązujących wymogów dotyczących zdania egzaminu w celu uzyskania dostępu do danego zawodu. Właściwe organy publikują wytyczne dotyczące organizacji i uznawania praktyk zawodowych odbytych w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim, szczególnie w odniesieniu do roli podmiotu nadzorującego praktyki zawodowe.”;

43) tytuł tytułu V otrzymuje brzmienie:

„TYTUŁ V

WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA I ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA WYKONANIE WOBEC OBYWATELI”;

44) w art. 56 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego wymieniają między sobą informacje dotyczące postępowań dyscyplinarnych lub nałożonych sankcji karnych lub innych poważnych, szczególnych okoliczności, które mogą mieć wpływ na wykonywanie działalności zgodnie z niniejszą dyrektywą. Przestrzegają one przy tym przepisów dotyczących ochrony danych osobowych przewidzianych w dyrektywach 95/46/WE i 2002/58/WE.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Do celów ust. 1 i 2 właściwe organy stosują system IMI.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Każde państwo członkowskie wyznacza koordynatora działań właściwych organów, o których mowa w ust. 1, o czym zawiadamia pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję.

Do zadań tych koordynatorów należy:

- a) wspieranie jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy;
- b) gromadzenie wszystkich informacji istotnych dla stosowania niniejszej dyrektywy, takich jak informacje dotyczące warunków dostępu do zawodów regulowanych w państwach członkowskich;
- c) rozpatrywanie sugestii dotyczących wspólnych ram kształcenia oraz wspólnych testów kształcenia;
- d) wymiana informacji i najlepszych praktyk na potrzeby optymalizacji ustawicznego rozwoju zawodowego w państwach członkowskich;
- e) wymiana informacji i najlepszych praktyk dotyczących stosowania środków wyrównawczych, o których mowa w art. 14.

W celu wywiązania się z zadania określonego w lit. b) niniejszego ustępu koordynatorzy mogą zwracać się o pomoc do ośrodków wsparcia, o których mowa w art. 57b.”;

45) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 56a

Mechanizm ostrzegania

1. Właściwe organy państwa członkowskiego informują właściwe organy wszystkich pozostałych państw członkowskich o specjalistach, wobec którego organy lub sądy

krajowe wydały zakaz lub ograniczenie, nawet tymczasowo, prowadzenia na terytorium tego państwa członkowskiego następujących rodzajów działalności zawodowej w jej pełnym lub częściowym zakresie:

- a) lekarza i lekarza ogólnego posiadającego dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, o którym mowa w załączniku V pkt 5.1.1 i 5.1.4;
- b) lekarza specjalisty posiadającego tytuł, o którym mowa w załączniku V pkt 5.1.3;
- c) pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną posiadającej dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, o którym mowa w załączniku V pkt 5.2.2;
- d) lekarza dentysty posiadającego dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, o którym mowa w załączniku V pkt 5.3.2;
- e) wyspecjalizowanego lekarza dentysty posiadającego dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, o którym mowa w załączniku V pkt 5.3.3;
- f) lekarza weterynarii posiadającego dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, o którym mowa w załączniku V pkt 5.4.2;
- g) położnej posiadającej dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, o którym mowa w załączniku V pkt 5.5.2;
- h) farmaceuty posiadającego dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, wymieniony w załączniku V pkt 5.6.2;
- i) posiadaczy zaświadczeń wymienionych w załączniku VII pkt 2, poświadczających, że posiadacz dokumentu ukończył kształcenie, które spełnia wymogi minimalne wymienione odpowiednio w art. 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 lub 44, ale które rozpoczęło się przed datami odniesienia dla kwalifikacji wymienionymi w załączniku V pkt 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2;
- j) posiadaczy zaświadczeń o prawach nabytych, o których mowa w art. 23, 27, 29, 33, 33a, 37, 43 i 43a;

k) innych specjalistów prowadzących działalność, która ma wpływ na bezpieczeństwo pacjentów, w przypadku gdy specjalista wykonuje zawód regulowany w danym państwie członkowskim;

l) specjalistów prowadzących działalność związaną z edukacją osób małoletnich, w tym z opieką na dziećmi i wczesną edukacją, w przypadku gdy specjalista wykonuje zawód regulowany w danym państwie członkowskim.

2. Właściwe organy przesyłają poprzez ostrzeżenie w systemie IMI informacje, o których mowa w ust. 1, najpóźniej w terminie trzech dni od daty przyjęcia decyzji o zakazie lub ograniczeniu wykonywania działalności zawodowej w jej pełnym lub częściowym zakresie przez danego specjalistę. Informacje te ograniczają się do następujących danych:

a) tożsamość specjalisty;

b) zawód;

c) informacje o organie lub sądzie krajowym wydającym decyzję o ograniczeniu lub zakazie;

d) zakres ograniczenia lub zakazu; oraz

e) okres, przez jaki obowiązuje ograniczenie lub zakaz.

3. Właściwe organy państwa członkowskiego informują właściwe organy wszystkich pozostałych państw członkowskich poprzez ostrzeżenie w systemie IMI najpóźniej w terminie trzech dni od daty wydania decyzji sądowej o tożsamości specjalistów, którzy zwrócili się z wnioskiem o uznanie kwalifikacji na mocy niniejszej dyrektywy i którzy, jak później ustalił to sąd, posłużyli się w tym kontekście fałszywymi dokumentami potwierdzającymi posiadanie kwalifikacji.

4. Na użytek wymiany informacji, o których mowa w ust. 1 i 3, dane osobowe przetwarza się zgodnie

z dyrektywami 95/46/WE i 2002/58/WE. Komisja przetwarza dane osobowe zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

5. Właściwe organy wszystkich państw członkowskich są bezzwłocznie informowane o tym, że wygaśł zakaz lub ograniczenie, o których mowa w ust. 1. W tym celu od właściwego organu państwa członkowskiego, który dostarcza informacje zgodnie z ust. 1, wymaga się również informacji o terminie wygaśnięcia ograniczenia lub zakazu oraz o wszelkich późniejszych zmianach tego terminu.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby specjaliści, których dotyczą ostrzeżenia wysłane do innych państw członkowskich, byli informowani na piśmie o decyzjach w sprawie ostrzeżeń w momencie wysłania tych ostrzeżeń, aby mogli odwoływać się na mocy prawa krajowego od decyzji lub wnioskować o jej sprostowanie oraz aby mieli dostęp do środków prawnych w odniesieniu do wszelkich szkód wyrządzonych na skutek fałszywych ostrzeżeń wysłanych do innych państw członkowskich, przy czym w takich przypadkach w decyzji w sprawie ostrzeżenia zastrzega się, że jest ona przedmiotem postępowania wszczętego przez specjalistę.

7. Dane dotyczące ostrzeżeń mogą być przetwarzane w systemie IMI wyłącznie przez okres ich ważności. Ostrzeżenia usuwa się w ciągu trzech dni od dnia wydania decyzji o odwołaniu lub od dnia wygaśnięcia ograniczenia lub zakazu, o których mowa w ust. 1.

8. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu stosowania mechanizmu ostrzegania. Te akty wykonawcze zawierają przepisy dotyczące organów uprawnionych do wysyłania lub przyjmowania ostrzeżeń oraz wycofywania i zamykania ostrzeżeń oraz środków mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa przetwarzania danych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;

46) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 57

Centralny internetowy dostęp do informacji

1. Państwa członkowskie zapewniają dostępność w internecie za pośrednictwem pojedynczych punktów kontaktowych, o których mowa w art. 6 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (*), i regularną aktualizację:

- a) wykazu zawodów regulowanych w państwie członkowskim, w tym danych kontaktowych właściwych organów ds. poszczególnych zawodów regulowanych i danych kontaktowych ośrodków wsparcia, o których mowa w art. 57b;
- b) wykazu zawodów, dla których dostępna jest europejska legitymacja zawodowa, informacji na temat funkcjonowania takiej legitymacji, w tym wszystkich powiązanych opłat należnych od osób wykonujących dany zawód, oraz właściwych organów zajmujących się jej wydawaniem;
- c) wykazu wszystkich zawodów, do których państwo członkowskie stosuje art. 7 ust. 4, w ramach krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych;
- d) wykazu rodzajów kształcenia i szkolenia regulowanego oraz rodzajów kształcenia o specjalnym programie, o których mowa w art. 11 lit. c) ppkt (ii);
- e) informacji o wymogach i procedurach, o których mowa w art. 7, 50, 51 i 53 w odniesieniu do zawodów regulowanych w danym państwie członkowskim, w tym wszystkich powiązanych opłat należnych od obywateli oraz dokumentów, które muszą oni przedłożyć właściwym organom;
- f) informacji na temat sposobu odwoływania się zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi od decyzji właściwych organów przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje, o których mowa w ust. 1, były udzielane w sposób jasny i zrozumiały dla użytkowników, były łatwo dostępne na odległość i drogą elektroniczną oraz aby były aktualizowane.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby na wszelkie wnioski o udzielenie informacji kierowane do pojedynczych punktów kontaktowych odpowiadano jak najszybciej.

4. Państwa członkowskie i Komisja podejmują środki wspierające, aby zachęcić pojedyncze punkty kontaktowe do udostępniania informacji wymienionych w ust. 1 w innych językach urzędowych Unii. Nie ma to wpływu na ustawodawstwo państw członkowskich dotyczące stosowania języków na ich terytoriach.

5. Na użytek wdrażania przepisów ust. 1, 2 i 4 państwa członkowskie współpracują ze sobą oraz z Komisją.

(*) Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.”;

47) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 57a

Procedury przeprowadzane drogą elektroniczną

1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość łatwego spełnienia wszystkich wymogów, przeprowadzenia procedur i dopełnienia formalności związanych z kwestiami objętymi zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, na odległość i drogą elektroniczną, za pośrednictwem odpowiedniego pojedynczego punktu kontaktowego lub odpowiednich właściwych organów. Nie stanowi to przeszkody dla właściwych organów państw członkowskich w zwróceniu się z wnioskiem o poświadczone kopie na późniejszym etapie w razie uzasadnionych wątpliwości i gdy jest to absolutnie niezbędne.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania do przeprowadzania stażu adaptacyjnego lub testu umiejętności.

3. Jeżeli uzasadnione jest wymaganie przez państwa członkowskie zaawansowanego podpisu elektronicznego, zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/93/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych (*), w celu przeprowadzenia procedur, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie akceptują podpisy elektroniczne zgodnie z decyzją Komisji 2009/767/WE z dnia 16 października 2009 r. ustanawiającą środki ułatwiające korzystanie z procedur realizowanych drogą elektroniczną poprzez pojedyncze punkty kontaktowe zgodnie z dyrektywą 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącą usług na rynku wewnętrznym (**), oraz zapewniają środki techniczne do przetwarzania dokumentów z zaawansowanym podpisem elektronicznym w formatach określonych w decyzji Komisji 2011/130/UE z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie ustalenia minimalnych wymagań dotyczących transgranicznego przetwarzania dokumentów podpisanych elektronicznie przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącą usług na rynku wewnętrznym (**).

4. Wszystkie procedury przeprowadza się zgodnie z art. 8 dyrektywy 2006/123/WE dotyczącym pojedynczych punktów kontaktowych. Bieg terminów proceduralnych, określonych w art. 7 ust. 4 i art. 51 niniejszej dyrektywy, rozpoczyna się w momencie złożenia przez obywatela wniosku lub brakującego dokumentu w pojedynczym punkcie kontaktowym lub bezpośrednio odpowiedniemu właściwemu organowi. Wniosku o poświadczone kopie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie uznaje się za wniosek o brakujące dokumenty.

Artykuł 57b**Ośrodki wsparcia**

1. Każde państwo członkowskie wyznacza nie później niż do dnia 18 stycznia 2016 r. ośrodek wsparcia, którego zadaniem jest udzielanie obywatelom, jak i ośrodkom wsparcia w innych państwach członkowskich, pomocy w zakresie uznawania kwalifikacji zawodowych przewidzianego w niniejszej dyrektywie, w tym informacji na temat przepisów krajowych regulujących zawody oraz ich wykonywanie, na temat ustawodawstwa socjalnego i w stosownych przypadkach zasad etyki zawodowej.

2. Ośrodki wsparcia w przyjmujących państwach członkowskich pomagają obywatelom w korzystaniu z praw przyznanych im na podstawie niniejszej dyrektywy, w stosownych przypadkach we współpracy z ośrodkiem wsparcia w rodzimym państwie członkowskim oraz właściwymi organami i pojedynczymi punktami kontaktowymi w przyjmującym państwie członkowskim.

3. Każdy właściwy organ w rodzimym lub przyjmującym państwie członkowskim jest zobowiązany do pełnej współpracy z ośrodkiem wsparcia w przyjmującym państwie członkowskim i, w stosownych przypadkach, w rodzimym państwie członkowskim oraz do udzielania takim ośrodkom na ich wniosek wszystkich istotnych informacji na temat indywidualnych przypadków, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie danych zgodnie z dyrektywami 95/46/WE i 2002/58/WE.

4. Ośrodki wsparcia udzielają Komisji na jej wniosek informacji na temat rozwiązywania spraw, którymi się zajmują, w terminie dwóch miesięcy od otrzymania takiego wniosku.

Artykuł 57c**Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 2 akapit trzeci, art. 20, art. 21 ust. 6 akapit drugi, art. 21a ust. 4, art. 25 ust. 5, art. 26 akapit drugi, art. 31 ust. 2 akapit drugi, art. 34 ust. 2 akapit drugi, art. 35 ust. 4 i 5, art. 38 ust. 1 akapit drugi, art. 40 ust. 1 akapit trzeci, art. 44 ust. 2 akapit drugi, art. 49a ust. 4 i art. 49b ust. 4, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 17 stycznia 2014 r.. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone

na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 2 akapit trzeci, art. 20, art. 21 ust. 6 akapit drugi, art. 21a ust. 4, art. 25 ust. 5, art. 26 akapit drugi, art. 31 ust. 2 akapit drugi, art. 34 ust. 2 akapit drugi, art. 35 ust. 4 i 5, art. 38 ust. 1 akapit drugi, art. 40 ust. 1 akapit trzeci, art. 44 ust. 2 akapit drugi, art. 49a ust. 4 i art. 49b ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 2 akapit trzeci, art. 20, art. 21 ust. 6 akapit drugi, art. 21a ust. 4, art. 25 ust. 5, art. 26 akapit drugi, art. 31 ust. 2 akapit drugi, art. 34 ust. 2 akapit drugi, art. 35 ust. 4 i 5, art. 38 ust. 1 akapit drugi, art. 40 ust. 1 akapit trzeci, art. 44 ust. 2 akapit drugi, art. 49a ust. 4 i art. 49b ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

(*) Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12.
(**) Dz.U. L 274 z 20.10.2009, s. 36.
(***) Dz.U. L 53 z 26.2.2011, s. 66.;

48) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 58**Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Uznawania Kwalifikacji Zawodowych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”;

49) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 59

Przejrzystość

1. Do dnia 18 stycznia 2016 r. państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz występujących na ich terytorium zawodów regulowanych, wyszczególniający rodzaje działalności składające się na dany zawód, oraz wykaz rodzajów kształcenia i szkolenia regulowanego i rodzajów kształcenia o specjalnym programie, o których mowa w art. 11 lit. c) ppkt (ii). Każda zmiana wprowadzona w tych wykazach jest również bez zbędnej zwłoki zgłaszana Komisji. Komisja ustanawia i prowadzi ogólnodostępną bazę danych dotyczących zawodów regulowanych, zawierającą ogólny opis rodzajów działalności składających się na dany zawód.

2. Do dnia 18 stycznia 2016 r. państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz zawodów, w odniesieniu do których przeprowadzenie wstępnego sprawdzenia kwalifikacji jest niezbędne na mocy art. 7 ust. 4. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji szczegółowe uzasadnienie umieszczenia w tym wykazie każdego z tych zawodów.

3. Państwa członkowskie sprawdzają, czy wymogi, zgodnie z którymi w ramach ich systemu prawnego dostęp do zawodu lub jego wykonywanie, w tym korzystanie z tytułów zawodowych oraz działalność zawodowa dozwolona na podstawie takich tytułów, i o których mowa w niniejszym artykule jako o „wymogach”, są możliwe tylko dla osób posiadających określone kwalifikacje zawodowe, są zgodne z następującymi zasadami:

a) wymogi nie mogą prowadzić do bezpośredniej ani pośredniej dyskryminacji ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania;

b) wymogi muszą być uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego;

c) wymogi muszą być odpowiednie dla zapewnienia osiągnięcia wyznaczonego celu i nie mogą wykraczać poza to, co niezbędne do osiągnięcia tego celu.

4. Ust. 1 ma również zastosowanie do zawodów regulowanych w danym państwie członkowskim przez stowarzyszenie lub organizację w rozumieniu art. 3 ust. 2 oraz wszelkich wymogów związanych z członkostwem w tych stowarzyszeniach lub organizacjach.

5. Do dnia 18 stycznia 2016 r. państwa członkowskie przedstawiają Komisji informacje na temat wymogów, które zamierzają utrzymać, oraz powody uznania tych wymogów za zgodne z ust. 3. Państwa członkowskie przedstawiają informacje na temat wymogów, które wprowadziły w późniejszym terminie, i powody uznania tych wymogów za zgodne z ust. 3, w terminie sześciu miesięcy od przyjęcia środka.

6. Do dnia 18 stycznia 2016 r., a następnie co dwa lata, państwa członkowskie przekazują również Komisji sprawozdanie dotyczące wymogów, które zostały zniesione lub złagodzone.

7. Komisja przekazuje sprawozdania, o których mowa w ust. 6, pozostałym państwom członkowskim, które przedstawiają swoje uwagi w terminie sześciu miesięcy. W tym samym okresie sześciu miesięcy Komisja przeprowadza konsultacje z zainteresowanymi stronami, w tym z przedstawicielami zainteresowanych grup zawodowych.

8. Komisja przedkłada sprawozdanie zbiorcze sporządzone na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie grupie koordynatorów ustanowionej na podstawie decyzji Komisji 2007/172/WE z dnia 19 marca 2007 r. ustanawiającej grupę koordynatorów ds. uznawania kwalifikacji zawodowych (*), która może przedstawić uwagi.

9. W świetle uwag przewidzianych w ust. 7 i 8 Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 18 stycznia 2016 r. swoje ustalenia końcowe, którym towarzyszą w stosownych przypadkach wnioski dotyczące przyszłych inicjatyw.

(*) Dz.U. L 79 z 20.3.2007, s. 38.”;

50) w art. 60 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Od dnia 18 stycznia 2016 r. statystyczne podsumowanie podjętych decyzji, o którym mowa w akapicie pierwszym, zawiera szczegółowe informacje o liczbie i rodzajach decyzji przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, w tym o rodzajach decyzji o przyznaniu dostępu częściowego przyjętych przez właściwe organy zgodnie z art. 4f, oraz opis podstawowych problemów wynikających ze stosowania niniejszej dyrektywy.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja opublikuje sprawozdanie w sprawie wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 18 stycznia 2019 r., a następnie co pięć lat.

W pierwszym z tych sprawozdań szczególna uwaga zostanie zwrócona na nowe elementy wprowadzone w niniejszej dyrektywie, a zwłaszcza zostaną rozważone następujące kwestie:

a) funkcjonowanie europejskiej legitymacji zawodowej;

b) aktualizacja wiedzy, umiejętności i kompetencji w przypadku zawodów objętych przepisami tytułu III rozdział III, w tym wykazu kompetencji, o których mowa w art. 31 ust. 7;

c) funkcjonowanie wspólnych ram kształcenia oraz wspólnych testów kształcenia;

d) wyniki specjalnego programu podwyższania kwalifikacji na mocy rumuńskich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących osób posiadających dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji, o których mowa w art. 33a, a także osób posiadających dokumenty potwierdzające posiadanie kwalifikacji na poziomie pomaturalnym, w celu zbadania konieczności przeglądu obowiązujących przepisów regulujących system praw nabytych mający zastosowanie do rumuńskich dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu pielęgniarki odpowiedzialnej za opiekę ogólną.

Państwa członkowskie przekazują wszystkie informacje niezbędne do opracowania sprawozdania.”;

51) art. 61 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W stosownych przypadkach Komisja przyjmuje akt wykonawczy, aby zezwolić zainteresowanemu państwu członkowskiemu na odstępstwo od odpowiednich przepisów przez określony czas.”;

52) skreśla się załączniki II i III;

53) w załączniku VII pkt 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„g) Jeżeli państwo członkowskie stosuje taki wymóg wobec swoich obywateli, zaświadczenie potwierdzające, że dana osoba nie została tymczasowo lub ostatecznie zawieszona w wykonywaniu zawodu lub o niekaralności.”.

Artykuł 2

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 1024/2012

Punkt 2 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 1024/2012 otrzymuje brzmienie:

„2. Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*): art. 4a–4e, art. 8, art. 21a, art. 50, art. 56 i art. 56a.

(*) Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.”.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 18 stycznia 2016 r..

2. Każde państwo członkowskie, które dnia 17 stycznia 2014 r. umożliwia podjęcie kształcenia w zawodzie położnej w przypadku ścieżki I na mocy art. 40 ust. 2 dyrektywy 2005/36/WE po ukończeniu co najmniej pierwszych 10 lat kształcenia ogólnego, wprowadza w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do spełnienia wymogów związanych z dopuszczeniem do kształcenia w zawodzie położnej na mocy art. 40 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy do dnia 18 stycznia 2020 r.

3. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst środków, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Przyjęte przez państwa członkowskie środki, o których mowa w ust. 1 i 2, zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określają państwa członkowskie.

5. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych środków prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 4***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 5***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 20 listopada 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
V. LEŠKEVIČIUS
Przewodniczący

Oświadczenie Komisji

Komisja, przy opracowywaniu aktów delegowanych, o których mowa w art. 57c ust. 2, zapewni jednocześnie, należyte i terminowe przekazanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz z odpowiednim wyprzedzeniem przystąpi do odpowiednich i przejrzystych konsultacji, w szczególności z ekspertami właściwych organów i instytucji, stowarzyszeń zawodowych i ośrodków kształcenia wszystkich państw członkowskich, a także, w odpowiednich przypadkach, z ekspertami partnerów społecznych.

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1386/2013/UE

z dnia 20 listopada 2013 r.

w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety”

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,działając zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Unia wyznaczyła sobie cel polegający na osiągnięciu do 2020 r. inteligentnej i zrównoważonej gospodarki, sprzyjającej włączeniu społecznemu, poprzez określenie szeregu obszarów polityki i działań objętych celem przejścia na niskoemisyjną i zasobooszczędną gospodarkę ⁽⁴⁾.

(2) Następujące po sobie programy działań w zakresie środowiska stanowiły ramy działań Unii w dziedzinie środowiska od 1973 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 6.6.2013, s. 77.

⁽²⁾ Dz.U. C 218 z 30.7.2013, s. 53.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 15 listopada 2013 r.

⁽⁴⁾ COM(2010) 2020 oraz konkluzje Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 2010 r. (EUCO 13/10).

(3) Szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽⁵⁾ (6. EAP) zakończył się w lipcu 2012 r., lecz wciąż trwa wdrażanie wielu środków i działań uruchomionych w jego ramach.

(4) W ocenie końcowej 6. EAP stwierdzono, że program ten doprowadził do uzyskania korzyści dla środowiska i wyznaczył nadrzędny kierunek strategiczny polityki w zakresie środowiska. Pomimo tych osiągnięć tendencje sprzeczne z zasadą zrównoważonego rozwoju nadal istnieją we wszystkich czterech obszarach priorytetowych określonych w 6. EAP, jakimi były: zmiana klimatu, przyroda i różnorodność biologiczna, środowisko, zdrowie i jakość życia oraz zasoby naturalne i odpady.

(5) W ocenie końcowej 6. EAP zwrócono uwagę na pewne niedociągnięcia. Osiągnięcie celów określonych w siódmym programie działań w zakresie środowiska (7. EAP) wymaga zatem pełnego zaangażowania państw członkowskich i właściwych instytucji Unii oraz woli wzięcia na siebie odpowiedzialności za urzeczywistnienie założonych w programie korzyści.

(6) Zgodnie ze sprawozdaniem Europejskiej Agencji Środowiska, zatytułowanym „Środowisko Europy 2010 – stan i prognozy” (SOER 2010), nadal nie podjęto szeregu istotnych wyzwań w dziedzinie środowiska i jeśli nic nie zostanie w tym celu zrobione, nastąpią poważne reperkusje.

(7) Złożoność problematyki podejmowania wyzwań w zakresie środowiska i osiągnięcia długoterminowego zrównoważonego rozwoju dodatkowo pogłębiają globalne systemowe tendencje i wyzwania związane z dynamiką populacji, urbanizacją, chorobami i pandemiami, coraz szybszym rozwojem technologii i nietrwałym wzrostem gospodarczym. Aby zapewnić trwałe dobrobyt w Unii, należy podejmować dalsze działania w celu sprostania tym wyzwaniom.

⁽⁵⁾ Decyzja nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (Dz.U. L 242 z 10.9.2002, s. 1).

- (8) Niezbędne jest określenie celów dla Unii do 2020 r. zgodnych z jasną długoterminową wizją do 2050 r. Dzięki temu powstałyby również stabilne warunki dla zrównoważonych inwestycji i wzrostu. 7. EAP powinien być oparty na inicjatywach politycznych zawartych w strategii „Europa 2020”⁽¹⁾, w tym na pakiecie klimatyczno-energetycznym Unii⁽²⁾, komunikacie Komisji w sprawie Planu działania prowadzącego do przejścia na gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.⁽³⁾, unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.⁽⁴⁾, Planie działania na rzecz zasobooszczędnej Europy⁽⁵⁾, inicjatywie przewodniej „Unia innowacji”⁽⁶⁾ oraz strategii Unii Europejskiej na rzecz zrównoważonego rozwoju.
- (9) 7. EAP powinien pomagać w osiągnięciu już uzgodnionych celów Unii w zakresie środowiska i zmiany klimatu oraz wskazywać luki w polityce, co do których może być wymagane ustalenie dodatkowych celów.
- (10) Unia zgodziła się na doprowadzenie do redukcji swoich emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 20 % do 2020 r. (o 30 %, o ile inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnych redukcji emisji, a kraje rozwijające się wniosą odpowiedni wkład na miarę swoich zadań i możliwości), na zapewnienie, aby do 2020 r. 20 % zużycia energii pochodziło z odnawialnych źródeł energii oraz na ograniczenie dzięki poprawie efektywności energetycznej zużycia energii pierwotnej o 20 % w porównaniu z prognozowanymi poziomami⁽⁷⁾.
- (11) Unia zgodziła się na powstrzymanie utraty różnorodności biologicznej i degradacji funkcji ekosystemu w Unii do 2020 r. oraz przywrócenie ich w możliwie największym stopniu, a także zwiększenie wkładu Unii w zapobieganie utracie różnorodności biologicznej na świecie⁽⁸⁾.
- (12) Unia wspiera cele polegające na powstrzymaniu strat powierzchni zalesionych najpóźniej do 2030 r. oraz na ograniczeniu całkowitego ubytku brutto powierzchni lasów tropikalnych przynajmniej o 50 % do 2020 r. w porównaniu z poziomami z roku 2008⁽⁹⁾.
- (13) Unia zgodziła się na osiągnięcie dobrego stanu wszystkich wód w Unii, w tym wody słodkiej (rzeki i jeziora, wody podziemne), wód przejściowych (obszary przy ujściowe/delty) oraz wód przybrzeżnych w obrębie jednej mili morskiej od brzegu do 2015 r.⁽¹⁰⁾.
- (14) Unia zgodziła się na osiągnięcie dobrego stanu środowiska wszystkich wód morskich w Unii do 2020 r.⁽¹¹⁾.
- (15) Unia zgodziła się na osiągnięcie poziomów jakości powietrza, które nie powodują znaczącego negatywnego wpływu na zdrowie ludzi i środowisko ani nie zagrażają zdrowiu ludzi i środowisku⁽¹²⁾.

⁽¹⁾ COM(2010) 2020.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. określające normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 1), dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16), dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w sprawie usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 63), dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylająca dyrektywę 93/12/EWG (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 88), dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geoogicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniająca dyrektywę Rady 85/337/EWG, Euratom, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114), decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady 406/2009/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 136).

⁽³⁾ COM(2011) 112. Plan działania został odnotowany w konkluzjach Rady z dnia 17 maja 2011 r. i zatwierdzony przez Parlament Europejski w rezolucji z dnia 15 marca 2012 r. (P7_TA(2012)0086).

⁽⁴⁾ COM(2011) 244.

⁽⁵⁾ COM(2011) 571.

⁽⁶⁾ COM(2010) 546.

⁽⁷⁾ Rada Europejska z dnia 8 i 9 marca 2007 r.

⁽¹⁶⁾ Unia zgodziła się na osiągnięcie do 2020 r. celu polegającego na tym, aby chemikalia były wytwarzane i stosowane w sposób prowadzący do minimalizacji istotnych negatywnych skutków dla zdrowia ludzi i dla środowiska⁽¹³⁾.

⁽¹⁷⁾ Unia zgodziła się na ochronę środowiska i zdrowia ludzi poprzez zapobieganie negatywnemu wpływowi wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi, lub zmniejszanie go, oraz przez zmniejszenie ogólnych skutków użytkowania zasobów i poprawę efektywności takiego użytkowania dzięki stosowaniu następującej hierarchii

⁽⁸⁾ Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 25 i 26 marca 2010 r. (EUCO 7/10); konkluzje Rady z dnia 15 marca 2010 r. (07536/10); COM(2011) 244.

⁽⁹⁾ Konkluzje Rady z dnia 4 grudnia 2008 r. (16852/08).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

⁽¹²⁾ Decyzja 1600/2002/WE; dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszego powietrza dla Europy (Dz.U. L 152 z 11.6.2008, s. 1).

⁽¹³⁾ Decyzja nr 1600/2002/WE; plan realizacji postanowień szczytu w Johannesburgu (Światowy Szczyt Zrównoważonego Rozwoju w 2002 r.).

- postępowania z odpadami: zapobieganie, przygotowanie do ponownego użycia, recykling, inne metody odzysku oraz unieszkodliwianie ⁽¹⁾).
- (18) Unia zgodziła się na pobudzanie przejścia na zieloną gospodarkę i dążenie do absolutnego oddzielenia wzrostu gospodarczego od degradacji środowiska ⁽²⁾.
- (19) Unia zgodziła się na dążenie do osiągnięcia warunków światowych neutralnych pod względem degradacji gleby w kontekście zrównoważonego rozwoju ⁽³⁾.
- (20) Zgodnie z art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) polityka Unii w dziedzinie środowiska stawia sobie za cel wysoki poziom ochrony, z uwzględnieniem różnorodności sytuacji w różnych regionach Unii, oraz opiera się na zasadzie ostrożności i na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody środowiskowej w pierwszym rzędzie u źródła oraz na zasadzie „zanieczyszczający płaci”.
- (21) Działania służące osiągnięciu celów priorytetowych 7. EAP należy podejmować na różnych poziomach sprawowania rządów i zgodnie z zasadą pomocniczości.
- (22) Przejrzyste współdziałanie z podmiotami pozarządowymi jest ważne dla zapewnienia powodzenia 7. EAP i osiągnięcia jego celów priorytetowych.
- (23) Utrata różnorodności biologicznej i degradacja ekosystemów w Unii mają poważne skutki nie tylko dla środowiska i dobrostanu człowieka, wywierają również wpływ na przyszłe pokolenia i są kosztowne dla całego społeczeństwa, zwłaszcza dla podmiotów gospodarczych w sektorach, które bezpośrednio zależą od usług ekosystemowych.
- (24) Istnieją znaczące możliwości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i rozszerzenia efektywnego gospodarowania energią i zasobami w Unii. Zmniejszy to presję wywieraną na środowisko, zwiększy konkurencyjność oraz zapewni nowe źródła wzrostu gospodarczego i miejsc pracy poprzez oszczędności uzyskane dzięki poprawie efektywności, komercjalizacji innowacji i lepszemu zarządzaniu zasobami w całym cyklu ich życia. Aby wykorzystać ten potencjał, w bardziej kompleksowej polityce unijnej w zakresie zmiany klimatu należy uznać, że wszystkie sektory gospodarki muszą przyczynić się do przeciwdziałania zmianie klimatu.
- (25) Problemy związane ze środowiskiem i wpływ na środowisko nadal stwarzają istotne zagrożenia dla zdrowia i dobrostanu człowieka, podczas gdy środki mające na celu poprawę stanu środowiska mogą przynosić korzyści.
- (26) Pełne i równomierne wdrożenie dorobku prawnego w zakresie środowiska w całej Unii stanowi dobrą inwestycję na rzecz środowiska i zdrowia ludzi, a także na rzecz gospodarki.
- (27) Unijna polityka w zakresie środowiska powinna nadal opierać się na solidnej wiedzy oraz powinna zapewnić lepsze zrozumienie na wszystkich szczeblach dowodów stanowiących podstawy podejmowania decyzji, w tym przypadków, w których powołano się na zasadę ostrożności.
- (28) Cele środowiskowe i klimatyczne należy wspierać poprzez odpowiednie inwestycje oraz należy skutecznie wydawać fundusze zgodnie z tymi celami. Należy zachęcać do korzystania z inicjatyw publiczno-prywatnych.
- (29) Uwzględnianie środowiska we wszystkich odnośnych obszarach polityki jest niezbędne do zmniejszenia presji wywieranej na środowisko, jaka jest wynikiem polityki i działań dotyczących innych sektorów, a także do osiągnięcia celów związanych ze środowiskiem i klimatem.
- (30) Unia jest gęsto zaludniona, a ponad 70 % jej obywateli mieszka na obszarach miejskich lub podmiejskich i stawia czoło specyficznym wyzwaniom związanym ze środowiskiem i zmianą klimatu.
- (31) Wiele wyzwań w zakresie ochrony środowiska ma charakter globalny i można w pełni zająć się nimi jedynie poprzez kompleksowe podejście globalne, podczas gdy inne wyzwania związane ze środowiskiem mają silny wymiar regionalny. Wymaga to współpracy z krajami partnerskimi, w tym z krajami sąsiadującymi oraz krajami i terytoriami zamorskimi.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽²⁾ Konkluzje Rady z dnia 11 czerwca 2012 r. (11186/12); COM(2011) 571.

⁽³⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych A/Res/66/288 z dnia 27 lipca 2012 r. w sprawie wyników konferencji Rio + 20, zatytułowana „Przyszłość, jakiej chcemy”.

- (32) 7. EAP powinien wspierać, w Unii oraz na szczeblu międzynarodowym, realizację ustaleń Konferencji Narodów Zjednoczonych w 2012 roku w sprawie Zrównoważonego Rozwoju (szczyt Rio + 20) oraz podjętych na niej zobowiązań, których celem jest przekształcenie globalnej gospodarki w zieloną gospodarkę sprzyjającą włączeniu społecznemu w kontekście zrównoważonego rozwoju i zmniejszeniu ubóstwa.
- (33) Odpowiednie połączenie instrumentów polityki umożliwiłoby przedsiębiorstwom i konsumentom poszerzenie ich wiedzy o wpływie ich działań na środowisko oraz zarządzanie tym wpływem. Takie instrumenty polityki obejmują zachęty gospodarcze, instrumenty rynkowe, wymogi informacyjne, a także narzędzia i środki dobrowolne, które stanowią uzupełnienie ram prawnych i angażują zainteresowane strony na różnych poziomach.
- (34) Wszystkie środki, działania i cele określone w 7. EAP należy rozwijać zgodnie z zasadą inteligentnych regulacji⁽¹⁾ i w stosownych przypadkach poddawać szeroko zakrojonej ocenie skutków.
- (35) Osiąganie postępów w realizacji celów 7. EAP należy monitorować, oceniać i poddawać ewaluacji na podstawie uzgodnionych wskaźników.
- (36) Zgodnie z art. 192 ust. 3 TFUE cele priorytetowe polityki unijnej w zakresie środowiska należy określać w ogólnych programach działania.
- (37) W odniesieniu do celów priorytetowych określonych w niniejszej decyzji, szereg środków i działań wskazano w 7. EAP zawartym w załączniku, z myślą o realizacji tych celów.
- (38) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie określenie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska ustalającego cele priorytetowe, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki programu działań możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ogólny unijny program działań w zakresie środowiska na okres do dnia 31 grudnia 2020 r. („7. program działań w zakresie środowiska” lub „7. EAP”), określony w załączniku, zostaje niniejszym przyjęty.

Artykuł 2

1. 7. program działań w zakresie środowiska ma następujące cele priorytetowe:

- a) ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii;
- b) przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną;
- c) ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem presjami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu;
- d) maksymalizacja korzyści płynących z prawodawstwa Unii w zakresie środowiska poprzez lepsze wdrażanie tego prawodawstwa;
- e) doskonalenie bazy wiedzy i bazy dowodowej unijnej polityki w zakresie środowiska;
- f) zabezpieczenie inwestycji na rzecz polityki w zakresie środowiska i klimatu oraz podjęcie kwestii ekologicznych efektów zewnętrznych;
- g) lepsze uwzględnianie problematyki środowiska i większa spójność polityki;
- h) wspieranie zrównoważonego charakteru miast Unii;
- i) zwiększenie efektywności Unii w podejmowaniu międzynarodowych wyzwań związanych ze środowiskiem i klimatem.

2. 7. EAP opiera się na zasadzie ostrożności, zasadach działania zapobiegawczego i usuwania zanieczyszczeń u źródła oraz na zasadzie „zanieczyszczający płaci”.

3. 7. EAP przyczynia się do wysokiego poziomu ochrony środowiska oraz lepszej jakości życia i dobrostanu obywateli.

⁽¹⁾ COM(2010) 543.

4. Wszystkie środki, działania i cele określone w 7. EAP są proponowane i wdrażane zgodnie z zasadą inteligentnych regulacji i w stosownych przypadkach poddawane kompleksowej ocenie skutków.

Artykuł 3

1. Właściwe instytucje Unii i państwa członkowskie odpowiadają za podejmowanie odpowiednich działań służących osiągnięciu celów priorytetowych określonych w 7. EAP. Działania podejmuje się z należyтым uwzględnieniem zasad przyznania kompetencji, pomocniczości i proporcjonalności, zgodnie z art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej.

2. Organy publiczne na wszystkich szczeblach współpracują z przedsiębiorstwami, partnerami społecznymi, społeczeństwem obywatelskim i pojedynczymi obywatelami w celu realizacji 7. EAP.

Artykuł 4

1. Komisja zapewnia monitorowanie wdrażania odnośnych elementów 7. EAP w ramach procesu regularnego monitorowania realizacji strategii „Europa 2020”. Proces ten opiera się na wskaźnikach stosowanych przez Europejską Agencję Środowiska do monitorowania stanu środowiska oraz wskaźnikach do monitorowania stanu wdrażania istniejącego prawodawstwa w zakresie środowiska i klimatu, a także stanu realizacji celów w tym zakresie, takich jak cele dotyczące klimatu i energii, różnorodności biologicznej oraz cele pośrednie w zakresie efektywnego gospodarowania zasobami.

2. Komisja przeprowadza również ocenę 7. EAP. Ocena ta opiera się między innymi na sprawozdaniu Europejskiej Agencji Środowiska na temat stanu środowiska oraz na konsultacjach z zainteresowanymi stronami. Komisja we właściwym czasie przed zakończeniem 7. EAP przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie przygotowane na podstawie tej oceny.

3. W świetle tej oceny i innych stosownych zmian polityki Komisja w razie potrzeby przedstawia wniosek dotyczący 8. EAP w odpowiednim terminie umożliwiającym uniknięcie luki między 7. EAP a 8. EAP.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 20 listopada 2013 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
V. LEŠKEVIČIUS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

7. PROGRAM DZIAŁAŃ W ZAKRESIE ŚRODOWISKA DO 2020 R. – „DOBRA JAKOŚĆ ŻYCIA Z UWZGLĘDNIENIEM OGRANICZEŃ NASZEJ PLANETY”

1. Poniższa wizja na rok 2050 ma pomóc w wyznaczaniu kierunku działań do 2020 r. i później:

W 2050 r. obywatele cieszą się dobrą jakością życia z uwzględnieniem ekologicznych ograniczeń planety. Nasz dobrobyt i zdrowe środowisko wynikają z innowacyjnej, obiegowej gospodarki, w której nic się nie marnuje, zasobami naturalnymi gospodaruje się w sposób zrównoważony, a różnorodność biologiczna jest chroniona, ceniona i przywracana w sposób zwiększający odporność społeczeństwa. Niskoemisyjny wzrost już dawno oddzielono od zużycia zasobów, wyznaczając drogę dla bezpiecznego i zrównoważonego społeczeństwa globalnego.

PROGRAM DZIAŁANIA DO 2020 R.

2. W ciągu ostatnich 40 lat wprowadzono wiele przepisów w zakresie środowiska, tworząc ten sposób najbardziej kompleksowe nowoczesne normy na świecie. Pomogło to stawić czoła niektórym z najpoważniejszych wyzwań środowiskowych stojących przed obywatelami i przedsiębiorstwami w Unii.
3. W ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat emisje zanieczyszczeń do powietrza, wody i gleby zostały znacząco zmniejszone, podobnie jak emisje gazów cieplarnianych w ostatnich latach. Unijne przepisy dotyczące chemikaliów zostały unowocześnione, a stosowanie wielu toksycznych lub niebezpiecznych substancji, takich jak ołów, kadm i rtęć, zostało ograniczone w produktach, które można znaleźć w większości gospodarstw domowych. Obywatele Unii korzystają z wody, która pod względem jakości zalicza się do najlepszych na świecie, a ponad 18 % terytorium Unii i 4 % jej mórz uznano za chronione obszary przyrody.
4. Unijna polityka w zakresie środowiska pobudzała innowacje i inwestycje w towary i usługi związane z przemysłem ekologicznym, tworząc miejsca pracy i możliwości eksportu ⁽¹⁾. Kolejne rozszerzenia Unii doprowadziły do objęcia zaawansowanymi normami ochrony środowiska dużej części kontynentu europejskiego, a wysiłki Unii przyczyniły się do zwiększenia międzynarodowego zaangażowania w przeciwdziałanie zmianie klimatu i utracie różnorodności biologicznej oraz do podjęcia pomyślnych globalnych działań w celu wyeliminowania substancji zubożających warstwę ozonową i paliw zawierających ołów.
5. Poczyniono także znaczne postępy pod względem włączania celów środowiskowych do innych polityk i działań Unii. Od 2003 r. w zreformowanej wspólnej polityce rolnej (WPR) płatności bezpośrednie są powiązane z wymogiem utrzymania przez rolników gruntów według norm dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska i przestrzegania odpowiednich przepisów z zakresu środowiska. Przeciwdziałanie zmianie klimatu stało się nieodłączną częścią polityki energetycznej. Osiągane są również postępy we włączaniu aspektów dotyczących efektywnego gospodarowania zasobami, zmiany klimatu i efektywności energetycznej do innych ważnych sektorów, takich jak transport i budownictwo.
6. Wiele tendencji środowiskowych w Unii nadal jednak wzbudza zaniepokojenie, nie tylko ze względu na braki we wdrożeniu istniejących przepisów unijnych w zakresie środowiska. Zaledwie 17 % gatunków i siedlisk ocenionych na podstawie dyrektywy siedliskowej ⁽²⁾ jest w stanie korzystnej konserwacji, a degradacja i utrata kapitału naturalnego udaremniają wysiłki na rzecz osiągnięcia celów Unii związanych z różnorodnością biologiczną i zmianą klimatu. Efektem takiego stanu gatunków i siedlisk, a także degradacji i utraty kapitału naturalnego są wysokie koszty towarzyszące, które nie zostały jeszcze właściwie oszacowane w naszym systemie gospodarczym lub społecznym. 30 % terytorium Unii jest bardzo rozdrobnione, co wpływa na połączenia między ekosystemami oraz na zdrowie i zdolność ekosystemów do zapewnienia usług, a także trwałych siedlisk dla gatunków. Chociaż w Unii poczyniono postępy na rzecz oddzielenia wzrostu gospodarczego od emisji gazów cieplarnianych, wykorzystania zasobów i wpływu na środowisko, to korzystanie z zasobów nadal jest w dużej mierze niezrównoważone i nieefektywne, a odpady nie są jeszcze odpowiednio zagospodarowywane. W rezultacie unijne przedsiębiorstwa rezygnują z istotnych możliwości, jakie efektywne gospodarowanie zasobami daje pod względem konkurencyjności, redukcji kosztów, poprawy wydajności i bezpieczeństwa dostaw. Jakość wody i poziomy zanieczyszczenia powietrza nadal stanowią problem w wielu częściach Europy, a obywatele Unii nadal są narażeni na niebezpieczne substancje, które potencjalnie zagrażają ich zdrowiu i dobrostanowi. Żywe gleby są wykorzystywane sprzecznie z zasadą zrównoważonego rozwoju i postępuje ich degradacja, co wpływa na globalne bezpieczeństwo żywnościowe i osiągnięcie celów w zakresie różnorodności biologicznej.
7. Zmiana środowiska i klimatu w Unii jest w coraz większym stopniu wywoływana zmianami zachodzącymi na poziomie globalnym, w tym o charakterze demograficznym, strukturą konsumpcji, produkcji i handlu, a także

⁽¹⁾ „The economic benefits of environmental policy” (IES, Vrije Universiteit Amsterdam, 2009); COM(2012) 173; „Implementing EU legislation for Green Growth” (BIO Intelligence Service 2011).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

szybkim postępowaniem technologicznym. Zmiany te mogą oferować znaczące możliwości w zakresie rozwoju gospodarczego i dobrostanu społecznego, ale stanowią też wyzwania dla gospodarki i społeczeństwa UE oraz wywołują niepewność i powodują degradację środowiska na całym świecie ⁽¹⁾.

8. Wraz z obecnymi niegospodarnymi systemami produkcji i konsumpcji w gospodarce światowej globalne zapotrzebowanie na towary i usługi oraz wyczerpywanie się zasobów podnosi koszty podstawowych surowców, minerałów i energii, co powoduje wytwarzanie większej ilości zanieczyszczeń i odpadów, podnosi poziom globalnych emisji gazów cieplarnianych oraz zwiększa degradację gleby, wylesianie i utratę różnorodności biologicznej. Stan prawie dwóch trzecich światowych ekosystemów pogarsza się ⁽²⁾ i istnieją dowody na to, że przekroczone już krytyczne dla planety poziomy, jeżeli chodzi o różnorodność biologiczną, zmianę klimatu i cykl azotu ⁽³⁾. Do 2030 r. światowy niedobór wody wyniesie prawdopodobnie 40 %, chyba że dokona się znaczący postęp w efektywnym gospodarowaniu zasobami. Istnieje również ryzyko, że zmiana klimatu będzie w dalszym stopniu pogłębiać te problemy i spowoduje zwiększenie kosztów ⁽⁴⁾. W 2011 r. katastrofy wynikające po części ze zmiany klimatu doprowadziły do strat dla światowej gospodarki wynoszących ponad 300 mld EUR. Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) ostrzegła, że dalsza degradacja i erozja kapitału naturalnego grozi doprowadzeniem do nieodwracalnych zmian, które mogą narażać na szwank dorobek dwustu lat podnoszenia standardu życia i wiązać się ze znaczącymi kosztami ⁽⁵⁾.
9. Niektóre z tych złożonych zagadnień wymagają wykorzystania pełnego potencjału istniejących technologii środowiskowych oraz zapewnienia ciągłego rozwoju i wykorzystywania przez przemysł najlepszych istniejących technik i pojawiających się innowacji, a także zwiększonego wykorzystania instrumentów rynkowych. Potrzebne są również szybkie postępy w obiecujących obszarach nauki i technologii. Należy je umożliwić poprzez intensyfikację badań i tworzenie warunków sprzyjających prywatnym inwestycjom związanym z badaniami. Jednocześnie istnieje potrzeba lepszego zrozumienia potencjalnych zagrożeń dla środowiska i zdrowia ludzi, jakie wiążą się z nowymi technologiami, oraz lepszej ich oceny i lepszego zarządzania nimi. Jest to wstępny warunek akceptacji nowych technologii przez społeczeństwo oraz zdolności Unii do skutecznego i szybkiego identyfikowania potencjalnych zagrożeń związanych z rozwojem technologii i reagowania na nie. Istotnym innowacjom technologicznym powinny towarzyszyć dialog publiczny i procesy zapewniające uczestnictwo obywateli.
10. Aby cieszyć się dobrą jakością życia w przyszłości, już teraz należy pilnie podjąć wspólne działania w celu zwiększenia odporności ekologicznej i maksymalizacji korzyści, jakie polityka w zakresie środowiska może dać gospodarce i społeczeństwu, przy jednoczesnym poszanowaniu ekologicznych ograniczeń planety. 7. EAP odzwierciedla zobowiązanie Unii do przekształcenia się w gospodarkę zieloną sprzyjającą włączeniu społecznemu, która zapewnia wzrost gospodarczy i rozwój, chroni zdrowie i dobrostan człowieka, zapewnia godne miejsca pracy, zmniejsza nierówności, a także inwestuje w różnorodność biologiczną, w tym w usługi ekosystemowe przez nią zapewniane (kapitał naturalny) i chroni je ze względu na wartość różnorodności biologicznej samej w sobie oraz jej fundamentalny wkład w zapewnianie człowiekowi dobrostanu i dobrobytu gospodarczego.
11. Przekształcenie w zieloną gospodarkę sprzyjającą włączeniu społecznemu wymaga włączenia zagadnień środowiskowych do innych obszarów polityki, takich jak energetyka, transport, rolnictwo, rybołówstwo, handel, gospodarka i przemysł, badania i innowacje, zatrudnienie, rozwój, polityka zagraniczna, bezpieczeństwo, edukacja i szkolenia, jak również polityka społeczna i polityka w dziedzinie turystyki, aby stworzyć spójne, wspólne podejście. Działania w Unii należy też uzupełniać poszerzonymi działaniami globalnymi i współpracą z państwami sąsiadującymi w celu stawienia czoła wspólnym wyzwaniom.
12. Unia zainicjowała to przekształcenie poprzez długoterminowe, zintegrowane strategie służące powstrzymaniu utraty różnorodności biologicznej ⁽⁶⁾, poprawie efektywnego gospodarowania zasobami ⁽⁷⁾ i przyspieszeniu przejścia na bezpieczną i zrównoważoną gospodarkę niskoemisyjną ⁽⁸⁾. Ponadto Komisja uwzględniła zagadnienia i cele środowiskowe w najnowszych inicjatywach podjętych w innych ważnych obszarach polityki, w tym energetyce ⁽⁹⁾ i transporcie ⁽¹⁰⁾, a także wspomagała osiągnięcie korzyści dla środowiska poprzez reformy unijnej polityki rolnictwa, rozwoju obszarów wiejskich, rybołówstwa i spójności, w oparciu o dotychczasowe osiągnięcia. W tym kontekście wzajemna zgodność odgrywa szczególnie ważną rolę w przyczynianiu się do zrównoważonego charakteru rolnictwa, dzięki promowaniu ochrony szczególnie narażonych ekosystemów, takich jak zbiorniki wodne, gleba i siedliska gatunków.

⁽¹⁾ SEC(2011) 1067; Środowisko Europy 2010 – stan i prognozy: ocena megatrendów światowych (SOER 2010).

⁽²⁾ Sprawozdanie panelu wysokiego szczebla ds. zrównoważonego rozwoju przy sekretarzu generalnym ONZ „Resilient People, Resilient Planet: A future worth choosing”, 2012.

⁽³⁾ Określono progi związane z dziewięcioma „poziomymi krytycznymi dla planety”, które – jeśli zostaną przekroczone – mogą prowadzić do nieodwracalnych zmian o potencjalnie katastrofalnych skutkach dla ludzi, w tym w odniesieniu do: zmiany klimatu, utraty różnorodności biologicznej, globalnego korzystania z wody słodkiej, zakwaszania oceanów, cykli azotu i fosforu oraz zmiany sposobu użytkowania gruntów (Ecology and Society, tom 14, nr 2, 2009).

⁽⁴⁾ Zgodnie z raportem Sterna dotyczącym ekonomiki zmian klimatycznych, jeśli nie zostaną podjęte działania, ogólne koszty związane ze zmianą klimatu będą stanowić równowartość straty przynajmniej 5 % światowego produktu krajowego brutto (PKB) rocznie. Przy większej skali ryzyka oraz wpływów, wartość ta może wzrosnąć do 20 % PKB.

⁽⁵⁾ OECD Environmental Outlook to 2050: The Consequences of Inaction (sprawozdanie, 2012 r.).

⁽⁶⁾ COM(2011) 244.

⁽⁷⁾ COM(2011) 571.

⁽⁸⁾ COM(2011) 112.

⁽⁹⁾ COM(2011) 885.

⁽¹⁰⁾ COM(2011) 144.

13. Unia podjęła wiele prawnie wiążących zobowiązań na mocy wielostronnych umów środowiskowych, a także politycznie wiążących zobowiązań środowiskowych, w tym uzgodnionych na Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zrównoważonego Rozwoju (Rio + 20) ⁽¹⁾. W dokumencie końcowym konferencji Rio + 20 uznano zieloną i sprzyjającą włączeniu społecznemu gospodarkę za ważne narzędzie umożliwiające osiągnięcie zrównoważonego rozwoju i wyeliminowanie ubóstwa. Dokument ten określa ramy działania obejmujące wszystkie trzy wymiary zrównoważonego rozwoju (środowiskowy, społeczny i gospodarczy), z których wiele odzwierciedlonych jest w celach priorytetowych 7. EAP. Na konferencji Rio + 20 uzgodniono również opracowanie celów zrównoważonego rozwoju, spójnych z programem działań ONZ na rzecz rozwoju na okres po 2015 r. i włączonych do niego, aby wzmocnić ramy instytucjonalne oraz opracować strategię finansowania zrównoważonego rozwoju. Na konferencji Rio + 20 przyjęto również globalne dziesięcioletnie ramy programowe w zakresie zrównoważonej konsumpcji i produkcji. Unia i jej państwa członkowskie powinny obecnie zapewnić realizację tych zobowiązań w Unii oraz powinny propagować ich realizację w skali światowej.
14. 7. EAP uzupełnia te wysiłki poprzez określenie celów priorytetowych dla Unii, które należy osiągnąć do 2020 r. 7. EAP wspiera realizację i zachęca do podejmowania działań na wszystkich szczeblach, a także propaguje inwestycje na rzecz środowiska i klimatu, również w perspektywie po 2020 r.
15. W wielu przypadkach działania służące osiągnięciu celów priorytetowych będą potrzebne przede wszystkim na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym, zgodnie z zasadą pomocniczości. W innych przypadkach potrzebne będą dodatkowe środki na szczeblu Unii i szczeblu międzynarodowym. Społeczeństwo powinno również odgrywać aktywną rolę i powinno się je odpowiednio informować o polityce w zakresie środowiska. Ponieważ polityka w zakresie środowiska stanowi w Unii sferę kompetencji dzielonych, jednym z celów 7. EAP jest określenie wspólnej odpowiedzialności za wspólne cele oraz zapewnienie przedsiębiorstwom i organom publicznym równych warunków działania. Jasne cele wyznaczają też decydentom i innym zainteresowanym stronom, w tym regionom i miastom, przedsiębiorstwom i partnerom społecznym, a także pojedynczym obywatelom, kierunek rozwoju i przewidywalne ramy działania.
16. Zintegrowany i spójny rozwój polityki w zakresie środowiska i klimatu może pomóc w zapewnieniu odpowiedniego przygotowania gospodarki i społeczeństwa Unii na wspomniane wyżej wyzwania. Działania takie będą wymagały skupienia się na trzech celach tematycznych:
- a) ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii;
 - b) przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną;
 - c) ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem presjami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu.

Te trzy cele tematyczne są ze sobą wzajemnie powiązane i należy je realizować równolegle. Działania podjęte na rzecz realizacji jednego celu często wspomogą także realizację pozostałych celów. Na przykład dzięki zwiększeniu efektywności gospodarowania zasobami spadnie eksploatacja kapitału naturalnego, natomiast wzmocnienie odporności bazowego kapitału naturalnego Unii przyniesie korzyści dla zdrowia i dobrostanu ludzi. Działania mające na celu łagodzenie zmiany klimatu i przystosowanie się do niej zwiększą odporność gospodarki i społeczeństwa Unii, pobudzając jednocześnie innowacje i chroniąc zasoby naturalne Unii.

PRIORYTETY TEMATYCZNE

Cel priorytetowy 1: Ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii

17. Dobrobyt gospodarczy i dobrostan Unii są oparte na jej kapitale naturalnym, tj. jej różnorodności biologicznej, obejmującej ekosystemy zapewniające podstawowe towary i usługi, od żyznej gleby i wielofunkcyjnych lasów po urodzajne ziemie i morza, od słodkiej wody i czystego powietrza o dobrej jakości po zapyłanie i regulację klimatu oraz ochronę przed klęskami żywiołowymi. Znaczna część prawodawstwa Unii, w tym ramowa dyrektywa wodna ⁽²⁾, dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej ⁽³⁾, dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych ⁽⁴⁾, dyrektywa dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego ⁽⁵⁾, dyrektywa w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim ⁽⁶⁾, dyrektywa w sprawie

⁽¹⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych A/Res/66/288.

⁽²⁾ Dyrektywa 2000/60/WE.

⁽³⁾ Dyrektywa 2008/56/WE.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1).

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 27).

substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej⁽¹⁾, dyrektywa w sprawie jakości powietrza i powiązane dyrektywy⁽²⁾, a także dyrektywy siedliskowa i ptasia⁽³⁾, ma na celu ochronę, zachowanie i poprawę kapitału naturalnego. Prawodawstwo w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu, chemikaliów, emisji przemysłowych i odpadów również przyczynia się do zmniejszenia presji wywieranej na glebę i różnorodność biologiczną, w tym na ekosystemy, gatunki i siedliska, a także do zmniejszenia zrztu substancji biogennych.

18. Najnowsze oceny wskazują jednak na to, że w Unii nadal dochodzi do utraty różnorodności biologicznej oraz że większość ekosystemów uległa poważnej degradacji⁽⁴⁾ w wyniku różnych presji. Na przykład inwazyjne gatunki obce stanowią większe zagrożenie dla zdrowia roślin, zwierząt i ludzi oraz dla środowiska i gospodarki, niż wcześniej zakładano. W strategii UE dotyczącej ochrony różnorodności biologicznej do 2020 r. określono cele i działania konieczne do odwrócenia tych negatywnych tendencji, powstrzymania utraty różnorodności biologicznej i degradacji usług ekosystemowych do 2020 r. oraz odtworzenia ich w miarę możliwości⁽⁵⁾. Przyspieszenie wdrożenia tej strategii oraz osiągnięcie celów w niej wyznaczonych jest niezbędne, aby umożliwić Unii osiągnięcie jej głównego celu dotyczącego różnorodności biologicznej do 2020 r. Podczas gdy strategia ta obejmuje środki służące usprawnieniu wdrożenia dyrektyw ptasiej i siedliskowej, w tym funkcjonowania sieci Natura 2000, osiągnięcie głównego celu będzie wymagało pełnego wdrożenia całego istniejącego prawodawstwa, którego celem jest ochrona kapitału naturalnego.
19. Pomimo ustanowionego w ramowej dyrektywie wodnej wymogu ochrony, poprawy i przywracania wszystkich części wód powierzchniowych i podziemnych oraz mimo znacznych dotychczasowych wysiłków, cel „dobrego stanu ekologicznego” do 2015 r. będzie prawdopodobnie spełniony dla zaledwie około 53 % części wód powierzchniowych w Unii⁽⁶⁾. Występują także poważne trudności w osiągnięciu celu dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, polegającego na uzyskaniu „dobrego stanu środowiska” do 2020 r., między innymi z powodu utrzymujących się w europejskich morzach przełowienia, zanieczyszczenia (w tym zagrożenia hałasem pod wodą i odpadów morskich) oraz skutków globalnego ocieplenia, takich jak zakwaszenie. Ścisła współpraca w ramach Unii i z państwami sąsiadującymi w celu skutecznego podjęcia tych wyzwań będzie niezbędna w szczególności w basenie Morza Śródziemnego i Morza Czarnego, gdzie większość państw nadbrzeżnych nie jest państwami członkowskimi Unii. Chociaż polityka Unii w dziedzinie powietrza i emisji przemysłowych pomogła ograniczyć wiele form zanieczyszczeń, ekosystemom nadal szkodzi nadwyżka azotu i siarki oraz zanieczyszczenie ozonem związane z emisjami z transportu, produkcji energii elektrycznej i z praktyk rolniczych niezgodnych z zasadą zrównoważonego rozwoju.
20. Ochrona, zachowanie, poprawa i docenianie wartości kapitału naturalnego Unii wymaga zatem również rozwiązania problemów u źródła, między innymi poprzez lepsze uwzględnianie celów związanych z kapitałem naturalnym przy opracowywaniu oraz realizacji innych strategii politycznych, oraz zapewnienia, aby polityki były spójne i przynosiły wspólne korzyści. Elementy dotyczące środowiska określone we wnioskach Komisji w sprawie reform, w szczególności w zakresie rolnictwa, rybołówstwa i polityki spójności Unii, poparte wnioskami w sprawie ekologicznych elementów budżetu Unii w ramach wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020, mają wspomagać osiągnięcie tych celów. Ponieważ tereny rolne i leśne pokrywają łącznie 78 % powierzchni Unii, odgrywają one istotną rolę w zachowaniu zasobów naturalnych, zwłaszcza wody i gleby o dobrej jakości, jak również różnorodności biologicznej i różnorodnego krajobrazu kulturowego. Dzięki ekologicznym elementom WPR będą promowane korzystne dla środowiska praktyki rolnicze i leśne, takie jak dywersyfikacja upraw, ochrona trwałych użytków zielonych i pastwisk, oraz zrównoważone agroleśnictwo, a także będą promowane tworzenie i utrzymywanie wartościowych pod względem ekologicznym terenów rolniczych i leśnych, w tym za pomocą praktyk ekstensywnych i tradycyjnych. Wzrośnie również zdolność sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa do pełnienia funkcji pochłaniacza dwutlenku węgla. Istotnym elementem zrównoważonego rolnictwa jest odpowiedzialne gospodarowanie z myślą o przyszłych pokoleniach, które pozostaje jednocześnie zasobooszczędne i efektywne pod względem zasobów.
21. Unia ma największe na świecie terytorium morskie, a zatem ciąży na niej znacząca odpowiedzialność za zapewnienie ochrony środowiska morskiego. W przypadku środowiska morskiego, chociaż sektor morski daje rozmaite możliwości gospodarcze – od rybołówstwa, żeglugi i akwakultury po surowce i morską energię wiatrową i biotechnologię morską – trzeba zapewnić, aby korzystanie z tych możliwości było zgodne z ochroną ekosystemów morskich i przybrzeżnych oraz ze zrównoważonym zarządzaniem tymi ekosystemami. Planowanie przestrzenne obszarów morskich w połączeniu ze zintegrowanym zarządzaniem strefą przybrzeżną w państwach członkowskich i między nimi może odegrać skuteczną rolę w koordynacji zrównoważonego wykorzystywania wód morskich i obszarów przybrzeżnych, przy zastosowaniu podejścia opartego na ekosystemach do zarządzania różnymi rodzajami działalności sektorowych na tych obszarach. Środowisko morskie nie jest odpowiednio chronione, częściowo z uwagi na fakt, że ukończenie sieci Natura 2000 jest opóźnione, co wymaga większych wysiłków ze strony państw członkowskich. Należy również skuteczniej zarządzać morskimi obszarami chronionymi.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84).

⁽²⁾ Dyrektywa 2008/50/WE oraz dyrektywa 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, s. 3).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7) oraz dyrektywa 92/43/EWG.

⁽⁴⁾ Sprawozdanie techniczne Europejskiej Agencji Środowiska nr 12/2010.

⁽⁵⁾ W ust. 14 konkluzji Rady Europejskiej z dnia 26 marca 2010 r. (EUCO 7/10) stwierdzono: „Należy pilnie odwrócić utrzymujące się tendencje utraty różnorodności biologicznej degradacji ekosystemów. Rada Europejska będzie działać na rzecz długoterminowej wizji różnorodności biologicznej 2050 i celu na rok 2020 przedstawionych w konkluzjach Rady z 15 marca 2010 r.”

⁽⁶⁾ COM(2012) 673.

22. Oparte na ekosystemach podejście do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej, które jest korzystne również dla różnorodności biologicznej i dostarczania innych usług ekosystemowych, powinno być stosowane szerzej jako część unijnej polityki przeciwdziałania zmianie klimatu, podczas gdy inne cele środowiskowe, takie jak ochrona różnorodności biologicznej oraz gleby i wód, powinny być w pełni uwzględniane przy podejmowaniu decyzji związanych z odnawialnymi źródłami energii. Trzeba będzie ponadto wprowadzić środki dotyczące zanieczyszczenia powietrza związanego z transportem i emisji CO₂ ⁽¹⁾.
23. Degradacja, rozdrobnienie i gospodarowanie gruntami w Unii sprzeczne z zasadą zrównoważonego rozwoju zagrażają świadczeniu kilku ważnych usług ekosystemowych i różnorodności biologicznej oraz zwiększają narażenie Europy na zmianę klimatu i klęski żywiołowe. Prowadzą również do degradacji gleby i pustynnienia. Ponad 25 % terytorium Unii jest dotknięte erozją gleby spowodowaną przez wodę, co zagraża funkcjom gleby i wpływa na jakość słodkiej wody. Uporczywymi problemami są również zanieczyszczenie i zasklepienie gleby. Ocenia się, że w całej Unii istnieje ponad pół miliona zanieczyszczonych obszarów i dopóki nie zostaną one zidentyfikowane i ocenione, będą nadal stanowiły potencjalnie poważne zagrożenie dla środowiska, gospodarki, społeczeństwa i zdrowia. Co roku ponad 1 000 km² gruntów przeznaczonych jest na takie cele, jak mieszkalnictwo, przemysł, transport lub rekreacja. Odwrócenie tych długotrwałych zmian jest trudne lub kosztowne i prawie zawsze wymaga kompromisów pomiędzy różnymi potrzebami społecznymi, gospodarczymi i środowiskowymi. W decyzjach w zakresie gospodarowania gruntami należy uwzględnić czynniki środowiskowe, w tym ochronę wody i utrzymanie różnorodności biologicznej, tak aby decyzje te były bardziej zrównoważone, z myślą o osiągnięciu postępu w realizacji celu dotyczącego poziomu zerowego netto do 2050 r.
24. Na szczeblu państw członkowskich dokonywane są zróżnicowane postępy w zakresie zapewnienia ochrony gleby, w tym w odniesieniu do identyfikacji terenów zanieczyszczonych, podnoszenia świadomości, badań i opracowywania systemów monitorowania. Jednakże postęp w zakresie działań opartych na ryzyku i innych wysiłków rekultywacyjnych jest nierówny, a wyniki i sprawozdawczość na szczeblu Unii są ograniczone. W odpowiedzi na obawy o takie kwestie jak negatywny wpływ na obieg wodny w naturze Komisja opracowała wytyczne dotyczące problemu zasklepienia gleby ⁽²⁾. Dalsze wysiłki w celu wzmocnienia kontekstu regulacyjnego, rozwijania sieci, dzielenia się wiedzą, opracowywania wytycznych i wskazywania przykładów najlepszych praktyk mogą również przyczynić się do lepszej ochrony gleby. Komisja przedstawiła wniosek w sprawie dyrektywy ustanawiającej ramy dla ochrony gleby i zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE ⁽³⁾.
25. Aby zmniejszyć najbardziej znaczącą presję na grunty, glebę i inne ekosystemy w Europie spowodowaną działalnością człowieka, podjęte zostaną działania mające na celu zapewnienie, aby na wszystkich właściwych szczeblach decyzje odnoszące się do gospodarowania gruntami były podejmowane z odpowiednim uwzględnieniem wpływu środowiskowego, a także społecznego i gospodarczego. W dokumencie końcowym konferencji Rio + 20, uznającym gospodarce oraz społeczne znaczenie dobrego gospodarowania gruntami, wezwano do zapewnienia „warunków światowych neutralnych pod względem degradacji gleby”. Unia i jej państwa członkowskie powinny zastanowić się nad najlepszym sposobem zrealizowania tego zobowiązania w ramach swoich odpowiednich kompetencji. Unia i jej państwa członkowskie powinny również jak najszybciej zastanowić się nad sposobami rozwiązania kwestii jakości gleby przy zastosowaniu ukierunkowanego i proporcjonalnego podejścia opartego na ryzyku w ramach wiążących ram prawnych. Cele powinny zostać również określone w odniesieniu do zrównoważonego gospodarowania gruntami i glebą.
26. Chociaż ilości azotu i fosforu wprowadzane do środowiska w Unii znacznie zmniejszyły się w ciągu ostatnich 20 lat, uwalnianie nadmiernych ilości substancji biogennych nadal wpływa na jakość powietrza i wody oraz ma negatywne skutki dla ekosystemów i powoduje znaczące problemy dla zdrowia ludzi. W szczególności należy pilnie zająć się problemem uwalniania amoniaku wskutek nieefektywnego gospodarowania nawozami i niedostatecznego oczyszczania ścieków, aby doprowadzić do dalszego znaczącego ograniczenia uwalniania substancji biogennych. Potrzebne są również dalsze wysiłki na rzecz bardziej opłacalnego, zrównoważonego i zasobooszczędnego gospodarowania obiegiem substancji biogennych, a także efektywniejszego stosowania nawozów. Wysiłki te wymagają inwestycji w badania oraz podniesienia poziomu spójności i wdrożenia prawodawstwa Unii w zakresie środowiska, aby sprostać tym wyzwaniom, zaostrzenia norm w razie konieczności oraz uwzględnienia obiegu substancji biogennych jako części bardziej holistycznego podejścia, które integruje i łączy istniejące obszary polityki Unii odgrywające rolę w przeciwdziałaniu eutrofizacji i uwalnianiu do środowiska nadmiernych ilości substancji biogennych oraz zapobiega sytuacji, w której uwalniane substancje biogenne są przenoszone pomiędzy różnymi komponentami środowiska.
27. Działania w ramach strategii UE w zakresie ochrony różnorodności biologicznej w celu odtworzenia co najmniej 15 % zdegradowanych ekosystemów Unii i poszerzenia korzystania z zielonej infrastruktury (narzędzia zapewniającego korzyści ekologiczne, gospodarcze i społeczne dzięki rozwiązaniom naturalnym, obejmującym tereny zielone, ekosystemy wodne i inne fizyczne elementy obszarów lądowych i morskich) pomogą przeciwdziałać rozdrabnianiu gruntów. Łącznie z pełnym wdrożeniem dyrektyw ptasiej i siedliskowej, wspieranym przez ramowe programy działań priorytetowych, działania takie doprowadzą do dalszego zwiększenia kapitału naturalnego i poprawią odporność ekosystemów, a także mogą zaoferować opłacalne możliwości w odniesieniu do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej oraz zarządzania ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi. Jednocześnie wysiłki państw członkowskich w zakresie tworzenia mapy oraz oceniania ekosystemów i ich usług

⁽¹⁾ COM(2011) 144.

⁽²⁾ SWD(2012) 101.

⁽³⁾ COM(2006) 232.

poprawią dostępność danych oraz wraz z inicjatywą „zerowych strat różnorodności biologicznej netto” w 2015 r. przyczynią się do utrzymania zasobów kapitału naturalnego w różnej skali. Włączenie gospodarczej wartości usług ekosystemowych do systemów rachunkowości i sprawozdawczości na poziomie unijnym i krajowym do 2020 r. doprowadzi do lepszego zarządzania kapitałem naturalnym Unii.

28. W celu ochrony, zachowania i poprawy kapitału naturalnego Unii 7. EAP zapewnia, aby do 2020 r.:

- a) utrata różnorodności biologicznej i degradacja usług ekosystemowych, w tym zapyłania, zostały powstrzymane, ekosystemy i ich usługi były utrzymane, a co najmniej 15 % zdegradowanych ekosystemów zostało odtworzonych;
- b) skutki presji na wody przejściowe, przybrzeżne i słodkie (w tym wody powierzchniowe i podziemne) zostały znacząco ograniczone, aby osiągnąć, utrzymać lub poprawić dobry stan zgodnie z definicją zawartą w ramowej dyrektywie wodnej;
- c) skutki presji na wody morskie zostały ograniczone, aby zachować lub utrzymać dobry stan środowiska zgodnie z wymogami dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, a gospodarowanie obszarami przybrzeżnymi odbywało się w sposób zrównoważony;
- d) zanieczyszczenie powietrza i jego wpływ na ekosystemy i różnorodność biologiczną zostały jeszcze bardziej ograniczone, aby osiągnąć długoterminowy cel nieprzekraczania krytycznych obciążeń i poziomów;
- e) gospodarowanie gruntami w Unii odbywało się w sposób zrównoważony, gleba była należycie chroniona, a rekultywacja terenów skażonych była na zaawansowanym etapie;
- f) obieg substancji biogenych (azot i fosfor) był zarządzany w sposób bardziej zrównoważony i zasobooszczędny;
- g) gospodarka leśna była zrównoważona, a lasy, ich różnorodność biologiczna i spełniane przez nie funkcje były chronione i w miarę możliwości zwiększane, a odporność lasów na zmianę klimatu, pożary, nawałnice, szkodniki i choroby została zwiększona.

Wymaga to w szczególności:

- (i) natychmiastowego przyspieszenia wdrażania strategii UE w zakresie ochrony różnorodności biologicznej, aby osiągnąć jej cele;
- (ii) pełnego wdrożenia koncepcji ochrony zasobów wodnych w Europie ⁽¹⁾, przy należyтым uwzględnieniu specyficznych uwarunkowań w państwach członkowskich, oraz zapewnienia odpowiedniego wsparcia celów w zakresie jakości wody za pomocą środków polityki opartych na źródłach;
- (iii) pilnego zwiększenia wysiłków, między innymi w celu zapewnienia osiągnięcia zdrowych zasobów rybnych zgodnie ze wspólną polityką rybołówstwa, dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej i zobowiązaniami międzynarodowymi; zwalczania zanieczyszczenia i ustanowienia ogólnounijnego głównego celu ilościowego w zakresie ograniczenia ilości odpadów wyrzucanych do mórz, wspieranego przez środki oparte na źródłach i przy uwzględnieniu strategii morskich ustanowionych przez państwa członkowskie; ukończenia tworzenia sieci morskich obszarów chronionych Natura 2000 oraz zapewnienia zrównoważonej gospodarki obszarami przybrzeżnymi;
- (iv) uzgodnienia i wdrożenia strategii UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu ⁽²⁾, w tym włączenia kwestii przystosowania się do zmiany klimatu w kluczowe unijne inicjatywy polityczne i sektory;
- (v) zwiększenia wysiłków na rzecz osiągnięcia pełnej zgodności z unijnymi przepisami w zakresie jakości powietrza oraz określenia celów strategicznych i działań po roku 2020;
- (vi) zintensyfikowania wysiłków na rzecz zmniejszenia erozji gleby, zwiększenia ilości materii organicznej w glebie, rekultywacji zanieczyszczonych terenów oraz lepszego uwzględniania aspektów użytkowania gruntów w skoordynowanym podejmowaniu decyzji na wszystkich właściwych szczeblach administracji, co wspomaganie będzie poprzez przyjęcie celów dotyczących gruntów i gleby jako zasobów oraz celów w zakresie gospodarowania gruntami;
- (vii) podjęcia dalszych kroków w kierunku zmniejszenia emisji azotu i fosforu, w tym związanych ze ściekami komunalnymi i przemysłowymi oraz ze stosowaniem nawozów, między innymi dzięki lepszej kontroli u źródła, a także odzysku fosforu z odpadów;
- (viii) opracowania i wprowadzenia odnowionej unijnej strategii leśnej, w której uwzględnione będą liczne potrzeby i korzyści związane z lasami oraz która przyczyni się do przyjęcia bardziej strategicznego podejścia do ochrony i poprawy stanu lasów, w tym dzięki zrównoważonej gospodarce leśnej;

⁽¹⁾ COM(2012) 673.

⁽²⁾ COM(2013) 216.

- (ix) szerszego informowania opinii publicznej w Unii, podnoszenia świadomości i edukacji na temat polityki w zakresie środowiska.

Cel priorytetowy 2: Przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną

29. Celem strategii „Europa 2020” jest propagowanie zrównoważonego wzrostu dzięki rozwojowi bardziej konkurencyjnej gospodarki niskoemisyjnej, w której zasoby są wykorzystywane efektywnie i w sposób zrównoważony. Celem inicjatywy przewodniej „Europa efektywnie korzystająca z zasobów” w ramach tej strategii jest wspieranie zmian w kierunku gospodarki efektywnej w wykorzystywaniu wszystkich zasobów, zdecydowanie oddzielającej wzrost gospodarczy od zużycia zasobów i energii oraz ich oddziaływania na środowisko, zmniejszającej emisję gazów cieplarnianych, zwiększającej konkurencyjność poprzez efektywność i innowacyjność oraz propagującej większe bezpieczeństwo energetyczne i bezpieczeństwo zasobów, w tym poprzez ograniczenie ogólnego wykorzystania zasobów. Plan działania na rzecz zasobooszczędnej Europy oraz Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną⁽¹⁾ to kluczowe elementy inicjatywy przewodniej określające ramy przyszłych działań zmierzających do osiągnięcia tych celów i należy je wspierać przez wymianę najlepszych praktyk między państwami członkowskimi. Ponadto partnerstwo między Unią, jej państwami członkowskimi i przemysłem, w ramach zintegrowanej unijnej polityki przemysłowej, zapewni możliwość zwiększenia inwestycji i innowacji na sześciu rynkach wzrostowych powiązanych z gospodarką ekologiczną⁽²⁾.
30. W celu poprawy konkurencyjności w kontekście rosnących cen zasobów, niedoborów w podaży surowców i zależności od przywozu konieczne jest wprowadzenie innowacji zwiększającej zasobooszczędność całej gospodarki. Wiodącą siłą napędową innowacji, w tym eko-innowacji, jest sektor przedsiębiorstw. Rynki samodzielnie nie przyniosą jednak spodziewanych wyników, a w celu poprawy efektów ich działalności środowiskowej w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) wymagają szczególnej pomocy w przyjmowaniu nowych technologii, w tym za pomocą partnerstw na rzecz badań naukowych i innowacji w zakresie odpadów⁽³⁾. Konieczne jest podjęcie działań na poziomie rządów, na szczeblu Unii i jej państw członkowskich, aby zapewnić właściwe warunki ramowe dla inwestycji i eko-innowacji, pobudzające rozwój zrównoważonych przedsiębiorstw bądź rozwiązań technologicznych odpowiadających na wyzwania środowiskowe oraz propagujące zrównoważone modele wykorzystywania zasobów⁽⁴⁾.
31. Ten kluczowy wymóg dotyczący sprostania wyzwaniom w zakresie ochrony środowiska niesie ze sobą również istotne korzyści społeczno-ekonomiczne i może pobudzać konkurencyjność. Potencjalny wzrost liczby miejsc pracy spowodowany przekształceniem w niskoemisyjną, zasobooszczędną, bezpieczną i zrównoważoną gospodarkę ma podstawowe znaczenie dla osiągnięcia celów dotyczących zatrudnienia wyznaczonych w ramach strategii „Europa 2020”⁽⁵⁾. W ostatnich latach zatrudnienie w unijnych sektorach technologii środowiskowych oraz usług wzrasta o ok. 3 % rocznie⁽⁶⁾. Wartość światowego rynku w dziedzinie ekoprzemysłu szacuje się co najmniej na jeden bilion euro⁽⁷⁾, a w ciągu kolejnych 10 lat prognozuje się niemal podwojenie tej wartości. Przedsiębiorstwa europejskie już przejęły rolę światowego lidera w zakresie recyklingu i efektywności energetycznej i należy je zachęcać do korzystania z tego wzrostu globalnego zapotrzebowania, przy wsparciu Planu działania w zakresie eko-innowacji⁽⁸⁾. Przykładowo w samym europejskim sektorze energii odnawialnej prognozuje się utworzenie ponad 400 000 nowych miejsc pracy do 2020 r.⁽⁹⁾. Zrównoważona biogospodarka może również przyczynić się do inteligentnego i zielonego wzrostu w Europie i tym samym skorzysta na poprawie efektywności gospodarowania zasobami.
32. Aby osiągnąć cele pośrednie określone na 2020 r. oraz zbudować konkurencyjną, bezpieczną i zrównoważoną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r., konieczne jest pełne wdrożenie unijnego pakietu klimatyczno-energetycznego. Podczas gdy Unia znajduje się obecnie na ścieżce ku zmniejszeniu do roku 2020 krajowych emisji gazów cieplarnianych o 20 % w stosunku do poziomu z 1990 r., osiągnięcie celu zwiększenia o 20 % efektywności energetycznej będzie wymagało o wiele szybszej poprawy efektywności i zmiany zachowania. Dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej⁽¹⁰⁾ powinna mieć istotne znaczenie w tym zakresie i mogłaby zostać uzupełniona o wymogi dotyczące efektywności zużycia energii przez produkty wprowadzane do obrotu w Unii. Istotna jest również kompleksowa ocena dostępności zrównoważonej biomasy w świetle rosnącego zapotrzebowania na energię oraz trwającej debaty nad konfliktami między użytkowaniem gruntów w celu produkcji żywności a użytkowaniem gruntów pod uprawy energetyczne. Niezbędne jest ponadto zapewnienie, aby biomasa we wszystkich formach była produkowana i wykorzystywana w sposób zrównoważony i efektywny w całym cyklu życia w celu zminimalizowania negatywnych skutków dla środowiska i klimatu lub ich uniknięcia, a także z należytym uwzględnieniem kontekstu gospodarczego poszczególnych zastosowań biomasy jako zasobu. Przyczyniłoby się to do stworzenia zrębów gospodarki niskoemisyjnej.

⁽¹⁾ COM(2011) 112.

⁽²⁾ COM(2012) 582, zatytułowany „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego”.

⁽³⁾ Zasada IX programu „Small Business Act” dla Europy zawiera propozycje działań umożliwiających MŚP wykorzystanie szans związanych z wyzwaniami ekologicznymi, (COM(2008) 394).

⁽⁴⁾ „Fostering Innovation for Green Growth” (OECD 2011) oraz „The Eco-Innovation Gap: An economic opportunity for business”, Obserwatorium Eko-innowacji (EIO 2012).

⁽⁵⁾ COM(2012) 173.

⁽⁶⁾ W 2008 r. w unijnym sektorze ekoprzemysłu zatrudnionych było ok. 2,7 mln osób, a w 2012 r. liczba ta może wynieść ok. 3,4 mln (Ecorys, 2012).

⁽⁷⁾ „The number of Jobs dependent on the Environment and Resource Efficiency improvements” (ECORYS 2012).

⁽⁸⁾ COM(2011) 899.

⁽⁹⁾ „The impact of renewable energy policy on economic growth and employment in the EU” (Employ-RES 2009).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

33. Wszystkie sektory gospodarki będą musiały uczestniczyć w zmniejszeniu emisji gazów cieplarnianych, aby Unia wniosła swój sprawiedliwy wkład w globalne wysiłki. Unia musi ustalić kolejne kroki w odniesieniu do jej ram w zakresie klimatu oraz energii po 2020 r. w celu przygotowania się do negocjacji międzynarodowych w sprawie nowego prawnie wiążącego porozumienia, a także przedstawić państwom członkowskim, przemysłowi i innym sektorom jasne prawnie wiążące ramy i cele umożliwiające dokonanie średnio- i długoterminowych inwestycji w ograniczenie emisji, efektywność energetyczną i energię odnawialną. W związku z tym Unia musi rozważyć warianty strategiczne w celu przejścia na gospodarkę niskoemisyjną w sposób stopniowy i oszczędny do 2050 r., przy uwzględnieniu orientacyjnych celów pośrednich określonych w Planie działania prowadzącym do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną, które powinny stać się podstawą dalszych prac. Zielona księga w sprawie ram polityki w zakresie klimatu i energii do roku 2030 stanowi ważny krok w tym kierunku⁽¹⁾. Plan działania w dziedzinie energii na rok 2050 oraz biała księga w sprawie transportu muszą być wspierane przez solidne ramy polityczne. Ponadto państwa członkowskie muszą opracować i zrealizować strategie długoterminowego niskoemisyjnego i opłacalnego rozwoju, których celem jest realizacja założenia Unii dotyczącego zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych o 80–95 % do połowy bieżącego stulecia w porównaniu z poziomami z 1990 r. w ramach globalnych działań zmierzających do ograniczenia średniego wzrostu temperatury do mniej niż 2 °C w porównaniu z poziomami przed epoką przemysłową oraz w kontekście niezbędnych redukcji, które wspólnie powinny osiągnąć kraje rozwinięte jako grupa, według dowodów przedstawionych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC). Unijny system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych pozostaje głównym filarem unijnej polityki przeciwdziałania zmianie klimatu po 2020 r. i należy przeprowadzić jego reformę strukturalną, aby zachęcić do inwestowania w technologie niskoemisyjne. Działając zgodnie z zobowiązaniami międzynarodowymi, Unia oraz inne strony Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) powinny wspierać kraje rozwijające się w łagodzeniu zmiany klimatu dzięki budowaniu potencjału, pomocy finansowej i transferowi technologii.
34. Wykorzystanie w przemyśle najlepszych dostępnych technik w ramach dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych⁽²⁾ doprowadzi do ulepszenia wzorów wykorzystania zasobów oraz ograniczenia emisji w przypadku ponad 50 000 dużych zakładów przemysłowych w Unii, przez co w znaczącym stopniu przyczyni się do pobudzenia rozwoju technik innowacyjnych, ekologizacji gospodarki oraz zmniejszenia kosztów przemysłowych w perspektywie długookresowej. Takiemu rozwojowi można jeszcze bardziej sprzyjać dzięki wdrażaniu przez przemysł systemów ekozarządzania, takich jak EMAS⁽³⁾.
35. Niektóre z istniejących instrumentów polityki dotyczących produkcji i konsumpcji mają ograniczony zakres. Należy opracować ramy, które odpowiednio zasygnalizują producentom i konsumentom konieczność propagowania oszczędnego gospodarowania zasobami oraz gospodarki obiegowej. Przyjęte zostaną środki mające na celu dalsze zwiększenie efektywności środowiskowej towarów i usług na rynku Unii w całym cyklu życia, w tym środki zwiększające podaż zrównoważonych produktów i stymulowanie znaczącej zmiany zapotrzebowania konsumentów na te produkty. Cel ten zostanie osiągnięty przy wykorzystaniu wyważonego połączenia zachęt dla konsumentów i przedsiębiorstw (w tym MŚP), instrumentów rynkowych oraz przepisów dotyczących ograniczenia oddziaływania ich działalności i produktów na środowisko. Konsumentom należy dostarczać dokładne, łatwe do zrozumienia i wiarygodne informacje o nabywanych produktach, zawarte na wyraźnych i spójnych etykietach, w tym dotyczące ekologiczności. Opakowania należy zoptymalizować, aby zminimalizować wpływ na środowisko; należy również wspierać zasobooszczędne modele biznesowe, takie jak systemy usługowo-produktowe, w tym leasing produktów. Obowiązujące prawodawstwo dotyczące produktów, na przykład dyrektywa w sprawie ekoprojektu i dyrektywa w sprawie etykiet efektywności energetycznej⁽⁴⁾ oraz rozporządzenie w sprawie oznakowania ekologicznego⁽⁵⁾, zostanie poddane przeglądowi w celu poprawy efektywności środowiskowej produktów i oszczędnego gospodarowania zasobami w całym cyklu życia, uwzględniając obowiązujące przepisy poprzez spójniejsze ramy polityki i ramy prawne zrównoważonej produkcji i konsumpcji w Unii⁽⁶⁾. Ramy te, w połączeniu ze wskaźnikami cyklu życia, powinny dotyczyć fragmentacji i ograniczeń zakresu istniejącego dorobku prawnego w zakresie zrównoważonej konsumpcji i produkcji oraz identyfikować i w razie potrzeby wypełniać luki w polityce, zachętach i w prawodawstwie w celu zapewnienia minimalnych wymogów w zakresie efektywności środowiskowej produktów i usług.
36. W związku z tym, że 80 % wszystkich przypadków oddziaływania na środowisko przez produkty w całym cyklu życia pojawia się na etapie opracowywania tych produktów, ramy polityki Unii powinny zapewniać opracowywanie priorytetowych produktów wprowadzanych do obrotu w Unii zgodnie z ekoprojektem w celu optymalizacji efektywnego gospodarowania zasobami oraz materiałami. Powinno to obejmować między innymi trwałość produktu, możliwość naprawy, możliwość ponownego użycia, możliwość recyklingu, materiały wtórne oraz okres trwałości produktu. Produkty powinny pochodzić ze zrównoważonych zasobów i być projektowane w sposób przewidujący ich ponowne użycie i recykling. Wymogi te będą musiały być możliwe do zrealizowania

(1) COM(2013) 169.

(2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

(3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).

(4) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10) oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/EU z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 1).

(5) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1).

(6) Do 2015 r. przewiduje się przegląd dyrektywy w sprawie ekoprojektu, dyrektywy w sprawie etykiet efektywności energetycznej, rozporządzenia w sprawie oznakowania ekologicznego, wspólnotowego systemu ekozarządzania i audytu (EMAS) oraz prawodawstwa dotyczącego nieuczciwych praktyk handlowych.

- i egzekwowalne. Na szczeblu unijnym i krajowym zostaną przyspieszone wysiłki w celu usunięcia barier dla ekoinnowacji⁽¹⁾ oraz odblokowania całkowitego potencjału europejskiego ekoprzemysłu, generując tym samym korzyści dla zielonych miejsc pracy i zielonego wzrostu.
37. W celu ustalenia ram działania na rzecz poprawy efektywności gospodarowania zasobami, wykraczających poza kwestię emisji gazów cieplarnianych oraz kwestię energetyczną, zostaną określone cele dotyczące zmniejszenia ogólnego oddziaływania konsumpcji w całym cyklu życia produktu na środowisko, w szczególności w sektorze spożywczym, mieszkaniowym i w sektorze mobilności⁽²⁾. Łącznie sektory te odpowiadają za niemal 80 % przypadków oddziaływania konsumpcji na środowisko. W tym kontekście należy również rozważyć wprowadzenie wskaźników i celów dotyczących śladu gruntowego, wodnego, materiałowego i węglowego oraz ich roli w semestrze europejskim. Z wniosków prac konferencji Rio + 20 wynika konieczność znaczącego ograniczenia strat po okresie zbiorów i innych strat żywnościowych oraz marnotrawstwa żywności w całym łańcuchu produkcji. Komisja powinna przedstawić kompleksową strategię zwalczania problemu niepotrzebnego marnotrawstwa żywności i współpracować z państwami członkowskimi w walce z nadmiernym marnotrawstwem żywności. Pomocne mogą się okazać w tym zakresie środki na rzecz upowszechnienia – w zależności od przypadku – kompostowania i fermentacji beztlenowej odpadów żywnościowych.
38. Poza obowiązkowymi wymogami w zakresie zielonych zamówień publicznych w odniesieniu do niektórych kategorii produktów⁽³⁾, większość państw członkowskich przyjęła dobrowolne plany działania, a wiele z nich założyło cele do osiągnięcia w odniesieniu do określonych grup produktów. Istnieje jednak znaczne pole działania dla administracji na wszystkich szczeblach w celu dalszej redukcji oddziaływania na środowisko poprzez podejmowane decyzje w zakresie zakupów. Państwa członkowskie i regiony powinny podejmować dalsze kroki zmierzające do osiągnięcia celu, jakim jest spełnienie kryteriów w zakresie zielonych zamówień publicznych w odniesieniu do przynajmniej 50 % zamówień publicznych. Komisja rozważy zaproponowanie sektorowych przepisów zmierzających do przyjęcia wymogów w zakresie obowiązkowych zielonych zamówień publicznych w odniesieniu do dodatkowych kategorii produktów oraz określenia zakresu okresowego monitorowania postępów państw członkowskich na podstawie odpowiednich danych państw członkowskich, przy uwzględnieniu potrzeby minimalizacji stopnia obciążenia administracyjnego. Należy rozwijać sieci dobrowolnych zielonych nabywców.
39. Istnieje także znaczny potencjał dla poprawy zapobiegania powstawaniu odpadów i gospodarki odpadami w Unii, aby zapewnić lepsze wykorzystanie zasobów, otwarcie nowych rynków, tworzenie nowych miejsc pracy oraz ograniczenie zależności od przywozu surowców, zapewniając jednocześnie mniejsze oddziaływanie na środowisko⁽⁴⁾. Co roku w Unii produkuje się 2,7 mld ton odpadów, z czego 98 mln ton (4 %) to odpady niebezpieczne. W 2011 r. średnia ilość odpadów komunalnych na mieszkańca wyniosła 503 kg w całej Unii, lecz wielkość ta w poszczególnych państwach członkowskich wahała się od 298 do 718 kg. Średnio jedynie 40 % odpadów stałych przygotowuje się do ponownego użycia lub poddaje się recyklingowi, natomiast w niektórych państwach członkowskich odsetek ten wynosi 70 %, co pokazuje, jak odpady można wykorzystywać jako jedne z kluczowych zasobów Unii. Jednocześnie wiele państw członkowskich przekazuje na składowiska ponad 75 % produkowanych odpadów komunalnych⁽⁵⁾.
40. Przekształcenie odpadów w zasoby, o co zaapelowano w Planie działania na rzecz zasobooszczędnej Europy, wymaga pełnego wdrożenia unijnych przepisów dotyczących odpadów w całej Unii, opartego na surowym przestrzeganiu hierarchii odpadów oraz uwzględniającego różne rodzaje odpadów⁽⁶⁾. Konieczne jest podjęcie dodatkowych wysiłków zmierzających do ograniczenia produkcji odpadów na mieszkańca i produkcji odpadów w wartościach absolutnych. Aby osiągnąć cele dotyczące efektywnego gospodarowania zasobami, konieczne jest również ograniczenie odzyskiwania energii do materiałów nienadających się do recyklingu⁽⁷⁾, stopniowe wycofywanie składowania odpadów nadających się do recyklingu lub odzysku⁽⁸⁾, zapewnienie recyklingu najwyższej jakości, jeśli wykorzystanie materiału pochodzącego z recyklingu nie prowadzi do ogólnych negatywnych skutków dla środowiska lub zdrowia ludzi, oraz tworzenie rynków dla surowców wtórnych. Odpady niebezpieczne będą wymagać zagospodarowania w celu zminimalizowania poważnych negatywnych skutków dla zdrowia ludzi i środowiska, jak uzgodniono na konferencji Rio + 20. Aby osiągnąć ten cel, konieczne jest znacznie bardziej systematyczne stosowanie w całej Unii instrumentów rynkowych i innych środków nagradzających zapobieganie powstawaniu odpadów, recykling i ponowne użycie, w tym zwiększonej odpowiedzialności producenta, a ponadto należy wspierać rozwój nietoksycznych cykli materiałowych. Bariery, na jakie natrafiają działania w zakresie recyklingu na rynku wewnętrznym Unii, powinny zostać usunięte, a istniejące cele w zakresie zapobiegania, ponownego użycia, recyklingu i odzysku oraz odchodzenia od składowania odpadów wymagają przeglądu, tak aby możliwe było przejście w kierunku „obiegowej” gospodarki kierującej się cyklem życia, w której obowiązują zasada kaskadowego wykorzystania zasobów, a odpady resztkowe są niemal równe zeru.

⁽¹⁾ COM(2011) 899.

⁽²⁾ W Unii wytwarza się ok. 89 mln ton odpadów żywnościowych rocznie, czyli 179 kg na osobę (BIO Intelligence Service 2010). Łączne oddziaływanie mieszkalnictwa i infrastruktury stanowi ok. 15–30 % wszystkich presji środowiskowych związanych z konsumpcją w Europie i przyczynia się do rocznej emisji ok. 2,5 tony ekwiwalentu CO₂ na osobę (SEC(2011) 1067).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 1); dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/33/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów transportu drogowego (Dz.U. L 120 z 15.5.2009, s. 5), oraz dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej.

⁽⁴⁾ Na przykład pełne wdrożenie unijnych przepisów dotyczących odpadów pozwoliłoby na oszczędność 72 mld EUR rocznie, zwiększyłoby roczne obroty w sektorze gospodarowania odpadami w Unii i recyklingu o 42 mld EUR oraz umożliwiłoby stworzenie ponad 400 000 miejsc pracy do 2020 r.

⁽⁵⁾ Eurostat Stat 13/33 Odpady komunalne 2011.

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2008/98/WE.

⁽⁷⁾ „Recykling” zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 17 dyrektywy 2008/98/WE oznacza „jakikolwiek proces odzysku, w ramach którego materiały odpadowe są ponownie przetwarzane w produkty, materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub innych celach. Obejmuje to ponowne przetwarzanie materiału organicznego, ale nie obejmuje odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub do celów wypełniania wyrobisk”.

⁽⁸⁾ „Odzysk” zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 15 dyrektywy 2008/98/WE oznacza „jakikolwiek proces, którego głównym wynikiem jest to, aby odpady służyły użytecznemu zastosowaniu, poprzez zastąpienie innych materiałów, które w przeciwnym wypadku zostałyby użyte do spełnienia danej funkcji, lub w wyniku którego odpady są przygotowywane do spełnienia takiej funkcji w danym zakładzie lub w szerszej gospodarce [...]”.

41. Zagadnienie efektywnego gospodarowania zasobami w sektorze wodnym również będzie traktowane priorytetowo, aby pomóc w zapewnieniu dobrego stanu wód. Mimo iż problem susz i ograniczonych zasobów wodnych dotyczy coraz szerszych obszarów Europy, szacuje się, iż 20–40 % zasobów wodnych Europy nadal się marnuje, na przykład z powodu wycieków w systemie dystrybucji wody lub nieodpowiedniego wykorzystania technologii oszczędności wody. Dostępne systemy modelowania pokazują, że nadal pozostaje szerokie pole do poprawy efektywności korzystania z zasobów wodnych w Unii. Ponadto oczekuje się, że rosnące zapotrzebowanie oraz wpływ zmiany klimatu także znacząco zwiększą presję wywieraną na europejskie zasoby wodne. Wobec powyższego Unia i jej państwa członkowskie powinny podjąć działania zmierzające do zapewnienia obywatelom dostępu do czystej wody oraz zapewnienia, aby pobór wody spełniał limity dostępnych odnawialnych zasobów wody do roku 2020, w celu utrzymania, osiągnięcia lub poprawy dobrego stanu wody zgodnie z ramową dyrektywą wodną, w tym za pomocą poprawy efektywności korzystania z wody dzięki zastosowaniu mechanizmów rynkowych, takich jak regulacja cen wody odzwierciedlająca faktyczną wartość wody, a także innych narzędzi, takich jak edukacja i podnoszenie świadomości⁽¹⁾. Sektory najbardziej wodochłonne, takie jak energetyka i rolnictwo, należy zachęcać do nadawania najwyższego priorytetu najbardziej efektywnemu wykorzystywaniu wody. Postęp będzie ułatwiony dzięki przyspieszonej demonstracji i stopniowemu wprowadzaniu innowacyjnych technologii, systemów i modeli biznesowych bazujących na strategicznym planie wdrażania europejskiego partnerstwa innowacyjnego w zakresie wody.
42. Długoterminowe i przewidywalne ramy polityk we wszystkich tych obszarach pomogą pobudzać inwestycje i działania konieczne do pełnego rozwoju rynków zielonych technologii i promowania zrównoważonych rozwiązań biznesowych. Wskaźniki oraz cele w zakresie efektywności gospodarowania zasobami poparte solidnym zbiorem danych zapewniłyby decydom publicznym i prywatnym niezbędne wytyczne w zakresie transformacji gospodarki. Po ich uzgodnieniu na szczeblu Unii te wskaźniki i cele będą stanowić integralną część 7. EAP. Do 2015 r. należy opracować metodologie pomiaru efektywności gospodarowania zasobami wody, gruntu, materiałów i węgla, aby wesprzeć ten proces.
43. Aby zapewnić przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną, 7. EAP zapewnia, aby do roku 2020:
- Unia spełniła założone na 2020 r. cele klimatyczne i energetyczne oraz prowadziła działania zmierzające do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych o 80–95 % do 2050 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r., w ramach globalnych starań na rzecz ograniczenia średniego wzrostu temperatury do mniej niż 2 °C w porównaniu z poziomami przed epoką przemysłową, przy czym porozumienie co do strategii klimatycznej i energetycznej na 2030 r. będzie kluczowym elementem tego procesu;
 - ogólne oddziaływanie na środowisko wszystkich głównych sektorów gospodarki Unii zostało znacznie ograniczone, wzrosła efektywność gospodarowania zasobami oraz wprowadzone zostały metodologie benchmarkingu i pomiaru; wprowadzono zachęty rynkowe i polityczne sprzyjające rozwojowi inwestycji przedsiębiorstw w efektywne gospodarowanie zasobami, a zielony wzrost był pobudzany za pomocą środków sprzyjających innowacyjności;
 - zmiany strukturalne w zakresie produkcji, technologii i innowacji, a także wzorce konsumpcji i stylu życia zmniejszyły ogólne oddziaływanie produkcji i konsumpcji na środowisko, w szczególności w sektorze żywności, mieszkalnictwa i mobilności;
 - odpady były w sposób bezpieczny zagospodarowywane jako zasób i w celu zapobiegania szkodom dla zdrowia i środowiska, produkcja odpadów w wartościach absolutnych i w przeliczeniu na mieszkańca spadała, składowanie dotyczyło tylko odpadów resztkowych (tj. nienadających się do recyklingu ani do odzysku), z uwzględnieniem odroczeń przewidzianych w art. 5 ust. 2 dyrektywy w sprawie składowania odpadów⁽²⁾, a odzyskiwanie energii zostało ograniczone do materiałów nienadających się do recyklingu, z uwzględnieniem art. 4 ust. 2 ramowej dyrektywy w sprawie odpadów⁽³⁾;
 - presja w zakresie korzystania z wody w Unii została wyeliminowana lub znacząco ograniczona.

Wymaga to w szczególności:

- pełnego wdrożenia pakietu klimatyczno-energetycznego oraz pilnego uzgodnienia na szczeblu Unii ram polityki w zakresie klimatu i energii na rok 2030, z należywym uwzględnieniem najnowszego sprawozdania oceniającego IPCC, a także orientacyjnych celów pośrednich określonych w Planie działania prowadzącym do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną oraz postępów w ramach UNFCCC, a także stanu realizacji innych odnośnych procesów;
- rozpowszechnienia stosowania „najlepszych dostępnych praktyk” w kontekście dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych oraz zwiększenia wysiłków w zakresie propagowania stosowania innowacyjnych technologii, procesów i usług;

⁽¹⁾ COM(2012) 673.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2008/98/WE.

- (iii) nadania impulsu publicznym i prywatnym badaniom i wysiłkom innowacyjnym wymaganych do opracowywania i wprowadzania innowacyjnych technologii, systemów i modeli biznesowych, co przyspieszy przejście na niskoemisyjną, zasobooszczędną, bezpieczną i zrównoważoną gospodarkę oraz obniży koszty tej transformacji; dalszego rozwoju podejścia określonego w Planie działania w zakresie eko-innowacji, wskazania celów stopniowej innowacji oraz zmian systemu, propagowania większego udziału zielonych technologii w Unii oraz zwiększania konkurencyjności europejskiego ekoprzemysłu; ustanowienia wskaźników oraz realistycznych i osiągalnych celów w zakresie efektywnego gospodarowania zasobami;
- (iv) opracowania do 2015 r. metodologii pomiaru i benchmarkingu w odniesieniu do efektywnego gospodarowania zasobami gruntów, węgla, wody i materiałów oraz oceny zasadności wprowadzenia do semestru europejskiego wiodącego wskaźnika i celu;
- (v) ustanowienia bardziej spójnych ram politycznych dla zrównoważonej produkcji i konsumpcji, w tym w stosownych przypadkach skonsolidowania istniejących instrumentów w spójne ramy prawne; przeglądu prawodawstwa w zakresie produktów w celu poprawy efektywności środowiskowej produktów i efektywnego gospodarowania zasobami w całym cyklu życia produktów; pobudzenia zapotrzebowania konsumentów na produkty i usługi zrównoważone pod względem środowiskowym dzięki politykom propagującym ich dostępność, przystępność cenową, funkcjonalność i atrakcyjność; opracowania wskaźników oraz ustalenia realistycznych i osiągalnych celów w zakresie ograniczenia ogólnych skutków konsumpcji;
- (vi) rozwijania programów szkoleń nakierowanych na zielone miejsca pracy;
- (vii) zwiększenia wysiłków na rzecz osiągnięcia istniejących celów i przeglądu podejść dotyczących zielonych zamówień publicznych, w tym ich zakresu, aby zwiększyć ich efektywność; ustanowienia sieci dobrowolnych zielonych nabywców dla przedsiębiorstwach unijnych;
- (viii) pełnego wdrożenia unijnych przepisów dotyczących odpadów; wdrożenie to będzie obejmować zastosowanie hierarchii odpadów zgodnie z przepisami dyrektywy ramowej w sprawie odpadów oraz skuteczne stosowanie instrumentów rynkowych i innych środków zapewniających, aby: 1) składowanie odpadów było ograniczone do odpadów resztkowych (tj. nienadających się do recyklingu ani do odzysku), z uwzględnieniem odroczeń przewidzianych w art. 5 ust. 2 dyrektywy w sprawie składowania odpadów; 2) odzyskiwanie energii było ograniczone do materiałów nienadających się do recyklingu, z uwzględnieniem art. 4 ust. 2 ramowej dyrektywy w sprawie odpadów; 3) odpady pochodzące z recyklingu wykorzystywane były jako ważny, wiarygodny surowiec w Unii, dzięki opracowaniu nietoksycznych cykli materiałowych; 4) niebezpieczne odpady były zagospodarowywane w sposób bezpieczny, a ich produkcja była zmniejszona; 5) nielegalny transport odpadów został wyeliminowany przy wsparciu rygorystycznego monitorowania; 6) marnotrawstwo żywności było ograniczone; przeprowadzenia przeglądów obowiązującego prawodawstwa w dziedzinie produktów i odpadów, w tym przeglądu głównych celów stosownych dyrektyw w sprawie odpadów, opartego na Planie działania na rzecz zasobooszczędnej Europy, tak aby dokonać przejścia w kierunku gospodarki obiegowej, oraz wyeliminowania istniejących na rynku wewnętrznym barier dla bezpiecznego dla środowiska recyklingu w Unii; wymagane są publiczne kampanie informacyjne, aby zwiększać świadomość i zrozumienie polityki gospodarowania odpadami oraz pobudzać zmianę zachowania;
- (ix) poprawy efektywności korzystania z wody poprzez wyznaczenie i monitorowanie celów na poziomie dorzeczy na podstawie wspólnej metodologii dotyczącej celów w zakresie efektywności korzystania z wody, która ma zostać opracowana w procesie wspólnej strategii wdrażania, oraz z wykorzystaniem mechanizmów rynkowych, takich jak regulowanie cen wody, o których mowa w art. 9 ramowej dyrektywy wodnej, oraz, w stosownych przypadkach, innych środków rynkowych; opracowania strategii regulujących wykorzystanie oczyszczonych ścieków.

Cel priorytetowy 3: Ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem presjami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu

44. Prawodawstwo unijne w zakresie środowiska przyniosło znaczące korzyści dla zdrowia i dobrostanu społeczeństwa. Nadal jednak zanieczyszczenie wód i powietrza oraz chemikalia stanowią dla ogółu społeczeństwa w Unii jedną z głównych przyczyn niepokoju związanego ze środowiskiem⁽¹⁾. Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) szacuje, że czynniki stresogenne związane ze środowiskiem odpowiadają za 15–20 % wszystkich zgonów w 53 państwach europejskich⁽²⁾. Według OECD do 2050 r. poziom zanieczyszczenia powietrza w miastach ma stać się główną środowiskową przyczyną umieralności na świecie.
45. Znaczna część ludności Unii nadal jest narażona na zanieczyszczenie powietrza, w tym wewnątrz budynków, na poziomie przekraczającym normy zalecane przez WHO⁽³⁾. Na przykład lokalne opalane węglem instalacje grzewcze oraz silniki i instalacje spalinowe są istotnym źródłem mutagennych i rakotwórczych wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych oraz niebezpiecznych emisji cząstek stałych (PM 10, PM 2,5 i PM 1). Konieczne jest działanie zwłaszcza na obszarach, takich jak miasta, w których na wysoki poziom zanieczyszczeń

⁽¹⁾ Specjalne badanie Eurobarometru 365 (2011).

⁽²⁾ SOER 2010.

⁽³⁾ SOER 2010.

narażeni są ludzie, w szczególności grupy społeczne szczególnie wrażliwe, oraz ekosystemy. Aby zapewnić wszystkim obywatelom zdrowe środowisko, środki o wymiarze lokalnym należy uzupełniać odpowiednimi politykami zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym.

46. Dostęp do wody o zadowalającej jakości nadal jest problemem na wielu obszarach wiejskich w Unii. Natomiast zapewnienie dobrej jakości wody w kąpieliskach w Europie jest korzystne zarówno dla zdrowia ludzkiego, jak i dla unijnego sektora turystyki. Coraz częściej doświadczają się negatywnych skutków powodzi i susz dla zdrowia ludzkiego i działalności gospodarczej, częściowo z powodu zmian w cyklu hydrologicznym i użytkowaniu gruntów.
47. Niewdrożenie istniejącej polityki w pełnym zakresie nie pozwala Unii osiągnąć odpowiednich standardów jakości powietrza i wody. Unia zaktualizuje cele zgodnie z najnowszymi osiągnięciami naukowymi i będzie bardziej aktywnie dążyć do zapewnienia synergii z innymi celami polityk w obszarach takich jak zmiana klimatu, mobilność i transport, różnorodność biologiczna oraz środowisko morskie i lądowe. Na przykład zmniejszenie pewnych zanieczyszczeń powietrza, w tym krótkotrwałych zanieczyszczeń, może w istotny sposób przyczynić się do łagodzenia zmiany klimatu. Dalsze prace w tym kierunku będą opierały się na kompleksowej analizie prawodawstwa Unii dotyczącego jakości powietrza oraz na wdrożeniu Planu działania na rzecz zabezpieczenia wód Europy.
48. Nadal priorytetem pozostaje zwalczanie źródeł zanieczyszczeń, a wdrożenie dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych przyczyni się do dalszego ograniczenia emisji z głównych sektorów przemysłu. Osiągnięcie celów określonych w Planie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru transportu zwiększy zrównoważony charakter mobilności w Unii, ograniczając tym samym wpływ głównego źródła hałasu i lokalnego zanieczyszczenia powietrza.
49. Dostępne dane na temat długoterminowego średniego narażenia wykazują, że 65 % Europejczyków zamieszkujących duże obszary miejskie jest narażonych na wysoki poziom hałasu ⁽¹⁾, a ponad 20 % na hałas w porze nocnej, który wiąże się z często występującymi negatywnymi skutkami dla zdrowia.
50. Prawodawstwo horyzontalne w zakresie chemikaliów (rozporządzenie REACH ⁽²⁾) oraz rozporządzenie w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania ⁽³⁾, a także prawodawstwo w zakresie produktów biobójczych ⁽⁴⁾ i środków ochrony roślin ⁽⁵⁾ zapewnia podstawową ochronę zdrowia człowieka i środowiska, zapewnia stabilność i przewidywalność podmiotom gospodarczym oraz propaguje podejmowanie ewoluujących metod badawczych, w których nie wykorzystuje się zwierząt. Nadal jednak pozostaje niepewność dotycząca pełnego oddziaływania połączonego wpływu różnych chemikaliów (mieszanin), nanomateriałów, chemikaliów zakłócających funkcjonowanie układu hormonalnego (zaburzaczy hormonalnych) i chemikaliów znajdujących się w produktach na zdrowie ludzi i środowisko. Badania wskazują, że niektóre chemikalia zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego, które mogą wywierać różnorodny negatywny wpływ na zdrowie i środowisko, w tym na rozwój dzieci, potencjalnie nawet w bardzo małych dawkach, oraz że takie skutki uzasadniają rozważenie działań zapobiegawczych.

W związku z tym należy przyspieszyć starania w celu zapewnienia, aby do 2020 r. wszystkie odnośne substancje wzbudzające szczególnie duże obawy, w tym substancje zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego, były umieszczone w wykazie substancji kandydujących w ramach REACH. Istnieje konieczność działania celem zaradzenia tym wyzwaniom, zwłaszcza jeżeli Unia ma osiągnąć cel uzgodniony na Światowym Szczycie Zrównoważonego Rozwoju w 2002 r., potwierdzony na szczycie Rio + 20, a także przyjęty jako cel strategicznego podejścia do międzynarodowego zarządzania chemikaliami, tj. zapewnienia do 2020 r. minimalizacji znaczących negatywnych skutków chemikaliów dla zdrowia ludzkiego i środowiska oraz reagowania na nowe i pojawiające się kwestie i wyzwania w sposób skuteczny, efektywny, spójny i skoordynowany.

Unia będzie dalej opracowywać i wdrażać podejścia mające na celu zaradzenie połączonemu wpływowi chemikaliów oraz kwestiom bezpieczeństwa związanym z zaburzaczami hormonalnymi w całym stosowanym prawodawstwie unijnym. W szczególności Unia opracuje zharmonizowane i oparte na zagrożeniach kryteria identyfikacji zaburzaczy hormonalnych. Unia przedstawi też kompleksowe podejście do minimalizacji narażenia na substancje niebezpieczne, w tym chemikalia znajdujące się w produktach. W ramach kompleksowego podejścia obejmującego ocenę ryzyka i zarządzanie nim, informowanie i monitorowanie, zapewni się bezpieczeństwo i zrównoważone gospodarowanie nanomateriałami oraz materiałami o podobnych właściwościach. Istnieją również obawy co do potencjalnego wpływu na środowisko i zdrowie człowieka wywieranego przez materiały, które zawierają cząsteczki o wielkości nieobjętej zakresem definicji nanomateriałów, ale mogą mieć właściwości podobne do nanomateriałów.

⁽¹⁾ „Wysoki poziom hałasu” definiuje się jako poziom hałasu przekraczający 55dB Lden i 50dB Lnight.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

Obawy takie należy szerzej zbadać podczas planowanego przez Komisję przeglądu definicji nanomateriałów w 2014 r. w świetle doświadczeń oraz rozwoju naukowego i technologicznego. Podejścia te przyczynią się wspólnie do poszerzenia bazy wiedzy chemicznej i zapewnią przewidywalne ramy napędzające proces opracowywania bardziej zrównoważonych rozwiązań.

51. Tymczasem rozwijający się rynek produktów, chemikaliów i materiałów biotechnologicznych może przynieść korzyści takie jak mniejsza emisja gazów cieplarnianych i nowe możliwości rynkowe; należy jednak zatroszczyć się o zapewnienie zrównoważonego charakteru całego cyklu życia tego rodzaju produktów, bez zaostrażania konkurencji w odniesieniu do gruntów lub wody czy zwiększania poziomu emisji.
52. Zmiana klimatu jeszcze bardziej pogorszy problemy dotyczące środowiska, wywołując długotrwałe susze i fale upałów, powodzie, burze, pożary lasów, erozję gleby i wybrzeży, a także nowe i bardziej agresywne rodzaje chorób ludzkich, zwierzęcych i roślinnych. Należy podjąć specjalne działania celem zapewnienia należytego przygotowania Unii do przeciwstawienia się presjom i zmianom wynikającym ze zmiany klimatu oraz wzmocnić odporność środowiskową, gospodarczą i społeczną Unii. Ponieważ skutki zmiany klimatu są i będą w coraz większym stopniu odczuwalne w wielu sektorach, kwestie dostosowania i zarządzania ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi należy w większym stopniu włączyć w polityki unijne.
53. Ponadto środki mające na celu zwiększenie odporności ekologicznej i klimatycznej, takie jak odbudowa ekosystemu i zielona infrastruktura, mogą być bardzo korzystne pod względem społeczno-gospodarczym, w tym w odniesieniu do zdrowia publicznego. Należy odpowiednio gospodarować synergią i potencjalnymi kompromisami między celami klimatycznymi a pozostałymi celami środowiskowymi, takimi jak jakość powietrza. Na przykład przechodzenie na pewne bardziej niskoemisyjne paliwa w odpowiedzi na kwestie klimatyczne lub związane z bezpieczeństwem dostaw mogłoby doprowadzić do znacznego wzrostu ilości cząstek stałych i niebezpiecznych emisji, zwłaszcza przy braku odpowiednich technologii redukcji zanieczyszczeń.
54. W celu ochrony obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem naciskami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu 7. EAP zapewnia, do 2020 r.:
 - a) znaczącą poprawę jakości powietrza na zewnątrz w Unii, przybliżając ją do poziomów zalecanych przez WHO, przy jednoczesnej poprawie jakości powietrza wewnątrz budynków, w oparciu o stosowne wytyczne WHO;
 - b) znaczące ograniczenie zagrożenia hałasem w Unii, przybliżając je do poziomów zalecanych przez WHO;
 - c) korzyści z wysokich standardów w odniesieniu do bezpiecznej wody pitnej i wody w kąpieliskach dla obywateli całej Unii;
 - d) skuteczne rozwiązanie w całym odnośnym prawodawstwie unijnym problemów wynikających z połączonego wpływu chemikaliów i kwestii bezpieczeństwa związanych z zaburzaczami hormonalnymi oraz ocenę i minimalizację zagrożeń dla środowiska i zdrowia, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci, związanych ze stosowaniem substancji niebezpiecznych, w tym chemikaliów znajdujących się w produktach; identyfikację długoterminowych działań na rzecz osiągnięcia celu, jakim jest nietoksyczne środowisko;
 - e) brak szkodliwego wpływu stosowania środków ochrony roślin na zdrowie człowieka lub niedopuszczalnego oddziaływania na środowisko; zrównoważone stosowanie tych środków;
 - f) skuteczne rozwiązanie kwestii bezpieczeństwa związanych z nanomateriałami i materiałami o podobnych właściwościach w ramach spójnego podejścia przyjętego w różnych przepisach;
 - g) zdecydowany postęp w przystosowaniu się do skutków zmiany klimatu.

Wymaga to w szczególności:

- (i) wdrożenia zaktualizowanej polityki unijnej dotyczącej jakości powietrza, zgodnej z najnowszą wiedzą naukową, oraz opracowania i wdrożenia środków zwalczania źródeł zanieczyszczenia powietrza przy uwzględnieniu różnic między źródłami zanieczyszczenia powietrza na zewnątrz i wewnątrz budynków;
- (ii) wdrożenia zaktualizowanej polityki unijnej w zakresie hałasu, zgodnej z najnowszą wiedzą naukową, oraz środków zwalczania źródeł hałasu, w tym lepszego projektowania miast;
- (iii) zwiększenia wysiłków celem wdrożenia ramowej dyrektywy wodnej, dyrektywy w sprawie wody w kąpieliskach ⁽¹⁾ oraz dyrektywy w sprawie wody pitnej ⁽²⁾, zwłaszcza w odniesieniu do niewielkich dostaw wody pitnej;
- (iv) dalszego wdrażania REACH w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i środowiska oraz swobodnego przepływu chemikaliów na rynku wewnętrznym, przy jednoczesnym zwiększeniu konkurencyjności i innowacji, przy jednoczesnym uwzględnieniu szczególnych potrzeb MŚP; opracowania do 2018 r. unijnej strategii na rzecz nietoksycznego środowiska, która sprzyja innowacji i rozwojowi substytutów o zrównoważonym charakterze, w tym rozwiązań niechemicznych, w oparciu o przyjęte do 2015 r. środki horyzontalne w celu zapewnienia: 1) bezpieczeństwa produkowanych nanomateriałów i materiałów o podobnych

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotycząca zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylająca dyrektywę 76/160/EWG (Dz.U. L 64 z 4.3.2006, s. 37).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 32).

właściwościach; 2) minimalizacji narażenia na działanie zaburzaczy hormonalnych; 3) odpowiednich podejść regulacyjnych w zakresie połączonego wpływu chemikaliów oraz 4) minimalizacji narażenia na działanie chemikaliów w produktach, w tym między innymi w produktach importowanych, w celu promowania nietoksycznych cykli materiałowych i ograniczenia narażenia na szkodliwe substancje wewnątrz budynków;

(v) monitorowania wdrażania unijnego prawodawstwa dotyczącego zrównoważonego stosowania produktów biobójczych i środków ochrony roślin oraz, w razie konieczności, jego przeglądu w celu dostosowania go do stanu najnowszej wiedzy naukowej;

(vi) uzgodnienia i wdrożenia strategii UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, w tym włączenia kwestii przystosowania się do zmiany klimatu w kluczowe inicjatywy polityczne i sektory Unii.

SPRZYJAJĄCE RAMY PRAWNE

55. Osiągnięcie wyżej wspomnianych priorytetowych celów tematycznych wymaga sprzyjających temu ram prawnych, stanowiących wsparcie dla skutecznego działania. Przyjęte zostaną środki celem udoskonalenia czterech kluczowych filarów tych ram: poprawy sposobu wdrażania unijnych przepisów w zakresie środowiska we wszystkich dziedzinach; zwiększenie wiedzy naukowej i bazy dowodowej polityki w zakresie środowiska; zabezpieczenia inwestycji i stworzenia właściwych zachęt dla ochrony środowiska i wreszcie lepszego uwzględnienia kwestii dotyczących środowiska i spójności polityki zarówno w ramach polityki w zakresie środowiska, jak i pomiędzy polityką w zakresie środowiska i innymi politykami. Wspomniane środki horyzontalne przyniosą korzyści dla unijnej polityki w zakresie środowiska wykraczające poza zakres tematyczny i czasowy 7. EAP.

Cel priorytetowy 4: Maksymalizacja korzyści płynących z prawodawstwa Unii w zakresie środowiska poprzez lepsze wdrażanie tego prawodawstwa

56. Oprócz znaczących korzyści dla zdrowia i środowiska, korzyści z zapewnienia rzeczywistego wdrożenia prawodawstwa Unii w zakresie środowiska są trojaki: stworzenie równych warunków działania dla podmiotów gospodarczych działających na rynku wewnętrznym, stymulacja innowacji i wspieranie przewagi firm europejskich wynikającej z pionierskiej roli w wielu sektorach. Koszty związane z niepowodzeniem we wdrażaniu prawodawstwa są z kolei wysokie – szacowane na około 50 mld EUR rocznie, włączając w to koszty związane z przypadkami uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego⁽¹⁾. Tylko w 2009 r. miało miejsce 451 przypadków uchybień związanych z prawodawstwem Unii w zakresie środowiska, a w 2011 r. zgłoszono kolejnych 299 przypadków i wszczęto 114 nowych postępowań⁽²⁾, co sprawia, że dorobek prawny w dziedzinie środowiska jest dziedziną prawa Unii, z którą wiąże się najwięcej postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego. Komisja otrzymuje również bezpośrednio od obywateli Unii liczne skargi, z których wiele mogłoby być lepiej rozpatrzone na szczeblu państw członkowskich lub lokalnym.

57. Poprawa w kwestii wdrażania dorobku prawnego Unii w zakresie środowiska na szczeblu państw członkowskich będzie zatem miała w nadchodzących latach najwyższy priorytet. Pomędzy państwami członkowskimi i w samych państwach członkowskich występują znaczące różnice we wdrażaniu. Konieczne jest wyposażenie podmiotów zaangażowanych we wdrażanie prawodawstwa w zakresie środowiska na szczeblu unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym w wiedzę, narzędzia i możliwości, aby mogły one usprawnić uzyskiwanie korzyści z tego prawodawstwa oraz udoskonalić zarządzanie procesem egzekwowania.

58. Duża liczba naruszeń, skarg i petycji w dziedzinie środowiska świadczy o zapotrzebowaniu na skuteczne, nadające się do wykorzystania mechanizmy kontroli na szczeblu krajowym w celu pomocy w identyfikacji i rozwiązywaniu problemów z wdrażaniem, a także na środki zapobiegania tym problemom, zanim się pojawią, takie jak kontakty między odpowiednimi organami administracji odpowiedzialnymi za wdrażaniem a ekspertami na etapie opracowywania polityki. W związku z tym starania w okresie do 2020 r. będą ukierunkowane na realizację usprawnień w czterech kluczowych obszarach.

59. Po pierwsze, usprawniony zostanie sposób gromadzenia i rozpowszechniania wiedzy w zakresie wdrażania, aby pomóc ogółowi społeczeństwa i specjalistom w dziedzinie środowiska zrozumieć w pełni cel prawodawstwa Unii w zakresie środowiska oraz płynące z niego korzyści, a także to, jak administracje krajowe i lokalne wprowadzają w życie unijne zobowiązania⁽³⁾. Do tego celu mogłoby się przyczynić odpowiednie wykorzystanie dostępnych narzędzi internetowych. Pomoc będzie ukierunkowana na problemy z wdrażaniem właściwe dla poszczególnych państw członkowskich, podobnie jak w przypadku podejścia indywidualnego stosowanego w procesie w ramach europejskiego semestru. Przykładowo sporządzone zostaną porozumienia partnerskie w sprawie wdrażania przepisów obejmujące Komisję i poszczególne państwa członkowskie, dotyczące kwestii takich jak znajdowanie wsparcia finansowego dla wdrażania i lepsze systemy informacyjne służące śledzeniu postępów. Aby zmaksymalizować skuteczność tego podejścia, państwa członkowskie powinny – stosownie do przypadku i zgodnie z ich organizacją administracyjną – zachęcać do udziału władze lokalne i regionalne. Wprowadzona przez Komitet Regionów i Komisję platforma techniczna na rzecz współpracy w dziedzinie środowiska ułatwi dialog i grupowanie informacji w celu lepszego wdrażania prawodawstwa na szczeblu lokalnym.

⁽¹⁾ „The costs of not implementing the environmental acquis” („Koszty niewdrożenia dorobku prawnego w zakresie środowiska”) (COWI, 2011).

⁽²⁾ 29. sprawozdanie roczne z kontroli stosowania prawa UE (za 2011 r.) (COM(2012) 714).

⁽³⁾ COM(2012) 95.

60. Po drugie, Unia rozszerzy wymagania dotyczące kontroli i nadzoru na większą liczbę dziedzin prawa Unii w zakresie środowiska oraz w dalszym stopniu rozwinię potencjał wsparcia kontroli na szczeblu Unii, opierając się na istniejących strukturach, między innymi aby reagować na wnioski państw członkowskich o pomoc, zająć się sytuacjami, w których jest rzeczywisty powód do niepokoju, oraz ułatwić współpracę w całej Unii. Należy zachęcać do wzmocnionej wzajemnej oceny i wymiany najlepszych praktyk oraz do porozumień w sprawie wspólnych kontroli przeprowadzanych w państwach członkowskich na ich wniosek.
61. Po trzecie, w razie konieczności usprawniony zostanie sposób rozpatrywania skarg dotyczących wdrażania prawa Unii w zakresie środowiska i stosowania środków zaradczych.
62. Po czwarte, obywatele Unii uzyskają skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości w kwestiach dotyczących środowiska oraz skuteczną ochroną prawną, zgodnie z konwencją z Aarhus i postępowani będącymi skutkiem wejścia w życie Traktatu z Lizbony oraz niedawnego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Promowane będzie również rozstrzyganie sporów na drodze pozasądowej jako alternatywa dla postępowania sądowego.
63. Ogólne standardy zarządzania w dziedzinie środowiska w całej Unii zostaną ponadto poprawione poprzez zacieśnienie współpracy na szczeblu Unii oraz na szczeblu międzynarodowym pomiędzy specjalistami zajmującymi się ochroną środowiska, w tym prawnikami rządowymi, prokuratorami, rzecznikami praw obywatelskich, sędziami i inspektorami, na przykład w ramach Europejskiej Sieci Wdrażania i Egzekwowania Prawa Ochrony Środowiska (IMPEL), oraz zachęcanie tych specjalistów do dzielenia się dobrymi praktykami.
64. Obok pomocy państwom członkowskim w poprawieniu zgodności z prawem unijnym⁽¹⁾, Komisja będzie kontynuować swoje prace w związku z zapewnieniem, aby prawodawstwo odzwierciedlało najnowsze osiągnięcia naukowe, uwzględniało doświadczenia na szczeblu państw członkowskich w zakresie realizacji zobowiązań unijnych, a także było spójne i odpowiednie do celu. Co do zasady, zobowiązania prawne o wystarczającej jasności i precyzji – w przypadku gdy zharmonizowane stosowanie we wszystkich państwach członkowskich uzna się za najskuteczniejszy sposób osiągnięcia celów Unii – będą zapisywane w rozporządzeniach, które mają bezpośrednie i mierzalne skutki oraz prowadzą do mniejszych niespójności przy wdrażaniu. Komisja w większym stopniu będzie wykorzystywać tablice wyników i inne środki służące do publicznego śledzenia postępów państw członkowskich we wdrażaniu poszczególnych elementów prawodawstwa.
65. Aby zmaksymalizować korzyści płynące z prawodawstwa Unii w zakresie środowiska dzięki lepszemu wdrażaniu, 7. EAP zapewnia, aby do 2020 r.:
- a) społeczeństwo miało dostęp do jasnych informacji na temat wdrażania prawa Unii w zakresie środowiska zgodnie z konwencją z Aarhus;
 - b) wzrosła zgodność ze szczególnymi przepisami w zakresie środowiska;
 - c) prawo Unii w zakresie środowiska było egzekwowane na wszystkich szczeblach administracji oraz zapewnione zostały równe warunki działania na rynku wewnętrznym;
 - d) zaufanie obywateli do prawa Unii w zakresie środowiska i jego egzekwowania zostały umocnione;
 - e) łatwiejsze było przestrzeganie zasady skutecznej ochrony prawnej dla obywateli i organizacji obywatelskich.

Wymaga to w szczególności:

- (i) zapewnienia, aby systemy na szczeblu krajowym aktywnie rozpowszechniały informacje na temat tego, jak wdrażane jest prawodawstwo Unii w dziedzinie środowiska, oraz aby informacje te uzupełniał przegląd wyników poszczególnych państw członkowskich na szczeblu unijnym;
- (ii) nawiązania dobrowolnych porozumień partnerskich w sprawie wdrażania przepisów między państwami członkowskimi a Komisją, w stosownych przypadkach z udziałem szczebla lokalnego i regionalnego;
- (iii) rozszerzenia wiążących kryteriów dla skutecznej kontroli i nadzoru ze strony państw członkowskich na szerszy zakres dziedzin prawa Unii w zakresie środowiska oraz dalszego rozwoju potencjału wsparcia kontroli na szczeblu Unii, w oparciu o istniejące struktury, przy wsparciu sieci specjalistów takich jak IMPEL oraz dzięki wzmocnieniu wzajemnych ocen i wymiany najlepszych praktyk, tak aby zwiększyć efektywność i skuteczność kontroli;
- (iv) zapewnienia spójnych i skutecznych krajowych mechanizmów rozpatrywania skarg w kwestii wdrażania prawa Unii w zakresie środowiska;

⁽¹⁾ COM(2008) 773.

- (v) zapewnienia, aby krajowe przepisy dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości odzwierciedlały orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; wspierania pozasądowej i skutecznej drogi rozstrzygnięcia sporów jako środka znajdowania skutecznych rozwiązań dla sporów w dziedzinie środowiska.

Cel priorytetowy 5: Doskonalenie bazy wiedzy i bazy dowodowej unijnej polityki w zakresie środowiska

66. Unijna polityka w zakresie środowiska oparta jest na monitorowaniu środowiska, danych, wskaźnikach i ocenach związanych z wdrażaniem prawodawstwa Unii, jak również na formalnych badaniach naukowych oraz inicjatywach obywatelskich w dziedzinie nauki. Dokonał się znaczący postęp w dziedzinie wzmocnienia tej bazy wiedzy, podnoszenia świadomości i zwiększania zaufania decydentów i społeczeństwa do dowodów, na których opiera się polityka, w tym polityk, do których zastosowano zasadę ostrożności. Ułatwiło to lepsze zrozumienie skomplikowanych problemów w zakresie środowiska i wyzwań społecznych.
67. Należy podjąć kroki na szczeblu unijnym i międzynarodowym w celu dalszego wzmocnienia i udoskonalenia działań na rzecz środowiska na styku nauki i polityki oraz zaangażowania obywateli, na przykład poprzez wyznaczenie głównych doradców naukowych, jak to już uczyniła Komisja i niektóre państwa członkowskie, lub poprzez lepsze wykorzystanie instytucji lub organów wyspecjalizowanych w dostosowywaniu wiedzy naukowej do polityki publicznej, takich jak krajowe agencje środowiska i Europejska Agencja Środowiska, a także Europejska Sieć Informacji i Obserwacji Środowiska (EIONET).
68. Jednak tempo bieżących postępów i niepewność co do prawdopodobnych tendencji w przyszłości wymaga dalszych kroków w celu utrzymania i wzmocnienia tej bazy wiedzy i bazy dowodowej, aby zapewnić dalsze opieranie się polityki unijnej na dogłębnym zrozumieniu stanu środowiska, możliwości reagowania i ich konsekwencji.
69. W ostatnich dziesięcioleciach nastąpiła poprawa w sposobie gromadzenia i wykorzystywania informacji i statystyk w dziedzinie środowiska, na szczeblu Unii oraz na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, a także w skali globalnej. Jednak gromadzenie i jakość danych bywają zmienne, a mnogość źródeł może utrudnić dostęp do danych. Potrzebne są zatem ciągłe inwestycje w celu zapewnienia, aby wiarygodne, porównywalne i kontrolowane pod względem jakości dane i wskaźniki były dostępne dla osób zaangażowanych w definiowanie i wdrażanie polityki. Należy zaprojektować systemy informacji w dziedzinie środowiska tak, aby umożliwić łatwe włączanie do nich nowych informacji na pojawiające się tematy. Należy dalej rozwijać ogólnounijną wymianę danych elektronicznych, która będzie wystarczająco elastyczna, aby obejmować nowe dziedziny.
70. Dalsze wdrażanie zasady wspólnego systemu informacji o środowisku ⁽¹⁾ „raz wyprodukować, często wykorzystywać” oraz wspólnych podejść i standardów pozyskiwania i zestawiania spójnej informacji przestrzennej w ramach systemów INSPIRE ⁽²⁾ i Copernicus ⁽³⁾, a także innych europejskich systemów informacji środowiskowej (takich jak europejski system informacji o różnorodności biologicznej (BISE) i system informacji wodnej (WISE)), pomoże w uniknięciu dublowania wysiłków i w wyeliminowaniu wszelkiego zbędnego obciążenia administracyjnego dla organów publicznych, podobnie jak starania na rzecz włączenia zobowiązań w zakresie sprawozdawczości do różnych odnośnych aktów prawnych. Należy również poczynić postępy w zakresie dostępności i harmonizacji danych statystycznych, w tym dotyczących odpadów. Państwa członkowskie powinny zażądać o większą dostępność dla społeczeństwa informacji zebranych w celu oceny wpływu planów, programów i projektów na środowisko (na przykład poprzez oceny oddziaływania na środowisko lub strategiczne oceny oddziaływania).
71. Nadal istnieją znaczące luki w wiedzy, a niektóre z nich są istotne dla celów priorytetowych 7. EAP. Zasadnicze znaczenie mają zatem inwestycje w dalsze gromadzenie danych i badania w celu wypełnienia tych luk, aby zapewnić organom publicznym i przedsiębiorstwom solidną podstawę do podejmowania decyzji w pełni odzwierciedlających korzyści i koszty społeczne, gospodarcze i środowiskowe. Na szczególną uwagę zasługuje pięć obszarów, w których istnieją luki:
- 1) luki w danych i wiedzy – potrzebne są zaawansowane badania w celu wypełnienia tych luk oraz odpowiednie narzędzia do modelowania, aby lepiej zrozumieć skomplikowane kwestie dotyczące zmian w środowisku, takie jak skutki zmiany klimatu i katastrof naturalnych, następstwa utraty gatunków dla usług ekosystemowych, wartości progowe dla środowiska oraz ekologiczne punkty krytyczne. Podczas gdy dostępne dowody w pełni uzasadniają działania zapobiegawcze w tych dziedzinach, dalsze badania poziomów krytycznych dla planety, zagrożeń systemowych i zdolności naszego społeczeństwa do poradzenia sobie z nimi będą sprzyjać opracowaniu najbardziej odpowiednich reakcji. Powinny one obejmować inwestycje w wypełnianie luk w danych i wiedzy, mapowanie i ocenę usług ekosystemowych, zrozumienie roli różnorodności biologicznej w podtrzymywaniu takich usług oraz sposobu, w jaki różnorodność biologiczna ulega dostosowaniu do zmiany klimatu i w jaki utrata tej różnorodności wpływa na zdrowie ludzi;

⁽¹⁾ COM(2008) 46.

⁽²⁾ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 911/2010 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie europejskiego programu monitorowania Ziemi (GMES) i początkowej fazy jego realizacji (lata 2011–2013)(Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 1) oraz COM(2013) 312 dotyczący wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program Copernicus i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 911/2010.

- 2) przejście na zieloną gospodarkę sprzyjającą włączeniu społecznemu wymaga należytego uwzględnienia wzajemnych powiązań między czynnikami społeczno-ekonomicznymi i środowiskowymi. Poprawa zrozumienia przez nas wzorców zrównoważonej konsumpcji i produkcji, metody dokładniejszego uwzględniania kosztów i zalet działania oraz kosztów jego zaniechania, sposobu, w jaki zmiany w zachowaniu jednostek i społeczeństwa przynoszą efekty dla środowiska, oraz wpływu światowych megatrendów na środowisko w Europie może pomóc w lepszym ukierunkowaniu inicjatyw politycznych na poprawę efektywnego gospodarowania zasobami i zmniejszenia presji na środowisko;
- 3) nadal niepewne są kwestie dotyczące wpływu substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, połączonego wpływu chemikaliów, niektórych chemikaliów w produktach i niektórych nanomateriałów na zdrowie ludzi i środowisko. Wypełnienie pozostałych luk w wiedzy może przyspieszyć podejmowanie decyzji i umożliwić dalszy rozwój dorobku prawnego w zakresie chemikaliów w celu lepszego ukierunkowania działań na obszary budzące obawy, pomagając również w stymulowaniu bardziej zrównoważonego podejścia do wykorzystania tych substancji. Należy rozważyć utworzenie ogólnounijnej bazy danych w celu zwiększenia przejrzystości nanomateriałów i nadzoru regulacyjnego nad nimi. Lepsze zrozumienie czynników środowiskowych i poziomów narażenia mających wpływ na zdrowie ludzi i środowisko umożliwiłoby podjęcie strategicznych działań zapobiegawczych. Ukierunkowany biomonitoring człowieka, uzasadniony konkretnymi obawami, może dać władzom bardziej kompleksowy ogląd faktycznego narażenia ludności, w szczególności jej szczególnie wrażliwych grup takich jak dzieci, na zanieczyszczenia i może dostarczyć lepszych dowodów w celu ukierunkowania odpowiednich reakcji;
- 4) aby opracować kompleksowe podejście do minimalizacji narażenia na substancje niebezpieczne, w szczególności w odniesieniu do grup szczególnie wrażliwych, w tym dzieci i kobiet w ciąży, zostanie ustanowiona baza wiedzy dotyczącej narażenia na działanie czynników chemicznych oraz toksyczności. Wraz z opracowaniem wytycznych dotyczących metod badań i metod oceny zagrożeń przyspieszy to skuteczny i odpowiedni proces decyzyjny, sprzyjający innowacjom i rozwojowi substytutów o zrównoważonym charakterze, w tym rozwiązań niechemicznych;
- 5) zapewnienie, aby wszystkie sektory przyczyniały się do wysiłków w kierunku zwalczania zmiany klimatu wymaga pełnego przeglądu pomiarów i monitorowania gazów cieplarnianych oraz gromadzenia danych ich dotyczących, które to dane są obecnie niekompletne w kluczowych sektorach.

Program „Horyzont 2020” zapewni możliwość ukierunkowania wysiłków badawczych i uruchomienia potencjału innowacyjnego w Europie poprzez łączenie zasobów i wiedzy z różnych dziedzin i dyscyplin w Unii i na poziomie międzynarodowym.

72. Nowe i pojawiające się problemy wynikające z szybkiego rozwoju technologicznego, które wyprzedzają politykę, takie jak nanomateriały i materiały o podobnych właściwościach, niekonwencjonalne źródła energii, wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla i fale elektromagnetyczne, stanowią wyzwania dla zarządzania ryzykiem i mogą doprowadzić do konfliktu interesów, potrzeb i oczekiwań. To z kolei może spowodować zwiększony niepokój w społeczeństwie i potencjalną wrogość w stosunku do nowych technologii. Potrzebne jest zatem zapewnienie szerszej, otwartej debaty społecznej na temat zagrożeń środowiskowych i możliwych ustępstw, jakie jesteśmy skłonni zaakceptować w świetle czasem niekompletnych i niepewnych informacji dotyczących pojawiających się zagrożeń oraz sposobu radzenia sobie z nimi. Systematyczne podejście do zarządzania ryzykiem w zakresie środowiska poprawi zdolność Unii do identyfikacji postępów technologicznych i reakcji na nie w odpowiednim czasie, przy jednoczesnym uspokajaniu społeczeństwa.
73. Aby udoskonalić bazę wiedzy i bazę dowodową unijnej polityki w zakresie środowiska, 7. EAP zapewnia, aby do 2020 r.:
 - a) decydenci i zainteresowane strony dysponowali szerszymi informacjami stanowiącymi podstawę opracowywania i wdrażania polityk w dziedzinie środowiska i klimatu, w tym zrozumienia wpływu działalności człowieka na środowisko oraz mierzenia kosztów i zalet działania oraz kosztów jego zaniechania;
 - b) zrozumienie i zdolność oceny pojawiających się zagrożeń dla środowiska i klimatu oraz zarządzania nimi znacznie się poprawiły;
 - c) wzmocniona została działalność na rzecz środowiska na styku nauki i polityki, w tym dostępność danych dla obywateli i wkład obywateli w dziedzinie nauki;
 - d) umocniony został wpływ Unii i jej państw członkowskich na międzynarodowych forach naukowo-politycznych, aby udoskonalić bazę wiedzy międzynarodowej polityki w zakresie środowiska.

Wymaga to w szczególności:

- (i) koordynacji, wymiany i propagowania wysiłków badawczych na szczeblu Unii i państw członkowskich w kierunku wypełnienia kluczowych luk w wiedzy w zakresie środowiska, w tym zagrożeń związanych z przekroczeniem punktów krytycznych dla środowiska oraz poziomów krytycznych dla planety;
- (ii) przyjęcia systematycznego i zintegrowanego podejścia do zarządzania ryzykiem, zwłaszcza w odniesieniu do oceny nowych i powstających dziedzin polityki i powiązanych zagrożeń, a także zarządzania nimi, oraz do adekwatności i spójności reakcji regulacyjnych; mogłoby to pomóc w stymulowaniu dalszych badań nad zagrożeniami związanymi z nowymi produktami, procesami i technologiami;

- (iii) uproszczenia, usprawnienia i unowocześnienia metod gromadzenia danych dotyczących środowiska i zmiany klimatu, zarządzania tymi danymi, dzielenia się nimi i ich ponownego użycia, włącznie z opracowaniem i wdrożeniem wspólnego systemu informacji o środowisku (SEIS);
- (iv) opracowania kompleksowej bazy wiedzy dotyczącej narażenia na działanie czynników chemicznych oraz toksyczności, która w miarę możliwości opiera się na danych uzyskanych bez testów na zwierzętach; kontynuowania skoordynowanego podejścia Unii do biomonitoringu człowieka i środowiska, w tym w stosownych przypadkach standaryzacji protokołów badań i kryteriów oceny;
- (v) intensyfikacji współpracy na szczeblu międzynarodowym, unijnym i państw członkowskich w zakresie działalności na rzecz środowiska na styku nauki i polityki.

Cel priorytetowy 6: Zapewnienie inwestycji na rzecz polityki w zakresie środowiska i klimatu oraz podjęcie kwestii ekologicznych efektów zewnętrznych

74. Starania w kierunku osiągnięcia celów wymienionych w 7. EAP będą wymagały odpowiednich inwestycji ze źródeł publicznych i prywatnych. Jednocześnie, podczas gdy wiele państw zмага się z kryzysem gospodarczym i finansowym, konieczność dokonania reform gospodarczych i redukcji długu publicznego daje nową szansę szybkiego przejścia na bardziej zasobooszczędną, bezpieczną i zrównoważoną gospodarkę niskoemisyjną.
75. Przyciąganie inwestycji w niektórych obszarach jest obecnie trudne w szczególności z powodu braku lub niekształcenia sygnałów cenowych na skutek nieuwzględnienia w odpowiedni sposób kosztów dla środowiska lub na skutek dotowania działalności szkodliwej dla środowiska ze środków publicznych.
76. Unia i państwa członkowskie będą musiały stworzyć odpowiednie warunki, aby zapewnić adekwatne podjęcie kwestii ekologicznych efektów zewnętrznych, w tym poprzez zapewnienie wysyłania do sektora prywatnego odpowiednich sygnałów rynkowych, przy należytym uwzględnieniu wszelkich niekorzystnych skutków społecznych. Będzie to obejmować bardziej systematyczne stosowanie zasady „zanieczyszczający płaci”, zwłaszcza poprzez wycofywanie szkodliwych dla środowiska dotacji na szczeblu Unii i państw członkowskich, pod kierunkiem Komisji, z zastosowaniem podejścia opartego na działaniu, między innymi poprzez europejski semestr, oraz przy rozważeniu środków fiskalnych wspierających zrównoważone wykorzystanie zasobów, takich jak przesuwanie opodatkowania z pracy na zanieczyszczenie. W miarę rosnących niedoborów zasobów naturalnych renta ekonomiczna i zyski związane z ich posiadaniem lub wyłączeniem użytkowaniem mogą wzrosnąć. Interwencje publiczne mające na celu zapewnienie, aby te renty ekonomiczne nie były nadmierne oraz aby uwzględniane były efekty zewnętrzne, będą prowadzić do bardziej efektywnego wykorzystania tych zasobów i przyczynią się do uniknięcia zakłóceń rynkowych, a także przyniosą dochody publiczne. Priorytety w zakresie środowiska i klimatu będą realizowane w ramach europejskiego semestru, w tym poprzez wiodące wskaźniki, w przypadku gdy te priorytety odnoszą się do perspektyw zrównoważonego wzrostu gospodarczego poszczególnych państw członkowskich, do których skierowane są indywidualne dla danego państwa zalecenia. Należy szerzej wykorzystywać na szczeblu unijnym i krajowym inne instrumenty rynkowe, takie jak płatności za usługi ekosystemowe, aby stworzyć zachęty dla zaangażowania sektora prywatnego i zrównoważonego zarządzania kapitałem naturalnym.
77. Sektor prywatny, w szczególności MŚP, należy również zachęcać do korzystania z możliwości oferowanych przez nowe unijne ramy finansowe w celu zwiększenia jego zaangażowania w osiąganie celów w zakresie środowiska i klimatu, w szczególności w związku z działaniami eko-innowacyjnymi i przyjmowaniem nowych technologii. Inicjatywy publiczno-prywatne na rzecz eko-innowacji należy wspierać w ramach europejskiego partnerstwa innowacyjnego, takiego jak partnerstwo innowacyjne w zakresie wody⁽¹⁾. Poprzez nowe ramy dla innowacyjnych instrumentów finansowania⁽²⁾ dostęp do inwestycji pieniężnych w dziedzinie środowiska – w szczególności różnorodności biologicznej i zmiany klimatu – dla sektora prywatnego powinien być łatwiejszy. Europejskie przedsiębiorstwa należy ponadto zachęcać do ujawniania informacji dotyczących środowiska jako części sprawozdań finansowych wykraczającej poza zakres wymagany przez istniejące prawodawstwo Unii⁽³⁾.
78. Komisja w propozycji wieloletnich unijnych ram finansowych na lata 2014–2020 udoskonaliła włączenie celów w zakresie środowiska i klimatu we wszystkie instrumenty finansowania w Unii, w celu umożliwienia państwom członkowskim osiągnięcia związanych z tym celów. Zaproponowała również zwiększenie wydatków związanych z klimatem do co najmniej 20 % całego budżetu. W kluczowych obszarach polityki, takich jak rolnictwo, rozwój obszarów wiejskich i polityka spójności, należy zwiększać zachęty do dostarczania korzystnych dla środowiska towarów i usług publicznych oraz powiązać finansowanie z warunkami *ex ante* związanymi ze środowiskiem, w tym środkami wspierającymi. Powinno to zapewnić skuteczniejsze wydatkowanie funduszy zgodnie z celami w zakresie środowiska i klimatu. Propozycje te zakładają dopasowanie do polityk Unii spójnych zasobów finansowych na ich wdrażanie oraz dodatkowe fundusze na środowisko i przeciwdziałanie zmianie klimatu, tak aby skutecznie uzyskiwać namacalne i spójne korzyści w terenie.
79. Oprócz takiego włączenia do głównego nurtu, program LIFE⁽⁴⁾ umożliwi łączenie i lepsze dopasowanie funduszy do priorytetów politycznych w sposób bardziej strategiczny i opłacalny w celu wsparcia działań związanych ze środowiskiem i klimatem, poprzez rozwijanie szeregu projektów, w tym „projektów zintegrowanych”.

⁽¹⁾ COM(2012) 216.

⁽²⁾ COM(2011) 662.

⁽³⁾ COM(2011) 681.

⁽⁴⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Program działań na rzecz środowiska i klimatu (COM(2011) 847, 2011/0428(COD)).

80. Zwiększony kapitał przekazany Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (EBI) w ramach Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia z 2012 r. stanowi dodatkowe źródło inwestycji⁽¹⁾, które należy wydatkować zgodnie z celami Unii w zakresie środowiska i klimatu.
81. Doświadczenia z okresu programowania 2007–2013 pokazały, że mimo dostępności znaczących funduszy na środowisko, ich wykorzystanie na wszystkich szczeblach we wczesnych latach było bardzo nierówne, co mogło mieć niekorzystny wpływ na osiągnięcie ustalonych celów. Aby uniknąć powtórzenia tej sytuacji, państwa członkowskie powinny włączyć cele w zakresie środowiska i klimatu w swoje strategie finansowania i programy dotyczące spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, rozwoju obszarów wiejskich i polityki morskiej, a także traktować priorytetowo wczesne wykorzystanie funduszy na ochronę środowiska i przeciwdziałanie zmianie klimatu oraz zwiększyć zdolności organów wykonawczych w zakresie opłacalnych i zrównoważonych inwestycji, aby zapewnić niezbędne i odpowiednie wsparcie finansowe dla inwestycji w tych obszarach.
82. Ponadto monitorowanie wydatków dotyczących działań na rzecz różnorodności biologicznej i klimatu było utrudnione. Aby ocenić postępy w realizacji tych celów, należy stworzyć system monitorowania i sprawozdawczości na szczeblu Unii i państw członkowskich. Stworzenie takiego systemu jest ważne dla ogólnych wysiłków Unii związanych z wielostronnymi porozumieniami w sprawie zmiany klimatu i różnorodności biologicznej. W tym kontekście Unia będzie przyczyniać się do realizacji międzyrządowych procesów uruchomionych w ramach Rio + 20, mających na celu ocenę potrzeb finansowych i zaproponowanie wariantów efektywnej strategii finansowania zrównoważonego rozwoju.
83. Należy kontynuować prace nad wskaźnikami służącymi do monitorowania postępów gospodarczych, stanowiącymi uzupełnienie wskaźnika produktu krajowego brutto (PKB) i wykraczającymi poza jego zakres. Zapewnienie przejrzystości, zrównoważonych inwestycji zależy od właściwej wyceny towarów związanych z przemysłem ekologicznym. Konieczne będą dalsze wysiłki w kierunku zmierzenia wartości ekosystemów i kosztów ich degradacji oraz odpowiednie zachęty, aby można było podejmować świadome decyzje polityczne i inwestycyjne. Należy zintensyfikować działania mające na celu opracowanie systemu rachunków środowiska, w tym rachunków fizycznych i pieniężnych kapitału naturalnego i usług ekosystemowych. Jest to zgodne z wynikami Rio + 20, według których istnieje potrzeba szerzej zakrojonych działań w dziedzinie mierzenia dobrostanu i zrównoważonego charakteru jako uzupełnienia dla PKB.
84. W celu zapewnienia inwestycji na rzecz polityki w zakresie środowiska i klimatu oraz podjęcie kwestii ekologicznych efektów zewnętrznych 7. EAP zapewnia, aby do 2020 r.:
- cele polityki w zakresie środowiska i klimatu były osiągnięte w sposób efektywny kosztowo i wspierane poprzez adekwatne finansowanie;
 - zwiększone zostało finansowanie wydatków dotyczących działań związanych ze środowiskiem i klimatem przez sektor publiczny i prywatny;
 - wartość kapitału naturalnego i usług ekosystemowych, a także koszty ich degradacji zostały odpowiednio ocenione i uwzględnione w kształtowaniu polityki i inwestycjach.

Wymaga to w szczególności:

- niezwłocznego wycofania szkodliwych dla środowiska dotacji na szczeblu Unii i państw członkowskich oraz przedstawienia sprawozdania z postępów poczynionych dzięki krajowym programom reform; zwiększenia wykorzystania instrumentów rynkowych, takich jak polityka podatkowa państw członkowskich, kształtowanie cen i opłat, a także rozwijania rynków na towary i usługi związane z przemysłem ekologicznym, przy należyтым uwzględnieniu wszelkich niepożądanych skutków społecznych, z zastosowaniem podejścia opartego na działaniu, przy wsparciu i nadzorze Komisji, między innymi poprzez europejski semestr;
- ułatwiania rozwoju i dostępu do innowacyjnych instrumentów finansowych i finansowania ekoinnowacji;
- odpowiedniego odzwierciedlenia priorytetów związanych ze środowiskiem i klimatem w polityce i strategiach finansowania mających na celu wsparcie dla spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej;
- podjęcia działań zapewniających pełne i skuteczne wykorzystanie dostępnych funduszy unijnych na działania w zakresie środowiska, w tym poprzez znaczącą poprawę ich wczesnego wykorzystania w unijnych wieloletnich ramach finansowych na lata 2014–2020 oraz przeznaczenie 20 % budżetu na łagodzenie zmiany klimatu i przystosowywanie się do niej poprzez włączanie działań na rzecz klimatu do głównego nurtu, powiązanie tych funduszy z jasno określonymi poziomami odniesienia, ustaleniem celów, ich monitorowaniem i sprawozdawczością ich dotyczącą;
- budowy i wdrożenia do 2014 r. systemu sprawozdawczości i monitorowania wydatków związanych ze środowiskiem w budżecie Unii, w szczególności wydatków na działania w zakresie zmiany klimatu i różnorodności biologicznej;
- włączenia kwestii środowiska i klimatu do procesu w ramach europejskiego semestru tam, gdzie jest to istotne dla perspektyw zrównoważonego wzrostu gospodarczego poszczególnych państw członkowskich i odpowiednio dla indywidualnych zaleceń dla tych państw;

⁽¹⁾ Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 29 czerwca 2012 r. (EUCO 76/12).

- (vii) opracowania i stosowania alternatywnych wskaźników uzupełniających i wykraczających poza zakres PKB w celu monitorowania zrównoważenia naszych postępów oraz kontynuacji prac nad integracją wskaźników gospodarczych ze wskaźnikami środowiskowymi i społecznymi, w tym poprzez rozliczanie kapitału naturalnego;
- (viii) dalszego rozwoju systemu płatności za usługi ekosystemowe i zachęcania do nich;
- (ix) ustanowienia zachęt i metodologii pobudzających przedsiębiorstwa do mierzenia kosztów ich działalności dla środowiska i zysków z korzystania z usług środowiskowych oraz do ujawniania informacji środowiskowych w ramach corocznej sprawozdawczości; zachęcania przedsiębiorstw do postępowania z należytą starannością, w tym poprzez ich łańcuch dostaw.

Cel priorytetowy 7: Lepsze uwzględnianie problematyki środowiska i większa spójność polityki

85. Choć uwzględnianie problematyki środowiska w innych politykach i działaniach Unii jest jednym z wymogów Traktatu od 1997 r., ogólny stan środowiska w Europie pokazuje, że choć w niektórych dziedzinach dotychczasowy postęp w tej kwestii jest godny pochwały, nie był on jednak dostatecznie zaawansowany, aby odwrócić wszystkie negatywne trendy. Osiągnięcie wielu z celów priorytetowych 7. EAP wymagać będzie jeszcze skuteczniejszego uwzględniania problematyki środowiska i klimatu w innych politykach, a także spójniejszych, kompleksowych strategii politycznych, które przyniosą liczne korzyści. Powinno to pomóc w zapewnieniu, aby trudnych kompromisów dokonywano już na wczesnych etapach, nie zaś na etapie wdrażania, a także w skuteczniejszym łagodzeniu nieuniknionych skutków. Należy terminowo opracowywać niezbędne środki, aby zapewnić osiągnięcie odnośnych celów. Poprawnie stosowane dyrektywy w sprawie strategicznej oceny oddziaływania ⁽¹⁾ i w sprawie oceny skutków dla środowiska ⁽²⁾ są skutecznym narzędziami umożliwiającymi zapewnienie, aby wymogi związane z ochroną środowiska uwzględniano w planach i programach oraz projektach.
86. Organy lokalne i regionalne, które odpowiadają zazwyczaj za decyzje dotyczące wykorzystania gruntów i obszarów morskich, mogą odegrać szczególnie ważną rolę w ocenie wpływu na środowisko oraz w ochronie, zachowaniu i wspieraniu kapitału naturalnego, osiągając tym samym większą odporność na skutki zmiany klimatu i kłeski żywiłowe.
87. Przewidywany rozwój sieci energetycznych i transportowych, w tym infrastruktury morskiej, musi być kompatybilny z potrzebami i zobowiązaniami wynikającymi z ochrony przyrody i przystosowaniem się do zmiany klimatu. Uwzględnianie zielonej infrastruktury w powiązanych planach i programach może pomóc w rozwiązaniu problemu fragmentacji siedlisk oraz zachowaniu lub przywróceniu połączeń w ramach środowiska, a także zwiększeniu odporności ekosystemów, tym samym zapewniając ciągłość usług ekosystemowych, w tym pochłaniania dwutlenku węgla i przystosowania się do zmiany klimatu, dzięki czemu ludzie będą mogli cieszyć się czystszyim środowiskiem oraz przestrzenią wykorzystywaną do celów rekreacyjnych.
88. 7. EAP obejmuje szereg celów priorytetowych opracowanych pod kątem zwiększenia stopnia uwzględniania takiej problematyki. W swoich wnioskach dotyczących reform wspólnej polityki rolnej, wspólnej polityki rybołówstwa, sieci transeuropejskich i polityki spójności Komisja przedstawiła działania mające na celu dalsze wspieranie uwzględniania problematyki środowiska i zrównoważonego rozwoju. Aby 7. EAP był skuteczny, polityki te muszą w dalszym ciągu przyczyniać się do realizacji celów i zadań związanych ze środowiskiem. Również działania ukierunkowane przede wszystkim na osiągnięcie poprawy stanu środowiska powinny zostać opracowane tak, aby przynosiły korzyści także w ramach innych polityk, ilekroć jest to możliwe. Przykładowo działania mające na celu przywrócenie ekosystemów mogą zostać ukierunkowane na generowanie korzyści dla siedlisk i gatunków oraz na pochłanianie dwutlenku węgla, jednocześnie przyczyniając się do poprawy usług ekosystemowych o kluczowym znaczeniu dla wielu sektorów gospodarki, takich jak zapylenie czy oczyszczanie wody w przypadku rolnictwa, czy też tworzenie zielonych miejsc pracy.
89. Aby lepiej uwzględnić problematykę ochrony środowiska i poprawić spójność polityki, 7. EAP zapewnia, aby do 2020 r.:
- a) polityki sektorowe na szczeblu Unii i państw członkowskich zostały opracowane oraz wdrożone w sposób, który wspiera realizację odnośnych celów i zadań związanych ze środowiskiem i klimatem.

Wymaga to w szczególności:

- (i) uwzględniania warunków i zachęt związanych ze środowiskiem i klimatem w inicjatywach politycznych, w tym w przeglądach i reformach istniejącej polityki, a także w nowych inicjatywach, zarówno na szczeblu Unii, jak i poszczególnych państw członkowskich;
- (ii) przeprowadzania ocen *ex ante* badających wpływ inicjatyw na odpowiednim szczeblu Unii i państw członkowskich na środowisko, społeczeństwo i gospodarkę, celem zapewnienia ich spójności i skuteczności;
- (iii) pełnego wdrożenia dyrektywy w sprawie strategicznej oceny oddziaływania i dyrektywy w sprawie oceny skutków dla środowiska;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1).

(iv) wykorzystania informacji z oceny ex post dotyczących doświadczeń z wdrażania dorobku prawnego w zakresie środowiska w celu poprawy jego jednolitości i spójności;

(v) zajęcia się potencjalnymi ustępstwami we wszystkich politykach, aby zmaksymalizować synergię oraz uniknąć niezamierzonych negatywnych skutków dla środowiska, ograniczyć je i w miarę możliwości zaradzić im.

PODEJMOWANIE WYZWAŃ O CHARAKTERZE LOKALNYM, REGIONALNYM I GLOBALNYM

Cel priorytetowy 8: Wspieranie zrównoważonego charakteru miast w Unii

90. Unia jest gęsto zaludniona, a do 2020 r. ponad 80 % jej ludności będzie prawdopodobnie mieszkać na obszarach miejskich lub podmiejskich. Jakość życia będzie zatem bezpośrednio zależeć od stanu środowiska miejskiego. Wpływ miast na środowisko będzie wykraczał poza fizyczne granice miast, jako że miasta w dużej mierze polegają na regionach podmiejskich i wiejskich w zakresie zaspokajania swojego zapotrzebowania na żywność, energię, przestrzeń i zasoby, a także w zakresie gospodarowania odpadami.
91. Większość miast boryka się z tymi samymi podstawowymi problemami związanymi ze środowiskiem, w tym problemami z jakością powietrza, wysokim poziomem hałasu, zagęszczeniem ruchu, emisjami gazów cieplarnianych, utratą i degradacją różnorodności biologicznej, niedoborem wody, powodzią i burzami, coraz mniejszą powierzchnią terenów zielonych, zanieczyszczonymi terenami, terenami poprzemysłowymi oraz nieodpowiednim gospodarowaniem odpadami i energią. Jednocześnie miasta w Unii często ustanawiają standardy zrównoważonego rozwoju miejskiego i niejednokrotnie, zmagając się z wyzwaniami środowiskowymi, stosują pionierskie rozwiązania⁽¹⁾, w tym w odniesieniu do efektywnego gospodarowania zasobami i inicjatyw w zakresie zielonej gospodarki w ramach strategii „Europa 2020”. Rosnące w liczbie miasta europejskie czynią ze zrównoważenia środowiskowego podstawę swoich strategii rozwoju miejskiego.
92. Za sprawą wzmoczonej urbanizacji Unii wzrosła świadomość znaczenia środowiska na obszarach miejskich. Coraz bardziej widoczna jest ochrona różnorodności biologicznej poprzez takie działania jak przywracanie przyrody w środowisku miejskim i przekształcanie krajobrazu miejskiego. Należy dokonać oceny wyników europejskich miast w zakresie różnorodności biologicznej oraz poprawić te wyniki. Ocena ta może zostać dokonana w oparciu o szczegółowy wskaźnik różnorodności biologicznej w miastach, taki jak wskaźnik singapurski zaprezentowany na konferencji ONZ poświęconej różnorodności biologicznej w Nagoi w 2010 r.
93. Obywatele Unii, zarówno z terenów miejskich, jak i wiejskich, czerpią korzyści z szeregu unijnych polityk i inicjatyw, które mają za zadanie wspierać zrównoważony rozwój obszarów miejskich. Tego rodzaju zrównoważony rozwój wymaga jednak skutecznej i efektywnej koordynacji działań na różnych szczeblach administracyjnych oraz ponad granicami administracyjnymi, a także systematycznego udziału regionalnych i lokalnych organów w procesie planowania, formułowania i opracowywania strategii politycznych mających wpływ na środowisko miejskie. W zapewnieniu powyższego pomogłyby usprawnione mechanizmy koordynacji na szczeblu krajowym i regionalnym zaproponowane jako część wspólnych ram strategicznych w następnym okresie finansowania, a także utworzenie „Sieci na rzecz rozwoju obszarów miejskich”⁽²⁾ oraz większy udział grup zainteresowanych stron i ogółu społeczeństwa w podejmowaniu decyzji, które będą miały na nie wpływ. Władze lokalne i regionalne również skorzystałyby na dalszym rozwoju narzędzi służących usprawnianiu gromadzenia danych dotyczących środowiska i zarządzania takimi danymi oraz ułatwianiu wymiany informacji i najlepszych praktyk; korzyści przyniosłyby im także działania mające na celu usprawnione wdrażanie prawa w zakresie środowiska na poziomie unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym⁽³⁾. Podejście to jest zgodne z zobowiązaniem przyjętym podczas konferencji Rio + 20, zakładającym wspieranie zintegrowanego podejścia do planowania i budowania zrównoważonych miast i osiedli miejskich oraz zarządzania takimi miastami i osiedlami. Zintegrowane podejście do planowania przestrzennego i na obszarach miejskich, w ramach którego obok wyzwań gospodarczych, społecznych i terytorialnych uwzględnia się w pełni długoterminową problematykę środowiska, jest kluczowe dla zapewnienia, aby wspólnoty miejskie były zrównoważonymi, efektywnymi i zdrowymi miejscami do mieszkania i pracy.
94. Unia powinna w dalszym ciągu wspierać, a w stosownych przypadkach również rozszerzać, istniejące inicjatywy, które upowszechniają w miastach innowacje i najlepsze praktyki, a także wspierają tworzenie sieci kontaktów i wymiany oraz zachęcają miasta do prezentowania swojej wiodącej postawy w zakresie zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich⁽⁴⁾. Instytucje Unii i państwa członkowskie powinny ułatwiać wykorzystywanie środków dostępnych w ramach polityki spójności i innych funduszy na potrzeby wspierania miast w ich dążeniu do zwiększenia zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich, zachęcać do wykorzystywania takich środków oraz podnosić stopień świadomości w tym zakresie, a także zachęcać do udziału lokalne podmioty⁽⁵⁾. Opracowanie i uzgodnienie zestawu kryteriów zrównoważonego rozwoju dla miast, w oparciu o konsultacje z państwami członkowskimi i innymi odnośnymi zainteresowanymi stronami, umożliwiłoby stworzenie bazy odniesienia dla takich inicjatyw i wspieranie spójnego, zintegrowanego podejścia do zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Zob. na przykład sprawozdanie „Miasta przyszłości” (Komisja Europejska, 2011) oraz SWD(2012) 101.

⁽²⁾ COM(2011) 615.

⁽³⁾ Przykładowo Europejski System Informacji Wodnej (WISE), Europejski System Informacji o Różnorodności Biologicznej (BISE) i europejska platforma dostosowania do zmian klimatu (CLIMATE-ADAPT).

⁽⁴⁾ Takie przykłady obejmują europejskie partnerstwo innowacyjne na rzecz inteligentnych miast i wspólnot COM(2012) 4701, odznaczenie Europejska Zielona Stolica (European Green Capital Award) oraz inicjatywę w zakresie wspólnego planowania badań „Europa zurbanizowana”.

⁽⁵⁾ Komisja zaproponowała wyodrębnienie co najmniej 5 % z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) w każdym państwie członkowskim do celów finansowania zintegrowanego zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich.

⁽⁶⁾ Podejście to powinno czerpać z istniejących inicjatyw, takich jak Lokalna Agenda 21, oraz innych najlepszych praktyk.

95. Aby zwiększyć zrównoważony rozwój miast w Unii, 7. EAP zapewnia, aby do 2020 r.:

- a) większość miast w Unii wdrożyła polityki na rzecz zrównoważonego planowania i projektowania obszarów miejskich, w tym innowacyjne podejścia do miejskiego transportu zbiorowego i mobilności, ekologicznych budynków, efektywności energetycznej i ochrony różnorodności biologicznej w miastach.

Wymaga to w szczególności:

- (i) uzgodnienia zestawu kryteriów umożliwiających ocenę efektów działalności środowiskowej miast, z uwzględnieniem skutków gospodarczych, społecznych i terytorialnych;
- (ii) zapewnienia, aby miasta posiadały informacje o finansowaniu działań mających na celu poprawę zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich oraz lepszy dostęp do takiego finansowania;
- (iii) wymiany między miastami na szczeblu Unii i międzynarodowym najlepszych praktyk w zakresie innowacyjnego i zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich;
- (iv) rozwoju i propagowania – w kontekście trwających inicjatyw i sieci unijnych – wspólnego zrozumienia tego, jak przyczynić się do poprawy środowisk miejskich poprzez skupienie się na połączeniu urbanistyki z celami związanymi z efektywnym gospodarowaniem zasobami, innowacyjną, bezpieczną i zrównoważoną gospodarką niskoemisyjną, zrównoważonym gospodarowaniem gruntami miejskimi, zrównoważoną mobilnością miejską, gospodarowaniem różnorodnością biologiczną w miastach i jej ochroną, odpornością ekosystemów, gospodarką wodną, zdrowiem ludzi, uczestnictwem społecznym w procesie podejmowania decyzji oraz edukacją i świadomością środowiskową.

Cel priorytetowy 9: Zwiększenie efektywności Unii w podejmowaniu międzynarodowych wyzwań związanych ze środowiskiem i klimatem

96. Zapewnienie zrównoważonego wykorzystywania zasobów jest jednym z najpilniejszych wyzwań dla dzisiejszego świata, a także kluczem do likwidacji ubóstwa i zapewnienia światu zrównoważonej przyszłości⁽¹⁾. Podczas konferencji Rio + 20 światowi przywódcy ponownie zapewnili o swoim zaangażowaniu w dążenie do zrównoważonego rozwoju oraz w zapewnienie propagowania zrównoważonej pod względem gospodarczym, społecznym i środowiskowym przyszłości planety dla obecnych i przyszłych pokoleń. Uznali oni także, że sprzyjająca włączeniu społecznemu zielona gospodarka jest ważnym narzędziem umożliwiającym osiągnięcie zrównoważonego rozwoju. Na szczycie Rio + 20 stwierdzono, że w świetle rosnącej liczby ludności i w coraz bardziej zurbanizowanym świecie wyzwania te wymagają podjęcia międzynarodowych działań w szeregu dziedzin takich jak woda, oceany, zrównoważone wykorzystywanie gruntów i ekosystemy, efektywne gospodarowanie zasobami (w szczególności w odniesieniu do odpadów), należyte zarządzanie substancjami chemicznymi, zrównoważona energia i zmiana klimatu. Zaprzestanie udzielania szkodliwych dla środowiska dotacji, w tym do paliw kopalnych, również wymaga dodatkowego działania. Oprócz przełożenia tych zobowiązań na działanie na poziomie lokalnym, krajowym i unijnym Unia aktywnie zaangażuje się w międzynarodowe działania mające na celu opracowanie rozwiązań koniecznych do zapewnienia zrównoważonego rozwoju w skali globalnej.

97. Na szczycie Rio + 20 postanowiono zastąpić Komisję ONZ ds. Zrównoważonego Rozwoju przez forum polityczne wyższego szczebla, które będzie umacniać integrację trzech wymiarów zrównoważonego rozwoju oraz monitorować i dokonywać przeglądu postępów we wdrażaniu wyników Rio + 20 oraz odpowiednich wyników innych szczytów i konferencji ONZ, przyczyniając się tym samym do realizacji celów zrównoważonego rozwoju jako części nadrzędnych ram na okres po roku 2015.

98. Wiele z celów priorytetowych określonych w 7. EAP można osiągnąć w pełni jedynie w ramach podejścia o charakterze globalnym oraz we współpracy z krajami partnerskimi, a także krajami i terytoriami zamorskimi. Dlatego też Unia i jej państwa członkowskie powinny angażować się w odnośne procesy międzynarodowe, regionalne i dwustronne w sposób zdecydowany, ukierunkowany, jednolity i spójny. Szczególny nacisk należy położyć na Morze Czarne i regiony Arktyki, wymagające wzmożonej współpracy i większego zaangażowania Unii, w tym poprzez członkostwo w Konwencji o ochronie Morza Czarnego przed zanieczyszczeniem i uzyskanie statusu stałego obserwatora w Radzie Arktycznej, aby podjąć nowe i wspólne wyzwania środowiskowe. Unia i jej państwa członkowskie powinny również nadal wspierać skuteczne, wyznaczone odpowiednimi regułami ramy globalnej polityki w zakresie środowiska, dopełnione skuteczniejszym podejściem strategicznym, w ramach którego dwustronne i regionalne dialogi polityczne i współpraca są dopasowane odpowiednio do strategicznych partnerów Unii, krajów kandydujących i sąsiednich, a także krajów rozwijających się, wspierane poprzez odpowiednie finansowanie.

99. Okres objęty 7. EAP odpowiada kluczowym etapom przewidzianym w międzynarodowej polityce klimatycznej, polityce na rzecz różnorodności biologicznej oraz polityce w dziedzinie substancji chemicznych. Aby utrzymać wzrost średniej temperatury na poziomie 2 °C, globalne emisje gazów cieplarnianych muszą do roku 2050 zmniejszyć się co najmniej o 50 % w porównaniu do ich poziomu z 1990 r. Jednakże zobowiązania podjęte dotychczas przez państwa w celu zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych pozwolą zrealizować cel wymagany do 2020 r. najwyżej w jednej trzeciej⁽²⁾. Bez bardziej stanowczych działań o charakterze globalnym istnieje małe

⁽¹⁾ Raport o Rozwoju Społecznym (UNDP, 2011).

⁽²⁾ W sprawozdaniu Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) na temat niwelowania rozbieżności w odniesieniu do emisji stwierdzono, że bezwarunkowe zobowiązania dotyczą obniżenia w wielkości ok. 4 GtCO₂e w porównaniu z szacunkową medianą 14 GtCO₂e zmniejszenia niezbędnego, aby pozostać poniżej pułapu 2 °C.

prawdopodobieństwo, że zmiana klimatu zostanie zahamowana. Nawet według optymistycznego scenariusza państwa będą coraz częściej zmagać się z nieuchronnymi skutkami zmiany klimatu z powodu przeszłych emisji gazów cieplarnianych oraz będą zmuszone do opracowania strategii na rzecz przystosowania się do zmiany klimatu. W ramach platformy z Durbanu dotyczącej zwiększenia działań na rzecz ochrony klimatu do 2015 r. ma zostać uzgodniona kompleksowa i solidna umowa mająca zastosowanie do wszystkich tych kwestii, a do roku 2020 ma ona zostać wdrożona. Unia będzie aktywnie uczestniczyć w tym procesie, włącznie z udziałem w dyskusjach na temat tego, jak zmniejszyć różnicę między obecnymi zobowiązaniami do zmniejszenia emisji krajów rozwiniętych i rozwijających się, a także na temat działań koniecznych do kontynuowania dążenia do zmniejszenia emisji w celu utrzymania wzrostu średniej temperatury na poziomie 2 °C w oparciu o najnowsze ustalenia IPCC. Wdrażanie wyników szczytu Rio + 20 musi też zapewnić spójność z tym procesem i uzupełniać go, tak aby się one wzajemnie umacniały. Działania następcze wynikające ze szczytu Rio + 20 powinny również pomóc zmniejszyć emisje gazów cieplarnianych, tym samym wspierając przeciwdziałanie zmianie klimatu. Unia powinna również angażować się w partnerstwa ze strategicznymi partnerami na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu oraz intensyfikować działania w ramach takich partnerstw, a także podejmować dalsze działania na rzecz włączenia problematyki związanej ze środowiskiem i klimatem do swojej polityki handlowej i rozwoju, mając na względzie obustronne zobowiązania i korzyści.

100. Cele globalne dotyczące różnorodności biologicznej⁽¹⁾ określone w Konwencji o różnorodności biologicznej powinny zostać zrealizowane do 2020 r. jako podstawa dla zatrzymania procesu utraty różnorodności biologicznej na całym świecie, a ostatecznie również odwrócenia tych trendów. Unia będzie miała swój sprawiedliwy wkład w te starania, między innymi w odniesieniu do podwojenia przepływu całkowitych międzynarodowych środków związanych z różnorodnością biologiczną dla krajów rozwijających się do 2015 r. oraz co najmniej utrzymać ten poziom do roku 2020, jak określono we wstępnych celach uzgodnionych w kontekście strategii mobilizacji środków Konwencji o różnorodności biologicznej⁽²⁾. Jest również ważne, aby Unia aktywnie uczestniczyła w pracach Międzypaństwowej Platformy Naukowo-Politycznej w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES), gdy tylko stanie się jej członkiem, aby powiązać szczebel lokalny, regionalny i międzynarodowy w zakresie zarządzania różnorodnością biologiczną. Unia będzie nadal wspierać wdrażanie konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zwalczania pustynnienia (UNCCD), w szczególności poprzez uczestnictwo w działaniach zmierzających do uzyskania na świecie zerowego bilansu degradacji gleb, zgodnie z ustaleniami ze szczytu Rio + 20. Doloży również większych starań na rzecz osiągnięcia celu dotyczącego należytego zarządzania substancjami chemicznymi przez cały cykl ich życia oraz odpadami niebezpiecznymi, co wypukłono na konferencji Rio + 20, a także wspierania odpowiednich konwencji. Unia będzie nadal aktywnie i konstruktywnie uczestniczyć we wspieraniu osiągnięcia celów tych procesów.
101. Unia ma już dobre osiągnięcia w odniesieniu do członkostwa w wielostronnych umowach środowiskowych, choć część państw członkowskich nadal nie ratyfikowała kluczowych umów. Podważa to wiarygodność Unii podczas związanych z nimi negocjacji. Państwa członkowskie i Unia powinny zapewnić, odpowiednio, terminową ratyfikację i terminowe zatwierdzenie wszystkich wielostronnych umów środowiskowych, których są sygnatariuszami.
102. Unia i państwa członkowskie powinny aktywnie włączyć się w międzynarodowe negocjacje dotyczące nowych i pojawiających się zagadnień, zwłaszcza nowych konwencji, umów i ocen, oraz w związku z powyższym potwierdzić swoją silną determinację w zakresie kontynuowania wysiłków na rzecz jak najszybszego rozpoczęcia na forum Zgromadzenia Ogólnego ONZ negocjacji w sprawie umowy wykonawczej do Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza dotyczącej ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej obszarów położonych poza jurysdykcją państw, a także do poparcia ukończenia pierwszej światowej oceny stanu oceanów.
103. Unia powinna również wykorzystać swoją pozycję jednego z największych rynków świata w celu propagowania polityk i metod, które zmniejszają obciążenie globalnej bazy zasobów naturalnych. Można to osiągnąć, zmieniając strukturę konsumpcji i produkcji, w tym poprzez podejmowanie niezbędnych kroków na rzecz propagowania zrównoważonego gospodarowania zasobami na szczeblu międzynarodowym oraz wykonania dziesięcioletnich ram programowych w zakresie zrównoważonej konsumpcji i produkcji, a także zapewniając, aby polityki dotyczące handlu i rynku wewnętrznego wspierały realizację celów w zakresie środowiska i klimatu oraz zapewniały zachęty dla innych krajów do usprawniania i wzmacniania swoich ram prawnych i norm związanych ze środowiskiem, aby zapobiec dumpingowi ekologicznemu. Unia będzie nadal wspierała zrównoważony rozwój w drodze negocjowania i wdrażania specjalnych postanowień w ramach swoich międzynarodowych umów handlowych oraz dobrowolnych umów o partnerstwie na rzecz egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa, które zapewniają, aby z krajów partnerskich na rynek Unii wprowadzane było jedynie drewno pochodzące z legalnego wyrębu. W tym kontekście rozporządzenie Unii Europejskiej dotyczące drewna⁽³⁾ służy Unii jako podstawa prawna zajęcia się globalnym problemem nielegalnego wyrębu za sprawą popytu na drewno i wyroby drewniane. Rozważane będą również inne rozwiązania polityczne mające ograniczyć wpływ konsumpcji w Unii na środowisko na świecie, w tym na wylesianie i degradację lasów.
104. Unia powinna też w dalszym stopniu zwiększyć swój wkład w inicjatywy mające ułatwić przejście na zieloną i sprzyjającą włączeniu społecznemu gospodarkę na szczeblu międzynarodowym, takie jak wspieranie odpowiednich sprzyjających warunków, tworzenie instrumentów rynkowych i wskaźników wykraczających poza PKB, spójnych z jej politykami wewnętrznymi.

⁽¹⁾ Światowy plan strategiczny na rzecz różnorodności biologicznej na lata 2011–2020 w ramach Konwencji o różnorodności biologicznej.

⁽²⁾ Decyzja Konwencji o różnorodności biologicznej nr XI/4.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna (Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 23).

105. Unia powinna w dalszym ciągu propagować przyjazne dla środowiska praktyki handlowe. Nowe zobowiązania ustanowione na mocy unijnej inicjatywy na rzecz odpowiedzialnego biznesu ⁽¹⁾ dla spółek giełdowych i dużych spółek prywatnych zajmujących się pozyskiwaniem drewna, dotyczące zgłaszania ich płatności na rzecz rządów, przyczynią się do większej przejrzystości i rozliczalności w zakresie sposobu, w jaki wykorzystuje się zasoby naturalne. Będąc głównym dostawcą towarów i usług związanych z przemysłem ekologicznym, Unia powinna wspierać globalne zielone normy, wolny handel towarami i usługami związanymi z przemysłem ekologicznym, szersze stosowanie technologii przyjaznych dla środowiska i klimatu, ochronę inwestycji i praw własności intelektualnej oraz międzynarodową wymianę najlepszych praktyk.
106. Aby zwiększyć skuteczność działań unijnych mających na celu stawienie czoła wyzwaniom związanym ze środowiskiem i klimatem na poziomie międzynarodowym, 7. EAP zapewnia, aby do 2020 r.:
- a) wyniki konferencji Rio + 20 zostały w pełni uwzględnione w politykach wewnętrznych i zewnętrznych Unii oraz aby Unia skutecznie uczestniczyła w globalnych działaniach mających na celu wdrożenie uzgodnionych zobowiązań, w tym zobowiązań wynikających z konwencji z Rio, oraz w inicjatywach mających na celu propagowanie globalnego przejścia na zieloną, sprzyjającą włączeniu społecznemu gospodarkę w kontekście zrównoważonego rozwoju i likwidacji ubóstwa;
 - b) Unia skutecznie wspierała działania prowadzone na poziomie krajowym, regionalnym i międzynarodowym w celu stawienia czoła wyzwaniom związanym ze środowiskiem i klimatem oraz zapewnienia zrównoważonego rozwoju;
 - c) wpływ konsumpcji w Unii na środowisko poza jej granicami został zmniejszony.

Wymaga to w szczególności:

- (i) dążenia – w ramach spójnego i kompleksowego podejścia po 2015 r. do powszechnych wyzwań w zakresie likwidacji ubóstwa i zrównoważonego rozwoju oraz poprzez otwarty proces współpracy – do przyjęcia celów zrównoważonego rozwoju, które:
 - są spójne z istniejącymi celami uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym, dotyczącymi między innymi różnorodności biologicznej, zmiany klimatu, włączenia społecznego i podstawowej ochrony socjalnej,
 - dotyczą priorytetowych obszarów takich jak energia, woda, bezpieczeństwo żywnościowe, oceany i zrównoważona konsumpcja oraz produkcja, godna praca, dobre rządy i praworządność na szczeblu krajowym i międzynarodowym,
 - mogą być powszechnie stosowane, obejmując wszystkie trzy wymiary zrównoważonego rozwoju,
 - podlegają ocenie oraz którym towarzyszą cele i wskaźniki, z jednoczesnym uwzględnieniem różnych krajowych uwarunkowań, możliwości i poziomów rozwoju, oraz
 - są zgodne z innymi zobowiązaniami międzynarodowymi, na przykład w dziedzinie zmiany klimatu i różnorodności biologicznej, oraz wspierają te zobowiązania;
- (ii) dążenia do skuteczniejszej struktury ONZ ds. zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza jego wymiaru środowiskowego, poprzez:
 - dalsze umacnianie Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) zgodnie z wnioskami z Rio + 20, w oparciu o decyzję Zgromadzenia Ogólnego ONZ o zmianie nazwy Rady Zarządzającej UNEP na Zgromadzenie ONZ ds. Środowiska UNEP ⁽²⁾, przy jednoczesnym dalszym dążeniu do podniesienia statusu UNEP, aby nadać mu status wyspecjalizowanej agencji,
 - wspieranie działań mających na celu zwiększenie synergii między wielostronnymi umowami środowiskowymi, w szczególności w kwestii środków chemicznych, oraz klastrów odpadów i klastrów różnorodności biologicznej, oraz
 - przyczynienie się do zapewnienia zdecydowanych i kategorycznych wystąpień na rzecz środowiska w pracach forum politycznego wysokiego szczebla;
- (iii) zwiększenia oddziaływania różnych źródeł finansowania, w tym opodatkowania i mobilizacji krajowych zasobów, inwestycji prywatnych, nowych partnerstw i innowacyjnych źródeł finansowania, a także tworzenia możliwości wykorzystania pomocy rozwojowej do zastosowania takich innych źródeł finansowania w ramach strategii finansowania zrównoważonego rozwoju, a także w ramach własnych polityk unijnych, w tym w ramach zobowiązań międzynarodowych dotyczących finansowania działań na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu i na rzecz różnorodności biologicznej;

⁽¹⁾ Wnioski dotyczące przeglądu dyrektywy w sprawie przejrzystości (COM(2011) 683, 2011/0307(COD)) oraz dyrektyw o rachunkowości (COM(2011) 684, 2011/0308(COD)).

⁽²⁾ Decyzja podjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ, A/67/784 z dnia 7 marca 2013 r., na zalecenie Rady Zarządzającej UNEP.

- (iv) współdziałania z krajami partnerskimi w bardziej strategiczny sposób, na przykład poprzez koncentrowanie działań w ramach współpracy:
- z partnerami strategicznymi – na propagowaniu najlepszych praktyk dotyczących unijnej polityki w zakresie środowiska, prawodawstwa i konwergencji w wielostronnych negocjacjach dotyczących środowiska,
 - z państwami objętymi europejską polityką sąsiedztwa – na stopniowym zbliżaniu się do kluczowych założeń unijnej polityki w zakresie środowiska i klimatu oraz prawodawstwa, a także na wzmacnianiu współpracy celem podjęcia regionalnych wyzwań związanych ze środowiskiem i klimatem,
 - z krajami rozwijającymi się – na wspieraniu ich działań dążących do ochrony środowiska, przeciwdziałania zmianie klimatu i ograniczenia klęsk żywiołowych oraz wdrożenia międzynarodowych zobowiązań dotyczących środowiska w ramach przyczyniania się do zmniejszania ubóstwa i wspierania zrównoważonego rozwoju;
- (v) udziału w istniejących i nowych wielostronnych procesach związanych ze środowiskiem i innych odpowiednich procesach w bardziej spójny, aktywny i skuteczny sposób, włącznie z terminowym dotarciem do państw trzecich i innych zainteresowanych stron, w celu zapewnienia realizacji zobowiązań przewidzianych na rok 2020 na poziomie Unii i ich globalnego propagowania, oraz w celu uzgodnienia międzynarodowych działań, jakie należy podjąć po roku 2020, a także ratyfikowania i zwiększenia starań na rzecz wdrożenia wszystkich kluczowych wielostronnych umów środowiskowych na długo przed rokiem 2020; wdrożenia dziesięcioletnich ram programowych w zakresie zrównoważonej konsumpcji i produkcji;
- (vi) dokonania oceny wpływu na środowisko, w kontekście globalnym, konsumpcji towarów żywnościowych i innych towarów w Unii, a także w stosownych przypadkach opracowania propozycji politycznych w reakcji na wnioski płynące z tych ocen oraz rozważenia opracowania planu działania Unii w dziedzinie wylesień i degradacji lasów;
- (vii) wspieranie dalszego rozwoju i wdrażania systemów handlu uprawnieniami do emisji na całym świecie i ułatwiania powiązań między tymi systemami;
- (viii) zapewnienia postępu gospodarczego i społecznego w granicach możliwości Ziemi poprzez zwiększenie zrozumienia poziomów krytycznych dla planety między innymi w ramach prac nad ramami na okres po 2015 r., aby zagwarantować długofalowy dobrostan i dobrobyt ludzi.
-

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1387/2013

z dnia 17 grudnia 2013 r.

**zawieszające cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne i przemysłowe,
oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1344/2011**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 31,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unijna produkcja produktów rolnych i przemysłowych, określonych w załączniku I, jest obecnie niewystarczająca lub nie istnieje, co powoduje, że zapotrzebowanie branż użytkowników w Unii na te produkty nie może zostać zaspokojone.
- (2) Z tego powodu w interesie Unii leży częściowe lub całkowite zawieszenie ceł autonomicznych wspólnej taryfy celnej na te produkty.
- (3) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1344/2011⁽¹⁾ zmieniano wielokrotnie. Ponadto w następstwie jego zmiany rozporządzeniem Rady (UE) nr 1220/2012⁽²⁾ produkty rybołówstwa wyłączono z zakresu rozporządzenia (UE) nr 1344/2011. W celu zachowania przejrzystości rozporządzenie (UE) nr 1344/2011 należy zatem zastąpić w całości.
- (4) Rozporządzenia zawieszające cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty przemysłowe i rolne

w znacznym zakresie przedłużyły obowiązywanie poprzednich środków. W związku z tym, w celu racjonalizacji stosowania tych środków nie należy ograniczać okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia, gdyż jego zakres może być dostosowywany w zależności od potrzeb, a produkty mogą być dodawane lub wykreślane z załącznika I do niniejszego rozporządzenia w drodze rozporządzeń Rady.

- (5) Ze względu na swój tymczasowy charakter, zawieszenia wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia powinny być poddawane regularnemu przeglądowi, najpóźniej w ciągu pięciu lat od rozpoczęcia ich stosowania lub od ich wznowienia. Ponadto, konieczne może okazać się zniesienie niektórych zawiesznień w dowolnym czasie na wniosek Komisji oparty na przeglądzie przeprowadzonym z inicjatywy Komisji lub na wniosek jednego lub kilku państw członkowskich, jeżeli utrzymanie zawiesznień nie leży już w interesie Unii lub też z powodu zmian technicznych produktów, zmienionych okoliczności bądź tendencji gospodarczych na rynku.
- (6) Dane o niektórych produktach wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia wyraża się często w sztukach, metrach kwadratowych lub jednostkach miary innych niż waga. Nomenklatura scalona określona w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87⁽³⁾ nie zawiera jednak takich jednostek dodatkowych. Należy zatem wprowadzić przepis, że w przypadku przywozu określonych produktów w zgłoszeniu o dopuszczeniu do swobodnego obrotu należy podawać nie tylko wagę wyrażoną w kilogramach lub tonach, ale także odpowiednie jednostki dodatkowe.
- (7) Ponieważ zawieszenia określone w niniejszym rozporządzeniu muszą zacząć obowiązywać od dnia 1 stycznia 2014 r., niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i być stosowane od dnia 1 stycznia 2014 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1344/2011 z dnia 19 grudnia 2011 r. zawieszające cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne, produkty rybołówstwa i produkty przemysłowe, oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1255/96 (Dz.U. L 349 z 31.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1220/2012 z dnia 3 grudnia 2012 r. w sprawie środków związanych z handlem zapewniających podaż pewnych produktów rybołówstwa przetworcom unijnym w latach 2013–2015, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 104/2000 oraz (UE) nr 1344/2011 (Dz.U. L 349 z 19.12.2012, s. 4).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

(8) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, dla osiągnięcia podstawowych celów, czyli poprawy zdolności konkurencyjnej przemysłu unijnego, aby umożliwić mu utrzymanie lub stworzenie miejsc pracy, modernizację struktur – konieczne i właściwe jest przyjęcie przepisów dotyczących zawieszenia cel wspólnej taryfy celnej na produkty wymienione w załączniku I. Zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zawieszają się cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na produkty rolne i przemysłowe określone w załączniku I.

Artykuł 2

1. Komisja może w dowolnym czasie dokonać przeglądu zawieszonych w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku I:

a) z własnej inicjatywy;

b) na wniosek państwa członkowskiego.

2. Komisja przeprowadza obowiązkowy przegląd zawieszonych w roku określonym w załączniku I.

Artykuł 3

Przy składaniu zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu w odniesieniu do produktów objętych kodami CN lub kodami TARIC wymienionymi w załączniku II, w odpowiednim polu zgłoszenia należy wpisać jednostkę dodatkową przewidzianą w tym załączniku.

Artykuł 4

Rozporządzenie (UE) nr 1344/2011 zostaje uchylone.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady

L. LINKEVIČIUS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 0710 21 00	10	Groch w strąkach, z gatunku <i>Pisum sativum</i> odmiany <i>Hortense axiphium</i> , zamrożony, o grubości nie większej niż 6 mm, stosowany wraz ze strąkami, do produkcji gotowych dań ⁽¹⁾ ⁽²⁾	0 %	31.12.2018
ex 0710 80 95	50	Pędy bambusa, zamrożone, niepakowane do sprzedaży detalicznej	0 %	31.12.2018
ex 0711 59 00	11	Grzyby, z wyłączeniem grzybów z rodzaju <i>Agaricus</i> , <i>Calocybe</i> , <i>Clitocybe</i> , <i>Lepista</i> , <i>Leucoagaricus</i> , <i>Leucopaxillus</i> , <i>Lyophyllum</i> i <i>Tricholoma</i> , tymczasowo zakonserwowane w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących, ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, dla przemysłu produkującego konserwy spożywcze ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 0712 32 00	10	Grzyby, z wyłączeniem grzybów z gatunku <i>Agaricus</i> , suszone, całe lub w identyfikowalnych plasterkach lub kawałkach, do obróbki innej niż zwykle przepakowanie w celu sprzedaży detalicznej ⁽¹⁾ ⁽²⁾	0 %	31.12.2018
ex 0712 33 00	10			
ex 0712 39 00	31			
ex 0804 10 00	30	Daktyle, świeże lub suszone, do stosowania do wyrobu (z wyłączeniem pakowania) produktów przemysłu napojów lub spożywczego ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 0810 40 50	10	Żurawiny z gatunku <i>Vaccinium macrocarpon</i> , świeże, do stosowania do wyrobu (z wyłączeniem pakowania) produktów przemysłu napojów lub spożywczego ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
0811 90 50	70	Owoce z rodzaju <i>Vaccinium</i> , niepoddane obróbce cieplnej lub ugotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego	0 %	31.12.2018
0811 90 70				
ex 0811 90 95	20	"Boysenberries", zamrożone, niezawierające dodatku cukru, niepakowane do sprzedaży detalicznej	0 %	31.12.2018
ex 0811 90 95	30	Ananasy (<i>Ananas comosus</i>), w kawałkach, zamrożone	0 %	31.12.2018
ex 0811 90 95	40	Owoce dzikiej róży, niepoddane obróbce cieplnej lub gotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego	0 %	31.12.2018
ex 1511 90 19	10	Olej palmowy, olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych, do produkcji — przemysłowych monokarboksyłowych kwasów tłuszczowych objętych podpozycją 3823 19 10, — estrów metyloowych kwasów tłuszczowych objętych pozycją 2915 lub 2916, — alkoholi tłuszczowych objętych podpozycjami 2905 17, 2905 19 i 3823 70 wykorzystywanych do produkcji kosmetyków, środków piorących lub produktów farmaceutycznych, — alkoholi tłuszczowych objętych podpozycją 2905 16, czystych lub mieszanym, wykorzystywanych do produkcji kosmetyków, środków piorących lub produktów farmaceutycznych, — kwasu stearynowego objętego podpozycją 3823 11 00 lub — towarów objętych pozycją 3401 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 1511 90 91	10			
ex 1513 11 10	10			
ex 1513 19 30	10			
ex 1513 21 10	10			
ex 1513 29 30	10			
ex 1515 90 99	92			
ex 1516 20 96	20	Olej jojoba, uwodorniony i estryfikowany wewnątrznie, bez żadnych dalszych modyfikacji chemicznych i niepoddany żadnemu procesowi teksturyzacji	0 %	31.12.2014
ex 1517 90 99	10	Olej roślinny, rafinowany, zawierający 25 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 50 % masy kwasu arachidonowego lub 12 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 50 % masy kwasu dokozaheksaenowego i standaryzowany za pomocą wysokooleinowego oleju słonecznikowego (HOSO)	0 %	31.12.2016
ex 1902 30 10	10	Przezroczysty makaron, cięty na kawałki, otrzymany z fasoli (<i>Vigna radiata</i> (L.)	0 %	31.12.2018
ex 1903 00 00	20	Wilczek), niepakowany do sprzedaży detalicznej		
ex 2005 91 00	10	Pędy bambusa, przetworzone lub zakonserwowane, w opakowaniach bezpośrednich o masie netto ponad 5 kg	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2007 99 50	81	Zagęszczony przecier z aceroli, otrzymany w wyniku obróbki cieplnej:	9 % ⁽³⁾	31.12.2017
ex 2007 99 50	91	— z rodzaju <i>Malpighia spp.</i> , — o zawartości cukru 13 % masy lub większej, ale nie większej niż 30 % do stosowania do wyrobu produktów przemysłu napojów i spożywczego ⁽¹⁾		
ex 2007 99 50	82	Zakwaszony zagęszczony przecier bananowy, otrzymany w wyniku obróbki cieplnej:	11,5 % ⁽³⁾	31.12.2017
ex 2007 99 50	92	— z rodzaju <i>Musa cavendish</i> — o zawartości cukru 13 % masy lub większej, ale nie większej niż 30 % do stosowania do wyrobu produktów przemysłu napojów i spożywczego ⁽¹⁾		
ex 2007 99 50	83	Zagęszczony przecier z mango, otrzymany w wyniku obróbki cieplnej:	6 % ⁽³⁾	31.12.2017
ex 2007 99 50	93	— z rodzaju <i>Mangifera spp.</i> ,		
ex 2007 99 93	10	— o zawartości cukru nie większej niż 30 % masy do stosowania do wyrobu produktów przemysłu napojów i spożywczego ⁽¹⁾		
ex 2007 99 50	84	Zagęszczony przecier z papai, otrzymany w wyniku obróbki cieplnej:	7,8 % ⁽³⁾	31.12.2017
ex 2007 99 50	94	— z rodzaju <i>Carica spp.</i> , — o zawartości cukru 13 % masy lub większej, ale nie większej niż 30 % do stosowania do wyrobu produktów przemysłu napojów i spożywczego ⁽¹⁾		
ex 2007 99 50	85	Zagęszczony przecier z guawy, otrzymany w wyniku obróbki cieplnej:	6 % ⁽³⁾	31.12.2017
ex 2007 99 50	95	— z rodzaju <i>Psidium spp.</i> , — o zawartości cukru 13 % masy lub większej, ale nie większej niż 30 % do stosowania do wyrobu produktów przemysłu napojów i spożywczego ⁽¹⁾		
ex 2008 93 91	20	Słodzona suszona żurawina, z wyłączeniem samego pakowania jako przetwarzania, do wyrobu produktów przemysłu przetwórstwa spożywczego ⁽⁴⁾	0 %	31.12.2017
ex 2008 99 48	94	Przecier z mango: — nie z koncentratu, — z rodzaju <i>Mangifera</i> , — o liczbie Brixu 14 lub większej, ale nie większej niż 20, do stosowania do wyrobu produktów przemysłu napojów ⁽¹⁾	6 %	31.12.2015
ex 2008 99 49	30	Przecier z owoców „boysenberry”, bez pestek, niezawierający dodatku alkoholu, nawet z dodatkiem cukru	0 %	31.12.2014
ex 2008 99 99	40			
ex 2008 99 49	70	Blanszowane liście winorośli z rodzaju <i>Karakishmish</i> w solance zawierające:	0 %	31.12.2017
ex 2008 99 99	11	— więcej niż 6 % masy stężenia sodu, — 0,1 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 1,4 % masy kwasowości wyrażonej jako monohydrat kwasu cytrynowego oraz — nawet zawierające nie więcej niż 2 000 mg/kg benzoianu sodu zgodnie z CODEX STAN 192-1995 stosowane do produkcji nadziewanych ryżem liści winorośli ⁽¹⁾		
ex 2009 41 92	20	Sok ananasowy:	8 %	31.12.2015
ex 2009 41 99	70	— nie z koncentratu, — z rodzaju <i>Ananas</i> , — o liczbie Brixu 11 lub większej, ale nie większej niż 16, do stosowania do wyrobu produktów przemysłu napojów ⁽¹⁾		

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2009 49 30	91	Sok ananasowy, inny niż w postaci proszku: — o liczbie Brixu większej niż 20 ale nie większej niż 67, — o wartości większej niż 30 EUR za 100 kg masy netto, — zawierający dodatek cukru stosowany do wyrobu produktów przemysłu spożywczego lub napojów ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 2009 81 31	10	Zagęszczony sok żurawinowy: — o liczbie Brixu 40 lub większej, ale nie większej niż 66, — w bezpośrednich opakowaniach o zawartości 50 l lub większej	0 %	31.12.2014
ex 2009 89 79	20	Sok z owoców Boysenberry, zagęszczony, zamrożony, o liczbie Brixu 61 lub większej, ale nie większej niż 67, w bezpośrednich opakowaniach o pojemności 50 litrów lub większej	0 %	31.12.2016
ex 2009 89 79	30	Zamrożony zagęszczony sok z aceroli: — o liczbie Brixu większej niż 48 ale nie większej niż 67, — w bezpośrednich opakowaniach o zawartości 50 l lub większej	0 %	31.12.2018
ex 2009 89 79	85	Zagęszczony sok z jagody Acai — z gatunku <i>Euterpe oleracea</i> , — zamrożony, — niesłodzony, — inny niż sproszkowany, — o liczbie Brixu 23 lub większej, ale nie większej niż 32, w bezpośrednich opakowaniach o zawartości 10 kg lub więcej	0 %	31.12.2016
ex 2009 89 99	93	Woda kokosowa, niepoddana przetworzeniu, zamrożona, w bezpośrednich opakowaniach o pojemności 50 litrów lub większej	0 %	31.12.2016
ex 2106 10 20	10	Izolat białka sojowego, zawierający 6,6 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 8,6 % masy fosforanu wapnia	0 %	31.12.2018
ex 2106 90 92	45	Preparat zawierający: — więcej niż 30 % masy, ale nie więcej niż 35 % masy wyciągu z lukrecji, — więcej niż 65 % masy, ale nie więcej niż 70 % masy tricaprilinu, znormalizowany do 3 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 4 % masy glibrydyny	0 %	31.12.2016
ex 2519 90 10	10	Magnezja topiona o czystości 97 % masy lub większej	0 %	31.12.2016
ex 2804 50 90	10	Tellur o czystości 99,99 % masy lub większej, ale nie większej niż 99,999 % masy (CAS RN 13494-80-9)	0 %	31.12.2018
2804 70 00		Fosfor	0 %	31.12.2018
ex 2805 19 90	10	Lit (metal) o czystości 99,7 % masy lub większej (CAS RN 7439-93-2)	0 %	31.12.2017
ex 2805 30 10	10	Stop ceru oraz pozostałych metali ziem rzadkich zawierający 47 % masy lub więcej ceru	0 %	31.12.2018
ex 2805 30 90	45	Metale ziem rzadkich, skand i itr o czystości 95 % masy lub większej	0 %	31.12.2015
ex 2805 30 90	55			
ex 2805 30 90	65			
ex 2811 19 80	10	Kwas amidosulfonowy (CAS RN 5329-14-6)	0 %	31.12.2018
ex 2811 19 80	20	Jodowodór (CAS RN 10034-85-2)	0 %	31.12.2016

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2811 19 80	30	Kwas fosforawy (CAS RN 10294-56-1)/kwas fosfonowy (CAS RN 13598-36-2) stosowane jako składnik do produkcji dodatków stosowanych w przemyśle poli(chloroku winylu) (1)	0 %	31.12.2017
ex 2811 22 00	10	Ditlenek krzemu (CAS RN 7631-86-9) w postaci proszku, stosowany do produkcji kolumn do wysokosprawnej chromatografii cieczowej (HPLC) oraz do przygotowania próbki wkładu (1)	0 %	31.12.2018
ex 2811 22 00	30	Kulki z porowatego białego ditlenku krzemu (krzemionki) o cząstkach wielkości powyżej 1 µm, stosowane do produkcji produktów kosmetycznych (1)	0 %	31.12.2016
ex 2812 90 00	10	Trifluorek azotu (CAS RN 7783-54-2)	0 %	31.12.2018
ex 2816 40 00	10	Wodorotlenek baru (CAS RN 17194-00-2)	0 %	31.12.2017
ex 2818 10 91	10	Spiekany korund o strukturze mikrokrystalicznej, zawierający: — 94 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 98,5 % masy α - Al_2O_3 (CAS RN 1344-28-1), — 2 % (\pm 1,5 %) masy spinelu magnezu (CAS RN 1309-48-4), — 1 % (\pm 0,6 %) masy tlenku itru (CAS RN 1314-36-9), oraz — albo 2 % (\pm 1,2 %) masy tlenku lantanu (CAS RN 1312-81-8) — albo 2 % (\pm 1,2 %) masy tlenku lantanu (CAS RN 1312-81-8) i tlenku neodymu (CAS RN 1313-97-9) przy czym mniej niż 50 % całkowitej masy zawiera cząsteczki o wielkości większej niż 10 mm	0 %	31.12.2015
ex 2818 20 00	10	Aktywowany tlenek glinu o powierzchni właściwej wynoszącej co najmniej 350 m ² /g	0 %	31.12.2014
ex 2818 30 00	10	Tlenek wodorotlenku glinu w postaci pseudo boehmitu	4 %	31.12.2018
2819 10 00		Tritlenek chromu (CAS RN 1333-82-0)	0 %	31.12.2016
ex 2819 90 90	10	Tritlenek dichromu stosowany w przemyśle metalurgicznym (CAS RN 1308-38-9) (1)	0 %	31.12.2016
ex 2823 00 00	10	Ditlenek tytanu (CAS RN 13463-67-7): — o czystości 99,9 % masy lub większej, — o średniej wielkości ziarna 1,2 µm lub większej, ale nie większej niż 1,8 µm — o powierzchni właściwej 5,0 m ² /g lub większej, ale nie większej niż 7,5 m ² /g	0 %	31.12.2017
ex 2823 00 00	20	Ditlenek tytanu (CAS RN 13463-67-7) o czystości 99,7 % masy lub większej, zawierający: — nie więcej niż 0,005 % masy potasu i sodu łącznie (wyrażonych jako wolny sól i wolny potas), — nie więcej niż 0,01 % masy fosforu (wyrażonego jako wolny fosfor), stosowany w metalurgii (1)	0 %	31.12.2017
ex 2825 10 00	10	Chlorek hydroksyloamonu (CAS RN 5470-11-1)	0 %	31.12.2017
ex 2825 50 00	20	Tlenek miedzi (I lub II) zawierający 78 % masy lub więcej miedzi i nie więcej niż 0,03 % chloru	0 %	31.12.2018
ex 2825 60 00	10	Ditlenek cyrkonu (CAS RN 1314-23-4)	0 %	31.12.2017
ex 2826 19 90	10	Heksafluorek wolframu o czystości 99,9 % masy lub większej (CAS RN 7783-82-6)	0 %	31.12.2015
ex 2826 90 80	15	Heksafluorofosforan litu (CAS RN 21324-40-3)	0 %	31.12.2016

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2827 39 85	10	Monochlorek miedzi o czystości 96 %masy lub większej, ale nie większej niż 99 %masy (CAS RN 7758-89-6)	0 %	31.12.2018
ex 2827 39 85	20	Pentachlorek antymonu o czystości 99 % masy lub większej (CAS RN 7647-18-9)	0 %	31.12.2016
ex 2827 39 85	30	Dichlorek manganu (CAS RN 7773-01-5)	0 %	31.12.2014
ex 2827 49 90	10	Uwodniony tlenodichlorek cyrkonu	0 %	31.12.2018
ex 2830 10 00	10	Tetrasiarczek sodu zawierający 38 % masy lub mniej sodu, w przeliczeniu na suchą masę	0 %	31.12.2018
ex 2833 29 80	20	Monohydrat siarczanu manganu (CAS RN 10034-96-5)	0 %	31.12.2018
ex 2833 29 80	30	Siarczan cyrkonu (CAS RN 14644-61-2)	0 %	31.12.2015
ex 2835 10 00	10	Monohydrat fosforanu (I) sodu (CAS RN 10039-56-2)	0 %	31.12.2017
ex 2836 91 00	20	Węglan litu zawierający jedno lub więcej z następujących zanieczyszczeń w podanych stężeniach: — 2 mg/kg lub więcej arsenu; — 200 mg/kg lub więcej wapnia; — 200 mg/kg lub więcej chlorków; — 20 mg/kg lub więcej żelaza; — 150 mg/kg lub więcej magnezu; — 20 mg/kg lub więcej metali ciężkich; — 300 mg/kg lub więcej potasu; — 300 mg/kg lub więcej sodu; — 200 mg/kg lub więcej siarczanów, określonych zgodnie z metodami podanymi przez Farmakopeę Europejską (European Pharmacopoeia)	0 %	31.12.2018
ex 2836 99 17	20	Zasadowy węglan cyrkonu (IV) (CAS RN 15667-84-2)	0 %	31.12.2018
ex 2837 19 00	20	Cyjanek miedzi (CAS RN 544-92-3)	0 %	31.12.2018
ex 2837 20 00	10	Heksacyjanożelazian (II) tetrasodu (CAS RN 13601-19-9)	0 %	31.12.2016
ex 2837 20 00	20	Heksacyjanożelazian (II) żelaza (III) amonu (CAS RN 25869-00-5)	0 %	31.12.2017
ex 2839 19 00	10	Dikrzemian sodu (CAS RN 13870-28-5)	0 %	31.12.2017
ex 2839 90 00	20	Krzemian wapnia (CAS RN 1344-95-2)	0 %	31.12.2018
2841 30 00		Dichromian sodu (CAS RN 10588-01-9)	0 %	31.12.2018
ex 2841 80 00	10	Wolframian diamonu (parawolframian amonu) (CAS RN 11120-25-5)	0 %	31.12.2017
ex 2841 90 85	10	Tlenek kobaltu (III) litu o zawartości kobaltu co najmniej 59 % (CAS RN 12190-79-3)	0 %	31.12.2017
ex 2841 90 85	20	Tlenek potasu-tytanu w postaci proszku o czystości 99 % lub większej (CAS RN 12056-51-8)	0 %	31.12.2018
ex 2842 10 00	10	Sproszkowany syntetyczny beta zeolit	0 %	31.12.2018
ex 2842 10 00	20	Sproszkowany syntetyczny zeolit typu chabazyt	0 %	31.12.2014
ex 2842 90 10	10	Selenian sodu (CAS RN 13410-01-0)	0 %	31.12.2014

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2843 29 00	10	Tlenek srebra niezawierający azotanów i węglanów, o zawartości srebra co najmniej 99,99 % masy w odniesieniu do zawartości metalu, do produkcji ogniw tlenkowo-srebrowych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
2845 10 00		Ciężka woda (tlenek deuteru) (<i>Euratom</i>) (CAS RN 7789-20-0)	0 %	31.12.2018
2845 90 10		Deuter i jego związki; wodór i jego związki, wzbogacone w deuter; mieszaniny i roztwory zawierające te produkty (<i>Euratom</i>)	0 %	31.12.2018
ex 2845 90 90	10	Hel-3 (CAS RN 14762-55-1)	0 %	31.12.2016
ex 2845 90 90	20	Woda wzbogacona tlenem-18 na poziomie 95 % masy lub większym (CAS RN 14314-42-2)	0 %	31.12.2018
ex 2845 90 90	30	⁽¹³⁾ C)Monotlenek węgla (CAS RN 1641-69-6)	0 %	31.12.2016
ex 2845 90 90	40	Borek żelaza wzbogacony borem-10 na poziomie wyższym niż 95 % masy (CAS RN 200513-39-9)	0 %	31.12.2018
ex 2846 10 00	10	Koncentrat metali ziem rzadkich zawierający 60 %masy lub więcej, ale nie więcej niż 95 %masy tlenków metali ziem rzadkich i nie więcej niż po 1 %masy tlenku cyrkonu, tlenku glinu lub tlenku żelaza, oraz charakteryzujący się stratą w wyniku prażenia 5 %masy lub większą	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	48			
ex 2846 10 00	20	Triwęglan dyceru, nawet uwodniony (CAS RN 537-01-9)	0 %	31.12.2018
ex 2846 10 00	30	Węglan ceru lantanu, nawet uwodniony	0 %	31.12.2018
ex 2846 10 00	40	Węglan ceru lantanu neodymu prazeodymu, nawet uwodniony	0 %	31.12.2014
2846 90 00		Związki nieorganiczne lub organiczne metali ziem rzadkich, itru lub skandu lub mieszanin tych metali, inne niż te objęte podpozycją 2846 10 00	0 %	31.12.2018
ex 2848 00 00	10	Fosfina (CAS RN 7803-51-2)	0 %	31.12.2018
ex 2850 00 20	10	Krzemowodór (silan) (CAS RN 7803-62-5)	0 %	31.12.2018
ex 2850 00 20	20	Arsenowodór (arsyna) (CAS RN 7784-42-1)	0 %	31.12.2018
ex 2850 00 20	30	Azotek tytanu o wielkości cząstek nie większej niż 250 nm (CAS RN 25583-20-4)	0 %	31.12.2017
ex 2850 00 20	40	Tetrawoderek germanu (CAS RN 7782-65-2)	0 %	31.12.2016
ex 2850 00 20	50	Borowoderek sodu (CAS RN 16940-66-2) o: — czystości 98 % masy lub większej, oraz — zawartości nie więcej niż 10 ppm żelaza stosowany jako dodatek w produkcji polimerów stanowiących barierę tlenową ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 2850 00 60	10	Azydek sodu (CAS RN 26628-22-8)	0 %	31.12.2018
ex 2853 00 90	10	Izocyjanian chlorosulfonylu (CAS RN 1189-71-5)	0 %	31.12.2016
ex 2903 39 90	10	Tetrafluorek węgla (tetrafluorometan) (CAS RN 75-73-0)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2903 39 90	15	Perfluoro(4-metylo-2-penten) (CAS RN 84650-68-0)	0 %	31.12.2016
ex 2903 39 90	25	2,3,3,3-Tetrafluoroprop-1-en (CAS RN 754-12-1)	0 %	31.12.2017
ex 2903 39 90	30	Perfluoroetan (CAS RN 76-16-4)	0 %	31.12.2018
ex 2903 39 90	40	1,1-Difluoroetan (CAS RN 75-37-6)	0 %	31.12.2018
ex 2903 39 90	50	1,1,1,3,3-Pentafluoropropan (CAS RN 460-73-1)	0 %	31.12.2018
ex 2903 39 90	70	1,1,1,2-Tetrafluoroetan, certyfikowany, bezzapachowy, zawierający w masie maksymalnie: — 600 ppm masy 1,1,2,2- tetrafluoroetanu — 2 ppm masy pentafluoroetanu — 2 ppm masy chlorodifluorometanu — 2 ppm masy chloropentafluoroetanu — 2 ppm masy dichlorodifluorometanu stosowany do produkcji farmaceutycznych gazów pędnych do medycznych inhalatorów ciśnieniowych (CAS RN 811-97-2) ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 2903 39 90	75	Trans-1,3,3,3-tetrafluoroprop-1-en (CAS RN 1645-83-6)	0 %	31.12.2018
ex 2903 39 90	80	Heksafluoropropen (CAS RN 116-15-4)	0 %	31.12.2016
ex 2903 77 30	10	1,1,1-Trichlorotrifluoroetan (CAS RN 354-58-5)	0 %	31.12.2018
ex 2903 77 90	10	Chlorotrifluoroetylen (CAS RN 79-38-9)	0 %	31.12.2016
ex 2903 89 90	10	1,6,7,8,9,14,15,16,17,17,18,18-Dodekachloropentacyklo [12.2.1.1 ^{6,9} .0 ^{2,13} .0 ^{5,10}]oktadeca-7,15-dien (CAS RN 13560-89-9)	0 %	31.12.2018
ex 2903 89 90	30	Oktafluorocyklopenten (CAS RN 559-40-0)	0 %	31.12.2016
ex 2903 89 90	40	Heksabromocyklododekan	0 %	31.12.2016
ex 2903 89 90	50	Chlorocyklopentan (CAS RN 930-28-9)	0 %	31.12.2017
ex 2903 99 90	20	1,2-Bis(pentabromofenylo)etan (CAS RN 84852-53-9)	0 %	31.12.2018
ex 2903 99 90	40	2,6-Dichlorotoluen o czystości 99 % masy lub większej i zawierający: — 0,001 mg/kg lub mniej tetrachlorodibenzodioxyn, — 0,001 mg/kg lub mniej tetrachlorodibenzofuranów, — 0,2 mg/kg lub mniej tetrachlorobifenyli	0 %	31.12.2018
ex 2903 99 90	50	Fluorobenzen (CAS RN 462-06-6)	0 %	31.12.2018
ex 2903 99 90	70	α,α',α'-Tetrachloro-o-ksylen (CAS RN 25641-99-0)	0 %	31.12.2015
ex 2903 99 90	80	1-Bromo-3,4,5-trifluorobenzen (CAS RN 138526-69-9)	0 %	31.12.2018
ex 2903 99 90	85	2-Bromo-9H-fluoren (CAS RN 1133-80-8)	0 %	31.12.2018
ex 2904 10 00	30	p-Styrenosulfonian sodu (CAS RN 2695-37-6)	0 %	31.12.2014
ex 2904 10 00	50	2-Metyloprop-2-eno-1-sulfonian sodu (CAS RN 1561-92-8)	0 %	31.12.2014
ex 2904 20 00	10	Nitrometan (CAS RN 75-52-5)	0 %	31.12.2015
ex 2904 20 00	20	Nitroetan (CAS RN 79-24-3)	0 %	31.12.2015
ex 2904 20 00	30	1-Nitropropan (CAS RN 108-03-2)	0 %	31.12.2015
ex 2904 20 00	40	2-Nitropropan (CAS RN 79-46-9)	0 %	31.12.2014

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2904 90 40	10	Trichloronitrometan, do produkcji towarów objętych podpozycją 3808 92 (CAS RN 76-06-2) (1)	0 %	31.12.2014
ex 2904 90 95	20	1-Chloro-2,4-dinitrobenzen (CAS RN 97-00-7)	0 %	31.12.2014
ex 2904 90 95	30	Chlorek tosyłu (CAS RN 98-59-9)	0 %	31.12.2014
ex 2904 90 95	40	Chlorek 4- chlorobenzenosulfonyłu (CAS RN 98-60-2)	0 %	31.12.2017
ex 2904 90 95	50	Chlorek etanosulfonyłu (CAS RN 594-44-5)	0 %	31.12.2018
ex 2905 19 00	11	Tert-butanolan potasu (CAS RN 865-47-4), nawet w postaci roztworu w tetrahydrofuranie zgodnie z uwagą 1e do działu 29 CN	0 %	31.12.2018
ex 2905 19 00	30	2,6-Dimetyloheptan-4-ol (CAS RN 108-82-7)	0 %	31.12.2018
ex 2905 19 00	40	2,6-Dimetyloheptan-2-ol (CAS RN 13254-34-7)	0 %	31.12.2014
ex 2905 19 00	70	Tetrabutanolan tytanu (CAS RN 5593-70-4)	0 %	31.12.2017
ex 2905 19 00	80	Tetraizoproksyd tytanu (CAS RN 546-68-9)	0 %	31.12.2017
ex 2905 19 00	85	Tetraetanolan tytanu (CAS RN 3087-36-3)	0 %	31.12.2018
ex 2905 29 90	10	3,5-Dimetyloheks-1-in-3-ol (CAS RN 107-54-0)	0 %	31.12.2014
ex 2905 29 90	20	Deka-9-en-1-ol (CAS RN 13019-22-2)	0 %	31.12.2014
ex 2905 29 90	30	Dodeka-8,10-dien-1-ol (CAS RN 33956-49-9)	0 %	31.12.2015
ex 2905 39 95	10	Propano-1,3-diol (CAS RN 504-63-2)	0 %	31.12.2015
ex 2905 39 95	20	Butano-1,2-diol (CAS RN 584-03-2)	0 %	31.12.2016
ex 2905 39 95	30	2,4,7,9-Tetrametylo-4,7-dekanodiol (CAS RN 17913-76-7)	0 %	31.12.2016
ex 2905 39 95	40	Dekan-1, 10-diol (CAS RN 112-47-0)	0 %	31.12.2017
ex 2905 39 95	50	2-Metylo-2-propylopropano-1,3-diol (CAS RN 78-26-2)	0 %	31.12.2018
ex 2905 49 00	10	Etylidynotrimetanol (CAS RN 77-85-0)	0 %	31.12.2014
ex 2905 59 98	20	2,2,2-Trifluoroetanol (CAS RN 75-89-8)	0 %	31.12.2014
2906 11 00		Mentol (CAS RN 1490-04-6)	0 %	31.12.2018
ex 2906 19 00	10	Cykloheksa-1,4-ylenodimetanol (CAS RN 105-08-8)	0 %	31.12.2018
ex 2906 19 00	20	4,4'-Izopropylidenodicykloheksanol (CAS RN 80-04-6)	0 %	31.12.2018
ex 2906 29 00	10	2,2'-(m-Fenyleno)dipropan-2-ol (CAS RN 1999-85-5)	0 %	31.12.2014
ex 2906 29 00	20	1-Hydroksymetylo-4-metylo-2,3,5,6-tetrafluorobenzen (CAS RN 79538-03-7)	0 %	31.12.2018
ex 2906 29 00	30	2-Fenylloetanol (CAS RN 60-12-8)	0 %	31.12.2017
ex 2907 15 90	10	2-Naftol (CAS RN 135-19-3)	0 %	31.12.2016
ex 2907 19 90	10	2,3,5-Trimetylofenol (CAS RN 697-82-5)	0 %	31.12.2014
ex 2907 19 90	20	Bifenyl-4-ol (CAS RN 92-69-3)	0 %	31.12.2018
ex 2907 21 00	10	Rezorcyna (CAS RN 108-46-3)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2907 23 00	10	4,4'-Izopropylidenodifenol (CAS RN 80-05-7)	0 %	31.12.2017
ex 2907 29 00	15	6,6'-Di-tert-butylo-4,4'-butylidenodi-m-krezol (CAS RN 85-60-9)	0 %	31.12.2018
ex 2907 29 00	20	4,4'-(3,3,5-Trimetylocykloheksylideno)difenol (CAS RN 129188-99-4)	0 %	31.12.2018
ex 2907 29 00	30	4,4',4''-Etylidynotrifenol (CAS RN 27955-94-8)	0 %	31.12.2018
ex 2907 29 00	35	4-[2-(4-Hydroksy-3-prop-2-enylofenilo)propan-2-ylo]-2-prop-2-enylofenol (CAS RN 1745-89-7)	0 %	31.12.2016
ex 2907 29 00	40	2,3,5-Trimetylohydrochinon (CAS RN 700-13-0)	0 %	31.12.2016
ex 2907 29 00	45	2-Metylohydrochinon (CAS RN 95-71-6)	0 %	31.12.2016
ex 2907 29 00	50	6,6',6''-Tricykloheksylo-4,4',4''-butano-1,1,3-triyltri(m-krezol) (CAS RN 111850-25-0)	0 %	31.12.2018
ex 2907 29 00	55	Bifenilo-2-2'-diol (CAS RN 1806-29-7)	0 %	31.12.2017
ex 2907 29 00	70	2,2',2'',6,6',6''-Heksa-tert-butylo- α,α',α'' -(mezytyleno-2,4,6-triyl)tri-p-krezol (CAS RN 1709-70-2)	0 %	31.12.2018
ex 2907 29 00	85	Floroglucyna, nawet uwodniona	0 %	31.12.2018
ex 2908 19 00	10	Pentafluorofenol (CAS RN 771-61-9)	0 %	31.12.2018
ex 2908 19 00	20	4,4'-(Perfluoroizopropylideno)difenol (CAS RN 1478-61-1)	0 %	31.12.2018
ex 2908 99 00	30	4-Nitrofenol (CAS RN 100-02-7)	0 %	31.12.2018
ex 2908 99 00	40	Kwas 4,5-dihydroksynaftaleno-2,7-disulfonowy (CAS RN 148-25-4)	0 %	31.12.2017
ex 2909 19 90	20	Eter bis(2-chloroetylowy) (CAS RN 111-44-4)	0 %	31.12.2018
ex 2909 19 90	30	Mieszanina izomerów eteru metylowego nonafluorobutyłu lub eteru etylowego nonafluorobutyłu, o czystości 99 % masy lub większej	0 %	31.12.2018
ex 2909 19 90	50	3-Etoksy-perfluoro-2-metyloheksan (CAS RN 297730-93-9)	0 %	31.12.2016
ex 2909 19 90	60	1-Metoksyheptafluoropropan (CAS RN 375-03-1)	0 %	31.12.2018
ex 2909 20 00	10	8-Metoksycedran (CAS RN 19870-74-7)	0 %	31.12.2016
ex 2909 30 38	10	Eter bis(pentabromofenyłowy) (CAS RN 1163-19-5)	0 %	31.12.2018
ex 2909 30 38	20	1,1'-Propano-2,2-dyilbis[3,5-dibromo-4-(2,3-dibromopropoksy)benzen] (CAS RN 21850-44-2)	0 %	31.12.2016
ex 2909 30 90	10	2-(Fenylometoksy)naftalen (CAS RN 613-62-7)	0 %	31.12.2014
ex 2909 30 90	20	1,2-Bis(3-metylofenoksy)etan (CAS RN 54914-85-1)	0 %	31.12.2014
ex 2909 30 90	30	3,4,5-Trimetoksytoluen (CAS RN 6443-69-2)	0 %	31.12.2015
ex 2909 50 00	10	4-(2-Metoksyetylo)fenol (CAS RN 56718-71-9)	0 %	31.12.2018
ex 2909 50 00	20	Ubichinol (CAS RN 992-78-9)	0 %	31.12.2015
ex 2909 60 00	10	Nadtlenek bis(α,α -dimetylobenzylu) (CAS RN 80-43-3)	0 %	31.12.2018
ex 2909 60 00	20	1,4-Di(2-tert-butyloperoksyizopropylu) benzen (CAS RN 25155-25-3)	0 %	31.12.2016
ex 2910 90 00	15	1,2-Epoksykycloheksan (CAS RN 286-20-4)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2910 90 00	30	2,3-Epoksypopropan-1-ol (glicyd) (CAS RN 556-52-5)	0 %	31.12.2018
ex 2910 90 00	80	Eter glicydowy allilu (CAS RN 106-92-3)	0 %	31.12.2016
ex 2912 29 00	40	(2E,4E,6E,8E,10E,12E)-2,7,11-Trimetylo-1,3-(2,6,6-trimetylo-1-cykloheksen-1-ylo)-2,4,6,8,10,12-trideaheksaenal (CAS RN 1638-05-7)	0 %	31.12.2016
ex 2912 29 00	50	4-Izobutylobenzaldehyd (CAS RN 40150-98-9)	0 %	31.12.2017
ex 2912 29 00	60	3,4-Dimetylobenzaldehyd (CAS RN 5973-71-7)	0 %	31.12.2018
ex 2912 49 00	10	3-Fenoksybenzaldehyd (CAS RN 39515-51-0)	0 %	31.12.2018
ex 2912 49 00	20	4-Hydroksybenzaldehyd (CAS RN 123-08-0)	0 %	31.12.2017
ex 2912 49 00	30	Aldehyd salicylowy (CAS RN 90-02-8)	0 %	31.12.2015
ex 2914 19 90	20	Heptan-2-on (CAS RN 110-43-0)	0 %	31.12.2017
ex 2914 19 90	30	3-Metylobutanon (CAS RN 563-80-4)	0 %	31.12.2017
ex 2914 19 90	40	Pentan-2-on (CAS RN 107-87-9)	0 %	31.12.2017
ex 2914 29 00	20	Cykloheksadec-8-enon (CAS RN 3100-36-5)	0 %	31.12.2018
ex 2914 29 00	30	(R)-p-Menta-1(6),8-dien-2-on (CAS RN 6485-40-1)	0 %	31.12.2015
ex 2914 29 00	40	Kamfora	0 %	31.12.2018
ex 2914 29 00	50	<i>trans</i> -β-Damaskon (CAS RN 23726-91-2)	0 %	31.12.2016
ex 2914 39 00	30	Benzofenon (CAS RN 119-61-9)	0 %	31.12.2017
ex 2914 39 00	50	4-Fenylobenzofenon (CAS RN 2128-93-0)	0 %	31.12.2018
ex 2914 39 00	60	4-Metylobenzofenon (CAS RN 134-84-9)	0 %	31.12.2018
ex 2914 39 00	70	Dibenzoil (CAS RN 134-81-6)	0 %	31.12.2017
ex 2914 39 00	80	4'-Metyloacetofenon (CAS RN 122-00-9)	0 %	31.12.2017
ex 2914 50 00	20	3'-Hydroksyacetofenon (CAS RN 121-71-1)	0 %	31.12.2015
ex 2914 50 00	25	4'-Metoksyacetofenon (CAS RN 100-06-1)	0 %	31.12.2018
ex 2914 50 00	30	2'-Hydroksyacetofenon (CAS RN 118-93-4)	0 %	31.12.2018
ex 2914 50 00	36	2,7-Dihydroksy-9-fluorenon (CAS RN 42523-29-5)	0 %	31.12.2018
ex 2914 50 00	40	4-(4-Hydroksyfenilo)butan-2-on (CAS RN 5471-51-2)	0 %	31.12.2016
ex 2914 50 00	45	3,4-Dihydroksybenzofenon (CAS RN 10425-11-3)	0 %	31.12.2017
ex 2914 50 00	60	2,2-Dimetoksy-2-fenyloacetofenon (CAS RN 24650-42-8)	0 %	31.12.2017
ex 2914 50 00	70	16α,17α-Epoksy-3β-hydroksypreg-5-en-20-on (CAS RN 974-23-2)	0 %	31.12.2017
ex 2914 50 00	80	2',6'-Dihydroksyacetofenon (CAS RN 699-83-2)	0 %	31.12.2018
ex 2914 69 90	10	2-Etyloantrachinon (CAS RN 84-51-5)	0 %	31.12.2018
ex 2914 69 90	20	2-Pentyloantrachinon (CAS RN 13936-21-5)	0 %	31.12.2014
ex 2914 69 90	30	1,4-Dihydroksyantrachinon (CAS RN 81-64-1)	0 %	31.12.2018
ex 2914 69 90	40	p-Benzochinon(CAS RN 106-51-4)	0 %	31.12.2016

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2914 70 00	20	2,4'-Difluorobenzofenon (CAS RN 342-25-6)	0 %	31.12.2017
ex 2914 70 00	40	Perfluoro(2-metylopentan-3-on) (CAS RN 756-13-8)	0 %	31.12.2018
ex 2914 70 00	50	3'-Chloropropiofenon (CAS RN 34841-35-5)	0 %	31.12.2018
ex 2914 70 00	60	4'-tert-Butylo-2',6'-dimetylo-3',5'-dinitroacetofenon (CAS RN 81-14-1)	0 %	31.12.2015
ex 2914 70 00	70	4-Chloro-4'-hydroksybenzofenon (CAS RN 42019-78-3)	0 %	31.12.2016
ex 2915 29 00	10	Triocetan antymonu (CAS RN 6923-52-0)	0 %	31.12.2018
ex 2915 39 00	20	Octan izopentylu (CAS RN 123-92-2)	0 %	31.12.2017
ex 2915 39 00	40	Octan tert-butylu (CAS RN 540-88-5)	0 %	31.12.2018
ex 2915 39 00	50	Octan 3-acetylofenylu (CAS RN 2454-35-5)	0 %	31.12.2014
ex 2915 39 00	60	Octan dodeka-8-enylu (CAS RN 28079-04-1)	0 %	31.12.2015
ex 2915 39 00	65	Octan dodeka-7,9-dienylu (CAS RN 54364-62-4)	0 %	31.12.2015
ex 2915 39 00	70	Octan dodeka-9-enylu (CAS RN 16974-11-1)	0 %	31.12.2015
ex 2915 39 00	75	Octan izobornylu (CAS RN 125-12-2)	0 %	31.12.2016
ex 2915 39 00	80	Octan 1-fenylotylu (CAS RN 93-92-5)	0 %	31.12.2016
ex 2915 39 00	85	Octan 2-tert-butylocykloheksylu (CAS RN 88-41-5)	0 %	31.12.2018
ex 2915 60 19	10	Maślan etylu (CAS RN 105-54-4)	0 %	31.12.2017
ex 2915 90 70	30	Chlorek 3,3-dimetylobutyrylu (CAS RN 7065-46-5)	0 %	31.12.2017
ex 2915 90 70	40	Kwas nonanowy (kwas pelargonowy) (CAS RN 112-05-0)	0 %	31.12.2018
ex 2915 90 70	50	Heptanian allilu (CAS RN 142-19-8)	0 %	31.12.2014
ex 2915 90 70	55	Ortomrówczan trietylu (CAS RN 122-51-0)	0 %	31.12.2018
ex 2915 90 70	60	6,8-Dichlorooktanian etylu (CAS RN 1070-64-0)	0 %	31.12.2015
ex 2915 90 70	70	Kompleksy boranowo-neodekaniowe kobaltu, o czystości 92 % masy lub większej (CAS RN 68457-13-6)	0 %	31.12.2016
ex 2915 90 70	75	Chlorek 2,2-dimetylobutyrylu (CAS RN 5856-77-9)	0 %	31.12.2017
ex 2915 90 70	80	Difluorooctan etylu (CAS RN 454-31-9)	0 %	31.12.2016
ex 2916 12 00	10	Akrylan 2-tert-butylo-6-(3-tert-butylo-2-hydroksy-5-metylobenzylu)-4-metylofenylu (CAS RN 61167-58-6)	0 %	31.12.2018
ex 2916 12 00	40	Akrylan 2,4-di-tert-pentylo-6-[1-(3,5-di-tert-pentylo-2-hydroksyfenylu)-etylo]fenylu (CAS RN 123968-25-2)	0 %	31.12.2018
ex 2916 12 00	70	Akrylan 2-(2-winylooksyetoksy)etylu (CAS RN 86273-46-3)	0 %	31.12.2017
ex 2916 13 00	10	Sproszkowany metakrylan hydroksycynku (CAS RN 63451-47-8)	0 %	31.12.2014
ex 2916 13 00	20	Dimetakrylan cynku, w postaci proszku (CAS RN 13189-00-9)	0 %	31.12.2018
ex 2916 14 00	10	Metakrylan 2,3-epoksypropylu (CAS RN 106-91-2)	0 %	31.12.2018
ex 2916 19 95	20	3,3-Dimetylopent-4-enonian metylu (CAS RN 63721-05-1)	0 %	31.12.2018
ex 2916 19 95	40	Kwas sorbinowy stosowany w produkcji pasz dla zwierząt (CAS RN 110-44-1) ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2916 20 00	50	2,2-Dimetylo-3-(2-metylopropenylo)cyklopropanokarboksylan etylu (CAS RN 97-41-6)	0 %	31.12.2018
ex 2916 20 00	60	Kwas 3-cykloheksylopropionowy (CAS RN 701-97-3)	0 %	31.12.2015
ex 2916 31 00	10	Benzoesan benzylu (CAS RN 120-51-4)	0 %	31.12.2016
ex 2916 39 90	10	Kwas 2,3,4,5-Tetrafluorobenzoesowy (CAS RN 1201-31-6)	0 %	31.12.2016
ex 2916 39 90	15	Kwas 2-chloro-5-benzoesowy (CAS RN 2516-96-3)	0 %	31.12.2016
ex 2916 39 90	20	Chlorek 3,5-dichlorobenzoilu (CAS RN 2905-62-6)	3,6 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	25	Chlorek 2-metylo-3-(4-fluorofenylo)-propionylu (CAS RN 1017183-70-8)	0 %	31.12.2015
ex 2916 39 90	30	Chlorek 2,4,6-trimetylobenzoilu (CAS RN 938-18-1)	0 %	31.12.2015
ex 2916 39 90	35	4-Tert-butylobenzoesan metylu (CAS RN 26537-19-9)	0 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	38	Kwas 6-bromonaftaleno-2-karboksylowy (CAS RN 5773-80-8)	0 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	45	Kwas 2-chlorobenzoesowy (CAS RN 118-91-2)	0 %	31.12.2016
ex 2916 39 90	50	Chlorek 3,5-dimetylobenzoilu (CAS RN 6613-44-1)	0 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	55	Kwas 4-tert-butylobenzoesowy (CAS RN 98-73-7)	0 %	31.12.2017
ex 2916 39 90	60	Chlorek 4-etylobenzoilu (CAS RN 16331-45-6)	0 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	70	Ibuprofen (INN) (CAS RN 15687-27-1)	0 %	31.12.2018
ex 2916 39 90	75	Kwas m-toluilowy (CAS RN 99-04-7)	0 %	31.12.2017
ex 2916 39 90	85	Kwas (2,4,5-trifluorofenylo)octowy (CAS RN 209995-38-0)	0 %	31.12.2017
ex 2917 11 00	20	Szczawian bis(p-metylobenzylu) (CAS RN 18241-31-1)	0 %	31.12.2018
ex 2917 11 00	30	Szczawian kobaltu (CAS RN 814-89-1)	0 %	31.12.2014
ex 2917 19 10	10	Malonian dimetylu (CAS RN 108-59-8)	0 %	31.12.2014
ex 2917 19 10	20	Malonian dietylu (CAS RN 105-53-3)	0 %	31.12.2017
ex 2917 19 90	20	1,2-Bis(cykloheksylooksykarbonylo)etanosulfonian sodu (CAS RN 23386-52-9)	0 %	31.12.2018
ex 2917 19 90	30	Brasydynian etylenu (CAS RN 105-95-3)	0 %	31.12.2014
ex 2917 19 90	50	Kwas tetradekanodiowy (CAS RN 821-38-5)	0 %	31.12.2015
ex 2917 19 90	70	Kwas metylenobursztynowy (itakonowy) (CAS RN 97-65-4)	0 %	31.12.2018
ex 2917 20 00	30	Bezwodnik 1,4,5,6,7,7-heksachloro-8,9,10-trinorborn-5-eno-2,3-dikarboksylowy (CAS RN 115-27-5)	0 %	31.12.2018
ex 2917 20 00	40	Bezwodnik 3-metylo-1,2,3,6-tetrahydroftalowy (CAS RN 5333-84-6)	0 %	31.12.2018
ex 2917 34 00	10	Ftalan diallilu (CAS RN 131-17-9)	0 %	31.12.2018
ex 2917 39 95	20	1,4-Benzenodikarboksylan dibutyli (CAS RN 1962-75-0)	0 %	31.12.2015

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2917 39 95	30	Dibezwodnik benzeno-1,2:4,5-tetrakarboksyłowy (CAS RN 89-32-7)	0 %	31.12.2015
ex 2918 16 00	20	D-glukonian wapnia, jednowodny (CAS RN 66905-23-5) stosowany do produkcji laktoglukonianu wapnia (CAS RN 11116-97-5) (1)	0 %	31.12.2018
ex 2918 19 98	20	Kwas L-jabłkowy (CAS RN 97-67-6)	0 %	31.12.2018
ex 2918 29 00	10	Kwasy monohydroksynaftoesowe	0 %	31.12.2018
ex 2918 29 00	35	3,4,5-Trihydroksybenzoesan propylu (CAS RN 121-79-9)	0 %	31.12.2017
ex 2918 29 00	50	Bis[3-(3,5-di- <i>tert</i> -butylo-4-hydroksyfenylo)propionian] heksametylenu (CAS RN 35074-77-2)	0 %	31.12.2018
ex 2918 29 00	60	Metylowe, etylowe, propylowe lub butylowe estry kwasu 4-hydroksybenzoesowego lub ich sole sodowe (CAS RN 35285-68-8, 99-76-3, 5026-62-0, 94-26-8, 94-13-3, 35285-69-9, 120-47-8, 36457-20-2 or 4247-02-3)	0 %	31.12.2016
ex 2918 30 00	30	2-Benzoilbenzoesan metylu (CAS RN 606-28-0)	0 %	31.12.2018
ex 2918 30 00	50	Acetyloctan etylu (CAS RN 141-97-9)	0 %	31.12.2017
ex 2918 99 90	10	3,4-Epoksykloheksanokarboksyłan 3,4-epoksykloheksylometylu (CAS RN 2386-87-0)	0 %	31.12.2018
ex 2918 99 90	15	2,3-Epoksy-3-fenylomaślan etylu (CAS RN 77-83-8)	0 %	31.12.2017
ex 2918 99 90	20	3-Metoksyakrylan metylu (CAS RN 5788-17-0)	0 %	31.12.2014
ex 2918 99 90	30	2-(4-Hydroksyfenoksy)propionian metylu (CAS RN 96562-58-2)	0 %	31.12.2018
ex 2918 99 90	40	Kwas <i>trans</i> -4-hydroksy-3-metoksycynamonowy (CAS RN 1135-24-6)	0 %	31.12.2018
ex 2918 99 90	50	3,4,5-Trimetoksybenzoesan metylu (CAS RN 1916-07-0)	0 %	31.12.2018
ex 2918 99 90	60	Kwas 3,4,5-trimetoksybenzoesowy (CAS RN 118-41-2)	0 %	31.12.2018
ex 2918 99 90	70	(3-Metylobutoksy)octan allilu (CAS RN 67634-00-8)	0 %	31.12.2014
ex 2918 99 90	80	5-[2-Chloro-4-(trifluorometylo)fenoksy]-2-nitrobenzoesan sodu (CAS RN 62476-59-9)	0 %	31.12.2016
ex 2919 90 00	10	Fosforan 2,2'-metylenobis(4,6-di- <i>tert</i> -butylofenylu), sól monosodowa (CAS RN 85209-91-2)	0 %	31.12.2018
ex 2919 90 00	30	Hydroksybis[2,2'-metylenobis(4,6-di- <i>tert</i> -butylofenylo)fosforan] glinu (CAS RN 151841-65-5)	0 %	31.12.2018
ex 2919 90 00	40	Tri-n-heksylofosforan (CAS RN 2528-39-4)	0 %	31.12.2018
ex 2919 90 00	50	Fosforan trietylu (CAS RN 78-40-0)	0 %	31.12.2016
ex 2920 19 00	10	Fenitrocion (ISO) (CAS RN 122-14-5)	0 %	31.12.2018
ex 2920 19 00	20	Tolclofos-metyl (ISO) (CAS RN 57018-04-9)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 10	10	Siarczan dietylu (CAS RN 64-67-5)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 10	20	Diwęglan diallilo-2,2'-oksydietylu (CAS RN 142-22-3)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 10	40	Węglan dimetylu (CAS RN 616-38-6)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 10	50	Diwęglan di- <i>tert</i> -butylu (CAS RN 24424-99-5)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2920 90 10	60	Metylowęglan 2,4 di- <i>tert</i> -butylo-5-nitrofenylu (CAS RN 873055-55-1)	0 %	31.12.2017
2920 90 30		Fosforyn trimetylu (trimetoksyfosfina) (CAS RN 121-45-9)	0 %	31.12.2018
2920 90 40		Fosforyn trietylu (CAS RN 122-52-1)	0 %	31.12.2016
ex 2920 90 85	10	Bis(fosforyn) O,O'-dioktadecylo pentaerytrytolu (CAS RN 3806-34-6)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 85	20	Fosforan(III) tris(metylofenylu) (CAS RN 25586-42-9)	0 %	31.12.2015
ex 2920 90 85	30	2,2'-[[3,3',5,5'-Tetrakis(1,1-dimetyloetylo)[1,1'-bifenylu]-2,2'-diylo]bis(oksy)]bis[bifenylu-1,3,2-dioksafosefepina], (CAS RN 138776-88-2)	0 %	31.12.2015
ex 2920 90 85	40	Difosforyn bis (2,4-dikumylofenylu)pentaerytrytolu (CAS RN 154862-43-8)	0 %	31.12.2015
ex 2920 90 85	50	Fosetyl glinu (CAS RN 39148-24-8)	0 %	31.12.2018
ex 2920 90 85	60	Bis(neopentyloglikolano)diboran (CAS RN 201733-56-4)	0 %	31.12.2018
ex 2921 19 50	10	Dietyloamino-trietoksysilan (CAS RN 35077-00-0)	0 %	31.12.2014
ex 2929 90 00	20			
ex 2921 19 60	10	Chlorowodorek chlorku 2-(N,N-dietyloamino)etylu (CAS RN 869-24-9)	0 %	31.12.2017
ex 2921 19 99	20	Etylo(2-metyloallilo)amina (CAS RN 18328-90-0)	0 %	31.12.2018
ex 2921 19 99	30	Alliloamina (CAS RN 107-11-9)	0 %	31.12.2018
ex 2921 19 99	60	Tetrakis(etyloamino)cyrkon (IV), (CAS RN 175923-04-3)	0 %	31.12.2018
ex 2921 19 99	70	N,N-dimetylooktyloamina – trichlorek boru (1:1) (CAS RN 34762-90-8)	0 %	31.12.2017
ex 2921 29 00	20	Tris[3-(dimetyloamino)propylo]amina (CAS RN 33329-35-0)	0 %	31.12.2018
ex 2921 29 00	30	Bis[3-(dimetyloamino)propylo]metyloamina (CAS RN 3855-32-1)	0 %	31.12.2018
ex 2921 29 00	40	Dekametylenodiamina (CAS RN 646-25-3)	0 %	31.12.2015
ex 2921 29 00	50	N'-[3-(Dimetyloamino)propylo]-N,N-dimetylopropano-1,3-diamina, (CAS RN 6711-48-4)	0 %	31.12.2016
ex 2921 30 99	30	1,3-Cykloheksanodimetanoamina (CAS RN 2579-20-6)	0 %	31.12.2015
ex 2921 30 99	40	Cyklopropyloamina (CAS RN 765-30-0)	0 %	31.12.2017
ex 2921 42 00	15	Kwas 4-amino-3-nitrobenzenosulfonowy (CAS RN 616-84-2)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	20	3-Chloroanilina (CAS RN 108-42-9)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	25	Wodoro 2-aminobenzeno-1,4-disulfonian sodu (CAS RN 24605-36-5)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	35	2-Nitroanilina (CAS RN 88-74-4)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	45	2,4,5-Trichloroanilina (CAS RN 636-30-6)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	50	Kwas 3-aminobenzenosulfonowy (CAS RN 121-47-1)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	70	Kwas 2-aminobenzeno-1,4-disulfonowy (CAS RN 98-44-2)	0 %	31.12.2014
ex 2921 42 00	80	4-Chloro-2-nitroanilina (CAS RN 89-63-4)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	82	2-Chloro-4-nitroanilina (CAS RN 121-87-9)	0 %	31.12.2015

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2921 42 00	85	3,5-Dichloroanilina (CAS RN 626-43-7)	0 %	31.12.2018
ex 2921 42 00	86	2,5-Dichloroanilina o czystości 99,5 % masy lub większej (CAS RN 95-82-9)	0 %	31.12.2017
ex 2921 42 00	87	N-Metyloanilina (CAS RN 100-61-8)	0 %	31.12.2017
ex 2921 42 00	88	Kwas 3,4-dichloroanilino-6-sulfonowy (CAS RN 6331-96-0)	0 %	31.12.2017
ex 2921 43 00	20	Kwas 4-amino-6-chlorotolueno-3-sulfonowy (CAS RN 88-51-7)	0 %	31.12.2018
ex 2921 43 00	30	3-Nitro- <i>p</i> -toluidyna (CAS RN 119-32-4)	0 %	31.12.2018
ex 2921 43 00	40	Kwas 4-aminotolueno-3-sulfonowy (CAS RN 88-44-8)	0 %	31.12.2018
ex 2921 43 00	50	4-Aminobenzotrifuorek (CAS RN 455-14-1)	0 %	31.12.2015
ex 2921 43 00	60	3-Aminobenzotrifuorek (CAS RN 98-16-8)	0 %	31.12.2015
ex 2921 43 00	70	N-Etylo- <i>m</i> -toluidyna (CAS RN 102-27-2)	0 %	31.12.2016
ex 2921 43 00	80	6-Chloro- α,α,α -trifluoro- <i>m</i> -toluidyna (CAS RN 121-50-6)	0 %	31.12.2017
ex 2921 44 00	20	Difenyloamina (CAS RN 122-39-4)	0 %	31.12.2018
ex 2921 45 00	10	Wodoro 3-aminonaftaleno-1,5-disulfonian sodu (CAS RN 4681-22-5)	0 %	31.12.2014
ex 2921 45 00	20	Kwas 2-aminonaftaleno-1,5-disulfonowy (CAS RN 117-62-4) lub jedna z jego soli sodowych (CAS RN 19532-03-7) lub (CAS RN 62203-79-6)	0 %	31.12.2018
ex 2921 45 00	40	1-Naftyloamina (CAS RN 134-32-7)	0 %	31.12.2014
ex 2921 45 00	50	Kwas 7-aminonaftaleno-1,3,6-trisulfonowy (CAS RN 118-03-6)	0 %	31.12.2018
ex 2921 49 00	20	Pendimetalin (ISO) (CAS RN 40487-42-1)	3,5 %	31.12.2018
ex 2921 49 00	40	N-1-Naftyloanilina (CAS RN 90-30-2)	0 %	31.12.2018
ex 2921 49 00	60	N-Benzylo-N-etyloanilina (CAS RN 92-59-1)	0 %	31.12.2014
ex 2921 49 00	70	2-Chlorobenzyloamina (CAS RN 89-97-4)	0 %	31.12.2015
ex 2921 49 00	80	4-Heptafluoroizopropyl-2-metyloanilina (CAS RN 238098-26-5)	0 %	31.12.2015
ex 2921 49 00	85	4-Izopropyl-2-metyloanilina (CAS RN 99-88-7)	0 %	31.12.2017
ex 2921 51 19	20	Diaminotoluen (TDA) zawierający 78 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 82 % masy 4-metylo- <i>m</i> -fenylenodiaminy (2,4-diaminotoluenu) oraz 18 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 22 % masy 2-metylo- <i>m</i> -fenylenodiaminy (2,6-diaminotoluenu), oraz śladową ilość substancji smolistych nie większą niż 0,23 % masy	0 %	31.12.2018
ex 2921 51 19	30	Siarczan 2-metylo- <i>p</i> -fenylenodiaminy (CAS RN 615-50-9)	0 %	31.12.2018
ex 2921 51 19	40	<i>p</i> -Fenylenodiamina (CAS RN 106-50-3)	0 %	31.12.2016
ex 2921 51 19	50	Mono- i dichloropochodne <i>p</i> -fenylenodiaminy i <i>p</i> -diaminotoluenu	0 %	31.12.2014
ex 2921 51 19	60	Kwas 2,4-diaminobenzenosulfonowy (CAS RN 88-63-1)	0 %	31.12.2018
ex 2921 59 90	10	Mieszanina izomerów 3,5-dietylotoluenodiaminy	0 %	31.12.2018
ex 2921 59 90	30	Dichlorowodorek 3,3'-dichlorobenzyny (CAS RN 612-83-9)	0 %	31.12.2017
ex 2921 59 90	40	Kwas 4,4'-diaminostilbeno-2,2'-disulfonowy (CAS RN 81-11-8)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2921 59 90	50	N-Etylo-N',N'-dimetylo-N-fenyl-etyleno-1,2-diamina (CAS RN 27692-91-7)	0 %	31.12.2014
ex 2921 59 90	60	Dichlorowodorek (2R,5R)-1,6-difenylheksano-2,5-diaminy (CAS RN 1247119-31-8)	0 %	31.12.2017
ex 2922 19 85	20	Chlorowodorek 2-(2-metoksyfenoksy)etyloaminy (CAS RN 64464-07-9)	0 %	31.12.2017
ex 2922 19 85	25	Bis (trietanolamino) diizoprosyd tytanu (CAS RN 36673-16-2)	0 %	31.12.2017
ex 2922 19 85	30	N,N,N',N'-Tetrametylo-2,2'-oksybis(etyloamina) (CAS RN 3033-62-3)	0 %	31.12.2018
ex 2922 19 85	40	Benzoesan 2-(dimetyloamino)etylu (CAS RN 2208-05-1)	0 %	31.12.2014
ex 2922 19 85	45	2-[2-Hydroksyetylo(oktadecylo)amino]etanol (CAS RN 10213-78-2)	0 %	31.12.2016
ex 2922 19 85	50	2-(2-Metoksyfenoksy)etyloamina (CAS RN 1836-62-0)	0 %	31.12.2018
ex 2922 19 85	60	N,N,N'-Trimetylo-N'-(2-hydroksy-etylo) 2,2'-oksybis(etyloamina), (CAS RN 83016-70-0)	0 %	31.12.2018
ex 2922 19 85	65	trans-4-Aminocykloheksanol (CAS RN 27489-62-9)	0 %	31.12.2018
ex 2922 19 85	70	D-(-)-treo-2-amino-1-(p-nitrofenyl)propano-1,3-diol (CAS RN 716-61-0)	0 %	31.12.2016
ex 2922 19 85	75	2-Etoksyetyloamina (CAS RN 110-76-9)	0 %	31.12.2018
ex 2922 19 85	80	N-[2-[2-(Dimetyloamino)etoksy]etylo]-N-metylo-1,3-propanodiamina, (CAS RN 189253-72-3)	0 %	31.12.2014
ex 2922 19 85	85	D-winian (1S,4R)-cis-4-amino-2-cyklopenteno-1-metanolu (CAS RN 229177-52-0)	0 %	31.12.2018
ex 2922 21 00	10	Kwas 2-amino-5-hydroksynaftaleno-1,7-disulfonowy (CAS RN 6535-70-2)	0 %	31.12.2018
ex 2922 21 00	30	Kwas 6-amino-4-hydroksynaftaleno-2-sulfonowy (CAS RN 90-51-7)	0 %	31.12.2014
ex 2922 21 00	40	Kwas 7-amino-4-hydroksynaftaleno-2-sulfonowy (CAS RN 87-02-5)	0 %	31.12.2018
ex 2922 21 00	50	Wodoro 4-amino-5-hydroksynaftaleno-2,7-disulfonian sodu, (CAS RN 5460-09-3)	0 %	31.12.2014
ex 2922 21 00	60	Kwas 4-amino-5-hydroksynaftaleno-2,7-disulfonowy o czystości 80 % masy lub większej (CAS RN 90-20-0)	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	20	3-Aminofenol (CAS RN 591-27-5)	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	25	5-Amino-o-krezol (CAS RN 2835-95-2)	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	45	Anizydyny	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	55	Kwas 3-amino-4-hydroksybenzenosulfonowy (CAS RN 98-37-3)	0 %	31.12.2014
ex 2922 29 00	65	4-Trifluorometoksyanilina (CAS RN 461-82-5)	0 %	31.12.2014
ex 2922 29 00	70	4-Nitro-o-anizydyna (CAS RN 97-52-9)	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	75	4-(2-Aminoetylo)fenol (CAS RN 51-67-2)	0 %	31.12.2015
ex 2922 29 00	80	3-Dietyloaminofenol (CAS RN 91-68-9)	0 %	31.12.2018
ex 2922 29 00	85	Chlorowodorek 4-benzylksyaniliny (CAS RN 51388-20-6)	0 %	31.12.2018
ex 2922 39 00	10	Kwas 1-amino-4-bromo-9,10-diksoantraceno-2-sulfonowy i jego sole	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2922 39 00	20	2-Amino-5-chlorobenzofenon (CAS RN 719-59-5)	0 %	31.12.2015
ex 2922 39 00	70	p-[(2-Chloroetylo)etyloamino]benzaldehyd (CAS RN 2643-07-4)	0 %	31.12.2016
ex 2922 43 00	10	Kwas antranilowy (CAS RN 118-92-3)	0 %	31.12.2018
ex 2922 49 85	10	Asparaginian ornityny (INNM) (CAS RN 3230-94-2)	0 %	31.12.2018
ex 2922 49 85	15	Kwas DL-asparaginowy używany do produkcji suplementów diety, (CAS RN 617-45-8) (1)	0 %	31.12.2014
ex 2922 49 85	20	Kwas 3-amino-4-chlorobenzoowy (CAS RN 2840-28-0)	0 %	31.12.2017
ex 2922 49 85	40	Norwalina (kwas 2-aminopentanowy)	0 %	31.12.2018
ex 2922 49 85	45	Glicyna (CAS RN 56-40-6)	0 %	31.12.2015
ex 2922 49 85	50	D-(-)-Dihydrofenyloglicyna (CAS RN 26774-88-9)	0 %	31.12.2014
ex 2922 49 85	60	4-Dimetyloaminobenzoetan etylu (CAS RN 10287-53-3)	0 %	31.12.2017
ex 2922 49 85	70	Benzoetan 2-etyloheksylo-4-dimetyloaminy (CAS RN 21245-02-3)	0 %	31.12.2018
ex 2922 50 00	20	Chlorowodorek 1-[2-amino-1-(4-metoksyfenylo)-etylo]-cykloheksanolu, (CAS RN 130198-05-9)	0 %	31.12.2014
ex 2922 50 00	70	Octan 2-(1-hydroksycykloheksylo)-2-(4-metoksyfenylo)etyloamonu	0 %	31.12.2018
ex 2923 90 00	10	Wodorotlenek tetrametyloamonu w postaci roztworu wodnego o zawartości 25 % ($\pm 0,5$ %) masy wodorotlenku tetrametyloamonu	0 %	31.12.2018
ex 2923 90 00	25	Molibdenian tetrakis(dimetyloditradecyloamonu), (CAS RN 117342-25-3)	0 %	31.12.2018
ex 2923 90 00	45	Wodorotlenek tetrabutylamonowy, w postaci roztworu wodnego, zawierający 55 % (± 1 %) masy wodorotlenku tetrabutylamonu, (CAS RN 2052-49-5)	0 %	31.12.2014
ex 2923 90 00	70	Wodorotlenek tetrapropyloamonu, w postaci roztworu wodnego, zawierający: — 40 % (± 2 %) masy wodorotlenku tetrapropyloamonu, — 0,3 % masy lub mniej węgla, oraz — 0,1 % masy lub mniej tripropyloaminy, — 500 mg/kg lub mniej bromku, oraz — 25 mg/kg lub mniej potasu i sodu razem wziętych	0 %	31.12.2018
ex 2923 90 00	75	Wodorotlenek tetraetyloamonu, w postaci roztworu wodnego, zawierający: — 35 % ($\pm 0,5$ %) masy wodorotlenku tetraetyloamonu, — nie więcej niż 1 000 mg/kg chlorku — nie więcej niż 2 mg/kg żelaza oraz — nie więcej niż 10 mg/kg potasu	0 %	31.12.2015
ex 2923 90 00	80	Chlorek diallilodimetyloamonu, w postaci roztworu wodnego zawierającego 63 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 67 % masy chlorku diallilodimetyloamonu, (CAS RN 7398-69-8)	0 %	31.12.2018
ex 2924 19 00	10	Kwas 2-akrylamido-2-metylopropanosulfonowy (CAS RN 15214-89-8) lub jego sól sodowa (CAS RN 5165-97-9) lub jego sól amonowa (CAS RN 58374-69-9)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2924 19 00	30	2-Acetamido-3-chloropropionian metylu (CAS RN 87333-22-0)	0 %	31.12.2018
ex 2924 19 00	40	N-(1,1-Dimetylo-3-oksobutylo)akryloamid (CAS RN 2873-97-4)	0 %	31.12.2018
ex 2924 19 00	50	Akryloamid (CAS RN 79-06-1)	0 %	31.12.2018
ex 2924 19 00	60	N,N-Dimetyloakryloamid (CAS RN 2680-03-7)	0 %	31.12.2016
ex 2924 19 00	70	Karbaminian metylu (CAS RN 598-55-0)	0 %	31.12.2018
ex 2924 19 00	80	Tetrabutylomocznik (CAS RN 4559-86-8)	0 %	31.12.2017
ex 2924 21 00	10	Kwas 4,4'-dihydroksy-7,7'-ureilenodi(naftaleno-2-sulfonowy) i jego sole sodowe	0 %	31.12.2018
ex 2924 21 00	20	Chlorowodorek (3-aminofenylo)mocznika (CAS RN 59690-88-9)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	10	Alachlor (ISO), (CAS RN 15972-60-8)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	12	Kwas 4-(acetylamino)-2-aminobenzenosulfonowy (CAS RN 88-64-2)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	15	Acetochlor (ISO), (CAS RN 34256-82-1)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	20	2-Chloro-N-(2-etylo-6-metylofenylo)-N-(propano-2-yloksymetylo)acetamid, (CAS RN 86763-47-5)	0 %	31.12.2014
ex 2924 29 98	27	2-Bromo-4-fluoroacetanilid (CAS RN 1009-22-9)	0 %	31.12.2016
ex 2924 29 98	40	N,N'-1,4-Fenylenebis[3-oksobutyroamid], (CAS RN 24731-73-5)	0 %	31.12.2015
ex 2924 29 98	45	Propoxur (ISO) (CAS RN 114-26-1)	0 %	31.12.2015
ex 2924 29 98	50	N,N'-(2,5-Dichloro-1,4-fenylene)bis[3-oksobutyroamid], (CAS RN 42487-09-2)	0 %	31.12.2015
ex 2924 29 98	51	2-amino-4-[[[(2,5-dichlorofenylo)amino]karbonylo] benzoesan metylu (CAS RN 59673-82-4)	0 %	31.12.2017
ex 2924 29 98	53	4-Amino-N-[4-(aminokarbonylo)fenylo]benzamid (CAS RN 74441-06-8)	0 %	31.12.2017
ex 2924 29 98	55	N,N'-(2,5-Dimetylo-1,4-fenylene)bis[3-oksobutyroamid], (CAS RN 24304-50-5)	0 %	31.12.2015
ex 2924 29 98	60	N,N'-(2-Chloro-5-metylo-1,4-fenylene)bis[3-oksobutyroamid], (CAS RN 41131-65-1)	0 %	31.12.2015
ex 2924 29 98	63	N-Etylo-2-(izopropylo)-5-metylocykloheksanokarboksyamid (CAS RN 39711-79-0)	0 %	31.12.2016
ex 2924 29 98	65	2-(4-Hydroksyfenylo)acetamid (CAS RN 17194-82-0)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	75	3-Amino-p-anisanilid (CAS RN 120-35-4)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	80	5'-Chloro-3-hydroksy-2',4'-dimetoksy-2-naftalenoanilid (CAS RN 92-72-8)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	85	p-Aminobenzamid (CAS RN 2835-68-9)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	86	Antraniloamid o czystości 99,5 % masy lub większej (CAS RN 88-68-6)	0 %	31.12.2017
ex 2924 29 98	87	Paracetamol (INN) (CAS RN 103-90-2)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	88	5'-Chloro-3-hydroksy-2'-metylo-2-naftalenoanilid (CAS RN 135-63-7)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	89	Flutolanil (ISO) (CAS RN 66332-96-5)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	91	3-Hydroksy-2'-metoksy-2-naftalenoanilid (CAS RN 135-62-6)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2924 29 98	92	3-Hydroksy-2-naftalenoanilid (CAS RN 92-77-3)	0 %	31.12.2014
ex 2924 29 98	93	3-Hydroksy-2'-metylo-2-naftalenoanilid (CAS RN 135-61-5)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	94	2'-Etoksy-3-hydroksy-2-naftalenoanilid (CAS RN 92-74-0)	0 %	31.12.2018
ex 2924 29 98	97	Monoamid kwasu 1,1-cykloheksanodiocetowego (CAS RN 99189-60-3)	0 %	31.12.2018
ex 2925 11 00	20	Sacharyna i jej sól sodowa	0 %	31.12.2018
ex 2925 19 95	10	N-Fenylomaleimid (CAS RN 941-69-5)	0 %	31.12.2018
ex 2925 19 95	20	4,5,6,7-Tetrahydroizoindolo-1,3-dion (CAS RN 4720-86-9)	0 %	31.12.2017
ex 2925 19 95	30	N,N'-(<i>m</i> -Fenylene)dimalimid (CAS RN 3006-93-7)	0 %	31.12.2017
ex 2925 29 00	10	Dicykloheksylokarbodiimid (CAS RN 538-75-0)	0 %	31.12.2018
ex 2925 29 00	20	Chlorowodek N-[3-(dimetyloamino)propylo]-N'-etylokarbodiimidu (CAS RN 25952-53-8)	0 %	01.01.2018
ex 2926 90 95	13	alfa-Bromo- <i>o</i> -toluonitryl (CAS RN 22115-41-9)	0 %	31.12.2018
ex 2926 90 95	20	2-(<i>m</i> -Benzoilofenilo)propiononitryl (CAS RN 42872-30-0)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	25	2,2-Dibromo-3-nitrylopropionamid (CAS RN 10222-01-2)	0 %	31.12.2016
ex 2926 90 95	30	Chlorowodorek 2-amino-3-(3,4-dimetoksyfenilo)-2-metylopropanonitrylu, (CAS RN 2544-13-0)	0 %	31.12.2015
ex 2926 90 95	50	Alkil lub alkoksyalkil estrów kwasu cyjanooctowego	0 %	31.12.2018
ex 2926 90 95	55	2-Cyjano-2-fenylomaślan metylo (CAS RN 24131-07-5)	0 %	31.12.2016
ex 2926 90 95	60	Kwas cyjanooctowy w postaci krystalicznej (CAS RN 372-09-8)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	61	Kwas <i>m</i> -(1-cyjanoetylo)benzoesowy (CAS RN 5537-71-3)	0 %	31.12.2016
ex 2926 90 95	63	1-(Cyjanoacetylo)-3-etylomocznik (CAS RN 41078-06-2)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	64	Esfenwalerat o czystości 83 % masy lub większej w mieszaninie własnych izomerów (CAS RN 66230-04-4)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	65	Malononitryl (CAS RN 109-77-3)	0 %	31.12.2018
ex 2926 90 95	70	Metakrylonitryl (CAS RN 126-98-7)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	74	Chlorotalonil (ISO) (CAS RN 1897-45-6)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	75	2-Cyjano-2-etylo-3-metyloheksanian etylo (CAS RN 100453-11-0)	0 %	31.12.2014
ex 2926 90 95	80	2-Cyjano-2-fenylomaślan etylo (CAS RN 718-71-8)	0 %	31.12.2018
ex 2926 90 95	86	Etylenodiaminotetraacetonitryl (CAS RN 5766-67-6)	0 %	31.12.2018
ex 2926 90 95	89	Butyronitryl (CAS RN 109-74-0)	0 %	31.12.2018
ex 2927 00 00	10	Dichlorowodorek 2,2'-dimetylo-2,2'-azodipropionoamidyny	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2927 00 00	20	Wodorosiarczan 4-anilino-2-metoksybenzenodiazoniowy (CAS RN 36305-05-2)	0 %	31.12.2018
ex 2927 00 00	30	Kwas 4'-aminoazobenzeno-4-sulfonowy (CAS RN 104-23-4)	0 %	31.12.2018
ex 2927 00 00	70	3,3'-[Azoksybis[(2-metoksy-4,1-fenyleno)azo]]bis[4,5-dihydroksynaftaleno-2,7-disulfonian] tetrasodu, (CAS RN 83968-64-3)	0 %	31.12.2014
ex 2927 00 00	80	Kwas 4-[(2,5-dichlorofenylo)azo]-3-hydroksy-2-naftoesowy (CAS RN 51867-77-7)	0 %	31.12.2017
ex 2928 00 90	10	3,3'-Bis(3,5-di- <i>tert</i> -butylo-4-hydroksyfenylo)- <i>N,N'</i> -bipropionoamid (CAS RN 32687-78-8)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	25	Oksym aldehydu octowego w roztworze wodnym (CAS RN 107-29-9)	0 %	31.12.2015
ex 2928 00 90	30	<i>N</i> -Izopropylhydroksyloamina (CAS RN 5080-22-8)	0 %	31.12.2016
ex 2928 00 90	35	2-Chloro- <i>N</i> -metoksy- <i>N</i> -metyloacetamid (CAS RN 67442-07-3)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	40	<i>O</i> -Etylohydroksyloamina, w postaci roztworu wodnego (CAS RN 624-86-2)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	45	Tebufenozyd (ISO) (CAS RN 112410-23-8)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	55	Wodorowęglan aminoguanidyny (CAS RN 2582-30-1)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	60	Adypohydrazyd (CAS RN 1071-93-8)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	70	Oksym butanonu (CAS RN 96-29-7)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	75	Metaflumizon (ISO) (CAS RN 139968-49-3)	0 %	31.12.2016
ex 2928 00 90	80	Cyflufenamid (ISO) (CAS RN 180409-60-3)	0 %	31.12.2018
ex 2928 00 90	85	Daminozyd (ISO) o czystości 99 % masy lub większej (CAS RN 1596-84-5)	0 %	31.12.2016
ex 2929 10 00	10	Diizocyjaniany metylenodicykloheksylu (CAS RN 28605-81-4)	0 %	31.12.2018
ex 2929 10 00	15	Diizocyjanian 3,3'-dimetylobifenylo-4,4'-diyłu (CAS RN 91-97-4)	0 %	31.12.2014
ex 2929 10 00	20	Izocyjanian butylu (CAS RN 111-36-4)	0 %	31.12.2017
ex 2929 10 00	40	Izocyjanian <i>m</i> -izopropenylo- α,α -dimetylobenzylu (CAS RN 2094-99-7)	0 %	31.12.2018
ex 2929 10 00	50	Diizocyjanian <i>m</i> -fenylenodiizopropylidenu (CAS RN 2778-42-9)	0 %	31.12.2018
ex 2929 10 00	55	2,5 (i 2,6)-Bis(izocyjanianometylo)bicyklo[2.2.1]heptan (CAS RN 74091-64-8)	0 %	31.12.2015
ex 2929 10 00	60	Diizocyjanian trimetyloheksametylenu, mieszanina izomerów	0 %	31.12.2018
ex 2929 10 00	80	1,3-Bis(izocyjanianometylo)benzen (CAS RN 3634-83-1)	0 %	31.12.2016
ex 2930 20 00	10	Prosulfocarb (ISO) (CAS RN 52888-80-9)	0 %	31.12.2017
ex 2930 20 00	20	2-Izopropylotiotiokarbaminian (CAS RN 141-98-0)	0 %	31.12.2016
ex 2930 90 99	10	2,3-Bis((2-merkptoetylo)tio)-1-propanotiol (CAS RN 131538-00-6)	0 %	31.12.2015

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2930 90 99	13	Chlorowodorek merkaptaminy (CAS RN 156-57-0)	0 %	31.12.2016
ex 2930 90 99	14	4-(Metylotio)benzaldehyd (CAS RN 3446-89-7)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	15	Etoprofos (ISO) (CAS RN 13194-48-4)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	17	Wodorosiarczan 2-(3-aminofenylosulfonylo)etylu (CAS RN 2494-88-4)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	18	1-Metylo-5-[3-metylo-4-[4-[(trifluorometylo)tio]fenoksy]fenylo]biuret (CAS RN 106310-17-2)	0 %	31.12.2016
ex 2930 90 99	20	2-Metoksy-N-[2-nitro-5-(fenylo)tio]fenylo]acetamid (CAS RN 63470-85-9)	0 %	31.12.2015
ex 2930 90 99	23	[(Metylosulfanylo)metylilideno]biskarbaminian dimetylu (CAS RN 34840-23-8)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	25	Tiofanat-metyl (ISO), (CAS RN 23564-05-8)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	30	4-(4-Izopropoksyfenylosulfonylo)fenol (CAS RN 95235-30-6)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	35	Glutation (CAS RN 70-18-8)	0 %	31.12.2016
ex 2930 90 99	40	3,3'-Tiodi(kwas propionowy) (CAS RN 111-17-1)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	45	Wodorosiarczan 2-[(p-aminofenylo)sulfonylo]etylu (CAS RN 2494-89-5)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	50	[S-(R*,R*)]-2-Amino-1-[4-(metylotio)-fenylo]-1,3-propanodiol, (CAS RN 23150-35-8)	0 %	31.12.2015
ex 2930 90 99	55	Tiomocznik (CAS RN 62-56-6)	0 %	31.12.2015
ex 2930 90 99	60	Siarczek metylofenylo (CAS RN 100-68-5)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	62	Bis(benzenosulfonian) cynku (CAS RN 24308-84-7)	0 %	31.12.2014
ex 2930 90 99	64	Siarczek 3-chloro-2-metylofenylo metylowy (CAS RN 82961-52-2)	0 %	31.12.2014
ex 2930 90 99	65	Tetrakis(3-merkaptopropionat) pentaerytrytolu (CAS RN 7575-23-7)	0 %	31.12.2015
ex 2930 90 99	66	Siarczek difenylo (CAS RN 139-66-2)	0 %	31.12.2017
ex 2930 90 99	67	Kwas 3-bromometylo-2-chloro-4-(metylosulfonylo)- benzoesowy (CAS RN 120100-05-2)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	68	Kletodym (ISO) (CAS RN 99129-21-2)	0 %	31.12.2017
ex 2930 90 99	77	4-[4-(2-Propenyloksy)fenylosulfonylo]fenol (CAS RN 97042-18-7)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	78	4-Merkaptometylo-3,6-ditio-1,8-oktanoditiol (CAS RN 131538-00-6)	0 %	31.12.2016
ex 2930 90 99	80	Kaptan (ISO) (CAS RN 133-06-2)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	81	Dihydrat heksametyleno-1,6-bistiosiarczanu sodu (CAS RN 5719-73-3)	3 %	31.12.2014
ex 2930 90 99	83	Metylo-p-tolilo sulfon (CAS RN 3185-99-7)	0 %	31.12.2017
ex 2930 90 99	84	Kwas 2-chloro-4-(metylosulfonylo)benzoesowy (CAS RN 53250-83-2)	0 %	31.12.2014
ex 2930 90 99	87	Kwas 3-sulfinobenzoesowy (CAS RN 15451-00-0)	0 %	31.12.2018
ex 2930 90 99	89	Sól potasowa lub sodowa O-etylo-, O-izopropylo-, O-butylo-, O-izobutylo- lub O-pentylo- ditiowęglanów	0 %	31.12.2016
ex 2931 90 90	05	Butyloetylomagnez (CAS RN 62202-86-2), w postaci roztworu w heptanie	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2931 90 90	10	Dietylometoksyboran (CAS RN 7397-46-8), nawet w postaci roztworu w tetrahydrofuranie zgodnie z uwagą 1e do działu 29 CN	0 %	31.12.2015
ex 2931 90 90	14	Diizobutyloдитiofosfinian sodu (CAS RN 13360-78-6) w postaci roztworu wodnego	0 %	31.12.2017
ex 2931 90 90	15	Trietyloboran (CAS RN 97-94-9)	0 %	31.12.2015
ex 2931 90 90	18	Tlenek trioktylofosfiny (CAS RN 78-50-2)	0 %	31.12.2016
ex 2931 90 90	20	Trikarbonyłek metylocyklopentadienylomanganu zawierający nie więcej niż 4,9 % masy trikarbonylku cyklopentadienylomanganu, (CAS RN 12108-13-3)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	24	Silan metylo tris(2-pentanooksimu) (CAS RN 37859-55-5)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	30	Izopropoksyd dietyloboranu (CAS RN 74953-03-0)	0 %	31.12.2015
ex 2931 90 90	35	Kwas (Z)-prop-1-en-1-ylofosfonowy (CAS RN 25383-06-6)	0 %	31.12.2017
ex 2931 90 90	40	Kwas N-(fosfonometylo)iminodiocetowy (CAS RN 5994-61-6)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	50	Kwas bis(2,4,4-trimetylopentylo)fosfinowy (CAS RN 83411-71-6)	0 %	31.12.2018
ex 2931 90 90	55	Dimetylo[dimetylosililodiindenyl]hafn (CAS RN 220492-55-7)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	70	Tetrakis(pentafluorofenylo)boran N,N-dimetyloaniliny (CAS RN 118612-00-3)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	72	Dichlorek fenylofosfonowy (CAS RN 824-72-6)	0 %	31.12.2016
ex 2931 90 90	75	Chlorek tetrakis(hydroksymetylo)fosfoniowy (CAS RN 124-64-1)	0 %	31.12.2016
ex 2931 90 90	86	Mieszanina izomerów 9-icosyl-9-fosfabicyklo[3.3.1]nonanu i 9-icosyl-9-fosfabicyklo[4.2.1]nonanu	0 %	31.12.2018
ex 2931 90 90	87	Tris(4-metylopentano-2-oksimino)metylosilan (CAS RN 37859-57-7)	0 %	31.12.2018
ex 2931 90 90	89	Octan tetrabutylfosfoniowy, w postaci roztworu wodnego (CAS RN 30345-49-4)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	91	Trimetylosilan (CAS RN 993-07-7)	0 %	31.12.2016
ex 2931 90 90	92	Trimetyloboran (CAS RN 593-90-8)	0 %	31.12.2014
ex 2931 90 90	96	Kwas 3-(hydroksyfenylofosfinoilo) propionowy (CAS RN 14657-64-8)	0 %	31.12.2018
ex 2932 13 00	10	Alkohol tetrahydrofurfurylowy (CAS RN 97-99-4)	0 %	31.12.2018
ex 2932 19 00	40	Furan (CAS RN 110-00-9) o czystości 99 % masy lub większej	0 %	31.12.2014
ex 2932 19 00	41	2,2 Di(tetrahydrofurylo)propan (CAS RN 89686-69-1)	0 %	31.12.2014
ex 2932 19 00	45	1,6-Dichloro-1,6-dideoksy-β-D-fruktofuranozyl-4-chloro-4 deoksy-α-D-galaktopiranozyd, (CAS RN 56038-13-2)	0 %	31.12.2014
ex 2932 19 00	50	2-Metylofuran (CAS RN 534-22-5)	0 %	31.12.2015
ex 2932 19 00	70	Furfuryloamina (CAS RN 617-89-0)	0 %	31.12.2014
ex 2932 19 00	75	Tetrahydro-2-metylofuran (CAS RN 96-47-9)	0 %	31.12.2018
ex 2932 19 00	80	Diocan 5-nitrofurfurylidenu (CAS RN 92-55-7)	0 %	31.12.2016
ex 2932 20 90	10	2'-Anilino-6'-[etylo(izopentylo)amino]-3'-metylospiro[izobenzofuran-1(3H),9'-ksanten]-3-on (CAS RN 70516-41-5)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2932 20 90	15	Kumaryna (CAS RN 91-64-5)	0 %	31.12.2016
ex 2932 20 90	20	6'-(Dietyloamino)-3-okso-3H-spiro[2-benzofurano-1,9'-ksanteno]-2' karboksylan etylu (CAS RN 154306-60-2)	0 %	31.12.2017
ex 2932 20 90	35	6'-Dietyloamino-3'-metylo-2'-(2,4-ksylidyno)spiro[izobenzofuran-1(3H),9'-ksanten]-3-on (CAS RN 36431-22-8)	0 %	31.12.2018
ex 2932 20 90	40	Bromowodorek (S)-(-)- α -amino- γ -butyrolaktonu (CAS RN 15295-77-9)	0 %	31.12.2017
ex 2932 20 90	55	6-Dimetyloamino-3,3-bis(4-dimetyloaminofenyl)ftalid (CAS RN 1552-42-7)	0 %	31.12.2018
ex 2932 20 90	60	6'-(Dietyloamino)-3'-metylo-2'-(fenyloamino)-spiro[izobenzofuran-1(3H),9'-[9H]ksanten]-3-on (CAS RN 29512-49-0)	0 %	31.12.2016
ex 2932 20 90	70	3',6'-Bis(etyloamino)-2',7'-dimetylospiro[izobenzofuran-1(3H),9'-[9H]ksanten]-3-on, (CAS RN 41382-37-0)	0 %	31.12.2018
ex 2932 20 90	71	6'-(Dibutyloamino)-3'-metylo-2'-(fenyloamino)-spiro[izobenzofuran-1(3H),9'-[9H]ksanten]-3-on (CAS RN 89331-94-2)	0 %	31.12.2016
ex 2932 20 90	72	2'-[Bis(fenyloamino)amino]6'-(dietyloamino)-spiro[izobenzofuran-1(3H),9'-[9H]ksanten]-3-on (CAS RN 34372-72-0)	0 %	31.12.2016
ex 2932 20 90	80	Kwas giberelinowy o czystości co najmniej 88 % masy (CAS RN 77-06-5)	0 %	31.12.2018
ex 2932 20 90	84	Dekahydro-3a,6,6,9a-tetrametylonafto [2,1-b] furan-2 (1H)-on (CAS RN 564-20-5)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	10	Bendiocarb (ISO) (CAS RN 22781-23-3)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	15	1,3,4,6,7,8-Heksahydro-4,6,6,7,8,8-heksametyloindeno[5,6-c]piran (CAS RN 1222-05-5)	0 %	31.12.2016
ex 2932 99 00	20	Etylo-2-metylo-1,3-dioksolano-2-octan (CAS RN 6413-10-1)	0 %	31.12.2016
ex 2932 99 00	25	Kwas 1-(2,2-difluorbenzo[d][1,3]dioksol-5-ilo)cyklopropanokarboksylowy (CAS RN 862574-88-7)	0 %	31.12.2017
ex 2932 99 00	35	1,2,3-Trideoksy-4,6:5,7-bis-O-[(4-propylofenyl)metyleno]-nonitol, (CAS RN 882073-43-0)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	40	1,3:2,4-Bis-O-(3,4-dimetylobenzylideno)-D-glucitol (CAS RN 135861-56-2)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	45	2-Butylobenzofuran (CAS RN 4265-27-4)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	50	7-Metylo-3,4-dihydro-2H-1,5-benzodioxepin-3-on (CAS RN 28940-11-6)	0 %	31.12.2015
ex 2932 99 00	55	Kwas 6-fluoro-3,4-dihydro-2H-1-benzopirano-2 karboksylowy (CAS RN 99199-60-7)	0 %	31.12.2018
ex 2932 99 00	70	1,3:2,4-bis-O-Benzylideno-D-glucitol (CAS RN 32647-67-9)	0 %	31.12.2016
ex 2932 99 00	75	3-(3,4-Metylenodioksyfenyl)-2-metylopropanal (CAS RN 1205-17-0)	0 %	31.12.2016
ex 2932 99 00	80	1,3:2,4-bis-O-(4-Metylobenzylideno)-D-glucitol (CAS RN 32647-67-9)	0 %	31.12.2016
ex 2933 19 90	30	3-Metylo-1-p-tolilo-5-pirazolon (CAS RN 86-92-0)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2933 19 90	40	Edarawon (INN) (CAS RN 89-25-8)	0 %	31.12.2018
ex 2933 19 90	50	Fenpyroksymat (ISO) (CAS RN 134098-61-6)	0 %	31.12.2014
ex 2933 19 90	60	Piraflufen etylu (ISO) (CAS RN 129630-19-9)	0 %	31.12.2014
ex 2933 19 90	70	Siarczan 4,5-diamino-1-(2-hydroksyetylo)-pirazolu (CAS RN 155601-30-2)	0 %	31.12.2018
ex 2933 19 90	80	Kwas 3-(4,5-dihydro-3-metylo-5-okso-1H-pirazol-1-ilo)benzenosulfonowy (CAS RN 119-17-5)	0 %	31.12.2017
ex 2933 19 90	85	5-Amino-4-(2-metylofenylo)-3-okso-2,3-dihydro-1H-1-pirazolokarbotionian allilu (CAS RN 473799-16-5)	0 %	31.12.2017
ex 2933 21 00	50	1-Bromo-3-chloro-5,5-dimetylohydantoina (CAS RN 16079-88-2)	0 %	31.12.2016
ex 2933 21 00	60	DL-p-Hydroksyfenylohydantoina (CAS RN 2420-17-9)	0 %	31.12.2016
ex 2933 21 00	70	α -(4-Metoksybenzoilo)- α -(1-benzylo-5-etoksy-3-hydantoinylo)-2-chloro-5-dodecylooksykarbonyloacetanilid, (CAS RN 70950-45-7)	0 %	31.12.2016
ex 2933 21 00	80	5,5-Dimetylohydantoina (CAS RN 77-71-4)	0 %	31.12.2015
ex 2933 29 90	15	4-(1-Hydroksy-1-metyloetylo)-2-propyloimidazolo-5-karboksylan etylu (CAS RN 144689-93-0)	0 %	31.12.2018
ex 2933 29 90	25	Prochloraz (ISO) (CAS RN 67747-09-5)	0 %	31.12.2018
ex 2933 29 90	35	1-Tritylo-4-formyloimidazol (CAS RN 33016-47-6)	0 %	31.12.2018
ex 2933 29 90	40	Triflumizol (ISO) (CAS RN 68694-11-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 29 90	45	Chlorek miedzi prochlorazu (ISO) (CAS RN 156065-03-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 29 90	50	1,3-Dimetyloimidazolidyn-2-on (CAS RN 80-73-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 29 90	60	1-Cyano-2-metylo-1-[2-(5-metyloimidazol-4-ilometylo)etylo]izotiomocznik (CAS RN 52378-40-2)	0 %	31.12.2016
ex 2933 29 90	70	Cyjazofamid (ISO) (CAS RN 120116-88-3)	0 %	31.12.2016
ex 2933 29 90	80	Imazalil (ISO) (CAS RN 35554-44-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 39 99	12	2,3-Dichloropirydyna (CAS RN 2402-77-9)	0 %	31.12.2017
ex 2933 39 99	15	Kwas pirydino-2,3-dikarboksylowy (CAS RN 89-00-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	18	6-Chloro-3-nitropirydyn-2-yloamina (CAS RN 27048-04-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 39 99	20	Pirytion miedzi w proszku (CAS RN 14915-37-8)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	24	Chlorowodorek 2-chlorometylo-4-metoksy-3,5-dimetylopirydyny (CAS RN 86604-75-3)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	25	Imazethapyr (ISO) (CAS RN 81335-77-5)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	30	Fluazinam (ISO) (CAS RN 79622-59-6)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	32	Chlorowodorek 2-chlorometylo-3,4-dimetoksy-pirydynium (CAS RN 72830-09-2)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	35	Aminopyralid (ISO) (CAS RN 150114-71-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	37	Roztwór wodny 1-tlenku pirydino-2-tiolu, sól sodowa (CAS RN 3811-73-2)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	40	2-Chloropirydyna (CAS RN 109-09-1)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2933 39 99	42	2,2,6,6-Tetrametylopiperydyna (CAS RN 768-66-1)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	45	5-Difluorometoksy-2-[[[(3,4-dimetoksy-2-pirydylo)metylo]tio]-1H-benzimidazol, (CAS RN 102625-64-9)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	47	(-)-trans-4-(4'-Fluorofenilo)-3-hydroksymetylo-N-metylopiperydyna (CAS RN 105812-81-5)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	48	Flonikamid (ISO) (CAS RN 158062-67-0)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	49	2-[[[3-Metylo-4-(2,2,2-trifluoroetoksy)-2-pirydynylo)metylo]tio]-1H-benzimidazol, (CAS RN 103577-40-8)	0 %	31.12.2015
ex 2933 39 99	50	Tetrafluoroboran N-fluoro-2,6-dichloropirydyny (CAS RN 140623-89-8)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	53	3-Bromopirydyna (CAS RN 626-55-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	55	Pyriproksyfen (ISO) o czystości 97 % masy lub większej (CAS RN 95737-68-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 39 99	57	3-(6-Amino-3-metylopirydyn-2-ilo)benzoesan tert-butyłu (CAS RN 1083057-14-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 39 99	60	2-Fluoro-6-(trifluorometylo)pirydyna (CAS RN 94239-04-0)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	63	Cholorowodorek 2-aminometylo-3-chloro-5-trifluorometylopiirydyny (CAS RN 326476-49-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	65	Acetamiprid (ISO) (CAS RN 135410-20-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	67	3-(6-Bromo-1H-benzo[d]imidazol-2-ilo)-2-azabicyklo[2.2.1]heptano-2-karboksylan (1R,3S,4S)-tert-butyłu (CAS RN 1256387-74-2)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	70	2,3-Dichloro-5-trifluorometylopiirydyna (CAS RN 69045-84-7)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	72	5,6-Dimetoksy-2-[(4-piperydynylo)metylo]indan-1-on (CAS RN 120014-30-4)	0 %	31.12.2016
ex 2933 39 99	77	Imazamoks (ISO) (CAS RN 114311-32-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 39 99	85	2-Chloro-5-chlorometylopiirydyna (CAS RN 70258-18-3)	0 %	31.12.2015
ex 2933 49 10	10	Quinmerac (ISO) (CAS RN 90717-03-6)	0 %	31.12.2018
ex 2933 49 10	20	Kwas 3-hydrokso-2-metylocholinolno-4-karboksylowy (CAS RN 117-57-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 49 10	30	4-Okso-1,4-dihydrochinolino-3-karboksylan etylu (CAS RN 52980-28-6)	0 %	31.12.2017
ex 2933 49 90	30	Chinolina (CAS RN 91-22-5)	0 %	31.12.2015
ex 2933 49 90	40	Izochinolina (CAS RN 119-65-3)	0 %	31.12.2015
ex 2933 49 90	60	5,6,7,8-Tetrahydrochinolina (CAS RN 10500-57-9)	0 %	31.12.2014
ex 2933 49 90	70	Chinolin-8-ol (CAS RN 148-24-3)	0 %	31.12.2018
ex 2933 52 00	10	Malonylomocznik (kwas barbiturowy) (CAS RN 67-52-7)	0 %	31.12.2016
ex 2933 59 95	15	Sitagliptyna fosforanu jednowodnego (CAS RN 654671-77-9)	0 %	01.07.2014
ex 2933 59 95	17	N,N'- (4,6 dichloropirymidyno-2,5-diilo)diformamid (CAS RN 116477-30-6)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	20	2,4-Diamino-6-chloropirymidyna (CAS RN 156-83-2)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	23	6-Chloro-3-metyouracyl (CAS RN 4318-56-3)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2933 59 95	27	Octan 2-[(2-amino-6-okso-1,6-dihydro-9H-puryn-9-yl)metoksy]-3-hydroksypopylu (CAS RN 88110-89-8)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	30	Mepanipirim (ISO) (CAS RN 110235-47-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	45	1-[3-(Hydroksymetylo)pirydyno-2-yl]-4-metylo-2-fenylopiiperazyna (CAS RN 61337-89-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 59 95	50	2-(2-Piperazyno-1-yloetoksy)etanol (CAS RN 13349-82-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 59 95	55	Tiopental (INN) (CAS RN 76-75-5)	0 %	31.12.2014
ex 2933 59 95	60	2,6-Dichloro-4,8-dipiperidynopirimido[5,4-d]pirymidyna (CAS RN 7139-02-8)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	65	Bis(tetrafluoroboran)1-chlorometylo-4-fluoro-1,4-diazoniabicyklo[2.2.2]oktanu, (CAS RN 140681-55-6)	0 %	31.12.2014
ex 2933 59 95	70	N-(4-Etylo-2,3-dioksopiperazyn-1-ilkarbonylo)-D-2-fenyloglicyna (CAS RN 63422-71-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 59 95	72	Triacetylogancyclowir (CAS RN 86357-14-4)	0 %	31.12.2016
ex 2933 59 95	75	Chlorowodorek (2R,3S/2S,3R)-3-(6-chloro-5-fluoro pirymidyno-4-yl)-2-(2,4-difluorofenilo)-1-(1H-1,2,4-triazolo-1-yl)butan-2-olu, (CAS RN 188416-20-8)	0 %	31.12.2014
ex 2933 59 95	77	Chlorowodorek 3-(trifluorometylo)-5,6,7,8-tetrahydro[1,2,4]triazolo[4,3-a]pirazyiny (1:1) (CAS RN 762240-92-6)	0 %	31.12.2017
ex 2933 69 80	25	Monofosforan 1,3,5-triazyno-2,4,6-triaminy (CAS RN 20208-95-1)	0 %	31.12.2016
ex 2933 69 80	40	Troklozen sodu (INN) (CAS RN 2893-78-9)	0 %	31.12.2016
ex 2933 69 80	50	1,3,5-Tris(2,3-dibromopropilo)-1,3,5-triazinano-2,4,6-trion (CAS RN 52434-90-9)	0 %	31.12.2018
ex 2933 69 80	55	Terbutryn (ISO) (CAS RN 886-50-0)	0 %	31.12.2015
ex 2933 69 80	60	Kwas cyjanurowy (CAS RN 108-80-5)	0 %	31.12.2015
ex 2933 69 80	80	Tris(2-hydroksyetylo)-1,3,5-triazynotriion (CAS RN 839-90-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 79 00	30	5-Winylo-2-pirolidon (CAS RN 7529-16-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 79 00	50	6-Bromo-3-metylo-3H-dibenzo(f,ij)izochinolono-2,7-dion (CAS RN 81-85-6)	0 %	31.12.2018
ex 2933 79 00	60	3,3-pentametyleno-4-butyrolaktam (CAS RN 64744-50-9)	0 %	31.12.2014
ex 2933 79 00	70	L-(+)-Winian (S)-N-[(dietyloamino)metylo]-alfa-etylo-2-okso-1-pirolidynoacetamidu, (CAS RN 754186-36-2)	0 %	31.12.2015
ex 2933 99 80	10	2-(2H-Benzotriazol-2-ilo)-4,6-di-tert-butylofenol (CAS RN 3846-71-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	13	5-Difluorometoksy-2-merkaptio-1-H-benzimidazol (CAS RN 97963-62-7)	0 %	31.12.2016
ex 2933 99 80	15	2-(2H-Benzotriazol-2-ilo)-4,6-di-tert-pentylofenol (CAS RN 25973-55-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	18	4,4'-[(9-Butylo-9H-karbazol-3-ilo)metyleno]bis[N-metylo-N-feniloanilina] (CAS RN 67707-04-4)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	20	2-(2H-Benzotriazol-2-ilo)-4,6-bis(1-metylo-1-feniloetylo)fenol (CAS RN 70321-86-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	22	(2S)-2-Benzyllo-N,N-dimetyloazrydyno-1-sulfonamid (CAS RN 902146-43-4)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	24	1,3-Dihydro-5,6-diamino-2H-benzimidazol-2-on (CAS RN 55621-49-3)	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2933 99 80	28	N-(2,3-Dihydro-2-okso-1H-benzimidazol-5-ilo)-3-hydroksynaftaleno-2-karboksyamid (CAS RN 26848-40-8)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	30	Quizalofop-P-etylu (ISO) (CAS RN 100646-51-3)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	32	5-[4'-(Bromometylo)bifenylo-2-ylo]-2-tritylo-2H-tetrazol (CAS RN 133051-88-4)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	35	1,3,3-Trimetylo-2-metylenoindolina (CAS RN 118-12-7)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	37	8-Chloro-5,10-dihydro-11H-dibenzo [b,e] [1,4]diazepin-11-on (CAS RN 50892-62-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	40	trans-4-Hydroksy-L-prolina (CAS RN 51-35-4)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	43	2,3-Dihydro-1H-pirol[3,2,1-ij]chinolina (CAS RN 5840-01-7)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	45	Hydrazyd maleinowy (ISO) (CAS RN 123-33-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	47	Paklobutrazol (ISO) (CAS RN 76738-62-0)	0 %	31.12.2017
ex 2933 99 80	50	Metkonazol (ISO) (CAS RN 125116-23-6)	3,2 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	53	(S)-5-(tert-butoksykarbonylo)-5-azaspiro[2.4]heptano-6-karboksylian potasu (CUS0133723-1) (°)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	55	Pyridaben (ISO) (CAS RN 96489-71-3)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	57	2-(5-Metoksyindol-3-ilo)etyloamina (CAS RN 608-07-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	62	Kwas 1H-indolo-6-karboksylowy (CAS RN 1670-82-2)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	64	Chlorowodorek((3R)-1-((1R,2R)-2-[2-(3,4-dimetoksyfenylo) etoksy]cykloheksylo)pirolidyn-3-olu, (CAS RN 748810-28-8)	0 %	31.12.2015
ex 2933 99 80	67	Ester etylowy kandesartanu (INN) (CAS RN 139481-58-6)	0 %	31.12.2016
ex 2933 99 80	71	10-Metoksyiminostylben (CAS RN 4698-11-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	72	1,4,7-Trimetylo-1,4,7-triazacyklononan	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	74	Chlorowodorek imidazo[1,2-b]pirydazyny (CAS RN 18087-70-2)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	76	Octan bis(oktahydro-1,4,7-trimetylo-1H-1,4,7-triazonino-N1,N4,N7)tri-μ-okso-dimanganu(2+) (1:2) (CAS RN 916075-10-0)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	78	Chloroworodek 3-amino-3-azabicyklo (3.3.0) oktanu (CAS RN 58108-05-7)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	81	1,2,3 Benzotriazol (CAS RN 95-14-7)	0 %	31.12.2016
ex 2933 99 80	82	Tolitriazol (CAS RN 29385-43-1)	0 %	31.12.2018
ex 2933 99 80	88	2,6-Dichlorochinoksalina (CAS RN 18671-97-1)	0 %	31.12.2014
ex 2933 99 80	89	Karbendazym (ISO) (CAS RN 10605-21-7)	0 %	31.12.2018
ex 2934 10 00	10	Heksytiazoks (ISO) (CAS RN 78587-05-0)	0 %	31.12.2018
ex 2934 10 00	15	Węglan 4-nitrofenylo tiazol-5-ilometylu (CAS RN 144163-97-3)	0 %	31.12.2017
ex 2934 10 00	20	2-(4-Metylotiazol-5-ilo)etanol (CAS RN 137-00-8)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2934 10 00	25	Szczawian 2-(3-((2-izopropylotiazol-4-ilo)metylo)-3-metyloureido)-4-morfolino-butanian (S)-etylu (CAS RN 1247119-36-3)	0 %	31.12.2017
ex 2934 10 00	35	Dichlorowodorek (2-izopropylotiazol-4-ilo)-N-metylometanaminy (CAS RN 1185167-55-8)	0 %	31.12.2017
ex 2934 10 00	40	Kwas (Z)-2-(2- <i>tert</i> -butoksykarbonyloaminotiazol-4-ilo)-2-pentenowy (CAS RN 86978-24-7)	0 %	31.12.2018
ex 2934 10 00	60	Fostiazat (ISO) (CAS RN 98886-44-3)	0 %	31.12.2014
ex 2934 10 00	70	Chlorowodorek chlorku 2-(formyloamino)-4-tiazoloacetylu (CAS RN 372092-18-7)	0 %	31.12.2016
ex 2934 10 00	80	3,4-Dichloro-5-karboksyizotiazol (CAS RN 18480-53-0)	0 %	31.12.2016
ex 2934 20 80	20	(2Z)-(5-Amino-1,2,4-tiadiazol-3-ilo)(metoksyimino)tiooctan S-1,3-benzotiazol-2-ilu (CAS RN 89604-91-1)	0 %	31.12.2016
ex 2934 20 80	30	Ester metylowy kwasu 2-[[[(Z)-[1-(2-amino-4-tiazolilo)-2-(2-benzotiazolilolio)-2-oksoetylideno]amino]oksy]-octowego (CAS RN 246035-38-1)	0 %	31.12.2016
ex 2934 20 80	40	1,2-Benzotiazol-3(2H)-on (Benzothiazolinon (BIT)) (CAS RN 2634-33-5)	0 %	31.12.2017
ex 2934 20 80	50	(Z)-2-(2-Aminotiazol-4-ilo)-2-(acetyloksyimino)tiooctan (S)-1,3-benzotiazol-2-ilu, (CAS RN 104797-47-9)	0 %	31.12.2018
ex 2934 20 80	60	Benzotiazol-2-ilo-(Z)-2-trityloksyimino-2-(2-aminotiazol-4-ilo)-tiooctan (CAS RN 143183-03-3)	0 %	31.12.2015
ex 2934 20 80	70	N,N-Bis(1,3-benzotiazol-2-ilosulfanylo)-2-metylopropano-2-amina (CAS RN 3741-80-8)	0 %	31.12.2015
ex 2934 30 90	10	2-Metylotiofenotiazyna (CAS RN 7643-08-5)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	11	3-{1,4-Diokspiro[4.5]dec-8-ylo}[(trans-4-metylocykloheksylo)karbonylo]amino-5-jodotiofeno-2-karboksylo metylu (CAS RN 1026785-65-8)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	12	Dimetomorf (ISO) (CAS RN 110488-70-5)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	13	Buprofezyna (ISO) o czystości 98,5 % masy lub większej (CAS RN 953030-84-7)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	14	N-[[1-Metylo-2-((4-(5-okso-4,5-dihydro-1,2,4-oksadiazol-3-ilo)fenylo)amino)metylo]-1H-benzimidazol-5-ilo]karbonylo]-N-pirydyn-2-ilo-b-alaninian etylu (CAS RN 872728-84-2)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	15	Karboksyna (ISO) (CAS RN 5234-68-4)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	17	Metylo(1,8-dietylo-1,3,4,9-tetrahydropyrano[3,4-b]indol-1-ilo)octan (CAS RN 122188-02-7)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	18	3,3-Bis(2-Metylo-1-oktylo-1H-indol-3-ilo)ftalid (CAS RN 50292-95-0)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	20	Tiofen (CAS RN 110-02-1)	0 %	31.12.2014
ex 2934 99 90	22	7-[4-(Dietyloamino)-2-etoksyfenylo]-7-(2-metylo-1-oktylo-1H-indol-3-ilo)furo[3,4-b]pirydyno-5(7H)-on (CAS RN 87563-89-1)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	23	Bromukonazol (ISO) o czystości 96 % masy lub większej (CAS RN 116255-48-2)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	25	2,4-Dietylo-9H-tioksanten-9-on (CAS RN 82799-44-8)	0 %	31.12.2015

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2934 99 90	28	Dichlorowodorek 11-(piperazyn-1-ylo)dibenzo[b,f][1,4]tiazepiny (CAS RN 111974-74-4)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	30	Dibenzo[b,f][1,4]tiazepin-11(10H)-on (CAS RN 3159-07-7)	0 %	31.12.2014
ex 2934 99 90	33	[2,2'-Tio-bis(4-tert-oktylofenolato)]-n-butyloamina, nikiel (CAS RN 14516-71-3)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	35	Dimetenamid (ISO) (CAS RN 87674-68-8)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	37	4-Propan-2-ilo-morfolina (CAS RN 1004-14-4)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	40	2-Tiofen etyloaminy (CAS RN 30433-91-1)	0 %	31.12.2015
ex 2934 99 90	43	Chlorowodorek kwasu klopidogrelowego (CAS RN 144750-42-5)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	45	Tris(2,3-epoksypropylo)-1,3,5-triazynanotrion (CAS RN 2451-62-9)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	48	Dihydrat propan-2-olo – 2-metylo-4-(4-metylopiperazyn-1-ylo)-10H-tieno[2,3-b][1,5]benzodiazepiny (1:2) (CAS RN 864743-41-9)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	50	Heksafluorofosforan 10-[1,1'-bifenylo]-4-ilo-2-(1-metyloetylo)-9-okso-9H-tioksantenu, (CAS RN 591773-92-1)	0 %	31.12.2015
ex 2934 99 90	55	Olmestartan medoxomil (INN) (CAS RN 144689-63-4)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	60	Chlorowodorek tiolaktonu DL-homocysteiny (CAS RN 6038-19-3)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	66	1,1-Ditlenek tetrahydrotiofenu (CAS RN 126-33-0)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	72	1-[3-(5-Nitro-2-furylo)allilidenoamino]imidazolidyno-2,4-dion (CAS RN 1672-88-4)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	74	2-Izopropylotioksanton (CAS RN 5495-84-1)	0 %	31.12.2017
ex 2934 99 90	75	(4R-cis)-1,1-Dimetyloetylo-6-[2[2-(4-fluorofenylo)-5-(1-izopropyl)-3-fenylo-4-[(fenyloamino)karbonylo]-1H-pirol-1-ilo]etylo]-2,2-dimetylo-1,3-dioksano-4-octan (CAS RN 125971-95-1)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	76	2,5-Tiofenodiilobis(5-tert-butylo-1,3-benzoksazol) (CAS RN 7128-64-5)	0 %	31.12.2016
ex 3204 20 00	10			
ex 2934 99 90	77	5-Metylo-1,3,4-oksadiazolo-2-karboksylan potasu (CAS RN 888504-28-7)	0 %	31.12.2016
ex 2934 99 90	79	Tiofeno-2-etanol (CAS RN 5402-55-1)	0 %	31.12.2018
ex 2934 99 90	83	Flumioksazyna (ISO) o czystości 96 % masy lub większej (CAS RN 103361-09-7)	0 %	31.12.2014
ex 2934 99 90	84	Etoksazol (ISO) o czystości 94,8 % masy lub większej (CAS RN 153233-91-1)	0 %	31.12.2014
ex 2934 99 90	85	N2-[1-(S)-Etoksykarbonylo-3-fenylopropylo]-N6-trifluoroacetylo-L-lizylo-N2-karboksybezwodnik (CAS RN 126586-91-2)	0 %	31.12.2015
ex 2934 99 90	86	Dithianon (ISO) (CAS RN 3347-22-6)	0 %	31.12.2015
ex 2934 99 90	87	2,2'-(1,4-Fenyleno) bis(4H-3,1-benzoksazyn-4-on) (CAS RN 18600-59-4)	0 %	31.12.2015
ex 2935 00 90	15	Flupyr sulfuron-metylo-sodu (ISO) (CAS RN 144740-54-5)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	17	6-Metylo-4-okso-5,6-dihydro-4H-tieno[2,3-b]tiopirano-2-sulfonamid f(CAS RN 120279-88-1)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 2935 00 90	20	Toluenosulfonamidy	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	23	N-[4-(2-Chloroacetylo)fenylo]metanosulfonamid (CAS RN 64488-52-4)	0 %	31.12.2016
ex 2935 00 90	25	Triflusuulfuron-metyl (ISO) (CAS RN 126535-15-7)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	27	(3R,5S,6E)-7-{4-(4-Fluorofenylo)-6-izopropyl-2-[metylo(metylosulfonylo)amino]pirymidyn-5-ylo}-3,5-dihydroksohept-6-enolan metylu (CAS RN 147118-40-9)	0 %	31.12.2016
ex 2935 00 90	28	N-fluorobenzenosulfonimid (CAS RN 133745-75-2)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	30	Mieszanina izomerów zawierająca N-etylotolueno-2-sulfonamid i N-etylotolueno-4-sulfonamid	0 %	31.12.2014
ex 2935 00 90	35	Chlorsulfuron (ISO) (CAS RN 64902-72-3)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	40	Imazosulfuron (ISO), o czystości 98 % masy lub większej (CAS RN 122548-33-8)	0 %	31.12.2015
ex 2935 00 90	42	Penoxsulam (ISO) (CAS RN 219714-96-2)	0 %	31.12.2015
ex 2935 00 90	45	Rimsulfuron (ISO) (CAS RN 122931-48-0)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	48	Kwas (3R,5S,6E)-7-[4-(4-fluorofenylo)-2-[metylo(metylosulfonylo)amino]-6-(propan-2-ylo)pirymidyn-5-ylo]-3,5-dihydroksohept-6-enowy – 1-[(R)-(4-chlorofenylo)(fenylo)metylo]piperazyna (1:1) (CAS RN 1235588-99-4)	0 %	31.12.2016
ex 2935 00 90	50	4,4'-Oksydi(benzenosulfonohydrazyd) (CAS RN 80-51-3)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	53	Kwas 2,4-dichloro-5-sulfamylbenzoesowy (CAS RN 2736-23-4)	0 %	31.12.2014
ex 2935 00 90	55	Thifensulfuron-metyl (ISO) (CAS RN 79277-27-3)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	63	Nikosulfuron (ISO), o czystości 91 % masy lub większej (CAS RN 111991-09-4)	0 %	31.12.2014
ex 2935 00 90	65	Tribenuron-metyl (ISO) (CAS RN 101200-48-0)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	75	Metsulfuron-metyl (ISO) (CAS RN 74223-64-6)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	77	Ester etylowy kwasu [[4-[2-[[[3-etylo-2,5-dihydro-4-metylo-2-okso-1H-pirol-1-ylo]karbonylo]amino]etylo]fenylo]sulfonylo]-karbamowego, (CAS RN 318515-70-7)	0 %	31.12.2014
ex 2935 00 90	82	N-(5,7-Dimetoksy[1,2,4]triazolo[1,5-a]pirymidyno-2-ilo)-2-metoksy-4-(trifluorometylo)pirydyno-3-sulfonamid, (CAS RN 422556-08-9)	0 %	31.12.2014
ex 2935 00 90	85	Chlorowodorek N-[4-(izopropylaminoacetylo)fenylo]metanosulfonamidu	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	88	Monouwodniony półtorasiarczan N-(2-(4-amino-N-etylo-m-toluidyno)etylo)metanosulfonamid, (CAS RN 25646-71-3)	0 %	31.12.2018
ex 2935 00 90	89	3-(3-Bromo-6-fluoro-2-metyloindolo-1-ilosulfonylo)-N,N-dimetylo-1,2,4-triazolo-1-sulfonamid (CAS RN 348635-87-0)	0 %	31.12.2016
ex 2938 90 30	10	Glicyryzynian amonu (CAS RN 53956-04-0)	0 %	31.12.2015
ex 2938 90 90	10	Hesperydyna (CAS RN 520-26-3)	0 %	31.12.2018
ex 2938 90 90	20	Beta-D-glukopiranozyd etylowaniliny (CAS RN 122397-96-0)	0 %	31.12.2018
ex 2941 20 30	10	Siarczan dihydrostreptomycyny (CAS RN 5490-27-7)	0 %	31.12.2016
ex 3102 50 00	10	Naturalny azotan sodu	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
3201 20 00		Ekstrakt akacji	0 %	31.12.2018
ex 3201 90 90	20	Ekstrakty garbarskie uzyskane z owoców gambiru i migdałecznika	0 %	31.12.2018
ex 3204 11 00	20	Barwnik C.I. Disperse Yellow 241 (CAS RN 83249-52-9), o czystości wynoszącej 97 % lub więcej, oznaczonej metodą wysokosprawną chromatografii cieczowej	0 %	31.12.2015
ex 3204 11 00	30	Preparaty barwników dyspersyjnych zawierające: — C.I. Disperse Orange 61, — C.I. Disperse Blue 291:1, — C.I. Disperse Violet 93:1, — C.I. Disperse Red 54	0 %	31.12.2015
ex 3204 11 00	40	Barwnik C.I. Disperse Red 60 (CAS RN 17418-58-5)	0 %	31.12.2016
ex 3204 11 00	50	Barwnik C.I. Disperse Blue 72 (CAS RN 81-48-1)	0 %	31.12.2016
ex 3204 11 00	60	Barwnik C.I. Disperse Blue 359 (CAS RN 213328-78-0)	0 %	31.12.2016
ex 3204 11 00	70	Barwnik C.I. Disperse Red 343 (CAS RN 99035-78-6)	0 %	31.12.2017
ex 3204 11 00	80	Preparat barwnikowy, niejonotwórczy, zawierający: — N-[5-(acetyloamino)-4-[(2-chloro-4,6-dinitrofenylo)azo]-2-metoksyfenylo]-2-okso-2-(fenylometoksy)etylo-β-alaninę (CAS RN 159010-67-0) — N-[4-[(2-cyjano-4-nitrofenylo)azo]fenylo]-N-metylo-2-(1,3-dihydro-1,3-dioksa-2H-izoindol-2-ilo)etylo-β-alaninę (CAS RN 170222-39-6) oraz — N-[2-chloro-4-[(4-nitrofenyl)azo]fenylo]-2-[2-(1,3-dihydro-1,3-dioksa-2H-izoindol-2-ilo)etoksy]-2-oksoetylo-β-alaninę (CAS RN 371921-34-5)	0 %	31.12.2017
ex 3204 12 00	10	Barwnik C.I. Acid Blue 9 (CAS RN 3844-45-9)	0 %	31.12.2016
ex 3204 12 00	20	Preparat barwnikowy, anionowy, zawierający 75 % masy lub więcej 7-((4chloro-6-dodecyloamino)-1,3,5-triazyn-2-ilo)amino)-4-hydroksy-3-((4-((4-sulfofenylo)azo)fenylo)azo)-2-naftalenosulfonianu sodu (CAS RN 145703-76-0)	0 %	31.12.2017
ex 3204 12 00	30	Preparat na bazie barwników kwasowych, anionowy, zawierający: — amino-4-(4-tert-butyloanilino)antrachinono-2-sulfonian litu (CAS RN 125328-86-1), — Barwnik C.I. Acid Green 25 (CAS RN 4403-90-1), oraz — Barwnik C.I. Acid Blue 80 (CAS RN 4474-24-2)	0 %	31.12.2017
ex 3204 12 00	40	Płynny preparat barwiący zawierający anionowy barwnik kwasowy C.I. Acid Blue 182 (CAS RN 12219-26-0)	0 %	31.12.2018
ex 3204 13 00	10	Barwnik C.I. Basic Red 1 (CAS RN 989-38-8)	0 %	31.12.2016
ex 3204 13 00	20	Mleczan octanu (2,2'-(3,3'-dioksydobifenyl-4,4'-diilodiaz)bis(6-(4-(3-(dietyloamino)propyloamino)-6-(3-(dietyloamono)propyloamino)-1,3,5-triazyn-2-iloamino)-3-sulfoniano-1-naftolato))dimiedzi(II) (CASRN 159604-94-1)	0 %	31.12.2017
ex 3204 13 00	30	Barwnik C.I. Basic Blue 7 (CAS RN 2390-60-5)	0 %	31.12.2017
ex 3204 13 00	40	Barwnik C.I. Basic Violet 1 (CAS RN 603-47-4)/(CAS RN 8004-87-3)	0 %	31.12.2017
ex 3204 15 00	10	Barwnik C.I. Vat Orange 7 (C.I. Pigment Orange 43) (CAS RN 4424-06-0)	0 %	31.12.2017
ex 3204 15 00	60	Barwnik C.I. Vat Blue 4 (CAS RN 81-77-6)	0 %	31.12.2018
ex 3204 17 00	10	Barwnik C.I. Pigment Yellow 81 (CAS RN 22094-93-5)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3204 17 00	15	Barwnik C.I. Pigment Green 7 (CAS RN 1328-53-6)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	20	Barwnik C.I. Pigment Blue 15:3 (CAS RN 147-14-8)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	25	Barwnik C.I. Pigment Yellow 14 (CAS RN 5468-75-7)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	30	Barwnik C.I. Pigment Yellow 97 (CAS RN 12225-18-2)	0 %	31.12.2017
ex 3204 17 00	35	Barwnik C.I. Pigment Red 202 (CAS RN 3089-17-6)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	40	Barwnik C.I. Pigment Yellow 120 (CAS RN 29920-31-8)	0 %	31.12.2014
ex 3204 17 00	50	Barwnik C.I. Pigment Yellow 180 (CAS RN 77804-81-0)	0 %	31.12.2014
ex 3204 17 00	60	Barwnik C.I. Pigment Red 53:1 (CAS RN 5160-02-1)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	65	Barwnik C.I. Pigment Red 53 (CAS RN 2092-56-0)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	70	Barwnik C.I. Pigment Yellow 13 (CAS RN 5102-83-0)	0 %	31.12.2016
ex 3204 17 00	75	Barwnik C.I. Pigment Orange 5 (CAS RN 3468-63-1)	0 %	31.12.2017
ex 3204 17 00	80	Barwnik C.I. Pigment Red 207 (CAS RN 71819-77-7)	0 %	31.12.2017
ex 3204 17 00	85	Barwnik C.I. Pigment Blue 61(CAS RN 1324-76-1)	0 %	31.12.2017
ex 3204 17 00	88	Barwnik C.I. Pigment Violet 3 (CAS RN 1325-82-2)	0 %	31.12.2017
ex 3204 19 00	11	Barwnik fotochromowy, 3-(4-butoksyfenylo)-6,7-dimetoksy-3-(4-metoksyfenylo)-1,3,13-dimetylo-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromeno-11-karbonitryl	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	21	Barwnik fotochromowy, 4-(3-(4-butoksyfenylo)-6-metoksy-3-(4-metoksyfenylo)-1,3,13-dimetylo-11-(trifluorometylo)-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromen-7-ylo)morfolina (CAS RN 1021540-64-6)	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	31	Barwnik fotochromowy, N-heksylo -6,7-dimetoksy-3,3-bis(4-metoksyfenylo)-1,3,13-dimetylo-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromen-11-karboksamid	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	41	Barwnik fotochromowy, 4,4'-(1,3,13-dimetylo-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromen-3,3-diilo)difenol	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	43	Barwnik fotochromowy, bis(2-(4-(7-metoksy-3-(4-metoksyfenylo)-11-fenylo-1,3,13-dipropylo-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromen-3-ylo)fenoksy)etylo)dekanodionian (CUS 0133724-2) (5)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	47	Barwnik fotochromowy, 4-(4-(1,3,13-dimetylo-3,11-difenylo-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromen-3-ylo)fenylo) morfolina (CUS 0133726-4) (5)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	51	Barwnik fotochromowy, 4-(4-(6,11-difluoro-1,3,13-dimetylo-3-fenylo-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromen-3-ylo)fenylo)morfolina(CAS RN 1360882-72-6)	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	53	Barwnikfotochromowy, 3-(4-butoksyfenylo)-3-(4-fluorofenylo)-6,7-dimethoksy-1,3,13-dimetylo-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromeno-11-karbonitryl (CUS 0133725-3) (5)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	55	Barwnik fotochromowy, 4, 4'-(7-metoksy-11-fenylo-1,3,13-dipropylo-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromeno-3,3-diilo)difenol (CUS 0133728-6) (5)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	57	Barwnik fotochromowy, bis(2-{4-[11- cyjano-3-(4-flourofenylo)-6,7-dimetoksy-1,3,13-dimetylo-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromen-3-ylo]fenoksy}etylo) dekanodionian (CUS 0133729-7) (5)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3204 19 00	61	Barwnik fotochromowy, 3-(4-butoksyfenilo)-6,7-dimetoksy-3-(4-metoksyfenilo)-13,13-dimetylo-11-(trifluorometylo)-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromen (CAS RN 1021540-61-3)	0 %	31.12.2014
ex 3204 19 00	63	Barwnik fotochromowy, (1-{4-(6-metoksy-3-(4-metoksyfenilo)-13, 13-dimetylo-3,13-dihydrobenzo[h]indeno[2,1-f]chromen-3-ylo)fenilo}piperydyna (CUS 0133727-5) (5)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	70	Barwnik C.I. Solvent Red 49 (CAS RN 509-34-2)	0 %	31.12.2018
ex 3204 19 00	71	Barwnik C.I. Solvent Brown 53 (CAS RN 64696-98-6)	0 %	31.12.2015
ex 3204 19 00	73	Barwnik C.I. Solvent Blue 104 (CAS RN 116-75-6) o czystości 97 % lub więcej, oznaczonej metodą wysokosprawnej chromatografii cieczowej	0 %	31.12.2015
ex 3204 19 00	77	Barwnik C.I. Solvent Yellow 98 (CAS RN 27870-92-4)	0 %	31.12.2016
ex 3204 19 00	84	Barwnik C.I. Solvent Blue 67 (CAS RN 12226-78-7)	0 %	31.12.2017
ex 3204 19 00	85	Barwnik C.I. Solvent Red HPR	0 %	31.12.2017
ex 3204 20 00	20	Barwnik C.I. Fluorescent Brightener 71 (CAS RN 16090-02-1)	0 %	31.12.2016
ex 3204 20 00	30	Barwnik C.I. Fluorescent Brightener 351 (CAS RN 38775-22-3)	0 %	31.12.2016
ex 3204 20 00	40	5-[[4-Anilino-6-[2-hydroksyetylo(metylo)amino]-1,3,5-triazyno-2-ylo]amino]-2-[(E)-2-[4-[[4-anilino-6-[2-hydroksyetylo(metylo)amino]-1,3,5-triazyno-2-ylo]amino]-2-sulfonatofenylo]etyleno]benzenosulfonian disodowy (CAS RN 13863-31-5)	0 %	31.12.2018
ex 3205 00 00	10	Laki aluminiowe wytwarzane z barwników, stosowane do produkcji pigmentów w przemyśle farmaceutycznym (1)	0 %	31.12.2018
ex 3205 00 00	20	Barwnik C.I. Carbon Black 7 Lake	0 %	31.12.2016
ex 3206 11 00	10	Ditlenek tytanu powleczony triizostearynianem izopropoksytytanu, zawierający 1,5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 2,5 % masy triizostearynianu izopropoksytytanu	0 %	31.12.2018
ex 3206 19 00	10	Preparat zawierający: — 72 % (± 2 %) masy miki (CAS RN 12001-26-2); oraz — 28 % (± 2 %) masy ditlenku tytanu (CAS RN 13463-67-7)	0 %	31.12.2016
ex 3206 42 00	10	Litopon (CAS RN 1345-05-7)	0 %	31.12.2018
3206 50 00		Produkty nieorganiczne, w rodzaju stosowanych jako luminofory	0 %	31.12.2018
ex 3207 30 00	10	Preparat zawierający: — nie więcej niż 85 % masy srebra, — nie mniej niż 2 % masy palladu, — tytanian baru, — terpineol, oraz — etylocelulozę, stosowany do sitodruku do produkcji wielowarstwowych kondensatorów ceramicznych (1)	0 %	31.12.2018
ex 3207 40 85	20	Płatki szklane powleczone srebrem, o przeciętnej średnicy 40 (+/- 10) µm	0 %	31.12.2018
ex 3207 40 85	40	Płatki szklane (CAS RN 65997-17-3): — o grubości 0,3 µm lub większej, ale nie większej niż 10 µm; oraz — powleczone ditlenkiem tytanu (CAS RN 13463-67-7) lub tlenkiem żelaza (CAS RN 18282-10-5)	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3208 10 90	10	Powłoka przeciwodblaskowa składająca się z polimeru na bazie estru modyfikowanego grupą chromoforową, w postaci roztworu albo 2-metoksy-1-propanolu, octanu 2-metoksy-1-metyloetylu, albo metylo-2-hydroksyizomalanu, zawierająca nie więcej niż 10 % masy polimeru	0 %	31.12.2018
ex 3208 10 90	60			
ex 3208 20 10	10	Kopolimer N-winylokaprolaktamu, N-winylo-2-pirolidonu oraz metakrylanu dimetyloaminoetylu, w postaci roztworu w etanolu zawierający 34 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 40 % masy kopolimeru	0 %	31.12.2018
ex 3208 20 10	20	Roztwór do zewnętrznych powłok nawierzchniowych zawierający 0,5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 15 % masy kopolimerów akrylowo-metakrylowo-alkenosulfonowych z fluorowanymi łańcuchami bocznymi w roztworze n-butanolu i/lub 4-metylo-2-pentanolu i/lub diizoamyoeteru	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19	10	Kopolimer kwasu maleinowego oraz eteru metylowinylowego, monoestryfikowany grupą etylową oraz/lub izopropylową oraz/lub butylową, w postaci roztworu w etanolu, etanolu i butanolu, izopropanolu lub izopropanolu i butanolu	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19	15	Modyfikowane, chlorowane poliolefiny, nawet w postaci roztworu lub dyspersji	0 %	31.12.2018
ex 3902 90 90	94			
ex 3208 90 19	25	Kopolimer tetrafluoroetyleny w roztworze octanu butylu o zawartości rozpuszczalnika 50 % (± 2 %) masy	0 %	31.12.2017
ex 3208 90 91	20			
ex 3208 90 19	35	Silikony zawierające 50 % masy lub więcej dimetylobenzenu w rodzaju stosowanych do produkcji trwałych implantów chirurgicznych	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19	40	Polimer metylosiloksanu, w postaci roztworu w mieszaninie acetonu, butanolu, etanolu i izopropanolu, zawierający 5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 11 % masy polimeru metylosiloksanu	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19	50	Roztwór zawierający: — (65 \pm 10) % masy γ -butyrolaktonu; — (30 \pm 10) % masy żywicy poliamidowej; — (3,5 \pm 1,5) % masy pochodnej estru naftochinonu, oraz — (1,5 \pm 0,5) % masy kwasu arylokrzemowego	0 %	31.12.2018
ex 3208 90 19	60	Kopolimer hydroksystyrenu z jednym lub większą liczbą następujących składników: — styren, — alkoksystyren, — alkiloakrylany, rozpuszczonych w mleczenie etylu	0 %	31.12.2016
ex 3208 90 19	75	Kopolimer acenaftalenu w roztworze mleczenia etylu	0 %	31.12.2017
ex 3208 90 99	10	Roztwór na bazie chemicznie modyfikowanych polimerów naturalnych, zawierający dwa lub więcej z poniżej wymienionych barwników: — 8'-acetoksy-1,3,3,5,6-pentametylo-2,3-dihydrospiro[1H-indolo-2,3'-nafto[2,1-b][1,4]oksazyno]-9'-karboksylanu metylu; — 6-(izobutyryloksy)-2,2-difenylo-2H-benzo[h]chromeno-5-karboksylan metylu; — 13-izopropyl-3,3-bis(4-metoksyfenilo)-6,11-dimetylo-3,13-dihydrobenzo [h]indeno[2,1-f]chromen-13-ol; — 8-metylo-2,2-difenylo-2H-benzo[h]chromeno-5-karboksylan etoksykarbonylometylu; — 13-etylo-3-[4-(morfolino)fenilo]-3-fenylo-3,13-dihydrobenzo [h]indeno[2,1-f]chromen-13-ol	0 %	31.12.2018
ex 3215 11 00	10	Farba drukarska, płynna, składająca się z dyspersji kopolimeru akrylanu winylu i pigmentów barwnych w izoparafinach, zawierająca nie więcej niż 13 % masy kopolimeru akrylanu winylu i pigmentów barwnych	0 %	31.12.2018
ex 3215 19 00	10			

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3215 19 00	20	Farba drukarska — składająca się z polimeru poliestrowego oraz roztworu srebra (CAS RN 7440-22-4) i chlorku srebra (CASRN 7783-90-6) w ketonie metyloowo-propylowym (CAS RN 107-87-9) — o całkowitej zawartości substancji stałych 55 % masy lub większej, ale nie większej niż 57 % masy oraz — o masie właściwej 1,40 g/cm ³ lub większej, ale nie większej niż 1,60 g/cm ³ , stosowana do nadruków na elektrodach (¹)	0 %	31.12.2017
ex 3215 90 00	10	Preparat tuszu, stosowany do produkcji kaset do drukarek strumieniowych (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3215 90 00	20	Tusz wrażliwy na ciepło związany na folii z tworzywa sztucznego	0 %	31.12.2018
ex 3215 90 00	30	Kaseta jednorazowego użytku z tuszem zawierająca: — 5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 10 % masy bezpostaciowego ditlenku krzemu lub — 3,8 % masy lub więcej barwnika C.I. Solvent Black 7 w rozpuszczalnikach organicznych stosowane do znakowania układów scalonych (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3215 90 00	40	Suchy tusz w proszku na bazie żywicy hybrydowej (wytworzony z żywicy polistyrenowo-akrylowej i żywicy poliestrowej) zmieszany z: — woskiem; — polimerem na bazie winylu oraz — barwnikiem do stosowania do produkcji tonerów do fotokopiarek, faksów, drukarek i urządzeń wielofunkcyjnych (¹)	0 %	31.12.2015
3301 12 10		Olejek eteryczny pomarańczowy, nieodterpenowany	0 %	31.12.2018
ex 3402 11 90	10	Lauroilometyloizetionian sodu	0 %	31.12.2015
ex 3402 13 00	10	Substancja powierzchniowo czynna z kopolimeru winylu na bazie glikolu polipropylenowego	0 %	31.12.2018
ex 3402 13 00	20	Substancja powierzchniowo czynna zawierająca eter 1,4-dimetylo-1,4-bis(2-metylopropylo)-2-butyn-1,4-diilu, polimeryzowany oksyranem, zakończonym metylem	0 %	31.12.2017
ex 3402 13 00	30	Kwas polioksyetylenowo-12-hydroksystearynowy (CAS RN 70142-34-6)	0 %	31.12.2018
ex 3402 90 10	20	Mieszanina dokusatu sodu (INN) i benzoesanu sodu	0 %	31.12.2018
ex 3402 90 10	30	Preparat powierzchniowo czynny, składający się z mieszaniny dokusatu sodu i etoksylowanego 2,4,7,9-tetrametylodec-5-yno-4,7-diolu (CAS RN 577-11-7 and 9014-85-1)	0 %	31.12.2015
ex 3402 90 10	50	Preparat powierzchniowo czynny, składający się z mieszaniny polisiloksanu i glikolu polietylenowego	0 %	31.12.2015
ex 3402 90 10	60	Preparat powierzchniowo czynny, zawierający 2-etyloheksyloksymetyloksiran	0 %	31.12.2014
ex 3402 90 10	70	Preparat powierzchniowo czynny, zawierający oksyetylenowany 2,4,7,9-tetrametylo-5-decyno-4,7-diol (CAS RN 9014-85-1)	0 %	31.12.2014
ex 3403 99 00	10	Chłodziwo na bazie wodnego roztworu syntetycznych polipeptydów	0 %	31.12.2018
ex 3504 00 90	10	Awidyna (CAS RN 1405-69-2)	0 %	31.12.2014
ex 3505 10 50	20	O-(2-Hydroksyetylo)-pochodne hydrolizowanej skrobi kukurydzianej (CAS RN 9005-27-0)	0 %	31.12.2018
ex 3506 91 00	10	Spoivo na bazie wodnej dyspersji mieszaniny dimeryzowanej żywicy i kopolimeru etylenu oraz octanu winylu (EVA)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3506 91 00	30	Dwuskładnikowy mikrokapsułkowany klej epoksydowy rozproszony w rozpuszczalniku	0 %	31.12.2018
ex 3506 91 00	40	Akrylowa wrażliwa na nacisk warstwa klejąca o grubości 0,076 mm lub większej, ale nie większej niż 0,127 mm, nawinięta na rolki o szerokości 45,7 cm lub większej, ale nie większej niż 132 cm z warstwą rozdzielającą, w której wartość siły umożliwiającej oddzielenie warstwy klejącej (mierzonej zgodnie z ASTM D3330) wynosi nie mniej niż 15N/25 mm	0 %	31.12.2014
ex 3601 00 00	10	Proch pirotechniczny w postaci granulatu cylindrycznego kształtu, w skład którego wchodzi azotan strontu lub azotan miedzi w roztworze nitroguanidyny, substancja wiążąca i dodatki, stosowany jako komponent nadmuchiacza poduszki powietrznej ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 3701 30 00	10	Płyta do druku wypukłego, w rodzaju stosowanych do drukowania na papierze gazetowym, składająca się z metalowego podłoża pokrytego warstwą fotopolimeru o grubości 0,2 mm lub większej, ale nie większej niż 0,8 mm, niepowleczone folią rozdzielającą, o całkowitej grubości nie większej niż 1 mm	0 %	31.12.2018
ex 3701 30 00	20	Płyta światłoczuła składająca się z warstwy fotopolimeru na folii poliestrowej, o całkowitej grubości większej niż 0,43 mm ale nie większej niż 3,18 mm	0 %	31.12.2014
ex 3701 99 00	10	Płytki kwarcowa lub szklana, pokryta warstwą chromu i powleczone żywicą światłoczułą lub wrażliwą na elektrony, w rodzaju stosowanych w towarach objętych pozycją 8541 lub 8542	0 %	01.07.2014
ex 3705 90 90	10	Fotomaski do fotograficznego przenoszenia schematów połączeń obwodów na płytki półprzewodnika	0 %	31.12.2014
ex 3707 10 00	10	Światłoczuła emulsja do uczulenia dysków krzemowych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3707 10 00	15	Emulsja zwiększająca czułość, składająca się z: — nie więcej niż 12 % masy estru kwasu diazooksonaftalenosulfonowego, — żywic fenolowych w roztworze zawierającym co najmniej octan 2-metoksy-1-metyloetylu lub mleczan etylu lub 3-metoksypropionian metylu lub 2-heptanon	0 %	31.12.2018
ex 3707 10 00	25	Emulsja zwiększająca czułość, zawierająca: — żywice fenolowe lub akrylowe — maksymalnie 2 % masy światłoczułego prekursora kwasowego w roztworze zawierającym octan 2-metoksy-1-metyloetylu lub mleczan etylu	0 %	31.12.2018
ex 3707 10 00	30	Preparat na bazie światłoczułego akrylu zawierający polimery, pigmenty barwne, 2-metoksy-1-metyloetyloctan i cykloheksanon oraz nawet zawierający etylo-3-etoksypropionian	0 %	31.12.2018
ex 3707 10 00	35	Emulsja światłoczuła lub preparat światłoczuły zawierający jeden lub więcej następujących związków: — polimery akrylowe, — polimer metakrylowe, — pochodne polimerów styrenu, zawierający nie więcej niż 7 % masy światłoczułych prekursorów kwasowych, rozpuszczonych w rozpuszczalniku organicznym, zawierającym co najmniej octan 2-metoksy-1-metyloetylowy	0 %	31.12.2016
ex 3707 90 90	70			
ex 3707 10 00	40	Emulsja do uczulania powierzchni, zawierająca: — nie więcej niż 10 % masy estrów naftochinonodiazydowych, — 2 % lub więcej, ale nie więcej niż 20 % masy kopolimerów hydroksystyrenu — nie więcej niż 7 % masy pochodnych zawierających związki epoksydowe rozpuszczone w octanie 1-etoksy-2-propylu i/lub mleczanie etylu	0 %	31.12.2016

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3707 10 00	45	Światłoczuła emulsja składająca się z cyklicznego poliizoprenu zawierająca: — 55 % lub więcej, ale nie więcej niż 75 % masy ksylenu, oraz — 12 % lub więcej, ale nie więcej niż 18 % masy etylobenzenu	0 %	31.12.2014
ex 3707 10 00	50	Światłoczuła emulsja zawierająca: — 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 45 % masy kopolimerów akrylanów i/lubmetakrylanów i pochodnych hydroksystyrenu — 25 % lub więcej, ale nie więcej niż 50 % masy rozpuszczalnika organicznego zawierającego co najmniej mleczan etylu i/lub octan eteru metylowego glikolu propylenowego — 5 % lub więcej, ale nie więcej niż 30 % masy akrylanów — nie więcej niż 12 % fotoinicjatora	0 %	31.12.2014
ex 3707 10 00	55	Powłoka dielektryczna tłumiąca naprężenia mechaniczne, złożona z prekursora poliamidowego fotoplastycznego w reakcji pierwiastkowej, zawierającego węgiel nienasycony w łańcuchach bocznych, przemiennego w poliimidu, w postaci roztworu N-metylo-2-pirolidonu lub N-etylo-2-pirolidonu, zawierającego 10 % masy lub więcej polimerów	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 20	10	Suchy tusz w proszku lub mieszanka tonera, składające się z kopolimeru styrenu i akrylanu butylu oraz magnetytu lub sadzy, stosowane jako wywoływacz w produkcji kaset do telefaksów, drukarek komputerowych i kserokopiarek (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 20	20	Suchy tusz w proszku lub mieszanka tonera, na bazie żywicy polioliowej, stosowane jako wywoływacz w produkcji kaset do telefaksów, drukarek komputerowych i kserokopiarek (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 20	40	Suchy tusz w proszku lub mieszanka tonera, na bazie żywicy poliestrowej, wytwarzane w procesie polimeryzacji, stosowane jako wywoływacz w produkcji kaset do telefaksów, drukarek komputerowych i kserokopiarek (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 20	50	Suchy tusz w proszku lub mieszanka tonera, zawierające: — akrylat styrenu/kopolimer butadienu — sadzę lub pigment organiczny — nawet zawierający poliolefiny lub krzemionkę amorficzną do stosowania jako wywoływacz w produkcji tuszu/napełnianych tonerów lub kaset do telefaksów, drukarek komputerowych i kserokopiarek (¹)	0 %	31.12.2017
ex 3707 90 90	10	Powłoka przeciwodblaskowa, składająca się z modyfikowanego polimeru metakrylu, zawierająca nie więcej niż 10 % masy polimeru, w postaci roztworu w dwóch lub trzech z następujących substancji: — octan 2-metoksy-1-metyloetylu (CAS RN 108-65-6) — 1-metoksypropan-2-ol (CAS RN 107-98-2) — mleczan etylu (CAS RN 97-64-3)	0 %	31.12.2018
ex 3707 90 90	40	Powłoka przeciwodblaskowa, w postaci roztworu wodnego, zawierająca nie więcej niż: — 2 % masy kwasu alkilosulfonowego niezawierającego fluorowców, oraz — 5 % masy fluorowanego polimeru	0 %	31.12.2014
ex 3707 90 90	80	Powłoka przeciwodblaskowa, składająca się albo z polimeru siloksanowego albo polimeru organicznego, w którym fenolowa grupa wodorotlenowa została zmodyfikowana grupą chromoforową, w postaci roztworu rozpuszczalnika organicznego zawierającego albo 1-etoksy-2-propanol albo octan 2-metoksy-1-metyloetylu i nie więcej niż 10 % masy polimeru	0 %	31.12.2015
ex 3707 90 90	85	Rolki, zawierające: — suchą warstwę fotoczułej żywicy akrylowej, — z jednej strony ochronną folię z poli(tereftalanu etylenu) oraz — z drugiej strony ochronną folię z polietylenu	0 %	31.12.2014

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3801 90 00	10	Grafit ekspandujący (CAS RN 90387-90-9 i CAS RN 12777-87-6)	0 %	31.12.2016
ex 3802 90 00	11	Ziemia okrzemkowa kalcynowana strumieniem sody, wymyta kwasem, stosowana jako pomocniczy materiał filtracyjny przy wytwarzaniu produktów farmaceutycznych lub biochemicznych (¹)	0 %	31.12.2017
3805 90 10		Olejek sosnowy	1,7 %	31.12.2018
ex 3806 10 00	20	Żywica fenolowa modyfikowana kalafonią:	0 %	31.12.2016
ex 3909 40 00	50	— zawierająca 60 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 75 % masy, kalafonii; — o liczbie kwasowej nie większej niż 25; w rodzaju stosowanych w druku offsetowym		
ex 3808 91 90	10	Indoxacarb (ISO) oraz jego (R) izomer związany na nośniku z ditlenku krzemu	0 %	31.12.2018
ex 3808 91 90	30	Preparat zawierający endospory lub spory i kryształy białka pochodzące z: — <i>Bacillus thuringiensis</i> Berliner subsp. <i>aizawai</i> i <i>kurstaki</i> lub — <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>kurstaki</i> lub — <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>israelensis</i> lub — <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>aizawai</i> lub — <i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>tenebrionis</i>	0 %	31.12.2014
ex 3808 91 90	40	Spinosad (ISO)	0 %	31.12.2018
ex 3808 91 90	60	Spinetoram (ISO) (CAS RN 935545-74-7), mieszanina dwóch składników – spinosynów (3'-etoksy-5,6-dihydro spinosyn J) oraz (3'-etoksy-spinosyn L)	0 %	31.12.2017
ex 3808 92 90	10	Środek grzybobójczy w postaci proszku, zawierający 65 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 75 % masy hymeksazolu (ISO), niepakowany do sprzedaży detalicznej	0 %	31.12.2018
ex 3808 92 90	30	Preparat zawierający zawiesinę pirytionianu cynku (INN) w wodzie, zawierający: — 24 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 26 % masy pirytionianu cynku (INN), lub — 39 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 41 % masy pirytionianu cynku (INN)	0 %	31.12.2018
ex 3808 92 90	50	Preparaty na bazie pirytionianu miedzi (CAS RN 14915-37-8)	0 %	31.12.2014
ex 3808 93 15	10	Preparat na bazie koncentratu zawierający 45 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 55 % masy aktywnego składnika chwastobójczego Penoxsulam w postaci zawiesiny wodnej	0 %	31.12.2017
ex 3808 93 23	10	Herbicyd zawierający flazasulfuron (ISO) jako substancję aktywną	0 %	31.12.2014
ex 3808 93 27	40	Preparat składający się z zawiesiny tepraloksydymu (ISO), zawierający: — 30 % masy lub więcej tepraloksydymu (ISO) oraz — nie więcej niż 70 % frakcji ropy naftowej składającej się z węglowodorów aromatycznych	0 %	31.12.2016
ex 3808 93 90	10	Preparat w postaci granulatu, zawierający: — 38,8 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 41,2 % masy giberelinu A3, lub — 9,5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 10,5 % masy giberelinu A4 i A7	0 %	31.12.2014

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3808 93 90	20	Preparat składający się z benzylo(puryn-6-ylo)aminy w roztworze glikolu, zawierający: — 1,88 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 2,00 % masy benzylo(puryn-6-ylo)aminy w rodzaju stosowanych do produkcji regulatorów wzrostu roślin	0 %	31.12.2015
ex 3808 93 90	30	Roztwór wodny zawierający: — 1,8 % masy para-nitrofenolanu sodu, — 1,2 % masy orto-nitrofenolanu sodu, — 0,6 % masy 5-nitro-gwajakolanu sodu do stosowania w produkcji regulatorów wzrostu roślin ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 3808 93 90	40	Mieszanina białego proszku zawierająca: — 3 % masy masy lub więcej, ale nie więcej niż 3,6 % masy 1-metylocyklopropenu o czystości większej niż 96 % oraz — zawierająca mniej niż 0,05 % masy każdego zanieczyszczenia 1-chloro-2-metylopropenem i 3-chloro-2-metylopropenem do stosowania w produkcji regulatorów wzrostu poźniowych owoców, warzyw i roślin ozdobnych o specyficznym czynnikiem stymulującym ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 3808 93 90	50	Preparat w postaci proszku, zawierający: — 55 % masy lub więcej gibereliny A4, — 1 % lub więcej, ale nie więcej niż 35 % masy gibereliny A7, — 90 % masy lub więcej gibereliny A4 i gibereliny A7 razem — nie więcej niż 10 % łącznie wody i innych naturalnie występujących giberelin w rodzaju stosowanych do produkcji regulatorów wzrostu roślin	0 %	31.12.2015
ex 3808 99 90	10	Oksamyl (ISO) (CAS RN 23135-22-0) w roztworze cykloheksanonu i wody	0 %	31.12.2015
ex 3808 99 90	20	Abamektyna (ISO) (CAS RN 71751-41-2)	0 %	31.12.2018
ex 3809 91 00	10	Mieszanina 5-etylo-2-metylo-2-okso-1,3,2λ ⁵ -dioksaforan-5-ilometylu metylofosforanu metylu i metylofosfonianu bis(5-etylo-2-metylo-2-okso-1,3,2λ ⁵ -dioksaforan-5-ilometylu)	0 %	31.12.2018
ex 3809 92 00	20	Środek przeciwpieniący, składający się z mieszaniny oksydiopropanolu i 2,5,8,11-tetrametylododek-6-yno-5,8-diolu	0 %	31.12.2014
ex 3810 10 00	10	Pasta lutownicza lub spawalnicza złożona z mieszaniny metali i żywicy zawierająca: — 70 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 90 % masy cyny — nie więcej niż 10 % masy jednego lub więcej metali: srebra, miedzi, bizmutu, cynku lub indu stosowana w przemyśle elektrotechnicznym ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3811 19 00	10	Roztwór więcej niż 61 % masy, ale nie więcej niż 63 % masy metylocyklopentadienylu trikarbonylu manganu w rozpuszczalniku węglowodorów aromatycznych, zawierający nie więcej niż: — 4,9 % masy 1,2,4-trimetylo-benzenu, — 4,9 % masy naftalenu, i — 0,5 % masy 1,3,5-trimetylo-benzenu	0 %	31.12.2014
ex 3811 21 00	10	Sole kwasu dinonylnaftalenosulfonowego, w postaci roztworu w olejach mineralnych	0 %	31.12.2018
ex 3811 21 00	20	Dodatki do olejów smarowych na bazie organicznych związków kompleksowych molibdenu, w postaci roztworu w olejach mineralnych	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3811 21 00	30	Dodatki do olejów smarowych zawierające oleje mineralne składające się z soli wapniowych produktów reakcji fenolu podstawionego poliizobutylenem z kwasem salicylowym i formaldehydem, stosowane jako skoncentrowany dodatek do produkcji olejów silnikowych w procesie mieszania	0 %	31.12.2017
ex 3811 21 00	40	Dodatki do olejów smarowych, zawierające oleje mineralne, na bazie mieszaniny soli wapniowych siarczanu dodecylofenolu (CAS RN 68784-26-9), stosowane jako skoncentrowany dodatek do produkcji olejów silnikowych w procesie mieszania	0 %	31.12.2017
ex 3811 21 00	50	Dodatki do olejów smarowych, — na bazie alkilobenzenosulfonianów C16-24 wapnia (CAS RN 70024-69-0), — zawierające oleje mineralne, stosowane jako skoncentrowany dodatek do produkcji olejów silnikowych w procesie mieszania	0 %	31.12.2017
ex 3811 21 00	60	Dodatki do olejów smarowych, zawierające oleje mineralne, — na bazie benzenosulfonianu podstawionego polipropylenylenem wapnia (CAS RN 75975-85-8) o zawartości 25 % masy lub większej, ale nie większej niż 35 % masy, — o całkowitej liczbie zasadowej (TBN) 280 lub większej, ale nie większej niż 320, stosowane jako skoncentrowany dodatek do produkcji olejów silnikowych w procesie mieszania	0 %	31.12.2017
ex 3811 21 00	70	Dodatki do olejów smarowych, — zawierające imid kwasu bursztynowego poliizobutyleny otrzymane z produktów reakcji polietylenopoliain z bezwodnikiem bursztynowym poliizobutyleny (CAS RN 84605-20-9), — zawierające oleje mineralne, — o zawartości chloru wynoszącej 0,05 % masy lub większej, ale nie większej niż 0,25 % masy, — o całkowitej liczbie zasadowej (TBN) większej niż 20, stosowane jako skoncentrowany dodatek do produkcji olejów silnikowych w procesie mieszania	0 %	31.12.2017
ex 3811 29 00	20	Dodatki do olejów smarowych, złożone z produktów reakcji kwasu bis(2-metylopentan-2-yloditiofosforowego z tlenkiem propylenu, tlenkiem fosforu oraz aminami o łańcuchach alkilowych C12-14, stosowane jako skoncentrowany dodatek do produkcji olejów silnikowych w procesie mieszania	0 %	31.12.2017
ex 3811 29 00	30	Dodatki do olejów smarowych, złożone z produktów reakcji butylo-cykloheks-3-enkarboksylanu, siarki i fosforynu trifenylu (CAS RN 93925-37-2), stosowane jako skoncentrowany dodatek do produkcji olejów silnikowych w procesie mieszania	0 %	31.12.2017
ex 3811 29 00	40	Dodatki do olejów smarowych, złożone z produktów reakcji 2-metylo-prop-1-enu z monochlorkiem siarki i siarczkiem sodu (CAS RN 68511-50-2), o zawartości chloru 0,05 % masy lub większej, ale nie większej niż 0,5 % masy, stosowane jako skoncentrowany dodatek do produkcji olejów silnikowych w procesie mieszania	0 %	31.12.2017
ex 3811 29 00	50	Dodatki do olejów smarowych, złożone z mieszaniny N,N-dialkilo-2-hydroksyacetylamidów o łańcuchach alkilowych zawierających od 12 do 18 atomów węgla (CAS RN 866259-61-2), stosowane jako skoncentrowany dodatek do produkcji olejów silnikowych w procesie mieszania	0 %	31.12.2017
ex 3811 90 00	10	Sól kwasu dinonylnaftylsulfonowego w roztworze oleju mineralnego	0 %	31.12.2018
ex 3811 90 00	40	Roztwór czwartorzędowej soli amonowej na bazie sukcynoimidu poliizobutyleny, o zawartości 2-etyloheksanolu 20 % masy lub większej, ale nie większej niż 29,9 % masy	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3812 10 00	10	Przyspieszacz wulkanizacji na bazie granulatu difenyloguanidyny (CAS RN 102-06-7)	0 %	31.12.2016
ex 3812 20 90	10	Plastyfikator, zawierający: — bis(2-etyloheksylo)-1,4-benzenodikarboksylan (CAS RN 6422-86-2) — więcej niż 10 %, ale nie więcej niż 60 % masy tereftalanu dibutylo (CAS RN 1962-75-0)	0 %	31.12.2018
ex 3812 30 80	20	Mieszanina zawierająca głównie sebacynian bis(2,2,6,6-tetrametylo-1-oktyloksy-4-piperidylu)	0 %	31.12.2018
ex 3812 30 80	25	Foto stabilizator UV zawierający: — α -[3-[3-(2H-benzotriazol-2-ilo)-5-(1,1-dimetyloetylo)-4-hydroksyfenilo]-1-oksopropilo]- ω -hydroksypoli(okso-1,2-etanodiylo) (CAS RN 104810-48-2); — α -[3-[3-(2H-benzotriazol-2-ilo)-5-(1,1-dimetyloetylo)-4-hydroksyfenilo]-1-oksopropilo]- ω -[3-[3-(2H-benzotriazol-2-ilo)-5-(1,1-dimetyloetylo)-4-hydroksyfenilo]-1-oksopropoksy]poli(okso-1,2-etanodiylo) (CAS RN 104810-47-1); — glikol polietylenowy o wagowo średnim ciężarze cząsteczkowym (Mw) 300 (CAS RN 25322-68-3) — bis (1,2,2,6,6-pentametylo-4-piperydynilo) sebacynian (CAS RN 41556-26-7), oraz — metylo-1,2,2,6,6-pentametylo-4-piperydynylosebacynian (CAS RN 82919-37-7)	0 %	31.12.2018
ex 3812 30 80	30	Związki stabilizujące zawierające 15 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 40 % masy nadchloranu sodu i nie więcej niż 70 % masy 2-(2-metoksyetoksy)etanolu	0 %	31.12.2014
ex 3812 30 80	35	Mieszanina zawierająca: — 25 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 50 % mieszaniny estrów tetrametylopiperydyniowych C15-18 (CAS RN 86403-32-9) — nie więcej niż 20 % masy pozostałych związków organicznych — na nośniku z polipropylenu (CAS RN 9003-07-0)	0 %	31.12.2018
ex 3812 30 80	40	Mieszanina: — 80 % (\pm 10 %) masy 2-etyloheksylo 10-etylo-4,4-dimetylo-7-okso-8-oksa-3,5-ditia-4-tetradodekanienu cyny, i — 20 % (\pm 10 %) masy 2-etyloheksylo 10-etylo-4-[[2-[(2-etyloheksylo)oksy]-2-oksoetylo]-tio]-4-metylo-7-okso-8-oksa-3,5-ditia-4-tetradodekanienu cyny	0 %	31.12.2018
ex 3812 30 80	55	Stabilizator UV zawierający — 2-(4,6-bis(2,4-dimetylofenilo)-1,3,5-triazyn-2-yl)-5-(oktyloksy)-fenol (CAS RN 2725-22-6) oraz — N,N'-bis(1,2,2,6,6-pentametylo-4-piperydynilo)-1,6-heksanodiaminę, polimer z 2,4- dichloro-6-(4-morfolinylo)-1,3,5-triazyną (CAS RN 193098-40-7) lub — N,N'-bis(2,2,6,6-tetrametylo-4-piperydynilo)-1,6-heksanodiaminę, polimer z 2,4- dichloro-6-(4-morfolinylo)-1,3,5-triazyną (CAS RN 82451-48-7)	0 %	31.12.2016
ex 3812 30 80	60	Stabilizator świetlny, składający się z estrów alkilowych o łańcuchu prostym i rozgałęzionym kwasu 3-(2H-benzotriazolilo)-5-(1,1-di-metyloetylo)-4-hydroksy-benzenopropanowego (CAS RN 127519-17-9)	0 %	31.12.2016
ex 3812 30 80	65	Stabilizator tworzyw sztucznych zawierający: — 2-etyloheksylo 10-etylo-4,4-dimetylo-7-okso-8-oksa-3,5-ditia-4- tetradodekanoan cyny (CAS RN 57583-35-4), — 2-etyloheksylo 10-etylo-4-[[2-[(2-etyloheksylo)oksy]-2-oksoetylo]-tio]-4-metylo-7-okso-8-oksa-3,5-ditia-4-tetradodekanoan cyny (CAS RN 57583-34-3) oraz — 2-etyloheksylomerkaptooctan (CAS RN 7659-86-1)	0 %	31.12.2016

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3812 30 80	70	Stabilizator świetlny zawierający: — estry alkilowe o łańcuchu prostym i rozgałęzionym kwasu 3-(2H-benzotriazolilo)-5-(1,1-dimetyloetylo)-4-hydroksy-benzenopropanowego (CAS RN 127519-17-9) oraz — octan 1-metoksy-2-propylu (CAS RN 108-65-6)	0 %	31.12.2016
ex 3812 30 80	75	N,N'-Bis(1,2,2,6,6-pentametylo-4-piperydynylo)-1,6-heksanodiamina, polimer z 2,4- dichloro-6-(4-morfolinylo)-1,3,5-triazyną (CAS RN 193098-40-7)	0 %	31.12.2017
ex 3812 30 80	80	Stabilizator UV zawierający: — związaną aminę: N,N'-bis(1,2,2,6,6-pentametylo-4-piperydynylo)-1,6-heksanodiaminę, polimer z 2,4- dichloro-6-(4-morfolinylo)-1,3,5-triazyną (CAS RN 193098-40-7) oraz — o-hydroksyfenylotriazynę, pochłaniającą promieniowanie UV lub — modyfikowany chemicznie związek fenolowy	0 %	31.12.2017
ex 3814 00 90	20	Mieszanina zawierająca: — 69 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 71 % masy 1-metoksypropan-2-olu, — 29 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy octanu 2-metoksy-1-metyloetylu	0 %	31.12.2018
ex 3814 00 90	40	Mieszaniny azeotropowe zawierające izomery eteru metylo-nonafluorobutylowego i/lub eteru etylnonafluorobutylowego	0 %	31.12.2018
ex 3815 12 00	10	Katalizator, w postaci granulek lub pierścieni o średnicy 3 mm lub większej, ale nie większej niż 10 mm, składający się ze srebra na nośniku z tlenku glinu i zawierający 8 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 40 % masy srebra	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	10	Katalizator, składający się z tritlenku chromu, tritlenku dichromu, lub związków metaloorganicznych chromu osadzonych na nośniku z ditlenku krzemu, o wielkości porów 2 cm ³ /g lub większej (określonej metodą absorpcji azotu)	0 %	31.12.2016
ex 3815 19 90	15	Katalizator w postaci proszku, składający się z mieszaniny tlenków metali, osadzonych na nośniku z ditlenku krzemu, zawierający 20 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 40 % masy molibdenu, bizmutu i żelaza liczonych łącznie, stosowany do produkcji akrylonitrylu (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	25	Katalizator w postaci kul o średnicy 4,2 mm lub większej, ale nie większej niż 9 mm, składający się z mieszaniny tlenków metali, zawierający głównie tlenki molibdenu, niklu, kobaltu i żelaza, na nośniku z tlenku glinu, stosowany do produkcji aldehydu akrylowego (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	30	Katalizator zawierający tetrachlorek tytanu na nośniku z dichlorku magnezu, stosowany do produkcji polipropylenu (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	40	Katalizator w postaci kul o średnicy 4,2 mm lub większej, ale nie większej niż 9 mm, składający się z mieszaniny tlenków metali, zawierający głównie tlenki molibdenu, wanału i miedzi, na nośniku z ditlenku krzemu i/lub tlenku glinu, stosowany do produkcji kwasu akrylowego (¹)	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	60	Katalizator składający się z tritlenku dichromu, osadzony na nośniku z tlenku glinu	0 %	31.12.2014
ex 3815 19 90	65	Katalizator składający się z kwasu fosforowego chemicznie osadzonego na nośniku z ditlenku krzemu	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	70	Katalizator składający się z metaloorganicznych związków glinu i cyrkonu, osadzonych na nośniku z ditlenku krzemu	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	75	Katalizator składający się z metaloorganicznych związków glinu i chromu, osadzonych na nośniku z ditlenku krzemu	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3815 19 90	80	Katalizator składający się z metaloorganicznych związków magnezu i tytanu, osadzonych na nośniku z ditlenku krzemu, w postaci zawiesiny w oleju mineralnym	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	85	Katalizator składający się z metaloorganicznych związków glinu, magnezu i tytanu, osadzonych na nośniku z ditlenku krzemu, w postaci proszku	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90	86	Katalizator zawierający tetrachlorek tytanu na nośniku z dichlorku magnezu, stosowany do produkcji poliolefin ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3815 19 90 ex 8506 90 00	87 10	Katody, w rolkach, do powietrzno-cynkowych ogniw guzikowych (baterie do aparatu słuchowego) ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 3815 90 90	16	Środek inicjujący na bazie mocznika dimetyloaminopropylu	0 %	31.12.2017
ex 3815 90 90	18	Katalizator utleniania zawierający substancję czynną di[manganu (1+)], 1,2-bis(oktahydro-4,7-dimetylo-1H-1,4,7-triazonin-1-ylo-kN ¹ , kN ⁴ , kN ⁷)etano-di-μ-okso-μ-(etanoato-kO, kO ['])-, di[chlorek(1-)], stosowany do przyspieszania chemicznego utleniania lub wybielania (CAS RN 1217890-37-3)	0 %	31.12.2017
ex 3815 90 90	20	Katalizator, w postaci proszku, składający się z mieszaniny trichlorku tytanu i chlorku glinu, zawierający: — 20 %masy lub więcej, ale nie więcej niż 30 %masy tytanu, oraz — 55 %masy lub więcej, ale nie więcej niż 72 %masy chloru	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	27	Katalizator, w postaci wydrążonych cylindrów o długości 5 mm lub większej, ale nie większej niż 9 mm, składający się z mieszaniny tlenków metali zawierającej głównie tlenki molibdenu, bizmutu, żelaza i niklu, zawierającej także ładunek ditlenku krzemu, stosowany do produkcji kwasu akrylowego ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	30	Katalizator składający się z zawiesiny w oleju mineralnym następujących składników: — kompleksy tetrahydrofuranowe chlorku magnezu i chlorku tytanu(III); oraz — ditlenek krzemu — zawierający 6,6 % (± 0,6 %) masy magnezu i — zawierający 2,3 % (± 0,2 %) masy tytanu	0 %	31.12.2015
ex 3815 90 90	33	Katalizator, składający się z mieszaniny różnych kwasów alkilonaftalenosulfonowych, z łańcuchami węglowodorów alifatycznych, zawierający 12-56 atomów węgla	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	50	Katalizator składający się z trichlorku tytanu, w postaci zawiesiny w heksanie lub heptanie, zawierający, w heksanie lub w materiale wolnym od heptanu 9 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 30 % masy tytanu	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	70	Katalizator składający się z mieszaniny mrówczanu (2-hydroksypropylo)trimetyloamoni i glikolu dipropylenowego	0 %	31.12.2014
ex 3815 90 90	71	Katalizator zawierający heksanian N-(2-hydroksypropyloamono)diazo-bicyklo (2,2,2) oktano-2-etylu rozpuszczony w etano-1,2-diolu	0 %	31.12.2016
ex 3815 90 90	80	Katalizator składający się głównie z kwasu dinonylnaftalenodisulfonowego w postaci roztworu w izobutanolu	0 %	31.12.2014
ex 3815 90 90	81	Katalizator zawierający 69 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 79 % masy 2-etyloheksanianu (2-hydroksy-1-metyloetylo)trimetyloamoni	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	85	Katalizator na bazie glinokrzemianu (zeolitu), do alkilacji węglowodorów aromatycznych, transalkilacji węglowodorów alkiloaromatycznych lub oligomeryzacji olefin ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3815 90 90	86	Katalizator, w postaci pręcików, składający się z glinokrzemianu (zeolitu), zawierający 2 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 3 % masy tlenków metali ziem rzadkich oraz mniej niż 1 % masy tlenku sodu	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	88	Katalizator składający się z tetrachloru tytanu i chlorku magnezu, zawierający w bazie wolnej od oleju i heksanu: — 4 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 10 % masy tytanu oraz — 10 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 20 % masy magnezu	0 %	31.12.2018
ex 3815 90 90	89	Bakteria <i>Rhodococcus rhodocrous</i> J1, zawierająca enzymy, zawieszona w żelu poliakryloamidowym lub w wodzie, stosowana jako katalizator do produkcji akryloamidu w procesie uwodnienia akrylonitrylu (!)	0 %	31.12.2016
ex 3817 00 50	10	Mieszanina alkilobenzenów (C14-26) zawierająca: — 35 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 60 % masy eikozylobenzenu — 25 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 50 % masy dokozylobenzenu — 5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy tetrakozylobenzenu	0 %	31.12.2018
ex 3817 00 80	10	Mieszanina alkilonaftalenów, zawierająca: — 88 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 98 % masy heksadecylonaftalenu — 2 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 12 % masy diheksadecylonaftalenu	0 %	31.12.2018
ex 3817 00 80	20	Mieszanina rozgałęzionych alkilobenzenów zawierająca głównie dodecylobenzeny	0 %	31.12.2018
ex 3817 00 80	30	Mieszanina alkilonaftalenów modyfikowanych łańcuchami alifatycznymi o długości łańcucha od 12 do 56 atomów węgla	0 %	31.12.2016
ex 3819 00 00	20	Ogniodporny płyn hydrauliczny na bazie estru fosforanowego	0 %	31.12.2018
ex 3823 19 30	20	Destylat kwasów tłuszczowych oleju palmowego, nawet uwodorniony, o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych 80 % lub większej, stosowany do produkcji: — przemysłowych monokarboksylowych kwasów tłuszczowych objętych podpozycją 3823, — kwasu stearynowego objętego podpozycją 3823, — kwasu stearynowego objętego podpozycją 2915, — kwasu palmitynowego objętego podpozycją 2915, lub — preparatów stosowanych w paszach dla zwierząt objętych podpozycją 2309 (!)	0 %	31.12.2018
ex 3823 19 90	20	Kwaśne oleje palmowe z rafinacji, do stosowania do produkcji: — przemysłowych monokarboksylowych kwasów tłuszczowych objętych podpozycją 3823, — kwasu stearynowego objętego podpozycją 3823, — kwasu stearynowego objętego podpozycją 2915, — kwasu palmitynowego objętego podpozycją 2915, — preparatów stosowanych w paszach dla zwierząt objętych podpozycją 2309 (!)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 15	10	Kwaśny glinokrzemian (sztuczny zeolit typu Y) sodu, zawierający nie więcej niż 11 % masy sodu w przeliczeniu na tlenek sodu, w postaci pałeczek	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	05	Mieszanina monomeru metakrylanu metylu i monomeru akrylanu butylu w roztworze ksylenu i octanu butylu zawierająca 54 % masy lub więcej ale nie więcej niż 56 % masy rozpuszczalników	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	06	Parafina o stopniu chlorowania 70 % lub większym	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	07	Błona zawierająca tlenki baru lub wapnia w połączeniu z tlenkami tytanu lub cyrkonu, w akrylowym materiale wiążącym	0 %	31.12.2014

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3824 90 97	08	Mieszanina izomerów diwinylobenzenu i izomerów etylowinylobenzenu, zawierająca 56 % masy lub więcej ale nie więcej niż 85 % masy diwinylobenzenu (CAS RN 1321-74-0)	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	09	Preparaty antykorozyjne, składające się z soli kwasu dinonylnaftalenosulfonowego albo: — na podłożu wosków mineralnych, nawet modyfikowanych chemicznie, lub — w postaci roztworu w rozpuszalniku organicznym	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	10	Kalcynowany boksyt (klasa ogniotrwała)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	11	Mieszanina fitosteroli, w postaci innej niż proszek, zawierająca: — 40 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 58 % masy betasitosteroli — 20 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 28 % masy kampesteroli — 14 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 23 % masy stigmasteroli — 0 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 15 % masy innych steroli	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	12	Oligomer tetrafluoroetyleny, posiadający jedną jodoetylową grupę końcową	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	13	Preparaty zawierające nie mniej niż 92 % masy, ale nie więcej niż 96,5 % masy 1,3:2,4-bis-O-(4-metylobenzylideno)-D-glucitolu i zawierające także pochodne kwasu karboksylowego i siarczan alkilowy	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	14	Fenolan fosfoniowy wapnia, rozpuszczony w oleju mineralnym	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	15	Strukturalny fosforan glinokrzemionki	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	16	Mieszanina bis{4-(3-(3-fenoksykarbonyloamino)tolilo)ureido}fenylosulfonu, difenyłotoluenu-2,4-dikarbaminianu i 1-[4-(4-aminobenzenosulfonylo)-fenylo]-3-(3-fenoksykarbonyloamino-tolilo)-mocznika	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	17	Mieszanina octanów 3-butyleno-1,2-diolu o zawartości 65 % masy lub większej, ale nie większej niż 90 % masy	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	18	Bis[9-okso-9H-tioksanten-1-ilo]oksy]octan poli(glikolu tetrametylenowego) o średniej długości łańcucha polimeru mniejszej niż 5 jednostek monomeru (CAS RN 515136-48-8)	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	20	Preparat zawierający 83 % masy lub więcej 3a,4,7,7a-tetrahydro-4,7-metanoin-denu (dicyklopentadienu), kauczuk syntetyczny, nawet zawierający 7 % masy lub więcej tricyklopentadienu, oraz: — albo związek alkilo-gilnowy; — albo organiczny kompleks wolframu; — lub organiczny kompleks molibdenu	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	21	Mieszanina kwasu 2-propenowego, estru (1-metyloetylideno)bis(4,1-fenyleno-oksy-2,1-etanodiyloksy-2,1-etanodiyłu) z kwasem 2-propenowym, estru (2,4,6-trioksa-1,3,5-triazyno-1,3,5(2H,4H,6H)-triylo)tri-2,1- etanodiyłu oraz ketonu 1-hydroksy-cykloheksylo-fenyloowego w roztworze ketonu metyloewoetylowego i toluenu	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	22	Preparaty zawierające nie mniej niż 47 % masy 1,3:2,4-bis-O-benzylideno-D-glucitolu	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	23	Mieszanina akrylanów uretanowych, glikolodiakrylanu tripropylenu, akrylanu etoksylowanego bisfenolu A i diakrylanu poli(etyleoglikolu) 400	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	24	Roztwór (chlorometylo)bis(4-fluorofenylo)metylosilanu o nominalnym stężeniu 65 % w toluenie	0 %	31.12.2015

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3824 90 97	26	Roztwór wodny zawierający: — 76 % (\pm 0,5 %) masy węgla krzemu (CAS RN 409-21-2) — 4,6 % (\pm 0,05 %) masy tlenku glinu (CAS RN 1344-28-1) oraz — 2,4 % (\pm 0,05 %) masy tlenku itru (CAS RN 1314-36-9)	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	27	Preparat składający się z mieszaniny 2,4,7,9-tetrametylodec-5-yno-4,7-diolu i propan-2-olu	0 %	31.12.2015
ex 3824 90 97	28	Preparat zawierający: — 85 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 95 % masy α -4-(2-cyjano-2-butoksykarbonylo)winylo-2-metoksy-fenyl- ω -hydroksyheksa(oksyetylenu), i — 5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 15 % masy polioksyetylenu (20) monopalitynian sorbitanu	0 %	31.12.2015
ex 3824 90 97	29	Preparat składający się głównie z γ -butyrolaktronu i czwartorzędowych soli amonowych, do produkcji kondensatorów elektrolitycznych (1)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	30	2,4,7,9-Tetrametylodec-5-yno-4,7-diol, hydroksyetylowany	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	31	Dietylometoksyboran (CAS RN 7397-46-8) w postaci roztworu w tetrahydrofuranie	0 %	31.12.2015
ex 3824 90 97	32	Mieszanina: — zasadowego węgla cyrkonu (CAS RN 57219-64-4) i — węgla ceru (CAS RN 537-01-9)	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	33	Preparat zawierający: — tlenek trioktylofosfiny (CAS RN 78-50-2), — tlenek dioktyloheksylofosfiny (CAS RN 31160-66-4), — tlenek oktylodiheksylofosfiny (CAS RN 31160-64-2) oraz — tlenek triheksylofosfiny (CAS RN 9084-48-8)	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	35	Mieszanina zawierająca: — 3,3-bis(2-metylo-1-oktylo-1H-indol-3-ilo)ftalid (CAS RN 50292-95-0) oraz — etylo-6'-(dietyloamino)-3-okso-spiro-[izobenzofurano-1(3H),9'-[9H]ksanteno]-2'-karboksylan (CAS RN 154306-60-2)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	36	Preparat na bazie 2,5,8,11-tetrametylo-6-dodecyno-5,8-diol (CAS RN 169117-72-0)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	37	Mieszanina ciekłokrystaliczna, stosowana do produkcji monitorów (1)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	38	Preparat na bazie węgla alkilu, zawierający również absorber UV, stosowany do produkcji szkieł optycznych (1)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	39	Mieszania zawierająca 40 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 50 % masy metakrylanu 2-hydroksyetylu oraz 40 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 50 % masy estru glicerolowego kwasu borowego	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	40	Kwas azelainowy o czystości 75 % masy lub większej, ale nie większej niż 85 % masy	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	41	Preparat złożony z: — glikolu dipropylenowego — glikolu tripropylenowego — glikolu tetrapropylenowego oraz — glikolu pentapropylenowego	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3824 90 97	42	Mieszanina tlenków metali, w postaci proszku, zawierająca: — albo 5 % masy lub więcej baru, neodymu lub magnezu oraz 15 % masy lub więcej tytanu, — albo 30 % masy lub więcej ołowiu oraz 5 % masy lub więcej niobu, stosowana do produkcji błon dielektrycznych lub stosowana jako materiał dielektryczny do produkcji wielowarstwowych kondensatorów ceramicznych (!)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	43	Wodorotlenek niklu z dodatkiem wodorotlenku cynku i wodorotlenku kobaltu 12 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 18 % masy, w rodzaju stosowanych do produkcji elektrod dodatnich do akumulatorów	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	44	Mieszanina fitosteroli, w postaci innej niż proszek, zawierająca: — 75 % lub więcej masy steroli, — nie więcej niż 25 % masy stanoli stosowany do produkcji stanoli/steroli lub estrów stanoli/steroli (!)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	45	Preparaty składające się głównie z glikolu etylenowego oraz: — albo glikolu dietylenowego, kwasu dodekanodiowego i wody amoniakalnej, — albo N,N-dimetyloformamidu, — albo γ -butyrolaktronu, — albo tlenku krzemu, — albo azelanianu wodoroodamonowego, — albo azelanianu wodoroodamonowego i tlenku krzemu, — albo kwasu dodekanodiowego, wody amoniakalnej i tlenku krzemu, do produkcji kondensatorów elektrolitycznych (!)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	47	Tlenek platyny (CAS RN 12035-82-4) związany na porowatym nośniku z tlenku glinu (CAS RN 1344-28-1), zawierający — 0,1 % masy lub więcej ale nie więcej niż 1 % masy platyny, oraz — 0,5 % masy lub więcej ale nie więcej niż 5 % masy dichloru etyloglinu (CAS RN 563-43-9)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	49	Preparat zawierający: — C,C'-azodiformamid (CAS RN 123-77-3), — tlenek magnezu (CAS RN 1309-48-4) oraz — bis(p-tolueno)sulfonian cynku (CAS RN 24345-02-6) w którym C,C'-azodi(formamid) występuje w temperaturze 135 °C w formie gazowej	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	50	Mieszanina proszków zawierająca: — 85 % masy lub więcej diakrylanu cynku (CAS RN 14643-87-9) — i nie więcej niż 5 % masy 2,6-di-tert-butylo-alfa-dimetyloamino-p-krezolu (CAS RN 88-27-7)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	51	Związki kompleksowe glikolu dietylenowego, glikolu propylenowego, tytanianu trietanolaminy (CAS RN 68784-48-5) rozpuszczone w glikolu dietylenowym (CAS RN 111-46-6)	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	52	Bis[(2-benzoiłofenoksy)octan] poli(glikolu tetrametylenowego) o średniej długości łańcucha polimeru mniejszej niż 5 jednostek monomeru	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	53	Bis(p-dimetylo)aminobenzoesan poli(glikolu etylenowego) o średniej długości łańcucha polimeru mniejszej niż 5 jednostek monomeru	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	54	2-Hydroksybenzonitryl, w postaci roztworu w N,N-dimetyloformamidzie, zawierający 45 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 55 % masy 2-hydroksybenzonitrylu	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3824 90 97	55	Preparat złożony z: — 50 % (\pm 2 %) masy bis-alkoksylovaných chelatów glinu octoocianu etylu — w rozpuszczalniku atramentowo-olejowym (biały mineralny) o temperaturze wrzenia 160 °C lub większej, ale nie większej niż 180 °C	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	56	Tert-butanolan potasu (CAS RN 865-47-4) w postaci roztworu w tetrahydrofuranie	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	58	Bezwodnik N2-[1-(S)-etoksykarbonylo-3-fenylopropylo]-N6-trifluoroacetylo-L-lisylu-N2-karboksylowy w roztworze 37 % dichlorometanu	0 %	31.12.2015
ex 3824 90 97	59	3',4',5'-Trifluorobifenylo-2-amina, w postaci roztworu w toluenie zawierającego 80 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 90 % masy 3',4',5'-trifluorobifenylo-2-aminy	0 %	31.12.2015
ex 3824 90 97	60	α -Fenoksykarbonylo- ω -fenoksypli[oksy(2,6-dibromo-1,4-fenyleno) izopropylideno(3,5-dibromo-1,4-fenyleno)oksykarbonyl]	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	62	Magnezja topiona zawierająca 15 % masy lub więcej tritlenku dichromu	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	64	Krzemian glinu sodu, w postaci kul o średnicy: — albo 1,6 mm lub większej, ale nie większej niż 3,4 mm, — albo 4 mm lub większej, ale nie większej niż 6 mm	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	65	Preparat zawierający: — 89 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 98,9 % masy, 1,2,3-trideoksy-4,6:5,7-bis-O-[(4-propylofenylo)metyleno]-nonitolu; — 0,1 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 1 % masy, barwników; — 1 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 10 % masy, fluoropolimerów	0 %	31.12.2016
ex 3824 90 97	66	Mieszanina pierwszorzędowych tert-alkiloamin	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	78	Mieszanina fitosteroli otrzymanych z drewna i olejów drewnopochodnych (oleju talowego) w postaci proszku o wielkości cząstek nie większej niż 300 μ m, zawierająca: — 60 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 80 % masy sitosteroli, — nie więcej niż 15 % masy kampesteroli, — nie więcej niż 5 % masy stigmasteroli, — nie więcej niż 15 % masy betasitostanoli	0 %	31.12.2017
ex 3824 90 97	79	Mieszanina 80 % (\pm 10 %) 1-[2-(2-aminobutoksy)etoksy]but-2-yloaminy i 20 % (\pm 10 %) 1-([2-(2-aminobutoksy)etoksy]metylo)propoksy]but-2-yloaminy	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	82	α -(2,4,6-Tribromofenylo)- ω -(2,4,6-tribromofenoksy)poli[oksy(2,6-dibromo-1,4-fenyleno)izopropylideno(3,5-dibromo-1,4-fenyleno)oksykarbonyl]	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	84	Produkt reakcji zawierający: — 1 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 40 % masy tlenku molibdenu, — 10 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 50 % masy tlenku niklu, — 30 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 70 % masy tlenku wolframu	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	87	Pasta zawierająca: — 75 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 85 % masy miedzi — tlenki nieorganiczne — etylocelulozę oraz — rozpuszczalnik	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3824 90 97	88	Produkt reakcji oligomerycznej, składający się z sulfonu bis(4-hydroksyfenylu) i 1,1'-oksybis(2-chloroetanu)	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	89	Oligomer tetrafluoroetyleny, posiadający tetrafluorodoetylowe grupy końcowe	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	90	Puste kule z topionego glinokrzemianu zawierające 65-80 % amorficznego glinokrzemianu, o następujących parametrach: — temperatura topnienia między 1 600 °C i 1 800 °C, — gęstość 0,6 – 0,8 g/cm ³ , stosowane do produkcji filtrów cząsteczkowych do pojazdów silnikowych (1)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	92	Preparat składający się z 2,4,7,9-tetrametylodeco-5-ino-4,7-diolu i ditlenku krzemu	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	94	Cząsteczki ditlenku krzemu, z którymi kowalencyjnie związane są związki organiczne, stosowane do produkcji kolumn do wysokosprawnej chromatografii cieczowej (HPLC) oraz przygotowania próbek wsadu (1)	0 %	31.12.2018
ex 3824 90 97	95	Mieszanina fitosteryn, w postaci płatków i kulek, zawierająca 80 % masy lub więcej steroli oraz nie więcej niż 4 % masy stanoli	0 %	31.12.2014
ex 3824 90 97	97	Preparat zawierający 10 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 20 % masy fluorofosforanu litu lub 5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 10 % masy nadchloranu litu w mieszaninach rozpuszczalników organicznych	0 %	31.12.2018
ex 3826 00 10	20	Mieszanina estrów metylowych kwasów tłuszczowych zawierająca co najmniej:	0 %	31.12.2018
ex 3826 00 10	29	— 65 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 75 % C12 FAME, — 21 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 28 % C14 FAME, — 4 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 8 % C16 FAME, stosowana do produkcji detergentów oraz środków czystości i produktów higieny osobistej (1)		
ex 3826 00 10	30	Mieszanina estrów metylowych kwasów tłuszczowych zawierająca co najmniej:	0 %	31.12.2018
ex 3826 00 10	39	— 50 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 58 % C8-FAME — 35 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 50 % C10-FAME stosowana do produkcji produktów agrochemicznych, składników żywności i pasz, dodatków do smarów, rozpuszczalników, nafty i składników podpałek (1)		
ex 3826 00 10	40	Mieszanina estrów metylowych kwasów tłuszczowych zawierająca co najmniej:	0 %	31.12.2018
ex 3826 00 10	49	— 15 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 32 % C16 FAME — 65 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 85 % C18 FAME stosowana do produkcji detergentów oraz środków czystości i produktów higieny osobistej, produktów agrochemicznych, składników żywności i pasz, dodatków do smarów, rozpuszczalników, nafty i składników podpałek (1)		
ex 3901 10 90	20	Polietylen w postaci granulek o gęstości 0,925 (± 0,0015), o wskaźniku szybkości płynięcia 0,3 g/10 min (± 0,05 g/10 min), do produkcji folii rozdmuchiwanych o współczynniku zamglenia nie większym niż 6 % oraz wydłużeniu przy zerwaniu (MD/TD) równym 210/340 (1)	0 %	31.12.2018
ex 3901 10 90	30	Granulat polietyleny, zawierający 10 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy, miedzi	0 %	31.12.2016
ex 3901 20 90	10	Polietylen w jednej z postaci wymienionych w uwadze 6(b) do działu 39, o gęstości 0,945 lub większej, ale nie większej niż 0,985, do produkcji błon do taśmy do maszyn do pisania lub podobnej taśmy (1)	0 %	31.12.2018
ex 3901 20 90	20	Polietylen zawierający 35 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 45 % masy miki	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3901 30 00	80	Kopolimer etylenu-octanu winylu, — zawierający 27,8 % masy lub więcej octanu winylu, ale nie więcej niż 29,3 % — o wskaźniku szybkości płynięcia 22 g/10 min lub większym, ale nie większym niż 28 g/10 min — zawierający nie więcej niż 15 mg/kg monomeru octanu winylu	0 %	31.12.2015
ex 3901 30 00	82	Kopolimer etylenu-octanu winylu, — zawierający 9,8 % masy lub więcej octanu winylu, ale nie więcej niż 10,8 % — o wskaźniku szybkości płynięcia 2,5 g/10 min lub większym, ale nie większym niż 3,5 g/10 min — zawierający nie więcej niż 15 mg/kg monomeru octanu winylu	0 %	31.12.2015
ex 3901 90 90	80	Kopolimer blokowy etylenu z octenem w postaci granulatu: — o masie właściwej 0,862 lub większej, ale nie większej niż 0,865, — o zdolności do rozciągania do co najmniej 200 % swojej początkowej długości, — o histerezie 50 % (± 10 %), — o trwałym odkształceniu nie większym niż 20 %, stosowany do produkcji wkładek dla niemowląt (!)	0 %	31.12.2015
ex 3901 90 90	82	Kopolimer etylenu z kwasem metakrylowym	0 %	31.12.2015
ex 3901 90 90	91	Żywica jonomerowa zawierająca sole kopolimeru etylenu z kwasem metakrylowym	4 %	31.12.2018
ex 3901 90 90	92	Polietylen chlorosulfonowany	0 %	31.12.2018
ex 3901 90 90	93	Kopolimer etylenu, octanu winylu i monotlenku węgla, stosowany jako plastyfikator do produkcji arkuszy dachowych (!)	0 %	31.12.2018
ex 3901 90 90	94	Mieszanki kopolimeru blokowego A-B polistyrenu i kopolimeru etylenowo-butylenowego oraz kopolimeru blokowego A-B-A polistyrenu, kopolimeru etylenowo-butylenowego i polistyrenu, zawierające nie więcej niż 35 % masy styrenu	0 %	31.12.2018
ex 3901 90 90	97	Polietylen chlorowany, w postaci proszku	0 %	31.12.2018
ex 3902 10 00	10	Polipropylen niezawierający plastyfikatora i zawierający nie więcej niż: — 7 mg/kg glinu, — 2 mg/kg żelaza, — 1 mg/kg magnezu, — 8 mg/kg chlorku	0 %	31.12.2018
ex 3902 10 00	20	Polipropylen, niezawierający plastyfikatora: — o temperaturze topnienia większej niż 150 °C (określonej metodą ASTM D 3 417); — o cieple topnienia 15 J/g lub większym, ale nie większym niż 70 J/g; — o wydłużeniu przy zerwaniu 1 000 % lub większym (określonym metodą ASTM D 638); — o module sprężystości przy rozciąganiu 69 MPa lub większym, ale nie większym niż 379 MPa (określonym metodą ASTM D 638)	0 %	31.12.2018
ex 3902 10 00	30	Polipropylen zawierający nie więcej niż 1 mg/kg glinu, 0,05 mg/kg żelaza, 1 mg/kg magnezu oraz 1 mg/kg chlorku, stosowany do produkcji opakowań do jednorazowych soczewek kontaktowych (!)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3902 10 00	40	Polipropylen niezawierający plastyfikatora: — o wytrzymałości na rozciąganie: 32-60 MPa (określonej metodą ASTM D638); — o wytrzymałości na zginanie: 50-90 MPa (określonej metodą ASTM D790); — o wskaźniku płynięcia (MFR) 5-15 g/10 min w 230 °C/ 2,16 kg (określonym metodą ASTM D1238); — zawierający 40 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 80 % masy polipropylenu, — zawierający 10 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 30 % masy włókien szklanych, — zawierający 10 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 30 % masy miki	0 %	31.12.2014
ex 3902 10 00	50	Polipropylen wysoko izotaktyczny (HIPP), nawet barwiony, przeznaczony do wytwarzania komponentów z tworzyw sztucznych do odświeżania powietrza o następujących właściwościach: — o gęstości 0,880 g/cm ³ lub większej, ale nie większej niż 0,913 g/cm ³ (określonej metodą ASTM D1505), — o wytrzymałości na rozciąganie pod działaniem siły 350 kg/cm ² , ale nie większej niż 390 kg/cm ² (określonej metodą ASTM D638) — o temperaturze ugięcia pod obciążeniem 135 °C lub większej pod ciśnieniem 0,45 MPa (określonej metodą ASTM 648) (!)	0 %	31.12.2015
ex 3902 20 00	10	Poliizobutylen, o masie cząsteczkowej liczbowo średniej (M_n) 700 lub większej, ale nie większej niż 800	0 %	31.12.2018
ex 3902 20 00	20	Uwodorniony poliizobuten w postaci płynnej	0 %	31.12.2018
ex 3902 30 00	91	Kopolimer blokowy A-B polistyrenu i kopolimeru etylenowo-propylenowego, zawierający 40 % masy lub mniej styrenu, w jednej z postaci wymienionych w uwadze 6 (b) do działu 39	0 %	31.12.2018
ex 3902 30 00	95	Kopolimer blokowy A-B-A, składający się z: — kopolimeru propylenu i etylenu oraz — 21 % (\pm 3 %) masy polistyrenu	0 %	31.12.2016
ex 3902 30 00	97	Płynny kopolimer etylenowo-propylenowy: — o temperaturze zapłonu 250 °C lub wyższej; — o wskaźniku lepkości 150 lub wyższym; — o masie cząsteczkowej liczbowo średniej (M_n) 650 lub większej	0 %	31.12.2016
ex 3902 90 90	52	Bezpostaciowa mieszanina kopolimeru polialfaolefin z poli(propyleno-co-1 butenem) oraz żywicy z węglowodorów ropy naftowej	0 %	31.12.2018
ex 3902 90 90	55	Termoplastyczny elastomer ze strukturą kopolimerową o sekwencji A-B-A polistyrenu, poliizobutylenu i polistyrenu, zawierający 10 % masy lub więcej polistyrenu, ale nie więcej niż 35 % masy	0 %	31.12.2018
ex 3902 90 90	60	Nieuwodniona 100 % żywica alifatyczna (polimer) o następujących właściwościach: — ciecz w temperaturze pokojowej — otrzymywana poprzez kationową polimeryzację monomerów alkenów C-5 — o liczbowo średniej masie cząsteczkowej (M_n) 370 (\pm 50) — o średniej masie cząsteczkowej (M_w) 500 (\pm 100)	0 %	31.12.2014

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3902 90 90	84	Mieszanka uwodornionego kopolimeru blokowego styrenu, wosku polietylenowego oraz lepiszczka żywicznego, w postaci granulatu, zawierająca: — 70 (± 5) % masy kopolimeru blokowego styrenu, — 15 (± 5) % masy wosku polietylenowego, oraz — 15 (± 5) % masy lepiszczka żywicznego o następujących właściwościach fizycznych: — o zdolności do rozciągania do co najmniej 200 % swojej początkowej długości — o histerezie 50 % (± 10 %), — o trwałym odkształceniu nie większym niż 20 %, stosowana do produkcji pieluch i wkładek dla niemowląt ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 3902 90 90	92	Polimery 4-metylopent-1-enu	0 %	31.12.2018
ex 3902 90 90	93	Syntetyczna polialfaolefina, o lepkości co najmniej $38 \times 10^{-6} \text{ m}^2 \text{ s}^{-1}$ (38 centystoksov) w temperaturze 100 °C określonej metodą ASTM D 445	0 %	31.12.2016
ex 3902 90 90	98	Syntetyczna polialfaolefina o lepkości od 3 do 9 centystoksov w temperaturze 100 °C (określonej metodą ASTM D-445), otrzymana w wyniku polimeryzacji mieszaniny dodecenu i tetradecenu, zawierająca maksymalnie 40 % tetradecenu	0 %	31.12.2016
ex 3903 11 00	10	Białe, spieniające się granulki polistyrenu o przewodności cieplnej nie większej niż 0,034 W/mK przy gęstości 14,0 kg/m ³ (± 1,5 kg/m ³), zawierające 50 % materiałów uzyskanych z recyklingu	0 %	31.12.2018
ex 3903 19 00	30	Krystaliczny polistyren o temperaturze topnienia 268 °C lub większej, ale nie większej niż 272 °C oraz temperaturze krzepnięcia 232 °C lub większej, ale nie większej niż 242 °C, nawet zawierający dodatki lub wypełniacze	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	10	Pastyłki lub granulki kopolimeru butadienowo-styrenowego: — o masie właściwej 1,05 (± 0,02); — o wskaźniku szybkości płynięcia 13 g/10 min (± 1 g/10 min) w 200 °C/5 kg	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	15	Suchy tusz w proszku lub mieszanka tonera, składające się z kopolimeru styrenu, akrylanu n-butylu, metakrylanu n-butylu, kwasu metakrylowego oraz wosku poliolefinowego, stosowany jako wywoływacz w produkcji kaset do telefaksów, drukarek komputerowych i kserokopiarek ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	20	Suchy tusz w proszku lub mieszanka tonera, składające się z kopolimeru styrenu, akrylanu n-butylu, metakrylanu n-butylu oraz wosku poliolefinowego, stosowany jako wywoływacz w produkcji kaset do telefaksów, drukarek komputerowych i kserokopiarek ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	25	Suchy tusz w proszku lub mieszanka tonera, składające się z kopolimeru styrenu, akrylanu n-butylu, kwasu metakrylowego oraz wosku poliolefinowego, stosowany jako wywoływacz w produkcji kaset do telefaksów, drukarek komputerowych i kserokopiarek ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	30	Tabletki lub granulki kopolimeru butadienowo-styrenowego o temperaturze topnienia 85 °C (± 5 °C), zawierające: — 2 % masy lub więcej ale nie więcej niż 4 % masy, tris(tribromofenylo) triazyny; — 5 % masy lub więcej ale nie więcej niż 10 % masy, 1,2-bis(pentabromofenylo) etanu; — 3 % masy lub więcej ale nie więcej niż 5 % masy, tritlenku antymonu	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90 ex 3911 90 99	35 43	Kopolimer α -metylostyrenu i styrenu, o temperaturze mięknięcia większej niż 113 °C	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3903 90 90 ex 3911 90 99	40 50	Kopolimer styrenu z α -metylostyrenem i kwasem akrylowym, o masie cząsteczkowej liczbowo średniej (M_n) 500 lub większej, ale nie większej niż 6 000	0 %	31.12.2018
ex 3903 90 90	50	Krystaliczny kopolimer styrenu i p-metylostyrenu: — o temperaturze topnienia 240 °C lub większej, ale nie większej niż 260 °C, — zawierający 5 % lub więcej, ale nie więcej niż 15 % masy p-metylostyrenu	0 %	31.12.2015
ex 3903 90 90 ex 3911 90 99	60 60	Kopolimer styrenu z bezwodnikiem maleinowym, częściowo estryfikowany lub całkowicie modyfikowany chemicznie, o średniej masie cząsteczkowej (M_n) nie większej niż 4 500, w postaci płatków lub proszku	0 %	31.12.2016
ex 3903 90 90	75	Kopolimer styrenu i pirolidonu winylu, zawierający nie więcej niż 1 % masy siarczuanu dodecylsodu, w postaci emulsji wodnej, do produkcji towarów objętych podpozycją 3305 20 00 lub farby do włosów objętej podpozycją 3305 90 (1)	0 %	31.12.2014
ex 3903 90 90	80	Granulki kopolimeru styrenu i diwinylobenzenu, o średnicy minimum 150 μ m i maksimum 800 μ m, zawierające: — minimum 65 % masy styrenu, — maksimum 25 % masy diwinylobenzenu stosowane do produkcji żywic jonowymiennych (1)	0 %	31.12.2018
ex 3903 90 90	86	Mieszanina zawierająca: — 45 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 65 % masy polimerów styrenu — 35 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 45 % masy poli(tlenku fenylenu) — nie więcej niż 10 % masy innych dodatków dająca jeden lub więcej z następujących barwnych efektów specjalnych: — metaliczny lub perłowy z kątowym wizualnym metameryzmem wywołanym przez co najmniej 0,3 % pigmentu płatkowego — fluorescencyjny, charakteryzujący się wysyłaniem światła podczas absorpcji promieniowania ultrafioletowego — jaskrawej bieli, charakteryzującej się L^* nie mniejszą niż 92 i b^* nie większą niż 2 oraz a^* pomiędzy -5 i 7 w skali barw CIELab	0 %	31.12.2018
ex 3904 10 00	20	Proszek poli(chloroku winylu) niez mieszan z innymi substancjami lub zawierający monomery octanu winylu, o: — stopniu polimeryzacji 1 000 (\pm 300) jednostek monomerów, — współczynnika przenikania ciepła (wartość K) 60 lub więcej, ale nie więcej niż 70, — zawartości składników lotnych mniejszej niż 2,00 % masy, — frakcji przesiewowej o wielkości oczek 120 μ m nie więcej niż 1 % masy, stosowany do produkcji separatorów baterii (1)	0 %	31.12.2014
ex 3904 30 00	20	Kopolimer chlorku winylu z octanem winylu i kwasem maleinowym, zawierający: — 80,5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 81,5 % masy chlorku winylu, — 16,5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 17,5 % masy octanu winylu, oraz — 1,5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 2,5 % masy kwasu maleinowego, stosowany do zgrzewania na gorąco tworzyw sztucznych z substratami stalowymi do zastosowań przemysłowych (1)	0 %	31.12.2014
ex 3904 30 00 ex 3904 40 00	30 91	Kopolimer chlorku winylu z octanem winylu i alkoholem winylowym, zawierający: — 87 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 92 % masy chlorku winylu, — 2 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 9 % masy octanu winylu oraz — 1 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 8 % masy alkoholu winylowego,	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3904 40 00	93	w jednej z postaci wymienionych w uwadze 6 (a) lub (b) do działu 39, do produkcji towarów objętych pozycją 3215 lub 8523, lub stosowany do produkcji pokryw do pojemników i zamknięć, w rodzaju stosowanych do ochrony żywności i napojów ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3904 50 90	92	Kopolimer metakrylanu i chlorku winylidenu stosowany do produkcji przędz jednowłóknowych (monofilamentów) ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 3904 61 00	20	Kopolimer tetrafluoroetyleny i trifluoro(heptafluoropropoksy)etyleny, zawierający 3,2 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 4,6 % masy trifluoro(heptafluoropropoksy)etyleny i mniej niż 1 mg/kg wyekstrahowanych jonów fluorkowych	0 %	31.12.2018
ex 3904 61 00	30	Poli(tetrafluoroetylen), w postaci proszku, o powierzchni właściwej 8 m ² /g lub większej, ale nie większej niż 12 m ² /g, o rozkładzie wielkości cząstek 10 % mniejszych niż 10 µm i 90 % mniejszych niż 35 µm oraz o średniej wielkości cząstek 20 µm	0 %	31.12.2018
ex 3904 69 80	81	Poli(fluorek winylidenu) (CAS RN 24937-79-9)	0 %	31.12.2015
ex 3904 69 80	85	Kopolimer etylenu z chlorotrifluoroetylenem, nawet modyfikowany heksafluoroizobutylenem, w proszku, nawet z wypełniaczami	0 %	31.12.2017
ex 3904 69 80	93	Kopolimer etylenu z chlorotrifluoroetylenem w jednej z postaci wymienionych w uwadze 6 (b) do działu 39	0 %	31.12.2018
ex 3904 69 80	94	Kopolimer etylenu i tetrafluoroetyleny	0 %	31.12.2018
ex 3904 69 80	96	Poli(chlorotrifluoroetylen), w jednej z postaci wymienionych w uwadze 6 (a) oraz (b) do działu 39	0 %	31.12.2018
ex 3904 69 80	97	Kopolimer chlorotrifluoroetyleny i difluorku winylidenu	0 %	31.12.2018
ex 3905 30 00	10	Preparat lepki zawierający głównie poli(alkohol winylowy) (CAS RN 9002-89-5), rozpuszczalnik organiczny i wodę, do stosowania jako warstwa ochronna płytek podczas produkcji półprzewodników ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 3905 91 00	20	Rozpuszczalny w wodzie kopolimer etylenu i alkoholu winylowego (CAS RN 26221-27-2), zawierający nie więcej niż 13 % masy monomerowej jednostki etylenu	0 %	31.12.2017
ex 3905 99 90	92	Polimer winylopirolidonu i metakrylanu dimetyloaminoetylu, zawierający 97 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 99 % masy winylopiryridonu, w postaci roztworu w wodzie	0 %	31.12.2018
ex 3905 99 90	95	Heksadecylowany lub eikozylowany poliwinylpirolidon	0 %	31.12.2018
ex 3905 99 90	96	Polimer metylalu winylu w jednej z postaci wymienionych w uwadze 6 (b) do działu 39, o wagowo średniej masie cząsteczkowej (M _w) 25 000 lub większej, ale nie większej niż 150 000 i zawierający: — 9,5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 13 % masy grup acetylowych w przeliczeniu na octan winylu oraz — 5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 6,5 % masy grup hydroksylowych w przeliczeniu na alkohol winylowy	0 %	31.12.2018
ex 3905 99 90	97	Povidon (INN)-jodu (CAS RN 25655-41-8)	0 %	31.12.2018
ex 3905 99 90	98	Poli(pirolidon winylu) częściowo zastąpiony grupami triakontylowymi, zawierający 78 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 82 % masy grup triakontylowych	0 %	31.12.2018
3906 90 60		Kopolimer akrylanu metylu z etylenem i z monomerem zawierającym niekończącą grupę karboksylową jako podstawnik, zawierający 50 % masy lub więcej akrylanu metylu, nawet zmieszanego z ditlenkiem krzemu	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3906 90 90	10	Produkt polimeryzacji kwasu akrylowego z niewielkimi ilościami polinienasyconych monomerów, do produkcji leków objętych pozycją 3003 lub 3004 (!)	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	15	Żywica światłoczuła zawierająca zmodyfikowany akrylan, monomer akrylowy, katalizator (fotoinicjator) i stabilizator	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	27	Kopolimer metakrylanu stearylu, akrylanu izooktylowego i kwasu akrylowego, rozpuszczony w palmitynianie izopropylu	0 %	31.12.2017
ex 3906 90 90	30	Kopolimer styrenu z metakrylanem hydroksyetylu i akrylanem 2-etyloheksylu o masie cząsteczkowej liczbowo średniej (M_n) 500 lub większej, ale nie większej niż 6 000	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	35	Biały proszek kopolimeru dimetakrylanu-1,2-etanodiolu metakrylanu metylu, o wielkości cząstek nie większej niż 18 μm , nierozpuszczalny w wodzie	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	40	Przezroczysty polimer akrylowy w opakowaniach nie większych niż 1 kg i nieprzeznaczony do sprzedaży detalicznej: — o lepkości nie większej niż 50 000 Pa·s w temperaturze 120 °C określonej metodą ASTM D 3835 — o wagowo średniej masie cząsteczkowej (M_w) większej niż 500 000, ale nie większej niż 1 200 000 zgodnie z testem chromatografii żelowo-permeacyjnej (GPC), — o resztkowej zawartości monomeru poniżej 1 %	0 %	31.12.2015
ex 3906 90 90	41	Poli(akrylan alkilu) z łańcuchem estru alkilowego C10 do C30	0 %	31.12.2014
ex 3906 90 90	45	Granulat kopolimeru akrylonitrylowo-butadienowo-styrenowo- metylometakrylowego: — o temperaturze topnienia 96 °C (± 3 °C); — o masie właściwej 1,03 lub większej, ale nie większej niż 1,07; oraz zawierający: — 25 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 50 % masy, akrylonitrylo-butadieno-styrenu; oraz — 50 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 75 % masy, metylometakrylanu	0 %	31.12.2016
ex 3906 90 90	50	Polimery estrów kwasu akrylowego z jednym lub więcej następujących monomerów w łańcuchu: — eterem chlorometylo winylowym; — eterem chloroetylo winylowym; — chlorometylostyrenem; — chlorooctanem winylu; — kwasem metakrylowym; — estrem monobutylo kwasu butenodiowego, zawierające nie więcej niż 5 % masy każdej z jednostek monomerów, w jednej z postaci wymienionych w uwadze 6 (b) do działu 39	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	65	Poliakrylan, modyfikowany chemicznie kobaltem, o temperaturze topnienia (T_m) 65 °C (± 5 °C) mierzonej kalorymetrią skaningową różnicową (DSC)	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	80	Polidimetylosiloksan-szczepiony-(poliakrylany, polimetyloakrylany)	0 %	31.12.2018
ex 3906 90 90	85	Bezwodny roztwór polimerów estrów kwasu akrylowego z hydrolizowalną grupą silylową na jednym lub obu końcach polimeru	0 %	31.12.2014
ex 3907 20 11	10	Poli(tlenek etylenu) o masie cząsteczkowej liczbowo średniej (M_n) 100 000 lub większej	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 11	20	Maleinoimidopropionamid bis[metoksyoli(glikolu etylenowego)], chemicznie modyfikowany lizyną o masie cząsteczkowej liczbowo średniej (M_n) 40 000	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3907 20 11	40	Glikol polietylenowy z łańcuchem tlenu etylenu o długości nie większej niż 30, z grupami końcowymi 2-cyano 3-(4-hydroksyfenylo) akrylanu butylu, stosowane jako filtry UV w płynnych przedmieszkach (¹)	0 %	31.12.2015
ex 3907 20 11	50	[3-[3-(2H-Benzotriazol-2-ylo)-5-(1,1-dimetyloetylo)-4-hydroksyfenylo]-1-oksopropylo]-hydroksypoli(okso-1,2-etanodiylo) (CAS RN 104810-48-2)	0 %	31.12.2016
ex 3907 20 11	60	Preparat zawierający: — α-[3-[3-(2H-benzotriazol-2-ylo)-5-(1,1-dimetyloetylo)-4-hydroksyfenylo]-1-oksopropylo]-ω-hydroksypoli(oksy-1,2-etanodiylo) (CAS RN 104810-48-2) oraz — α-[3-[3-(2H-benzotriazol-2-ylo)-5-(1,1-dimetyloetylo)-4-hydroksyfenylo]-1-oksopropylo]-ω-[3-[3-(2H-benzotriazol-2-ylo)-5-(1,1-dimetyloetylo)-4-hydroksyfenylo]-1-oksopropoksy]oli(oksy-1,2-etanodiylo) (CAS RN 104810-47-1)	0 %	31.12.2016
ex 3907 20 20	20	Eter politetrametylowy glikolu o średniej masie cząsteczkowej (Mw) wynoszącej 2 700 lub większej ale nie większej niż 3 100 (CAS RN 25190-06-1)	0 %	31.12.2017
ex 3907 20 20	30	Mieszanina, zawierająca 70 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 80 % masy polimeru glicerolu i 1,2-epoksypropanu oraz 20 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 30 % masy kopolimeru maleinianu dibutylu i N-winylo-2-pirolidonu	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 20	40	Kopolimer tetrahydrofuranu i tetrahydro-3-metylofuranu o masie cząsteczkowej liczbowo średniej (M _n) 3 500 (± 100)	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	15	Poli(oksypropylen) posiadający alkoksy-sililowe grupy końcowe	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	30	Homopolimer 1-chloro-2,3-epoksypropanu (epichlorohydryna)	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	35	Glikol polietylenowy chemicznie modyfikowany grupą izocyjanową zawierającą grupę karbodiimidową, w postaci roztworu w octanie 2-metoksy-1-metyloetylu	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	45	Kopolimer tlenu etylenu i tlenu propylenu, posiadający aminopropylowe i metokso-sililowe grupy końcowe	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	50	Polimer perfluoropolieteryowy zakończony winylo-sililem lub dobór dwóch komponentów składających się z tego samego typu polimeru perfluoropolieteryowego zakończonego winylo-sililem jako głównym składnikiem	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	55	Ester sukcyminidowy kwasu metoksy poli(etyleno glikolo)propionowego o masie cząsteczkowej liczbowo średniej (M _n) 5 000	0 %	31.12.2018
ex 3907 20 99	60	Di-p-aminobenzoesan tlenu politetrametylenu	0 %	31.12.2016
ex 3907 20 99	65	Ester N-hydroksysukcynimidylu L-lizyny.alfa.,epsilon.-bis(karbaminanu eteru monometylowego glikolu polietylenowego) (CAS RN 266318-38-1) o masie cząsteczkowej liczbowo średniej (M _n) 38 000 lub większej, ale nie większej niż 40 000	0 %	31.12.2018
ex 3907 30 00	40	Żywica epoksydowa zawierająca 70 % masy lub więcej ditlenku krzemu, do	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	70	hermetycznego pakowania towarów objętych pozycją 8533, 8535, 8536, 8541, 8542 lub 8548 (¹)		
ex 3907 30 00	50	Ciekła żywica epoksydowa zawierająca kopolimer 2-propenonitrylu/ 1,3 epoksybutadienu, niezawierająca żadnych rozpuszczalników: — o zawartości hydratu boranu cynku nie większej niż 40 % masy, — o zawartości tritlenku diantymonu nie większej niż 5 % masy	0 %	31.12.2018
ex 3907 30 00	60	Żywica poliglicerolowo-poliglicydylowo-eterowa (CAS RN 105521-63-9)	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3907 40 00	10	Tabletki lub granulki poliwęglanu: — zawierające 7 % masy lub więcej ale nie więcej niż 15 % masy niefluorowanej substancji zmniejszającej palność oraz — o masie właściwej 1,20 (\pm 0,01)	0 %	31.12.2016
ex 3907 40 00	20	Tabletki lub granulki poliwęglanu o masie właściwej 1,32 (\pm 0,03), zawierające 20 % (\pm 5 %) włókna szklanego	0 %	31.12.2016
ex 3907 40 00	30	Tabletki lub granulki poliwęglanu o masie właściwej 1,18 lub większej, ale nie większej niż 1,25, zawierające: — 77 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 90 % masy poliwęglanu; — 8 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 20 % masy estru kwasu fosforowego; — 0,1 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 1 % masy przeciwutleniacza oraz nawet zawierające 1 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 5 % masy, substancji zmniejszającej palność	0 %	31.12.2016
ex 3907 40 00	40	Granulat poliwęglanu: — o wskaźniku płynięcia 18 g/10 min/300 °C/1,2 kg (zgodnie z ASTM D 1238); — o wytrzymałości na rozciąganie 69 MPa zgodnie z ASTM D 638; oraz — o wytrzymałości na zginanie 112 MPa zgodnie z ASTM D 790	0 %	31.12.2016
ex 3907 40 00	50	Tabletki lub granulki poliwęglanu o — masie właściwej 1,20 (\pm 0,05); — temperaturze ugięcia pod obciążeniem 146 °C (\pm 3 °C) pod ciśnieniem 4,6 kgf/cm ² ; oraz — wskaźniku szybkości płynięcia 20 (\pm 10) g/10 min w 300 °C/1,2 kg	0 %	31.12.2016
ex 3907 40 00	60	Tabletki lub granulki poliwęglanu akrylonitrylo-butadieno-styrenowego o masie właściwej 1,20 (\pm 0,05), zawierające: — 65 % masy lub więcej ale nie więcej niż 90 % masy, poliwęglanu; — 5 % masy lub więcej ale nie więcej niż 15 % masy, akrylonitrylo-butadieno-styrenu; — 5 % masy lub więcej ale nie więcej niż 20 % masy, estru kwasu fosforowego; oraz — 0,1 % masy lub więcej ale nie więcej niż 5 % masy, przeciwutleniacza	0 %	31.12.2016
ex 3907 60 80	10	Kopolimer kwasu tereftalowego i kwasu izoftalowego z glikolem etylenowym, butano-1,4-diolem i heksano-1,6-diolem	0 %	31.12.2018
ex 3907 60 80	30	Koncentrat wiążący tlen zawierający mieszaninę: — kopolimeru otrzymanego z poli(tereftalanu etylenu), dibezwodnika piromelitowego (PMDA) oraz polibutadienu podstawionego grupami hydroksylowymi — kopolimeru barierowego (oznaczonego metodą ASTM F1115-95 (2001)) otrzymanego z diamin ksylilenu i kwasu adypinowego oraz — barwników organicznych i/lub pigmentów organicznych i nieorganicznych z przeważającą zawartością pierwszego kopolimeru	0 %	31.12.2014
ex 3907 60 80	40	Tabletki lub granulki poli(tereftalanu etylenu): — o masie właściwej 1,23 lub większej ale nie większej niż 1,27 w 23 °C; oraz — zawierające nie więcej niż 10 % masy innych modyfikatorów lub dodatków	0 %	31.12.2016
ex 3907 60 80	50	Elastyczne opakowania (na polimery wrażliwe na tlen) wytwarzane z laminatu zawierającego: — nie więcej niż 75 μ m polietylenu, — nie więcej niż 50 μ m poliamidu, — nie więcej niż 15 μ m tereftalanu polietylenu oraz — nie więcej niż 9 μ m glinu	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
3907 70 00		o wytrzymałości na rozciąganie ponad 70N/15 mm oraz stopniu przepuszczalności tlenu poniżej 0,1 cm ³ /m ² /24 godz. przy 0,1 MPa		
		Poli(kwas mlekowy)	0 %	31.12.2018
ex 3907 91 90	10	Prepolimer ftlanu diallilu, w postaci proszku	0 %	31.12.2014
ex 3907 99 90	10	Poli(oksy-1,4-fenyleneokarbonyl) (CAS RN 26099-71-8), w postaci proszku	0 %	31.12.2018
ex 3907 99 90	20	Kopolierster ciekłokrystaliczny o temperaturze topnienia nie mniejszej niż 270 °C, nawet zawierający wypełniacze	0 %	31.12.2018
ex 3907 99 90	25	Kopolimer zawierający 72 % masy lub więcej kwasu tereftalowego i/lub jego izomerów i cykloheksanodimetanolu	0 %	31.12.2017
ex 3907 99 90	30	Poli(hydroksyalkanian), składający się głównie z poli(3-hydroksymaślanu)	0 %	31.12.2015
ex 3913 90 00	20			
ex 3907 99 90	60	Kopolimer kwasu tereftalowego i kwasu izoftalowego z bisfenolem A	0 %	31.12.2017
ex 3907 99 90	70	Kopolimer poli(tereftalanu etylenu) i dimetanolu cykloheksanu, zawierający więcej niż 10 % masy dimetanolu cykloheksanu	0 %	31.12.2014
ex 3907 99 90	80	Kopolimer, zawierający 72 % masy lub więcej kwasu tereftalowego i/lub jego pochodnych oraz cykloheksanodimetanolu, wypełniony linearnymi i/lub cyklicznymi diolami	0 %	31.12.2015
ex 3908 90 00	10	Poli(iminometyleno-1,3-fenyleneiminoiminoadypoil), w jednej z postaci wymienionych w uwadze 6 (b) do działu 39	0 %	31.12.2018
ex 3908 90 00	30	Produkt reakcji mieszanin kwasów oktadekanokarboksylowych polimeryzowanych polieterodiaminą alifatyczną	0 %	31.12.2018
ex 3908 90 00	50	Koncentrat wiążący tlen zawierający mieszaninę: — kopolimeru otrzymanego z poli(tereftalanu etylenu), dibezwodnika piromelitowego (PMDA) oraz polibutadienu podstawionego grupami hydroksylowymi — kopolimeru barierowego (oznaczonego metodą ASTM F1115-95 (2001)) otrzymanego z diamin ksylilenu i kwasu adypinowego oraz — barwników organicznych i/lub pigmentów organicznych i nieorganicznych z przeważającą zawartością drugiego kopolimeru	0 %	31.12.2014
ex 3908 90 00	60	Kopolimer zawierający: — kwas heksanodiowy — kwas 12-aminododekanowy — heksahydro-2H-azepin-2-on oraz — 1,6-heksanodiaminę	0 %	31.12.2017
ex 3909 40 00	10	Produkt polikondensacji fenolu z formaldehydem, w postaci pustych kulek o średnicy mniejszej niż 150 µm	0 %	31.12.2018
ex 3909 40 00	20	Proszek z żywicy termoutwardzalnej, w którym równomiernie rozprowadzono cząstki magnetyczne, stosowany do produkcji tuszu do kserokopiarek, faksów, drukarek i urządzeń wielofunkcyjnych (!)	0 %	31.12.2015
ex 3909 40 00	30	Mieszanina zawierająca: — alkilofenol – żywicę formaldehydu, nawet bromowaną, oraz — tlenek cynku	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3909 40 00	40	Polimer w formie proszku zawierający: — polimer żywicy fenolowej (CAS RN 9003-35-4) w ilości 80 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 90 %, — fenol (CAS RN 108-95-2) w ilości nie więcej niż 5 % masy oraz — heksametylenoczteroaminę (CAS RN 100-97-0) w ilości 5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 15 %	0 %	31.12.2018
ex 3909 50 90	10	Rozpuszczalny w wodzie ciekły fotopolimer utwardzany promieniowaniem UV składający się z mieszaniny zawierającej: — 60 % masy lub więcej dwufunkcyjnych akrylowanych oligomerów poliuretanowych — 30 % (\pm 8 %) masy jednofunkcyjnych i trójfunkcyjnych metakrylanów, oraz — 10 % (\pm 3 %) masy jednofunkcyjnych metakrylanów z hydroksylową grupą funkcyjną	0 %	31.12.2014
ex 3910 00 00	20	Kopolimer blokowy poli(metylo-3,3,3-trifluoropropylsiloksanu) i poli(metylo(winylo)siloksanu]	0 %	31.12.2018
ex 3910 00 00	40	Biokompatybilne silikonowe do produkcji trwałych implantów chirurgicznych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 3910 00 00	50	Klej rozpuszczalnikowy oparty na samoprzylepnej substancji silikonowej, zawierający żywicę kopolimeru(dimetylosiloksanu/difenylosiloksanu)	0 %	31.12.2017
ex 3910 00 00	60	Polidimetylosiloksan, nawet podstawiony glikolem polietylenowym i trifluoropropylem, z metakrylowymi grupami końcowymi	0 %	31.12.2014
ex 3910 00 00	70	Pasywacyjna powłoka silikonowa w formie podstawowej, do ochrony krawędzi i zapobiegania zwarciom w urządzeniach półprzewodnikowych	0 %	31.12.2018
ex 3911 10 00	81	Nieuwodorniona żywica węglowodorowa, otrzymywana przez polimeryzację ponad 75 % masy cykloalifatycznych alkenów C-5 do C-12 oraz więcej niż 10 %, ale nie więcej niż 25 % masy alkanów aromatycznych wytwarzająca żywicę węglowodorową, o: — wartości jodu większej niż 120 oraz — barwie na skali Gardnera większej niż 10 dla produktu czystego lub — barwie na skali Gardnera większej niż 8 dla 50 % roztworu w toluenie (oznaczonego metodą ASTM D 6166)	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 19	10	Poli(oksy-1,4-fenylenosulfonylo-1,4-fenylenooksy-4,4'-bifenylen)	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 19	30	Kopolimer etylenoiminy i ditiokarbaminianu etylenoiminy w roztworze wodnym wodorotlenku sodu	0 %	31.12.2017
ex 3911 90 19	40	Żywica m-ksylenowo-formaldehidowa	0 %	31.12.2016
ex 3911 90 99	25	Kopolimer winylotoluenu i α -metylostyrenu	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 99	30	1,4:5,8- dimetanonaftalen, 2-etylideno-1,2,3,4,4a,5,8,8a-oktahydro-, polimer z 3a,4,7,7a- tetrahydro- 4,7-metano-1H-indenem, uwodorniony	0 %	31.12.2015
ex 3911 90 99	31	Kopolimery butadienu i kwasu maleinowego, nawet zawierające sole amonowe	0 %	31.12.2014
ex 3911 90 99	35	Przemiany kopolimer etylenu i bezwodnika maleinowego (EMA)	0 %	31.12.2015
ex 3911 90 99	40	Mieszanina soli wapnia i sodu z kopolimerem kwasu maleinowego i eteru metylo winylo wego, o zawartości wapnia 9 % masy lub większej, ale nie większej niż 16 % masy	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 99	45	Kopolimer kwasu maleinowego i eteru metylo winylo wego	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3911 90 99	53	Uwodorniony polimer 1,2,3,4,4a,5,8,8a-oktahydro-1,4:5,8-dimetanonaftalenu z 3a,4,7,7a-tetrahydro-4,7-metano-1H-indenem oraz 4,4a,9,9a-tetrahydro-1,4-metano-1H-fluorenem (CAS RN 503442-46-4)	0 %	31.12.2017
ex 3911 90 99	57	Uwodorniony polimer 1,2,3,4,4a,5,8,8a-oktahydro-1,4:5,8-dimetanonaftalenu z 4,4a,9,9a-tetrahydro-1,4-metano-1H-flourenem (CAS RN 503298-02-0)	0 %	31.12.2017
ex 3911 90 99	65	Sól cynku wapnia kopolimeru kwasu maleinowego i eteru metylowo winylowego	0 %	31.12.2018
ex 3911 90 99	86	Kopolimer eteru metylowo winylowego i bezwodnika kwasu maleinowego (CAS RN 9011-16-9)	0 %	31.12.2016
ex 3912 11 00	30	Triocetan celulozy (CAS RN 9012-09-3)	0 %	31.12.2016
ex 3912 11 00	40	Diocetan celulozy, proszek	0 %	31.12.2015
ex 3912 20 11	10	Nitroceluloza (CAS RN 9004-70-0)	0 %	31.12.2016
ex 3912 39 85	10	Etyloceluloza, nieuplastyczniona	0 %	31.12.2018
ex 3912 39 85	20	Etyloceluloza w postaci dyspersji w wodzie, zawierającej heksadekan-1-ol oraz dodecylo siarczanu sodu, zawierająca 27 (+/- 3) % masy etylocelulozy	0 %	31.12.2018
ex 3912 39 85	30	Celuloza, zarówno hydroksyetylowana jak alkilowana o długości łańcuchów alkilowych 3 lub więcej atomów węgla	0 %	31.12.2018
ex 3912 39 85	40	Hypromeloza (INN) (CAS RN 9004-65-3)	0 %	31.12.2016
ex 3912 90 10	10	Octanopropionian celulozy, nieuplastyczniony, w postaci proszku: — zawierający 25 % masy lub więcej propionylu (określonego metodą ASTM D 817-72) oraz — o lepkości nieprzekraczającej 120 puaz (określonej metodą ASTM D 817-72), do produkcji tuszów drukarskich, farb, lakierów i innych powłok oraz powłok reprograficznych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3912 90 10	20	Ftalan hydroksypropylometylocelulozy	0 %	31.12.2018
ex 3913 90 00	85	Sterylny hialuronian sodu (CAS RN 9067-32-7)	0 %	31.12.2018
ex 3913 90 00	92	Białko, chemicznie modyfikowane w drodze karboksylacji i/lub dodania kwasu ftalowego, o masie cząsteczkowej średnio wagowo (M_w) 100 000 do 300 000	0 %	31.12.2018
ex 3913 90 00	94	Granulki zawierające: — 35 % masy lub więcej, lecz mniej niż 75 % masy wyłaczanego biopolimeru o wysokiej zawartości amylazy, produkowanego ze skrobi kukurydzianej, — 5 % masy lub więcej, lecz mniej niż 16 % masy alkoholu poliwinylowego, — 10 % masy lub więcej, lecz mniej niż 46 % masy plastyfikatorów polioliowych, — 0,25 % masy lub więcej, lecz mniej niż 3 % masy kwasu stearynowego, — nawet zawierające 30 % (\pm 10 %) masy ulegającej biodegradacji żywicy poliesterowej, natomiast nigdy o zawartości przewyższającej ilość biopolimeru o wysokiej zawartości amylazy	0 %	31.12.2016
ex 3913 90 00	95	Sól sodowa kwasu chondroitinosiarkowego (CAS RN 9082-07-9)	0 %	31.12.2018
ex 3913 90 00	96	Proszek zawierający 90 % (\pm 5 %) masy wyłaczanego biopolimeru o wysokiej zawartości amylazy, produkowanego ze skrobi kukurydzianej 10 % (\pm 5 %) masy syntetycznego polimeru i 0,5 % (\pm 0,25 %) masy kwasu stearynowego	0 %	31.12.2016

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3916 20 00	91	Profile z poli(chlorku winylu) w rodzaju stosowanych do produkcji ścianek szczelnych i okładzin, zawierające następujące dodatki: — ditlenek tytanu — poli(metakrylan metylu) — węgiel wapnia — substancje wiążące	0 %	31.12.2014
ex 3916 90 10	10	Pręty o strukturze komórkowej, zawierające: — poliamid-6 lub bezwodnik poliepoxydowy — 7 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 9 % masy politetrafluoroetyleny, jeżeli jest obecny — 10 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy wypełniaczy nieorganicznych	0 %	31.12.2018
ex 3917 32 00	91	Rury składające się z kopolimerów blokowych poli(tetrafluoroetyleny) i poli-perfluoroalkoksytrifluoroetyleny, o długości nie większej niż 600 mm, średnicy nie większej niż 85 mm oraz grubości ścianek 30 µm lub większej, ale nie większej niż 110 µm	0 %	31.12.2018
ex 3917 40 00	91	Złącza z tworzyw sztucznych zawierające pierścienie uszczelniające typu „O-ring”, kłmę zabezpieczającą i mechanizm zwalnający do wprowadzania w wąż paliwowy pojazdów	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 19	10	Refleksyjna folia, składająca się z warstwy poliuretanu, z wytłoczonymi z jednej strony znakami zabezpieczającymi przed fałszowaniem, zmianą lub zastąpieniem danych lub powielaniem albo znakiem urzędowym dotyczącym jej przeznaczenia wytłoczonymi kulkami szklanymi i warstwy przylepnej z drugiej, pokrytej z jednej lub obydwu stron folią rozdzielającą	0 %	31.12.2018
ex 3919 10 80	25			
ex 3919 90 00	31			
ex 3919 10 19	20	Rolki taśmy dwustronnie przylepnej: — pokrytej kauczukiem naturalnym lub syntetycznym niewulkanizowanym — o szerokości 20 mm lub większej, jednak nie większej niż 40 mm — zawierającej silikon, wodorotlenek glinu, akryl i mocznik	0 %	31.12.2018
ex 3919 10 80	21	Arkusze refleksyjne, składający się z:	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	21	— warstwy poliwęglanu lub polimeru akrylowego całkowicie wytłaczanego z jednej strony w regularnie ukształtowany wzór,		
ex 3920 61 00	20	— pokryty z obydwu stron jedną lub więcej warstwami materiału z tworzywa sztucznego, — nawet pokryty z jednej strony warstwą samoprzylepną oraz arkuszem rozdzielającym		
ex 3919 10 80	23	Folia refleksyjna składająca się z kilku warstw zawierająca: — poli(chlorek winylu); — poliuretan, z wytłoczonymi po jednej stronie znakami zabezpieczającymi przed fałszowaniem, zmianą lub zastąpieniem, lub powielaniem danych, a na drugiej stronie z warstwy mikrokulek szklanych; — warstwę zawierającą zabezpieczenie i/lub znak urzędowy, którego wygląd zmienia się w zależności od kąta patrzenia; — metalizowane aluminium; — i warstwę przylepną, pokrytą z jednej strony przekładką rozdzielającą	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 80	27	Folia poliestrowa:	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	20	— powleczona z jednej strony termotopliwą akrylową warstwą przylepną o temperaturze topnienia 90 °C lub wyższej, ale nie wyższej niż 200 °C, i poliestrową przekładką oddzielającą oraz — z drugiej strony niepowleczona lub powleczona akrylową warstwą przylepną aktywowaną dociskiem lub termotopliwą akrylową warstwą przylepną o temperaturze topnienia 90 °C, ale nie wyższej niż 200 °C, i przekładką poliestrową		

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3919 10 80	30	Dwustronna, samoprzylepna folia z modyfikowanej żywicy epoksydowej, pakowana w rolki, o szerokości od 10 cm do 20 cm, długości od 10 m do 210 m, o całkowitej grubości od 10 µm do 50 µm, nieprzeznaczona do sprzedaży detalicznej	0 %	31.12.2016
ex 3919 10 80	32	Folia z politetrafluoroetyleny: — o grubości 110 µm lub większej, — o oporności powierzchniowej w zakresie 10^2 - 10^{14} Ω, wyznaczonej metodą ASTM D 257, — powleczona z jednej strony akrylową warstwą przylepną aktywowaną dociskiem	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 80	35	Refleksyjna folia, składająca się z warstwy poli(chloroku winylu), warstwy poli-estru alkidowego, z wytłoczonymi z jednej strony znakami zabezpieczającymi przed fałszowaniem, zmianą lub zastąpieniem danych lub powielaniem, albo znakiem urzędowym dotyczącym jej przeznaczenia, widocznym jedynie w świetle odbłaskowym, oraz wytłoczonymi kulkami szklanymi, a na drugiej stronie warstwą przylepną, pokrytą z jednej lub z obu stron folią rozdzielającą	0 %	31.12.2018
ex 3919 10 80	37	Folia z politetrafluoroetyleny: — o grubości 100 µm lub większej, — o wydłużeniu przy zerwaniu nieprzekraczającym 100 %, — powleczona z jednej strony silikonową warstwą przylepną aktywowaną dociskiem	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 80	40	Czarna folia z poli(chloroku winylu):	0 %	31.12.2016
ex 3919 90 00	43	— o połysku większym niż 30 stopni określonym zgodnie z metodą ASTM D2457, — nawet powlekana, z jednej strony ochronną folią z poli(tereftalanu etylenu), oraz z drugiej strony warstwą przylepną aktywowaną dociskiem z kanałami i przekładką rozdzielającą	0 %	31.12.2016
ex 3919 10 80	43	Folia z etylenu z octanem winylu:	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	26	— o grubości 100 µm lub większej — powleczona z jednej strony akrylową warstwą przylepną aktywowaną dociskiem lub warstwą przylepną czułą na promieniowanie UV oraz przekładką poliestrową	0 %	31.12.2014
ex 3919 10 80	45	Wzmocniona taśma ze spienionego polietylenu, pokryta z obu stron mikrokanalową akrylową warstwą przylepną aktywowaną dociskiem oraz z jednej strony przekładką o grubości aplikacji 0,38 mm lub większej ale nie większej niż 1,53 mm	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	45			
ex 3919 10 80	47	Folia poliestrowa, poliuretanowa lub poliwęglanowa:	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	32	— z samoprzylepnym polimerem silikonowym, — o całkowitej grubości nie większej niż 0,7 mm, — o całkowitej szerokości 1 cm lub większej, ale nie większej niż 1 m, — nawet w rolkach w rodzaju stosowanej do ochrony powierzchni produktów objętych pozycjami 8521 i 8528	0 %	31.12.2017
ex 3919 10 80	50	Folia przylepna składająca się z bazy z kopolimeru etylenu i octanu winylu (EVA) o grubości 70 µm lub większej oraz przylepnej części taśmy akrylowej o grubości 5 µm lub większej, stosowana do polerowania i/lub przycinania dysków krzemowych (1)	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	41			
ex 3920 10 89	25			
ex 3919 10 80	53	Folia polietylenowa:	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	34	— samoprzylepna, pokryta klejem nie na bazie kauczuku, przylegająca jedynie do czystych i gładkich powierzchni,		
ex 3920 10 28	93			
ex 3920 10 89	50	— o całkowitej grubości 0,025 mm lub większej, ale nie większej niż 0,7 mm, oraz		

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
		— o całkowitej szerokości 6 cm lub większej, ale nie większej niż 1 m, — nawet w rolkach, w rodzaju stosowanej do ochrony powierzchni produktów objętych pozycjami 8521 i 8528		
ex 3919 10 80	55	Taśmy z pianki akrylowej, pokryta z jednej strony warstwą przylepną aktywowaną na gorąco lub akrylową warstwą przylepną aktywowaną dociskiem	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	53	oraz z drugiej strony akrylową warstwą przylepną aktywowaną dociskiem i arkuszem rozdzielającym, o wytrzymałości na zdzieranie pod kątem 90° większej niż 25 N/cm (określonym metodą ASTM D 3330)		
ex 3919 10 80	60	Refleksyjny arkusz laminowany, o regularnym wzorze, składający się kolejno z warstwy poli(metakrylanu metylu), warstwy polimeru akrylowego zawierającej mikropryzmaty, warstwy poli(metakrylanu metylu), warstwy klejącej i arkusza rozdzielającego	0 %	31.12.2018
ex 3919 10 80	65	Samoprzylepny arkusz refleksyjny, nawet w oddzielnych częściach:	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	57	— o regularnym wzorze, — z lub bez warstwy taśmy służącej do przytwierdzenia, — składający się kolejno z warstwy polimeru akrylowego i warstwy poli(metakrylanu metylu), zawierającej mikropryzmaty, — nawet zawierający dodatkową warstwę poliestru i — warstwę przylepną z końcowym arkuszem rozdzielającym		
ex 3919 10 80	70	Folia polietylenowa w rolkach:	0 %	31.12.2016
ex 3919 90 00	75	— samoprzylepna po jednej stronie; — o całkowitej grubości 0,025 mm lub większej, ale nie większej niż 0,09 mm, — o całkowitej szerokości 60 mm lub większej, ale nie większej niż 1 110 mm, w rodzaju stosowanej do ochrony powierzchni produktów objętych pozycjami 8521 lub 8528		
ex 3919 10 80	75	Samoprzylepna folia refleksyjna składająca się z kilku warstw, w tym z:	0 %	31.12.2016
ex 3919 90 00	80	— kopolimeru żywicy akrylowej; — poliuretanu; — metalizowanej warstwy z wytłoczonymi z jednej strony znakami laserowymi zabezpieczającymi przed fałszowaniem, zmianą lub zastąpieniem danych lub ich powielaniem, albo znakiem urzędowym dotyczącym jej przeznaczenia; — kuleczek szklanych; oraz — warstwy przylepnej z przekładką rozdzielającą po jednej stronie albo po obu stronach		
ex 3919 10 80	80	Taśmy akrylowe w rolkach:	0 %	31.12.2016
ex 3919 90 00	83	— samoprzylepna po obu stronach, — o całkowitej grubości 0,04 mm lub większej, ale nie większej niż 1,25 mm, — o całkowitej szerokości 5 mm lub większej, ale nie większej niż 1 205 stosowana do produkcji wyrobów objętych pozycjami 8521 i 8528 (1)		
ex 3919 10 80	85	Folia z poli(chlorku winylu) lub polietylenu lub innej poliolefiny:	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	28	— o grubości 65 µm lub większej, — powleczone z jednej strony akrylową warstwą przylepną czułą na promieniowanie UV oraz przekładką poliesterową		
ex 3919 90 00	19	Przezroczysta folia samoprzylepna z poli(tereftalanu etylenu): — pozbawiona zanieczyszczeń lub wad, — pokryta po jednej stronie akrylową warstwą przylepną aktywowaną dociskiem i przekładką ochronną, oraz po drugiej stronie warstwą antystatyczną jonowego związku organicznego cholinu,	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3919 90 00	22	— nawet nadająca się do drukowania warstwą pyłoszczelną ze zmodyfikowanego długołańcuchowego alkilowego związku organicznego, — o grubości całkowitej, bez przekładki, 54 µm lub większej, ale nie większej niż 64 µm, oraz — szerokości większej niż 1 295 mm, ale nie większej niż 1 305 mm Czarna folia z polipropylenu: — o połysku większym niż 20 stopni określonym metodą ASTM D2457, — nawet powleczona z jednej strony folią ochronną z poli(tereftalanu etylenu), oraz z drugiej strony warstwą przylepną aktywowaną dociskiem z kanałami i przekładką rozdzielającą	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	23	Folia składająca się z od 1 do 3 laminowanych warstw z poli(tereftalanu etylenu) i kopolimeru kwasu tereftalowego, kwasu sebacynowego i glikolu etylenowego, pokryta z jednej strony akrylową powłoką odporną na ścieranie oraz z drugiej strony warstwą przylepną aktywowaną dociskiem, rozpuszczalną w wodzie powłoką metylocelulozową i przekładką zabezpieczającą z poli(tereftalanu etylenu)	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	24	Refleksyjny arkusz laminowany: — składający się z warstwy epoksyakrylanu, wytłaczany z jednej strony we wzór o regularnych kształtach, — powleczony z obu stron co najmniej jedną warstwą tworzywa sztucznego oraz — powleczony z jednej strony warstwą przyczepną i arkuszem rozdzielającym	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	25	Wielowarstwowa folia z poli(tereftalanu etylenu) oraz kopolimeru butyloakrylanu i metylometakrylanu, pokryta z jednej strony akrylowym pokryciem odpornym na ścieranie zawierającym nanocząsteczki tlenku antymonu cyny oraz sadzą, oraz z drugiej strony akrylową warstwą przylepną aktywowaną dociskiem i przekładką ochronną z poli(tereftalanu etylenu) pokrytą silikonem	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	27	Folia z poli(tereftalanu etylenu), o przylepności nie większej niż 0,147 N/25 mm i wyładowaniu elektrostatycznym nie większym niż 500 V	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	29	Folia poliestrowa pokryta z obu stron akrylową lub kauczukową warstwą przylepną aktywowaną dociskiem pakowana w rolki o szerokości 45,7 cm lub większej ale nie większej niż 132 cm (dostarczana z przekładką rozdzielającą)	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	33	Przezroczysta folia samoprzylepna z polietylenu, pozbawiona zanieczyszczeń lub wad, powleczona po jednej stronie akrylową warstwą przylepną aktywowaną dociskiem, o grubości 60 µm lub większej, ale nie większej niż 70 µm oraz szerokości większej niż 1 245 mm, ale nie większej niż 1 255 mm	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	35	Arkusz warstwowy odbłaskowy w rolkach o szerokości większej niż 20 cm, z wytłaczanym regularnym wzorem, składający się z folii z poli(chlorku winylu) powleczonej z jednej strony: — warstwą poliuretanu zawierającą szklane mikrokulki, — warstwą poli(octanu etylenowinyłu), — warstwą przylepną oraz — arkuszem rozdzielającym	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00 ex 3920 49 10	36 95	Drukowany arkusz laminowany ze środkową warstwą poli(chlorku winylu), powleczony z obu stron warstwą poli(fluorku winylu): — nawet z warstwą samoprzylepną lub warstwą przylepną wrażliwą na ciepło — nawet z folią rozdzielającą	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3919 90 00	37	— o toksyczności (określonej metodą ABD 0031) nie większej niż 70 ppm dla fluorowodoru, nie większej niż 120 ppm dla chlorowodoru, nie większej niż 10 ppm dla cyjanowodoru, nie większej niż 10 ppm dla tlenków azotu, nie większej niż 300 ppm dla tlenku węgla i nie większej niż 10 ppm dla siarkowodoru i ditlenku siarki łącznie — o palności w ciągu 60 sekund nie większej niż 130 mm (określonej metodą FAR 25 App.F Pt. I Amdt.83) — o masie (bez folii rozdzielającej) 240 g/m² (± 30 g/m²) bez warstwy przyklepnej, 340 g/m² (± 40 g/m²) z warstwą przyklepną wrażliwą na ciepło lub 330 g/m² (± 40 g/m²) z warstwą samoprzylepną Folia pochłaniająca promieniowanie UV z poli(chloroku winylu): — o grubości 78 µm lub większej, — pokryta po jednej stronie warstwą przyklepną oraz arkuszem rozdzielającym, — o przylepności 1 764 mN / 25 mm lub większej	0 %	31.12.2014
ex 3919 90 00	38	Folia samoprzylepna składająca się z: — górnej warstwy głównie z poliuretanu zmieszanego z emulsjami akrylowo-poliimerowymi i ditlenkiem tytanu, — nawet zawierająca drugą warstwę mieszaniny kopolimeru etylenu i octanu winylu, sieciowalna emulsją poli(octanu winylu), — nie więcej niż 6 % masy innych dodatków, — kleju przylepcowego; oraz — pokryta z jednej strony warstwą rozdzielającą, — nawet z rozdzielającą samoprzylepną folią ochronną na laminat, — o całkowitej grubości nie większej niż 400 µm	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	39	Folia z poli(chloroku winylu), o grubości mniejszej niż 1 mm, pokryta warstwą przyklepną, w której osadzone są szklane kulki o średnicy nie większej niż 100 µm	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	40	Folia, o całkowitej grubości 40 µm lub większej, składająca się z jednej lub większej liczby warstw przezroczystej folii poliestrowej: — zawierająca co najmniej jedną warstwę odbijającą promienie podczerwone o całkowitym normalnym współczynniku odbicia 80 % lub większym, zgodnie z normą EN 12898 — posiadająca z jednej strony warstwę o emisyjności normalnej nie większej niż 0,2 zgodnie z normą EN 12898 — powleczona z drugiej strony substancją samoprzylepną i warstwą rozdzielającą	0 %	31.12.2017
ex 3919 90 00	42	Folia samoprzylepna składająca się z: — pierwszej warstwy zawierającej mieszaninę termoplastycznego poliuretanu i środka ułatwiającego wyjęcie z formy, — drugiej warstwy zawierającej kopolimer bezwodnika maleinowego, — trzeciej warstwy zawierającej mieszaninę polietylenu niskiej gęstości, ditlenku tytanu i dodatki, — czwartej warstwy zawierającej mieszaninę polietylenu niskiej gęstości, ditlenek tytanu, dodatki i barwnik, — kleju przylepcowego; oraz — pokryta z obu stron warstwą rozdzielającą — nawet z rozdzielającą samoprzylepną folią ochronną na laminat. — o całkowitej grubości nie większej niż 400 µm	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3919 90 00	44	Drukowany arkusz laminowany	0 %	31.12.2017
ex 3921 90 60	95	— z warstwą środkową z włókna szklanego, powleczoną z każdej strony warstwą poli(chlorku winylu), — z jednej strony pokryty warstwą poli(fluorku winylu), — nawet z warstwą samoprzylepną i folią rozdzielającą z drugiej strony, — o toksyczności (określonej metodą ABD 0031) nie większej niż 50 ppm dla fluorowodoru, nie większej niż 85 ppm dla chlorowodoru, nie większej niż 10 ppm dla cyjanowodoru, nie większej niż 10 ppm dla tlenków azotu, nie większej niż 300 ppm dla tlenku węgla i nie większej niż 10 ppm dla siarkowodoru i ditlenku siarki łącznie, — o palności w ciągu 60 sekund nie większej niż 110 mm (określonej metodą FAR 25 App.F Pt. I Amdt.83), oraz — o masie (bez folii rozdzielającej) 490 g/m ² (± 45 g/m ²) bez warstwy przyklepnej lub 580 g/m ² (± 50 g/m ²) z warstwą samoprzylepną		
ex 3919 90 00	47	Folia polaryzacyjna w rolkach, składająca się z wielowarstwowej folii z poli-alkoholu winylowego, wzmocniona z obu stron folią z trioctanu celulozy, z warstwą przyklepną aktywowaną dociskiem i folią rozdzielającą z jednej strony	0 %	31.12.2017
ex 9001 20 00	40			
ex 3919 90 00	49	Arkusz refleksyjny laminowany składający się z folii z poli(metakrylanu metylu) z wytłoczonym z jednej strony regularnym wzorem, folii z polimeru zawierającego mikrokulki szklane, warstwy przyklepnej oraz arkusza rozdzielającego	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	51	Dwuosiowo zorientowana folia z poli(metakrylanu metylu), o grubości 50 µm lub większej, ale nie większej niż 90 µm, pokryta z jednej strony warstwą kleju i arkuszem rozdzielającym	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	60	Refleksyjna folia zawierająca: — warstwę poli(chlorku winylu), — warstwę poliuretanu, — warstwę mikrokuleczek szklanych, — warstwę, nawet zawierającą zabezpieczenie i/lub znak urzędowy, której wygląd zmienia się w zależności od kąta, pod jakim się na nią patrzy, — warstwę z metalizowanego aluminium oraz, — warstwę przyklepną, pokrytą z jednej strony przekładką rozdzielającą	0 %	31.12.2015
ex 3919 90 00	63	Współwytłaczana trójwarstwowa folia, — której każda warstwa zawiera mieszaninę polipropylenu i polietylenu, — zawierająca nie więcej niż 3 % masy innych polimerów, — nawet zawierająca ditlenek tytanu w warstwie środkowej, — pokryta akrylową warstwą przyklepną aktywowaną dociskiem oraz — przekładką rozdzielającą — o całkowitej grubości nie większej niż 110 µm	0 %	31.12.2015
ex 3919 90 00	65	Folia samoprzylepna o grubości 40 µm lub większej, ale nie większej niż 400 µm, składająca się z jednej lub więcej warstw przezroczystego, metalizowanego lub barwionego poli(tereftalanu etylenu), pokryta z jednej strony warstwą przyklepną aktywowaną dociskiem i przekładką rozdzielającą	0 %	31.12.2015
ex 3919 90 00	70	Samoprzylepne tarcze polerskie z mikroporowanego poliuretanu, nawet pokryte okładziną	0 %	31.12.2015

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3919 90 00	81	Folia o grubości minimalnej 0,36 mm, złożona z: — tłoczonej warstwy poliestrowej, — warstwy kopolimeru izocyjanianu-kaprolaktanu-cykloheksylenu, — kleju przylepcowego, pokryta z jednej strony warstwą rozdzielającą	0 %	31.12.2018
ex 3919 90 00	85	Folia wielowarstwowa z poli(metakrylanu metylu) i warstw metalizowanych srebrem i miedzią: — o minimalnym współczynniku odbicia wynoszącym 93,5 % określonym metodą ASTM G173-03, — pokryta z jednej strony usuwalną warstwą polietylenu, — pokryta z drugiej strony samoprzylepną wkładką z akrylu i silikonowanego poliestru	0 %	31.12.2016
ex 3919 90 00	87	Folia samoprzylepna przezroczysta o transmitancji większej niż 90 % i współczynniku zamglenia mniejszym niż 3 % (określonym metodą ASTM D1003), składająca się z kilku warstw, w tym: — przylepnej warstwy akrylowej o grubości 20 µm lub większej, ale nie większej niż 70 µm, — warstwy o podłożu poliuretanowym o grubości 100 µm lub większej, ale nie większej niż 300 µm	0 %	31.12.2016
ex 3920 10 25	10	Folia o grubości nie większej niż 0,20 mm z mieszaniny polietylenu oraz kopolimeru etylenu z okt-1-enem, wytłoczona w regularny romboidalny wzór, do pokrycia z obydwu stron warstwą niewulkanizowanej gumy (1)	0 %	31.12.2018
ex 3920 10 89	20			
ex 3920 10 25	20	Folia z polietylenu, w rodzaju stosowanej do taśm do maszyn do pisania	0 %	31.12.2018
ex 3920 10 28	91	Folia polietylenowa zadrukowana wzorem graficznym złożonym z czterech barw podstawowych farby drukarskiej i barw specjalnych, w celu osiągnięcia wielu barw farby drukarskiej z jednej strony folii i jednej barwy z drugiej strony, wzór graficzny ma również następujące cechy: — jest powtarzalny i równomiernie rozmieszczony wzdłuż folii — jest widocznie i równo wyjustowany, niezależnie czy patrzy się na folię z tyłu czy z przodu	0 %	31.12.2018
ex 3920 10 40	30	Współwytłaczana folia, siedmio- do dziewięciowarstwowa, głównie z kopolimerów etylenu lub funkcjonalizowanych polimerów etylenu, złożona z: — trójwarstwowej bariery z podstawową warstwą złożoną głównie z kopolimerów etylenu i alkoholu winylowego, pokrytą z każdej strony warstwą złożoną głównie z polimerów cyklicznych olefin, — pokrytej z każdej strony dwiema lub więcej warstwami z materiału polimerowego, o całkowitej grubości nie większej niż 110 µm	0 %	31.12.2017
ex 3920 10 89	30	Folia z etyleno-octanu winylu (EVA): — o podniesionej powierzchni wypukłej z wytłoczonymi fałdami; oraz — o grubości większej niż 0,125 mm	0 %	31.12.2016
ex 3920 10 89	40	Arkusze kompozytowe zawierający powłokę akrylową, laminowany warstwą polietylenu o wysokiej gęstości, o całkowitej grubości 0,8 mm lub większej, ale nie większej niż 1,2 mm	0 %	31.12.2016
ex 3920 20 21	30	Folia z polimerów propylenu, zorientowana dwuosiowo, z współwytłaczaną warstwą polietylenu z jednej strony, o całkowitej grubości 11,5 µm lub większej, ale nie większej niż 13,5 µm	0 %	31.12.2018
ex 3920 20 21	40	Arkusze zorientowanej dwuosiowo folii polipropylenu: — o grubości nie większej niż 0,1 mm, — pokryte po obu stronach specjalistycznymi powłokami umożliwiającymi drukowanie zabezpieczeń banknotów	0 %	31.12.2016

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3920 20 29	50	Arkusze polipropylenu w postaci rolki:	0 %	31.12.2016
ex 8507 90 30	95	— o grubości nie większej niż 30 µm, — o szerokości nie większej niż 210 mm, — zgodny z ASTM D882, do stosowania do produkcji separatorów do akumulatorów litowo-jonowych do pojazdów elektrycznych ⁽¹⁾		
ex 3920 20 29	55	Współwytłaczana folia, siedmio- do dziewięciowarstwowa, głównie z kopolimerów propylenu, złożona z:	0 %	31.12.2017
ex 3920 20 80	93	— trójwarstwowej bariery z podstawową warstwą złożoną głównie z kopolimerów etylenu i alkoholu winylowego, pokrytą z każdej strony warstwą złożoną głównie z polimerów cyklicznych olefin, — pokrytej z każdej strony dwiema lub więcej warstwami z materiału polimerowego, o całkowitej grubości nie większej niż 110 µm		
ex 3920 20 29	92	Folia zorientowana jednoosiowo o całkowitej grubości nie większej niż 75 µm, składająca się z dwóch lub trzech warstw, każda warstwa zawiera mieszaninę polipropylenu i polietylenu, a warstwa środkowa, nawet zawierająca ditlenek tytanu, posiadająca: — wytrzymałość na rozciąganie w kierunku maszyny 140 MPa lub większą, ale nie większą niż 270 MPa oraz — wytrzymałość na rozciąganie w kierunku poprzecznym 20 MPa lub większą, ale nie większą niż 40 MPa określoną metodą ASTM D882/ISO 527-3	0 %	31.12.2018
ex 3920 20 29	93	Jednoosiowo zorientowana folia, składająca się z trzech warstw, każda warstwa składająca się z mieszaniny polipropylenu i kopolimeru etylenu i octanu winylu o: — grubości 55 µm lub większej, ale nie większej niż 97 µm, — module sprężystości przy rozciąganiu podłużnym 0,75 GPa lub większym, ale nie większym niż 1,45 GPa oraz — module sprężystości przy rozciąganiu poprzecznym 0,20 GPa lub większym, ale nie większym niż 0,55 GPa	0 %	31.12.2014
ex 3920 20 29	94	Współwytłaczana trójwarstwowa folia: — której każda warstwa zawiera mieszaninę polipropylenu i polietylenu; — zawierająca nie więcej niż 3 % masy innych polimerów; — nawet zawierająca ditlenek tytanu w warstwie środkowej; — o całkowitej grubości nie większej niż 70 µm	0 %	31.12.2016
ex 3920 20 80	92	Arkusze lub taśmy laminowane złożone z folii o grubości 181 µm lub większej, ale nie większej niż 223 µm składającej się z mieszaniny kopolimeru propylenu z etylenem i kopolimeru styrenowo-etylenowo-butylenowo-styrenowego (SEBS) powleczone lub pokryte z jednej strony warstwą kopolimeru styrenowo-etylenowo-butylenowo-styrenowego (SEBS) i warstwą poliestru	0 %	31.12.2018
ex 3920 20 80	95	Arkusze polipropylenu, pakowane w rolki, o: — klasie palności V-0 wg klasyfikacji UL 94 dla materiału o grubości 0,25 mm lub większej i klasie palności VTM-0 wg klasyfikacji UL 94 dla materiałów o grubości 0,05 mm lub większej, ale nie większej niż 0,25 mm (zgodnie z normą palności UL-94) — wytrzymałości dielektrycznej 13,1 kV lub większej, ale nie większej niż 60,0 kV (oznaczonej metodą ASTM D149) — współczynnika wytrzymałości na rozciąganie w kierunku maszynowym 30 MPa lub większym, ale nie większym niż 33 MPa (oznaczonym metodą ASTM D882)	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
		— współczynnika wytrzymałości na rozciąganie w kierunku poprzecznym 22 MPa lub większym, ale nie większym niż 25 MPa (oznaczonym metodą ASTM D882) — ciężarze właściwym 0,988 g/cm³ lub większym ale nie większym niż 1,035 g/cm³ (oznaczonym metodą ASTM D792) — współczynnika pochłaniania wilgotności 0,01 % lub większym, ale nie większym niż 0,06 % (oznaczonym metodą ASTM D570) stosowane do produkcji izolatorów używanych w przemyśle elektronicznym i elektrycznym ⁽¹⁾		
ex 3920 43 10	92	Folia z poli(chlorku winylu), stabilizowana promieniowaniem ultrafioletowym, bez jakichkolwiek otworów, nawet mikroskopijnych, o grubości 60 µm lub większej ale nie większej niż 80 µm, zawierająca 30 lub więcej, ale nie więcej niż 40 części plastyfikatora na 100 części poli(chlorku winylu)	0 %	31.12.2018
ex 3920 43 10	94	Folia o połysku zwierciadlanym 70 lub większym, mierzonym pod kątem 60° z użyciem połyskomierza (określonym metodą ISO 2813:2000), składająca się z dwóch warstw poli(chlorku winylu) pokrytych z obydwu stron warstwą z tworzywa sztucznego, o grubości 0,26 mm lub większej, ale nie większej niż 1,0 mm, pokryta z błyszczącej strony zabezpieczającą folią polietylenową, w rolkach o szerokości 1 000 mm lub większej, ale nie większej niż 1 450 mm, stosowana do produkcji towarów objętych pozycją 9403 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3920 49 10	93			
ex 3920 43 10	95	Refleksyjny arkusz laminowany, składający się z folii z poli(chlorku winylu) oraz folii z dowolnego tworzywa sztucznego całkowicie wytłaczany w regularny tetragonalny wzór, pokryty z jednej strony arkuszem rozdzielającym	0 %	31.12.2018
ex 3920 49 10	30	Folia z kopolimeru poli(chlorku winylu) — zawierająca 45 % masy lub więcej wypełniaczy — na podłożu ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3920 51 00	20	Płyta z poli(metyloakrylanu metylu) zawierająca wodorotlenek glinu, o grubości 3,5 mm lub większej, ale nie większej niż 19 mm	0 %	31.12.2018
ex 3920 51 00	30	Dwuosiowo zorientowana folia z poli(metakrylanu metylu), o grubości 50 µm lub większej, ale nie większej niż 90 µm	0 %	31.12.2018
ex 3920 51 00	40	Arkusze z poli(metakrylanu metylu) zgodne z normą EN 4366 (MIL-PRF-25690)	0 %	31.12.2018
ex 3920 59 90	10	Niekomórkowa i Nielaminowana folia ze zmodyfikowanego kopolimeru akrylonitrylu z akrylanem metylu o grubości 1,0 mm lub większej, ale nie większej niż 1,3 mm, pakowana w rolkach	0 %	31.12.2016
ex 3920 59 90	20	Arkusz refleksyjny laminowany, złożony z warstwy epoksyakrylowej wytłoczony, z jednej strony w regularny wzór, pokryty po obu stronach jedną lub więcej warstwami tworzywa sztucznego	0 %	31.12.2014
ex 3920 59 90	30	Niesamoprzylepna folia refleksyjna składająca się z kilku warstw, w tym z: — kopolimeru żywicy akrylowej; — poliuretanu; — metalizowanej warstwy z wytłoczonymi z jednej strony znakami laserowymi zabezpieczającymi przed fałszowaniem, zmianą lub zastąpieniem danych lub ich powielaniem, albo znakiem urzędowym dotyczącym jej przeznaczenia; — mikrokulek szklanych; oraz — stałej przekładki z politereftalanu etylenu	0 %	31.12.2016
ex 3920 62 19	02	Współwytłaczany nieprzezroczysty arkusz z poli(tereftalanu etylenu), o grubości 50 µm lub większej, ale nie większej niż 350 µm, składający się głównie z warstwy zawierającej sadzę	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3920 62 19	08	Folia z poli(tereftalenu etylenu), niepowleczone warstwą przylepną, o grubości nie większej niż 25 µm albo: — tylko barwiona w całości lub — barwiona w całości i metalizowana z jednej strony	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	12	Folia wyłącznie z poli(tereftalenu etylenu), o całkowitej grubości nie większej niż 120 µm, składająca się z jednej lub dwóch warstw, z których każda zawiera materiał barwiący i/lub pochłaniający promieniowanie UV w całej masie, niepowleczone warstwą przylepną ani żadnym innym materiałem	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	18	Folia laminowana wyłącznie z poli(tereftalenu etylenu), o całkowitej grubości nie większej niż 120 µm, składająca się z jednej warstwy, która jest wyłącznie metalizowana i jednej lub dwóch warstw, z których każda zawiera materiał barwiący i/lub pochłaniający promieniowanie UV w całej masie, niepowleczone warstwą przylepną ani żadnym innym materiałem	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	20	Folia refleksyjna poliestrowa wytłaczana w tetragonalny wzór, do produkcji znaczków i naklejek bezpieczeństwa, ubrań ochronnych oraz ich akcesoriów lub tornistrów szkolnych, worków lub podobnych pojemników ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	25	Folia z poli(tereftalenu etylenu) o grubości 186 µm lub większej ale nie większej niż 191 µm, powleczone z jednej strony warstwą akrylu o wzorze macierzy	0 %	31.12.2014
ex 3920 62 19	38	Folia z poli(tereftalenu etylenu) o grubości nie większej niż 12 µm, powleczone z jednej strony warstwą tlenku glinu, o grubości nie większej niż 35 nm	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	48	Arkusze lub rolki z poli(tereftalenu etylenu): — powleczone z obu stron warstwą żywicy epoksy akrylowej, — o całkowitej grubości 37 µm (± 3 µm)	0 %	31.12.2015
ex 3920 62 19	52	Folia z poli(tereftalenu etylenu), poli(naftanianu etylenu) albo podobnego poliestru, powleczone z jednej strony metalem oraz/lub tlenkami metali, zawierająca mniej niż 0,1 % masy glinu, o grubości nie większej niż 300 µm oraz o oporności powierzchniowej nie większej niż 10 000 Ω (na kwadrat) (określonej metodą ASTM D 257-99)	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	73	Opalizująca folia z poliestru i poli(metakrylanu metylu)	0 %	31.12.2018
ex 3920 69 00	40			
ex 3920 62 19	76	Przezroczysta folia z poli(tereftalenu etylenu): — obustronnie powleczone warstwą substancji organicznej na bazie akrylu o grubości 7 nm lub większej, ale nie większej niż 80 nm, — o napięciu powierzchniowym 36 dyn/cm, lub większym ale nie większym niż 39 dyn/cm, — o przepuszczalności światła większej niż 93 % — o współczynniku zamglenia nie większym niż 1,3 % — o łącznej grubości 10 µm lub większej, ale nie większej niż 350 µm, — o szerokości 800 mm lub większej, ale nie większej niż 1 600 mm	0 %	31.12.2018
ex 3920 62 19	81	Folia z poli(tereftalenu etylenu): — o grubości nie większej niż 20 µm, — powleczone co najmniej z jednej strony warstwą bariery gazowej składającej się z matrycy polimerowej zawierającej rozproszoną krzemionkę oraz o grubości nie większej niż 2 µm	0 %	31.12.2017
ex 3920 69 00	20	Folia z poli(naftaleno-2,6-dikarboksyłanu etylenu)	0 %	31.12.2018
ex 3920 91 00	51	Folia z poli(winylobutyralu) zawierająca 25 % masy lub więcej ale nie więcej niż 28 % masy fosforanu triizobutyłu jako plastyfikatora	0 %	31.12.2014

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3920 91 00	52	Folia z poli(winylobutyralu): — zawierająca 26 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 30 % masy bis(2-etyloheksanianu) glikolu trietylenowego jako plastyfikatora, — grubości 0,73 mm lub większej, ale nie większej niż 1,50 mm	0 %	31.12.2014
ex 3920 91 00	91	Folia z poli(winylobutyralu) o stopniowanym wybarwieniu taśmy	3 %	31.12.2018
ex 3920 91 00	92	Uplastyczniona folia z poli(winylobutyralu), zawierająca: — albo 14,5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 17,5 % masy adypinianu diheksylu; — albo 14,5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 28,5 % masy sebacynianu dibutyłu	0 %	31.12.2014
ex 3920 91 00	93	Folia z poli(tereftalanu etylenu), nawet metalizowana z jednej lub z obu stron, lub folia laminowana z folii z poli(tereftalanu etylenu), metalizowana wyłącznie z zewnętrznej strony, o następującej charakterystyce: — o przepuszczalności światła widzialnego 50 % lub większej, — powleczone z jednej lub obydwu stron warstwą poli(butyralu winylu) ale niepowleczone klejem lub żadnym innym materiałem za wyjątkiem poli(butyralu winylu), — o całkowitej grubości nie większej niż 0,2 mm bez uwzględnienia obecności poli(butyralu winylu) i o grubości poli (butyralu winylu) większej niż 0,2 mm, do stosowania do produkcji odbijającego ciepło lub dekoracyjnego szkła laminowanego (1)	0 %	31.12.2014
ex 3920 91 00	95	Wyciskana współbieżnie trójwarstwowa folia z poli(winylobutyralu) z kolorową taśmą z podziałką, zawierająca 29 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy 2,2'-etylenodioksydietylu bis(2-etyloheksanianu) jako plastyfikatora	0 %	31.12.2018
ex 3920 92 00	30	Folia poliamidowa: — o grubości nie większej niż 20 µm, — powleczone co najmniej z jednej strony warstwą bariery gazowej składającej się z matrycy polimerowej zawierającej rozproszoną krzemionkę oraz o grubości nie większej niż 2 µm	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 28	35	Arkusze polieteroimidu, w zwojach, o — grubości 5 µm lub większej, ale nie większej niż 14 µm, — szerokości 478 mm lub większej, ale nie większej niż 532 mm, — wytrzymałości na rozciąganie przy rozerwaniu 78 MPa lub większej (określonej wg JIS C-2318 dla grubości folii wynoszącej 50 µm), — wydłużeniu przy rozerwaniu wynoszącym 50 % lub więcej (określonym wg JIS C-2318 dla grubości folii wynoszącej 50 µm), — temperaturze zeszklenia (Tg) wynoszącej 226 °C, — ciągłej temperaturze roboczej wynoszącej 180 °C (określonej wg UL-746 B dla grubości folii wynoszącej 50 µm), — klasie palności VTM-0 (określonej wg UL 94 dla grubości folii wynoszącej 25 µm)	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 28	40	Folia polimerowa zawierająca następujące monomery: — poli(eter tetrametylowy glikolu), — bis (4-izocyjanotocykloheksyl) metanu, — 1,4-butanodiol lub 1,3-butanodiol, — o grubości 0,25 mm lub większej, ale nie większej niż 5,0 mm, — z wyłoczonym regularnym motywem na jednej powierzchni, — i pokrytą arkuszem rozdzielającym	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 28	45	Przezroczysta folia poliuretanowa metalizowana z jednej strony: — o połysku większym niż 90 stopni określonym zgodnie z ASTM D2457 — pokryta ze strony metalizowanej termowiązującą warstwą przylepną składającą się z kopolimeru polietylenu/polipropylenu	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3920 99 28	50	— pokryta z drugiej strony ochronną folią z poli(tereftalanu etylenu) — o łącznej grubości większej niż 204 µm, ale nie większej niż 244 µm Termoplastyczna folia poliuretanowa o grubości 250 µm lub większej, ale nie większej niż 350 µm, pokryta z jednej strony usuwalną folią ochronną	0 %	31.12.2016
ex 3920 99 28	55	Termoplastyczna wyciskana folia poliuretanowa: — niesamoprzylepna, — o indeksie żółtości większym niż 1,0, ale nie większym niż 2,5 dla 10 mm folii zgrzewanej (oznaczonym metodą ASTM E 313-10), — o przepuszczalności światła powyżej 87 % dla folii zgrzewanej (oznaczonej metodą ASTM D 1003-11), — o całkowitej grubości 0,38 mm lub większej, ale nie większej niż 7,6 mm, — o szerokości 99 cm lub większej, ale nie większej niż 305 cm, w rodzaju stosowanej w produkcji szkła bezpiecznego wielowarstwowego	0 %	31.12.2017
ex 3920 99 28	60	Taśmy, płytki lub paski z silikonu: — o całkowitej grubości 2 mm lub większej, ale nie większej niż 9 mm, — o całkowitej szerokości 12 mm lub większej, ale nie większej niż 65 mm, stosowane do produkcji wyrobów objętych pozycjami 8521 lub 8528 (¹)	0 %	31.12.2016
ex 3920 99 28	70	Arkusze w rolkach, składające się z żywicy epoksydowej, o właściwościach przewodzenia, zawierające: — mikrokulki z powłoką metalową, nawet ze stopu złota; — warstwę przylepną; — warstwę ochronną z silikonu lub poli(tereftalanu etylenu) po jednej stronie; — warstwę ochronną z poli(tereftalanu etylenu) po drugiej stronie; oraz — o szerokości 5 cm lub większej, ale nie większej niż 100 cm; oraz — o długości nie większej niż 2 000 m	0 %	31.12.2016
ex 3920 99 59	25	Folia poli(1-chlorotrifluoroetylenowa)	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 59	50	Folia politetrafluoroetylenowa, niemikroporowata, w postaci rolek, o grubości 0,019 mm lub większej, ale nie większej niż 0,14 mm, nieprzepuszczalna dla pary wodnej	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 59	55	Membrany jonowymienne z fluorowanego tworzywa sztucznego	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 59	60	Folia z kopolimeru alkoholu winylowego, rozpuszczalna w zimnej wodzie, o grubości 34 µm lub większej, ale nie większej niż 90 µm, o wytrzymałości na rozciąganie przy rozerwaniu 20 MPa lub większej, ale nie większej niż 45 MPa oraz o wydłużeniu przy rozerwaniu 250 % lub większym, ale nie większym niż 900 %	0 %	31.12.2018
ex 3920 99 90	20	Anizotropowa folia przewodząca, w rolkach, o szerokości 1,5 mm lub większej, ale nie większej niż 3,15 mm oraz o maksymalnej długości 300 m, stosowana do łączenia komponentów elektronicznych w produkcji wyświetlaczy LCD lub plazmowych	0 %	31.12.2018
ex 3921 13 10	10	Arkusze pianki poliuretanowej, o grubości 3 mm (± 15 %) oraz gęstości 0,09435 lub większej, ale nie większej niż 0,10092	0 %	31.12.2018
ex 3921 13 10	20	Rolki z pianki poliuretanowej o otwartych komórkach: — o grubości 2,29 mm (± 0,25 mm), — powierzchni obrobionej porowatym przylepnym aktywatorem, oraz — laminowane folią poliestrową i warstwą materiału włókienniczego	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3921 19 00	30	Bloki o strukturze komórkowej, zawierające: — poliamid-6 lub bezwodnik poliepoksydowy — 7 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 9 % masy politetrafluoroetyleny, jeżeli jest obecny — 10 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy wypełniaczy nieorganicznych	0 %	31.12.2018
ex 3921 19 00	91	Folia z mikroporowatego polipropylenu, o grubości nie większej niż 100 µm	0 %	31.12.2018
ex 3921 19 00	93	Taśma mikroporowatego politetrafluoroetyleny na podłożu włókniny, do stosowania w produkcji filtrów do aparatury do dializy nerek ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3921 19 00	95	Folia polieterosulfonowa, o grubości nie większej niż 200 µm	0 %	31.12.2018
ex 3921 19 00	96	Folia komórkowa, składająca się z warstwy polietyleny o grubości 90 µm lub większej, ale nie większej niż 140 µm, oraz z warstwy celulozy regenerowanej o grubości 10 µm lub większej, ale nie większej niż 40 µm	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 10	10	Płyta kompozytowa z poli(tereftalanu etyleny) lub z poli(tereftalanu butyleny), wzmocniona włóknem szklanym	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 10	20	Folia z poli(tereftalanu etyleny), laminowana z jednej lub obu stron warstwą jednokierunkowej włókniny z poli(tereftalanu etyleny) oraz impregnowana żywicą poliuretanową lub epoksydową	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 55	20	Wstępnie impregnowane, wzmocnione włókno szklane zawierające żywicę estru cyjanianu lub żywicę bismaleimidu (B) triazyny (T) zmieszana z żywicą epoksydową, o wymiarach: — 469,9 mm (± 2 mm) × 622,3 mm (± 2 mm) lub — 469,9 mm (± 2 mm) × 414,2 mm (± 2 mm) lub — 546,1 mm (± 2 mm) × 622,3 mm (± 2 mm) do stosowania w produkcji płytek obwodów drukowanych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 55	25	Prepreg, arkusze lub rolki, zawierające żywicę poliimidową	0 %	31.12.2014
ex 7019 40 00	20			
ex 3921 90 55	30	Prepreg, arkusze lub rolki, zawierające bromowaną żywicę epoksydową wzmocnioną włóknem szklanym, — o płynięciu nie większym niż 3,6 mm (zgodnie z IPC-TM 650.2.3.17.2), oraz — o temperaturze zeszklenia (Tg) wyższej niż 170 °C (zgodnie z IPC-TM 650.2.4.25) stosowane do produkcji płytek obwodów drukowanych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 3921 90 60	91	Tkanina z włókien poli(tetrafluoroetyleny), powleczone lub pokryta kopolimerem tetrafluoroetyleny i trifluoroetyleny o perfluorowanych alkoksy zakończeniach łańcuchów bocznych kwasów karboksylowych lub grupy kwasu sulfonowego, nawet w postaci soli potasowej lub sodowej	0 %	31.12.2018
ex 5407 71 00	20			
ex 5903 90 99	10			
ex 3921 90 60	93	Folia o połysku zwierciadlanym 30 lub większym, ale nie większym niż 60, mierzonym pod kątem 60° z użyciem połyskomierza (określonym metodą ISO 2813:2000), składająca się z warstwy poli(tereftalanu etyleny) i warstwy barwionego poli(chloroku winylu), połączonych metalizowaną powłoką przyklepną, do pokrycia paneli i drzwi, w rodzaju stosowanych do produkcji urządzeń domowych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3921 90 90	10	Rolka laminatu polimerowo-metalowego składającego się z:	0 %	31.12.2016
ex 8507 90 80	50	— warstwy poli(tereftalanu etyleny), — warstwy aluminium, — warstwy polipropylenu,		

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 3923 10 00	10	— o szerokości nie większej niż 275 mm, — o całkowitej grubości nie większej niż 165 µm oraz — spełniającego normy ASTM D1701-91 i ASTM D882-95A do stosowania do produkcji akumulatorów litowo-jonowych do pojazdów elektrycznych ⁽¹⁾ Pojemniki na fotomaski lub płytki: — składające się z materiałów antystatycznych lub mieszanych tworzyw termoplastycznych zapewniających specjalne właściwości elektrostatyczne (ESD) i odpowietrzające, — o nieporowatych, odpornych na tarcie lub uderzenia powierzchniach, — wyposażone w specjalnie zaprojektowany system uchwytów chroniących fotomaskę lub płytkę przed uszkodzeniami powierzchniowymi lub kosmetycznymi, oraz — z uszczelką lub bez niej, w rodzaju stosowanych w fotolitografii lub innej produkcji półprzewodnikowej do przechowywania fotomasek lub płytek	0 %	31.12.2016
ex 3923 30 90	10	Pojemnik polietylenowy na sprężony wodór: — o aluminiowych wzmocnieniach z obu końców, — całkowicie osadzony w owinięciu z włókien węglowych impregnowanym żywicą epoksydowa, — o średnicy 213 mm lub większej, ale nie większej niż 368 mm, — długości 860 mm lub większej, ale nie większej niż 1 260 mm i — o pojemności 18 litrów lub większej, ale nie większej niż 50 litrów	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 92	20	Arkusz refleksyjny lub taśma refleksyjna, składające się z wyłogu z poli(chloroku winylu) wytłaczanego w regularny tetragonalny wzór, zgrzewane na gorąco w równoległe linie lub kratkę do podkładu z tworzywa sztucznego lub z dzianiny lub tkaniny, pokrytych z jednej strony tworzywem sztucznym	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	10	Mikrokulki z polimeru diwinylobenzenu o średnicy 4,5 µm lub większej, ale nie większej niż 80 µm	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	15	Poprzeczny resor piórowy z tworzywa sztucznego wzmocnionego włóknem szklanym, stosowany do produkcji układów zawieszenia do pojazdów silnikowych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	25	Mikrokulki niespienione z kopolimeru akrylonitrylu, metakrylonitrylu i metakrylanu izobornylu, o średnicy 3 µm lub większej, ale nie większej niż 4,6 µm	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	55	Płaski produkt z polietylenu, perforowany w przeciwnych kierunkach, o grubości 600 µm lub większej, ale nie większej niż 1 200 µm oraz o masie 21 g/m² lub większej, ale nie większej niż 42 g/m²	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	65	Odlewany ciśnieniowo element dekoracyjny wykonany z żywicy poliwęglanowej, pokryty: — farbą akrylową w kolorze srebrnym, oraz — przezroczystą farbą odporną na zarysowania w rodzaju stosowanych do produkcji przednich paneli radioodbiorników samochodowych	0 %	31.12.2018
ex 3926 90 97	80	Części przednich paneli radioodbiorników samochodowych — z akrylonitrylo-butadieno-styrenu z poliwęglanem lub bez, — powlekanie warstwami miedzi, niklu i chromu, — o całkowitej grubości powłoki 5,54 µm lub większej, ale nie większej niż 22,3 µm	0 %	31.12.2016
ex 4007 00 00	10	Nić i sznurek z silikonowanej gumy wulkanizowanej	0 %	31.12.2018
ex 4016 99 97	20	Miękkie gumowe zatyczki uszczelniające do produkcji kondensatorów elektrolitycznych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 4016 99 97	30	Przepona (w prasie) do formowania opon	0 %	31.12.2016
ex 4104 41 19	10	Skóra wyprawiona bawola, dwojona, garbowana chromowo, dogarbowana syntetycznie („crust’”), suszona	0 %	31.12.2017
4105 10 00		Skóry owcze lub jagnięce, bez wełny, garbowane lub dogarbowane, ale dalej nieprzetworzone, nawet dwojone, inne niż skóra wyprawiona objęta pozycją 4114	0 %	31.12.2018
4105 30 90				
4106 21 00		Skóry kozie lub kozłęce, odwołzone, garbowane lub dogarbowane, ale dalej nieprzetworzone, nawet dwojone, inne niż skóra wyprawiona objęta pozycją 4114	0 %	31.12.2018
4106 22 90				
4106 31 00		Skóra wyprawiona z pozostałych zwierząt, odwołsona, garbowana, dalej nieprzetworzona, inna niż skóra wyprawiona objęta pozycją 4114	0 %	31.12.2018
4106 32 00				
4106 40 90				
4106 92 00				
ex 5004 00 10	10	Przędza jedwabna (inna niż nitka wyczeskowa z odpadów jedwabiu) niepakowana do sprzedaży detalicznej, niebielona, prana lub bielona, w całości z jedwabiu	0 %	31.12.2016
ex 5005 00 10	10	Nitka wyczeskowa w całości z odpadów jedwabiu (wyczeski), niepakowana do sprzedaży detalicznej	0 %	31.12.2018
ex 5005 00 90	10			
ex 5205 31 00	10	Nitka złożona z sześciu nitok bawełny bielonej, o masie liniowej nitki pojedynczej 925 decyteksów lub większej, ale nie większej niż 989 decyteksów, do produkcji tamponów ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
5208 11 10		Tkaniny do produkcji bandaży, opatrunków i gaz medycznych	5,2 %	31.12.2018
ex 5402 45 00	20	Nitka z włókien syntetycznych wyłącznie z poliamidów aromatycznych otrzymanych poprzez polikondensację <i>m</i> -fenylenodiaminy i kwasu izoftalowego	0 %	31.12.2018
ex 5402 47 00	10	Nitka z włókna ciągłego syntetycznego dwuskładnikowa, nieteksturowana, nieskręcona, o masie liniowej 1 650 decyteksów lub większej, ale nie większej niż 1 800 decyteksów, składająca się ze 110 włókien ciągłych lub więcej, ale nie więcej niż ze 120 włókien ciągłych, każda posiadająca rdzeń z poli(tereftalanu etylenu) i pokrycie z poliamidu-6, zawierająca 75 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 77 % masy poli(tereftalanu etylenu), stosowana do produkcji pokryć dachowych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 5402 47 00	20	Dwuskładnikowa przędza jednowłókna (monofilament), o masie liniowej nie większej niż 30 decytekstów, składająca się z: — rdzenia z poli(tereftalanu etylenu), i — zewnętrznej warstwy z kopolimeru poli(tereftalanu etylenu) i izoftalanu polietylenu, stosowana w produkcji tkanin filtrujących ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 5402 49 00	30	Nitka z kopolimeru kwasu glikolowego z kwasem mlekowym, do wykonywania szwów chirurgicznych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 5402 49 00	50	Nitka z włókna ciągłego nieteksturowanego z poli(alkoholu winylowego)	0 %	31.12.2018
ex 5402 49 00	70	Nitka z włókna ciągłego syntetycznego, pojedyncza, zawierająca 85 % masy lub więcej akrylonitrylu, w postaci knota zawierającego 1 000 włókien ciągłych lub więcej, ale nie więcej niż 25 000 włókien ciągłych, o masie metra 0,12 g lub większej, ale nie większej niż 3,75 g i o długości 100 m lub większej, do produkcji przędzy z włókna węglowego ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 5404 19 00	20	Przędza jednowłókna (monofilament) z poli(1,4-dioksanonu)	0 %	31.12.2018
ex 5404 19 00	30	Niewyjałowiona przędza jednowłókna (monofilament) z kopolimeru 1,3-dioksan-2-onu i 1,4-dioksan-2,5-dionu, do wykonywania szwów chirurgicznych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 5404 19 00	50	Przędza jednowłókna (monofilament) z poliestru lub poli(tereftalanu butylenu), o wymiarze przekroju poprzecznego 0,5 mm lub większym, ale nie większym niż 1 mm, stosowana do produkcji zamków błyskawicznych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 5404 90 90	20	Pasek z poliimidu	0 %	31.12.2018
ex 5407 10 00	10	Tkanina włókiennicza, składająca się z osnowy z przędz z włókna ciągłego z poliamidu 6,6 oraz wątku z przędz z włókna ciągłego z poliamidu 6,6, poliuretanu i kopolimeru kwasu tereftalowego, p-fenylendiaminy oraz 3,4'-oksybis (fenylenoaminy)	0 %	31.12.2017
ex 5503 11 00	10	Włókna odcinkowe syntetyczne z kopolimeru kwasu tereftalowego, p-fenylendiaminy i 3,4'-oksybis(fenylenoaminy), o długości nie większej niż 7 mm	0 %	31.12.2018
ex 5601 30 00	40			
ex 5503 40 00	10	Włókna odcinkowe kanalikowe z polipropylenu: — o masie liniowej 6 decyteków lub większej, ale nie większej niż 10 decyteków; — o wytrzymałości 3,5 cN/dtex lub większej; — o średnicy 30 µm lub większej; stosowane w produkcji pieluch i wkładek dla niemowląt oraz innych artykułów sanitarnych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 5503 90 00	20	Włókna z poli(alkoholu winylowego), nawet acetalizowane	0 %	31.12.2018
ex 5506 90 00	10			
ex 5601 30 00	10			
ex 5603 11 10	10	Włókniny z poli(alkoholu winylowego), w kawałku lub pocięte w prostokąty:	0 %	31.12.2018
ex 5603 11 90	10	— o grubości 200 µm lub większej, ale nie większej niż 280 µm; oraz		
ex 5603 12 10	10	— o masie powierzchniowej 20 g/m ² lub większej, ale nie większej niż 50 g/m ²		
ex 5603 12 90	10			
ex 5603 91 10	10			
ex 5603 91 90	10			
ex 5603 92 10	10			
ex 5603 92 90	10			
ex 5603 11 10	20	Włókniny o masie powierzchniowej nie większej niż 20 g/m ² , zawierające włókna ciągłe typu spunbonded i meltblown, ułożone warstwami, przy czym dwie warstwy zewnętrzne zawierają drobne włókna ciągłe (średnica nie mniejsza niż 10 µm, ale nie większa niż 20 µm), a warstwa środkowa zawiera bardzo drobne włókna ciągłe (średnica nie mniejsza niż 1 µm, ale nie większa niż 5 µm), do produkcji pieluch i wkładek dla niemowląt oraz podobnych pieluch higienicznych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 5603 11 90	20			
ex 5603 12 90	30	Włókniny z włókien z poliamidu aromatycznego, otrzymane przez polikondensację m-fenylendiaminy i kwasu izoftalowego, w kawałku lub pocięte w prostokąty	0 %	31.12.2018
ex 5603 13 90	30			
ex 5603 14 90	10			
ex 5603 92 90	60			
ex 5603 93 90	40			
ex 5603 94 90	30			
ex 5603 12 90	50	Włókniny: — o masie powierzchniowej 30 g/m ² lub większej, ale nie większej niż 60 g/m ² , — zawierające włókna z polipropylenu lub z polipropylenu i polietylenu, — nawet nadrukowane, w których: — po jednej stronie 65 % powierzchni całkowitej zajmują okrągłe pęczki o średnicy 4 mm, składające się z przymocowanych, wystających, niepołączonych, skręconych włókien odpowiednich do szczypania materiałów z wytłaczanymi haczykami, a pozostałe 35 % powierzchni stanowią włókna połączone, — po drugiej stronie powierzchnia jest gładka i bez tekstury, stosowane do produkcji pieluch i wkładek dla niemowląt i podobnych artykułów higienicznych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 5603 12 90	60	Włókniny z polietylenu typu spunbonded, o masie powierzchniowej większej niż 60 g/m ² , ale nie większej niż 80 g/m ² oraz o oporze powietrza (Gurley) 8 s lub większym, ale nie większym niż 36 s (zgodnie z oznaczeniem metodą ISO 5636/5)	0 %	31.12.2018
ex 5603 13 90	60			
ex 5603 12 90	70	Włókniny z polipropylenu, — z warstwą zgrzewalną, laminowane na każdej stronie włóknami ciągłymi typu spunbonded z polipropylenu, — o masie powierzchniowej nie większej 150 g/m ² , — w kawałku lub po prostu pocięte na kwadraty lub prostokąty oraz — nieimpregnowane	0 %	31.12.2018
ex 5603 13 90	70			
ex 5603 92 90	40			
ex 5603 93 90	10			
ex 5603 13 10	10	Włókniny nieprzewodzące prądu elektrycznego, składające się z środkowej folii z poli(tereftalanu etylenu), laminowanej po obu stronach jednokierunkowo ułożonymi włóknami poli(tereftalanu etylenu), powleczonej po obu stronach żywicą nieprzewodzącą prądu elektrycznego odporną na wysokie temperatury, o masie powierzchniowej 147 g/m ² lub większej, ale nie większej niż 265 g/m ² , o nieizotropowej wytrzymałości na rozciąganie w obu kierunkach, stosowane jako materiał do izolacji elektrycznej	0 %	31.12.2018
ex 5603 14 10	10			
ex 5603 13 10	20	Włókniny z polietylenu typu spunbonded, powleczone, — o masie powierzchniowej większej niż 80 g/m ² , ale nie większej niż 105 g/m ² oraz — o oporze powietrza (Gurley) 8 s lub większym, ale nie większym niż 75 s (zgodnie z oznaczeniem metodą ISO 5636/5)	0 %	31.12.2015
ex 5603 14 90	40			
ex 5603 14 90	40	Włókniny wytwarzane metodą spunbond z włókien politereftalanu etylenu: — o masie powierzchniowej wynoszącej 160 g/m ² lub więcej, lecz nie więcej niż 300 g/m ² — nawet laminowane jednostronnie membraną lub membraną i aluminium w rodzaju stosowanych do produkcji filtrów przemysłowych	0 %	31.12.2018
ex 5603 92 90	20			
ex 5603 93 90	20	Włókniny składające się ze zgrzewalnej środkowej warstwy typu meltblown termoplastycznego elastomeru, laminowane na każdej stronie włóknami ciągłymi typu spunbonded z polipropylenu	0 %	31.12.2018
ex 5603 92 90	70			
ex 5603 94 90	40	Włókniny, składające się z wielu warstw mieszaniny włókien typu meltblown i włókien odcinkowych z polipropylenu i poliestru, nawet laminowane po jednej lub po obu stronach włóknami ciągłymi typu spunbonded z polipropylenu	0 %	31.12.2018
ex 5603 92 90	80			
ex 5603 93 90	50	Włóknina poliolefinowa, składająca się z warstwy elastomerowej, laminowanej po każdej stronie włóknami ciągłymi poliolefinowymi: — o masie powierzchniowej 25 g/m ² lub większej, ale nie większej niż 150 g/m ² , — w kawałku lub po prostu pocięta na kwadraty lub prostokąty, — nieimpregnowana, — o właściwościach rozciągania w kierunku poprzecznym lub wzdłużnym, stosowana do produkcji produktów do pielęgnacji niemowląt/dzieci ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 5603 94 90	20			
ex 5603 94 90	20	Pręty z włókna akrylowego, o długości nie większej niż 50 cm, do produkcji końcówek długopisu ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 5607 50 90	10	Szpagat niewyjałowiony, z poli(kwasu glikolowego) lub z poli(kwasu glikolowego) i jego kopolimerów z kwasem mlekowym, pleciony lub oplatany, z wewnętrznym rdzeniem, do produkcji szwów chirurgicznych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 5803 00 10	91	Gaza z bawełny, o szerokości mniejszej niż 1 500 mm	0 %	31.12.2018
ex 5903 10 90	10	Dzianiny lub tkaniny, powleczone lub pokryte na jednej stronie plastycznym sztucznym materiałem, w którym osadzone są mikrokulki	0 %	31.12.2018
ex 5903 20 90	10			
ex 5903 90 99	20			

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 5906 99 90	10	Tekstylna gumowana, składająca się z przędz osnowowych z poliamidu-6,6 i przędz wątkowych z poliamidu-6,6, poliuretanu i kopolimeru kwasu tereftalowego, p-fenylenodiaminy i 3,4'-oksybis(fenylenoaminy)	0 %	31.12.2018
ex 5907 00 00	10	Tekstylna, powleczone substancją przylepną, w których osadzone są kulki o średnicy nie większej niż 150 µm	0 %	31.12.2016
ex 5911 10 00	10	Filce igłowane z włókna syntetycznego, niezawierające poliestru, nawet zawierające cząsteczki katalityczne uwieszone wewnątrz włókien syntetycznych, powleczone lub pokryte z jednej strony folią z poli(tetrafluoroetylenową), do produkcji wyrobów filtracyjnych (!)	0 %	31.12.2018
ex 5911 90 90	30	Części urządzenia do oczyszczania wody poprzez odwróconą osmozę, składające się zasadniczo z membran na bazie tworzywa sztucznego, wewnętrznie wzmocnione tekstylną tkaniną lub włókniną, które są zawinięte wokół perforowanej rury oraz zamknięte w cylindrycznej obudowie z tworzywa sztucznego o grubości ścian nie większej niż 4 mm, nawet obudowane w cylindrze o grubości ścianki 5 mm lub większej	0 %	31.12.2018
ex 8421 99 00	92			
ex 5911 90 90	40	Tarcze polerskie wielowarstwowe, z włókniny, poliestrowe, impregnowane poliuretanem	0 %	31.12.2014
ex 6813 89 00	10	Materiał cierny, o grubości mniejszej niż 20 mm, niezmontowany, do produkcji części ciernych stosowanych w automatycznych skrzyniach biegów i w sprzęgłach (!)	0 %	31.12.2018
ex 6814 10 00	10	Mika aglomerowana o grubości nie większej niż 0,15 mm, w rolkach, nawet kalcynowana, nawet wzmocniona aramidami, do stosowania do produkcji materiałów izolacyjnych do urządzeń wysokiego napięcia (!)	0 %	31.12.2018
ex 6903 90 90	20	Rurki reakcyjne i uchwyty z węgla krzemu, w rodzaju stosowanych do wstawiania do pieców dyfuzyjnych i utleniających, do produkcji materiałów półprzewodnikowych	0 %	31.12.2018
ex 6909 19 00	15	Pierścienie ceramiczne o prostokątnym przekroju poprzecznym, o średnicy zewnętrznej 19 mm (+ 0,00 mm/- 0,10 mm) lub większej, ale nie większej niż 29 mm (+ 0,00 mm/- 0,20 mm), średnicy wewnętrznej 10 mm (+ 0,00 mm/- 0,20 mm) lub większej, ale nie większej niż 19 mm (+ 0,00 mm/- 0,30 mm), zróżnicowaniu grubości od 2 mm (± 0,10 mm) do 3,70 mm (± 0,20 mm) oraz wytrzymałości cieplnej 240 °C lub większej, zawierający: — 90 % (± 1,5 %) masy tlenku glinu — 7 % (± 1 %) masy tlenku tytanu	0 %	31.12.2017
ex 6909 19 00	20	Wałki lub kulki z azotku krzemu (Si ₃ N ₄)	0 %	31.12.2015
ex 6909 19 00	30	Nośniki katalizatorów, składające się z porowatego kordierytu lub kawałków ceramicznego mulitu, o łącznej pojemności nie większej niż 65 l, posiadające na 1 cm ² przekroju poprzecznego nie mniej niż jeden ciągły kanał, który może być otwarty na obu końcach lub zamknięty na jednym końcu	0 %	31.12.2018
ex 6909 19 00	50	Artykuły ceramiczne wykonane z włókien ciągłych z tlenków ceramicznych, zawierających: — 2 %masy lub więcej tritlenku diboru, — 28 %masy lub mniej ditlenku krzemu oraz, — 60 %masy lub więcej tritlenku diglinu	0 %	31.12.2018
ex 6914 90 00	20			
ex 6909 19 00	60	Nośniki katalizatorów składające się z porowatych kawałków ceramiki, będącej mieszaniną węgla krzemu i krzemu, o twardości mniejszej niż 9 W skali Mohsa oraz o całkowitej objętości nie większej niż 65 litrów, posiadające na cm ² przekroju poprzecznego jeden lub więcej zamkniętych kanałów w dolnej części	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 6909 19 00	70	Nośniki katalizatorów lub filtrów, składające się z porowatych materiałów ceramicznych, wykonane głównie z tlenku glinu i tytanu, o całkowitej objętości nie większej niż 65 litrów i co najmniej jednym kanale (otwartym z jednego lub z obu końców) na cm ² przekroju poprzecznego	0 %	31.12.2018
ex 6909 19 00	80	Radiatory ceramiczne, zawierające: — 66 % masy lub więcej węgla krzemu; — 15 % masy lub więcej tlenku glinu; do utrzymywania temperatury roboczej tranzystorów, diod i układów scalonych w produktach objętych pozycjami 8521 lub 8528 (!)	0 %	31.12.2016
ex 6914 90 00	30	Mikrokulki ceramiczne, przezroczyste, otrzymane z ditlenku krzemu i ditlenku cyrkonu, o średnicy większej niż 125 µm	0 %	31.12.2018
ex 7005 10 30	10	Szkło typu „float”: — o grubości 4,0 mm lub większej, ale nie większej niż 4,2 mm — o przepuszczalności światła 91 % lub większej mierzonej z użyciem źródła światła typu D — powlekane z jednej strony warstwą odblaskową z ditlenku cyny z domieszką fluoru	0 %	31.12.2017
ex 7006 00 90	70	Szkło typu „float”: — o grubości 1,7 mm lub większej, ale nie większej niż 1,9 mm; — o przepuszczalności światła 91 % lub większej, mierzonej z użyciem źródła światła typu D; — powleczone z jednej strony warstwą odblaskową z ditlenku cyny z domieszką fluoru; — o obrobionych brzegach	0 %	31.12.2016
ex 7007 19 20	10	Płyta szklana o przekątnej 81,28 cm (± 1,5 cm) lub większej, ale nie większej niż 185,42 cm (± 1,5 cm), ze szkła hartowanego, wyposażona w warstwę siatki oraz warstwę pochłaniającą promieniowanie podczerwone lub w przewodzącą warstwę powstałą w procesie napyłania katodowego, z opcjonalną dodatkową warstwą antyrefleksyjną z jednej lub z obu stron, stosowana do produkcji wyrobów objętych pozycją 8528 (!)	0 %	31.12.2018
ex 7007 29 00	10	Płyta szklana o przekątnej 81,28 cm (± 1,5 cm) lub dłuższej, ale nie większej niż 185,42 cm (± 1,5 cm), złożona z dwóch zespolonych płyt wielowarstwowych, zaopatrzona w warstwę siatki oraz warstwę pochłaniającą promieniowanie podczerwone lub w przewodzącą warstwę powstałą w procesie napyłania katodowego, z opcjonalną warstwą antyrefleksyjną z jednej lub z obu stron	0 %	31.12.2018
ex 7009 10 00	10	Elektrochromatyczne, samościemniające się lustro-szkło do lusterek wstecznych pojazdów silnikowych: — nawet wyposażone w płytkę mocującą z tworzywa sztucznego, — nawet wyposażone w element grzewczy, — nawet wyposażone w wyświetlacz Blind Spot Module (BSM)	0 %	31.12.2017
ex 7009 91 00	10	Lustra szklane bez ram: — o długości 1 516 mm (± 1) mm; — o szerokości 553 mm (± 1) mm; — o grubości 3 mm (± 0,1) mm; — pokryte z tyłu ochronną warstwą polietylenową (PE), o grubości 0,11 mm lub większej, ale nie większej niż 0,13 mm; — o zawartości ołowiu nie większej niż 90 mg/kg oraz — o odporności na korozję 72 godziny lub większej zgodnie z testem ISO 9227 W rozpylonej solance	0 %	31.12.2015
7011 20 00		Szklane osłony (włącznie z bankami i rurkami), otwarte oraz ich szklane części, bez osprzętu, do lamp elektronopromieniowych	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 7014 00 00	10	Elementy optyczne ze szkła (inne niż te objęte pozycją 7015), nieobrobione optycznie, inne niż wyroby szklane sygnalizacyjne	0 %	31.12.2018
ex 7019 12 00	01	Niedoprzędzy, o masie liniowej 2 600 teksów lub większej, ale nie większej niż 3 300 teksów oraz o stratach przy prażeniu 4 % masy lub większych, ale nie większych niż 8 % masy (określanych metodą ASTM D 2584-94)	0 %	31.12.2018
ex 7019 12 00	21			
ex 7019 12 00	02	Niedoprzędzy, o masie liniowej 650 teksów lub większej, ale nie większej niż 2 500 teksów, pokryte warstwą poliuretanu nawet zmieszanego z innymi materiałami	0 %	31.12.2018
ex 7019 12 00	22			
ex 7019 12 00	03	Niedoprzędzy, o masie liniowej 392 teksów lub większej, ale nie większej niż 2 884 teksów, pokryte warstwą kopolimeru akrylowego	0 %	31.12.2018
ex 7019 12 00	23			
ex 7019 12 00	05	Niedoprzędzy o grubości od 1 980 do 2 033 tex, złożone z ciągłych włókien szklanych o średnicy 9 µm (± 0,5 µm)	0 %	31.12.2017
ex 7019 12 00	25			
ex 7019 19 10	10	Przędza o masie liniowej 33 teksów lub jej wielokrotności (± 7,5 %), otrzymana z włókien ciągłych szklanych o średnicy nominalnej 3,5 µm lub 4,5 µm, w której przeważają włókna ciągłe o średnicy 3 µm lub większej, ale nie większej niż 5,2 µm, inne niż te obrabiane w celu poprawy ich przyczepności do elastomerów	0 %	31.12.2018
ex 7019 19 10	15	Przędza z włókna szklanego typu S o grubości 33 tex lub wielokrotności 33 tex (± 13 %) z włókien ciągłych szklanych o nominalnej średnicy 9 µm (- 1 µm / + 1,5 µm)	0 %	31.12.2017
ex 7019 19 10	20	Przędza o masie liniowej 10,3 teksa lub większej, ale nie większej niż 11,9 teksa, otrzymana z włókien ciągłych szklanych, w której przeważają włókna ciągłe o średnicy 4,83 µm lub większej, ale nie większej niż 5,83 µm	0 %	31.12.2015
ex 7019 19 10	25	Przędza o masie liniowej 5,1 teksa lub większej, ale nie większej niż 6,0 teksa, otrzymana z włókien ciągłych szklanych, w której przeważają włókna ciągłe o średnicy 4,83 µm lub większej, ale nie większej niż 5,83 µm	0 %	31.12.2015
ex 7019 19 10	30	Przędza z „E-szkła”, o masie liniowej 22 teksy (± 1,6 teksa), otrzymana z włókien ciągłych szklanych o średnicy nominalnej 7 µm, w której przeważają włókna ciągłe o średnicy 6,35 µm lub większej, ale nie większej niż 7,61 µm	0 %	31.12.2014
ex 7019 19 10	50	Przędza o masie liniowej 11 teksów lub jej wielokrotności (± 7,5 %), otrzymana z włókien ciągłych szklanych, zawierająca 93 % masy lub więcej ditlenku krzemu, o nominalnej średnicy 6 µm lub 9 µm, inna niż obrabiana	0 %	31.12.2016
ex 7019 19 10	55	Sznurek szklany impregnowany gumą lub tworzywem sztucznym, otrzymany z włókien ciągłych szklanych typu K lub U, wykonany z: — 9 % lub więcej, ale nie więcej niż 16 % tlenku magnezu, — 19 % lub więcej, ale nie więcej niż 25 % tlenku glinu, — 0 % lub więcej, ale nie więcej niż 2 % tlenku boru, — bez tlenku wapnia, powleczony lateksem zawierającym przynajmniej żywicę formaldehydową-rezorcynowo i polietylen chlorosulfonowany	0 %	31.12.2014
ex 7019 19 10	60	Wysokomodułowy sznurek szklany (typu K) impregnowany gumą, otrzymany ze skręconych wysokomodułowych przędz z włókna ciągłego szklanego, pokryty lateksem zawierającym żywicę formaldehydową-rezorcynowo, z lub bez winylopirydyny i/lub uwodnionego kauczuku akrylonitrylowo-butadienowego (HNBR)	0 %	31.12.2018
ex 7019 90 00	30			
ex 7019 19 10	70	Sznurek szklany impregnowany gumą lub tworzywem sztucznym, otrzymany ze skręconych przędz z włókna ciągłego szklanego, powleczony lateksem zawierającym przynajmniej żywicę formaldehydowo-rezorcynowo-winylopirydynową oraz kauczuk akrylonitrylowo-butadienowy (NBR)	0 %	31.12.2018
ex 7019 90 00	20			
ex 7019 19 10	80	Sznurek szklany impregnowany gumą lub tworzywem sztucznym, otrzymany ze skręconych przędz z włókna ciągłego szklanego, powleczony lateksem zawierającym przynajmniej żywicę formaldehydową-rezorcynowo i polietylen chlorosulfonowany	0 %	31.12.2018
ex 7019 90 00	40			

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 7019 39 00	50	Włóknina z nietekstylnego włókna szklanego, do produkcji filtrów powietrza lub katalizatorów (!)	0 %	31.12.2016
ex 7019 40 00	10	Tkaniny z niedoprzędów impregnowane żywicą epoksydową, o współczynniku rozszerzalności cieplnej pomiędzy 30 °C a 120 °C (ustalonym metodą IPC-TM-650) wynoszącym: — 10 ppm na °C lub większym, ale nie większym niż 12 ppm na °C w długości i szerokości oraz — 20 ppm na °C lub większym, ale nie większym niż 30 ppm na °C w grubości, o temperaturze zeszklenia 152 °C lub większej, ale nie większej niż 153 °C (ustalonej metodą IPC-TM-650)	0 %	31.12.2018
ex 7019 90 00	10	Nietekstylne włókna szklane, w których przeważają włókna o średnicy mniejszej niż 4,6 µm	0 %	31.12.2018
ex 7020 00 10	10	Podstawy do telewizora nawet z uchwytami do zamocowania i unieruchomienia obudowy telewizora	0 %	31.12.2016
ex 7616 99 90	77			
ex 7201 10 11	10	Wlewki surówki o długości nie większej niż 350 mm, szerokości nie większej niż 150 mm i wysokości nie większej niż 150 mm	0 %	31.12.2016
ex 7201 10 30	10	Wlewki surówki o długości nie większej niż 350 mm, szerokości nie większej niż 150 mm i wysokości nie większej niż 150 mm, o zawartości krzemu nie większej niż 1 % masy	0 %	31.12.2016
7202 50 00		Żelazokrzemochrom	0 %	31.12.2018
ex 7202 99 80	10	Stop żelazo-dysproz, zawierający: — 78 % masy lub więcej dysprozu oraz — 18 %, masy lub więcej ale nie więcej niż 22 % masy żelaza	0 %	31.12.2015
ex 7318 14 99	20	Żerdź kotwiowa:	0 %	31.12.2016
ex 7318 14 99	29	— będąca wkrętem samogwintującym, — o długości nie większej niż 300 mm, w rodzaju stosowanych do podpór w kopalniach		
ex 7320 90 10	91	Płaskie sprężyny spiralne ze stali odpuszczonej, o: — grubości 2,67 mm lub większej, ale nie większej niż 4,11 mm, — szerokości 12,57 mm lub większej, ale nie większej niż 16,01 mm, — momencie obrotowym 18,05Nm lub większym, ale nie większym niż 73,5Nm, — kącie pomiędzy położeniem spoczynkowym a nominalnym położeniem roboczym 76° lub większym, ale nie większym niż 218° stosowane do produkcji napinaczy pasów napędowych do silników spalinyowych (!)	0 %	31.12.2018
ex 7325 99 10	20	Głowica kotwy z żeliwa ciągliwego cynkowanego na gorąco, w rodzaju stosowanego do produkcji kotew gruntowych	0 %	31.12.2014
ex 7326 20 00	20	Wełna metalowa, składająca się z dużej ilości drucików ze stali nierdzewnej o średnicy od 0,017 mm do 0,070 mm, zbita przez spiekanie i walcowanie	0 %	31.12.2016
ex 7410 11 00	10	Rolka folii laminowanej z grafitu i miedzi:	0 %	31.12.2016
ex 8507 90 80	60	— o szerokości 610 mm lub większej, ale nie większej niż 620 mm oraz		
ex 8545 90 90	30	— o średnicy 690 mm lub większej, ale nie większej niż 710 mm, do stosowania do produkcji akumulatorów litowo-jonowych do pojazdów elektrycznych (!)		
ex 7410 21 00	10	Arkusze lub płyty z poli(tetrafluoroetyleny), zawierające tlenek glinu lub ditlenek tytanu jako wypełniaczem, lub wzmocnione tkaniną z włókna szklanego, pokryte po obu stronach folią miedzianą	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 7410 21 00	30	Folia z poliimidu, nawet zawierająca żywicę epoksydową i/lub włókno szklane, pokryta z jednej lub z obydwu stron folią miedzianą	0 %	31.12.2018
ex 7410 21 00	40	Arkusze lub płyty — składające się przynajmniej ze środkowej warstwy papieru lub jednego środkowego arkusza dowolnego typu włókniny z włókien, laminowanych po każdej stronie tkaniną z włókien szklanych oraz impregnowanych żywicą epoksydową lub — składające się z kilku warstw papieru, zaimpregnowanych żywicą fenolową, powleczone po jednej lub obu stronach folią miedzianą o maksymalnej grubości 0,15 mm	0 %	31.12.2018
ex 7410 21 00	50	Płyty — składające się przynajmniej z jednej warstwy tkaniny z włókna szklanego, impregnowanej żywicą epoksydową, — pokryte po jednej lub obu stronach folią miedzianą o grubości nie większej niż 0,15 mm oraz — o stałej dielektrycznej (DK) mniejszej niż 3,9 i współczynnika strat (Df) mniejszym niż 0,015 przy częstotliwości pomiarowej 10 GHz, mierzonej zgodnie z IPC-TM-650	0 %	31.12.2018
ex 7410 21 00	60	Płyty, zwoje i arkusze żywic syntetycznych lub sztucznych: — o grubości maksymalnej nie większej niż 25 µm, — pokryte po obu stronach folią miedzianą o grubości maksymalnej nie większej niż 0,15 mm, — o minimalnej pojemności 1,09 pF/mm ² , stosowane do produkcji płytek drukowanych (¹)	0 %	31.12.2018
ex 7410 21 00	70	Płyty, zwoje lub arkusze: — z co najmniej jedną warstwą tkanego włókna szklanego, impregnowane żywicą syntetyczną lub sztuczną hamującą palność o temperaturze zeszklenia (Tg) wyższej niż 170 °C (zgodnie z IPC-TM-650, metoda 2.4.25), — pokryte po jednej stronie lub obu stronach folią miedzianą o grubości nie większej niż 0,15 mm, stosowane do produkcji płytek drukowanych (¹)	0 %	31.12.2018
ex 7419 99 90	91	Dysk (tarcza) z materiału osadzenia, składającego się z krzemku molibdenu,	0 %	31.12.2018
ex 7616 99 90	60	— zawierającego 1 mg/kg lub mniej sodu, oraz — zamocowanego na nośniku z miedzi lub glinu		
7601 20 20		Kęśiska płaskie i kęsy nieobrobionych plastycznie stopów aluminium	4 %	31.12.2018
ex 7601 20 20	10	Błacha i kęsy ze stopu aluminium zawierającego lit	0 %	31.12.2017
ex 7604 21 00	10	Kształowniki wykonane ze stopu aluminium EN AW-6063 T5	0 %	31.12.2018
ex 7604 29 90	30	— anodyzowane — nawet lakierowane — o grubości ścianki 0,5 mm (± 1,2 %) lub większej, ale nie większej niż 0,8 mm (± 1,2 %) stosowane do produkcji towarów objętych pozycją 8302 (¹)		
ex 7604 29 10	10	Błachy i sztaby ze stopów aluminium i litu	0 %	31.12.2015
ex 7606 12 99	20			
ex 7605 19 00	10	Drut z aluminium niestopowego, o średnicy 2 mm lub większej, ale nie większej niż 6 mm, pokryty warstwą miedzi o grubości 0,032 mm lub większej, ale nie większej niż 0,117 mm	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 7606 12 92	20	Taśma ze stopu aluminium i magnezu:	0 %	31.12.2017
ex 7607 11 90	20	— w rolkach, — o grubości 0,14 mm lub większej, ale nie większej niż 0,40 mm, — o szerokości 12,5 mm lub większej, ale nie większej niż 359 mm, — o wytrzymałości na rozciąganie 285 N/mm ² lub większej, — oraz o wydłużeniu przy zerwaniu 1 % lub większym, oraz zawierająca — 93,3 % masy lub więcej aluminium, — 2,2 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 5 % masy, magnezu, oraz — nie więcej niż 1,8 % masy innych pierwiastków		
ex 7607 11 90	10	Płaska folia aluminiowa o następujących parametrach: — zawartość aluminium 99,98 % lub więcej — grubość 0,070 mm lub większej ale nie większej niż 0,125 mm — o strukturze przestrzennej w rodzaju stosowanej do wytrawiania wysokonapięciowego (1)	0 %	31.12.2016
ex 7607 11 90	40	Folia aluminiowa w rolkach: — o czystości 99,99 % masy, — o grubości 0,021 mm lub większej, ale nie większej niż 0,2 mm — o szerokości 500 mm, — o grubości powierzchniowej warstwy tlenku 3-4 nm, — o teksturze sześcienniej większej niż 95 %	0 %	31.12.2016
ex 7607 19 90	10	Arkusze w postaci rolki, składający się z laminatu litowo-manganowego połączonego z aluminium:	0 %	31.12.2016
ex 8507 90 80	80	— o szerokości 595 mm lub większej, ale nie większej niż 605 mm oraz — o średnicy 690 mm lub większej, ale nie większej niż 710 mm, do stosowania do produkcji katod do akumulatorów litowo-jonowych do pojazdów elektrycznych (1)		
ex 7607 20 90	10	Folia laminowana aluminium o grubości całkowitej nie większej niż 0,123 mm, składająca się z warstwy aluminium o grubości nie większej niż 0,040 mm, podłoża z folii poliamidowych i polipropylenowych oraz powłoki ochronnej zabezpieczającej przed korozją powodowaną przez kwas fluorowodorowy, stosowana do produkcji baterii litowo-polimerowych (1)	0 %	31.12.2017
ex 7607 20 90	20	Wejściowy arkusz smarujący o całkowitej grubości nie większej niż 350 µm, zawierający: — warstwę folii aluminiowej o grubości 70 µm lub większej, ale nie większej niż 150 µm, — rozpuszczalny w wodzie smar o grubości 20 µm lub większej, ale nie większej niż 200 µm i w temperaturze pokojowej w stanie stałym	0 %	31.12.2015
ex 7613 00 00	20	Pojemnik aluminiowy, bezszwowy, na sprężony gaz ziemny lub sprężony wodór, całkowicie pokryty kompozytem epoksydowo-węglowym, o pojemności 172 l (± 10 %) i masie nienapełnionego pojemnika nie większej niż 64 kg	0 %	31.12.2018
ex 7616 99 90	15	Bloki aluminiowe o strukturze plastra miodu, w rodzaju stosowanych do produkcji części samolotów	0 %	31.12.2018
ex 7616 99 90	70	Komponenty złączeniowe do stosowania do produkcji wałów wirników	0 %	31.12.2016
ex 8482 80 00	10	ogonowych śmigłowców (1)		
ex 8803 30 00	40			

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 7616 99 90	75	Części w kształcie prostokątnej ramy: — z lakierowanego aluminium, — o długości 1 011 mm lub większej, ale nie większej niż 1 500 mm, — o szerokości 622 mm lub większej, ale nie większej niż 900 mm, — o grubości 0,6 mm (\pm 0,1 mm), w rodzaju stosowanych w produkcji odbiorników telewizyjnych	0 %	31.12.2017
ex 8102 10 00	10	Proszek molibdenu — o czystości 99 % masy lub większej, oraz — o wielkości cząsteczek 1,0 μ m lub większej, ale nie większej niż 5,0 μ m	0 %	31.12.2017
8104 11 00		Magnez nieobrobiony plastycznie, zawierający co najmniej 99,8 % masy magnezu	0 %	31.12.2018
ex 8104 30 00	30	Proszek magnezu: — o czystości 99,5 % masy lub większej, — o wielkości cząstek 0,2 mm lub większej, ale nie większej niż 0,8 mm	0 %	31.12.2015
ex 8104 90 00	10	Szlifowane i polerowane arkusze magnezu, o wymiarach nie większych niż 1 500 mm \times 2 000 mm, powleczone po jednej stronie żywicą epoksydową niewrażliwą na światło	0 %	31.12.2018
ex 8105 90 00	10	Sztaby lub druty ze stopów kobaltu zawierające: — 35 % (\pm 2 %) masy kobaltu, — 25 % (\pm 1 %) masy niklu, — 19 % (\pm 1 %) masy chromu, oraz — 7 % (\pm 2 %) masy żelaza spełniające wymogi specyfikacji materiałowej AMS (Aerospace Material Specifications) 5842, w rodzaju stosowanych w przemyśle lotniczym i kosmonautycznym	0 %	31.12.2017
ex 8108 20 00	10	Gąbka tytanowa	0 %	31.12.2018
ex 8108 20 00	30	Proszek tytanu, którego 90 % masy lub więcej przechodzi przez sito o wielkości oczek 0,224 mm	0 %	31.12.2018
ex 8108 30 00	10	Odpady i złom tytanu oraz stopów tytanu, z wyjątkiem tych zawierających 1 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 2 % masy aluminium	0 %	31.12.2018
ex 8108 90 30	10	Pręty ze stopu tytanu zgodne z normą EN-2002-1, EN 4267 lub DIN 65040	0 %	31.12.2014
ex 8108 90 30	20	Sztaby, pręty i drut ze stopu tytanu i aluminium, zawierające 1 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 2 % masy aluminium, stosowane do produkcji tłumików i rur wydechowych objętych podpozycjami 8708 92 lub 8714 10 00 (¹)	0 %	31.12.2017
ex 8108 90 30	30	Drut ze stopu tytano-aluminiowo-wanadowego (TiAl6V4), zgodny z normami AMS 4928 i 4967	0 %	31.12.2015
ex 8108 90 30	40	Drut ze stopu tytanu zawierający: — 22 % (\pm 3 %) masy wanadu; oraz — 4 % (\pm 0,5 %) masy aluminium	0 %	31.12.2016
ex 8108 90 50	10	Stop tytanu i aluminium, zawierający 1 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 2 % masy aluminium, w arkuszach lub rolkach, o grubości 0,49 mm lub większej, ale nie większej niż 3,1 mm, o szerokości 1 000 mm lub większej, ale nie większej niż 1 254 mm, stosowany do produkcji towarów objętych podpozycją 8714 10 00 (¹)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8108 90 50	30	Stop tytanu i krzemu, zawierający 0,15 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 0,60 % masy krzemu, w arkuszach lub rolkach, stosowany do produkcji — układów wydechowych silników spalinowych, lub — rur i przewodów rurowych objętych podpozycją 8108 90 60 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8108 90 50	50	Płyty, blachy, taśmy i folie ze stopu tytanu, miedzi i niobu, zawierające 0,8 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 1,2 % masy miedzi i 0,4 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 0,6 % masy niobu	0 %	31.12.2017
ex 8108 90 50	60	Płyty, arkusze, taśmy i folie ze stopu tytanu, aluminium, krzemu i niobu, zawierające — 0,4 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 0,6 % masy aluminium oraz — 0,35 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 0,55 % masy krzemu i — 0,1 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 0,3 % masy niobu	0 %	31.12.2018
ex 8108 90 50	70	Taśma ze stopu tytanu zawierająca: — 15 % (\pm 1 %) masy wanadu; — 3 % (\pm 0,5 %) masy chromu; — 3 % (\pm 0,5 %) masy cyny; oraz — 3 % (\pm 0,5 %) masy aluminium	0 %	31.12.2016
ex 8108 90 50	75	Płyty, arkusze, taśmy i folia ze stopu tytanu, zawierające: — 0,3 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 0,7 % masy aluminium; oraz — 0,25 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 0,6 % masy krzemu	0 %	31.12.2016
ex 8108 90 50	85	Płyty, blachy, taśma i folia z tytanu niestopowego	0 %	31.12.2017
ex 8108 90 90	20	Części oprawek i mocowań do okularów korekcyjnych, włączając śrubki	0 %	31.12.2016
ex 9003 90 00	10	w rodzaju stosowanych oprawek i mocowań do okularów korekcyjnych, ze stopu tytanu		
ex 8109 20 00	10	Gąbki lub wlewki cyrkonu niestopowego, zawierające więcej niż 0,01 % masy hafnu stosowane do produkcji rur, sztab lub wlewk poszerzonych przez przetopienie dla przemysłu chemicznego ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8110 10 00	10	Antymon w postaci wlewk	0 %	31.12.2018
ex 8112 99 30	10	Stop niobu i tytanu, w postaci prętów i walcówki	0 %	31.12.2018
ex 8113 00 20	10	Bloki cermetalowe zawierające 60 % masy lub więcej aluminium oraz 5 % masy lub więcej węgla tetraboru	0 %	31.12.2016
ex 8113 00 90	10	Płytki nośna z karbidu glinowo-krzemowego (AlSiC-9) przeznaczona do obwodów elektronicznych	0 %	31.12.2017
ex 8207 30 10	10	Zestaw tłoczników wielotaktowych lub dwutaktowych do kształtowania na zimno, tłoczenia, ciągnięcia, cięcia krawędziowego, wykrawania, gięcia, kalibrowania, okrawania i gilotynowania blach metalowych, stosowany do produkcji części ram pojazdów silnikowych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8301 60 00	10	Klawiatury, całkowicie albo z silikonu, albo z poliwęglanu, włącznie z klawiszami z nadrukiem z elektrycznymi elementami stykowymi	0 %	31.12.2015
ex 8413 91 00	20			
ex 8419 90 85	20			
ex 8438 90 00	10			
ex 8468 90 00	10			
ex 8476 90 00	10			
ex 8479 90 80	87			
ex 8481 90 00	20			
ex 8503 00 99	45			
ex 8515 90 00	20			
ex 8531 90 85	20			

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8536 90 85	96			
ex 8543 90 00	50			
ex 8708 91 99	10			
ex 8708 99 97	30			
ex 9031 90 85	30			
ex 8309 90 90	10	Denka puszek aluminiowych z tzw. "ring pull" pełnym otworem o średnicy 136,5 mm (\pm 1 mm)	0 %	31.12.2018
ex 8401 30 00	20	Nienapromieniowane sześciokątne ogniwo paliwowe stosowane w reaktorach jądrowych (¹)	0 %	31.12.2018
ex 8405 90 00	10	Metalowa obudowa wytwornic gazu stosowanych w napinaczach pasów bezpieczeństwa	0 %	31.12.2014
ex 8708 21 10	10			
ex 8708 21 90	10			
ex 8407 33 20	10	Silniki tłokowe z zapłonem iskrowym lub obrotowe silniki wewnętrzno spalania, o pojemności skokowej jednego cylindra nie mniejszej niż 300 cm ³ i mocy nie mniejszej niż 6 kW, ale nie przekraczającej 20,0 kW, do produkcji:	0 %	31.12.2017
ex 8407 33 80	10	— samobieźnych kosiarek z siedzeniem, do pielęgnacji trawników, objętych podpozycją 8433 11 51, oraz kosiarek bez napędu objętych podpozycją 8433 11 90,		
ex 8407 90 80	10	— ciągników objętych podpozycją 8701 90 11, których główną funkcją jest funkcja kosiarki,		
ex 8407 90 90	10	— kosiarek z silnikiem czterosuwowym o pojemności skokowej jednego cylindra nie mniejszej niż 300 cm ³ objętych podpozycją 8433 20 10 lub		
		— pługów odśnieżających lemieszowych i wirnikowych objętych podpozycją 8430 20 (¹)		
ex 8407 90 10	10	Silniki benzynowe czterosuwowe o pojemności skokowej cylindra nie większej niż 250 cm ³ , stosowane do produkcji kosiarek do trawników objętych podpozycją 8433 11, kosiarek spalinowych objętych podpozycją 8433 20 10, glebogryzarek objętych podpozycją 8432 29 50, strzeżniarek ogrodowych objętych podpozycją 8436 80 90 lub spulchniarek objętych podpozycją 8432 29 10 (¹)	0 %	31.12.2016
ex 8407 90 90	20	Kompaktowy układ zasilania gazem płynnym (LPG), posiadający: — 6 cylindrów, — moc wyjściową 75 kW lub większą, ale nie większą niż 80 kW, — zmodyfikowane zawory wlotowe i wylotowe do ciągłego działania w zastosowaniach do pracy w trudnych warunkach, stosowany do produkcji pojazdów objętych pozycją 8427 (¹)	0 %	31.12.2015
ex 8408 90 41	20	Silniki wysokoprężne (silniki Diesla) o mocy nie większej niż 15 kW, z 2 lub 3 cylindrami, stosowane do produkcji systemów kontroli temperatury w pojazdach (¹)	0 %	31.12.2018
ex 8408 90 43	20	Silniki wysokoprężne (silniki Diesla) o mocy nie większej niż 30 kW, z 4 cylindrami, stosowane do produkcji systemów kontroli temperatury w pojazdach (¹)	0 %	31.12.2018
ex 8408 90 43	30	Czterocylindrowy, czterosuwowy, chłodzony cieczą silnik wysokoprężny:	0 %	31.12.2017
ex 8408 90 45	20	— o pojemności nie większej niż 3 850 cm ³ , oraz		
ex 8408 90 47	30	— o mocy znamionowej 15 kW lub większej, ale nie większej niż 55 kW, stosowany do produkcji pojazdów objętych pozycją 8427 (¹)		

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8408 90 47	40	Czterocylindrowy, czterosurowy, chłodzony cieczą silnik wysokoprężny: — o pojemności nie większej niż 3 850 cm ³ , — o mocy znamionowej 55 kW lub większej, ale nie większej niż 85 kW, stosowany do produkcji pojazdów objętych pozycją 8427 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8409 91 00	10	Kolektory wydechowe zgodne z normą DIN EN 13835, nawet z obudową turbiny, z czterema otworami wlotowymi, do stosowania do produkcji kolektorów wydechowych adaptowanych, obrabianych, wierconych i/lub przetwarzanych za pomocą innych środków ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8409 99 00	20			
ex 8409 99 00	10	Wtryskiwacze z zaworem elektromagnetycznym do optymalizacji atomizacji w komorze spalania silnika	0 %	31.12.2016
ex 8479 90 80	85			
ex 8411 99 00	30	Element turbiny gazowej o kształcie koła z łopatkami, w rodzaju stosowanych w turbosprężarkach: — z precyzyjnie odlanego stopu na bazie niklu, spełniającego wymogi normy DIN G- NiCr13Al16MoNb lub DIN NiCo10W10Cr9AlTi lub AMS AISI:686, — o wytrzymałości cieplnej nie większej niż 1 100 °C; — o średnicy 30 mm lub większej, ale nie większej niż 80 mm, — o wysokości 30 mm lub większej, ale nie większej niż 50 mm	0 %	31.12.2017
ex 8411 99 00	40	Podzespół turbosprężarki turbiny gazowej w kształcie spirali: — z nierdzewnego stopu, — o wytrzymałości cieplnej nie większej niż 1 050 °C, — o średnicy 100 mm lub większej, ale nie większej niż 200 mm, — o wysokości 100 mm lub większej, ale nie większej niż 150 mm, — nawet z kolektorem wydechowym silnika	0 %	31.12.2018
ex 8411 99 00	50	Siłownik do turbosprężarki jednostopniowej: — z wbudowanym nabeżnikiem przewodzącym i wbudowaną tuleją łączącą, — z nierdzewnej stali stopowej, — z nabeżnikami przewodzącymi o odstępnie roboczym wynoszącym 20 mm, — o długości nie większej niż 350 mm, — o średnicy nie większej niż 75 mm, — o wysokości nie większej niż 50 mm	0 %	31.12.2018
ex 8413 70 35	20	Jednofazowa pompa odśrodkowa: — o wydajności co najmniej 400 cm ³ płynu na minutę, — o poziomie hałasu ograniczonym do 6 dBA, — o wewnętrznej średnicy otworu ssawnego i wylotowego nieprzekraczającej 15 mm, i — działająca w temperaturze otoczenia do - 10 °C	0 %	31.12.2015
ex 8414 30 81	50	Hermetyczne lub półhermetyczne elektryczne sprężarki spiralne o zmiennej prędkości, o mocy znamionowej 0,5 kW lub większej, ale nie większej niż 10 kW, o objętości skokowej nie większej niż 35 cm ³ , w rodzaju stosowanych w urządzeniach chłodniczych	0 %	31.12.2014
ex 8414 30 89	20	Element systemu klimatyzacyjnego pojazdów, składający się ze sprężarki tłokowej z nieosłoniętym wałem o mocy większej niż 0,4 kW, ale nie większej niż 10 kW	0 %	31.12.2018
ex 8414 59 20	30	Wentylator osiowy: — z silnikiem elektrycznym, — o mocy nie większej niż 125 W stosowany do produkcji komputerów ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8414 59 20	40	Wentylator osiowy z silnikiem elektrycznym, o mocy wyjściowej nie większej niż 2 W, do stosowania w produkcji wyrobów objętych pozycją 8521 lub 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8414 59 80	40	Wentylator poprzeczny:	0 %	31.12.2016
ex 8414 90 00	60	— o wysokości 575 mm (\pm 1,0 mm) lub większej, ale nie większej niż 850 mm (\pm 1,0 mm), — o średnicy 95 mm (\pm 0,6 mm) lub 102 mm (\pm 0,6 mm), — z antystatycznego, antybakteryjnego i termoodpornego tworzywa sztucznego wzmocnionego w 30 % włóknem szklanym o minimalnej odporności termicznej 70 °C (\pm 5 °C), do stosowania do produkcji wewnętrznych agregatów do klimatyzatorów typu „split” ⁽¹⁾		
ex 8414 90 00	20	Tłoki aluminiowe, do włączenia w sprężarkach systemów klimatyzacyjnych pojazdów mechanicznych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 8414 90 00	30	System regulacji ciśnienia, do włączenia w sprężarkach systemów klimatyzacyjnych pojazdów mechanicznych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8414 90 00	40	Część napędu, do sprężarek urządzeń klimatyzacyjnych pojazdów mechanicznych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8415 90 00	20	Parownik wykonany z aluminium, stosowany do produkcji urządzeń klimatyzacyjnych pojazdów ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8418 99 10	50	Parownik składający się z żeber aluminiowych i węzownicy miedzianej, w rodzaju stosowanych w urządzeniach chłodniczych	0 %	31.12.2014
ex 8418 99 10	60	Skraplacz składający się z dwóch koncentrycznych rurek miedzianych, w rodzaju stosowanych w urządzeniach chłodniczych	0 %	31.12.2014
ex 8421 99 00	91	Części urządzeń, do oczyszczania wody metodą odwróconej osmozy, składające się z wiązki włókien sztucznych kanalikowych o przepuszczalnych ścianach osadzonych w bloku tworzywa sztucznego na jednym końcu i przechodzących przez blok tworzywa sztucznego na drugim końcu, nawet umieszczone w cylindrze	0 %	31.12.2018
ex 8421 99 00	93	Elementy separatorów do separacji lub oczyszczania gazów z mieszanek gazów, składające się z wiązki przepuszczalnych włókien kanalikowych zamkniętych wewnątrz pojemnika, nawet perforowanych, o łącznej długości 300 mm lub większej, ale nie większej niż 3 700 mm i o średnicy nie większej niż 500 mm	0 %	31.12.2018
ex 8422 30 00	10	Maszyny i aparatura, inne niż wtryskarki, do produkcji pojemników z tuszem do drukarek atramentowych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8479 89 97	30			
ex 8424 90 00	30	Pojemniki z poli(tereftalanu etylenu), o pojemności 50 ml lub większej ale nie większej niż 600 ml, wyposażone w dyszę, w rodzaju stosowanych jako część urządzeń mechanicznych do rozpylania cieczy	0 %	31.12.2018
ex 8431 20 00	30	Zespół osi napędowej, zawierający mechanizm różnicowy, przekładnię redukcyjną, koło zębate tarczowe, wały napędowe, piasty kół, hamulce i ramiona montażowe masztów stosowane w produkcji pojazdów objętych pozycją 8427 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8439 99 00	10	Powierzchnie zewnętrzne walców ssących, wytwarzane za pomocą odlewania odśrodkowego, nieperforowane, w postaci rur ze stopów stali, o długości 3 000 mm lub większej oraz o średnicy zewnętrznej 550 mm lub większej	0 %	31.12.2018
ex 8467 99 00	10	Przełączniki mechaniczne do złączania obwodów elektrycznych do:	0 %	31.12.2014
ex 8536 50 11	35	— napięć 14,4 V lub większych, ale nie większych niż 42 V, — natężeń prądu 10 A lub większych, ale nie większych niż 42 A, stosowane do produkcji urządzeń objętych pozycją 8467 ⁽¹⁾		

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8477 80 99	10	Maszyny do odlewania lub obróbki powierzchniowej membran z tworzyw sztucznych objętych pozycją 3921	0 %	31.12.2018
ex 8479 89 97	40	Izobaryczny wymiennik ciśnienia o współczynniku przepływu nie większym niż 50 m ³ /h, nawet z pompą wspomagającą	0 %	31.12.2014
ex 8479 89 97	50	Maszyny będące elementami linii produkcyjnej do produkcji baterii litowo-jonowych do elektrycznych osobowych pojazdów silnikowych, do budowy takiej linii produkcyjnej ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8479 90 80	80			
ex 8481 30 91	91	Zawory zwrotne (jednokierunkowe), ze stali, o: — ciśnieniu otwarcia nie większym niż 800 kPa — średnicy zewnętrznej nie większej niż 37 mm	0 %	31.12.2014
ex 8481 80 59	10	Zawór kontroli powietrza, składający się z silnika skokowego oraz zaworu czopikowego, do regulacji ruchu jałowego powietrza w silnikach wtryskowych	0 %	31.12.2018
ex 8481 80 69	60	Czterodrożny zawór zwrotny do chłodziw składający się z: — elektromagnetycznego zaworu sterującego, — mosiężnego korpusu zaworu włączając suwak zaworu i miedzianych połączeń, o ciśnieniu roboczym do 4,5 MPa	0 %	31.12.2017
ex 8481 80 79	20	Zawór elektromagnetyczny będący w stanie wytrzymać ciśnienie 875 bar	0 %	31.12.2018
ex 8481 80 99	50	Zawór użytkowy, składający się z kombinacji zaworu dwudrożnego w układzie hydraulicznym i trójdrożnego w układzie pneumatycznym, o: — minimalnym ciśnieniu domknięcia 30 kG/cm ² , — minimalnym ciśnieniu wydolnościowym 45 kG/cm ² , stosowany do produkcji zewnętrznych agregatów klimatyzacyjnych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8481 80 99	60	Zawór czterodrożny składający się z: — ruchomego tłoczka głównego, — ruchomego tłoczka izolacyjnego, — cewki elektromagnetycznej zasilanej prądem przemiennym o napięciu 220-240 V i częstotliwości 50/60 Hz, — o ciśnieniu roboczym do 4,3 MPa, — korpusu, do kierowania przepływem środka chłodzącego, do stosowania w produkcji zewnętrznych agregatów klimatyzacyjnych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8483 30 38	30	Cylindryczna obudowa łożyska: — z precyzyjnie odlanego żeliwa szarego spełniającego wymogi normy DIN EN 1561, — z komorami oleju, — bez łożysk, — o średnicy 60 mm lub większej, ale nie większej niż 180 mm, — o wysokości 60 mm lub większej, ale nie większej niż 120 mm, — nawet z komorami wodnymi i połączeniami	0 %	31.12.2017
ex 8483 40 29	50	Zespół układu przekładniowego typu cykloidalnego: — o znamionowym momencie obrotowym 50 Nm lub większym, ale nie większym niż 7 000 Nm; — o standardowych przełożeniach 1:50 lub większych, ale nie większych niż 1:270; — o poślizgu nie większym niż jedna minuta; — o sprawności większej niż 80 %; w rodzaju stosowanych w ramionach robotów	0 %	31.12.2016

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8483 40 29	60	Przekładnia obiegowa, w rodzaju stosowanych do napędzania przenośnych elektronarzędziach: — o znamionowym momencie obrotowym 25 Nm lub większym, ale nie większym niż 70 Nm; — o standardowych przełożeniach 1:12,7 lub większych, ale nie większych niż 1:64,3	0 %	31.12.2018
ex 8483 40 51	20	Skrzynie przekładniowe, posiadające mechanizm różnicowy z zestawem kołowym, stosowane do produkcji samobieźnych kosiarek z siedziskiem objętych podpozycją 8433 11 51 (¹)	0 %	31.12.2018
ex 8483 40 59	20	Hydrostatyczne mechanizmy zmiany biegów, posiadające pompę hydrauliczną i mechanizm różnicowy z zestawem kołowym, stosowane do produkcji samobieźnych kosiarek z siedziskiem objętych podpozycją 8433 11 51 (¹)	0 %	31.12.2018
ex 8483 40 90	80	Skrzynia przekładniowa, posiadająca: — nie więcej niż 3 biegi, — automatyczny układ hamowania oraz — układ odwracania mocy, stosowana do produkcji towarów objętych pozycją 8427 (¹)	0 %	31.12.2015
ex 8501 10 99	54	Bezszcotkowy silnik prądu stałego o zewnętrznej średnicy nie większej niż 25,4 mm, o prędkości znamionowej 2 260 ($\pm 15\%$) lub 5 420 ($\pm 15\%$) obr/min, o napięciu zasilania 1,5 V lub 3 V	0 %	31.12.2018
ex 8501 10 99	60	Silnik prądu stałego: — o prędkości obrotowej 3 500 obr./min lub większej, ale nie większej niż 5 000 obr./min przy obciążeniu i nie większej niż 6 500 obr./min przy braku obciążenia — o napięciu zasilania 100 V lub większym, ale nie większym niż 240 V stosowany do produkcji elektrycznych urządzeń do smażenia (¹)	0 %	31.12.2017
ex 8501 10 99	79	Silnik prądu stałego ze szczotkami i wewnętrznym wirnikiem z uzwojeniem trójfazowym, nawet wyposażony w ślimak, o określonym zakresie temperatury obejmującym przynajmniej od $-20\text{ }^{\circ}\text{C}$ do $+70\text{ }^{\circ}\text{C}$	0 %	31.12.2018
ex 8501 10 99	80	Silnik skokowy prądu stałego, o: — kącie skoku $7,5^{\circ}$ ($\pm 0,5^{\circ}$), — momencie krytycznym 25 mNm lub większym, w temperaturze $25\text{ }^{\circ}\text{C}$ — krytycznej częstotliwości impulsów 1 960 pps lub większej, — uzwojeniu dwufazowym oraz — napięciu znamionowym 10,5 V lub większym, ale nie większym niż 16,0 V	0 %	31.12.2018
ex 8501 10 99	81	Skokowy silnik prądu stałego o kącie skoku 18° lub większym, momencie obrotowym 0,5 mNm lub większym, z kołnierzem sprzęgającym o wymiarach zewnętrznych nieprzekraczających $22\text{ mm} \times 68\text{ mm}$, dwufazowym uzwojeniem oraz mocą wyjściową nie większą niż 5 W	0 %	31.12.2018
ex 8501 10 99	82	Bezszcotkowy silnik prądu stałego o zewnętrznej średnicy nie większej niż 29 mm, o prędkości znamionowej 1 500 ($\pm 15\%$) lub 6 800 ($\pm 15\%$) obr/min, o napięciu zasilania 2 V lub 8 V	0 %	31.12.2014
ex 8501 31 00	30	Bezszcotkowy, trójfazowy silnik elektryczny prądu stałego o średnicy zewnętrznej 85 mm lub większej, ale nie większej niż 115 mm, o nominalnym momencie 2,23 Nm ($\pm 1,0\text{ Nm}$), o mocy napędowej większej niż 120 W, ale nie większej niż 520 W, liczonej przy 1 550 obr/min ($\pm 350\text{ obr/min}$) zasilany prądem o napięciu 12 V, wyposażony w obwód elektroniczny z sensorami wykorzystującymi efekt Halla, używany z modułem kontrolnym elektrycznego wspomagania kierownicy (silnik wspomagania) (¹)	0 %	31.12.2016
ex 8501 31 00	40	Trwale wzbudzony silnik prądu stałego posiadający: — wielofazowe uzwojenie, — średnicę zewnętrzną 30 mm lub większą, ale nie większą niż 80 mm,	0 %	31.12.2014

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8501 31 00	45	— prędkość znamionową nie większą niż 15 000 obr/min, — moc napędową 45 W lub większą, ale nie większą niż 300 W, oraz — napięcie zasilania 9 V lub większe, ale nie większe niż 25 V Bezszcotkowe silniki prądu stałego o: — średnicy zewnętrznej 90 mm lub większej, ale nie większej niż 110 mm, — prędkości znamionowej nie większej niż 3 680 obr/min, — mocy napędowej 600 W lub większej, ale nie większej niż 740 W przy 2 300 obr/min i temperaturze 80 °C, — napięciu zasilania 12 V, — momencie obrotowym nie większym niż 5,67 Nm, — z czujnikiem położenia wirnika, — z przełącznikiem elektronicznym typu <i>star-point</i> , oraz — do użycia z modułem kontrolnym elektrycznego wspomagania kierownicy	0 %	31.12.2018
ex 8501 31 00	55	Silnik prądu stałego z komutatorem o: — średnicy zewnętrznej 27,5 mm lub większej, ale nie większej niż 45 mm, — znamionowej prędkości obrotowej 11 000 obr/min lub większej, ale nie większej niż 23 200 obr/min — znamionowym napięciu zasilania 3,6 V lub większym, ale nie większym niż 230 V; — mocy wyjściowej nieprzekraczającej 529 W, — prądzie obciążeniowym o natężeniu nie większym niż 3,1 A, — maksymalnej sprawności 54 % lub większej, do napędu ręcznych elektronarzędzi	0 %	31.12.2018
ex 8501 31 00	60	Bezszcotkowy silnik prądu stałego, z licznikiem obrotów zgodnych z obrotami zegara (CCW) o: — napięciu wejściowym 264 V lub większym, ale nie większym niż 391 V, — o średnicy zewnętrznej 81 mm (\pm 2,5 mm) lub większej, ale nie większej niż 150 mm (\pm 0,8 mm), — o mocy wyjściowej nie większej niż 125 W, — o klasie izolacji uzwojeń E lub B, do stosowania do produkcji wewnętrznych i zewnętrznych agregatów do klimatyzatorów typu „split” (¹)	0 %	31.12.2016
ex 8501 31 00	65	Moduł ogniwa paliwowego zawierający przynajmniej ogniwa paliwowe z membraną polimerową elektrolitową w budowie ze zintegrowanym systemem chłodzenia, stosowany do produkcji systemów napędu pojazdów mechanicznych (¹)	0 %	31.12.2018
ex 8501 31 00	70	Bezszcotkowe silniki prądu stałego: — o zewnętrznej średnicy 80 mm lub większej, ale nie większej niż 100 mm, — o napięciu zasilania 12 V, — przy 20 °C o mocy wyjściowej 300 W lub większej, ale nie większej niż 550 W, — przy 20 °C o momencie obrotowym 2,90 Nm lub większym, ale nie większym niż 5,30 Nm, — przy 20 °C o znamionowej prędkości obrotowej 600 obr/min lub większej, ale nie większej niż 1 200 obr/min — wyposażone w czujnik położenia kąowego wirnika w rodzaju czujnika typu resolver lub typu Hall, w rodzaju stosowanych w układach kierowniczych ze wspomaganie w samochodach	0 %	31.12.2017
ex 8501 33 00	30	Napęd elektryczny do pojazdów silnikowych, o mocy wyjściowej nie większej niż 315 kW, z:	0 %	31.12.2016
ex 8501 40 80	50	— silnikiem prądu stałego lub przemiennego, nawet z przekładnią,		
ex 8501 53 50	10	— elektroniką napędu		

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8501 51 00	30	Serwosilnik synchroniczny prądu przemiennego z układem pomiarowym i hamulcem do maksymalnej prędkości nie większej niż 6 000 rpm:	0 %	31.12.2016
ex 8501 52 20	50	— o mocy wyjściowej 340 W lub większej, ale nie większej niż 7,4 kW; — z kołnierzem o wymiarach nie większych niż 180 mm × 180 mm; oraz — o odległości między kołnierzem a najdalszym punktem układu pomiarowego nie większej niż 271 mm		
ex 8501 62 00	30	Układ ogni w paliwowych: — składający się co najmniej z ogni w paliwowych z kwasem fosforowym, — w obudowie ze zintegrowanym systemem gospodarowania wodą i oczyszczania gazów, — do stałych dostaw energii	0 %	31.12.2017
ex 8503 00 91	31	Wirnik, po stronie wewnętrznej wyposażony w jeden lub dwa magnetyczne pierścienie, nawet umieszczone na stalowym pierścieniu	0 %	31.12.2018
ex 8503 00 99	32			
ex 8503 00 99	31	Kolektor tłoczony silnika elektrycznego, o zewnętrznej średnicy nie większej niż 16 mm	0 %	31.12.2018
ex 8503 00 99	33	Stojan silnika bezszczotkowego do elektrycznego wspomaganie kierownicy, o tolerancji wewnętrznej części stojana wynoszącej 50 µm	0 %	31.12.2016
ex 8503 00 99	34	Wirnik silnika bezszczotkowego do elektrycznego wspomaganie kierownicy, o tolerancji okrągłości wynoszącej 50 µm	0 %	31.12.2016
ex 8503 00 99	35	Czujnik kąta nachylenia do bezszczotkowych silników elektrycznych elektrycznego wspomaganie kierownicy	0 %	31.12.2014
ex 8503 00 99	40	Membrana ogniwa paliwowego, w rolkach lub arkuszach, o szerokości nie większej niż 150 cm w rodzaju stosowanych do produkcji ogni w paliwowych objętych pozycją 8501	0 %	31.12.2017
ex 8504 31 80	20	Transformator, stosowany do produkcji przetwornic do modułów LCD (!)	0 %	31.12.2017
ex 8504 31 80	30	Transformatory rozdzielcze o mocy wyjściowej nie większej niż 1 kVA stosowane do produkcji przekształtników (!)	0 %	31.12.2018
ex 8504 31 80	40	Transformatory elektryczne: — o mocy 1 kVA lub mniejszej — bez wtyczek lub kabli, do stosowania wewnętrznego w produkcji dekoderek (przystawek) STB i telewizorów (!)	0 %	31.12.2017
ex 8504 40 82	40	Płytki obwodów drukowanych wyposażona w obwód mostka prostownikowego i inne komponenty czynne i biernie: — z dwoma złączami wyjściowymi, — z dwoma złączami wejścia dostępnymi i używalnymi równolegle, — umożliwia przełączanie pomiędzy trybami światła jasnego i przyciemnionego, — o napięciu wejściowym 40 V (+ 25 % - 15 %) lub 42 V (+ 25 % - 15 %) w trybie światła jasnego, o napięciu wejściowym 30 V (± 4 V) w trybie światła przyciemnionego, lub — o napięciu wejściowym 230 V (+ 20 % - 15 %) w trybie światła jasnego, o napięciu wejściowym 160 V (± 15 %) w trybie światła przyciemnionego, lub — o napięciu wejściowym 120 V (+ 15 % - 35 %) w trybie światła jasnego, o napięciu wejściowym 60 V (± 20 %) w trybie światła przyciemnionego, — o prądzie wejściowym osiągającym 80 % wartości znamionowej w ciągu 20 ms, — o częstotliwości wejściowej 45 Hz lub większej, ale nie większej niż 65 Hz dla napięcia 42 V lub 230 V, oraz 45-70 Hz dla napięcia 120 V, — o maksymalnym chwilowym przetężeniu początkowego prądu rozruchowego nie większym niż 250 % prądu wejściowego,	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8504 40 82	50	— o okresie chwilowego przetężenia początkowego prądu rozruchowego nie większym niż 100 ms, — o chwilowym spadku prądu wejściowego nie mniejszym niż 50 % prądu wejściowego; — o okresie chwilowego przetężenia początkowego prądu rozruchowego nie większym niż 20 ms, — z nastawnym prądem wyjściowym, — o prądzie wyjściowym osiągającym 90 % nastawionej wartości znamionowej w ciągu 50 ms, — o prądzie wyjściowym osiągającym zero w ciągu 30 ms po odłączeniu napięcia wejściowego, — ze zdefiniowanym statusem usterki w przypadku braku obciążenia lub zbyt wysokiego obciążenia (funkcja końca eksploatacji) Prostownik w obudowie o: — mocy znamionowej nie większej niż 250 W, — napięciu wejściowym 90 V lub większym, ale nie większym niż 305 V, — poświadczonej częstotliwości wejściowej 47 Hz lub większej, ale nie większej niż 440 Hz, — stałym prądzie wyjściowym 350 mA lub większym, ale nie większym niż 15 A, — natężeniu prądu rozruchowego nie większym niż 10 A, — zakresie temperatury roboczej – 40 °C lub większej, ale nie większej niż + 85 °C	0 %	31.12.2017
ex 8504 40 90	20	Przetwornica prądu stałego w prąd stały	0 %	31.12.2018
ex 8504 40 90	30	Przekształtnik zawierający wyłącznik zasilania z tranzystorami bipolarnymi z izolowaną bramką (IGBT), umieszczony w obudowie, stosowany do produkcji kuchenek mikrofalowych objętych podpozycją 8516 50 00 (!)	0 %	31.12.2018
ex 8504 40 90	40	Półprzewodnikowe moduły mocy zawierające: — tranzystory mocy, — układy scalone, — nawet zawierające diody i nawet z termistorami, — o napięciu roboczym nie większym niż 600V, — nie więcej niż trzy wyjścia elektryczne, z których każde posiada dwa wyłączniki zasilania (MOSFET (tranzystor polowy typu metal-tlenek-półprzewodnik) lub IGBT (tranzystor bipolarny z izolowaną bramką)), i napędy wewnętrzne, oraz	0 %	31.12.2018
ex 8504 40 90	50	— o wartości skutecznej prądu (rms current rating) nie większej niż 15,7A Jednostka napędowa do robota przemysłowego o: — jednym lub sześciu wyjściach silnika 3 fazowego o maksymalnym natężeniu 3 × 32 A, — głównym zasilaniu 220 V (prąd zmienny) lub więcej, ale nie więcej niż 480 V (prąd zmienny), lub 280 V (prąd stały) lub więcej, ale nie więcej niż 800 V (prąd stały) — zasilaniu sieci logicznej 24 V (prąd stały), — z interfejsem komunikacyjnym EtherCat, — wymiarze 150 × 140 × 120 mm lub większym, ale nie większym niż 335 × 430 × 179 mm	0 %	31.12.2018
ex 8504 40 90	60	Moduł elektryczny półprzewodnikowy wytwarzany w procesie prasowania przetłoczonego obejmujący: — tranzystory mocy, — układy scalone, — nawet zawierający diody i nawet z termistorami, — konfigurację obwodu, — zawierający albo pomost napędu bezpośredniego o napięciu operacyjnym większym niż 600 V,	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8504 50 95	20	— albo zawierający pomost napędu bezpośredniego o napięciu operacyjnym nie większym niż 600 V i prądzie skutecznym o natężeniu większym niż 15,7 A, — lub zawierający jeden lub kilka modułów korekcji współczynnika mocy Wzbudnik o indukcyjności nie większej niż 62 mH	0 %	31.12.2018
ex 8504 50 95	40	Cewka dławikowa o: — indukcji 4,7 μ H (\pm 20 %), — rezystancji przy prądzie stałym nie większej niż 0,1 Ohm, — rezystancji izolacji 100 MOhm lub większej przy 500 V (prąd stały) do stosowania w produkcji płytek zasilających do modułów LCD i LED ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8504 50 95	50	Cewka cylindryczna o: — poborze mocy nie większym niż 6 W, — rezystancji izolacji większej niż 100 m ohm, oraz — otworze 11,4 mm lub większym, ale nie większym 11,8 mm	0 %	31.12.2017
ex 8504 90 11	10	Rdzenie ferrytowe, inne niż do zespołu cewek odchyłających	0 %	31.12.2018
ex 8505 11 00	31	Magnes trwałe o indukcji magnetycznej 455 mT (\pm 15 mT)	0 %	31.12.2018
ex 8505 11 00	33	Magnesy trwałe składające się ze stopu neodymu, żelaza i boru, albo w kształcie prostokąta o zaokrąglonych brzegach o wymiarach nie większych niż 15 mm \times 10 mm \times 2 mm, albo w kształcie krążka o średnicy nie większej niż 90 mm, nawet z otworem w środku	0 %	31.12.2018
ex 8505 11 00	35	Magnesy trwałe składające się albo ze stopu neodymu, żelaza i boru albo ze stopu samaru i kobaltu powlekane, poddane nieorganicznej pasywacji (nieorganiczne powlekanie) z użyciem fosforanu cynku, do produkcji przemysłowej wyrobów do zastosowań w silnikach lub sensorach ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8505 11 00	50	Specjalnie ukształtowane sztabki, które mają stać się magnesami trwałymi po namagnesowaniu, zawierające neodym, żelazo i bor, o wymiarach: — długość 15 mm lub większa ale nie większa niż 52 mm, — szerokość 5 mm lub większa, ale nie większa niż 42 mm, w rodzaju stosowanych do produkcji silników elektrycznych w sektorze automatyki przemysłowej	0 %	31.12.2017
ex 8505 11 00	60	Pierścienie, rurki, tulejki lub kołnierze ze stopu neodymu, żelaza i boru o: — średnicy nie większej niż 45 mm, — wysokości nie większej niż 45 mm, w rodzaju stosowanych do produkcji magnesów trwałych po namagnesowaniu	0 %	31.12.2017
ex 8505 11 00	70	Dysk: — o średnicy nie większej niż 90 mm, — nawet z otworem w środku, — ze stopu neodymu, żelaza i boru, pokryty niklem, który po namagnesowaniu ma stać się magnesem trwałym, w rodzaju stosowanych w głośnikach samochodowych	0 %	31.12.2018
ex 8505 11 00	80	Artykuły w postaci trójkąta, kwadratu lub prostokąta, które mają stać się magnesami trwałymi po namagnesowaniu, zawierające neodym, żelazo i bor, o wymiarach: — długość 15 mm lub większa ale nie większa niż 105 mm, — szerokość 5 mm lub większa, ale nie większa niż 105 mm, — wysokość 3 mm lub większa, ale nie większa niż 55 mm	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8505 19 90	30	Artykuły z ferrytów aglomerowanych w kształcie krążka o średnicy nie większej niż 120 mm, z otworem w środku, które mają stać się magnesami trwałymi po namagnesowaniu o remanencji magnetycznej od 350 mT do 470 mT	0 %	31.12.2018
ex 8505 20 00	30	Sprzęgło elektromagnetyczne, stosowane do produkcji sprzężarek urządzeń klimatyzacyjnych w pojazdach mechanicznych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8505 90 20	91	Cewka cylindryczna (solenoid) z rdzeniem ruchomym, działająca przy nominalnym napięciu zasilania 24 V, przy nominalnych prądzie stałym 0,08 A, stosowana w produkcji produktów objętych pozycją 8517 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8506 50 90	10	Litowo-jodowe pojedyncze ogniwo baterii o wymiarach nieprzekraczających 9 mm × 23 mm × 45 mm i napięciu nie większym niż 2,8 V	0 %	31.12.2018
ex 8506 50 90	20	Jednostka składająca się z nie więcej niż 2 ogniw litowych osadzonych w gnieździe dla układów scalonych (gniazdo baterii buforowej), z nie więcej niż 32 połączeniami i zawierająca obwód sterowniczy	0 %	31.12.2018
ex 8506 50 90	30	Pojedyncze ogniwo baterii litowo-jodowe lub z litowo-srebrowego tlenku wanadu, o wymiarach nie większych niż 28 mm × 45 mm × 15 mm i pojemności nie mniejszej niż 1,05 Ah	0 %	31.12.2018
ex 8507 10 20	80	Rozruchowy akumulator kwasowo-ołowiowy,: — akceptowalnej zdolności obciążenia 200 % lub więcej poziomu typowego porównywalnego zalanego akumulatora podczas pierwszych pięciu sekund obciążenia, — ciekły elektrolit, stosowany do produkcji samochodów osobowych i lekkich pojazdów użytkowych stosujących układy sterowania alternatorami wysoko regeneracyjnymi lub system start/stop z układami sterowania alternatorami wysoko regeneracyjnymi ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8507 30 20	30	Akumulator niklowo-kadmowy cylindryczny, o długości 65,3 mm (± 1,5 mm) i średnicy 14,5 mm (± 1 mm), o nominalnej pojemności 1 000 mAh lub większej, stosowany do produkcji baterii wielokrotnego ładowania ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8507 50 00	20	Akumulator prostokątny o długości nie większej niż 69 mm, o szerokości nie większej niż 36 mm i grubości nie większej niż 12 mm, stosowany do produkcji baterii wielokrotnego ładowania ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8507 60 00	20			
ex 8507 50 00	30	Akumulator niklowo-wodorowy cylindryczny, o średnicy nie większej niż 14,5 mm, do produkcji baterii wielokrotnego ładowania ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8507 60 00	25	Prostokątne moduły do zamontowania w bateriach litowo-jonowych wielokrotnego ładowania o: — szerokości 352,5 mm (± 1 mm) lub 367,1 mm (± 1 mm) — głębokości 300 mm (± 2 mm) lub 272,6 mm (± 1 mm) — wysokości 268,9 mm (± 1,4 mm) lub 229,5 mm (± 1 mm) — masie 45,9 kg lub 46,3 kg — o pojemności 75Ah oraz — i nominalnym napięciu 60V	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	30	Akumulator litowo-jodowy cylindryczny, o długości 63 mm lub większej i średnicy 17,2 mm lub większej, o nominalnej pojemności 1 200 mAh lub większej, stosowany do produkcji baterii wielokrotnego ładowania ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 8507 60 00	35	Baterie litowo-jonowe wielokrotnego ładowania o: — długości 1 475 mm lub większej, ale nie większej niż 2 200 mm, — szerokości 935 mm lub większej, ale nie większej niż 1 400 mm, — wysokości 260 mm lub większej, ale nie większej niż 310 mm,	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8507 60 00	40	— masie 320 kg lub większej, ale nie większej niż 390 kg, — nominalnej pojemności 18,4 Ah lub większej, ale nie większej niż 130 Ah, — pakowane w pakiety zawierające 12 lub 16 modułów Baterie elektrycznych akumulatorów litowo-jonowych do wielokrotnego ładowania o: — długości 1 203 mm lub większej, ale nie większej niż 1 297 mm, — szerokości 282 mm lub większej, ale nie większej niż 772 mm, — wysokości 792 mm lub większej, ale nie większej niż 839 mm, — masie 260 kg lub większej, ale nie większej niż 293 kg, — mocy 22 kWh lub 26 kWh oraz — składające się z 24 lub 48 modułów	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	50	Moduły do montażu baterii elektrycznych akumulatorów litowo-jonowych o: — długości 298 mm lub większej, ale nie większej niż 408 mm, — szerokości 33,5 mm lub większej, ale nie większej niż 209 mm, — wysokości 138 mm lub większej, ale nie większej niż 228 mm, — masie 3,6 kg lub większej, ale nie większej niż 17 kg, oraz — mocy 458 kWh lub większej, ale nie większej niż 2 158 kWh	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	55	Akumulator litowo-jonowy o kształcie cylindra, o: — podstawie podobnej do elipsy ściśniętej w środku, — długości 49 mm lub większej (z wyłączeniem zacisków), — szerokości 33,5 mm lub większej, — grubości 9,9 mm lub większej, — pojemności znamionowej 1,75 Ah lub większej oraz — napięciu znamionowym 3,7 V do produkcji baterii wielokrotnego ładowania ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	57	Akumulator litowo-jonowy o kształcie prostopadłościanu, o: — niektórych rogach zaokrąglonych, — długości 76 mm lub większej (z wyłączeniem zacisków), — szerokości 54,5 mm lub większej, — grubości 5,2 mm lub większej, — pojemności znamionowej 3 100 mAh lub większej, oraz — napięciu znamionowym 3,7 V do produkcji baterii wielokrotnego ładowania ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8507 60 00	60	Baterie litowo-jonowe wielokrotnego ładowania o: — długości 1 213 mm lub większej, ale nie większej niż 1 575 mm, — szerokości 245 mm lub większej, ale nie większej niż 1 200 mm, — wysokości 265 mm lub większej, ale nie większej niż 755 mm, — masie 265 kg lub większej, ale nie większej niż 294 kg, — pojemności znamionowej 66,6 Ah pakowane w pakiety zawierające 48 modułów	0 %	31.12.2015
ex 8507 60 00	65	Cylindryczne ogniwo litowo-jonowe o: — od 3,5 VDC do 3,8 VDC, — od 300 mAh do 900 mAh — średnicy od 10,0 mm do 14,5 mm	0 %	31.12.2016

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8507 60 00	70	Prostokątne moduły do zamontowania w bateriach litowo-jonowych wielokrotnego ładowania o: — długości 350 mm lub 312 mm, — szerokości 79,8 mm lub 225 mm, — wysokości 168 mm lub 35 mm, — masie 6,2 kg lub 3,95 kg, — pojemności 129 Ah lub 66,6 Ah	0 %	31.12.2015
ex 8507 60 00	75	Prostokątny akumulator litowo-jonowy: — w obudowie z metalu, — o długości 173 mm ($\pm 0,15$ mm), — o szerokości 21 mm ($\pm 0,1$ mm), — o wysokości 91 mm ($\pm 0,15$ mm), — o napięciu znamionowym 3,3 V oraz — pojemności znamionowej 21 Ah lub większej	0 %	31.12.2016
ex 8507 60 00	80	Akumulator litowo-jonowy prostokątny o: — metalowej obudowie, — długości 171 mm (± 3 mm), — szerokości 45,5 mm (± 1 mm), — wysokości 115 mm (± 1 mm), — napięciu znamionowym 3,75 V V oraz — pojemności znamionowej 50 Ah do stosowania do produkcji baterii wielokrotnego ładowania dla pojazdów samochodowych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8507 90 80	70	Cięte płytki z folii miedzianej powleczonej niklem, o: — szerokości 70 mm (± 5 mm), — grubości 0,4 mm ($\pm 0,2$ mm), — długości nie większej niż 55 mm, stosowane do produkcji elektrycznych baterii litowo-jonowych do pojazdów ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8508 70 00	10	Karta obwodów elektronicznych bez oddzielnej obudowy do uruchamiania i kontrolowania szczotek odkurzacza o mocy nie większej niż 300 W	0 %	31.12.2015
ex 8537 10 99	96			
ex 8508 70 00	20	Karty obwodów elektronicznych, które są:	0 %	31.12.2015
ex 8537 10 99	98	— połączone ze sobą i z kartą sterownika silnika przewodem lub poprzez częstotliwości radiowych oraz — regulują działanie (włączanie lub wyłączanie oraz wydajność ssania) odkurzaczy zgodnie z wprowadzonym programem, — nawet wyposażone we wskaźniki, które wyświetlają działanie odkurzacza (wydajność ssania i/lub zapełnienie worka i/lub zapełnienie filtra)		
ex 8512 40 00	10	Folia grzewcza do lusterek bocznych samochodu:	0 %	31.12.2018
ex 8516 80 20	20	— z dwoma złączami elektrycznymi, — z obustronną warstwą samoprzylepną (od strony uchwytu lusterka z tworzywa sztucznego oraz od strony szkła lusterka), — z ochronną folią papierową po obu stronach		
ex 8516 90 00	60	Podzespół wentylacji urządzenia do smażenia w głębokim tłuszczu — wyposażony w silnik o mocy znamionowej 8 W przy prędkości 4 600 rpm, — sterowany układem elektronicznym, — działający w temperaturze otoczenia powyżej 110 °C, — wyposażony w termoregulator	0 %	31.12.2014

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8516 90 00	70	Wewnętrzne naczynie — zawierające boczne i środkowe otwory, — z odprężonego aluminium, — powleczone ceramiką, odporne na temperatury ponad 200 °C do stosowania w produkcji elektrycznych urządzeń do smażenia (!)	0 %	31.12.2017
ex 8518 29 95	30	Głośniki: — o impedancji 4 omy lub większej, ale nie większej niż 16 omów, — o mocy nominalnej 2 W lub większej, ale nie większej niż 20 W, — ze wspornikiem z tworzywa sztucznego lub bez, oraz — z lub bez kabla elektrycznego wyposażonego w złącza, w rodzaju stosowanych do produkcji odbiorników telewizyjnych i monitorów wideo	0 %	31.12.2017
ex 8518 30 95	20	Słuchawki nagłowne i douszne do aparatów słuchowych, umieszczone w obudowie o zewnętrznych wymiarach nieprzekraczających 5 mm × 6 mm × 8 mm, z wyłączeniem punktów łączących	0 %	31.12.2018
ex 8518 40 80	91	Podzespół płytki obwodu drukowanego zawierający funkcje dekodowania cyfrowego sygnału dźwiękowego, przetwarzania i wzmacniania sygnału dźwiękowego z funkcjonalnością dwóch i/lub więcej kanałów	0 %	31.12.2014
ex 8518 40 80	92	Podzespół płytki obwodu drukowanego zawierający zasilacz, aktywny korektor i obwody wzmacniacza mocy	0 %	31.12.2015
ex 8518 90 00	91	Stalowa blacha rdzeniowa w całości spęczniana na zimno, w postaci dysku z cylindrem po jednej stronie, stosowana do produkcji głośników (!)	0 %	31.12.2018
ex 8521 90 00	20	Urządzenie do cyfrowego zapisu obrazu: — bez napędu dysku twardego, — z napędem DVD-RW lub bez, — albo z wykrywaniem ruchu albo z funkcjonalnością wykrywania ruchu przez dołączalność IP za pomocą złącza LAN, — z portem szeregowym USB lub bez, do stosowania w produkcji systemów nadzoru telewizji przemysłowej (CCTV) (!)	0 %	31.12.2014
ex 8522 90 49	50	Zespół elektroniczny do laserowej głowicy odczytu odtwarzacza CD, zawierający: — obwód drukowany, — fotodetektor w postaci monolitycznego układu scalonego umieszczonego w obudowie, — nie więcej niż 3 złącza, — nie więcej niż 1 tranzystor, — nie więcej niż 3 zmienne i 4 stałe oporniki, — nie więcej niż 5 kondensatorów, całość zamontowana na podłożu	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 49	60	Zespół płytki obwodu drukowanego zawierający:	0 %	31.12.2014
ex 8527 99 00	10	— tuner radiowy (zdolny do odbioru i dekodowania sygnałów radiowych i przesyłania takich sygnałów w ramach zespołu), bez możliwości do przetwarzania sygnałów,		
ex 8529 90 65	25	— mikroprocesor zdolny do odbioru sygnałów z urządzenia do zdalnego sterowania i sterowania zestawem chipów (chipset) tunera, do stosowania do produkcji systemów domowej rozrywki „home entertainment systems” (!)		

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8522 90 49	65	Podzespół płytki obwodów drukowanych zawierający:	0 %	31.12.2014
ex 8527 99 00	20	— tuner radiowy zdolny do odbioru i dekodowania sygnałów radiowych oraz przesyłania tych sygnałów wewnątrz zespołu, z dekodorem sygnału,		
ex 8529 90 65	40	— odbiornik sygnałów zdalnego sterowania o częstotliwości radiowej (RF), — nadajnik sygnałów zdalnego sterowania na podczerwień, — generator sygnału SCART, — czujnik stanu odbiornika TV, do stosowania w produkcji systemów domowej rozrywki „home entertainment systems” ⁽¹⁾		
ex 8522 90 49	70	Zespół, składający się co najmniej z elastycznego obwodu drukowanego, układu scalonego sterownika laserowego i układu scalonego przetwornika sygnału	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	15	Radiatory i żebra redukujące ciepło, z aluminium, do utrzymywania temperatury roboczej tranzystorów i układów scalonych w produktach objętych pozycją 8521	0 %	31.12.2017
ex 8522 90 80	30	Uchwyt, element mocujący lub wewnętrzny stelaż z metalu, stosowane w produkcji telewizorów, monitorów i odtwarzaczy wideo ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8529 90 92	30			
ex 8522 90 80	65	Zespół do dysków optycznych składający się co najmniej z układu optycznego i silników prądu stałego, nawet zdolny do nagrywania dwuwarstwowego	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	70	Zespoły nagrywające/odtwarzające taśmy wideo składające się co najmniej z silnika i płyty z obwodem drukowanym zawierającej układy scalone ze sterownikiem lub funkcją kontrolną, nawet zawierające transformator, stosowane do produkcji wyrobów objętych pozycją 8521 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	75	Optyczne głowice odczytujące do odtwarzaczy CD, składające się z jednej diody laserowej, jednego układu scalonego fotodetektora oraz jednego zwierciadła półprzezroczystego ("beam splitter")	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	80	Zespół laserowego napędu optycznego (tzw. "mecha units") do zapisu i/lub odtwarzania cyfrowego sygnału wideo i/lub dźwiękowego, składający się co najmniej z optycznego układu laserowego do odczytu i/lub zapisu, jednego lub więcej silnika na prąd stały oraz niezawierający płytki z obwodem drukowanym lub zawierający płytkę z obwodem drukowanym niezdolną do przetwarzania sygnałów dźwiękowych i obrazów, stosowany do produkcji wyrobów objętych pozycją 8519, 8521, 8526, 8527, 8528 lub 8543 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	81	Jednostka lasera czytelnika optycznego do odtwarzania sygnałów optycznych z CD lub DVD i zapisu sygnałów optycznych na DVD, składający się co najmniej z: — diody laserowej, — układu scalonego sterownika laserowego, — układu scalonego fotodetektora, — układu scalonego monitora przedniego i siłownika, stosowany do produkcji towarów objętych pozycją 8521 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8522 90 80	83	Zespół czytelnika optycznego Blu-ray, nawet z funkcją zapisu, do wykorzystania z płytami Blu-ray, DVD i CD, składający się co najmniej z: — diod laserowych działających na trzech różnych długościach fali, — układu scalonego fotodetektora oraz — siłownika, stosowany do produkcji towarów objętych pozycją 8521 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	84	Mechanizm napędu Blu-ray, nawet z funkcją zapisu, do stosowania z dyskami Blu-ray, DVD i CD, składający się co najmniej z: — czytelnika optycznego z diodami laserowymi działającymi na trzech różnych długościach fali, — silnika wrzecionowego, — silnika krokowego	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8522 90 80	85	Bęben głowicy magnetowidu z głowicami video lub z głowicami video i audio oraz z silnikiem elektrycznym, stosowany do produkcji wyrobów objętych pozycją 8521 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8522 90 80	96	Napęd twardego dysku do wbudowania w produkty objęte pozycją 8521 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8522 90 80	97	Tunery przetwarzające sygnały wysokiej częstotliwości na sygnały średniej częstotliwości, stosowane do produkcji towarów objętych pozycjami 8521 i 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8529 90 65	50			
ex 8525 80 19	20	Zespół do kamer telewizyjnych o wymiarach nie większych niż 10 mm × 15 mm × 18 mm, zawierające czujnik obrazu, obiektyw i procesor koloru, posiadający rozdzielczość obrazu nie większą niż 1 024 × 1 280 pikseli, nawet wyposażony w kabel i/lub obudowę, do produkcji towarów objętych podpozycją 8517 12 00 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8525 80 19	25	Długofalowa kamera termowizyjna (kamera LWIR) (zgodna z normą ISO/TS 16949): — o czułości w zakresie długości fali od 8 μm lub większej, ale nie większej niż 14 μm, — o rozdzielczości 324 × 256 pikseli, — o masie nie większej niż 400 g, — o wymiarach nie większych niż 70 mm × 67 mm × 75 mm, — z wodoszczelną obudową i wtyczką przeznaczoną do użytku w pojazdach samochodowych, oraz — o odchyleniu sygnału wyjściowego nie większym niż 20 % w całym zakresie temperatury roboczej	0 %	31.12.2014
ex 8525 80 19	31	Kamera telewizji przemysłowej (CCTV):	0 %	01.07.2014
ex 8525 80 91	10	— o masie nie większej niż 5,9 kg, — bez obudowy, — o wymiarach nie większych niż 405 mm×315 mm, — z pojedynczym czujnikiem analizatora obrazu CCD (Charge-Couple Device), albo z czujnikiem typu CMOS (Complementary Metal-Oxide-Semiconductor), — o efektywnej liczbie pikseli nie większej niż 5 megapikseli, stosowana w systemach nadzoru CCTV ⁽¹⁾		
ex 8525 80 19	35	Kamery skanujące obraz: — z systemem „dynamicznego nakładania linii”, — z wyjściowym sygnałem wideo w standardzie NTSC, — o napięciu 6,5 V, — o natężeniu światła 0,5 luks lub większym	0 %	31.12.2014
ex 8525 80 19	40	Zespoły do kamer stosowanych w komputerach przenośnych, o wymiarach nie większych niż 15 mm × 25 mm × 25 mm, zawierające czujnik obrazu, obiektyw i procesor koloru, posiadające rozdzielczość obrazu nie większą niż 1 600 × 1 200 pikseli, nawet wyposażone w kabel i/lub obudowę, nawet zamontowane na podstawie i zawierające układ LED ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8525 80 19	45	Moduł kamery o rozdzielczości 1 280 * 720 P HD, z dwoma mikrofonami, stosowany w produkcji wyrobów objętych pozycją 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8526 91 20	80	Zintegrowany moduł audio (IAM) z cyfrowym wyjściem wideo do podłączenia do monitora z ekranem dotykowym LCD, połączony poprzez sieć Media Oriented Systems Transport (MOST) oraz przekazywany poprzez protokół „MOST High protocol”, z lub bez:	0 %	31.12.2015
ex 8527 29 00	10	— płytą obwodów drukowanych (PCB) zawierającą odbiornik globalnego systemu określania położenia (GPS), żyroskop oraz tuner TMC (Traffic Message Channel), — twardym dyskiem zawierającym wiele map, — radiem HD, — systemem rozpoznawania głosu,		

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8527 91 99	10	— napędem CD i DVD, oraz włączając		
ex 8529 90 65	35	— dołączalność wejść Bluetooth, MP3 oraz uniwersalnej magistrali szeregowej (USB), — napięcie 10 V lub większe, ale nie większe niż 16 V, stosowany do produkcji pojazdów objętych działem 87 ⁽¹⁾ Zespół składający się co najmniej z: — układu wzmacniacza małej częstotliwości zawierającego co najmniej wzmacniacz małej częstotliwości i generator dźwięku, — transformatora, oraz — odbiornika radiowego	0 %	31.12.2014
ex 8528 49 10	10	Monitor wideo składający się z: — monochromatycznej lampy katodowej z płaskim ekranem o przekątnej ekranu nie większej niż 110 mm i wyposażonej w zespół cewek odchyłających oraz — obwód drukowany, na którym zamocowana jest jednostka odchyłająca, wzmacniacz wideo oraz transformator, całość nawet zamontowana na podstawie, do produkcji wideo domofonów, wideofonów lub urządzeń monitorujących ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8528 59 70	10	Kolorowe ciekłokrystaliczne monitory wideo, z wyłączeniem tych połączonych z innymi urządzeniami, zasilane prądem stałym o napięciu wejściowym 7 V lub większym, ale nie większym niż 30 V, o wymiarze przekątnej ekranu 33,2 cm lub mniejszej, — bez obudowy, z tylną pokrywą i ramą do zamocowania, — lub z obudową, wykorzystywane w montażu przemysłowym do trwałego wbudowania lub stałego zamocowania w towary objęte działami od 84 do 90 oraz 94 ⁽¹⁾	0 %	30.06.2014
ex 8529 10 80	20	Zestaw filtrów ceramicznych zawierający 2 filtry ceramiczne i 1 rezonator ceramiczny dla częstotliwości 10,7 MHz (± 30 kHz), umieszczony w obudowie	0 %	31.12.2018
ex 8529 10 80	50	Filtr ceramiczny dla częstotliwości środkowej 450 kHz ($\pm 1,5$ kHz) lub 455 kHz ($\pm 1,5$ kHz), o szerokości pasma nie większej niż 30 kHz przy 6 dB i nie większej niż 70 kHz przy 40 dB, umieszczony w obudowie	0 %	31.12.2018
ex 8529 10 80	60	Filtry, za wyjątkiem filtrów powierzchniowej fali akustycznej dla częstotliwości środkowej 485 MHz lub większej, ale nie większej niż 1 990 MHz o tłumienności wtrąceniowej nie większej niż 3,5 dB, umieszczone w obudowie	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 65	30	Części urządzenia TV, posiadające funkcje mikroprocesora i procesora wideo, zawierające co najmniej mikrosterownik i procesor wideo, zamontowane na ramce wyprowadzeniowej ("leadframe") i umieszczone w obudowie z tworzyw sztucznych	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 65	44			
ex 8529 90 65	45	Moduł satelitarne odbiornika radiowego przetwarzający sygnały satelitarne o wysokiej częstotliwości na kodowane cyfrowe sygnały audio, stosowany do produkcji towarów objętych pozycją 8527 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 8529 90 65	55	Płytkę LED oświetlenia otoczenia do wbudowania w produkty objęte pozycją 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8529 90 65	60	Tuner przetwarzający sygnały wysokiej częstotliwości na sygnały średniej częstotliwości, stosowany do produkcji odbiorników telewizji satelitarnej i naziemnej dla set-top boksów ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8529 90 65	65	Płytkę obwodu drukowanego do rozprowadzania napięcia zasilania i sygnałów sterujących bezpośrednio do obwodu panelu TFT ze szkła modułu LCD	0 %	31.12.2015
ex 8529 90 65	70	Układ sterujący składający się z elektronicznego układu scalonego i elastycznego obwodu drukowanego, stosowany do produkcji modułów LCD ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8529 90 65	75	Moduły zawierające przynajmniej chipy półprzewodnikowe do: — generowania sygnałów sterujących do adresowania pikseli lub — sterowania adresowaniem pikseli	0 %	31.12.2017
ex 8529 90 92	25	Moduły LCD, niepołączone z urządzeniami ekranów dotykowych (touch screen), składające się wyłącznie z: — jednej lub więcej komórek TFT ze szkła lub tworzywa sztucznego, — radiatora odlewane ciśnieniowo, — zespół podświetlania, — jednej płytki obwodu drukowanego z mikrosterownikiem oraz — interfejsu LVDS (niskonapięciowy sygnał różnicowy), do stosowania w produkcji radioodbiorników do pojazdów silnikowych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8529 90 92	32	Układ optyczny do projekcji wideo, składający się z systemu separacji kolorów, mechanizmu pozycjonowania i soczewek, stosowany do produkcji wyrobów objętych pozycją 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	40	Zespół składający się z pryzmatów, chipów cyfrowego urządzenia zbudowanego z mikrolusterek (DMD) oraz elektronicznych obwodów sterowania, do produkcji urządzeń projekcji telewizyjnej lub projektorów wideo ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	41	Chipy cyfrowego urządzenia zbudowanego z mikrolusterek (DMD), stosowane do produkcji wideo projektorów ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	42	Radiatory i elementy chłodzące, z aluminium, do utrzymywania temperatury roboczej tranzystorów i układów scalonych w odbiornikach telewizyjnych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	43	Moduł wyświetlacza plazmowego zawierający wyłącznie elektrody adresowe i wyświetlania, ze sterownikiem lub bez i/lub elektroniką sterującą tylko do adresowania piksela oraz z zasilaczem lub bez	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	44	Moduły LCD, składające się wyłącznie z jednego lub więcej komórek TFT ze szkła lub tworzywa sztucznego, niezawierające urządzeń ekranów dotykowych (touch screen), z zespołem podświetlania lub bez, z inwertorami lub bez, z jedną lub więcej płytkami obwodów drukowanych jedynie z elektroniką sterującą do adresacji pikseli	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	45	Układ scalony o funkcjonalności odbiornika telewizyjnego zawierający w jednej obudowie monolityczny dekodery kanałowy, monolityczny tuner, monolityczny układ zarządzania energią, filtry GSM oraz zarówno dyskretne jak i zintegrowane bierne elementy układu dla odbioru cyfrowo nadawanych sygnałów wizyjnych w formatach DVB-T i DVB-H	0 %	31.12.2018
ex 8529 90 92	47	Matryce światłoczułe (typu CCD „skanowanie progresywne” lub typu CMOS) do cyfrowych kamer wideo, w postaci analogowego lub cyfrowego monolitycznego układu scalonego z pikselami nie większymi niż 12 μm × 12 μm w wersji monochromatycznej, z mikrosoczewką przy każdym pojedynczym pikselu (układ mikrosoczewek) lub w wersji polichromatycznej z kolorowym filtrem, nawet z układem mikrosoczewek z jedną mikrosoczewką umieszczoną na każdym pojedynczym pikselu	0 %	31.12.2014
ex 8529 90 92	48	Aluminiowy radiator odlewany ciśnieniowo służący do utrzymywania temperatury roboczej tranzystorów i układów scalonych, stosowany do produkcji towarów objętych pozycją 8527 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 8529 90 92	49	Gniazdo prądu przemiennego z filtrem przeciwzakłóceń, składające się z:	0 %	31.12.2014
ex 8536 69 90	83	— gniazda prądu przemiennego o napięciu 230 V (do podłączenia przewodu zasilającego), — zintegrowanego filtra przeciwzakłóceń, w skład którego wchodzi kondensatory i wzbudniki, — przewodu łączącego gniazdo prądu przemiennego z zasilaczem telewizora plazmowego, nawet ze wspornikiem metalowym umożliwiającym montaż gniazda prądu przemiennego przy telewizorze plazmowym		

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8529 90 92	50	Panel wyświetlacza kolorowego LCD do monitorów LCD objętych pozycją 8528: — o wymiarze przekątnej ekranu 14,48 cm lub większym, ale nie większym niż 31,24 cm, — z podświetleniem, mikrosterownikiem — ze sterownikiem CAN (szeregowa magistrala komunikacyjna) z interfejsem LVDS (niskonapięciowy sygnał różnicowy) oraz z gniazdem CAN/zasilania lub ze sterownikiem APIX (Automotive Pixel Link) z interfejsem APIX, — w obudowie z aluminiowym radiatorem z tyłu obudowy lub bez niego, — bez modułu przetwarzania sygnału, stosowany do produkcji pojazdów objętych działem 87 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8529 90 92	70	Prostokątne ramy mocujące i osłaniające: — ze stopów aluminium zawierających krzem i magnez, — o długości 900 mm lub większej, ale nie większej niż 1 500 mm, — o szerokości 600 mm lub większej, ale nie większej niż 950 mm, w rodzaju stosowanych do produkcji odbiorników telewizyjnych	0 %	31.12.2017
ex 8531 80 95	40	Przetwornik elektroakustyczny	0 %	31.12.2018
ex 8535 90 00	20	Obwód drukowany w postaci płytek z materiału izolacyjnego z połączeniami elektrycznymi i punktami lutowniczymi, stosowany do produkcji podświetlaczy do modułów LCD ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8535 90 00	30	Włącznik modułu półprzewodnikowego w obudowie:	0 %	31.12.2015
ex 8536 50 80	83	— składający się z chipa tranzystora bipolarnego z izolowaną bramką (IGBT) i chipa diody na jednej lub więcej ramek wyprowadzeniowych, — dla napięcia 600 V lub 1 200 V		
ex 8536 30 30	11	Wyłącznik termoelektryczny z prądem odcięcia 50 A lub większym, składający się z przełącznika migowego, do bezpośredniego montażu na cewkach silnika elektrycznego, umieszczony w hermetycznie zamkniętej obudowie	0 %	31.12.2018
ex 8536 49 00	91	Przełączniki cieplne umieszczone w hermetycznie zamkniętym pojemniku szklanym o długości nie większej niż 35 mm (z wyłączeniem przewodów), o maksymalnym upływie 10^{-6} cm ³ He/sek przy ciśnieniu 1 bara w przedziale temperaturowym od 0 °C do 160 °C, stosowane do sprzężarek urządzeń chłodzących ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 11	31	Przełącznik typu montowanego na obwodzie drukowanym, działający przy sile 4,9 N (\pm 0,9 N), umieszczony w obudowie	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 11	32	Mechaniczne przełączniki taktowe do łączenia obwodów elektronicznych, działające pod napięciem nie większym niż 60V oraz o natężeniu prądu nie większym niż 50 mA, stosowane do produkcji wyrobów objętych pozycjami 8521 lub 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 19	91	Przełącznik wykorzystujący zjawisko Halla, składający się z 1 magnesu, 1 czujnika wykorzystującego zjawisko Halla i 2 kondensatorów, umieszczony w obudowie z 3 łącznikami	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 19	93	Urządzenia, posiadające nastawny kontroler i funkcję przełączania, zawierające jeden lub więcej monolitycznych układów scalonych, nawet połączonych z elementami półprzewodnikowymi, zamontowane razem na ramce wyprowadzeniowej ("leadframe") i umieszczone w obudowie z tworzyw sztucznych	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 80	97			
ex 8536 50 80	81	Przełączniki mechaniczne regulatorów obrotów do łączenia obwodów elektrycznych: — działających pod napięciem w zakresie od 240 V do 250 V, — o natężeniu prądu w zakresie od 4 A do 6 A, stosowane do produkcji urządzeń objętych pozycją 8467 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8536 50 80	82	Przełączniki mechaniczne do łączenia obwodów elektrycznych: — działających pod napięciem w zakresie od 240 V do 300 V, — o natężeniu prądu w zakresie od 3 A do 15 A, stosowane do produkcji urządzeń objętych pozycją 8467 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 8536 50 80	93	Zestaw przełącznikowy do kabla koncentrycznego, składający się z 3 przełączników elektromagnetycznych, z czasem przełączenia nieprzekraczającym 50 ms i prądzie pobudzenia nieprzekraczającym 500 mA przy napięciu 12 V	0 %	31.12.2018
ex 8536 50 80	98	Mechaniczne przełączniki przyciskowe do łączenia obwodów elektronicznych, działające pod napięciem 220V lub większym, ale nie większym niż 250V oraz o natężeniu prądu nie większym niż 5A, stosowane do produkcji wyrobów objętych pozycjami 8521 lub 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8536 69 90	51	Złącza typu SCART, umieszczone w obudowie z tworzyw sztucznych lub metalu, z 21 pinami w 2 rzędach, stosowane w produkcji wyrobów objętych pozycjami 8521 i 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8536 69 90	81	Gniazdo podłączeniowe stosowane do produkcji odbiorników telewizyjnych LCD ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8536 69 90	82	Modułowe gniazdo wtykowe lub wtyk lokalnej sieci komputerowej, nawet w połączeniu z innymi gniazdami wtykowymi, integrujące co najmniej: — transformator impulsowy z szerokopasmowym rdzeniem ferrytowym, — wspólną cewkę, — opornik, — kondensator, stosowane do produkcji wyrobów objętych pozycjami 8521 lub 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2014
ex 8536 69 90	84	Gniazdo wtykowe lub wtyk uniwersalnej magistrali szeregowej (USB), w postaci pojedynczej lub wielokrotnej, do podłączania innych urządzeń USB, stosowane do produkcji towarów objętych pozycjami 8521 lub 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8536 69 90	85	Gniazdo wtykowe lub wtyk, wbudowane do obudowy z tworzywa sztucznego lub metalu, z nie więcej niż 8 pinami, stosowane do produkcji towarów objętych pozycjami 8521 lub 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8536 69 90	86	Gniazda lub wtyczki typu HDMI, wbudowane do obudowy z tworzywa sztucznego lub metalu, mające 19 lub 20 pinów w 2 rzędach, stosowane do produkcji wyrobów objętych pozycjami 8521 lub 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8536 69 90	87	Gniazda lub wtyczki typu D-sub, wbudowane do obudowy z tworzywa sztucznego lub metalu, posiadające 15 styków w 3 rzędach, stosowane do produkcji wyrobów objętych pozycjami 8521 lub 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8536 69 90	88	Złącza żeńskie kart SD, CompactFlash, "kart inteligentnych" oraz 64-pinowych kart PC, w rodzaju stosowanych do lutowania na płytkach obwodów drukowanych, do łączenia urządzeń elektrycznych i obwodów oraz przełączania lub zabezpieczania obwodów elektrycznych o napięciu nie większym niż 1 000 V	0 %	31.12.2017
ex 8536 70 00	10	Gniazdo lub wtyk, optyczne, stosowane do produkcji towarów objętych pozycjami 8521 lub 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8536 70 00	20	Wtyczki metalowe, gniazda i złącza w obudowie z tworzyw sztucznych lub metalu do optycznie i mechanicznie łączonych kabli światłowodowych: — o temperaturze roboczej - 20 °C lub większej, ale nie większej niż 70 °C; — o szybkości transmisji sygnału nie większej niż 25 Mbps; — o napięciu zasilania co najmniej - 0,5 V lub większym, ale nie większym niż 7 V;	0 %	31.12.2016

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8536 90 85	92	— o napięciu wejściowym co najmniej - 0,5 V lub większym, ale nie większym niż 7,5 V; — bez układu scalonego; stosowane w produkcji wyrobów objętych pozycjami 8521 i 8528 (!) Metalowa tłoczona oprawka ze złączami	0 %	31.12.2018
ex 8536 90 85	94	Złączka elastomerowa, z gumy lub silikonu, zawierająca jeden lub więcej elementów przewodzących	0 %	31.12.2018
ex 8544 49 93	10			
ex 8536 90 85	97	Gniazda karty pamięci SD, typu push-push lub push-pull, stosowane do produkcji towarów objętych pozycjami 8521 lub 8528 (!)	0 %	31.12.2016
ex 8537 10 91	30	Moduł sterujący deski rozdzielczej pojazdu, do przetwarzania i oceny danych, działający za pośrednictwem protokołu magistrali CAN, zawierający przynajmniej: — przekaźniki mikroprocesorowe, — silnik krokowy, — programowalną pamięć stałą kasowalną elektronicznie (EEPROM) oraz — inne komponenty bierne (takie jak złącza, diody, stabilizatory napięcia, rezystory, kondensatory, tranzystory), o napięciu 13,5 V	0 %	31.12.2017
ex 8537 10 99	92	Panel wyświetlacza dotykowego, składający się z przewodzącej siatki pomiędzy dwoma płytami lub arkuszami szklanymi lub z tworzywa sztucznego, wyposażony w przewody elektryczne i złączki	0 %	31.12.2018
ex 8537 10 99	93	Elektroniczne układy kontroli do napięcia 12 V, stosowane do produkcji systemów kontroli temperatury montowanych w pojazdach mechanicznych (!)	0 %	31.12.2018
ex 8537 10 99	94	Układ składający się z dwóch złączonych tranzystorów polowych umieszczonych w obudowie modułu pary komplementarnej	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	20			
ex 8537 10 99	97	Elektroniczna karta sterownika do uruchamiania i kontroli jednofazowego elektrycznego silnika komutatorowego prądu zmiennego o mocy wyjściowej 750 W lub większej i o mocy pobieranej większej niż 1 600 W, ale nie większej niż 2 700 W	0 %	31.12.2015
ex 8538 90 99	92	Część bezpiecznika elektrotermicznego, składającego się z powleczonego cyną drutu miedzianego przymocowanego do cylindrycznej obudowy, którego zewnętrzne wymiary nie przekraczają 5 mm × 48 mm	0 %	31.12.2018
ex 8538 90 99	95	Płyta główna z miedzi w rodzaju stosowanych jako radiator w produkcji modułów IGBT objętych pozycjami 8535 lub 8536 do napięć 650 V lub większych, ale nie większych niż 1 200 V (!)	0 %	31.12.2018
ex 8539 39 00	20	Lampy fluorescencyjne o zimnej katodzie (CCFL) lub z elektrodą zewnętrzną (EEFL), o średnicy nie większej niż 5 mm oraz długości większej niż 120 mm, ale nie większej niż 1 570 mm	0 %	31.12.2016
ex 8540 11 00	93	Lampa elektronopromieniowa kolorowa, wyposażona w wyrzutnie elektronów umieszczone obok siebie (technologia in-line) o wymiarze przekątnej ekranu 79 cm lub większej	0 %	31.12.2016
ex 8540 20 80	91	Fotopowielacz	0 %	31.12.2016
ex 8540 71 00	20	Magnetron fal ciągłych o częstotliwości stałej 2 460 MHz, z magnesem w zestawie, z wyjściem sondy, stosowany do produkcji wyrobów objętych podpozycją 8516 50 00 (!)	0 %	31.12.2018
ex 8540 89 00	91	Wyświetlacze w formie bańki, składające się ze szklanej obudowy zamontowanej na podstawie, której wymiary nie przekraczają 300 mm × 350 mm, z wyłączeniem ramek wyprowadzających. Bańka zawiera jeden lub dwa rzędy znaków lub linii ustawionych w rzędach, z których każdy znak lub linia składa się z fluorescencyjnych lub fotofluorescencyjnych elementów. Elementy te są zamieszczone na metalizowanej podstawie, która jest pokryta fluorescencyjnymi substancjami lub fotofluorescencyjnymi solami, które świecą, gdy są bombardowane elektronami.	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8540 89 00	92	Próżniowa fluorescencyjna bańka wyświetlacza	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	23	Półprzewodnikowe urządzenie do przetwarzania energii elektrycznej w promieniowanie widzialne, podczerwone i ultrafioletowe,	0 %	31.12.2018
ex 9405 40 39	50	— nawet w obudowie,		
ex 9405 40 99	03	— z przyłączami elektrycznymi, — zawierający jeden lub więcej chipów półprzewodnikowych emitujących światło, które mogą być ze sobą połączone elektrycznie i mogą być dla ochrony wyposażone w jedną lub więcej diod ochronnych, — tworzący jedną niepodzielną całość, — przeznaczony do produkcji sprzętu oświetleniowego do oświetlenia ogólnego ⁽¹⁾		
ex 8543 70 90	30	Wzmacniacz składający się z elementów aktywnych i pasywnych zamontowanych na obwodzie drukowanym, zamieszczony w obudowie	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	35	Modulator częstotliwości radiowej (RF), działający w zakresie częstotliwości 43 MHz lub większej, ale nieprzekraczającej 870 MHz, zdolny do przełączania sygnałów VHF i UHF, składający się z elementów aktywnych i pasywnych zamontowanych na obwodzie drukowanym, umieszczony w obudowie	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	40	Wzmacniacz wielkiej częstotliwości, zawierający na metalowym kołnierzu jeden lub więcej układów scalonych i dyskretnych chipów kondensatorowych w obudowie	0 %	31.12.2015
ex 8543 70 90	45	Pizeoelektryczny kwarcowy oscylator zegarowy o stałej częstotliwości, w zakresie częstotliwości od 1,8 MHz do 67 MHz, umieszczony w obudowie	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	55	Obwód optyczno-elektryczny składający się z jednej lub więcej diod świecących (LED), nawet wyposażony w zintegrowany obwód sterujący, i jednej fotodiody z obwodem wzmacniacza, nawet z układem scalonym bramek logicznych, lub z jednej lub więcej diod świecących i przynajmniej dwóch fotodiod z obwodem wzmacniacza, nawet z układem scalonym bramek logicznych lub innymi układami scalonymi, umieszczony w obudowie	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	60	Oscylator z częstotliwością środkową 20 GHz lub większą, ale nie większą niż 42 GHz, składający się z elementów aktywnych i pasywnych zamontowanych na substracie, umieszczony w obudowie	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	65	Obwód nagrywania i odtwarzania dźwięku, zdolny do przechowywania danych dźwięku stereo i jednoczesnego nagrywania i odczytywania nagranych dźwięku, składający się z 2 lub 3 scalonych monolitycznych układów zamontowanych na obwodzie drukowanym lub ramce wyprowadzeniowej, umieszczony w obudowie	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	80	Oscylator kompensowany temperaturowo, składający się z obwodu drukowanego, na którym zamontowano przynajmniej pizeoelektryczny kryształ i kondensator nastawny, umieszczony w obudowie	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	85	Generator przestrajany napięciem (VCO), inny niż oscylatory kompensowane temperaturowo, składający się z elementów aktywnych i pasywnych zamontowanych na obwodach drukowanych, umieszczony w obudowie	0 %	31.12.2018
ex 8543 70 90	95	Moduł wyświetlania i sterowania telefonu komórkowego, składający się z: — gniazda zasilania/ gniazda wyjściowego CAN (szeregowa magistrala komunikacyjna), — portu USB (uniwersalna magistrala szeregowo) i portów Audio IN/OUT oraz — zawierający urządzenie przełączające wideo do interfejsu systemów operacyjnych smartfonów z siecią MOST (Media Orientated Systems Transport), stosowany do produkcji pojazdów objętych działem 87 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8543 90 00	20	Katoda ze stali nierdzewnej w postaci płytki z prętów do zawieszania, nawet posiadająca paski boczne z tworzywa sztucznego	0 %	31.12.2014
ex 8543 90 00	30	Zespół wyrobów objętych pozycjami 8541 lub 8542, zamontowany na obwodzie drukowanym, umieszczony w obudowie	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8543 90 00	40	Część urządzenia do przeprowadzania elektrolizy, składająca się z naczynia z niklu, wyposażonego w niklową siatkę filtracyjną przymocowaną poprzez żebra z niklu oraz naczynia z tytanu, wyposażonego w siatkę filtracyjną z tytanu przymocowaną poprzez żebra z tytanu, przy czym oba naczynia są do siebie przymocowane tylnymi ściankami	0 %	31.12.2017
ex 8544 20 00	10	Kabel elastyczny izolowany z PET/PVC, o:	0 %	31.12.2018
ex 8544 42 90	20	— napięciu nie większym niż 60 V,		
ex 8544 49 93	20	— natężeniu prądu nie większym niż 1 A,		
ex 8544 49 95	10	— wytrzymałości cieplnej nie większej niż 105 °C, — pojedynczym drucie o grubości nie większej niż 0,10 mm ($\pm 0,01$ mm) i szerokości nie większej niż 0,8 mm ($\pm 0,03$ mm) — odległości między przewodami nie większej niż 0,5 mm oraz — skoku (odległość między osiami przewodów) nie większym niż 1,25 mm		
ex 8544 42 90	10	Kabel do transmisji danych o przepustowości 600 Mbit/s lub większej: — o napięciu 1,25 V ($\pm 0,25$ V) — ze złączami zamocowanymi na jednym lub obu końcach, z których przynajmniej jedno zawiera styki o rozstawie 1 mm, — z zewnętrznym ekranowaniem, stosowany wyłącznie do komunikacji pomiędzy panelem LCD, PDP lub OLED a elektronicznymi obwodami przetwarzającymi sygnał wizyjny	0 %	31.12.2018
ex 8544 42 90	30	Przewód elektryczny izolowany politereftalanem etylenu: — z 10 lub 80 pojedynczymi drutami, — o długości 50 mm lub większej, ale nie większej niż 800 mm, — ze złączem (ami) lub wtyczką (ami) zamocowanymi na jednym lub obu końcach stosowany do produkcji towarów objętych pozycjami 8521 i 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8545 19 00	20	Elektrody węglowe, do stosowania w produkcji baterii cynkowo-węglowych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8545 90 90	20	Papier z włókna węglowego w rodzaju stosowanych do dyfuzji warstw gazu w elektrodach ogni w paliwowych	0 %	31.12.2015
ex 8547 10 00	10	Izolowane mocowania ceramiczne, zawierające 90 % masy lub więcej tlenku glinu, metalizowane, w postaci wydrążonego cylindrycznego korpusu o średnicy zewnętrznej 20 mm lub większej, ale nie większej niż 250 mm, do produkcji bezpieczników próżniowych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 8548 10 29	10	Zużyte akumulatory elektryczne litowo-jonowe lub niklowo-metalowo-wodorkowe	0 %	31.12.2016
ex 8548 90 90	41	Zespół składający się z rezonatora działającego w zakresie częstotliwości 1,8 MHz lub większej, ale nie większej niż 40 MHz oraz kondensatora, umieszczony w obudowie	0 %	31.12.2018
ex 8548 90 90	43	Kontaktowy czujnik obrazu	0 %	31.12.2018
ex 8548 90 90	47	Zespół składający się z dwóch lub więcej układów scalonych zawierających diody elektroluminescencyjne (LED) działające na typowej długości fali 440 nm lub większej, ale nie większej niż 660 nm, umieszczone w obudowie modułu komplementarnego, którego wymiary zewnętrzne – bez złączy – nie przekraczają 12 mm × 12 mm	0 %	31.12.2018
ex 8548 90 90	48	Zespół optyczny, składający się przynajmniej z diody laserowej oraz fotodiody, działający na typowej długości fali 635 nm lub większej, ale nie większej niż 815 nm	0 %	31.12.2018
ex 8548 90 90	49	Moduły LCD, składające się wyłącznie z jednego lub więcej komórek TFT ze szkła lub tworzywa sztucznego, zawierające urządzenia ekranów dotykowych (touch screen), z zespołem podświetlania lub bez, z inwertorami lub bez, z jedną lub więcej płytami obwodów drukowanych jedynie z elektroniką sterującą do adresacji pikseli	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 8548 90 90	50	Filtry z rdzeniem ferromagnetycznym stosowane do tłumienia zakłóceń o wysokiej częstotliwości w obwodach elektronicznych, do produkcji odbiorników telewizyjnych i monitorów objętych pozycją 8528 ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8704 23 91	20	Podwozie z silnikiem o zapłonie samoczynnym o pojemności skokowej co najmniej 8 000 cm ³ , wyposażone w kabinę na trzech, czterech lub pięciu kołach o rozstawie osi co najmniej 480 cm, niezawierające maszyn roboczych, do wbudowania w pojazdy silnikowe specjalnego przeznaczenia, o szerokości co najmniej 300 cm ⁽¹⁾	0 %	31.12.2017
ex 8708 30 91	10	Hamulec postojowy typu bębnowego: — działający z tarczą hamulca głównego, — o średnicy 170 mm lub większej, ale nie większej niż 175 mm, stosowany do produkcji pojazdów silnikowych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 8708 99 97	20	Metalowe pokrywy obudowy montowane na ramieniu przeciwwagi lub łożyskach kulkowych stosowane w systemach zawieszenia do przednich kół pojazdów silnikowych ⁽¹⁾	0 %	31.12.2016
ex 8803 30 00	50	Wstępnie ukształtowane wały wirników śmigłowca — o okrągłym przekroju poprzecznym, — o długości 1 249,68 mm lub większej, ale nie większej niż 1 496,06 mm, — o średnicy zewnętrznej 81,356 mm lub większej, ale nie większej niż 82,2198 mm, — obrobione na obu końcach do średnicy zewnętrznej 63,8683 mm lub większej, ale nie większej niż 66,802 mm, — obrobiony cieplnie zgodnie z normami MIL-H-6088, AMS 2770 lub AMS 2772	0 %	31.12.2016
ex 9001 10 90	10	Urządzenie do odwracania obrazu wykonane z zespołu włókien optycznych	0 %	31.12.2018
ex 9001 10 90	30	Polimerowe włókno optyczne: — z rdzeniem z polimetakrylanu metylu, — z powłoką z fluorowanego polimeru, — o średnicy nie większej niż 3,0 mm, oraz — o długości nie większej niż 150 m, w rodzaju stosowanych w produkcji polimerowych kabli światłowodowych	0 %	31.12.2016
ex 9001 20 00	10	Materiał składający się z folii polaryzacyjnej, nawet w rolkach, wzmocniony po jednej lub obu stronach przezroczystym materiałem, nawet z warstwą przyklepną, pokryty z jednej strony lub z dwóch stron folią rozdzielającą	0 %	31.12.2017
ex 9001 20 00	20	Optyczne, rozpraszające, odbijające lub pryzmatyczne arkusze, niezadrukowane	0 %	31.12.2018
ex 9001 90 00	55	płyty rozpraszające, nawet posiadające właściwości polaryzujące, odpowiednio przycięte		
ex 9001 90 00	21	Multi Optyczna Folia (MOP film) w rolkach, na bazie poli(tereftalenu etylenu) (PET): — o całkowitej grubości 100 µm lub większej, ale nie większej niż 240 µm, — o całkowitej przepuszczalności większej niż 55 %, ale nie większej niż 65 %, określonej metodą według normy JIS K7105 związaną z ASTM D1003 oraz — o zamgleniu większym niż 70 %, ale nie większym niż 80 %, określonym metodą według normy JIS K7105 związanej z ASTM D1003	0 %	31.12.2014
ex 9001 90 00	25	Nieoprawione elementy optyczne wykonane z formowanego szkła chalkogenidowego przepuszczającego promieniowanie podczerwone lub z połączenia formowanego szkła chalkogenidowego przepuszczającego promieniowanie podczerwone z innym materiałem do produkcji soczewek	0 %	31.12.2017
ex 9001 90 00	35	Ekran projekcji odwróconej składający się z dwuwypukłej płyty z tworzywa sztucznego	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 9001 90 00	45	Pręt z neodymu-domieszkowego YAG (itrowo-glinowy granat), polerowany na obu końcach	0 %	31.12.2018
ex 9001 90 00	60	Arkusze odbijające lub rozpraszające w rolkach	0 %	31.12.2018
ex 9001 90 00	65	Folia optyczna o co najmniej 5 strukturach wielowarstwowych, w tym z warstwą odbijającą na podłożu, powłoką powierzchniową i filtrem kontrastowym o ziarnistości nieprzekraczającej 0,65 µm, stosowana do produkcji ekranów do projekcji przedniej (!)	0 %	31.12.2014
ex 9001 90 00	70	Folia z poli(tereftalanu etyleny) o grubości mniejszej niż 300 µm zgodnie z ASTM D2103, posiadająca z jednej strony pryzmaty z żywic akrylowych z kątem pryzmatu 90° i o nachyleniu pryzmatu 50 µm	0 %	31.12.2016
ex 9001 90 00	75	Filtr przedni, składający się z paneli szklanych ze specjalnym nadrukiem i powłoką foliową, stosowany do produkcji modułów wyświetlaczy plazmowych (!)	0 %	31.12.2017
ex 9001 90 00	85	Panel LGP wykonany z poli(metakrylanu metylu), — nawet pocięty, — nawet zadrukowany, do stosowania w produkcji zespołu podświetlania do płaskoekranowych odbiorników telewizyjnych (!)	0 %	31.12.2015
ex 9002 11 00	10	Regulowany układ soczewek, o ogniskowej 90 mm lub większej, ale nie większej niż 180 mm i składający się z układu od 4 do 8 soczewek ze szkła lub metakrylu, o średnicy 120 mm lub większej, ale nie większej niż 180 mm, z których każda jest powleczone przynajmniej po jednej stronie warstwą fluorku magnezu, stosowany do produkcji projektorów wideo (!)	0 %	31.12.2018
ex 9002 11 00	20	Soczewki: — o wymiarach nie większych niż 80 mm × 55 mm × 50 mm, — o rozdzielczości 160 linii/mm lub większej oraz — o 18-krotnym współczynniku powiększenia w rodzaju stosowanych do produkcji wizualizerów lub aparatów fotograficznych z funkcją „live image”	0 %	31.12.2017
ex 9002 11 00	30	Soczewki: — o wymiarach nie większych niż 180 mm × 100 mm × 100 mm przy maksymalnej ogniskowej soczewki nie większej niż 200 mm, — o rozdzielczości 130 linii/mm lub większej oraz — o 18-krotnym współczynniku powiększenia w rodzaju stosowanych do produkcji wizualizerów lub aparatów fotograficznych z funkcją „live image”	0 %	31.12.2017
ex 9002 11 00	40	Soczewki: — o wymiarach nie większych niż 125 mm × 65 mm × 65 mm, — o rozdzielczości 125 linii/mm lub większej oraz — o 16-krotnym współczynniku powiększenia w rodzaju stosowanych do produkcji wizualizerów lub aparatów fotograficznych z funkcją „live image”	0 %	31.12.2017
ex 9002 11 00	50	Układ soczewek o ogniskowej 25 mm lub większej, ale nie większej niż 150 mm, składający się z soczewek ze szkła lub z tworzyw sztucznych, o średnicy 60 mm lub większej, ale nie większej niż 190 mm	0 %	31.12.2018
ex 9002 11 00	70	Soczewki: — o wymiarach nie większych niż 180 mm × 100 mm × 100 mm przy maksymalnej ogniskowej soczewki nie większej niż 200 mm, — o zasięgu 7 steradianów mm ² lub większym oraz — o 16-krotnym współczynniku powiększenia w rodzaju stosowanych do produkcji wizualizerów lub aparatów fotograficznych z funkcją „live image”	0 %	31.12.2017

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 9002 20 00	10	Filtr składający się z membrany polaryzacyjnej z tworzywa sztucznego, szklanej płytki i przezroczystej folii ochronnej, zamontowany na metalowej ramie, stosowany do produkcji towarów objętych pozycją 8528 (¹)	0 %	31.12.2018
ex 9002 90 00	20	Soczewka, zamontowana, o stałej ogniskowej 3,8 mm ($\pm 0,19$ mm) lub 8 mm ($\pm 0,4$ mm), o względnej aperturze F2.0 i średnicy nie większej niż 33 mm, stosowana do produkcji kamer z przetwornikiem CCD (¹)	0 %	31.12.2018
ex 9002 90 00	30	Układ optyczny składający się z 1 lub 2 rzędów włókien optycznych w postaci soczewek i o średnicy 0,85 mm lub większej, ale nie większej niż 1,15 mm, umieszczony pomiędzy 2 płytkami z tworzywa sztucznego	0 %	31.12.2018
ex 9002 90 00	40	Oprawione soczewki wykonane z przepuszczającego promieniowanie podczerwone szkła chalkogenidowego lub z połączenia szkła chalkogenidowego przepuszczającego promieniowanie podczerwone z innym materiałem do soczewek	0 %	31.12.2017
ex 9012 90 90	10	Filtry energetyczne, do instalowania na kolumnie mikroskopu elektronowego	0 %	31.12.2016
ex 9013 20 00	10	Laser na ditlenku węgla, stymulowany wysoką częstotliwością, o mocy wyjściowej 12 W lub większej, ale nie większej niż 200 W	0 %	31.12.2018
ex 9013 20 00	20	Zespoły głowic laserowych stosowane do produkcji maszyn do mierzenia lub sprawdzania waflí półprzewodnikowych lub elementów półprzewodnikowych (¹)	0 %	31.12.2018
ex 9013 20 00	30	Laser stosowany do produkcji maszyn do mierzenia lub sprawdzania waflí półprzewodnikowych lub elementów półprzewodnikowych (¹)	0 %	31.12.2018
ex 9022 90 00	10	Panele do urządzeń rentgenowskich (czujniki do płaskich paneli rentgenowskich/czujniki rentgenowskie) składające się z płyty szklanej z matrycą tranzystorów cienkowarstwowych, pokrytej cienką warstwą amorficznego krzemu, powleczonej warstwą scyntylacyjną jodku cezu i metalizowaną warstwą ochronną, o powierzchni aktywnej $409,6 \text{ mm}^2 \times 409,6 \text{ mm}^2$ i rozmiarze piksela $200 \mu\text{m}^2 \times 200 \mu\text{m}^2$	0 %	31.12.2018
ex 9025 80 40	30	Elektroniczny barometryczny półprzewodnikowy czujnik ciśnieniowy w obudowie, głównie złożony z: — połączenia jednego lub kilku monolitycznych układów scalonych specjalizowanych (ASIC) oraz — przynajmniej jednego lub kilku mikroelektromechanicznych czujników (MEMS) wyprodukowanych w technologii półprzewodnikowej, z komponentami mechanicznymi rozmieszczonymi w strukturach trójwymiarowych na materiale półprzewodnikowym	0 %	31.12.2018
ex 9027 10 90	10	Czujnik do analizy gazu i dymu w pojazdach silnikowych, w szczególności składający się z elementu cyrkonowo-ceramicznego w metalowej obudowie	0 %	31.12.2018
ex 9029 10 00	20	Urządzenie do pomiaru prędkości obrotowej kół pojazdów mechanicznych (półprzewodnikowy czujnik prędkości obrotowej), składające się z: — monolitycznie zintegrowanej przekładni w obudowie oraz — jednego lub więcej dyskretnych kondensatorów SMD podłączonych równolegle do zintegrowanej przekładni, — również ze zintegrowanymi magnesami trwałymi do wykrywania ruchu generatora impulsów	0 %	31.12.2018
ex 9031 80 34	30	Urządzenie do mierzenia kąta i kierunku ruchu obrotowego kół pojazdów silnikowych, składające się z przynajmniej jednego czujnika odchylenia w postaci monokryształów kwarcu, zawierające lub nie z jeden lub więcej czujnik pomiarowym, całość umieszczona w obudowie	0 %	31.12.2018
ex 9031 80 38	10	Przyrząd pomiaru przyspieszenia do zastosowań motoryzacyjnych, składający się z jednego lub więcej elementów aktywnych i/ lub pasywnych i jednego lub więcej czujników, całość umieszczona w obudowie	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 9031 80 38	20	Elektroniczny półprzewodnikowy przyspieszeniometer w obudowie, głównie złożony z: — połączenia jednego lub kilku monolitycznych układów scalonych specjalizowanych (ASIC) oraz — jednego lub kilku mikroelektromechanicznych czujników (MEMS) wyprodukowanych w technologii półprzewodnikowej, z komponentami mechanicznymi rozmieszczonymi w strukturach trójwymiarowych na materiale półprzewodnikowym do zamontowania w produktach objętych działem 84 - 90 i 94	0 %	31.12.2018
ex 9031 90 85	20	Zespół do laserowego czujnika regulowanego, w postaci obwodu drukowanego składającego się z filtrów optycznych i czujników z przetwornikiem (CCD), całość umieszczona w obudowie	0 %	31.12.2018
ex 9032 89 00	20	Czujnik wstrząsu poduszek powietrznych do samochodów składający się ze stycznika zdolnego przełączać prąd 12 A przy napięciu 30 V, o standardowej rezystancji styku 80 mOhm	0 %	31.12.2018
ex 9032 89 00	30	Sterownik elektroniczny elektrycznego układu wspomagania kierownicy (sterownik EPS)	0 %	31.12.2018
ex 9032 89 00	40	Cyfrowy sterownik zaworów do sterowania przepływem cieczy i gazów	0 %	31.12.2017
ex 9401 90 80	10	Dysk zapadkowy w rodzaju stosowanych do produkcji odchylanych foteli do pojazdów	0 %	31.12.2015
ex 9401 90 80	20	Podłużnica skrzynkowa o grubości 0,8 mm lub większej, ale nie większej niż 3,0 mm, stosowana do produkcji odchylanych foteli samochodowych (!)	0 %	31.12.2018
ex 9401 90 80	30	Wspornik stalowy do montażu siedzeń wyposażonych w elementy zapewniające bezpieczeństwo, o grubości 1 mm lub większej, ale nie większej niż 2,5 mm, stosowany do produkcji odchylanych foteli samochodowych (!)	0 %	31.12.2018
ex 9401 90 80	40	Uchwyty stalowe do sterowania mechanizmem regulacji siedzenia, stosowane do produkcji odchylanych foteli samochodowych (!)	0 %	31.12.2018
ex 9405 40 35	10	Zespół oświetleniowy z materiału syntetycznego zawierający 3 lampy fluorescencyjne (RBG) o średnicy 3,0 mm ($\pm 0,2$ mm), długości 420 mm (± 1 mm) lub większej, lecz nie większej niż 600 mm (± 1 m), stosowany do produkcji wyrobów objętych pozycją 8528 (!)	0 %	31.12.2018
ex 9405 40 39	10	Moduł oświetleniowy otoczenia o długości 300 mm lub większej, ale nie większej niż 600 mm, oparty na źródle światła szeregu 3 lub większym, ale nie większym niż 9 specyficznych jedno chipowych diod, emitujących czerwone, zielone i niebieskie światło, zamontowanych na płytce obwodów drukowanych, ze światłem sprzężonym z przodem i/lub tyłem płaskiego odbiornika telewizyjnego (!)	0 %	31.12.2018
ex 9405 40 39	20	Matryca LED z białego silikonu, zawierająca: — moduł matrycowy LED o wymiarach 38,6 mm×20,6 mm($\pm 0,1$ mm), wyposażony w 128 czerwonych i zielonych chipów LED oraz, — elastyczną płytkę obwodu drukowanego, wyposażoną w termistor o ujemnym współczynniku temperaturowym	0 %	31.12.2018
ex 9405 40 39	60	Komponenty LED (wyposażone w diody elektroluminescencyjne): — osadzone w obudowie z tworzywa sztucznego, — posiadające jeden lub więcej chipów LED, [albo chipy produkowane w technologii cienkowarstwowej albo tak zwane chipy emitujące z szafiru] — wyposażone w jeden lub więcej chipów półprzewodnikowych pełniących funkcję ochrony elektrycznej, — przeznaczone do produkcji reflektorów używanych do celów oświetlenia ogólnego (!)	0 %	31.12.2018

Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
ex 9405 40 99	06	Komponenty LED (wyposażone w diody elektroluminescencyjne): — osadzone w obudowie ceramicznej lub platynowej, — posiadające jeden lub więcej chipów LED, [albo chipy produkowane w technologii cienkowarstwowej albo tak zwane chipy emitujące z szafiru,] — wyposażone w jeden lub więcej chipów półprzewodnikowych pełniących funkcję ochrony elektrycznej — przeznaczone do produkcji reflektorów używanych do celów oświetlenia ogólnego ⁽¹⁾	0 %	31.12.2018
ex 9503 00 75	10	Miniaturowe modele wagoników kolejki linowej z tworzywa sztucznego nawet z silnikiem do kopiowania ⁽¹⁾	0 %	31.12.2015
ex 9503 00 95	10			
ex 9608 91 00	10	Końcówki długopisów z kanałem wewnętrznym, niewłókniste, z tworzywa sztucznego	0 %	31.12.2018
ex 9608 91 00	20	Końcówki filcowe i inne porowate końcówki do markerów, bez wewnętrznego kanału	0 %	31.12.2018
ex 9612 10 10	10	Wstęgi z tworzywa sztucznego z segmentami różnych kolorów, zapewniające wnikanie barwników pod wpływem ciepła do nośnika (tzw. metoda sublimacyjna)	0 %	31.12.2018

⁽¹⁾ Zawieszenie ceł podlega art. 291–300 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

⁽²⁾ Środek nie jest dozwolony w przypadku, gdy przetwarzanie wykonywane jest przez przedsiębiorstwa handlu detalicznego lub gastronomiczne.

⁽³⁾ Stosowana jest stawka specyficzna.

⁽⁴⁾ Nadzór przywozu towarów objętych niniejszym zawieszeniem ceł ustanawia się zgodnie z procedurą określoną w art. 308d rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

⁽⁵⁾ Numer CUS (Customs Union and Statistics) jest nadawany każdej pozycji (produktowi) w Europejskim spisie celnym substancji chemicznych (ECICS). ECICS to narzędzie do gromadzenia informacji, którym zarządza Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej w Komisji Europejskiej. Więcej informacji jest dostępnych na stronie: http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/databases/ecics/index_en.htm

ZAŁĄCZNIK II

Kod CN	TARIC	Jednostka dodatkowa
ex 6909 19 00	15	Ilość sztuk (p/st)
ex 7020 00 10	10	p/st
ex 7616 99 90	77	p/st
ex 6909 19 00	80	p/st
ex 7006 00 90	70	p/st
ex 7009 91 00	10	p/st
7011 20 00		p/st
ex 7320 90 10	91	p/st
ex 7325 99 10	20	p/st
ex 7604 21 00	10	p/st
ex 7604 29 90	30	p/st
ex 7613 00 00	20	p/st
ex 7616 99 90	15	p/st
ex 7616 99 90	70	p/st
ex 8482 80 00	10	p/st
ex 8803 30 00	40	p/st
ex 7616 99 90	75	p/st
ex 8108 90 90	20	p/st
ex 9003 90 00	10	p/st
ex 8207 30 10	10	p/st
ex 8301 60 00	10	p/st
ex 8413 91 00	20	p/st
ex 8419 90 85	20	p/st
ex 8438 90 00	10	p/st
ex 8468 90 00	10	p/st
ex 8476 90 00	10	p/st
ex 8479 90 80	87	p/st
ex 8481 90 00	20	p/st
ex 8503 00 99	45	p/st
ex 8515 90 00	20	p/st
ex 8531 90 85	20	p/st
ex 8536 90 85	96	p/st
ex 8543 90 00	50	p/st
ex 8708 91 99	10	p/st
ex 8708 99 97	30	p/st
ex 9031 90 85	30	p/st
ex 8309 90 90	10	p/st
ex 8405 90 00	10	p/st
ex 8409 91 00	10	p/st
ex 8409 99 00	20	p/st

Kod CN	TARIC	Jednostka dodatkowa
ex 8409 99 00	10	p/st
ex 8479 90 80	85	p/st
ex 8411 99 00	30	p/st
ex 8414 90 00	20	p/st
ex 8414 90 00	30	p/st
ex 8414 90 00	40	p/st
ex 8415 90 00	20	p/st
ex 8418 99 10	50	p/st
ex 8418 99 10	60	p/st
ex 8421 99 00	91	p/st
ex 8421 99 00	93	p/st
ex 8422 30 00	10	p/st
ex 8479 89 97	30	p/st
ex 8431 20 00	30	p/st
ex 8439 99 00	10	p/st
ex 8467 99 00	10	p/st
ex 8536 50 11	35	p/st
ex 8477 80 99	10	p/st
ex 8479 89 97	40	p/st
ex 8479 89 97	50	p/st
ex 8479 90 80	80	p/st
ex 8481 30 91	91	p/st
ex 8481 80 59	10	p/st
ex 8481 80 69	60	p/st
ex 8481 80 79	20	p/st
ex 8481 80 99	50	p/st
ex 8481 80 99	60	p/st
ex 8483 30 38	30	p/st
ex 8483 40 29	50	p/st
ex 8483 40 51	20	p/st
ex 8483 40 59	20	p/st
ex 8483 40 90	80	p/st
ex 8503 00 91	31	p/st
ex 8503 00 99	32	p/st
ex 8503 00 99	31	p/st
ex 8503 00 99	33	p/st
ex 8503 00 99	34	p/st
ex 8503 00 99	35	p/st
ex 8503 00 99	40	p/st
ex 8504 40 82	40	p/st

Kod CN	TARIC	Jednostka dodatkowa
ex 8504 40 82	50	p/st
ex 8504 40 90	20	p/st
ex 8504 40 90	30	p/st
ex 8504 40 90	40	p/st
ex 8504 50 95	20	p/st
ex 8504 50 95	40	p/st
ex 8504 50 95	50	p/st
ex 8504 90 11	10	p/st
ex 8505 11 00	31	p/st
ex 8505 11 00	33	p/st
ex 8505 11 00	35	p/st
ex 8505 11 00	50	p/st
ex 8505 20 00	30	p/st
ex 8505 90 20	91	p/st
ex 8507 90 80	70	p/st
ex 8508 70 00	10	p/st
ex 8508 70 00	96	p/st
ex 8516 90 00	60	p/st
ex 8516 90 00	70	p/st
ex 8518 30 95	20	p/st
ex 8518 90 00	91	p/st
ex 8522 90 49	50	p/st
ex 8522 90 49	60	p/st
ex 8529 90 65	25	p/st
ex 8522 90 49	65	p/st
ex 8529 90 65	40	p/st
ex 8522 90 49	70	p/st
ex 8522 90 80	15	p/st
ex 8522 90 80	30	p/st
ex 8529 90 92	30	p/st
ex 8522 90 80	65	p/st
ex 8522 90 80	70	p/st
ex 8522 90 80	75	p/st
ex 8522 90 80	80	p/st
ex 8522 90 80	81	p/st
ex 8522 90 80	83	p/st
ex 8522 90 80	84	p/st
ex 8522 90 80	85	p/st
ex 8522 90 80	96	p/st
ex 8522 90 80	97	p/st
ex 8529 90 65	50	p/st
ex 8529 10 80	20	p/st

Kod CN	TARIC	Jednostka dodatkowa
ex 8529 10 80	50	p/st
ex 8529 10 80	60	p/st
ex 8529 90 65	30	p/st
ex 8548 90 90	44	p/st
ex 8529 90 65	45	p/st
ex 8529 90 65	55	p/st
ex 8529 90 65	60	p/st
ex 8529 90 65	65	p/st
ex 8529 90 65	70	p/st
ex 8529 90 65	75	p/st
ex 8529 90 92	25	p/st
ex 8529 90 92	32	p/st
ex 8529 90 92	40	p/st
ex 8529 90 92	41	p/st
ex 8529 90 92	42	p/st
ex 8529 90 92	43	p/st
ex 8529 90 92	44	p/st
ex 8529 90 92	45	p/st
ex 8529 90 92	47	p/st
ex 8529 90 92	48	p/st
ex 8529 90 92	49	p/st
ex 8536 69 90	83	p/st
ex 8529 90 92	50	p/st
ex 8529 90 92	70	p/st
ex 8531 80 95	40	p/st
ex 8535 90 00	20	p/st
ex 8535 90 00	30	p/st
ex 8536 50 80	83	p/st
ex 8536 30 30	11	p/st
ex 8536 49 00	91	p/st
ex 8536 50 11	31	p/st
ex 8536 50 11	32	p/st
ex 8536 50 19	91	p/st
ex 8536 50 19	93	p/st
ex 8536 50 80	97	p/st
ex 8536 50 80	81	p/st
ex 8536 50 80	82	p/st
ex 8536 50 80	93	p/st
ex 8536 50 80	98	p/st
ex 8536 69 90	51	p/st
ex 8536 69 90	81	p/st
ex 8536 69 90	82	p/st

Kod CN	TARIC	Jednostka dodatkowa
ex 8536 69 90	84	p/st
ex 8536 69 90	85	p/st
ex 8536 69 90	86	p/st
ex 8536 69 90	87	p/st
ex 8536 69 90	88	p/st
ex 8536 70 00	10	p/st
ex 8536 70 00	20	p/st
ex 8536 90 85	92	p/st
ex 8536 90 85	94	p/st
ex 8544 49 93	10	p/st
ex 8536 90 85	97	p/st
ex 8537 10 91	30	p/st
ex 8537 10 99	92	p/st
ex 8537 10 99	93	p/st
ex 8537 10 99	94	p/st
ex 8543 70 90	20	p/st
ex 8537 10 99	97	p/st
ex 8538 90 99	92	p/st
ex 8543 70 90	30	p/st
ex 8543 70 90	35	p/st
ex 8543 70 90	40	p/st
ex 8543 70 90	45	p/st
ex 8543 70 90	55	p/st
ex 8543 70 90	60	p/st
ex 8543 70 90	65	p/st
ex 8543 70 90	80	p/st
ex 8543 70 90	85	p/st
ex 8543 70 90	95	p/st
ex 8543 90 00	20	p/st
ex 8543 90 00	30	p/st
ex 8543 90 00	40	p/st
ex 8544 42 90	10	p/st
ex 8545 19 00	20	p/st
ex 8547 10 00	10	p/st
ex 8548 90 90	41	p/st
ex 8548 90 90	43	p/st
ex 8548 90 90	47	p/st
ex 8548 90 90	48	p/st
ex 8548 90 90	49	p/st
ex 8548 90 90	50	p/st
ex 8708 30 91	10	p/st
ex 8708 99 97	20	p/st

Kod CN	TARIC	Jednostka dodatkowa
ex 8803 30 00	50	p/st
ex 9001 90 00	75	p/st
ex 9002 90 00	20	p/st
ex 9002 90 00	30	p/st
ex 9002 90 00	40	p/st
ex 9012 90 90	10	p/st
ex 9013 20 00	10	p/st
ex 9013 20 00	20	p/st
ex 9013 20 00	30	p/st
ex 9022 90 00	10	p/st
ex 9031 80 34	30	p/st
ex 9031 80 38	10	p/st
ex 9031 90 85	20	p/st
ex 9032 89 00	20	p/st
ex 9032 89 00	30	p/st
ex 9032 89 00	40	p/st
ex 9401 90 80	10	p/st
ex 9405 40 35	10	p/st
ex 9405 40 39	10	p/st
ex 9405 40 39	20	p/st
ex 9503 00 75	10	p/st
ex 9503 00 95	10	p/st
ex 3919 90 00	36	metr kwadratowy (m ²)
ex 3919 90 00	44	m ²
ex 3920 49 10	95	m ²
ex 3921 90 60	95	m ²
ex 5603 11 10	10	m ²
ex 5603 11 10	20	m ²
ex 5603 11 90	10	m ²
ex 5603 11 90	20	m ²
ex 5603 12 10	10	m ²
ex 5603 12 90	10	m ²
ex 5603 12 90	50	m ²
ex 5603 12 90	60	m ²
ex 5603 12 90	70	m ²
ex 5603 13 10	10	m ²
ex 5603 13 10	20	m ²
ex 5603 13 90	60	m ²
ex 5603 13 90	70	m ²
ex 5603 14 10	10	m ²
ex 5603 91 10	10	m ²

Kod CN	TARIC	Jednostka dodatkowa
ex 5603 91 90	10	m ²
ex 5603 92 10	10	m ²
ex 5603 92 90	10	m ²
ex 5603 92 90	40	m ²
ex 5603 92 90	80	m ²
ex 5603 93 90	10	m ²
ex 5603 93 90	50	m ²
ex 3824 90 97	90	metr kwadratowy (m ²)
ex 3901 10 90	20	m ³
ex 3901 20 90	10	m ³

Kod CN	TARIC	Jednostka dodatkowa
ex 3902 10 00	50	m ³
ex 3903 11 00	10	m ³
ex 3903 90 90	10	m ³
ex 3907 40 00	50	m ³
ex 3907 40 00	60	m ³
ex 3907 60 80	40	m ³
ex 3920 20 80	95	m ³
ex 5402 49 00	70	metr sześcienny (m ³)
ex 3215 19 00	20	litr (l)

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1388/2013**z dnia 17 grudnia 2013 r.****otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 7/2010**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unijna produkcja niektórych produktów rolnych i przemysłowych jest niewystarczająca, aby spełnić szczególne wymagania przemysłu unijnego wykorzystującego te produkty. Zaopatrzenie rynku Unii w te produkty jest więc w znacznym stopniu uzależnione od przywozu z państw trzecich. Najpilniejsze potrzeby Unii w zakresie przedmiotowych produktów powinny być zaspokajane niezwłocznie, na najkorzystniejszych warunkach. W związku z tym kontyngenty taryfowe Unii o preferencyjnych stawkach celnych powinny z tego powodu zostać otwarte w granicach stosownych ilości w taki sposób, aby nie powodowało to zakłócenia rynków takich produktów czy trudności w uruchamianiu lub rozwoju produkcji w Unii.
- (2) Niezbędne jest zapewnienie wszystkim unijnym importerom równego i niezakłóconego dostępu do tych kontyngentów oraz zapewnienie nieprzerwanego stosowania stawek ustanowionych dla kontyngentów w odniesieniu do całego przywozu przedmiotowych produktów do wszystkich państw członkowskich aż do wyczerpania kontyngentów.
- (3) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾ przewiduje utworzenie systemu zarządzania kontyngentami taryfowymi, który zapewnia równy i nieprzerwany dostęp do kontyngentów oraz nieprzerwane stosowanie stawek celnych zgodnie z porządkiem chronologicznym dat przyjęcia zgłoszeń o dopuszczenie do swobodnego obrotu. Komisja oraz państwa członkowskie powinny zatem zarządzać kontyngentami taryfowymi przyznawanymi na mocy niniejszego rozporządzenia zgodnie z tym systemem.
- (4) Wielkości kontyngentów są zwykle podawane w tonach. W przypadku niektórych produktów, dla których zostaje otwarty autonomiczny kontyngent taryfowy, jego wielkość ustalana jest w innych jednostkach miary. Jeżeli w odniesieniu do tych produktów nie określono uzupeł-

niającej jednostki miary w Nomenklaturze Scalonej znajdującej się w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽²⁾, może zaistnieć niepewność co do stosowanej jednostki miary. Aby zapewnić przejrzystość oraz lepszą jakość zarządzania kontyngentami, należy zatem określić, że w celu skorzystania z tych autonomicznych kontyngentów taryfowych w zgłoszeniu o dopuszczenie do swobodnego obrotu należy podać dokładną ilość przywożonych produktów z zastosowaniem jednostki miary wielkości kontyngentu określonej dla tych produktów w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

- (5) Rozporządzenie Rady (UE) nr 7/2010 ⁽³⁾ było wielokrotnie zmieniane. W celu zachowania przejrzystości oraz ułatwienia podmiotom gospodarczym śledzenia towarów podlegających autonomicznym kontyngentom taryfowym należy zastąpić rozporządzenie (UE) nr 7/2010 w całości.
- (6) Zgodnie z zasadą proporcjonalności dla osiągnięcia podstawowego celu, jakim jest wspieranie handlu między państwami członkowskimi i państwami trzecimi, konieczne i właściwe jest przyjęcie przepisów w celu zrównoważenia interesów handlowych podmiotów gospodarczych w Unii, bez zmiany unijnego harmonogramu dotyczącego działań podejmowanych w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO). Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (7) Ponieważ kontyngenty taryfowe muszą obowiązywać od dnia 1 stycznia 2014 r., niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i być stosowane od dnia 1 stycznia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku otwiera się autonomiczne kontyngenty taryfowe Unii, w ramach których autonomiczne cła wspólnej taryfy celnej zostają zawieszane na okresy, według stawek celnych i do wielkości, jakie są w nim wskazane.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s.1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (UE) nr 7/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2505/96 (Dz.U. L 3 z 7.1.2010, s. 1).

Artykuł 2

Kontyngentami taryfowymi, o których mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, zarządza Komisja zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 3

Przedstawiając zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu produktów wspomnianych w niniejszym rozporządzeniu, dla których wielkość kontyngentu wyrażona jest w jednostkach miary innych niż waga w tonach lub kilogramach lub innych niż wartość, w przypadku produktów, dla których nie ustalono uzupełniającej jednostki miary w Nomenklaturze Scalonej znajdującej się w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87, dokładną ilość przywożonych produktów podaje się w polu 41: „Uzupełniające jednostki

miary” tego zgłoszenia przy zastosowaniu jednostek miary wielkości kontyngentu określonych dla tych produktów w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Rozporządzenie (UE) nr 7/2010 zostaje uchylone.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady
L. LINKEVIČIUS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres obowiązywania kontyngentu	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%) w ramach kontyngentu
09.2849	ex 0710 80 69	10	Grzyby z gatunku <i>Auricularia polytricha</i> (niepoddane obróbce cieplnej lub ugotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, do produkcji gotowych dań ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1.1.-31.12.	700 ton	0 %
09.2663	ex 1104 29 17	10	Ziarna sorgo poddane obróbce młynarskiej, co najmniej łuszczone i odkiełkowane, do wykorzystania w produkcji wyrobów wypełniających wolną przestrzeń w opakowaniach ⁽¹⁾	1.1.-31.12	1 500 ton	0 %
09.2664	ex 2008 60 19 ex 2008 60 39	30 30	Czereśnie z dodatkiem alkoholu, nawet o zawartości cukru 9 % masy, o średnicy nie większej niż 19,9 mm, z pestką, stosowane w produktach czekoladowych ⁽¹⁾	1.1.-31.12	1 000 ton	10 % ⁽³⁾
09.2913	ex 2401 10 35 ex 2401 10 70 ex 2401 10 95 ex 2401 10 95 ex 2401 10 95 ex 2401 20 35 ex 2401 20 70 ex 2401 20 95 ex 2401 20 95 ex 2401 20 95	91 10 11 21 91 91 10 11 21 91	Naturalny tytoń nieprzetworzony, nawet pokrojony w regularne kształty, o wartości celnej nie mniejszej niż 450 Euro za 100 kg masy netto, do stosowania jako zawijacz lub pokrywa do produkcji towarów objętych podpozycją 2402 10 00 ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	6 000 ton	0 %
09.2928	ex 2811 22 00	40	Wypełniacz krzemionkowy w postaci granulek, o zawartości ditlenku krzemu 97 % masy lub więcej	1.1.-31.12	1 700 ton	0 %
09.2703	ex 2825 30 00	10	Tlenki i wodorotlenki wanadu, wyłącznie do produkcji stopów ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	13 000 ton	0 %
09.2806	ex 2825 90 40	30	Tritlenek wolframu, zawierający niebieski tlenek wolframu (CAS RN 1314-35-8 + 39318-18-8)	1.1.-31.12.	12 000 ton	0 %
09.2929	2903 22 00		Trichloroetylen (CAS RN 79-01-6)	1.1.-31.12	10 000 ton	0 %
09.2837	ex 2903 79 90	10	Bromochlorometan (CAS RN 74-97-5)	1.1.-31.12.	600 ton	0 %
09.2933	ex 2903 99 90	30	1,3-Dichlorobenzen (CAS RN 541-73-1)	1.1.-31.12.	2 600 ton	0 %
09.2950	ex 2905 59 98	10	2-Chloroetanol, do produkcji płynnych tioplastów, objętych podpozycją 4002 99 90 (CAS RN 107-07-3) (CAS RN 107-07-3) ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	15 000 ton	0 %
09.2851	ex 2907 12 00	10	o-Krezol o czystości nie mniejszej niż 98,5 % masy (CAS RN 95-48-7)	1.1.-31.12.	20 000 ton	0 %
09.2624	2912 42 00		Etylowanilina (3-etoksy-4-hydroksybenzaldehyd), (CAS RN 121-32-4)	1.1.-31.12.	950 ton	0 %
09.2852	ex 2914 29 00	60	Keton cyklopropylometylowy (CAS RN 765-43-5)	1.1.-31.12	300 ton	0 %
09.2638	ex 2915 21 00	10	Kwas octowy o czystości 99 % masy lub większej (CAS RN 64-19-7)	1.1.-31.12.	1 000 000 ton	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres obowiązywania kontyngentu	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%) w ramach kontyngentu
09.2972	2915 24 00		Bezwodnik octowy (CAS RN 108-24-7)	1.1.-31.12	20 000 ton	0 %
09.2665	ex 2916 19 95	30	(E,E)-Heksa-2,4-dienonian potasu (CAS RN 24634-61-5)	1.1.-31.12	8 000 ton	0 %
09.2769	ex 2917 13 90	10	Sebacynian dimetylu (CAS RN 106-79-6)	1.1.-31.12	1 000 ton	0 %
09.2634	ex 2917 19 90	40	Kwas dodekanowy, o czystości większej niż 98,5 % masy (CAS RN 693-23-2)	1.1.-31.12	4 600 ton	0 %
09.2808	ex 2918 22 00	10	Kwas o-acetylosalicylowy (CAS RN 50-78-2)	1.1.-31.12	120 ton	0 %
09.2975	ex 2918 30 00	10	Dibezwodnik benzofenono-3,3',4,4'-tetrakarboksyłowy (CAS RN 2421-28-5)	1.1.-31.12	1 000 ton	0 %
09.2602	ex 2921 51 19	10	o- Fenylenodiamina (CAS RN 95-54-5)	1.1.-31.12	1 800 ton	0 %
09.2854	ex 2924 19 00	85	N butylokarbaminian 3-jodoprop-2-ynylu (CAS RN 55406-53-6)	1.1.-31.12	1 300 ton	0 %
09.2977	2926 10 00		Akrylonitryl (CAS RN 107-13-1)	1.1.-31.12	75 000 ton	0 %
09.2856	ex 2926 90 95	84	2-Nitro-4-(trifluorometylo)benzonieryl (CAS RN 778-94-9)	1.1.-31.12	500 ton	0 %
09.2838	ex 2927 00 00	85	C,C'-Azodi(formamid) (CAS RN 123-77-3) with: — pH 6,5 lub większym, ale nie większym niż 7,5; oraz — zawartości semikarbazynu (CAS RN 57-56-7) nie większej niż 1 500 mg/kg ustalonej za pomocą chromatografii cieczowej połączonej ze spektrometrią masową (LC-MS), — temperaturze rozkładu w przedziale od 195 °C - 205 °C, — masie właściwej 1,64 - 1,66, oraz — ciepłe spalania 215 - 220 kcal/mol	1.1.-31.12	100 ton	0 %
09.2603	ex 2930 90 99	79	Tetrasiarczek bis (3-trietoksylilopropylu) (CAS RN 40372-72-3)	1.1.-31.12	9 000 ton	0 %
09.2955	ex 2932 19 00	60	Flurtamon (ISO) (CAS RN 96525-23-4)	1.1.-31.12	300 ton	0 %
09.2812	ex 2932 20 90	77	Heksan-6-olid (CAS RN 502-44-3)	1.1.-31.12	4 000 ton	0 %
09.2858	2932 93 00		Piperonal (CAS RN 120-57-0)	1.1.-31.12	220 ton	0 %
09.2860	ex 2933 69 80	30	1,3,5-Tris[3-(dimetyloamino)propyl]heksahydro-1,3,5-triazyna (CAS RN 15875-13-5)	1.1.-31.12	300 ton	0 %
09.2658	ex 2933 99 80	73	5-(Acetoacetyloamino)benzimidazolone (CAS RN 26576-46-5)	1.1.-31.12	200 ton	0 %
09.2945	ex 2940 00 00	20	D- Ksyloza (CAS RN 58-86-6)	1.1.-31.12	400 ton	0 %
09.2862	ex 3105 40 00	10	Diwodoroortofosforan amonu (fosforan monoamoni) (CAS RN 7722-76-1)	1.1.-31.12.2014	45 000 ton	0 %
09.2666	ex 3204 17 00	55	Barwnik C.I. Pigment Red 169 (CAS RN 12237-63-7)	1.1.-31.12	40 ton	0 %
09.2659	ex 3802 90 00	19	Ziemia okrzemkowa kalcynowana strumieniem sodu	1.1.-31.12	30 000 ton	0 %
09.2908	ex 3804 00 00	10	Lignosulfonian sodu	1.1.-31.12	40 000 ton	0 %
09.2889	3805 10 90		Terpentyna siarczanowa	1.1.-31.12	25 000 ton	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres obowiązywania kontyngentu	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%) w ramach kontyngentu
09.2935	ex 3806 10 00	10	Kalafonia i kwasy żywiczne, otrzymane ze świeżych oleożywic	1.1.-31.12.	280 000 ton	0 %
09.2814	ex 3815 90 90	76	Katalizator składający się z ditlenku tytanu i tritlenku wolframu	1.1.-31.12.	3 000 ton	0 %
09.2829	ex 3824 90 97	19	Suchy wyciąg z pozostałości nierozpuszczalnych w rozpuszczalnikach alifatycznych otrzymany w trakcie ekstrakcji kalafonii z drewna, o następującej charakterystyce: — o zawartości kwasu żywicznego nieprzekraczającej 30 % masy, — o liczbie kwasowej nieprzekraczającej 110 oraz — o temperaturze topnienia 100° C lub większej	1.1.-31.12	1 600 ton	0 %
09.2907	ex 3824 90 97	86	Mieszanka fitosteroli, w postaci proszku, zawierająca: — 75 % masy lub więcej steroli, — Nie więcej niż 25 % masy stanoli stosowana do produkcji stanoli/steroli lub estrów stanoli/steroli ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	2 500 ton	0 %
09.2644	ex 3824 90 97	96	Preparat zawierający: — 55 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 78 % masy glutaranu dimetylu, — 10 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 30 % masy adypinianu dimetylu oraz — nie więcej niż 35 % masy bursztynianu dimetylu	1.1.-31.12	10 000 ton	0 %
09.2140	ex 3824 90 97	98	Mieszanka amin trzeciorzędowych zawierająca: — od 2,0 % do 4,0 % masy N,N-dimetylo-1-oktanoaminy — minimum 94 % masy N,N-dimetylo-1-dekanoamin — maksymalnie 2 % masy N,N-dimetylo-1-dodekanoaminy	1.1.-31.12.	4 500 ton	0 %
09.2660	ex 3902 30 00	96	Kopolimer propyleny z etylenem o lepkości materiału roztopionego nie większej niż 1 700 mPa w temperaturze 190 °C określonej metodą ASTM D 3236	1.1.-31.12	500 ton	0 %
09.2639	3905 30 00		Poli(alkohol winylowy), nawet zawierający niezhydrolizowane grupy octanowe	1.1.-31.12.	18 000 ton	0 %
09.2930	ex 3905 30 00	30	Kopolimer alkoholu winylowego zawierającego niezhydrolizowane grupy octanowe i soli sodowych kwasu metylenobutanodiowego (CAS RN 122625-12-1), w rodzaju stosowanych do produkcji papieru termicznego	1.1.-30.06	192 ton	0 %
09.2671	ex 3905 99 90	81	Poli(winylobutyral) (CAS RN 63148-65-2): — zawierający 17,5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 20 % masy grup hydroksylowych oraz — o średnim rozmiarze cząstek (D50) powyżej 0,6mm 0,6 mm	1.1.-31.12	11 000 ton	0 %
09.2616	ex 3910 00 00	30	Polidimetylosiloksan o stopniu polimeryzacji 2 800 (± 100) jednostek monomeru	1.1.-31.12.	1 300 ton	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres obowiązywania kontyngentu	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%) w ramach kontyngentu
09.2816	ex 3912 11 00	20	Płatki octanu celulozy	1.1.-31.12.	75 000 ton	0 %
09.2864	ex 3913 10 00	10	Alginyan sodu, wyekstrahowany z morskoczynu (CAS RN 9005-38-3)	1.1.-31.12	1 000 ton	0 %
09.2641	ex 3913 90 00	87	Hialuronian sodu, niesterylny, o: — masie cząsteczkowej wagowo średniej (M_w) nie większej niż 900 000 — zawartości endotoksyny nie większej niż 0,008 jednostek endotoksyny (UE)/mg, — zawartości etanolu nie większej niż 1 % masy, — zawartości izopropanolu nie większej niż 0,5 % masy	1.1.-31.12.	200 kg	0 %
09.2661	ex 3920 51 00	50	Arkusze z poli(metakrylanu metylu) zgodne z normami: — EN 4364 (MIL-P-5425E) i DTD5592A, lub — EN 4365 (MIL-P-8184) i DTD5592A	1.1.-31.12	100 ton	0 %
09.2645	ex 3921 14 00	20	Blok komórkowy z celulozy regenerowanej, impregnowany wodą zawierającą chlorek magnezu i czwartorzędowe związki amonu, o wymiarach 100 cm (\pm 10 cm) \times 100 cm (\pm 10 cm) \times 40 cm (\pm 5 cm)	1.1.-31.12	1 300 ton	0 %
09.2818	ex 6902 90 00	10	Cegły ogniotrwałe o: — długości krawędzi większej niż 300 mm, oraz — zawartości TiO_2 nie większej niż 1 % masy oraz and — zawartości Al_2O_3 nie większej niż 0,4 % masy oraz — zmianie objętości mniejszej niż 9 % przy 1 700 °C	1.1.-31.12.	75 ton	0 %
09.2628	ex 7019 52 00	10	Tkanina szklana z włókna szklanego pokryta tworzywem sztucznym, o masie powierzchniowej 120 g/m ² (\pm 10 g/m ²), w rodzaju stosowanej do produkcji zwijanych ekranów ochronnych przeciw insektom, z zamocowanymi ramami	1.1.-31.12.	3 000 000 m ²	0 %
09.2799	ex 7202 49 90	10	Żelazochrom zawierający 1,5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 4 % masy węgla i nie więcej niż 70 % masy chromu	1.1.-31.12.	50 000 ton	0 %
09.2629	ex 7616 99 90 ex 8302 49 00	85 91	Uchwyt teleskopowy z aluminium, stosowany do produkcji bagaży podróżnych (!)	1.1.-31.12	800 000 sztuk	0 %
09.2840	ex 8104 30 00	20	Proszek magnezu: — o czystości 98% masy lub większej, ale nie większej niż 99,5 % — o średnicy cząstek 0,2 mm lub większej, ale nie większej niż 0,8 mm	1.1.-31.12	2 000 ton	0 %
09.2642	ex 8501 40 20 ex 8501 40 80	30 40	Zespół składający się z: — jednofazowego elektrycznego silnika komutatorowego prądu przemiennego, o mocy wyjściowej 480 W lub większej, ale nie większej niż 1 400 W, o mocy pobieranej większej niż 900 W, ale nie większej niż 1 600 W, o średnicy zewnętrznej większej niż 119,8 mm, ale nie większej niż 135,2 mm i prędkości znamionowej większej niż 30 000 obr/min, ale nie większej niż 50 000 obr/min oraz — wentylatora indukcyjnego, stosowany do produkcji odkurzaczy (!)	1.1.-31.12.	120 000 sztuk	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres obowiązywania kontyngentu	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%) w ramach kontyngentu
09.2763	ex 8501 40 80	30	Elektryczny silnik komutatorowy prądu przemiennego, jednofazowy, o mocy wyjściowej większej niż 750 W, o mocy pobieranej większej niż 1 600 W, ale nie większej niż 2 700 W, o średnicy zewnętrznej większej niż 120 mm ($\pm 0,2$ mm), ale nie większej niż 135 mm ($\pm 0,2$ mm), o prędkości znamionowej większej niż 30 000 obr/min, ale nie większej niż 50 000 obr/min, wyposażony w wentylator indukcyjny, stosowany do produkcji odkurzaczy ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	2 000 000 sztuk	0 %
09.2633	ex 8504 40 82	20	Prostownik elektryczny o mocy nie większej niż 1 kVA, do stosowania do produkcji urządzeń objętych podpozycją 8509 80 i pozycją 8510 ⁽¹⁾	1.1.-31.12	4 500 000 sztuk	0 %
09.2643	ex 8504 40 82	30	Płytki zasilające stosowane do produkcji towarów objętych pozycjami 8521 i 8528 ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	1 038 000 sztuk	0 %
09.2620	ex 8526 91 20	20	Zespoły do systemu GPS posiadające funkcję określania położenia, bez wyświetlacza, o masie nie większej niż 2 500 g	1.1.-31.12	3 000 000 sztuk	0 %
09.2672	ex 8529 90 92 ex 9405 40 39	75 70	Płytki obwodów drukowanych z diodami LED: — wyposażona lub nie w pryzmaty/soczewki i — ze złączami lub bez do produkcji elementów podświetlających do pozycji 8528 ⁽¹⁾	1.1.-31.12	115 000 000 sztuk	0 %
09.2003	ex 8543 70 90	63	Generator częstotliwości sterowany napięciem, składający się z elementów czynnych i biernych montowanych na obwodzie drukowanym, umieszczony w obudowie o wymiarach nie większych niż 30 mm × 30 mm	1.1.-31.12.	1 400 000 sztuk	0 %
09.2668	ex 8714 91 10 ex 8714 91 10	21 31	Ramy rowerowe wykonane z włókien węglowych i żywic sztucznych, pomalowane, lakierowane i/lub polerowane, do stosowania w produkcji rowerów ⁽¹⁾	1.1.-31.12	76 000 sztuk	0 %
09.2669	ex 8714 91 30 ex 8714 91 30	21 31	Przedni widelec rowerowy wykonany z włókien węglowych i żywic sztucznych, pomalowany, lakierowany lub polerowany, do stosowania w produkcji rowerów ⁽¹⁾	1.1.-31.12	52 000 sztuk	0 %
09.2631	ex 9001 90 00	80	Nieoprawione szklane soczewki, pryzmaty i elementy zespolone, stosowane do produkcji towarów objętych kodami CN 9002, 9005, 9013 10 i 9015 ⁽¹⁾	1.1.-31.12.	5 000 000 sztuk	0 %

⁽¹⁾ Zawieszenie cel podlega art. 291–300 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

⁽²⁾ Środek nie jest dozwolony w przypadku, gdy przetwarzanie wykonywane jest przez przedsiębiorstwa handlu detalicznego lub gastronomiczne.

⁽³⁾ Stosowana jest stawka specyficzna.

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL